

Giới thiệu Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert

Ai có thể vượt lên trước một bước, xây dựng tân văn minh?

Năng lực của main là cảm giác và điều khiển nước. Không hệ thống, không trọng sinh.

Truyện này ta làm để đọc sẵn up lên đây luôn. Nên có lẽ là up chương hơi chậm.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1: Tận Thế Sơ Tham. Chương 1:

Tận thế, đã bắt đầu hai ngày. Lãnh Mặc đứng ở cửa sổ, nhìn nhìn trên đường phố tập tễnh cương thi, khô cạn vết máu, ngổn ngang lộn xộn cỗ xe, nghe thấp thoáng truyền đến gào thét cùng tiếng nổ mạnh, đồng thời nhận thức lấy một loại khác cảm giác khó hiểu. Hắn biết tại cái này tận thế, nếu muốn sống sót, loại cảm giác này chính là mình bảo vệ tánh mạng vốn liếng.

Hai ngày huấn luyện, Lãnh Mặc đã có thể thông qua loại cảm giác này phân biệt kiến trúc, ô tô, nhân loại cùng cương thi. Đây là toàn phương vị thị giác, có thể cảm giác xung quanh 50~60 thước phạm vi, thế nhưng còn chưa đủ. Lãnh Mặc đã từng thấy được trên đường phố ngẫu nhiên thoát ra biến dị sinh vật, con chuột, mèo chó, các loại côn trùng. Những sinh vật này hắn vẫn không thể thông qua chính mình dị năng phân biệt ra được.

Nhưng mà thời gian không đợi người, Lãnh Mặc bộ này phòng cho thuê trong đã không có có thể ăn đồ, hắn phải đi tìm đồ ăn.

"Đầu tiên muốn từ nơi này tòa nhà bắt đầu." Lãnh Mặc đã sớm cho mình chế định hảo kế hoạch.

Hai ngày qua, Lãnh Mặc đã dùng cảm giác của mình năng lực dò xét qua toàn bộ cao ốc, tại mình ở tại đơn nguyên, chỉ có tầng bảy một cái phòng là có thể đi vào. Bộ phòng này chủ nhân, liền ghé vào đầu hành lang, đại khái là xuất ra ngược lại đồ bỏ đi, sau đó bỗng nhiên té xỉu. Sự tình phát đột nhiên, liền cửa phòng cũng không có quan, lúc này mới cho Lãnh Mặc tìm kiếm đồ ăn cơ hội.

"Thừa dịp không có chết đói!" Lãnh Mặc suy nghĩ lấy trong tay dao phay, nội tâm cho mình phòng lên lực, rón ra rón rén mà từ trong thang lầu bỏ vào tầng bảy. Kia chủ phòng người còn nằm rạp trên mặt đất, không biết sống hay chết. Lãnh Mặc lặng lẽ đi qua, đá đá chân của hắn. Không động!" Xem ra không có uy hiếp, cuối cùng có thể thả lỏng."

Vào nhà vừa nhìn, Lãnh Mặc không khỏi một hồi buồn nôn. Người này thời gian trôi qua cũng quá cầu thả, tất cả trên mặt bàn cũng bị tàn thuốc, bình rượu, đồ ăn vặt túi, mì ăn liền hộp chất đầy, trong phòng một hồi tanh tươi."Còn tưởng rằng hội ngược lại đồ bỏ đi nam nhân, có thể chiếu cố tốt cuộc sống của mình nha." Một bên âm thầm độc miệng, vừa đi tiến phòng bếp xem xét."May mắn người còn có dự trữ đồ ăn đích thói quen, để cho người còn có thể có một chút giá trị. Mì ăn liền, hiện tại nước ấm khăn trương, chỉ có thể với tư cách là chuẩn bị tuyền; mìn thầu, phải nắm chặt ăn, hai ngày nữa liền thả hư mất; bánh mì bánh ngọt, đây đều là có bao trang, có thể thả được lâu một chút; bia không ít, đáng tiếc không giải khát; nước khoáng, vẫn còn có dự trữ nước khoáng người, đáng ngợi khen. . . Ồ?"

Lãnh Mặc bỗng nhiên ngăn cả người, bởi vì hắn phát hiện, nước khoáng cảm giác, cùng vật gì đó khác không đồng nhất. Từ đi ra gian phòng của mình bắt đầu, hắn bởi vì sợ hãi bị biến dị sinh vật đánh lén, một mực ở dùng dị năng cảm giác hoàn cảnh chung quanh, loại cảm giác này tựa như đang nhìn hắc bạch TV, có địa phương nhan sắc sâu chút, có địa phương thiên chút, hắc bạch tro cấu thành toàn bộ hình ảnh. Nhưng lúc này hắn nhìn thấy bia cùng nước thời điểm, hắc bạch trong chân dung sâu nhất kia một bộ phận cùng trong tầm mắt vật thể trùng hợp! Không chỉ như thế, hắn cảm thấy một cỗ lực lượng tại hấp dẫn hắn, như trong gió chạy trốn, vừa giống như tại đáy nước lặn. Hắn nhất thời đã minh bạch, năng lực của mình không phải là toàn phương vị thị giác, mà là cảm giác bên người nước, lại còn khống chế bọn họ.

"Ta thật là khờ đến nhà! Vậy mà dùng hai ngày mới hiểu rõ năng lực của mình! Đúng vậy a đúng vậy a, những cái này đều là nước! Trong vách tường hắc tuyền, chính là ống nước; trên tường đen khối là máy nước nóng nội đảm; trên bàn điểm đen là còn dư lại bia!" Lãnh Mặc hưng phấn lên, đối với thuần túy cảm giác dị năng mà nói, có thể khống chế đồng dạng vật chất, đương nhiên càng thêm có ích, huống chi loại này vật chất hay là không chỗ nào không có nước!

Việc này không nên chậm trễ, trước chuyển di vật tư, lại chỗ ở vài ngày, hảo hảo luyện một chút công lao!

Không được nửa giờ, Lãnh Mặc mang theo đầy đủ đồ ăn, càng làm chính mình nhốt vào phòng cho thuê, hắn tin tưởng, chờ hắn lần nữa sau khi đi ra, thế giới bên ngoài đã không đủ để đối với hắn tạo thành uy hiếp.

Nhưng mà kế hoạch không đuổi kịp biến hóa. Vừa qua khỏi hai ngày, một hồi tiếng phá cửa, triệt để phá vỡ Lãnh Mặc bế quan trạng thái.

"Có hay không người sống? Người sống lên tiếng!" Ngoài cửa đứng hai người, một người cầm lấy rìu chữa cháy phá cửa, một cái khác cầm lấy cây đoàn

côn cảnh giới. Ngoài trừ hai người kia, còn có mặt khác hai cái tại đầu bậc thang chờ. Một chuyển này bốn người từ một tầng một đường phá cửa đi lên, xem ra là nghĩ triệt để tìm tòi đơn nguyên. Mà một đơn nguyên hai tầng,

Chính là bọn họ hai ngày trước xây dựng "Tiểu cứ địa". Dựa theo Lãnh Mặc cảm giác, chỗ đó bây giờ còn có bốn cái nữ tính đóng giữ.

"Ta ở lại mười tầng, mỗi tầng bốn phòng nhỏ, tổng cộng có 40 hộ. Bọn họ đã gõ 40 cánh cửa." Lãnh Mặc tâm trong lặng lẽ tính toán, "Trong đó 13 hộ không người ở, còn lại 27 hộ trong, có 17 hộ xuất đi làm không ai, còn có 10 hộ."

"Tính cả tầng bảy ngã vào trong hành lang kia một hộ, tổng cộng có 3 hộ chủ phòng vẫn không nhúc nhích sinh tử không biết. Còn dư lại có 3 nhà đã toàn bộ biến cường thi, thế nhưng là còn có 4 hộ, trong nhà chỉ có một người, có thể sống động, tiến tới công môn lại không có mở cửa, bọn họ là biến thành cường thi, hay là sợ hãi không dám ra tới?"

"Được rồi, suy nghĩ nhiều vô ích, dù sao ta cũng không cần sợ bọn họ." Lãnh Mặc quyết định, cao giọng đáp: "Có người có người. Mấy vị đại ca là người nào?"

"Có người có người!" Ngoài cửa người so với hấn càng hưng phấn. "Chúng ta là trong tiểu khu hộ gia đình, mọi người tụ cùng một chỗ xuất ra tìm ăn. Mau ra đây chúng ta cùng đi, hiện tại gặp được cái người sống khó khăn."

Ngoài cửa bốn người làm tự giới thiệu. Trong đó cầm búa gọi Lưu Lập, là một hệ sức mạnh người tiến hóa, được xưng là đoàn đội người tâm phúc. Còn lại mấy người đều là người bình thường, trong đó cầm lấy mộc côn gọi Trương Dương, lạc quan hoạt bát. Hai người khác thì là sợ hãi rụt rè, trốn ở hành lang không dám tiến lên, Lãnh Mặc liền danh tự cũng không có nhớ kỹ.

Mấy người biết Lãnh Mặc cũng là người tiến hóa, rất cảm thấy hứng thú, vội vàng truy vấn. Lãnh Mặc giới thiệu nói: "Chính là một loại toàn phương vị hình ảnh, như Reda đồng dạng."

Trương Dương hỏi: "Là tiếng vang định vị sao? Thính lực của người tiến hóa sao?"

Lãnh Mặc nói: "Không phải là dựa vào tiếng vang định vị, thính lực cũng không có thay đổi gì, chỉ là một loại cảm giác kỳ diệu, trong tâm mắt đều là hắc bạch, nếu có người đứng bất động, sẽ rất khó phát hiện."

Mấy người nghe xong lời này, thất vọng. Trương Dương nhăn cau mày, nói: "Này dị năng có chút gần gài, cũng không biết tương lai còn có thể hay không thăng cấp. Bất quá bây giờ cũng là có dùng, người xem một chút lâu này trong có bao nhiêu Zombie, ít nhiều người sống?"

Lãnh Mặc nói: "Ta đã quan sát vài ngày." Đón lấy trước tiên đem đồng nhất tầng vài hộ tình huống nói một lần, lại nói tương liên mấy tầng.

Trương Dương nói: "Huynh đệ người điều này có thể lực tại trong lâu có trọng dụng, chỉ là phạm vi quá nhỏ, vẫn chưa tới 20 mét, ra đến bên ngoài trông trải địa phương cũng nên cẩn thận."

Có Lãnh Mặc "Sống Reda", tìm tòi vật tư hiệu suất đề cao sâu sắc, mấy người dùng vừa lên buổi trưa, trước đem không ai gian phòng toàn bộ đập ra, đồ ăn đều bàn hồi tiểu cứ địa.

Giữa trưa ăn cơm xong, bắt đầu thanh lý cường thi. Lãnh Mặc trước chỉ ra mấy cái gian phòng, đều là chỉ có một người ở.

Trương Dương đưa qua mộc côn, đối với Lãnh Mặc nói: "Huynh đệ còn không có giết qua Zombie a, lần này sẽ tới luyện một chút đảm lược. Trong chốc lát Lưu ca đập ra cửa, người liền vọt vào đi, đối với Zombie đâm vào. Nhớ rõ nhìn đúng, Zombie động tác chậm, sẽ bị cửa trước đụng cái té ngã."

Lãnh Mặc biết mình sớm muộn gì cùng với Zombie chiến đấu, thế nhưng thật sự muốn hành động, hay là nội tâm bồn chồn, tiếp nhận mộc côn, cười lớn nói: "Ta còn thật không có trải qua loại sự tình này, lần trước đánh nhau đều là tại nhà trẻ."

Trương Dương khích lệ nói: "Yên tâm. Chỉ cần động thủ, người liền biết Zombie liền nhà trẻ tiểu hài tử cũng không bằng."

Lưu Lập hung ác nói: "Cho dù đánh không lại cũng phải, đều là dẫn theo đầu tìm ăn, chúng ta cũng không nuôi dưỡng phế vật." Nói qua quơ lấy búa đánh hướng đóng cửa. Ở khóa này đều là trong tiểu khu thống nhất lắp đặt, hấn mấy ngày liên tiếp đập phá mười mấy cái, hiện giờ đã cười xe nhẹ đi đường quen, năm sáu dưới liền đập ra.

Đồng thời Lãnh Mặc cũng cảm giác đến, Zombie đã đứng ở phía sau cửa. Mà vài người khác biểu hiện, càng làm cho hấn ra một thân mồ hôi lạnh. Lưu Lập lui lại một bước, trong tay nắm chặt cán búa, bất quá cũng không có đề phòng phía sau cửa Zombie, mà là đối với Lãnh Mặc phía sau lưng. Trương Dương ở một bên thờ ơ lạnh nhạt, hai người khác lại càng là trốn được trong thang lầu.

"Xem ra là buổi sáng ta biểu hiện được quá nổi bật, ảnh hưởng đến Lưu Lập cùng Trương Dương địa vị. Gia nhập đoàn đội so với chính mình làm độc hành hiệp còn muốn nguy hiểm." Lãnh Mặc lúc này ngược lại cảm thấy Zombie không có đáng sợ như vậy, hấn phải đối mạnh mẽ, muốn rèn luyện đơn đả độc đấu năng lực, phải nhanh một chút thoát ly đoàn đội. Hấn phảng phất đã cảm nhận được sau lưng lưỡi búa truyền đến từng đợt âm lãnh, đề cho hấn lòng toan đều nổ.

Liều! Đập cửa! Gai nhọn!

Lãnh Mặc cảm thấy mình đập cửa khí lực khiến cho không đứng, cửa mở có chút chậm, gai nhọn động tác cũng rất cứng nhắc. Bất quá Zombie càng thêm chậm chạp, đầu tiên là bị cửa va chạm, lung la lung lay thiếu chút nữa ngã sấp xuống, sau đó đã bị đâm vừa vặn, rút lui vài bước, ngửa mặt ngã quỵ.

"Hào! Đuổi theo! Nện hần! Đừng gây gộc nện!"

Lãnh Mặc đầu óc đã trống không, phân ra không ra ai vậy thanh âm, chỉ biết bản năng nghe lệnh hành sự. Nện! Luôn không ngừng nện!

Chờ hần phục hồi tinh thần lại thời điểm, trên mặt đất Zombie vẫn không nhúc nhích, trên mặt huyết nhục mơ hồ, trong tay mình một côn cũng đã đoạn một đoạn. UU đọc sách (www. uuk An Shu. Com)

Trương Dương đi tới, vỗ vỗ bờ vai của hần: "Lần đầu tiên, nhất định là không thích ứng, về sau thói quen là tốt rồi. Đồ lau nhà sửa gây gộc chính là không rắn chắc, tương lai đổi lại chất lượng tốt một chút." Hần đưa qua một bả dao phay, "Đem nó đầu chặt xuống, liền hoàn mỹ kết thúc công việc."

"Chặt xuống?" Lãnh Mặc có chút chần chờ.

"Đương nhiên muốn chặt xuống. Đây là Zombie, không phải là những cái kia người chết, vạn nhất bọn họ còn có thể sống lại thế nào?" Trương Dương giải thích nói, "Một đơn nguyên đều là như vậy xử lý. Mau đi đi, làm rất tốt, nắm chặt dung nhập đoàn đội. Người là người tiến hóa, tương lai thế nhưng là đoàn đội chủ lực."

Lãnh Mặc nhìn nhìn trên mặt đất huyết nhục mơ hồ Zombie, có chút buồn nôn. Gia hỏa này năng động thời điểm là một quái vật, thế nhưng hiện tại té trên mặt đất, cùng với phổ thông người chết không có gì khác nhau. Điều này làm cho hần cảm giác mình là muốn tiết độc người chết đi thể, hơn nữa cái này chết tiết người chẳng những hần không oán không cừ, bản thân cũng là vô tội người đáng thương. Bất quá lời của Trương Dương không phải không có lý, ai cũng không biết Zombie có thể hay không lần nữa sống lại. Hần chỉ có thể nhịn lấy buồn nôn, một đao đao chém vào Zombie trên cổ.

Lưu Lập ở một bên nhìn chăm chăm Lãnh Mặc làm xong đây hết thảy, lạnh mặt nói: "Còn có chút dừng." Nói xong đi tìm gì ăn. Bất quá Lãnh Mặc cảm thấy hần muốn nói kỳ thật là: "Để cho người sống lâu vài ngày."

Trương Dương đi tới an ủi nói: "Lưu ca là một thẳng tính, kỳ thật rất dễ thân cận. Giết đi một cái Zombie, có hay không cảm nhận được một loại thao túng cuộc sống khác chết khoái cảm a?"

Lãnh Mặc kỳ thật đã sớm muốn ỏi, thế nhưng không muốn trước mặt bọn họ hiển lộ mềm yếu, chỉ có thể cố nén buồn nôn, nói: "Nhớ tới trước kia nấu canh gà thời điểm, đem cả gà băm bỏ vào nồi đất tình cảnh. Khả năng ta rốt cuộc nhịn không được gà thang."

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1: Tận Thế Sơ Tham. Chương 2:

Mấy người lại liên tiếp thanh lý vài hộ, Lãnh Mặc chủ động yêu cầu giết Zombie, để cho mọi người lau mắt mà nhìn. Mà bản thân hần cũng càng ngày càng thích ứng. Khắc phục sợ hãi, Zombie xác thực còn không có gấu hài tử đáng sợ.

Mọi người một đường hát vang tiến mạnh, đến mười ba tầng. Lãnh Mặc có chút chần chờ, chỉ vào một hộ nói: "Trong này cũng là một người, thế nhưng dường như không phải là phổ thông Zombie, tuy động tác cứng nhắc chậm chạp, thế nhưng cảm giác, cảm thấy cùng cái khác Zombie có chút khác nhau."

Trương Dương nhíu mày nói: "Chẳng lẽ là biến dị Zombie?"

"Cái gì!" Mọi người giật nảy mình. Ai cũng chưa từng thấy qua biến dị Zombie, cũng không biết năng lực của bọn hần. Thế nhưng người tiến hóa tất cả mọi người gặp được, so với người bình thường mạnh không ít, "Biến dị Zombie" tự nhiên sẽ đáng sợ hơn một ít.

Lưu Lập thấy tất cả mọi người có chút lùi bước, mặt đen lên nói: "Đều sợ cái gì. Lãnh Mặc cũng nói, Zombie cũng là tay chân cứng nhắc, kia còn có cái gì đáng sợ. Vẫn quy củ cũ, ta phá cửa, Lãnh Mặc người chuẩn bị. Chỉ cần vào cửa, bên trong rộng rãi, chúng ta mấy cái đánh một cái, còn sợ đánh không lại?" Nói qua tiến lên "Ầm ầm" địa nện lên.

Bất quá đập phá hai cái, chợt nghe phía sau cửa có người hô lớn: "Đừng đập phá, đừng đập phá, ta là người sống!"

Khóa đã biến hình, "Người sống" phí chút khí lực mới đem cửa mở ra. Lưu Lập hoành lấy búa hỏi: "Vừa rồi gõ cửa như thế nào không ra? Không nên phá cửa mới khai mở."

Người kia nói: "Chân bị trật, không nhúc nhích được, không dám mở cửa."

Lưu Lập kỳ thật hoàn toàn không để ý những cái này nguyên nhân, chỉ là đùa nghịch chơi tiếp, cho hắn cái dưới Mã Uy mà thôi, tự một mình nói: "Hiện tại tận thế, mọi người ôm đoàn muốn sống, trong nhà người có ăn cái gì dùng, giao nộp lên, thống nhất phân phối." Nói xong không đợi người này trả lời, dẫn theo hai cái tiểu tùy tùng, vào nhà trước trong lục lợi lên.

Người kia đứng cũng không vững, nào dám phản kháng, chỉ có thể cầu khẩn nói: "Các người cho ta lưu lại một chút, ta hành động bất tiện, các người đều cầm đi, ta chỉ có thể chờ chết."

Trương Dương vỗ vỗ bờ vai của hắn, nói: "Huynh đệ, bây giờ là tận thế, tất cả mọi người tại vùng này giành sự sống. Người liền đi đường cũng khó khăn, chúng ta như thế nào lo lắng người sao?"

Lãnh Mặc có chút nhìn không được, hỏi: "Người tên là gì?"

"Trịnh Tiệp."

"Ta là Lãnh Mặc, người yên tâm, trụ sở của chúng ta ngay tại một đơn nguyên hai tầng, ta ở đơn nguyên tầng bảy, về sau mỗi ngày ta trở về cho người đưa cơm. Người sớm một chút đường tốt tổn thương, sẽ tới hỗ trợ a."

Trịnh Tiệp vội vàng nói tạ. Trương Dương lại sắc mặt trầm xuống: "Lãnh Mặc, người xem tới cũng không phải lạnh lùng a. Chúng ta chính mình có thể không thể sống sót cũng không biết, người vẫn còn quản một người tàn phế? Người thánh mẫu bệnh phạm vào?"

Trịnh Tiệp sợ Lãnh Mặc đổi chủ ý, vội vàng khẩn cầu: "Không phải là tàn phế, không phải là tàn phế, ta chính là mấy ngày hôm trước bị trật, đã nuôi vài ngày. Còn có hai ngày, ta liền có thể làm việc, tuyệt không liên lụy mọi người."

Lãnh Mặc cũng nói: "Này trong phòng đồ vật, vốn chính là hắn, chúng ta thu đồ đạc của hắn, cũng không để ý sống chết của hắn, về sau ai còn đi theo chúng ta? Các người ngại phiền toái, ta có thể nhiều chạy vài chuyến, dù sao ta cũng là muốn trở về ngủ."

Trương Dương hừ lạnh một tiếng: "Chính người nhìn nhìn xử lý a. Bất quá chúng ta lương thực không nhiều lắm, cũng không thể tổng nuôi một cái người rảnh rồi."

Trịnh Tiệp nơi này có không ít tồn lương thực, còn có rất nhiều bột protein, hai cái tiểu tùy tùng tới lui chuyển vài chuyến mới chuyển xong. Lưu Lập Trương Dương thì mang theo Lãnh Mặc tiếp tục càn quét cái khác gian phòng.

Đại bộ phận trong phòng Zombie, hành động chậm chạp, thậm chí có chút đứng cũng không vững. Chỉ có hai hộ Zombie khá nhiều, động tác cũng linh hoạt, để cho mấy người dùng nhiều một phen khí lực, mới toàn bộ đánh ngã. Một ngày hạ xuống, hai đơn nguyên tất cả gian phòng cũng bị thanh lý được sạch sẽ, thu hai người đội viên mới, chuyển không tất cả lương thực. Hiệu suất cao như thế, Lãnh Mặc không thể bỏ qua công lao, chẳng những phụ trách điều tra, còn xông lên đầu tiên tuyến. Hắn đoàn đội địa vị cũng ở trong ngày này tăng lên thẳng tắp, trở thành Lưu Lập dưới Trương Dương người thứ ba. Phân phối lúc ăn cơm tối, một đám tiểu tùy tùng "Lãnh ca" "Lãnh ca" địa kêu, sợ hầu hạ được không chu toàn đến. Lãnh Mặc chính mình cũng không thích ứng những người này thái độ, thế nhưng hắn cũng lười đi uốn nắn.

Ăn cơm xong, Lãnh Mặc thương lượng với Trương Dương nói: "Chúng ta cư xá, tổng cộng có sáu tòa nhà, mỗi tòa nhà ba cái đơn nguyên, dựa theo hôm nay hiệu suất, toàn bộ thanh lý hết muốn hơn nửa tháng. Có thể là trong tiểu khu chống đỡ chết có thể có bao nhiêu tồn lương thực, cuối cùng còn không phải miệng ăn núi lở. Trước mắt chúng ta cũng có hơn mười người, ta xem không bằng sớm một chút rồi đi cư xá, trước chiếm lĩnh xung quanh siêu thị, lại kéo một chi đám đánh đám liều đội ngũ, xây dựng một cái ổn định cứ địa."

Trương Dương nhăn cau mày, nói: "Cư xá cũng không có thanh lý xong, liền ra ngoài đoạt siêu thị, phía sau bất ổn, dễ dàng bị tịch thu đường lui a."

Lãnh Mặc nói: "Hiện tại chúng ta nào có cái gì đường lui. Trong khu cư xá vùng đất bằng phẳng, biến dị sinh vật trôi qua tự nhiên. Sáu tòa nhà chính là đều thanh lý, chúng ta cũng thủ không tới, cuối cùng vẫn là tụ họp tại một tòa trong lầu. Hơn nửa này cư xá, rất nhanh sẽ rách nát, tận thế đã bốn ngày, thông tin ngày đầu tiên liền đã đoạn, rất nhanh vừa muốn hết nước mất điện, đến lúc sau liền đi đi tiểu đều là vấn đề. Chúng ta phải thừa dịp hiện tại đồ ăn phong phú, mau chóng đi ra ngoài, tìm kiếm cỡ lớn khu quần cư, khi tất yếu chuyển dời đến nông thôn."

Trương Dương nghĩ nghĩ, hay là nói: "Người nói rất có lý, bất quá chúng ta bây giờ có thể lực có hạn, vẫn là đem trong khu cư xá đồ vật lấy trước tới tay, không thể muốn lấy những cái kia nhìn không thấy sờ không được đồ vật."

Lãnh Mặc thở dài, nói: "Được rồi, chúng ta ngày mai sẽ đem ba đơn nguyên thanh lý xuất ra. Ta đi về nghỉ trước." Nói xong đến cất giữ đồ ăn gian phòng, cầm một bao bột protein, mấy cái mìn thầu một lon dưa muối, đây là cho Trịnh Tiệp mang cơm tối. Mấy cái trông giữ lương thực người, thấy là hắn tới bắt đồ ăn, không dám lắm miệng, mặc hắn chọn chọn lựa lựa một hồi, cúi đầu khom lưng địa đưa đi.

Trịnh Tiệp đã sớm đói bụng, thấy Lãnh Mặc tới, vội vàng đứng dậy đón chào: "Hôm nay thật sự là đa tạ người rồi, nếu không là người xin tha, bọn họ liền muốn để ta tự sinh tự diệt."

Lãnh Mặc mỉm cười: "Tự sinh tự diệt lại là có khả năng, tự diệt e rằng không dễ dàng như vậy a. Ở trước mặt ta người cũng đừng giả bộ. Ta có toàn cảnh thị giác, biết người bị trật không có nghiêm trọng như vậy."

Trịnh Tiệp biến sắc, tiếp theo cũng cười lên: "Xem ra người cùng bọn họ cũng không phải một lòng a."

Lãnh Mặc nhớ tới Lưu Lập Trương Dương diễn xuất, cười lạnh nói: "Ta sáng hôm nay vừa mới gia nhập, một ngày thời gian, liền đầy đủ nhận rõ bọn họ."

Không nói trước bọn họ, nói một chút nguoi đi, thông qua ta mấy ngày nay quan sát, nguoi hẳn là cái người tiến hóa."

Trịnh Tiệp tán thán nói: "Toàn cảnh thị giác hữu dụng như vậy! Ngay cả ta là người tiến hóa cũng có thể nhìn ra! Ăn ngay nói thật, ta này bị trật, chính là tiến hóa gây họa. Ngày đó sớm, ta cũng cảm giác không đúng, hai chân có chút không bị khống chế, đứng lên nhúc nhích liền chính mình bị trật. Tuy bị thương, thế nhưng ta biết mình không giống với lúc trước. Mấy ngày qua, ta một bên dưỡng thương, một bên đang quen thuộc năng lực của mình."

"Nguoi năng lực là cái gì?" Lãnh Mặc hết sức tò mò.

"Kỳ thật năng lực gì cũng không có, nhưng là vừa cái gì cũng có. Ta là toàn diện đề thăng, lực lượng, cân đối tính, thần kinh phản xạ, khôi phục năng lực đều tăng lên, ta đoán rất có thể sức miễn dịch cũng tăng lên." Trịnh Tiệp thấy Lãnh Mặc nghe xong vẻ mặt ngốc trẻ, biết hẳn không có khái niệm. Lại giải thích nói: "Cái này toàn diện đề thăng ý tứ, nói đúng là đối với người bình thường, ta có thể xem như một cái siêu nhân rồi. Chẳng quản ta các phương diện đề thăng biên độ cũng không đại, thế nhưng tổng hợp thực lực cũng không phải là một thêm một bằng với hai đơn giản như vậy. Nguoi xem được rồi..." Hắn nói qua nhảy lên, một tay chộp vào góc tường tủ quần áo đỉnh, cả người giắt ở phía trên. Nếu như không phải là tận mắt nhìn thấy, Lãnh Mặc tuyệt không thể tin được, tung nhảy như bay, một tay leo lên người, còn mang theo một mảnh tổn thương chân. Trịnh Tiệp nhìn nhìn Lãnh Mặc kinh ngạc bộ dáng, mười phần hưởng thụ, lại một cái tung nhảy, văng văng địa ngồi trở lại đạo bên cạnh bàn ăn biên, đắc ý nói: "Thế nào! Buổi chiều nếu như không phải là nhìn ra các nguoi có hai cái người tiến hóa, chỉ dựa vào mấy cái người bình thường, căn bản không xứng để ta ăn nói khép nép địa khản cầu."

Lãnh Mặc lúc này cũng khôi phục bình thường, nói: "Tổng hợp thực lực, xác thực không phải là một cộng một đơn giản như vậy. Bất quá nguoi có thể nhanh như vậy liền nắm giữ như vậy kỹ xảo, e rằng trước kia là có cơ sở a. Nguoi là người luyện võ?"

Lần này đến phiên Trịnh Tiệp kinh ngạc: "Hảo nhãn lực a! Tuy ta không có luyện võ qua thuật, thế nhưng trước kia là vận động viên, luyện điền kinh. Bất quá khi đó a, ta này tổ chất tại tinh đội trong cũng chính là cái người bình thường. Thân thể dục một chuyến này, đều là thanh xuân com, ta lớn tuổi, không xảy ra thành tích, đã đi xuống biển. Bán qua thiết bị, xây ra câu lạc bộ, cuối cùng có cái bằng hữu mở cái Gym, ta liền đi qua lúc huấn luyện viên. Hai năm qua, ta thế nhưng là gặp qua không ít người, thân thể cái gì tổ chất, liếc một cái liền có thể nhìn ra bảy tám phần."

Lãnh Mặc gật gật đầu, thầm nghĩ: "Trách không được trong nhà nguoi nhiều như vậy bột protein, nguyên lai là chức nghiệp nguyên nhân." Tuy chưa nói mấy câu, Thế nhưng hẳn cảm thấy trước mắt Trịnh Tiệp này So với Lưu Lập Trương Dương càng thật sự, hẳn ý định lại xem xét một chút. "Thương thế của nguoi đại khái bao lâu có thể hảo?"

Trịnh Tiệp nghĩ nghĩ, nói: "Kỳ thật ta lúc trước lừa gạt bọn họ, tuy ta hiện tại này chân không thể động, thế nhưng ta đây là vì tu dưỡng, cũng không phải là thực không nhúc nhích được. Đêm nay ngủ một giấc, ta liền có thể như người bình thường đồng dạng hành động, nếu như trời tối ngày mai lại tu dưỡng một đêm, ta cùng với siêu nhân đồng dạng."

"Thương thế tốt lên về sau đâu, nguoi có tính toán gì không?"

"Không có tính toán gì." Trịnh Tiệp nghĩ nghĩ, thần sắc âm trầm, bốn ngày, không có cứu viện, xem ra thế giới toàn bộ rối loạn, phụ mẫu ta đều tại quê quán huyện thành nhỏ trong, cũng liên lạc không được. Kỳ thật ta là sống một ngày tính một ngày, ngày nào đó sống không nổi nữa, tự chết rồi được rồi."

"Muốn sống được thoải mái một chút sao?" Lãnh Mặc hỏi.

"Có ý tứ gì?"

"Lấy nguoi năng lực hoàn toàn có thể tại tận thế đánh ra một phiên thiên địa. Nguoi xem Lưu Lập Trương Dương, bọn họ dám đánh dám liều, hiện tại liền có một đám người đi theo sau lưng vượt mông ngựa, hầu hạ ăn, mặc, ở, đi lại. Nếu như nguoi nghĩ, vượt qua bọn họ không nói chơi."

Trịnh Tiệp lắc đầu: "Ta chỉ nghĩ không bị khi dễ, ăn, mặc, ở, đi lại không cần phải người khác hầu hạ. Đợi ta thương thế tốt lên, liền rời đi nơi này, ra ngoài chính mình tìm ăn. Nguoi muốn là muốn kéo ta tiến đoàn đội, quên đi. Ta khuyên nguoi cũng sớm một chút rời đi. Lúc này mới bốn ngày, nguoi xem bọn họ đã sa đoạ thành cái dạng gì. Nguoi cùng bọn họ không phải là người một đường, bọn họ cũng sẽ không ân ý nghĩ của nguoi làm việc."

Lãnh Mặc gật gật đầu: "Ta sẽ suy tính. Nếu như ta muốn đi, hội tới tìm nguoi."

Kế tiếp hai người không có tái thảo luận tương lai vấn đề. Lãnh Mặc cố ý đem chủ đề dẫn tới Trịnh Tiệp am hiểu lĩnh vực, hướng hẳn thỉnh giáo lên các loại vận động phương diện vấn đề. Trịnh Tiệp tuy chủ nghiệp là điền kinh, thế nhưng đối với các hạng vận động cũng đã có tiếp xúc, lại đang tập thể hình ngành sản xuất thâm vào vài năm, đọc lướt qua cực lớn. Dựa theo lời nói của hắn, tận thế tất cả mọi người thân thể tổ chất đều có chỗ đề thăng, trong đó người tiến hóa đề thăng biên độ càng lớn. Lãnh Mặc mặc dù là dị năng người tiến hóa, Thế nhưng tứ chi cường hóa hay là vượt qua người bình thường, chỉ cần thêm chút huấn luyện, liền có thể cùng tận thế trước vận động kẻ yêu thích cùng so sánh.

Lãnh Mặc hiện tại đương nhiên không có thời gian hệ thống huấn luyện, thế nhưng nắm giữ một ít động tác yếu lĩnh, liền có thể đạt được thật lớn đề thăng.

Quyển 1: Tận Thế Sơ Tham. Chương 3:

Ngày hôm sau, Lãnh Mặc sớm địa đi đến dưới lầu, đợi Lưu Lập Trương Dương bọn họ một chỗ thanh lý ba đơn nguyên. Tiểu đội những người khác thấy hân chính mình đứng ở hành lang, có cho là hân là kẻ tài cao gan cũng lớn, đã có thể một mình tại trong khu cư xá hành động, có cho là hân là giết đi mấy cái Zombie, cũng không biết trời cao đất rộng. Chỉ có hân tự mình biết, kỳ thật cảm giác của hân phạm vi vượt qua 50m, xung quanh từng cọng cây ngọn cỏ cũng nhưng tại ngực, nếu có nguy hiểm, hân đã sớm trốn đi.

Trải qua một ngày trước phối hợp, trong đội ngũ lại có người mới, hôm nay hiệu suất cực cao. Đến chừng ba giờ chiều, ba đơn nguyên đã thanh lý hoàn tất, trong đội ngũ thu ba cái người mới, đồ ăn lại phủ kín một cái phòng.

Nhiều người, đội ngũ không tốt dẫn theo, buổi tối phân phối đồ ăn thời điểm, một cái gọi Diêu Thế Nhân đầu tiên biểu đạt bất mãn: "Trong nhà của ta tồn lương thực tối đa, mấy người bọn hân trong nhà không có cái gì, bằng cái chúng ta gì đãi ngộ đồng dạng?" Cái quan điểm này sáng ngời xuất ra, lập tức đạt được bốn năm người duy trì.

Trương Dương vừa trừng mắt: "Làm sao? Nháo sự? Hiện tại cái gì thế đạo không biết sao? Lưu ca nắm đầm lớn, hân nói làm sao chia liền làm sao chia."

Diêu Thế Nhân cũng không yếu thế: "Trương Dương ngươi đừng chơi tiếp, Lưu ca cùng Lãnh ca công kích phía trước, mọi người nhìn ở trong mắt, ai cũng không dám nói bạc đãi bọn họ. Thế nhưng những người khác đều là tại khuôn khổ, không có nguy hiểm gì, chỉ bắt quả bán cảm khí lực, ai cũng không thể so với ai cao một đầu. Ngươi ban ngày làm việc nhi thời điểm liền trộm gian giờ thủ đoạn, ở một bên chỉ trò, phân phối đồ ăn ngược lại so với người khác còn nhiều. Ngươi dựa vào cái gì?"

Trương Dương ngạnh lấy cái cổ nói: "Dựa vào cái gì? Chỉ bằng ta là này trong đội nguyên lão, lão tử đánh Zombie thời điểm, ngươi còn trốn ở trong chốn khuất nha."

Diêu Thế Nhân cười lạnh một tiếng: "Nguyên lão? Nguyên cái rắm lão! Tận thế đến bây giờ liền năm ngày không có qua, người cùng với ai nói tư cách? Ta đều hỏi thăm rõ ràng, trước kia Lãnh ca không có tới thời điểm, các ngươi ba ngày mới thanh lý một cái đơn nguyên, hai ngày này Lãnh ca xông vào phía trước, một ngày liền có thể đập khỏi một cái đơn nguyên. Ngươi này nguyên lão nhìn xem hiệu suất này, biến hóa này, cảm thấy xấu hổ không?"

Trương Dương bị hân chế ngạo trên mặt nóng lên, quơ lấy một cây nạy ra côn, quát: "Ngươi tự tìm chết!"

Diêu Thế Nhân cũng không yếu thế, cầm lấy một cây côn gỗ, nói: "Động gia hòa? Muốn nói đánh nhau, gia cũng là chơi đùa từ nhỏ đến lớn."

Người chung quanh thấy hai người cang nhao nhao cang hung, liền vội vàng tiến lên khuyên bảo, đem hai người kéo lấy. Lưu Lập hoành lấy búa chạy tới, thấy hai người đều cầm lấy vũ khí, hét lớn một tiếng: "Đều đem gia hòa buông xuống!"

Diêu Thế Nhân thấy là Lưu Lập, trước tiên đem gậy gộc ném qua một bên, nói: "Lưu ca, không phải là ta muốn nháo sự. Trương Dương này quá kiêu ngạo, đối với chúng ta đến kêu đi hết, đối với ngươi liền giấu tâm nhân đùa nghịch tâm cơ, lừa dối mọi người xông về phía trước, mình tại đằng sau trốn tránh hưởng thanh phúc. Ta mới vừa rồi còn trông thấy hân cầm một lon sữa bột cho Lý Phương Trắc."

Lý Phương Trắc là người sống sót bên trong một cái thiếu phụ, luận tư sắc là trong căn cứ xuất chúng nhất, Lưu Lập đã sớm đối với nàng động tâm tư, lúc này nghe nói Trương Dương muốn cướp trong lòng của hân hảo, quay đầu nhìn chằm chằm Trương Dương hỏi: "Hân nói đều là thật sự?"

"Này. . ." Trương Dương không nghĩ tới Lưu Lập không những không giúp đỡ, ngược lại chất vấn chính mình, nhất thời có chút ngại lờ. Đang chần chờ, lại nghe đến Lưu Lập rống to một tiếng: "Đem gia hòa buông xuống! Muốn tạo phản!" Hân lúc này mới phát hiện nạy ra côn vẫn còn ở trong tay, mắt thấy Lưu Lập búa đều muốn dựng lên, cuống quýt đem nạy ra côn vứt xuống.

"Lưu ca, mấy vị, đều an tâm một chút chờ vội. Ha ha." Lãnh Mặc cười theo trong đám người đi ra, hai tay lẳng không ấn xuống, trấn an mọi người. Trước đối với Lưu Lập nói: "Trương Dương hai ngày trước cũng là xuất đại lực, chỉ là này hai Thiên Thuận thuận gió nước, tâm tính có chút phóng túng, về sau hội thu liễm, Lưu ca ngài trước tha thứ hân lần này." Lưu Lập liếc hân một cái, thu hồi búa, liền sườn núi dưới con lửa.

Lãnh Mặc rồi hướng Diêu Thế Nhân nói: "Vị này Diêu ý nghĩ của đại ca, cũng là nhân chi thường tình. Hiện tại vật tư khẩn trương, ai cầm nhiều ai cầm ít, chung quy có cái chương trình, nếu như không có quy củ, khó tránh khỏi đã kích mọi người làm việc nhi tính tích cực." Diêu Thế Nhân gật đầu nói: "Không sai, ta chính là cái này ý tứ, tuyệt không có tư tâm."

Lãnh Mặc nói tiếp: "Thế nhưng hiện tại những vật này, trải tại trên mặt đất có thể bày đầy một phòng,

thế nhưng chồng chất lên liền một mặt tường đều che không được, trong đó lại có chút khó có thể dự trữ, tính hạ xuống kỳ thật cũng không có bao nhiêu. Cứ như vậy ít đồ, dù cho ai lấy thêm một ít, lại có thể nhiều chống đỡ vài ngày đâu này? Cho nên ta xem, bây giờ vấn đề hay là vật tư thiếu thốn, để cho mọi người nội tâm không có cảm giác an toàn." Mọi người có chút theo không kịp Lãnh Mặc mạch suy nghĩ, thế nhưng "Khuyết thiếu cảm giác an toàn" điểm này, mọi người hay là chấp nhận.

Lãnh Mặc nói: "Ta ngày hôm qua đã từng muốn rời đi cư xá, đi chiếm mấy cái siêu thị, sau đó coi đây là cơ sở, mở rộng cứ địa phạm vi cùng đội ngũ quy mô. Thế nhưng lúc ấy chúng ta người quá ít, lực lượng chưa đủ. Không thể phủ nhận, hiện tại nhân thủ của chúng ta hay là chưa đủ, thế nhưng thời gian

cấp bách, những cái kia siêu thị cửa hàng, chúng ta không đi chiếm, có người sẽ vượt lên trước. Ngày mai, là đi ra cư xá, hay là tiếp tục quét lau tích lũy lực lượng, mọi người thương lượng một chút, chúng ta buổi sáng ngày mai cộng đồng quyết định."

Nói xong, Lãnh Mặc xông Luru Lập chào hỏi, quay về hai đơn nguyên đi. Hắn đã quyết định ngày mai sẽ đi, cùng với Trịnh Tiệp đánh hảo gọi.

Một đêm này, rất nhiều người ngủ không ngon. Lãnh Mặc nghĩ đến ngày mai sẽ phải đi ra cư xá, đôi mắt không biết thế giới, không khỏi trần trọc, thẳng đến sau nửa đêm mới ngủ lấy.

Sáu giờ đồng hồ, Lãnh Mặc bị đồng hồ báo thức đánh thức, bên ngoài ngày mới sáng, thế nhưng một đơn nguyên người sống sót đã bắt đầu hoạt động, Trịnh Tiệp cũng đi lên, đang tại làm xuất phát chuẩn bị.

Lúc Lãnh Mặc đi đến một đơn nguyên hai tầng tiểu cư địa, tất cả mọi người đã com nước xong xuôi, mọi người lách vào tại một gian trong phòng khách, biểu đạt lấy ý nghĩ của mình. Nhìn thấy Lãnh Mặc, Luru Lập đầu tiên đứng ra, nói ngay vào điểm chính: "Lãnh Mặc, người ngày hôm qua ý nghĩ, tất cả mọi người thảo luận. Chúng ta cho rằng trước mắt mọi người thực lực chưa đủ, lại muốn đem cư xá trước chinh hợp, lại tập trung lực lượng ra ngoài thăm dò."

Trương Dương đón lấy giải thích nói: "Như vậy cũng tốt so với chơi game, diệt sạch một địa đồ kỳ quái, thắng cấp, lại đi kế tiếp cảnh tượng, như vậy mới ổn thỏa nhất."

Lãnh Mặc gật gật đầu, mỉm cười, nhìn lướt qua những người khác: "Các người đều chấp nhận loại này thuyết pháp sao?"

Mọi người có gật đầu, có mục quang lấp lánh, thế nhưng ai cũng không nói chuyện.

Lãnh Mặc nói tiếp: "Ta vẫn kiên trì ý nghĩ của mình, hôm nay liền chuẩn bị đi. Hiện tại cùng với lưu ở chỗ này chư vị cáo biệt, các người có ai nguyện ý đi theo ta, ta cũng hoan nghênh, bất quá không thể cam đoan an toàn của người. Có người đi sao?" Lãnh Mặc lần nữa nhìn chung quanh mọi người, "Có ai không?"

"Ta. . . Ta nguyện ý! Ta với người đi." Một cái kính mắt nam đi ra, người này tuổi không lớn lắm, quá gầy yếu đi, trước kia chỉ ở vận chuyển trong đội kế cuối, Lãnh Mặc thậm chí không nhớ được tên của hắn.

"Hào, hoan nghênh, đến dưới lầu đợi ta. Còn gì nữa không?" Lãnh Mặc lần thứ ba hỏi.

"Ta với người đi!" Một cái giọng nữ đáp. Lý Phương Trác! Nữ nhân này muốn đi! Mọi người một hồi bạo động.

"Ta cũng đi theo người!" Lại một người nữ sinh chạy đến.

Lãnh Mặc lần này không nói gì, bởi vì hắn phát hiện Lý Phương Trác đứng sau khi đi ra, sắc mặt của Luru Lập thay đổi, vừa sợ vừa giận. Hai nữ nhân không đợi người khác nói chuyện, trực tiếp chạy xuống lầu dưới. Lãnh Mặc nắm trong tay lấy một con, đối với những người khác nói: "Xem ra tất cả mọi người có chỗ quyết định, như vậy, sau này còn gặp lại a. Chúc các người trở thành 'Thập Lý Pha Kiếm Thần'."

Luru Lập đi tới nói: "Đợi một chút. Lãnh Mặc người nị lực không nhỏ a, trên dưới bờ môi đựng một cái, hai cái Đại mỹ nữ cướp dần lên. Các người lúc nào cấu kết lại? Có phải hay không cho nên chúng ta những huynh đệ này, có cái giao cho a?"

Lãnh Mặc khoát tay chặn lại: "Luru ca lời này nói không có đạo lý. Đây là chính bọn họ tuyển, tuyển chính là tương lai sinh tồn đường, cũng không phải là tuyển nam nhân. Ta cũng không nghĩ qua đối với bọn họ phụ trách. Chúng ta đường ai nấy đi, đều quán tốt chính mình là được rồi."

Trương Dương xen vào nói: "Lãnh Mặc, người ngược lại là quán tốt chính mình rồi, là ai mang người đi ra gia môn? Là ai cho người vũ khí? Là ai dạy người giết Zombie? Là ai cho người com ăn? Người muốn nuôi người tàn phế kia, ai chịu trách nhiệm liên quan để cho người phân cho hắn đồ ăn? Hiện tại dài ra hơi thở, vỗ vỗ bờ hông đi, còn bắt cóc hai nữ nhân. Người liền báo đáp như vậy chúng ta?"

Lãnh Mặc bắt đầu nói: "Ta rất cảm tạ các người đối với sự huấn luyện của ta, bất quá kỳ thật ta thật sự không muốn sớm như vậy đi ra gia môn, hơn nữa ta kỳ thật có thể chính mình tìm đến đồ ăn. Trịnh Tiệp bản thân hắn vốn cũng có rất nhiều dự trữ, bất quá bị các người cướp đi. Đương nhiên các người xem ra không quá tán thành ta thuyết pháp. Không sao, chúng ta hay là đã gặp nhau thì cũng có lúc chia tay a."

Trương Dương trừng mắt: "Người nói ngược lại nhẹ nhàng linh hoạt, đã gặp nhau thì cũng có lúc chia tay. Món vũ khí lưu lại, cho dù người là đã gặp nhau thì cũng có lúc chia tay."

Lãnh Mặc thở dài, nói: "Các người kỳ thật không thiếu một cây côn gỗ, hà tất quá nghiêm khắc ta nha. Bất quá ta kỳ thật cũng không quá để ý một cây côn gỗ, cho các người lưu lại a." Nói qua vứt xuống một con, xoay người rời đi.

Một bên Luru Lập nhìn nhìn Lãnh Mặc quay người, thỉnh thoảng một búa từ vùng mạnh đi qua. Hắn biết Lãnh Mặc có toàn cảnh thị giác, lần này đánh lên e rằng rất khó thành công, thế nhưng riu chữa cháy vùng mạnh ra ngoài phạm vi rất lớn, chỉ cần có thể quét trúng, Lãnh Mặc tất nhiên bị thương, đến lúc sau chà xát dẹp bốp tròn còn không phải mặc cho chính mình chính mình bài bố, Lý Phương Trác tiện nhân kia cũng phải trở về cầu chính mình. Thế nhưng là tuyệt đối không nghĩ tới chính mình búa vừa vùng mạnh ra ngoài, đã cảm thấy con mắt một hồi đau đớn, bản năng vừa nghiêng đầu, trọng tâm lúc ấy lệch, mơ mơ màng màng địa té xuống đất đi, đón lấy bờ vai một tiếng vang nhỏ, nguyên lai cầm búa cái tay kia không kịp thu hồi lại, vậy mà rớt cả ra.

Lại nhìn Lãnh Mặc, thông thả địa tránh khỏi này bỏ lệch ra một búa, ung dung địa quay đầu, giả bộ ngạc nhiên mà nói: "Hay là Luru ca biết đau người, tịch thu gây gộc, đưa tới búa." Nói qua nhặt lên trên mặt đất búa, nói tiếp: "Nhìn người như vậy ra đi, lại tiết lộ cho người điểm tin tức xấu đi. Kỳ thật ta đã sớm nhìn ra, lực lượng của người cường hóa là một bán thành phẩm, chỉ có căng tay lực lượng tăng cường, bờ vai xương sống căn bản chính là cái người

bình thường, bình thường người nhiều lần đều trúng mục tiêu mục tiêu, khuyết điểm không có hiển lộ ra. Thế nhưng một khi để cho người chém không, chỉ dựa vào lực lượng chính người liền có thể làm cho mình trật khớp." Nói xong quay người rời đi. Sau lưng Trương Dương Điều Thế Nhân đảm người vốn cho là hắn là đi vận, vừa gặp Lưu Lập trật khớp mới tránh được một kiếp, còn muốn đi lên vây công. Lúc này nghe xong giải thích của hắn, kia còn không biết đây hết thầy đều là hắn trù tính hảo, từng cái một nhìn nhìn hắn dẫn theo búa rời đi, không dám nói câu nào.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1: Tận Thế Sơ Tham. Chương 4:

Lãnh Mặc đi xuống lầu, hội họp Trịnh Tiệp Lý Phương Trác bốn bốn người. Mọi người thấy hắn cầm trong tay rìu chữa cháy, hết sức kinh ngạc. Lãnh Mặc cười nói: "Lưu ca trưởng nghĩa, đem búa đưa cho ta phòng thân."

Bốn người cũng biết Lưu Lập là mặt hàng gì, làm sao có thể đem bảo vệ tánh mạng gia hóa cho người khác. Hay là Trịnh Tiệp hiểu rõ nội tình: "Người thật sự là đem hắn tiêu diệt. Chỉ bằng hai cái buổi tối huấn luyện, người một cái phụ trợ hình, tiêu diệt hệ sức mạnh?"

Lãnh Mặc thuận miệng đáp: "Ta đương nhiên còn có cái khác át chủ bài." Đón lấy nói sang chuyện khác: "Mọi người nếu như đều quyết định đi ra ngoài, chính là một cái tân đoàn đội. Trước cho mọi người giới thiệu một chút, Vị này chính là Trịnh Tiệp, thân thể toàn diện tiến hóa, tận thế trước là vận động điền kinh thành viên, cầu lạc bộ huấn luyện viên, trước mắt từng binh sĩ tác chiến năng lực hắn là chúng ta trong năm người tối cường."

Trịnh Tiệp vội vàng nói: "Quá khen quá khen."

con mắt nam tự giới thiệu mình: "ta là Đồng Chiêu Nhiên, Kỳ thật ta cũng là người tiến hóa, thế nhưng năng lực không có tác dụng gì, đó là có thể đủ so với người bình thường nhìn rõ ràng hơn."

Lý Phương Trác cũng làm tự giới thiệu, nàng tại nào đó ngoại xứ làm tăng giữa quản lý công tác, tận thế mấy ngày nay thân thể không thoải mái, ở nhà dưỡng bệnh, vừa vận tránh thoát sớm cao điểm đánh mất bạo phát.

Khác một người nữ sinh tên là Từ Tinh, cái đầu không cao, cười lộ lên rất khả ái.

Năm người liên hệ tính danh, Lãnh Mặc nói: "Nói ba điểm. Thứ nhất, chúng ta mặc dù là một cái đoàn đội, nhưng là mục tiêu của chúng ta chỉ là đi ra cư xá, nếu như các người có khác nhu cầu, chúng ta không thỏa mãn được. Ta cũng có liên lạc không được thân nhân bằng hữu, thế nhưng bây giờ còn không có năng lực tìm bọn họ. Thứ hai, một khi phát sinh nguy hiểm, tất cả mọi người muốn lấy an toàn của mình là đệ nhất sự việc cần giải quyết, ai cũng không muốn đơn giản đuổi ra viện thủ, cũng không muốn hy vọng xa vời người khác liều mình cứu giúp. Thứ ba, hại đồng đội người, đá ra đoàn đội. Điều hiểu chưa."

Trịnh Tiệp đầu tiên đồng ý: "Nói hay lắm!" Những người khác cũng đều gật đầu biểu thị đồng ý. Lãnh Mặc biết ba người này còn có nghi ngờ, bất quá hắn với tư cách là người tiến hóa, hoàn toàn không lo lắng mấy người kia sẽ cho hắn chế tạo phiền toái. Lập tức nói tiếp: "Định hảo quy củ, phía dưới là lập kế hoạch. Tận thế đều phát sinh nhanh một tuần, Zombie, biến dị sinh vật đều tiến hóa, rất nhiều người sống sót cũng bắt đầu hành động, chúng ta cũng không có rút lại phía sau quá nhiều, thế nhưng rốt cuộc không phải là nhóm đầu tiên nghênh tiếp tận thế giới sinh mệnh. Cho nên chúng ta phải nắm chặt vũ trang chính mình, để mình tại kế tiếp sinh tồn trong trò chơi chiếm chút ưu thế. Ta nghĩ bước đầu tiên đi trước vật nghiệp công cụ, chỗ đó cự ly gần, hơn nữa rất có thể có nguyên bộ phá hủy đi công cụ, Ví dụ như rìu chữa cháy, khiêu côn. . . Có vũ khí, mới có lực lượng đối kháng Zombie."

Trịnh Tiệp gật đầu đồng ý: "Tuy ta đã có trang bị, bất quá ba người bọn hắn xác thực cần vũ trang một chút." Mọi người lúc này mới phát hiện, hắn xác thực so với những người khác chuẩn bị đầy đủ, chẳng những một bộ quần áo nhẹ nhàng rắn chắc, còn mang toàn bộ cái bao đầu gối, hộ khuỷu tay, bao cổ tay, trong tay dẫn theo một cây nhôm hợp kim bóng chày bóng.

Lãnh Mặc nhìn nhìn hắn này một thân trang bị, mười phần hâm mộ, nói: "Xem ra ra ngoài về sau còn muốn cướp sạch một chút thể dục đồ dùng điểm."

Lý Phương Trác lúc này xen vào nói: "Ta cảm thấy được không cần phải đi vật nghiệp."

"Hả?" Mọi người đối với nàng bỗng nhiên đưa ra chối bỏ ý kiến đều biểu thị hiếu kỳ.

"Vật nghiệp xử lý công thất cách chúng ta rất gần, thế nhưng chỗ đó cũng không có công cụ. Công cụ của nó đang lúc tại cư xá góc đông bắc, chúng ta từ nơi này đi qua, muốn vượt qua ba tòa nhà, còn muốn xuyên qua trong khu cư xá hoa viên. Mà ở cư xá phía nam, liền có một nhà ngũ kim điểm, chỉ cần ra cửa Nam đã đến, cho nên ta cảm thấy phải đi ngũ kim điểm tốt hơn."

Những người khác cũng không có chi tiết kế hoạch, lúc này đồng đều cảm thấy nàng nói rất có đạo lý. Lãnh Mặc gật gật đầu: "Có lý có cứ. Chúng ta đi

cửa Nam."

Vì vậy một nhóm năm người đều hướng vật nghiệp đi đến. Có Lãnh Mặc toàn cảnh thị giác điều tra, còn có Đồng Chiêu Nhiên siêu cường thị lực phụ trợ, trên đường đi hữu kinh vô hiểm. Ngũ kim điểm còn khóa cửa. Lý Phương Trác phàn nàn nói: "Thương lượng hộ có thể so sánh chúng ta người làm công nhẹ nhõm nhiều, chúng ta lách vào giao thông công cộng thời điểm, người ta còn đang ngủ."

Trịnh Tiệp phản bác: "Chỉ là mọi người công tác tính chất bất đồng mà thôi, các người buổi tối đi tập thể hình thời điểm, ta còn phải ở bên cạnh hầu hạ nha."

Lý Phương Trác không muốn tranh chấp,

Nói: "Vậy hiện tại cái này khóa thế nào?"

Từ Tinh đoạt đáp: "Đương nhiên đập ra, mấy ngày nay không phải là đã đập phá thiệt nhiều khóa? Như thế nào các người ra cư xá ngược lại trở thành người văn minh sao?"

Lý Phương Trác khinh thường địa liếc nàng một cái, nói: "Trong khu cư xá tất cả nhà tất cả hộ khóa cửa, có Zombie cũng ra không được. Thế nhưng là bên ngoài như vậy trống trải, đưa tới vật gì sẽ không tốt."

Lãnh Mặc khẳng định nói: "Tư duy kín đáo. Bất quá các người không cần lo lắng, mở khóa loại sự tình này, ta gần nhất luyện tập một chút." Nói qua đem khóa nắm trong tay, ngón cái chống đỡ khóa mắt, âm thầm ngưng tụ một cỗ thủy lưu tiến vào khóa trong, sau một lát, đã đổi nội bộ kết cấu rõ ràng ràng, lại dùng thủy lưu phóng chế một cái chìa khóa, không bao lâu thuận lợi mở khóa.

Mấy người khác chỉ thấy được hần cảm lấy khóa thất thần, sau đó khóa liền mở ra, đều biểu thị bất khả tư nghị. Đồng Chiêu Nhiên nhìn tay của Lãnh Mặc, như có điều suy nghĩ. Trịnh Tiệp thì hỏi: "Đây là người tiêu diệt Lưu Lập át chủ bài?"

Lãnh Mặc nói: "Lá bài tẩy nhiều loại công dụng nhất. Bên trong có hai cái Zombie, phải chú ý ah."

Lý Phương Trác nói: "Tiệm này là vợ chồng đương chủ tiệm đang ở bên trong ở. Hai cái Zombie đại khái chính là bọn họ."

Năm người đoàn đội, bốn người cũng không có giết qua Zombie, không nghĩ tới chiến đấu nhanh như vậy liền phủ xuống, đều có chút khản trương.

Trịnh Tiệp nói: "Ta tới trước đi. Ta là người tiến hóa, còn không có động thủ qua, phải mau chóng tiến nhập trạng thái."

Có người trước đứng ra, mặt khác ba người đều thở ra một hơi, bọn họ không có vũ khí, không có kinh nghiệm, càng không có lòng tin.

Lãnh Mặc thấy được biểu hiện của bọn hắn, trước đối với Trịnh Tiệp nói: "Dùng khí khả gia! Cho người điểm cái khen!" Rồi hướng ba người khác nói: "Lấy được vũ khí, liền đến phiên các người, chuẩn bị tâm lý thật tốt a." Hắn cũng không sót ruột kéo ngũ kim điểm cuốn mảnh vải cửa, mà là giới thiệu nói: "Các người tại trong khu cư xá thấy được phía ngoài Zombie, đều là có thể đi có thể chạy, ta không biết bọn họ là như thế nào tiến hóa, thế nhưng hiển nhiên bọn họ tiến hóa rất thành công. Bất quá căn cứ quan sát của ta, phạm là bị giam lên Zombie, cũng giống như mới sinh hài nhi đồng dạng, động tác mười phần ngốc, không biết có phải hay không là bởi vì đói bụng quá lâu nguyên nhân. Cho nên ta mở cửa, mọi người thỉnh đứng ở chỗ cũ bất động, hít sâu, hơn mười người mây, sau đó lại cân nhắc như thế nào đối phó Zombie. Hiện tại bắt đầu." Vừa mới nói xong, hắn xoát địa xốc lên cuốn mảnh vải cửa, sau đó chậm rãi đi đến một bên, trong miệng chậm rãi đếm lấy: "Một, hai, . . ."

Lúc hắn đếm tới "Sáu" thời điểm, Trịnh Tiệp nói: "Được rồi, ta đã thích ứng, có thể đấu võ sao?" mấy người khác cũng mặt lộ vẻ nụ cười. Hiển nhiên hai cái này Zombie quá mức "Vô hại", thân thể yếu đi lại tập tễnh, nếu như không phải là vô thần hai mắt cùng hiện thanh làn da chiếu kỳ bọn họ Zombie thân phận, tất cả mọi người không muốn tổn thương bọn họ.

Trịnh Tiệp cũng không có đi lên một trận cuồng nện, mà là dùng gây tròn xô xô đẩy đẩy, đem hai cái Zombie đẩy ra cửa. Mấy người khác thấy không có nguy hiểm, đều vào điểm chọn lựa vũ khí đi, tâm tình mười phần nhẹ nhõm.

Ngũ kim điểm mặc dù là có khả năng nhất tìm đến vũ khí cửa hàng, thế nhưng bên trong lựa chọn thật sự không nhiều lắm, nhất là cư xá phụ cận mặt tiền cửa hàng, hàng lấy ở nhà chơi rỗng ngũ kim làm chủ, có thể làm vũ khí búa chùy đều là ngắn chuôi, để cho mọi người rất không có cảm giác an toàn. May mà bọn họ vận khí không tệ, tìm đến một bộ phá hủy đi công cụ, lắp ráp lên cũng có dài một mét, miễn cưỡng đủ. Ông sắt vật liệu cũng có mấy cây chiều dài phù hợp, thế nhưng quá nặng đi, tùy thân mang theo cũng bất tiện.

Lãnh Mặc đối với cái này ngược lại cũng không thêm để ý, an ủi mọi người nói: "Cư xá phụ cận cửa hàng rất nhiều, chúng ta lại đến địa phương khác tìm xem. Hiện tại các người trước mỗi người mang khác nhau nhẹ nhàng phòng thân."

Mấy người ra cửa hàng, Trịnh Tiệp vẫn còn ở đối với hai cái Zombie luyện được hăng say, chỉ thấy hắn vòng quanh hai cái Zombie đối tới đối lui, trong tay bóng rổ bóng từ khác nhau góc độ hoặc đâm hoặc quét, thế nhưng cũng không có đánh tới Zombie trên người. Đồng Chiêu Nhiên nhìn thoáng qua, cau mày nói: "Lãnh ca, hai cái này Zombie dường như trở nên linh hoạt rồi."

Mọi người bị hần nhắc nhở, tỉ mỉ quan sát, phát hiện quả nhiên cùng vừa rồi bất đồng, vừa rồi đứng thẳng đều lưng la lưng lay Zombie, hiện tại thỉnh thoảng đưa tay chụp vào Trịnh Tiệp, ngẫu nhiên còn có thể làm ra tấn công động tác.

Lý Phương Trác nói: "Xem ra Zombie là có năng lực học tập. Điều này cũng làm cho giải thích, vì cái gì trên đường cái Zombie so với trong khu cư xá Zombie linh hoạt hơn. Bởi vì sớm cao điểm, trên đường nhiều người, biến thành Zombie người cũng nhiều, chạy trốn người cũng nhiều, Zombie có càng

hiều học tập đối tượng. Mà cư xá ít người, Zombie chỉ có thể chính mình tìm tòi, cho nên liền cơ bản động tác cũng làm không được."

Lãnh Mặc nói: "Nói có lý, trong khu cư xá sống một mình Zombie, cũng xác thực so với quần cư Zombie tri độn. Buồn cười Luru Lập đám người kia, còn muốn lấy trước thặng cấp lại xuất Tân Thủ Thôn, lại không biết phía ngoài kỳ quái cũng ở thặng cấp, hơn nữa thặng cấp tốc độ nhanh hơn bọn họ."

Lý Phưong Trác nói: "Nếu như vậy, vậy chúng ta càng không thể đợi, phải sớm một chút tìm một ít Zombie, rèn luyện một chút, bằng không sống không được vài ngày. Lãnh đội trưởng, ngũ kim điểm cũng không đủ vũ khí, bước tiếp theo chúng ta đi đâu?"

Lãnh Mặc nói: "Chúng ta đi Kim Kiều quảng trường, nơi đó là gần nhất khu buôn bán, bên trong vũ khí, trang bị, công cụ, đồ ăn đầy đủ mọi thứ, hơn nữa xanh hoá ít, không có nhiều như vậy mèo chó, đừng phải biến dị sinh vật tỷ lệ liên nhỏ rất nhiều, thích hợp kiến thiết một cái trụ sở tạm thời. Chúng ta hôm nay sợ rằng đi không qua, trên đường còn muốn tìm một chỗ nghỉ chân."

Từ Tinh nói: "Bây giờ còn chưa tới bây giờ, cho dù đường vòng cũng có thể đi tới. Đội trưởng người nói nhiều lời như vậy, đều qua đầu óc sao?"

Lãnh Mặc nói: "Đầu tiên, tuy rất có thể đêm nay có thể đến, thế nhưng ta không muốn tại buổi tối thăm dò toàn bộ khu buôn bán, cho nên tốt nhất qua giữa trưa liền tìm một chỗ cắm trại. Tiếp theo, ta nói nhiều lời như vậy chỉ là vì giảm bớt áp lực, cho nên không cần qua đầu óc. Cuối cùng, người hẳn là suy nghĩ nhiều nghĩ lời của người khác có nào đạo lý, mà không phải chọn trong đó lỗ thủng." Nói xong nói một tiếng Trịnh Tiệp, một đoàn người hướng Kim Kiều quảng trường phương hướng xuất phát.

Cách cư xá càng xa, thế giới lại càng đáng sợ, tại người bình thường trong mắt phổ thông đường đi, kiến trúc cùng bồn hoa, tại Lãnh Mặc trong nhận thức lại là một cái thế giới khác. Nơi đó có Zombie, nơi đó có người sống sót, nơi đó có sinh vật lạ, theo Lãnh Mặc nhất nhất chỉ ra, Trịnh Tiệp cùng Đồng Chiêu Nhiên phối hợp dò đường, năm người lợi dụng địa hình tránh khỏi một lần lại một lần tao ngộ chiến. Nhưng mà hai giờ, vận khí của bọn hắn chấm dứt.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1: Tận Thế Sơ Tham. Chương 5:

Lãnh Mặc đi tới đi tới, bỗng nhiên dừng lại. Loại tình huống này xuất hiện nhiều lần, mọi người cũng dừng lại chờ hắn chỉ thị. Lãnh Mặc hướng bốn phía nhìn xem, nói: "Một cái tin tức xấu. Chúng ta khả năng bị một đám chó săn theo dõi. Chúng bên trong ba con ở phía sau đi theo chúng ta, mặt khác hai cái phân biệt tại hai bên trái phải, phía trước tạm thời còn không có." Dừng một chút, hắn còn nói thêm, "Chúng biết chúng ta ngừng, chúng cũng dừng lại, không có thất chắc vòng vây, không biết là đang đợi đồng bạn, hay là đợi chúng ta tiến vòng mai phục."

Từ Tinh hỏi: "Người nói chó săn, là ví von, hay là. . ."

"Chính là chân chính chó, thông qua bọn họ trạng thái phán đoán, hẳn là Zombie khuyến."

Thấy mọi người đều có chút hoảng hốt. Lãnh Mặc an ủi: "Khuyến loại, nhất là Zombie khuyến, chúng chỗ đáng sợ ở chỗ, có thể sẽ lây bệnh tật bệnh. Nếu như chỉ nói thân thể tổ chất cùng sức chiến đấu, bọn họ cũng không so với nhân loại mạnh mẽ. Lần này tới mấy cái Zombie khuyến, đều là cỡ trung khuyến cùng cỡ lớn khuyến, thế nhưng không có chó ngao Tây Tạng loại kia hình thể, tối đa cùng Kim Mao đức Mục không sai biệt lắm. Bọn họ động tác so với hình người Zombie linh hoạt, cùng phổ thông khuyến loại tương tự, lực lượng có khả năng so với phổ thông khuyến lớn một chút, làn da phẩm chất cứng rắn, rất có thể kháng đòn năng lực mạnh mẽ."

Trịnh Tiệp cắt đứt lời của hắn: "Đội trưởng tiên sinh, thông qua vừa rồi người về Zombie hiện trường dạy học, ta tin tưởng người đối với Zombie khuyến cũng có chính xác phán đoán, bất quá bây giờ chúng ta có phải hay không hẳn là tìm đề thủ khó công địa phương, lại chậm chậm ngồi xuống mà nói rõ ràng?"

Lãnh Mặc gật gật đầu: "Nói có lý. Chúng ta đi tiệm này." Hắn chỉ vào bên người một nhà tiệm bán quần áo nói: "Sau khi đi vào mặc thêm mấy bộ quần áo, khuyến loại răng nanh tương đối mèo khoa ngắn hơn càng độn, dùng y phục liền có thể phòng ở." Nói qua bắt đầu mở khóa.

Từ Tinh hỏi: "Vì cái gì không đi bên cạnh nhà kia tiệm cơm, có lẽ bên trong còn có vũ khí."

Lý Phưong Trác giải thích nói: "Vay quán cơm buổi sáng sẽ mở cửa, vốn bên trong hẳn có Zombie, thế nhưng hiện tại bên trong không có cái gì, nói rõ đã bị cướp sạch qua, cho dù vốn có vũ khí, hiện tại cũng không có."

Lãnh Mặc lúc này đã mở cửa khóa, nói: "Người phỏng đoán rất có đạo lý, bất quá ta là thông qua quan sát, phát hiện bên trong có nằm vật xuống Zombie, mới biết được đã bị cướp sạch qua. Mặt khác trong đó còn có con chuột, chẳng quản không biết có phải hay không là biến dị con chuột, thế

nhưng ta nghĩ vẫn cẩn thận tốt hơn. Trước luyện tập đối phó chó a, con chuột sự tình về sau có thời gian luyện thêm tập." Nói đến đây, hần biến sắc, mãnh liệt xốc lên cửa tiệm, trong miệng nói: "Chúng bắt đầu vây kín, so với vừa rồi nhiều năm con." Dứt lời xung trận ngửa lên trước đi vào trong tiệm, trong miệng an bài nói: "Trịnh Tiệp trước trông coi cửa tiệm, mấy người khác mặc quần áo, nhớ kỹ nhiều buộc vài món phía trước trên cánh tay, ta đi đằng sau đem trông tiệm Zombie chém trước."

Đội Lãnh Mặc mang theo búa xuất ra, mọi người đã chuẩn bị bảy tám phần. Lãnh Mặc lại để cho hai nữ nhân cầm lấy búa cùng gây tròn tại cổng môn trông chừng, chính mình mang theo hai nam nhân, dùng trong tiệm tủ quần áo ngăn chặn cửa sau. Vừa chắn, lấp, bịt hai cái tủ quần áo, Từ Tinh đã kêu lên: "Tới tới. Các người mau tới đây a." Tiếng la bên trong mang theo khóc nức nở.

Lãnh Mặc quay người hướng cửa điếm đi đến, trong miệng phân phó nói: "Trong hậu viện có ba con bọc đánh tới, Trịnh Tiệp các người lại chuyển hai cái tủ quần áo đem cửa sau chắn kín." Nói xong từ trên mặt đất tiện tay quơ lấy mấy bộ y phục, cũng ở cẳng tay trên bọc mấy tầng, lại cầm lấy một bả công cụ búa, tại cán búa vị trí quấn vài vòng, lại cùng tay quấn ở một chỗ, tay trái thì cầm một bả tua-vít.

Ngoài cửa Zombie khuyến đang tại chậm rãi vây kín, chúng thoát nhìn có trí khôn nhất định, cũng không có nóng lòng xông tới.

Lãnh Mặc nhìn nhìn bên người run rẩy Lý Phương Trác, cùng nước mắt đều muốn rớt xuống Từ Tinh, nói: "Vừa rồi ta cho các người giới thiệu đồ vật vũ trụ hiện, trên thực tế chính ta cũng không biết đúng hay không. Bất quá không quan hệ, phía dưới ta tới hiện trường dạy học. Các người đều cầm lấy đoàn búa hoặc là cái dùi, riu chữa cháy cùng gây tròn quá dài, tại trong tiêu điểm thi triển không ra, dễ dàng làm bị thương chính mình người."

Hai nữ nhân lưu luyện không rời địa buông xuống vũ khí trong tay, hai thứ này binh khí dài mang đến cho các nàng rất lớn cảm giác an toàn, thế nhưng từ đối với Lãnh Mặc tín nhiệm, cùng muốn sống khát vọng, lý tính chiến thắng cảm tính,

Các nàng nắm chặt thời gian đổi lại vũ khí.

Lúc này Zombie khuyến đã cách vô cùng tới gần, chỉ cần một cái tấn công, chúng liền có thể xông tới.

"Giáo Học Khai mới. . ." Lãnh Mặc buồn bực thanh âm nói.

Mở cửa, một người đã đủ giữ quan ải, vạn người không thể khai thông! Bảy con Zombie khuyến chia làm hai tầng vòng vây, bên trong vòng ba con đồng thời nhào lên. Lãnh Mặc sớm có dự đoán, duỗi ra hai tay ngành kháng hai cái, dưới chân đạp một cái, đem đệ tam đạp bay trở về. Đón lấy thuận thế hướng về sau khê đảo, mang theo hai cái Zombie khuyến lần đến trong tiệm, trong miệng hô: "Trịnh Tiệp chặn cửa!" Trịnh Tiệp cầm trong tay gây tròn, chặn cửa miệng, đem đuổi theo mặt khác mấy cái Zombie khuyến nhất nhất đánh về. Hần lực lượng lớn, cần đối tính lại mạnh mẽ, dù cho mấy cái Zombie khuyến đồng thời nhào đầu về phía trước, cũng có thể tìm đến góc độ phản kích, chẳng những đem Zombie khuyến đánh bay, còn nghĩ chúng vây kín trận hình hoàn toàn phá hư.

Cùng lúc đó, Lãnh Mặc cũng ở trong phòng cùng hai cái chó dữ triển khai solo. Hai cái chó dữ vốn là bỏ nhào vào trên người hần, bị hần trên mặt đất liền đụng mang lăn, phản áp đến phía trên, chỉ là hai cái cánh tay phân biệt xanh tại hai tờ tanh hôi trong mồm chó, chẳng không ra tay tới công kích. Giằng co một lát, Lãnh Mặc khê ngẩng đầu, nói: "Dạy học thất bại, các người qua hỗ trợ, chọc chúng, chọc cái cổ!"

Đồng Chiêu Nhiên và ba người ở bên cạnh thấy mà run rẩy, Lãnh Mặc nói căn bản không có nghe tiến vào. May mắn Trịnh Tiệp bên kia thành thạo, rút sạch vừa đẩy bên người Lý Phương Trác, quát: "Mau ra tay. Ta chỗ này chống đỡ không được bao lâu, thực đã cho ta là siêu nhân a!"

Lý Phương Trác bị hần một bả đẩy ngã trên mặt đất, vừa vặn cùng một cái Zombie khuyến nhìn cái đôi mắt, sợ tới mức một tiếng thét lên, trên tay mũi nhọn không hề có chính xác điên cuồng loạn chọc. May mắn Lãnh Mặc biết này mấy cái tân thủ không đáng tin cậy, sớm có phòng bị, thân thể vừa nhấc, để cho Zombie khuyến đối với mũi nhọn. Kia Zombie khuyến không có cảm giác đau, trên người bị đâm nhiều cái lỗ thủng, vẫn không tránh không né không buông miệng. Lý Phương Trác loạn chọc một hồi, tâm tình chậm rãi bình phục, rốt cục nghe được Lãnh Mặc trong miệng vẫn còn ở chỉ huy: "Cái cổ, làm cho đoạn cái cổ!" Lấy lại bình tĩnh, đem mũi nhọn hung hăng vào Zombie khuyến cái cổ, một hồi quấy, này Zombie khuyến rốt cục nói lòng miệng.

"Làm tốt lắm!" Lãnh Mặc rốt cục dọn ra tay, còn dư lại một cái hoàn toàn không phải là đối thủ, bị hần đè xuống đất, một tay cầm búa răng rắc răng rắc vài cái chém đứt đầu.

"Trịnh Tiệp lại thả một cái đi vào, hậu viện ba con đang tại hướng mặt trước chạy tới, chúng ta phải nắm chặt." Lãnh Mặc tùy thời quan sát đến toàn bộ chiến trường, biết Trịnh Tiệp chặn cửa miệng năm con coi như nhẹ nhõm, thế nhưng nhiều hơn nửa khó tránh khỏi sai lầm, cho nên nhất định phải tại mặt khác ba con chạy đến lúc trước suy yếu đối thủ.

Trịnh Tiệp thu được chỉ lệnh, lóe lên thân, một cái Zombie khuyến trực tiếp chạy đến trong phòng. Này Zombie khuyến không ngờ rằng có thể không chút trở ngại đi vào, rơi xuống mặt đất đánh cái lăn, ngược lại có chút mộng. Lãnh Mặc chờ đến cơ hội, quơ lấy một bộ y phục quay đầu một trảo, đem toàn bộ đầu chó miệng chó chặt chẽ bao lấy, đặt ở dưới thân, xông Đồng Chiêu Nhiên hô: "Cầm búa, qua chém."

Thấy hần còn không có phục hồi tinh thần lại, Lãnh Mặc dứt khoát nắm lên chó cái cổ hất lên, để cho chó cái đuôi đảo qua gò má của Đồng Chiêu Nhiên, lạnh mặt nói: "Động thủ! Nữ nhân đều tiêu diệt một cái, chẳng lẽ để cho nữ nhân bảo hộ người?" Đồng Chiêu Nhiên bị chó cái đuôi kích thích được đánh cho rùng mình, giơ lên riu chữa cháy, hung hăng đánh xuống, đem Zombie khuyến chân sau chém đứt một khối. Đang muốn lại bỏ, lại thấy Lãnh Mặc đem chó kéo đi, thừa dịp hần ngây người một lúc công phu, mỉm cười nói: "Chém một búa tử, nội tâm liền không khăn trương, cái này nhìn đúng chém, chặn ngang chém, chém thành hai đoạn." Đồng Chiêu Nhiên gật gật đầu, quả nhiên càng chém càng thuận tay, vài cái liền đem Zombie khuyến phanh thây. Không có chân sau, Zombie khuyến như cù năng động, thế nhưng hoàn toàn đã không còn uy hiếp. Lãnh Mặc nói: "Tiểu Đồng đem cái này đầu chặt xuống, Trịnh Tiệp lại thả một cái đi vào."

Vừa dứt lời, lại một cái Zombie khuyển bị dẫn dụ đến. Đây một cái linh hoạt hơn, Lãnh Mặc để lại nó, lại không có bao lấy đầu. Nhưng mà lúc này trong phòng người cũng đã phục hồi tinh thần lại, chỉ là một cái Zombie khuyển, nhắc lên không nổi bất kỳ sóng gió, Lãnh Mặc trước dùng quần quít lấy y phục cánh tay trái kẹt lại miệng chó, sau đó dùng trên mặt đất y phục đem miệng chó nhét ở, chính mình để lại chân trước, lại để cho Lý Phương Trác hỗ trợ để lại chân sau, cuối cùng đối với Từ Tinh mỉm cười: "Nên người biểu hiện. Trong nhà bấm qua xương sườn sao?"

Từ Tinh ý vào là gan qua dùng búa một chút một chút chém nửa ngày, mới hoàn thành nhiệm vụ.

"Còn có sáu con. Ồ? Tiểu siêu nhân người thật giống như động tác càng ngày càng chậm a." Lãnh Mặc trêu chọc nói.

"Nói nhảm, lớn như vậy vận động cường độ, so với đánh chuột đất có thể mệt mỏi nhiều. Lại một cái vào được." Trịnh Tiệp biết thắng lợi trong tầm mắt, tuy thân thể càng ngày càng mệt mỏi, tinh thần lại càng ngày càng buông lỏng, trong lúc nói chuyện lại dẫn dụ đến một cái.

Lần này đã không cần Lãnh Mặc xuất thủ, Zombie khuyển vừa nhào vào, đã bị Đồng Chiêu Nhiên giơ dây đặc y phục một cái đối với nhào, gắt gao đặt ở dưới thân, Từ Tinh để lại chân sau, Lý Phương Trác đem mũi nhọn vào cái cổ một hồi quấy, không bao lâu liền không động đậy được nữa.

Bốn người phân công phối hợp, lại giết chết hai cái, đem thi thể vứt ở một bên. Đang muốn không ngừng cố gắng, Trịnh Tiệp rũ xuống gây tròn, cảnh giác nói: "Còn lại ba con chạy."

Lãnh Mặc cảm giác trong chốc lát, nói: "Xem ra là chạy, cùng một cái phương hướng, chạy ra cảm giác của ta phạm vi."

Mọi người lúc này mới nhẹ nhàng thở ra, nhao nhao ngồi liệt đến trên mặt đất. Nhìn nhìn trong phòng đầy đất thịt nát, vải, huyết tương, nghe gay mũi tanh hôi, Đồng Chiêu Nhiên dẫn đầu nhà, bốn người khác chịu bị nhiễm, cũng nhao nhao bắt chước. Ói ra, mọi người giúp nhau nhìn xem, có khóc, có cười.

Lãnh Mặc cười xuống trên cánh tay quần quít lấy y phục, có nhiều chỗ đã bể vải, hẩn nhìn kỹ một chút, ha ha cười nói: "Quả nhiên không có cần thùng."

Từ Tinh cả kinh nói: "Người lúc trước không phải là lời thề son sắt nói cần không phá sao? Nguyên lai mình cũng không xác định!"

Lãnh Mặc nói: "Ta chỉ biết tận thể trước súng vật chó cần không phá, thể nhưng không biết Zombie khuyển có thể hay không cần nát. Lúc ấy bắt hòa các người giải nghĩa sở, còn không phải là vì đề thăng sĩ khí à. Lại nói để cho các người quán lên chỉ là vì đề ngừa vạn nhất. Làm thí nghiệm lại muốn ta tự mình trên mới yên tâm."

Lý Phương Trác thật không có xoắn xuýt cho hắn đến cùng phải hay không gạt người, ngược lại hỏi: "Người đều giết đi nhiều như vậy Zombie, như thế nào còn có thể nhà?"

Lãnh Mặc nói: "Lúc trước không phải là không muốn nhà, phải không dám đâm đâm đường lấy Lưu Lập Trương Dương mặt nhà. Hôm nay tự muốn đem hai ngày trước nhìn đều nhà trở về, nhà cái đủ vốn."

Mọi người nghe xong tiếng cười một mảnh.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1: Tận Thế Sơ Tham. Chương 6:

Đội mọi người cười đã đủ rồi, Lãnh Mặc nói: "Chúng ta một thân huyết tính, e rằng hội đưa tới biến dị sinh vật. Trước tìm mặt tiền cửa hàng, thay đổi y phục, thanh tẩy một chút lại đi. Vũ khí cũng phải thanh lý thanh lý. Chúng ta nhớ ra nhiều như vậy, thể lực tiêu hao lại lớn như vậy, trước giữa trưa còn phải lại tìm một chút đồ ăn mới được."

Nói đến chính lý quần áo, lại muốn đến cư dân trong lầu mới thuận tiện. Năm người lại đi nửa giờ, tìm đến một chỗ cư dân lầu, thanh lý mấy cái gian phòng, lại sưu tập một ít đồ ăn, tu chỉnh một phen.

Từ Tinh hỏi: "Vì cái gì cho tới trưa cũng không có nhìn thấy một cái người sống nào? Chúng ta lúc trước cư xá, có nhiều như vậy người sống sót, thể nhưng là này nửa ngày một người cũng không thấy đến. Tòa nhà này bên trong cửa đều là hoàn hảo, không có ai tới qua, bên trong cũng không có một cái người sống. Chẳng lẽ nói, người sống sót kỳ thật rất ít, chúng ta đều là trường hợp đặc biệt?"

Lý Phương Trác nói: "May mắn còn sống sót may mắn còn sống sót, chúng ta đương nhiên là may mắn trường hợp đặc biệt. Bất quá chúng ta trên đường đi không thấy được người, chỉ sợ là đội trưởng tận lực né tránh kết quả a."

Lãnh Mặc gật gù đầu biểu thị khẳng định.

Đồng Chiêu Nhiên hỏi: "Tại sao vậy chứ? Chúng ta một đường thu nạp người sống sót, tài năng tích lũy thực lực a?"

Trịnh Tiếp nói: "Người vừa mới rời đi cư xá nửa ngày, liền đã quên Lư Lập đám người kia sắc mặt sao? Nếu gặp gỡ người xấu, chúng ta chẳng những tích lũy không được thực lực, ngược lại khả năng bị hao tổn mất."

Đồng Chiêu Nhiên xấu hổ gãi gãi đầu, nói: "Ta lúc ấy xuất ra, chính là cảm thấy trốn ở trong khu cư xá cũng là chờ chết, ngược lại không có cảm thấy bọn họ có cái gì không tốt."

Nghe xong lời này, Lý Phương Trác bĩu môi biểu thị khinh thường. Từ Tinh vỗ vỗ kính mắt nam đầu, nói: "Thật là một cái đơn thuần hài tử a. Ta vốn cũng không có cảm giác gì, nhưng nhìn đến Lý tỷ muốn ra đi, đám kia nam nhân lộ ra sắc mặt, lúc ấy ta minh bạch, ở lại nơi đó không có kết quả tốt, chỉ là sớm muộn gì khác biệt."

Trịnh Tiếp ngược lại là rất lý giải Đồng Chiêu Nhiên: "Lấy người người tiến hóa thân thể tổ chất, cùng văn nhược kính mắt nam nguy trang, làm điểm khuôn đồ công tác, xác thực nhẹ nhõm lại vui sướng, khó trách cảm thấy chỗ đó sinh hoạt cũng không tệ lắm."

Lãnh Mặc nói: "Ta chính là thấy được kia cái đoàn đội đủ loại chưa đủ, cho nên chẳng những không ở lại nơi đó, liền kia người ở bên trong, cũng không có cường cầu mang đi. Kỳ thật tiêu diệt Lư Lập, hẳn có rất nhiều người muốn cùng ta đi. Đáng tiếc không thể trước tiên làm ra quyết định người, trí lực đều chẳng qua quan, chúng ta cũng không có tinh lực nuôi dưỡng nhiều như vậy chân chạy làm việc lật lật."

Lý Phương Trác phân tích nói: "Lúc trước chúng ta cũng không có trải qua chiến đấu, gặp chuyện khó tránh khỏi khăn trương, giúp không được gì. Hiện trên chúng ta đã xong đệ nhất khóa, kế tiếp là không phải là muốn mở rộng thể lực, tuyển nhận đội viên mới sao?"

Lãnh Mặc nói: "Gắn liền với thời gian còn sớm. Chúng ta tuy đã trải qua chiến đấu, thể nhưng đều là cùng Zombie, Zombie khuyến khích cái này phổ thông địch nhân. Còn không có gặp được biến dị sinh vật, càng không có gặp được người. Ta nghĩ, bước tiếp theo chúng ta có thể tiếp xúc một số người, thể nhưng không phải là hấp nạp đội viên, mà là chiến đấu."

Năm người tu chỉnh hoàn tất, Lãnh Mặc tuyên bố buổi chiều kế hoạch: "Bây giờ là 11:30, chúng ta tu chỉnh thời gian hơi dài, thể nhưng may mà đã ăn rồi cơm trưa, không quá chậm trễ dưới buổi trưa. Chúng ta buổi chiều không hề chuyên môn tu chỉnh, trực tiếp hành quân đến ba giờ, sau đó gần đây tìm địa phương cắm trại. Tranh thủ tại năm giờ trước dân xếp xuống. Buổi chiều tiến lên trên đường, chú ý ven đường tắt cả cửa hàng, tùy thời sưu tập thực phẩm vũ khí."

Buổi chiều hành quân kế hoạch rất thuận lợi, tuy giữa đường không có nghỉ ngơi, thể nhưng dưới sự chỉ huy của Lãnh Mặc, mọi người đi một chút ngừng ngừng cũng không cảm thấy mệt mỏi. Lại tìm tòi mấy cái cửa hàng, thật sự là tìm đến một bà riu chữa cháy.

Ba giờ qua đi, mọi người đi đến một cái cộng đồng bên cạnh. Trịnh Tiếp cười nói: "Cái này ngược lại giảm đi sự tình, tại cái tiểu khu này bên trong, tùy tiện tìm đơn nguyên, thanh lý mấy gian phòng ở là được rồi."

Lãnh Mặc gật gù đầu: "Nơi trú quân dễ tìm. Bất quá chúng ta trước soát cái chi nhánh nhiệm vụ a. Phía trước góc có mấy cái người sống, khả năng tại khuôn đồ, đoán chừng chỗ đó có cái siêu thị. Chuẩn bị cho tốt vũ khí, chúng ta đi kiểm một chén canh."

Mọi người nhao nhao lấy ra vũ khí, không đợi đi đến giao lộ. Lãnh Mặc thấp giọng nói: "Bọn họ có một người tại thông khí, người ở bên trong ra nghênh tiếp chúng ta,

Chúng ta bước chân dừng ngừng, không muốn bại lộ ta điều tra năng lực."

Quả nhiên đi chưa được mấy bước, giao lộ góc rẽ chuyển xuất bốn người. Bốn người này mỗi người cầm trong tay một cây gậy bóng chày, một người cầm đầu mặt đen râu quai nón, đằng sau một người đầu trọc, một cái vóc đáng nhỏ, một cái đầu trên tóc chọn nhuộm một luồng lông trắng.

Lý Phương Trác nhìn nhìn những cái này gậy tròn, nhãn tình sáng lên: "Xem ra nhà này trong siêu thị có bóng chày bóng. Búa cầm một ngày mệt chết đi được."

Đối diện mấy người đã gặp nàng cũng là hai mắt tỏa sáng, lông trắng xa xa chào hỏi: "Mỹ nữ, xuất ra tìm ăn quá cực khổ, cùng ta rời đi."

Lời còn chưa dứt, bị đầu trọc một chưởng hô đến trên mặt: "Câm miệng!" Đại Hồ Từ đi đến một bước, hoành lấy gậy tròn, nói: "Mấy vị, đừng đi về phía trước. Nơi này có chủ."

Trịnh Tiếp cũng đi đến một bước, hỏi: "Người mở tiệm?"

Đại Hồ Từ cười lạnh một tiếng: "Bằng hữu hà tất giả ngọc. Thế đạo này còn dùng quản người nào mở điểm sao? Ai tới trước tự là của người đó."

Trịnh Tiếp nói: "Không phải là người khai mở, các người có mấy người cũng ăn không hết nhiều như vậy, để cho chúng ta cầm mấy dạng, làm thuận nước giong thuyền không tốt sao?"

Đại Hồ Từ nói: "Mấy vị có thể một đường đi đến nơi này, nghĩ đến có chút bổn sự, bất quá nếu không nói quy củ, chỉ sợ đi không xa."

Lãnh Mặc nói tiếp: "Cái gì quy củ? Ai định quy củ?"

Đại Hồ Từ ngẩng đầu ngạo nghễ nói: "Đây một mảnh đồ vật đều là ta, đây chính là ta định quy củ."

Lãnh Mặc nói: "Người có quy củ của người, chúng ta cũng có quy củ của chúng ta. Quy củ của ta đơn giản, nắm tay người nào lớn, ai quy chế củ."

Đại Hồ Từ vừa trừng mắt: "Đừng cho mặt không biết xấu hổ! Cùng người thật dễ nói chuyện là cho người cơ hội, ai cùng người nói nhiều khẩu lệnh! Các ông mấy cái cũng không phải là người bình thường. Không còn xéo đi cũng đừng đi."

Trịnh Tiệp cười hắc hắc: "Vậy ta liền thật không đi."

Đại Hồ Từ thấy hắn đi lên trước, âm hiểm cười một tiếng, đưa tay vừa đẩy. Trịnh Tiệp như thế nào bị hắn đẩy tới, cũng đưa tay ra, phút chốc cảm thấy cổ tay của hắn, đang muốn dùng sức, không muốn toàn thân tê rần, trong lòng bàn tay một hồi đau đớn tiếp theo bị người đẩy ngã trên mặt đất.

Lãnh Mặc đám người thấy cực kỳ hoảng sợ, thân thể của Trịnh Tiệp tổ chức mọi người rõ như ban ngày, Đại Hồ Từ này động tác cũng không nhanh, làm sao có thể một chút đắc thủ?

Đồng Chiêu Nhiên nhắc nhở: "Đại Hồ Từ lòng tơ cũng có thể biến thành gai nhọn." Mọi người bưng tỉnh, nguyên lai là dùng biến dị khí quan đánh lén. Lúc này Trịnh Tiệp cũng khôi phục lại: "Trên người hắn còn có điện, vừa rồi ta toàn thân tê rần, mới khiến cho hắn đắc thủ."

Đại Hồ Từ cười ha hả: "Cãi lại cứng rắn! Hiện tại ai cũng chó đi. Nam đều tiến vào khuôn đồ, nữ lưu lại, chúng ta chuyện trò chuyện trò."

Lãnh Mặc nói: "Chút tài mọn. Tiểu siêu nhân, dùng." Nói qua đưa lên riu chữa cháy, "Chuyên nghiệp phá hủy đi công nhân (ván) cục, cách biệt không thấm nước không dễ đốt. Người, đáng có được!"

"Được rồi!" Trịnh Tiệp nhìn một bụng khí, cái này hiểu được phát tiết.

Đại Hồ Từ thấy hắn cảm vũ khí, cũng kéo ra tư thế, đồng thời gọi chính mình có người nói: "Tới tới tới, cùng tiến lên." Lờ còn chưa dứt, chỉ thấy một đạo hắc ảnh chạy chính mình mặt mà đến, vội vàng lóe lên, "Người đánh lén, không nói. . ."

"Ba!" Một tiếng giòn vang, bị lưỡi búa trong quạt có má phải. Đón lấy bịch một tiếng, bị quét trúng hạ bàn, ngã lăn ở địa phương. Hắn người đứng phía sau này mới kịp phản ứng, một chỗ vung gây tròn tiến lên, nào biết được cũng không khá gì hơn sự tình, bị Trịnh Tiệp một chút một cái, toàn bộ dùng cán búa quét ngã.

Từ Tinh đi lên trước: "Như thế nào đây? Có cần hay không lao lao?"

Đại Hồ Từ vội vàng cầu xin tha thứ: "Cô nương đừng đánh nữa, chúng ta đều không phải người xấu, không có làm qua chuyện xấu, vừa rồi chính là hù dọa một chút các người."

Từ Tinh khinh thường nói: "Ai đánh người rồi." Quay đầu hỏi: "Đội trưởng, đều giết chết sao?"

Lãnh Mặc nói: "Không cần phải."

Lý Phương Trác nói: "Zombie, Zombie khuyến, đều bị chết rồi, người so với bọn họ phức tạp hơn, càng âm hiểm, vì cái gì không giết chết?"

Đại Hồ Từ nghe xong, thầm nghĩ: "Nguyên lai hai cái này nữ, sát tính so với nam nhân còn lớn hơn! Đây nhất hỏa nhân đều giết qua Zombie khuyến, lần này thật sự là không may, đá lên thiết bản." Trong miệng lại nhanh chóng cầu khẩn: "Chúng ta không phức tạp, không âm hiểm. Chúng ta phục."

Đầu trục đám người thẳng liên tiếp phụ họa: "Phục, phục, chúng ta thực phục, tâm phục khẩu phục. Tuyệt không dám nghĩ ngợi lung tung."

Lãnh Mặc nói: "Không có năng lực giết chết người của ta, ta chẳng muốn động thủ. Vào xem có đồ vật gì a. Trịnh Tiệp người đem này mấy cùng gây tròn đánh cho bao."

Khu dân cư trong siêu thị, sinh hoạt đồ dùng rất nhiều, bên trong còn có bốn người tại từng rương ra bên ngoài khuôn đồ, thấy Lãnh Mặc đám người qua, đều làm ra cảnh giới tư thế.

Lý Phương Trác nói: "Không cần sợ hãi, bên ngoài mấy người đã nằm xuống, các người hiện tại ra ngoài, liền bắt động các người." Thấy bọn họ còn có chần chờ, còn nói thêm: "Dù sao chúng ta cũng sẽ không đi, các người ra ngoài nếu như phát hiện chúng ta nói dối, còn có thể đi vào bắt chúng ta. Nếu như còn đồ thừa bất động, cũng không cần đi ra." Nói qua lộ ra một bả búa.

Bốn người này nhìn thấy vũ khí lại càng hoảng sợ, từng cái một theo bên tường chạy ra ngoài.

Lãnh Mặc thấy bọn họ ra ngoài, xông các đội viên gật gật đầu: "Bên trong không ai, góc tường có hai cỗ thi thể, có thể là Zombie, đừng dọa đến."

Từ Tinh vui vẻ nói: "Ta từ trước đến nay không có dưới loại tình huống này đi dạo siêu thị!"

Lý Phương Trác cũng cảm khái: "Ta cũng không nghĩ tới, tận thế, ngược lại so với trước thanh nhàn không ít. Không cần mệt mỏi trên mặt đất lấp công tác, ven đường phòng ở tùy tiện ở, đi dạo siêu thị cũng không cần dùng tiền."

Lãnh Mặc nói: "Đó là chúng ta vận khí tốt, tận thế vừa mới bắt đầu một vòng, còn chưa tới một môi thời điểm. Hai ngày nữa hết nước mất điện, tẩy không được tắm, không có xả nước bồn cầu, mì ăn liền cũng bong bóng không được nữa. Xa hơn kiến trúc đường đi không ai bảo vệ, dọc theo đường đều sợ mặt đất bỗng nhiên sụp đổ, kiến trúc bỗng nhiên ngã lật."

Từ Tinh nói: "Đội trưởng nguoi thật không có tư tưởng. Chúng ta còn đắm chìm tại tốt đẹp trong tưởng tượng đâu, bị nguoi vừa nói, lại nhớ tới tận thế."

Lãnh Mặc áy náy cười cười: "Không có ý tứ. Ta chỉ là hi vọng nhiều báo cho các nguoi một ít tiểu thưởng thức, tránh tương lai rồi đi ta, các nguoi sống được quá gian nan."

Đồng Chiêu Nhiên ngạc nhiên nói: "Đội trưởng nguoi sẽ rời đi chúng ta sao?"

Lãnh Mặc nói: "Chúng ta đoàn đội mài giũa được không sai, ta đương nhiên không muốn chủ động giải tán, thế nhưng ai biết được, tận thế nha, chuyện gì đều có khả năng phát sinh. Cho nên, tương lai sự tình liên chó suy nghĩ quá nhiều." Hắn cảm thấy cái đề tài này có chút bi quan, vội vàng chuyển đi sự chú ý của mọi người, "Mỗi người nhớ rõ mang hai bình nước, đều cầm một bả Thụy Sĩ Quân Dao, thực phẩm đều cầm chân không bao trang, cơm trưa thịt có thể mang nhiều. Dừng bên kia túi sách, trong chốc lát mỗi người lưng (vác) một bao. Đừng chỉ trở mình bên ngoài khay chứa đồ, đến bên trong nhà kho nhìn xem. Nơi này ta cảm giác qua, không có những sinh vật khác, không cần lo lắng. Móa! Vật gì!"

Theo Lãnh Mặc bỗng nhiên kêu sợ hãi, siêu thị bên ngoài truyền đến một hồi kêu cha gọi mẹ thanh âm: "A! A! Chạy mau!"

Trong siêu thị mọi người nhanh chóng thả tay xuống đầu đồ vật, nhặt lên vũ khí. Sau một lúc lâu, một người lão đảo vọt vào, ngoài cửa tiếng kêu gào cũng lập tức im bặt.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1: Tận Thế Sơ Tham. Chương 7:

Xông vào siêu thị nguoi, là vừa mới bị đánh ngã trên đất đầu trục.

Nhìn nhìn hấn chặt vật bộ dáng, năm người không có buông lỏng cảnh giác, vẫn cầm trong tay vũ khí cảnh giới.

Lãnh Mặc hỏi: "Bên ngoài là vật gì?"

"Ừng! Thật lớn một cái. Bỗng nhiên liền xuất hiện, thoáng cái giết được hai người. Sau đó chúng ta muốn chạy, sau đó nó liền đuổi theo chúng ta giết, sau đó ta chạy vào, sau đó, sau đó. . . Sau đó cũng không biết." Đầu trục chưa tỉnh hồn, miêu tả được có chút loạn. Bất quá phối hợp Lãnh Mặc cảm giác của mình, hấn đã biết bên ngoài chuyện gì xảy ra.

"Ta mà nói một chút tình huống." Hiểu rõ tình huống, Lãnh Mặc đã bình tĩnh lại, "Bên ngoài này ừng, cái đầu rất lớn, tốc độ cũng rất nhanh, vừa rồi bỗng nhiên xuất hiện ở cảm giác của ta trong phạm vi, sau đó liền phát sinh đầu trục nói, nhanh chóng đánh giết mấy người, sau đó mang theo hai người bay mất."

Lúc này bên ngoài truyền đến "Bành", "Bành" hai tiếng trầm đục.

Lãnh Mặc nghiêng đầu một chút, nói tiếp: "Sau đó nó liền đem hai người kia từ phía trên trên ném tới ngã chết, đây là ung loại giết chết con mồi thông thường phương pháp."

Từ Tinh hỏi: "Nó hiện tại bay mất sao?"

Lãnh Mặc nói: "Trên lý luận sẽ không. Dã thú rất ít vô duyên vô cớ sát lục. Nó là tới đi sẵn, hiện tại không có cái gì mang đi, này không hợp với lẽ thường. Ta đoán nó còn quanh quẩn trên không trung, đang đợi chúng ta ra ngoài."

Từ Tinh lại hỏi: "Vậy ta nhóm ngay ở chỗ này cùng nó hao tổn, đợi nó không có kiên nhẫn, dĩ nhiên là mang theo người chết đi."

Lý Phuong Trác cải chính: "Nhưng là đối thủ của chúng ta không chỉ một cái. Cái khác Zombie cùng biến dị sinh vật nghe thấy được huyết tinh, nghe được thanh âm, đều qua. Có lẽ một lát nữa thôi, trên trời vị kia kiên nhẫn còn không có hao hết, bên người cũng vây quanh một đám mèo chó xà chuột."

"Anh hùng thấy gần giống nhau." Lãnh Mặc nói, "Cho nên chúng ta muốn chủ động xuất kích, đem nó đánh xuống. Ta nghĩ đến một cái phương pháp, bắt quá cần Trịnh Tiệp bốc lên một mạo hiểm."

Trịnh Tiệp tỏ thái độ: "Dù sao chờ cũng là mạo hiểm, ta không sao cả."

"Hào." Lãnh Mặc phân phối nhiệm vụ, nói: "Lý tỷ cùng tiểu Từ đón lấy thu dọn đồ đạc, trong chốc lát tiêu diệt nó, chúng ta lập tức đi ngay. Tiểu Đồng ngơoi đến cửa sổ, nhìn xem thiên thượng, có thể không thể nhìn thấy nó." Đón lấy chỉ đầu trục, "Ngơoi ngồi vào kia cái góc tường, thành thật một chút chứ lộn xộn."

Đầu trục liên tục gật đầu: "Minh bạch minh bạch."

Lúc này Đồng Chiêu Nhiên từ cửa sổ co rụt lại đầu, nói: "Ta nhìn thấy, nó ở phía trên đầu, chúng ta liếc nhau một cái, ách, kỳ thật là nó trừng ta liếc một cái."

Lãnh Mặc cười nói: "Xem ra nó thật sự là muốn đem chúng ta một mẻ hốt gọn, sẽ đem tất cả thi thể mang đi. Ta đây mà nói một chút kế hoạch, bình thường ung loại săn mồi có vài loại sáo lộ (*đường theo động tác võ thuật), này một cái chọn dùng sáo lộ (*đường theo động tác võ thuật) chính là trước dán vách núi vách đá thẳng đứng bay xuống, hoặc là nói rớt xuống. Thời điểm này vách núi với tư cách là bối cảnh, cho nó cung cấp thiên nhiên màu sắc tự vệ, phòng ngừa con mồi sớm phát hiện. Đến nhất định cao độ, điều chỉnh hai cánh, biến thành bay tứ tung. Nếu như con mồi rất lớn, nó liền đem móng vuốt đi phía trước đuổi, nhờ vào lao xuống lực lượng, đem móng vuốt thật sâu cắm vào con mồi trong cơ thể, còn có thể thông qua va chạm để cho con mồi nội tạng sai chỗ. Nếu như con mồi nhỏ bé, liền trực tiếp bắt được không trung, sau đó ném tới ngã chết. Hiện tại, cao ốc chính là nó dùng để bí mật vách đá, chúng ta chính là con mồi."

Trịnh Tiệp hỏi: "Vậy ta nhóm cần làm như thế nào? Dệt một tấm lưới sao?"

Lãnh Mặc nói: "Dệt lưới quá chậm. Ta ý định để cho ngơoi ra ngoài hấp dẫn nó, khiến nó lao xuống hạ xuống bắt ngơoi. Sau đó, ta có thể cho nó rớt xuống."

Trịnh Tiệp hiểu rõ nói: "Hả? Lá bài tẩy của ngơoi?"

Lãnh Mặc cười thần bí: "Lá bài tẩy công dụng nhất. Bất quá khả năng lần đầu tiên chưa hẳn thành công, cho nên cần ngơoi linh hoạt như vậy mồi nhử, nhiều dụ dỗ mấy lần. Một khi nó bắt đầu bay tứ tung, ngơoi liền trốn vào trong siêu thị. Đợi nó lại bay lên trên cao, ngơoi rồi đi dụ dỗ hẳn. Tiểu Đồng, ngơoi liền phụ trách giám thị nó trên không trung động tĩnh, có biến hóa tùy thời báo cáo. Nhất là nó lao xuống đường nhỏ, muốn kịp thời nói cho ta biết."

"Hào đội trưởng, chẳng qua nếu như nó không hề hướng lên trời đã bay, trực tiếp truy vào siêu thị thế nào."

"Đồng Chiêu Nhiên hỏi."

"Yên tâm, ta vừa rồi cảm giác đến hình thể của nó, cánh giương tối thiểu có sáu mét. Nếu như nó dám truy vào, tại cái này nhỏ hẹp trong không gian, nó nhất định phải chết." Lãnh Mặc lòng tin mười phần.

Trịnh Tiệp thu thập một chút trang bị, buông xuống riu chữa cháy, vẫn cảm giác khinh nhôm hộp kim gây tròn, đi tới cửa, đối với thiên không một hồi hoa chân múa tay vui sướng. Kỳ thật hẳn căn bản nhìn không đến thiên thượng, chỉ là hi vọng đối phương có thể thấy được hẳn.

Đồng Chiêu Nhiên thì trốn ở mái hiên, lặng lẽ nhìn chăm chú vào thiên không. Quả nhiên chỉ chốc lát sau, Cự Ứng không hề lượn vòng, mà là hướng về một tòa cao ốc rớt xuống.

"Là bên kia tòa nhà cao ốc, tối cao, màu xám kia tòa nhà." Đồng Chiêu Nhiên chỉ vào sáu bảy mươi mét ngoài một tòa cao ốc nói.

Lãnh Mặc làm ra một cái "OK" thủ thế. Vài giây, Cự Ứng đầu tiên tiến nhập tầm mắt, thế nhưng cảm giác lên có chút lực bất tòng tâm.

Cự Ứng tiến nhập cảm giác phạm vi!

Cảm giác cùng thị lực trùng hợp!

Cảm giác đến Cự Ứng trong cơ thể hơi nước!

Cự Ứng bắt đầu bay tứ tung!

Hồ!

Cự Ứng thân ảnh từ trước mắt lướt qua, mang theo một hồi gió lốc! Trịnh Tiệp có Đồng Chiêu Nhiên nhắc nhở, đã trốn vào siêu thị.

"Như thế nào đây?" Trịnh Tiệp hỏi.

"Có tâm đắc, nghiệm chứng trên lý luận khả thi, tối đa hai lần nhất định có thể hoàn thành." Lãnh Mặc đã tính trước.

"Cũng chính là, lúc trước ngơoi cũng không biết có phải hay không thật sự có thể thực hiện?" Trịnh Tiệp hỏi.

"Chỉ là không thể 100% xác nhận mà thôi, nhưng là có 70% khả năng, đã rất cao đúng không. Không muốn quá xoắn xuýt tại con số, bắt đầu tiếp theo dự bất a." Lãnh Mặc làm cái "Thình" thủ thế.

Trịnh Tiệp đương nhiên biết, đây đã là phương pháp giải quyết tốt nhất, bởi vì dựa vào bản thân hắn, hoàn toàn nghĩ không ra nên như thế nào tránh được Cự Ung sẵn bắn.

Lần thứ hai dụ bắt, nhìn qua cùng lần đầu tiên hoàn toàn tương đồng, chỉ có Lãnh Mặc rõ ràng trong đó khác nhau. "Lại đến một lần cuối cùng." Hắn tự tin nói, "Một khi nó té xuống, ngươi bỏ chạy đi qua dùng sức nện."

"Yên tâm. Ta này lành nghề." Trịnh Tiệp đáp ứng một tiếng, lại chạy đến ngoài cửa nhảy dựng lên. Hắn rất muốn nhìn kỹ một chút, đến cùng Lãnh Mặc át chủ bài là cái gì.

Cự Ung tuy tiến hóa, thế nhưng trí lực còn chưa đủ cao, vẫn lựa chọn từ tối cao kia tòa nhà lao xuống hạ xuống. Trịnh Tiệp cùng Đồng Chiêu Nhiên đều mở to hai mắt nhìn chăm chăm, chỉ thấy kia Cự Ung thu nạp hai cánh, hạ xuống tốc độ càng lúc càng nhanh, đón lấy hai cánh chậm rãi triển khai. Có hai lần trước kinh nghiệm, bọn họ biết lúc nó hoàn toàn triển khai hai cánh, sẽ điều chỉnh góc độ, chuyển thành bay tứ tung.

Nhưng mà, lần này Cự Ung tại hoàn toàn mở rộng hai cánh, vậy mà không có điều chỉnh góc độ!

"Bành"! Nó cứng rắn đập xuống đất.

Trịnh Tiệp bước nhanh chạy tới, hắn cảm thấy kỳ thật chính mình không cần phải đi bỏ đao, thế nhưng hay là xác nhận một chút tương đối bảo hiểm.

Cự Ung đột nhiên cái cổ bẻ gãy, thân thể vô cùng nhiều bộ vị ngã trở thành thịt nát, hồ trên mặt đất.

"Chuyện gì xảy ra? Đội trưởng ngươi làm sao làm được? Lá bài tẩy của ngươi rút cuộc là cái gì?" Đồng Chiêu Nhiên hỏi.

"Nó có thể là thất thần." Lãnh Mặc đương nhiên sẽ không nói lời nói thật. Mới vừa rồi là hắn tại Cự Ung sắp bay tứ tung thời điểm, khống chế nó đại não huyết dịch, khiến nó xuất hiện trong chớp mắt mê muội, bởi vậy, nó cũng không có cơ hội nữa điều chỉnh hai cánh góc độ.

Sinh, chết, chỉ ở một ý niệm.

"Đi nhanh đi. Nơi này rất nhanh sẽ có cái khác biến dị sinh vật tới, chúng ta tìm một chỗ trốn đi, ngày mai sẽ lên đường." Lãnh Mặc gọi mọi người, mang vũ khí tốt đồ ăn.

Năm người một đường tìm tòi, tìm đến một nhà cộng đồng bệnh viện.

"Nơi này nước thuốc vị rất nặng, có thể che dấu chúng ta mùi." Lý Phương Trác nói, "Hơn nữa có giường ngủ, bình thường cũng không có người bệnh. Còn có thể thu thập một ít dược phẩm."

"Bên trong không có ai, đại khái trách nhiệm bác sĩ không có đổi thành Zombie, tận thế về sau cũng đào tẩu." Lãnh Mặc bổ sung. "Hoàn mỹ cắm trại địa phương."

Đi một ngày đường, đã trải qua cường độ cao chiến đấu, tất cả mọi người mệt mỏi, an bài tốt gác đêm kế hoạch, mọi người thay phiên nghỉ ngơi.

Lãnh Mặc lại ngủ không được. Ngày hôm nay, hắn đã trải qua quá nhiều sự tình.

Buổi sáng cùng Lưu Lập thời điểm chiến đấu, hắn đã tính trước, tính hao mỗi một bước, như thế nào dụ dỗ đối phương xuất thủ, như thế nào khống chế đối phương trong mắt nước mắt kích thích ánh mắt, như thế nào né tránh công kích của đối phương thúc đẩy đối phương cánh tay trật khớp, đều tại hắn trong khống chế.

Buổi sáng gặp được thành đàn Zombie khuyến, hắn liền cảm thấy có chút ra ngoài ý định. Không nghĩ tới chỉ dùng năm ngày thời gian, Zombie khuyến đã bắt đầu tổ chức thành đoàn thể, hơn nữa bọc đánh vây quét, rất có sách lược. Dựa vào đoàn đội, hắn còn là thắng lợi, thế nhưng hắn biết, đây chỉ là tận thế bắt đầu, sinh vật vừa mới bắt đầu tiến hóa. Nếu như ngay cả những cái này khó khăn cũng không thể một mình ứng phó, hắn tất nhiên sẽ bị tận thế đào thải.

Buổi chiều Cự Ung, càng làm cho hắn có dũng khí lực bất tòng tâm cảm giác. Nhất là làm Cự Ung lần đầu tiên từ trên trời giáng xuống, đánh giết ngoài cửa tám người thời điểm, hắn biết mình căn bản không có phản ứng kịp. Nếu như lúc ấy mình không phải là tại trong siêu thị mặt, sẽ trở thành bên ngoài những cái kia trong thi thể một cái.

Chính mình dị năng còn chỉ có thể khống chế chút ít thủy lưu, ngưng tụ nước hiệu suất cũng không cao, tối đa để cho sinh vật tạm thời mê muội. Mà thân thể của mình tổ chất cũng không được tốt lắm, bởi vì nội tình chênh lệch, hiện tại cũng chỉ là so với thường nhân tốt hơn một chút một chút. Vô luận từ chỗ nào một phương diện nhìn, đều cấp bách đợi đề cao.

Lãnh Mặc nằm ở một trương trên giường bệnh, cảm giác lấy bên cạnh trong ba lô nước khoáng, hắn phải nắm chặt thời gian luyện tập, muốn cho chính mình khống chế thủy lưu năng lực càng mạnh, ngưng tụ nước hiệu suất càng cao.

Lý Phương Trác cùng Đồng Chiêu Nhiên thủ nửa đêm trước.

Đồng Chiêu Nhiên tại từng cái cửa sổ đi tới đi lui, ngoại trừ hướng ra phía ngoài nhìn quanh, hắn còn có thể nhìn các loại đồ vật. UU đọc sách ([www.uuk An Shu. Com](http://www.uuk-an-shu.com)) từ khi hiểu rõ chính mình dị năng, hắn cũng không có buông lỏng chính mình rèn luyện. Hắn chẳng những có thể đủ nhìn càng thêm xa,

còn có thể nhìn càng thêm mảnh. Hẳn tin tưởng đi qua rèn luyện, ánh mắt của hắn có thể so sánh với quang học Kính Hiển Vi.

Lý Phuong Trác ngồi ở trong khắp ngõ ngách, nhỏ giọng nhắc nhở: "Tiểu Đồng ngươi không muốn đi tới đi lui, ngươi tại cửa sổ thân ảnh cùng tiếng bước chân dễ dàng đưa tới biến dị sinh vật. Tìm tằm mắt rộng rãi địa phương, an tĩnh ngồi xuống."

Đồng Chiêu Nhiên gật gật đầu: "Vâng, Lý tỷ." Chút bất tri bất giác, hắn cảm thấy Lý tỷ là một cái "Lãnh đạo".

Lý Phuong Trác mình cũng là nghĩ như vậy. Nàng mấy năm qua một mực ở tư mong đợi ngoại xí làm công, rõ ràng từng cái đoàn đội đều có như vậy vài loại người. Lãnh đạo, mưu thần, người có tài, con bò già cùng đá tương du. Tại Lãnh Mặc đoàn đội trong, vừa vặn này mấy loại người đều đủ. Lãnh Mặc năng lực cá nhân không kém, quyết định biện pháp năng lực mạnh mẽ, chẳng những công kích phía trước, còn có thể bồi dưỡng đồng đội, là một không tẻ lãnh đạo; Trịnh Tiệp thân thể tổ chất tốt nhất, tất cả nhiệm vụ cũng có thể hoàn thành được thành thạo, là điển hình người có tài; Đồng Chiêu Nhiên có thể phụ trợ điều tra, lời không nhiều lắm, nghe chỉ huy, thế nhưng không có ý nghĩ của mình, cũng không đưa ra đề nghị, cũng không tham dự quyết định biện pháp, là an tâm cần cù con bò già; Từ Tinh các phương diện cũng không xuất chúng, hơn nữa đầu óc chậm, bình thường chung quy sẽ hỏi "Vì cái gì", nàng chính là "Đi đánh xi dầu (*đánh đám già bộ cho có khí thế)" một loại kia, tiểu nha đầu này tồn tại ý nghĩa lớn nhất chính là tôn lên người khác cường đại. Mà đối với mình, Lý Phuong Trác muốn trở thành "Mưu thần", mình không phải là người tiến hóa, thân thể tổ chất không bằng người khác, nếu như đầu óc cũng so ra kém, vậy cũng chỉ có thể bán đứng nhan sắc. Thế nhưng một cái ý lại tư sắc nữ nhân, tại nam nhân trong mắt có thể có địa vị gì? Cho nên nếu muốn sống sót, sống được hảo, phải động não, khiến người khác coi trọng đầu óc của mình mà không phải là khuôn mặt.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1: Tận Thế Sơ Tham. Chương 8:

Sáng sớm, ánh mặt trời chiếu tiến bệnh viện truyền dịch phòng, Lãnh Mặc tỉnh lại, thần thái sáng láng. Tối hôm qua hắn ngủ không lâu sau, thế nhưng hiển nhiên hiệu quả rõ ràng. Theo cảm giác năng lực toàn bộ triển khai, hắn phát hiện mình có thật lớn đề thăng."Có thể là bởi vì ngày hôm qua một mực ở mở ra dị năng nguyên nhân, hôm nay tại cảm giác thuận tiện cường hóa không ít, trong vòng trăm mét rõ ràng rành mạch." Lãnh Mặc nội tâm suy nghĩ, "Nếu là như vậy, hôm nay ban ngày muốn một mực luyện tập ngưng tụ nước cùng khống chế thủy lưu, như vậy tài năng phân phối xong thời gian, rất nhanh tiến bộ."

Mấy người rửa mặt hoàn tất, Lý Phuong Trác mở miệng trước nói: "Hôm nay chúng ta đi Kim Kiều quảng trường, giữa trưa đại khái liền có thể đi đến. Ta ngay ở chỗ đó Offices (văn phòng) công tác, trước giới thiệu một chút chỗ đó tình huống."

"Thỉnh giảng." Lãnh Mặc nói.

"Kim Kiều quảng trường xung quanh có ba cái khu vực, Offices (văn phòng), khu buôn bán cùng khu dân cư. Offices (văn phòng) khu vực, mỗi ngày tám giờ đến chín giờ dòng người dày đặc nhất; khu buôn bán thì là mười điểm bắt đầu buôn bán, bắt quá chín giờ tất cả mặt tiền cửa hàng đã bắt đầu nội bộ chỉnh lý. Khu dân cư sớm cao điểm thời gian nhân số cũng không ít. Bởi vì tận thế phát sinh ở bảy điểm đến tám giờ sớm Cao Phong Kỳ, như vậy vùng này Zombie hẳn là không ít. Mà căn cứ chúng ta lúc trước quan sát, Zombie càng nhiều, tiến hóa càng nhanh, cho nên vùng này vẫn tương đối nguy hiểm"

Mọi người nhao nhao gật đầu biểu thị đồng ý.

Lý Phuong Trác nói tiếp: "Chúng ta mục đích chủ yếu, một là sưu tập hằng ngày đồ dùng, hai là tìm kiếm vũ khí, ba là tìm đến một ít phương tiện giao thông. Những vật này đều có tương ứng mặt tiền cửa hàng, kế tiếp ta cho mọi người nói một chút trọng yếu kiến trúc vị trí."

Nói qua Lý Phuong Trác tại một khối đồ trắng bên trên vẽ xuất sơ đồ phác thảo, chỉ ra mấy nhà tiệm bán quần áo, vận động đồ dùng điểm cùng cỡ lớn siêu thị.

Trịnh Tiệp bổ sung: "Này một khu vực còn có Tam Gia tập thể hình câu lạc bộ, trong đó một nhà mở vật lộn chương trình học. Bất quá đây là nửa năm trước tin tức." Nói qua tại sơ đồ phác thảo trên nhãn hiệu xuất ra. Còn nói thêm: "Nơi này có một nhà bên ngoài đồ dùng điểm, lão bản còn là một vũ khí lạnh kẻ yêu thích. Mặc dù hẳn rất không có khả năng đem mình đồ cất giữ đưa đến trong tiệm, thế nhưng có thể trọng điểm chú ý một chút."

Lý Phuong Trác nói tiếp: "Quốc gia cũng không cường chế yêu cầu tất cả đơn vị phân phối riu chữa cháy, thế nhưng thứ này sử dụng tới rất thuận tay, cho nên Offices (văn phòng) công cụ đang lúc sẽ có vài thanh hàng tồn."

"Phi thường tốt." Lãnh Mặc khen, "Còn có muốn bổ sung sao?"

"Đã không còn." "Tạm thời cứ như vậy nhiều."

"Vây xuất phát."

Cách Kim Kiều quảng trường càng gần, Zombie thì càng nhiều, rất nhiều địa phương đã vô pháp hoàn toàn tránh đi. Nhưng mà năm người cũng không lại là ngày hôm qua tận thủ, đã trải qua Zombie, nhân loại cùng biến dị sinh vật, tất cả mọi người có đủ tận thế sống sót cơ bản nhất tổ chất: Đảm lược. Lãnh Mặc bắt đầu có ý thức địa tìm kiếm tiêu cô Zombie tới huấn luyện đội viên năng lực chiến đấu.

Lãnh Mặc mình tại chiến đấu phương diện cũng là tay mơ, Lý Phương Trác đám người kém càng nhiều. May mà có Trịnh Tiệp như vậy chuyên nghiệp nhân sĩ chỉ điểm, vừa lên buổi trưa, mọi người từ vừa mới bắt đầu động tác biến dạng, bộ pháp tán loạn, càng về sau biến thành có hình có dạng, thể lực kém nhất Từ Tinh cũng có thể solo hai cái không quá linh hoạt Zombie.

Mọi người một đường chiến đấu, đi đến Kim Kiều quảng trường phụ cận, Lãnh Mặc chỉ vào đường cái đối diện quảng trường, nói: "Chúng ta từ qua phố Thiên Kiều đi qua, vừa vận trên Thiên Kiều quan sát một chút đối diện tình huống."

Kim Kiều quảng trường bản thân là nội thành khá lớn khu buôn bán, lại ở vào giao thông yếu đạo bên cạnh, bình thường mỗi ngày kẹt xe, hiện tại cũng không ngoại lệ. Toàn bộ mặt đường cũng bị ô tô đậu đầy, rất nhiều xe còn nhét chung một chỗ, hẳn là tận thế lúc bắt đầu cỗ xe không không chế được phát sinh sự cố.

Thế nhưng nặt đường tuy chen chúc, lại một cái Zombie cũng nhìn không đến. Chỉ có trên mặt đất khô cạn vết máu cùng tán toái ô tô thủy tinh, chiều kỳ nơi này đã từng phát sinh qua một hồi không nhỏ rối loạn.

"Zombie đều đi đâu vậy đâu này?" Lý Phương Trác nghi ngờ nói.

"Ta có cái suy đoán." Lãnh Mặc nói: "Chúng ta lúc trước chịu điện ảnh trò chơi tiểu thuyết ảnh hưởng, cảm thấy Zombie hẳn là không có cảm giác, không biết mệt mỏi, bắt lấy người liền cắn, đem nhân loại bị nhiễm thành Zombie, sau đó mọi người cùng nhau muốn người khác sinh vật. Thế nhưng này căn bản không phù hợp quy luật. Ví dụ như ta là Zombie,

Ta cắn người, ta đây như thế nào phán đoán người có phải là của ta hay không đồng loại đâu này? Từ người bị cắn, người cũng đã là Zombie. Ta đây tiếp tục cắn người, chính là Zombie tại cắn Zombie. Đó chính là nói Zombie không nhất định cắn người bình thường, cũng có thể cắn đồng loại của bọn hắn. Như vậy giúp nhau cắn đồng loại, làm sao có thể liên hợp lại lại cắn người khác đâu?"

"Như vậy người đến cùng muốn nói cái gì đâu này?" Lý Phương Trác hỏi.

"Ta nghĩ nói, kỳ thật hẳn là đem Zombie tưởng tượng thành bình thường sinh vật, có thể tưởng tượng thành mèo a chó a, thế nhưng không thể cho rằng bọn họ không có trí tuệ." Lãnh Mặc chia chia thiên: "Mấy ngày nay buổi tối nhiệt độ vẫn còn tương đối thấp, ban ngày lại vẫn là ngày nắng. Tại đây dạng thì khí trời, nếu như là người, sẽ ở bên ngoài một mực tránh gió phơi nắng sao? Người nhất định sẽ tìm một chỗ trốn đi, còn muốn tìm nước tìm ăn."

"Cho nên, người cho rằng bọn họ bây giờ là đi hóng mát sao?" Trịnh Tiệp nói.

"Rất có thể." Lý Phương Trác biểu thị có hạn đồng ý. "Đương nhiên ta cho rằng càng có thể là phụ cận chuyện gì xảy ra, đem tất cả Zombie đều dẫn đi."

"Vô luận đến cùng xảy ra chuyện gì, chúng ta hay là đi xuống xem một chút a. Chúng ta đi trước nhìn thể dục đồ dùng. Tại nơi này trọng điểm tìm trang phục, hộ chiếu, vũ khí cùng xe đạp." Lãnh Mặc quyết định chấm dứt thảo luận.

"Xe đạp? Chúng ta có thể lái xe a, trên đường có nhiều như vậy xe." Từ Tinh kỳ quái nói.

Lý Phương Trác giải thích nói: "Trên đường xe từ tận thế bắt đầu lại không có tất lửa, hiện tại khẳng định cũng không thể mở. Hơn nữa đại bộ phận con đường đều bị ngăn chặn, trước mắt chỉ có xe đạp mới là tốt nhất phương tiện giao thông, ô tô chỉ có thể đến nội thành xung quanh mới khai mở lên."

Mấy người hạ xuống Thiên Kiều, hướng tây biên trung tâm thương mại đi đến. Vừa vượt qua trung tâm quảng trường điều khiển, Lãnh Mặc kêu lên: "Coi chừng, biến dị Zombie!"

Mọi người theo ánh mắt của hắn nhìn lại, chỉ thấy một cái thon gầy Zombie, cực nhanh vọt tới, trăm mét cự ly với hắn mà nói phảng phất gần trong gang tấc, chỉ dùng sáu bảy giây thời gian.

Trịnh Tiệp dẫn đầu nghiêng đón, trong tay bóng rổ bóng cuốn địa quét qua, kia Zombie tới không kịp trốn tránh, về phía trước bỏ nào, cút ra vài mét, đang rơi vào năm túi xách của người kia vậy bên trong. Hắn đứng lên phát hiện mình từ thợ săn biến thành con mồi, lập tức mặt lộ vẻ dữ tợn, thấp giọng gào thét, đồng thời chỗ cũ đảo quanh, muốn tìm xuất một cái không đường lao ra. Nhưng mà năm người đi qua cho tới trưa diễn luyện, đã đối với loại này vây giết từng có diễn thử. Yếu kém mấy người phô trương thanh thế, kiềm chế Zombie lực chú ý, không bao lâu hắn liền do chỗ cũ xoay quanh biến thành đưa lưng về phía Trịnh Tiệp.

Tận dụng thời cơ!

Trịnh Tiệp một gậy gõ đến Zombie cái ót, đưa hắn ngã đổ trên mặt đất. Mọi người một chỗ chuẩn bị tiến lên bổ dao, không muốn này đầu Zombie da thịt rắn chắc, tuy bị đánh gục xuống, lại không có bị thương, ghé vào dưới mặt đất nhân thể bay nào, đụng ngã Lý Phương Trác, ngược lại thoát khỏi vòng vây.

Thoát khỏi, Zombie cũng không rời đi, mà là đứng ở hơn mười thước ngoại cùng năm người xa xa giằng co.

"Chiến lại không chiến, lui lại không lui, là đạo lý gì?" Lãnh Mặc đang tại kỳ quái, bỗng nhiên cảm giác đến sau lưng một cái sinh vật chạy tới, vội vàng cảnh báo: "Coi chừng sau lưng, một cái đại gia hỏa!"

Mọi người nhìn lại, thấy một người cao lớn Zombie, đại khái hơn hai mét cao, ăn mặc một thân bảo an chế phục, bước nhanh chạy tới, cũng là một cái biến dị Zombie.

Thừa dịp mọi người quay đầu lại không đương, trước mặt gầy Zombie rất nhanh đánh tới. May mắn Lãnh Mặc không cần quay đầu lại, thấy hấn nhào đầu về phía trước, nhô lên búa đụng đi qua. Này gầy Zombie một khi chạy liền thu lại không được, đụng vào búa, đem cái mũi đụng sụp một khối.

Trịnh Tiếp đám người tạ thế sau có Lãnh Mặc chiếu cố, yên lòng, thẳng đến trước mắt đại Zombie. Thế nhưng là này đại cái Zombie tuy tốc độ không nhanh, lại da dày thịt béo, lực lớn như trâu, Trịnh Tiếp gây tròn đôi với hấn hoàn toàn vô dụng, bị hấn hai tay vung lên, bốn người cũng khó khăn gần hơn thân.

Bên kia Lãnh Mặc một mình đối mặt gầy Zombie, mấy cái hiệp hạ xuống, cực kỳ nguy hiểm. Này gầy Zombie không hề cự ly xa công kích, cận chiến, linh hoạt mạnh mẽ. Lãnh Mặc vốn định cận thân chém hấn, thế nhưng búa vung lên ra ngoài, đã bị hấn bắt được sơ hở, cận thân bắt tới, may mắn Lãnh Mặc đem tay trái đoàn búa một trận loạn vũ, mới đem hấn bức lui. Kia gầy Zombie phát hiện Lãnh Mặc không đủ kiên tráng, bắt đầu vòng quanh hấn xoay quanh, thỉnh thoảng đi lên xé rách một bả. Lãnh Mặc tránh trái tránh phải, dần dần duy trì không được, liền quay người đều theo không kịp gầy Zombie tốc độ, sau lưng túi sách cũng bị xé rách, bên trong thực phẩm thuốc trị thương rơi là tả trên đất. Lòng hấn biết chính mình thế lực theo không kịp, phải kết hợp dị năng chiến đấu, âm thầm khóa chặt gầy Zombie đầu, mãnh liệt phát động dị năng, kia gầy Zombie quả nhiên gây người, bị hấn vung lên búa quét qua, tại bên hông mở ra một đường vết rách. Thế nhưng tay này đoạn chỉ dùng một lần, gầy Zombie tựa hồ biết là hấn giờ trò quý, kéo ra cự ly, vẫn là đối tới đối lui. Mỗi lúc Lãnh Mặc phát động dị năng, không đợi búa chém tới, gầy Zombie đã khôi phục, nhanh chóng nhảy ra. Đợi Lãnh Mặc buông lỏng, vẫn tới gần bắt đầu hấn mặt.

Lãnh Mặc cùng gầy Zombie giằng co, biết ai cũng không làm gì được ai. Phân ra một tia tâm thần nhìn về phía chiến trường bên kia, thấy Lý Phương Trác cùng Từ Tinh đều ngã vào một bên, Đồng Chiêu Nhiên vây quanh đại Zombie, lại bị bức vào không được thân, chỉ có Trịnh Tiếp có thể tránh thoát đại Zombie huy vũ hai tay, ngẫu nhiên đi lên chém một búa từ, thế nhưng tương đối đại Zombie thân thể, điểm này vết thương nhỏ chút nào không ảnh hưởng.

Lãnh Mặc âm thầm sốt ruột: "Zombie không biết mệt mỏi, như vậy kéo dài xuống, nhất định là chúng ta bị hao tổn chết." Quyết định thật nhanh, kêu lên: "Trịnh Tiếp để đối phó người gầy, ta đi đem đại dẫn đi."

Nói qua thoát ly chiến đoàn, hướng đại Zombie phóng đi.

Gầy Zombie thấy Lãnh Mặc rút đi, tự nhiên sẽ không bỏ qua, chạy như điên mà đến, không nghĩ tới bị Trịnh Tiếp bên cạnh vọt tới, một búa từ chém trúng, tại trước ngực lưu lại cái đại động. Chịu này trọng thương, hấn ngược lại càng thêm cuồng bạo, trong miệng gào thét một tiếng, thân thể tựa hồ lớn hơn một vòng, ngón tay duỗi ra gai nhọn, tốc độ cũng nhanh vài phần.

Bên kia Lãnh Mặc sử dụng dị năng, để cho đại Zombie động tác liên tục đình trệ, liên tiếp chém trúng mấy lần, rốt cục đem đại Zombie chọc giận, đuổi theo hấn liên tục chạy. Này đại Zombie lực lượng lớn, chạy cũng không chậm, chỉ là động tác không quá cân đối. Lãnh Mặc vòng quanh trung tâm quảng trường điều khắc bày tránh trái tránh phải chạy thoát thân. Hấn nhất thời đuổi không kịp, càng ngày càng khí, hét lớn một tiếng, đem vài toà một người cao điều khắc toàn bộ đụng ngã lăn. Lãnh Mặc đã muốn chạy trốn lấy mạng, vừa muốn né tránh đá vụn, đã sớm một mũi thờ hồng học, thỉnh linh dưới chân vừa trượt, té ngã trên đất, búa cũng bay ra ngoài thật xa. Đại Zombie đuổi nửa ngày, đang tại nổi nóng, thấy hấn ngã sắp xuống, bị kích động theo kịp.

Lãnh Mặc mắt thấy Zombie giương miệng lớn dính máu nhào đầu về phía trước, chính mình lại hai tay trống trơn, phảng phất tiên đoán được tử vong hàng lâm, không khỏi nghĩ đến: "Nếu như ta liền như vậy chết, có phải hay không liền giải thoát rồi đầu này?"

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1: Tận Thế Sơ Tham. Chương 9:

Con người cận kề cái chết, là một loại như thế nào tự nghiệm thấy?

Có người nói sẽ phi thường thông khổ, có người nói sẽ phi thường bình tĩnh, có người nói hội như nhớ chuyện xưa đồng dạng xem cuộc đời của mình.

Lãnh Mặc không biết người khác là thế nghiệm được cái gì, nhưng là chính bản thân hấn, trong khoảnh khắc đó nghĩ tới rất nhiều. Hấn nhớ tới chính mình khi còn bé yêu thích rộng khắp, nhớ tới đến trường thì xuất bài thi cùng thông thạo ôn tập, nhớ tới chính mình đã từng thăm mền cô nương, nhớ tới xem

qua tiểu thuyết, điện ảnh cùng manga, nhớ tới chính mình đối với người đối với mình hứa hẹn "Ta tận lực", nhớ tới chính mình chưa từng có chân chính "Quá" lực, còn muốn lên chính mình chơi trò chơi thời điểm, luôn là khăn trương địa quên thả kỹ năng.

Móa! Tận lực! Thả kỹ năng!

Lãnh Mặc bỗng nhiên linh hồn quy khiếu! Lúc này đại Zombie đã (cười) đến gấp cả - lưng, hai tay đã vươn hướng Lãnh Mặc hai vai, miệng lớn dính máu cũng gom góp hướng cổ của hắn. Thế nhưng Lãnh Mặc đã không sợ.

"Khí lực của ta còn không có dùng hết, lão tử còn có kỹ năng không có thả!"

Khóa chặt! Máu chảy ngược!

Đại Zombie trong mắt một mảnh mê mang, cả người hướng về Lãnh Mặc ngã quy.

Ta đập!

Lãnh Mặc hai chân dùng sức, đem đại Zombie đập qua một bên. Đón lấy hai tay trên mặt đất vẽ một cái, chạm đến một viên gạch đầu. Ba! Đang vỗ tới đại Zombie trên mặt. Lần này lực lượng thật lớn, cục gạch đều đập vỡ, trong đó một ít khối vụn còn rơi xuống đại Zombie trong miệng.

Chạy!

Lãnh Mặc luống cuống tay chân địa đứng lên, lao đảo địa chạy đi, hắn muốn đi nhặt về riu chữa cháy.

Chờ hắn cầm lại búa, lại quay đầu lại nhìn đại Zombie, ngây ngẩn cả người. Hắn biết mình để cho sinh vật não bộ máu chảy ngược, chỉ có trong nháy mắt, lấy Zombie khôi phục năng lực, hắn là đã sớm khôi phục năng lực hành động mới đứng, nhưng là bây giờ đi qua vài chết luôn, đại Zombie lại vẫn không có đứng lên.

Đây là có chuyện gì?

Lãnh Mặc cầm lấy búa, lặng lẽ đi qua, phát hiện đại Zombie là có ý thức, hắn nằm ở nơi đó, cổ họng tuôn động, hai tay khi thì nâng lên, khi thì lại buông xuống, tựa hồ tại do dự. Lãnh Mặc nghĩ nghĩ, búng tỉnh đại ngộ. Đây Zombie tại nằm thời điểm, trong miệng ăn vào mấy khối gạch vỡ đầu, hắn chưa từng gặp qua loại tình huống này, không biết hiện tại tại hắn là nuốt xuống, nhổ ra, hay là trước đứng lên. Cũng có thể hắn vốn định nuốt xuống, thế nhưng kẹt lại, cho nên đang cố gắng nuốt. Tóm lại, tận dụng thời cơ. Lãnh Mặc giơ lên búa, nhắm ngay Zombie tuôn động cổ họng hung hăng đánh xuống.

"Không nghĩ tới ta hiểm tử nhưng vẫn còn sống, vậy mà gặp loại này làm cho người ta dờ khóc dờ cười sự tình. Thật sự là đại nạn không chết tất có hậu phúc a!" Lãnh Mặc không có thời gian suy nghĩ nhiều, bởi vì còn có một cái gậy Zombie không có tiêu diệt,

Lại còn vừa rồi gậy Zombie dường như lần thứ hai biến dị.

Lúc Lãnh Mặc đem lực chú ý chuyển qua Trịnh Tiệp bên kia, phát hiện tình huống không thể lạc quan. Đồng Chiêu Nhiên cũng ngã xuống, một chân huyết nhục mơ hồ. Trên người Trịnh Tiệp y phục rách tung toé, thỉnh thoảng có máu tươi xuất ra, xem ra bị thương không nhẹ.

Kia gậy Zombie mười phần cơ cảnh, thấy Lãnh Mặc chạy đến, biết lợi hại, sợ Lãnh Mặc cùng Trịnh Tiệp phối hợp, sớm kéo ra một đoạn khoảng cách. Lãnh Mặc mấy lần sử dụng dị năng, cũng bị hắn kịp thời khôi phục lại, tránh thoát Trịnh Tiệp sau đó công kích.

Lãnh Mặc trong lòng biết giằng co nữa không phải là biện pháp, Trịnh Tiệp miệng vết thương vẫn còn ở đổ máu, càng ngày càng suy yếu, mà Zombie miệng vết thương đã khép lại, ngược lại càng đánh càng hăng. Hắn có tâm đi lên vây kín, thế nhưng tốc độ theo không kịp Zombie, trong tay búa chính là bài trí, tình cảnh trên thoát nhìn là hai đánh một, trên thực chất cũng chỉ có Trịnh Tiệp tại cùng gậy Zombie đánh giáp lá cà. Đang lúc này vô kế khả thi thời điểm, sau lưng vang lên một thanh âm "Đem nó bức đến bên cạnh ta."

Lãnh Mặc nhìn lại, thấy Lý Phương Trác nằm rạp trên mặt đất, một tay chống đỡ đáy, một tay giấu ở trong lòng, nhìn như khó có thể hành động, kỳ thật lại là cái chuẩn bị tấn công tư thế.

"Nhanh lên, ta chống đỡ không được bao lâu." Lý Phương Trác thấy hắn vẫn còn ở dò xét, thúc giục nói.

Lãnh Mặc lúc này mới phát hiện thân thể nàng vẫn còn ở run lên, trên trán cũng mạo một tầng đồ mồ hôi, xem ra bị thương không nhẹ. Lập tức cũng không nói nhảm, hướng gậy Zombie bức tới. Kia Zombie nghe không hiểu tiếng người, cũng không biết sách lược, chỉ biết Lãnh Mặc cùng Trịnh Tiệp rất nguy hiểm, nằm dưới đất mấy cái không có uy hiếp, tại Lãnh Mặc từng bước ép sát, rất nhanh đến Lý Phương Trác bên người.

Chỉ nghe Lý Phương Trác bỗng nhiên kêu lên: "Át chủ bài!" Lời còn chưa dứt, thân thể kề sát đất đập ra, thừa dịp gậy Zombie không có khôi phục ý thức, tay phải duỗi ra, chống đỡ tại trên đùi của hắn, một hồi "Bùm bùm đùng đùng" loạn hướng.

"Điện giật khí!" Lãnh Mặc vừa mừng vừa sợ.

Trịnh Tiệp lại càng không hàm hồ, xông lên tay nâng búa rơi, ba đến hai lần xuống đem gậy Zombie chém đầu.

Hai cái Zombie đều chết mất, mọi người rút cuộc nhìn không được, nhao nhao ngã xuống đất. Trận chiến đấu này, tiểu đội gần như cả đoàn bị diệt, trên người Trịnh Tiệp ít ỏi đạo quệt làm bị thương, lấy hắn tiến hóa qua khôi phục năng lực, cũng không có cảm máu; Đồng Chiêu Nhiên trên đùi bị chọc một

cái hổ, hiện tại không thể động đậy; Lý Phương Trác tuy mặt ngoài nhìn không ra, thế nhưng vừa rồi cả người bị vỗ vào trên tường, hiện tại liền thở một ngụm đều đồ mồ hôi; Từ Tinh thì là cánh tay trật khớp, nghiêng dựa vào một tòa điều khắc trên không biết làm sao. Trịnh Tiệp chẳng quan tâm thương thế của mình, trước cho Từ Tinh tiếp cánh tay phải, lại giáo Lãnh Mặc cho Đồng Chiêu Nhiên băng bó miệng vết thương.

Lãnh Mặc xé mở Đồng Chiêu Nhiên ống quần, nhìn nhìn miệng vết thương của hắn, hỏi: "Ngoại trừ đau, còn có cái khác không thoải mái sao? Miệng vết thương của ngươi xung quanh đều là thanh sắc, cùng Zombie làn da rất giống."

Đồng Chiêu Nhiên nói: "Có chút phát sốt."

Trịnh Tiệp xé mở y phục của mình nhìn nhìn, trầm giọng nói: "Ta cũng vậy, đây không phải bình thường ngoại thương nhan sắc. Chúng ta khả năng phải đối Zombie."

Đồng Chiêu Nhiên nghe xong lời này mặt quang ngốc trệ, chịu đủ kích không nhỏ. Từ Tinh lại càng là gấp đến độ khóc lên.

"Các ngươi hãy nghe ta nói." Lãnh Mặc trầm trọng nói: "Vừa rồi ta thiếu chút nữa bị cái đại Zombie cắn chết, một khắc này ta nhớ lại rất nhiều chuyện, nghĩ tới rất nhiều đạo lý. Trong đó có một chút, chính là nếu như chúng ta đối mặt khó khăn cũng không có làm gì, vậy nói rõ chúng ta còn không có tận lực. Hiện tại, để cho chúng ta hành động, làm điểm chuyện nên làm. Nếu như biến thành Zombie không thể tránh né, liền ở trước đó đem lực dùng hết."

"Hiện tại chúng ta tìm một chỗ, cho các ngươi trừ độc." Lãnh Mặc nhìn về phía Lý Phương Trác, "Phụ cận nơi đó có tiệm thuốc?"

Lý Phương Trác nghĩ nghĩ, nói: "Vây biên có một cái rượu tây cửa hàng, chúng ta đi trước chỗ đó dàn xếp xuống, dùng rượu cồn trừ độc."

Lãnh Mặc cũng lên Đồng Chiêu Nhiên, nói: "Đi thôi. Tất cả mọi người nhẫn nại một chút."

Đồng Chiêu Nhiên trong mắt rung rung: "Đội trưởng, ta tùy thời sẽ biến thành Zombie, ngươi không muốn công ta, chính ta đi."

Lãnh Mặc nói: "Ngươi đi quá chậm, ta sợ ngươi tới không kịp đi đến, uống không hơn cuối cùng một ngụm rượu. Yên tâm, ngươi muốn là biến thành Zombie, ta sẽ nhượng cho chính ngươi trước 'Đi'."

Rượu tây cửa hàng trong không có ai. Dựa theo Lý Phương Trác thuyết pháp, nơi này là mấy cái yêu tửu phú nhị đại khai mở cao đoạn điểm, chủ yếu vì cùng người cùng sở thích giao lưu, hoàn toàn không để ý lợi nhuận, cho nên thường thường đến giữa trưa mới khai trương, sớm cao điểm thì cũng không mở cửa. Nay cũng vì tiểu đội cung cấp thuận tiện. Lãnh Mặc mở cửa, năm người đi vào trong tiệm, càng làm đóng cửa. Lý Phương Trác lấy ra mấy bình Vodka vì Trịnh Tiệp cùng Đồng Chiêu Nhiên thanh tẩy miệng vết thương.

Trịnh Tiệp nói: "Trước kia những rượu này thấy đều không thấy được, nhưng bây giờ dùng bọn họ tắm rửa. Lại nói tiếp ta cũng hơn mười ngày không uống rượu. Trước kia ta rất thích uống rượu, thế nhưng tận thể trước phát sốt bị bệnh vài ngày, tận thể chờ đợi lo lắng lại càng sợ uống rượu hỏng việc."

Lãnh Mặc hỏi: "Ngươi tận thể trước phát qua thiếu sao? Tiểu Đồng ngươi sao? Tận thể bắt đầu trước phát qua thiếu sao?"

Đồng Chiêu Nhiên nói: "Ta kia hai ngày một mực phát sốt, thẳng đến Lưu Lập bọn họ tìm đến ta, còn không có hoàn toàn hảo."

Lãnh Mặc gật gật đầu, mỉm cười nói: "Ta tại tận thể hai ngày trước cũng nóng rần lên, năng lực của ta, chính là tại phát sốt thời điểm mơ mơ màng màng địa lĩnh ngộ."

Lý Phương Trác nói: "Ý của ngươi là nói, bọn họ hiện tại cũng không phải phải đổi thành Zombie, mà là lần thứ hai tiến hóa?"

Lãnh Mặc nói: "Không thể xác định. Ta suy đoán, để cho chúng ta tiến hóa, cũng để cho những người kia biến thành Zombie, là cùng một loại đồ vật, có thể là virus, phóng xạ hoặc là cái khác nguyên tố chưa biết. Nếu như gắng gượng qua đi, chính là tiến hóa; rất không qua liền biến thành biến dị Zombie. Cho nên các ngươi lạc quan, rốt cuộc chúng ta đã trải qua một lần, như thế nào cũng so với cái kia Zombie kháng tính mạnh mẽ."

Trịnh Tiệp nói: "Ta xem các ngươi hay là sớm làm đem hai chúng ta trời lại. Ta muốn là biến thành Zombie, khẳng định so với vừa rồi kia hai cái càng mạnh."

Lãnh Mặc gật gật đầu, tìm chút dây thừng chất dẻo, đem hai người tay chân trói chặt, sau đó hỏi: "Phụ cận có hay không tiệm thuốc? Ta đi tìm một chút thuốc tiêu viêm chất kháng sinh gì đó."

Lý Phương Trác nghĩ đến nghĩ, lấy ra mấy bình rượu, trên mặt đất bày cái giản dị địa đồ, chỉ ra hai nhà tiệm thuốc: "Này hai nhà tiệm thuốc, một nhà tại khu dân cư, một cái khác nhà cùng nó tương đối, tại bên kia Offices (văn phòng). Thế nhưng đi đâu một nhà trên đường an toàn hơn, ta có thể nói không cho phép."

"Tận thể không có tuyệt đối an toàn. Ta đi khu dân cư kia một nhà, cách gần đó chút." Lãnh Mặc vừa nói, một bên thu thập trang bị. Hắn đem thực phẩm lưu lại, chỉ lấy một cái không túi sách, mang lên một bả riu chữa cháy, một bả mỏ nhọn cái đục.

Lý Phương Trác kéo lấy cánh tay của hắn, nhìn chằm chằm ánh mắt của hắn, nói: "Tuy chúng ta gọi ngươi đội trưởng, thế nhưng đi nơi nào, làm chuyện gì, đều là chúng ta cộng đồng làm ra quyết định, là chính chúng ta lựa chọn. Ngươi không cần một mình ra ngoài mạo hiểm."

Lãnh Mặc tránh đi ánh mắt của nàng, nói: "Ta biết. Thế nhưng ta còn muốn cố gắng nữa một chút. Đây cũng là ta lựa chọn của mình."

Từ Tinh tự đề nghị: "Ta học y, ta cùng đi với người."

Lãnh Mặc nghĩ nghĩ, nói: "Không cần, ta nhiều tìm chút thời giờ đồng dạng có thể cảm đến thuốc. Thế nhưng lưu ở chỗ này, chẳng những muốn phòng bị hai người bọn họ biến thành Zombie, còn muốn đối mặt bên ngoài khả năng nguy hiểm. Các người đều tổn thương không nhẹ, không thể lại phân tán. Ta tối đa một giờ trở về." Dứt lời xốc lên cửa tiệm đi ra ngoài, lại từ bên ngoài đóng kỹ cửa lại.

Lưu lại bốn người đều trầm mặc. Bọn họ biết, Lãnh Mặc nói "Một giờ trở về", kỳ thật ý tứ là "Vượt qua một giờ, thì không muốn chờ ta trở lại."

Một lát sau, Trịnh Tiếp phá vỡ yên tĩnh bầu không khí: "Được rồi, đều không nên suy nghĩ nhiều, lực chú ý đặt ở hai chúng ta trên người a. Hạ thủ thời điểm không muốn mềm lòng. Muốn biết rõ, chúng ta kỳ thật mới mới vừa quen một ngày."

Lý Phuong Trác cúi đầu, nói: "Đúng vậy a, chỉ có một ngày. Đồng sinh cộng tử một ngày."

Lãnh Mặc một mình dọc theo đường, cũng đang nghĩ đồng dạng sự tình. Hắn biết mình tại việc làm, quả thực là vô cùng ngu xuẩn. Đầu tiên đoàn đội vừa mới xây dựng một ngày, cùng hắn quen thuộc nhất Trịnh Tiếp cũng chỉ có bốn ngày giao tình; tiếp theo hắn một thân một mình lấy thuốc tính nguy hiểm, so với đoàn đội hành động lớn hơn gấp mấy lần; cuối cùng cho dù hắn mang tới dược vật, có hay không có dùng cũng không thể khẳng định. Thế nhưng hắn vẫn muốn đi. Bởi vì hắn thủy chung cảm thấy là mình đem đoàn đội dẫn vào hiểm địa, hắn không muốn trở mặt nhìn nhìn đồng đội biến thành Zombie, sau đó hối hận lúc ấy không có làm nhiều chút nỗ lực.

"Có lẽ ta như vậy tính cách, cũng không thích hợp tại tận thế sinh tồn." Lãnh Mặc đối với cái này có bản thân suy nghĩ, "Thế nhưng tận thế là tận thế, ta là ta. Nếu vì sinh tồn, đột phá đạo đức của ta điểm máu chốt, ta đây cùng Zombie có cái gì khác nhau chứ?"

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1: Tận Thế Sơ Tham. Chương 10:

Đơn đả độc đấu cùng đoàn đội phối hợp, là hoàn toàn bất đồng hai khái niệm. Lãnh Mặc đối với cái này sớm có chuẩn bị tâm lý, thế nhưng đi ra một đoạn khoảng cách, mới phát hiện nguy hiểm ra ngoài ý định. Hắn vốn cho là mình phương viên trăm mét điều tra phạm vi đã không nhỏ, đầy đủ hắn đối với đồng dạng nguy hiểm làm ra phản ứng, thế nhưng rồi đi đoàn đội, điều tra trong phạm vi chợt lóe lên các loại biến dị sinh vật, để cho hắn cẩn thận tạng (bản) bịch bịch nhảy loạn.

Hắn thế mới biết, lúc trước trong một ngày, đoàn đội cho biến dị sinh vật thật lớn uy hiếp, rất nhiều thợ săn cũng không dám nhích lại gần mình trăm mét trong vòng. Mà tương ứng, những cái này biến dị thợ săn nhất định tại trăm mét ngoại liên có thể hiểu rõ chính mình tình huống căn bản. Hiện tại chúng yên ả ở ngoại vi điều tra thăm dò, lại không có trực tiếp chạy tới chiến đấu, chỉ sợ là trên người mình dính biến dị cương thi huyết nguyên nhân.

Vì để tránh cho phiền toái, Lãnh Mặc quyết định phô trương thanh thế, lấy công làm thủ. Hắn chủ động xuất kích, đánh chết mấy đám Zombie, lại còn tại cảm giác đến biến dị sinh vật, chủ động nghênh đón. Trong thành thị biến dị sinh vật đại bộ phận còn bảo lưu lấy biến dị trước tư duy, đối với nhân loại có chút sợ hãi, tại Lãnh Mặc chủ động xuất kích, không ít biến dị sinh vật lựa chọn lui bước, còn có một ít thì đánh về phía Lãnh Mặc giết chết Zombie bắt đầu đi ăn cơm.

Ngăn ngừa mấy trăm mét cự ly, Lãnh Mặc đi gần tới nửa giờ: "Nếu ta trở về đã chậm, lão Trịnh cùng Tiểu Đồng có thể hay không đã bị chém? Ủ, nếu như nói như vậy, không có tự tay giết chết bọn họ, có đầu không có đuôi, để cho Lý tỷ các nàng gánh chịu tiêu diệt đồng đội lỗi, thật là có chút tiếc nuối a."

Lãnh Mặc một bên nghĩ ngợi lung tung, một bên mở ra tiệm thuốc cửa đi vào. Cửa tiệm thuốc mở cửa sớm, có chút còn là thông thạo buôn bán. Lúc này trong tiệm mở cửa, thế nhưng bên trong không có một bóng người, xem ra là nhân viên cửa hàng không có đối diện, tận thế bắt đầu đào tẩu. Lãnh Mặc đối với dược phẩm cũng không quen thuộc, thế nhưng thường dùng thuốc hay là hiểu rõ một chút, trước giả bộ một ít xử lý ngoại thương bằng gạc nước thuốc, lại cầm một ít tiêu viêm giảm đau dược vật, kế tiếp hắn bắt đầu xem xét những thứ thuốc khác nói rõ. Tới một lần tiệm thuốc khó khăn, hắn chỉ có thể là mang nhiều một ít thực dụng dược phẩm. Đang tại chọn lựa, bỗng nhiên cảm giác đến một cái hình thù kỳ lạ sinh vật chiếm đất bay tới: "Vật gì? Tốc độ thật nhanh!" Lãnh Mặc nắm chặt búa, vọt đến khay chứa đồ đằng sau, vụng trộm quan sát.

Kia sinh vật liền đứng ở tiệm thuốc ngoài cửa, đón lấy trong cảm giác biến đổi, trở thành hai người hình sinh vật. Lãnh Mặc bừng tỉnh: "Nguyên lai không phải là quái vật, là một người cầm lấy một người khác phi hành."

Hai người tiến vào tiệm thuốc, Lãnh Mặc vụng trộm nhìn lại, là một nam một nữ. Nam kia cao giọng nói: "Huynh đệ xuất hiện đi. Chúng ta đã sớm trên lầu trông thấy người rồi. Thân thủ không tệ, tự mình một người liền tiêu diệt nhiều như vậy Zombie. Cùng chúng ta đi thôi, chúng ta làm một phen đại sự."

nghiệp."

Lãnh Mặc biết tránh không khỏi, đi ra, nói: "Nhị vị hảo. Ta còn có việc, cảm thuốc muốn đi. Nếu như các ngươi nguyện ý, có thể cùng ta cùng đi."

Kia nam nhân cười nói: "Huynh đệ ngươi mặc dù không tệ, thế nhưng không biết bản lĩnh của chúng ta. Ngươi xem." Nói qua đưa tay tại trên tường vừa sờ, chỉ thấy một cổ cát bụi hướng trên người hắn dừng mảnh lao tới, rất nhanh dán tại trên người, dường như mặc một tầng áo giáp. Nữ nhân kia thì chậm rãi thẳng không, chính là kia cái phi nhân.

Nam nhân nói: "Huynh đệ, ta này thân áo giáp, Zombie cũng không phá được phòng, dao phay cũng chém không phá. Vợ của ta bay vừa cao vừa nhanh. Hiện tại bên ngoài nguy hiểm như vậy, thế nhưng hai ta muốn đi đâu thì đi đó. Huynh đệ, ta biết ngươi cũng không phải người bình thường. Hiện tại thế đạo thay đổi, thế giới này chính là chuẩn bị cho chúng ta. Bằng chúng ta bốn sự, toàn thành đồ vật đều là chúng ta."

Lãnh Mặc nhớ tới ngày hôm qua biến dị Cụ Ứng cùng vừa mới giết chết hai cái biến dị Zombie, lại so sánh trước mắt hai người năng lực, thầm nghĩ: "Ếch ngồi đáy giếng, không biết lượng sức." Trong miệng lại nói: "Hai vị dị năng xác thực không kém, bất quá ta bây giờ còn có đồng đội bị Zombie bắt tổn thương, muốn bắt một ít dược phẩm trở về cứu mạng. Cũng không cùng hai vị nhiều lời."

Nam kia có người nói: "Cũng bị bắt đả thương, còn dùng được lấy thuốc sao? Huynh đệ xem ra là không tin chúng ta. Báo cho ngươi, chúng ta cũng có mười mấy cái tiểu đệ, giống như ngươi vậy người bình thường, chúng ta cũng sẽ không bạc đãi."

Lãnh Mặc không muốn quá nhiều dây dưa, nói: "Ta xác thực phải đi về cứu người,

Dù cho vô dụng, cũng phải đem thuốc mang về." Nói qua như cũ đi khay chứa đồ trên xem xét dược phẩm.

Nam nhân thấy hắn không muốn phản ứng chính mình, cảm thấy trên mặt có bắn tia thiêu: "Một người bình thường, cho mặt không biết xấu hổ, cảm lấy đem búa cho là mình là đại gia sao? Để cho ngươi được thêm kiến thức." Nói qua đi tới, trên người bọc lấy tảng đá áo giáp, một quyền làm ăn.

Lãnh Mặc là đường ranh sinh tử đánh qua lần người, há có thể bị hắn đánh trúng, lách mình trốn tránh qua, trong tay rìu chữa cháy thuận thế quét qua, chỉ nghe "Rắc" một tiếng, đánh thẳng tại nam nhân bên hông, đem thạch giáp đánh nát một khối.

Nam kia người áo giáp tận thế đến nay chưa từng bị người đánh vỡ qua, lần này vừa giận lại sợ, mắng: "Hỗn đản! Còn dám đánh trả? Lão bà, lên! Đánh chết hắn!"

Lãnh Mặc chẳng muốn cùng hắn nói nhảm, lại một búa tử bỏ tới. Nam nhân nhắc tay một đương, "Rắc", trên cánh tay thạch giáp lại sụp đổ mất một khối, hai tay máu tươi chảy ròng, sợ tới mức hắn vội vàng vọt đến một bên, hai tay đỡ tường, lại đem thạch giáp bỏ hảo.

Lúc này nữ nhân kia cũng bay tới, nắm trong tay lấy hai thanh nữu đao, cũng không có cái gì chiêu thức, chính là từ không trung đâm tới. Hiệu thuốc trong khay chứa đồ rất nhiều, nàng bay thấp xuống không tiện, từ khay chứa đồ trên bay qua, lại đủ không được mặt đất, bị Lãnh Mặc thoáng thấp người liền trốn tránh qua, một chút uy hiếp cũng không có.

Nam nhân thấy lão bà của mình cũng lên không được cái tác dụng gì, cao kêu một tiếng: "Xem ta!" Tay dán tại trên tường vung lên. Lần này cổ này cát bụi không hề khóa đến trên người hắn, mà là hóa thành một cái cát đoàn bay tới. Lãnh Mặc hướng khay chứa đồ đằng sau một trốn, kia cát đoàn chứa ở khay chứa đồ trên sụp đổ khai mở, trở thành một bãi đá vụn cát sỏi.

"Chiêu này viễn trình cũng không tệ, bất quá lực công kích cũng liền tương đương với ném tảng đá." Lãnh Mặc âm thầm ước định.

Nam kia người một kích không thành, liên tục phát tay, đem trong tiệm khay chứa đồ đánh cho ngã trái ngã phải, để cho Lãnh Mặc tránh cũng không thể tránh. Khay chứa đồ ngược lại, nữ nhân phi hành không gian càng lớn, ngược lại làm Lãnh Mặc nhất thời luống cuống tay chân. Bất quá dù sao cũng là một đường đánh ra người tới, Lãnh Mặc làm sao có thể bị như vậy thế công áp chế, bất quá một lát, liền thông qua [tẩu vị], đem nam nhân cách tại nữ nhân sau lưng.

Nam nhân cát đoàn tuy vô cùng vô tận, thế nhưng đánh không được người chỉ có thể khi oa oa gọi, chỉ huy lão bà hắn nói: "Bay cao bay cao, ở phía trên khuấy rối, ta tới đập chết hắn."

Nữ nhân quả nhiên tăng lên phi hành cao độ. Chẳng phải biết chính là Lãnh Mặc tâm ý.

"Ta thích nhất đánh biết bay rồi." Lãnh Mặc bỗng nhiên nói.

Hắn đánh chừng mười phút đồng hồ đều không nói gì, lúc này bỗng nhiên lên tiếng, cũng làm cho kia một đôi nam nữ đồng thời sửng sốt. Nam nhân không có nghe rõ, dừng tay hỏi: "Ngươi nói cái gì?"

Lãnh Mặc cười cười, đem búa hướng không trung đánh trúng, nữ nhân kia bỗng nhiên từ không trung té xuống, đang đâm vào lưỡi búa, lúc ấy tắt thở!

Nam nhân trợn mắt há hốc mồm. Lãnh Mặc vốn định thừa cơ tiến lên tiêu diệt hắn, chỉ là búa kẹt tại nữ nhân đầu khớp xương, hắn một cước giẫm lên thi thể, phí một chút khí lực mới nhổ ra, bỏ lỡ thời cơ tốt nhất.

Nam nhân run giọng nói: "Ngươi, ngươi giết vợ của ta!"

Lãnh Mặc méo mó đầu, bĩu môi, nói: "Ngươi nói đúng rồi một bộ phận. Ta còn muốn giết ngươi."

"A?" Nam nhân còn có chút phản ứng không kịp, "Nghĩ khá lắm, ta trước giết chết ngươi." Nói qua lại đem cát đoàn đập tới.

Lúc này tiệm thuốc trong dãy Địa Lang tã, khay chứa đồ ngổn ngang lộn xộn ngược lại đầy đất, Lãnh Mặc muốn cận thân quả thật có điểm độ khó. Ngược lại nam kia người lượn quanh tường mà đi, công kích từ xa, chiếm đại tiện nghi. Bất quá Lãnh Mặc cũng không sốt ruột, vừa rồi có hai người đều không phải là đối thủ của hắn, hiện tại còn lại một cái có thể có bao nhiêu bốn sự. Hắn cẩn thận tránh đi trên mặt đất chướng ngại, chậm rãi tới gần, không bao lâu đã tiến nhập riu chữa cháy phạm vi công kích. Làm ăn bữa có thể so sánh ngưng tụ cát đoàn mau hơn, nam kia người lại cũng không kịp công kích, chỉ có thể liều mạng địa cho mình tu bổ tồn tại hộ giáp. Hắn tu bổ hộ giáp tốc độ không chậm, Lãnh Mặc lại đập phá mấy chục cái, bên người sụp đổ khắp nơi là đá vụn, mới rốt cục phá phòng thủ, đem nam kia người chém ngã. Đang muốn bỏ cuối cùng một đao, bỗng nhiên bên tai truyền đến một tiếng âm thanh lạ.

"Tiếng vỡ vụn? Tường nứt ra sao? Không tốt! Lầu muốn sụp!" Lãnh Mặc vừa nhìn thấy trên tường vết rạn, liền biết không tốt, không kịp bỏ đao, trực tiếp chạy về phía cửa chính, mới vừa đi tới một nửa, một tiếng ầm vang, trần nhà nện xuống, đem cửa chính phong kín.

Nam kia người cười ha ha: "Đáng đời. Ngươi giết chúng ta, mình cũng phải chết." Miễn cưỡng đứng lên muốn kéo lấy Lãnh Mặc, liếc cái đồng quy vu tận. Bỗng nhiên trước mắt tối sầm, mới ngã xuống đất. Đợi khôi phục ý thức, Lãnh Mặc đã không thấy bóng dáng, hắn ngửa mặt nằm, nhìn lên trời trần nhà cách mình càng ngày càng gần, càng ngày càng gần. . .

Chuyện như vậy, đối với Lãnh Mặc mà nói thời gian coi như đầy đủ. Cảm giác của hắn năng lực cũng có thể miễn cưỡng phân biệt kiến trúc tài liệu, chẳng những giúp hắn tránh né rơi xuống đá vụn, còn để cho hắn sớm tìm được tiệm thuốc cửa sau. Tiệm thuốc vốn là cư dân lầu ngọn nguồn thương lượng, cửa sau nổi thẳng trong lầu. Lãnh Mặc suy đoán, này building sở dĩ hội sụp, rất có thể là vì vừa rồi người nam nhân kia ngưng tụ áo giáp cùng cát đoàn, đem lầu một trong vách tường kiến trúc tài liệu lấy hết. Hiện tại cả tòa lầu cũng không an toàn, có khả năng mặt đất bộ phận hội từ góc bẻ gãy, về phần hướng bên nào ngược lại, hắn lại dự đoán không đi ra. Cho nên hắn tiến vào hành lang, trực tiếp từ thang lầu đang lúc chạy xuống đất phòng. Cái tiểu khu này dưới mặt đất có hai tầng ga ra, diện tích rất lớn, liên thông phụ cận nhiều cái cư dân lầu. Chỉ cần tùy tiện tìm đến một cái cửa ra, liền có thể mang theo được phẩm trở về.

Lãnh Mặc tại phía dưới đợi trong chốc lát, nghe một hồi sấm rền tựa như nổ mạnh, mặt đất như địa chấn run lên một hồi, thầm nghĩ: "Được rồi, lầu sụp, có thể lên rồi."

Hắn trước theo ga ra chỉ thị, đi đến xuất khẩu, phát hiện đã bị sụp đổ lầu phá hỏng, thầm nghĩ "Xúi quẩy". Lại dựa theo chỉ thị đi đến nhập khẩu, phát hiện nơi này lại vây quanh một đám người.

Những người này thấy hắn cầm trong tay hung khí, toàn thân là huyết, đều mặt mũi tràn đầy cảnh giác, xa xa làm thành một vòng.

Lãnh Mặc không muốn sinh sự, gơ hai tay lên, mỉm cười nói: "Ta là người qua đường, vừa rồi thiếu chút nữa bị nện chết, từ ga ra xuất khẩu bên kia tới."

Trong đám người cho ra một trung niên nam tử: "Người trẻ tuổi, ngươi không phải là chúng ta cái tiểu khu này người a."

Lãnh Mặc đáp: "Không phải. Ta từ Kim Kiều quảng trường bên kia qua, bằng hữu của ta bị thương, ta tìm đến bị thương thuốc. Phiền toái các vị, mượn cái đường để ta đi qua."

Trung niên nam tử vung tay lên, người đứng phía sau bầy nhường ra một con đường.

Lãnh Mặc hướng mọi người gật đầu thăm hỏi, đi tới cửa, lại quay đầu lại hỏi nói: "Ta trên mặt đất dưới chuyển hướng về phía. Xin hỏi hướng phương hướng nào phải đi Kim Kiều quảng trường?"

Trung niên nam tử chỉ một ngón tay: "Hướng đông đi thẳng, ra cư xá ngươi liền thấy được."

Lãnh Mặc luôn miệng nói tạ, nghĩ nghĩ lại nói: "Vì cảm tạ ngài, hướng các ngươi cung cấp một tin tức a. Phía ngoài Zombie cùng biến dị sinh vật đều tại không ngừng tiến hóa, Kim Kiều quảng trường đã xuất hiện biến dị Zombie. Các ngươi nơi này tương đối nguy hiểm, hay là sớm một chút rút lui khỏi a."

Mọi người nghe xong lời này, nhất thời một hồi rối loạn.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1: Tận Thế Sơ Tham. Chương 11:

"Thế nào? Chúng ta chạy a!"

"Không thể đi, bên ngoài nguy hiểm như vậy, ra ngoài còn có thể sống sót sao?"

"Ai biết hẳn nói có phải thật hay không."

"Lừa gạt chúng ta có chỗ tốt gì? Theo ta thấy sớm đi sáng sớm tốt lành toàn bộ."

Trong ga-ra người sống sót bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận địa tranh chấp.

Một người tuổi còn trẻ từ trong đám người đi ra, nhìn chăm chăm Lãnh Mặc nói: "Ta tin tưởng ngài. Ngài có thể dẫn ta đi sao?"

Người trẻ tuổi này giọng điệu cứng rắn vừa ra khỏi miệng, trong đám người đã có người kêu lên: "Người không thể đi. Chó của người sức chiến đấu mạnh như vậy, người mang đi chúng ta thế nào?" Cũng có người nói: "Đi tốt hơn, cái kia chó một ngày ăn đồ vật định hai người trưởng thành. Nếu người không đi, chúng ta sớm muộn chết đói." Một đám người lại liên cái đề tài này tranh luận lên.

Người trẻ tuổi không có ý tứ địa đối với Lãnh Mặc nói: "Ta nuôi một con chó, biến đi. Ta có thể bảo vệ mình." Nói qua gọi tới một cái đen sì địa con chó nhỏ.

Lãnh Mặc nhìn nhìn, nói: "Người có năng lực tự bảo vệ mình, nên chính mình đi. Đi theo ta, không phải là đem vận mệnh giao cho trên tay người khác sao?"

Người trẻ tuổi cúi đầu nghĩ nghĩ, nói: "Ta nghĩ đi theo ngài đi."

Lãnh Mặc biết người trẻ tuổi kia cất giấu chính mình tiểu tâm tư, nhưng hẳn không muốn tìm hiểu: "Ta đồng đội, cũng là bởi vì đi theo ta mới bị thương. Hiện tại người nghĩ đi theo ta, ta sẽ không đuổi người; tương lai người muốn tự mình đi, ta cũng sẽ không ngăn người." Nói xong mặc kệ trong ga-ra những cái kia còn đang tranh chấp người sống sót, chậm rãi đi ra ga ra. Người trẻ tuổi cũng mang theo chính mình con chó nhỏ theo tới.

"Ta là Lãnh Mặc. Các người đâu này?" Lãnh Mặc thấy người trẻ tuổi theo kịp, vừa đi vừa hỏi.

"Chúng ta? A, ta là Tường Học. Nó gọi Hắc Bảo Bảo." Người trẻ tuổi có chút khản trương.

Lãnh Mặc nhìn ra tâm tình của hắn, an ủi: "Không cần khản trương, có Hắc Bảo Bảo tại. Gặp nguy hiểm nó sẽ nói cho người biết. Chính người tiến hóa sao? Có năng lực gì?"

"Ta không có năng lực. . ." Tường Học có chút phiền muộn.

"Không nên nản chí. Ta đồng đội nói, trên lý luận tất cả mọi người tại tiến hóa, khác nhau chỉ là có hay không thức tỉnh dị năng. Cho nên tương lai người rất có thể biết lái phát ra dị năng. Đúng rồi, ta dị năng là toàn cảnh thị giác." Lãnh Mặc cho Tường Học nói một ít kinh nghiệm của mình.

Bởi vì Lãnh Mặc tại đi tiệm thuốc trên đường thanh lý rất nhiều Zombie, đường về liền vô cùng thuận lợi, chỉ dùng hơn 10' sau, hai người một chó liền trở về rượu tây cửa hàng.

Nhưng mà, nơi này đã không có một bóng người, cửa hàng cửa bị phá hủy, trong tiệm đầy Địa Lang tạ, ngoại trừ đánh nát tửu, còn có mấy cỗ Zombie thi thể. Lãnh Mặc nhìn xem đồng hồ treo tường, mặt cười nói: "Xem ra ta còn là đến muộn." Đón lấy nhắm mắt lại, tỉ mỉ cảm giác trong chốc lát, đối với Tường Học nói: "Đi theo ta. Nơi này khả năng có một cái đội viên." Nói xong xuyên qua cửa hàng, tiến nhập trung tâm thương mại, chạy đến hai tầng tại một nhà tiệm bán quần áo trong, tìm được trốn ở góc hẻo lánh Từ Tinh.

"Tiểu nha đầu, ta hi vọng người lần sau không muốn trốn ở máy đun nước đằng sau, ừ, dễ dàng rò rỉ điện, rất nguy hiểm." Lãnh Mặc có chút ảo não, bởi vì máy đun nước quá nhiều cảm giác của hắn.

Rõ ràng là một câu phàn nàn, thế nhưng Từ Tinh nghe vào tai trong lại giống như âm thanh thiên nhiên. Nàng cũng nhịn không được nữa, ô ô khóc lên: "Đội trưởng, Zombie tới. Chúng ta đi tản, tất cả mọi người không thấy, ta thật là sợ."

"Không quan hệ, bây giờ nhìn đến đội trưởng liền an toàn. Cho người hai phút khóc, sau đó nói cho ta biết chuyện gì xảy ra." Lãnh Mặc đi qua, vỗ vỗ đầu của nàng.

"Ừ, ta, ta kỳ thật, không cần khóc lâu như vậy." Từ Tinh nức nở hai cái, bình phục tâm tình. Kinh lịch nhiều chuyện, thần kinh của nàng cũng đại điều.

Nguyên lai Lãnh Mặc đi không lâu sau, liền có Zombie xô cửa, trong đó một cái biến dị Zombie khí lực rất lớn, bốn người vừa mới phản ứng kịp, đã bị hắn xông tới. Trịnh Tiếp mang theo mọi người phá vòng vây vọt tới trên quảng trường, vốn định từ trước đến nay đường phá vòng vây, lại bị từ phía chạy tới Zombie bầy bức vào khu buôn bán. Về sau Zombie càng ngày càng nhiều, Trịnh Tiếp cùng Đồng Chiêu Nhiên phân biệt dẫn đi một đám, Từ Tinh cùng Lý Phương Trác cũng bị tách ra.

"Ta về sau bị đuổi đến leo đến một tòa suối phun trên núi già, sau đó liền phát hiện truy đuổi ta Zombie cũng sẽ không leo núi.

Sau đó liền đem bọn họ đều chém chết. Ta nghĩ nếu như mọi người có thể còn sống sót, khẳng định còn sẽ trở lại, trước hết trở về chờ, lại sợ bị Zombie phát hiện, trước hết trốn đến lâu hai. Ta nghĩ nếu như người có thể trở về, nhất định có thể phát hiện được ta." Từ Tinh đem kinh nghiệm của mình nói một

lần.

"Làm tốt lắm. Ngươi thành thực không ít." Lãnh Mặc khích lệ nói. Đón lấy lại cho nàng giới thiệu Tường Học cùng Hắc Bảo Bảo. Sau đó nói: "Khu buôn bán trong đã có nhiều như vậy Zombie, Offices (văn phòng) bên kia càng nhiều. Bọn họ chạy thoát hơn một canh giờ, hiện tại tìm bọn họ ý nghĩa không lớn. Chúng ta hay là dựa theo bắt đầu kế hoạch, trước tìm vũ khí đồ phòng ngự, sẽ tìm thực phẩm. Ta cái thanh này búa vừa rồi chém một cái Thạch Đầu Nhân, lưỡi búa đều đặn, hiện tại chỉ có thể làm chùy dùng."

Ba người dựa theo lúc trước Lý Phương Trác cùng Trịnh Tiếp chia xẻ tin tức, tìm được trước trung tâm thương mại thể dục đồ dùng khu, mỗi người đánh trước bao hai bộ trang phục, lại tất cả cầm một cây gậy tròn phòng thân. Lãnh Mặc tỉ mỉ lục soát một chút võ thuật đồ dùng điểm, cái gì thu hoạch cũng không có, quán chế Dao Cụ bình thường là đặt hàng, rất ít đặt ở trong tiệm dự trữ. "Ai, muốn tìm một bả lợi khí quá khó khăn." Lãnh Mặc phàn nàn nói.

Tường Học bỗng nhiên nói: "Lãnh ca, nơi này ta thường, tầng năm có mấy cái xa xỉ phẩm điểm, bên trong có tương đối khá Thụy Sĩ Quân Dao. Trước kia ta chỉ có thể nhìn xem, lại mua không nổi."

Lãnh Mặc trêu chọc nói: "Ừ, bây giờ còn là mua không nổi, thế nhưng có thể đoạt lấy."

Ba người đến tầng năm, lại chính mình điều tra một phen, này mấy cửa hàng không biết là người nào khai mở, không chỉ có Thụy Sĩ Quân Dao, còn có chùy thủ cùng Lãnh Mặc thích nhất búa. Mọi người một trận vơ vét, mỗi người chọn lựa vài món lợi khí. Lãnh Mặc nghĩ nghĩ, lại dùng túi du lịch giả bộ một bao vũ khí, đặt ở rượu tây cửa hàng, còn viết một trương tờ giấy. "Nếu như Trịnh Tiếp bọn họ có thể còn sống trở về, thấy được cái này, liền biết chúng ta tới qua. Nếu như bọn họ về không được, cũng sẽ có cái khác người hữu duyên cần dùng đến. Chúng ta lại đi dưới mặt đất siêu thị nhìn xem, sau đó từng bước thanh lý vùng này, xây dựng một cái trụ sở tạm thời."

Tường Học nghe xong lời của Lãnh Mặc, trầm mặc nửa ngày, hạ quyết tâm nói: "Lãnh ca, ta muốn về nhà. Ngươi có thể đưa ta trở về sao?"

Lãnh Mặc nói: "Đây cũng không phải là ta kế hoạch lúc trước. Ta đồng đội vẫn chưa về, hơn nữa đến địa phương khác cũng chưa chắc có thể như nơi này đồng dạng, tìm đến đầy đủ thực phẩm cùng vũ khí. Cho nên ta nghĩ biết, ngươi có lý do gì, để cho chúng ta cải biến kế hoạch nha."

Tường Học nói: "Ta hai ngày trước cùng trong nhà thông qua báo, bọn họ chỗ đó đã thành lập một cái trụ sở, hơn nữa thông qua quảng bá biết phía đông bắc Bình Dương huyện đang tại xây dựng người sống sót cứ địa. Ta ý định cùng người nhà hội hợp, sau đó cùng đi cứ địa. Đó là chân chính cứ địa a, có nước có điện có binh sĩ. Không giống nơi này, tuy đồ ăn không thiếu, thế nhưng không có nước không có điện, liền đi WC đều là vấn đề."

Lãnh Mặc cả kinh: "Ngươi chờ một lát, ngươi tin tức này quả nhiên rất lực bạo a. Đầu tiên, ngươi còn có thể cùng trong nhà trò chuyện? Sau đó, các ngươi có thể cùng ngoại giới thông tin, biết người sống sót căn cứ tin tức? Cuối cùng, nơi này đã hết nước bị cúp điện?"

Tường Học luôn miệng nói: "Đúng vậy a. Vùng này điện nước đã sớm ngừng, hai ngày này chúng ta những cái kia người sống sót, quang mỗi ngày đi WC, liền đem một tòa lầu khiến cho mùi hôi ngút trời, căn bản ở không vào a."

Lãnh Mặc ảo não nói: "Đi WC không phải là trọng điểm. Tiểu khu chúng ta từ tận thế bắt đầu không thể thông tin, cho nên chúng ta cho rằng thông tin đã sớm đã đoạn, căn bản không biết tình huống bên ngoài, sau khi đi ra ngay cả điện thoại cũng không có mang, thật sự là thất sách. Hiện tại biết cũng đã chậm, khẳng định liên lạc không được."

Từ Tinh nói: "Đội trưởng không cần hối hận, ngươi cũng không phải toàn trí toàn năng. Hay là quyết định bước tiếp theo làm thế nào chứ. Là lưu ở chỗ này, hay là đi người sống sót cứ địa đâu này?"

Lãnh Mặc điều chỉnh một chút tâm tính, nói: "Đương nhiên đi người sống sót cứ địa. Chúng ta bây giờ liền đi bên cạnh xe đạp điểm."

Ba người một chốc trang bị thỏa đáng, lập tức xuất phát. Tường Học nhà cũng ở đông bắc phương hướng, vừa vặn tiện đường. Lãnh Mặc cùng Hắc Bảo Bảo phụ trách cảnh giới, Tường Học chỉ đường, gặp được tiểu cổ Zombie, Lãnh Mặc chung quy dừng lại, rèn luyện ba người chiến đấu phối hợp năng lực. Mà một khi phát hiện đại lượng Zombie, thì hội xa xa tránh đi. Ba người là tự nhiên xe cầu thay đi bộ, tốc độ nhanh không ít, tuy phải mặc càng lớn nửa cái thành thị, thế nhưng bốn giờ chiều thì đã đến Tường Học nhà phụ cận. Kế tiếp đường Zombie khá nhiều, dường như khó đi, ba người đem xe đạp giấu kỹ, cái thành bộ hành.

Tường Học giới thiệu nói: "Lãnh ca, này phụ cận có cái đại học, đệ tử thật nhiều. Nghe ta phụ thân nói, cư xá cùng trong trường học tất cả có mấy cái thể lực, phân biệt chiếm mấy cái kiến trúc, thế nhưng cũng không có đại động tác, chỉ là tìm tòi một chút siêu thị tiệm cơm nhà ăn. Bất quá đây là hai ngày trước chuyện, hiện tại không biết có người hay không xuất phát đi Bình Dương cứ địa."

Lãnh Mặc nói: "Nhiều người, sự tình liền phức tạp. Đêm nay tại trong nhà người tá túc một đêm, ngày mai mặc kệ các ngươi có đi hay không, ta đều phải lên đường."

Tường Học kỳ quái nói: "Dù sao chúng ta đều muốn đi, sớm đi vài ngày muộn đi vài ngày có cái gì phân biệt? Lãnh ca thực lực tuy mạnh, cũng không cần mạo hiểm a."

Lãnh Mặc nói: "Ngươi đây còn là thịnh thế tư duy, mà không phải tận thế tư duy. Hiện tại bên ngoài mỗi một ngày tại phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, chúng ta hẳn là bắt buộc mình tiến bộ, mỗi thời mỗi khắc cũng không thể buông lỏng. Ngươi xem ta, thế nhưng là mỗi thời mỗi khắc đều tại sử dụng dị năng. Ngươi xem Hắc Bảo Bảo, nó cũng là thời khắc tại cảnh giác hoàn cảnh chung quanh. Từ khi tiến vào cư xá, hẳn liền bắt đầu ở ô kều, không phải là bởi vì đến hoàn cảnh lạ lẫm, mà là bởi vì xung quanh có rất nhiều biến dị mèo chó rình mò."

Mấy người trong lúc nói chuyện, đi tới Tường Học nhà. Trong nhà không ai, bởi vì tất cả mọi người đem đến mới xây trụ sở tạm thời trong. May mà cha

mẹ của hắn trong nhà lưu lại tờ giấy, chỉ đạo bọn họ tìm đến địa phương. Mẫu thân của Trương Học ôm nhi tử lên tiếng khóc lớn. Phụ thân của hắn ngược lại là tương đối lãnh tĩnh, trước đối với Lãnh Mặc biểu thị cảm tạ, sau đó muốn mời bọn họ gia nhập đội ngũ của mình.

"Ba ba, Lãnh ca ý định ngày mai sẽ đi, đi Bình Dương. Chúng ta cũng cùng đi chứ." Trương Học cơ bản đồng ý Lãnh Mặc phán đoán, cho nên khuyên bảo cha mẹ cùng mình cùng đi.

Phụ thân hắn lại hết sức do dự: "Chúng ta còn cũng không đủ đồ ăn cùng cỗ xe, chung quy chuẩn bị chu toàn tài năng đi. Hơn nữa khi nào thì đi, cần mọi người đồng ý, chính chúng ta cũng không thể làm chủ. Nhi tử, người có Hắc Bảo Bảo ở bên người, tại chúng ta trong đội ngũ có thể phát huy hết sức quan trọng tác dụng, hay là nắm chặt mấy ngày nay thời gian, đại lượng thu thập vật tư, đề cao đoàn đội địa vị. Bình Dương bên kia, dù sao cứ địa chạy không được, lúc nào đi không thể? Chúng ta có đội ngũ của mình lại đi, đến đó trong tài năng đứng được ở chân, không bị khi dễ."

"Lãnh ca, người xem. . ." Trương Học có chút xấu hổ, hắn cảm thấy phụ thân nói cũng có đạo lý, nhưng là vừa cảm thấy đây đúng là "Thịnh thế tư duy".

Lãnh Mặc biết tâm tư của hắn, khoát tay một cái nói: "Người không cần để ý cái nhìn của ta. Đi theo ý nghĩ của mình đi làm. Ta hôm nay thật sự quá mệt mỏi, muốn nghỉ ngơi thật tốt một chút, đêm nay quấy rầy mọi người. Sáng sớm ngày mai, ta liền xuất phát. Tiểu Từ, người đi lưu lại, chính mình quyết định."

Từ Tinh không chút do dự: "Ta đương nhiên đi theo người."

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1: Tận Thế Sơ Tham. Chương 12:

Buổi sáng, Lãnh Mặc cùng Từ Tinh ý định đi đẩy xe đạp thời điểm, phát hiện xe đều hư mất. Trương Học đề nghị: "Không bằng đợi thêm hai ngày, cùng chúng ta cùng đi. Ngồi mãi dao cũng không làm mất kỹ thuật đốn củi(*)."

Lãnh Mặc lắc đầu: "Không cần. Người đã quên ngày hôm qua lời nói của ta. Đi cứ địa không phải là mục đích thực sự, chúng ta mạnh hơn bức bách chính mình thích ứng tận thế." Nói qua quay đầu nhìn xem Từ Tinh. Tiểu nha đầu lập tức tỏ thái độ: "Ta còn là đi theo người."

Đi ra mấy trăm mét, Từ Tinh đề nghị: "Đội trưởng chúng ta còn có thể tìm xe đạp đi, đây là khu dân cư, khẳng định có a."

Lãnh Mặc nói: "Chúng ta có thể thử một chút, bất quá bây giờ xe đạp chỉ có chơi cười làm được nhân tài mua, cho nên cư xá xung quanh phần lớn là xe chạy bằng điện đi. Mặt khác, người đoán xe của chúng ta từ là ai làm hư?"

Từ Tinh nói: "Không phải là biến dị sinh vật sao? Người cũng nhìn qua, phía trên đều là dấu móng tay cùng dấu răng. Ngày hôm qua chúng ta tới thời điểm, liền có rất nhiều biến dị sinh vật theo dõi chúng ta, đây không phải người mới vừa nói sao?"

Lãnh Mặc bĩu môi: "Vậy nói là cho Trương Học nghe. Biến dị sinh vật, ha ha. Ngoại trừ theo dõi chúng ta những cái kia, còn có một cái ngay tại chúng ta mí mắt phía dưới. Người đoán là ai?"

Từ Tinh nghĩ một lát nhí, bưng tỉnh đại ngộ: "A! Là Hắc Bảo Bảo! Người nói là bọn họ làm? Vì để cho chúng ta lưu lại?"

Lãnh Mặc thoải mái gật đầu: "Trẻ nhỏ dễ dạy. Kỳ thật đầu óc người cũng không ngu ngốc a, chính là phản ứng chậm một nhịp."

Từ Tinh bĩu môi nói: "Ta liền biết. Các người đều cảm thấy ta đàn. Nhất là Lý tỷ, luôn là khinh bỉ ta. Hừ, kỳ thật ta cũng biết mình đàn, thế nhưng đàn làm sao vậy, đàn cũng là người a, đàn cũng phải sống a. Ta tuy đàn, thế nhưng ta rất nỗ lực a. . ." Nàng ngay từ đầu nói càng ngày càng kích động, thế nhưng nói xong lời cuối cùng một câu, thanh âm lại yếu đi hạ xuống.

Lãnh Mặc vỗ vỗ đầu của nàng, nói: "Đúng vậy a, chậm một nhịp cô nương, người xác thực rất nỗ lực."

"Không!" Không biết lời này xúc động Từ Tinh kia một cây tiếng lòng, nàng vành mắt bỗng nhiên đỏ lên, "Ta không có. Ngày hôm qua, ta trước hết nhất đã thoát khỏi, ta không có đi tương trợ đồng đội, ta sợ hãi, ta trốn về trong đại lâu trốn đi, muốn đợi các người trở lại cứu ta. Đội trưởng, ta trốn ở chỗ đó, càng ngày càng sợ hãi. Không biết qua bao lâu, một mực không có ai trở về. Ta liền nghĩ, có phải hay không các người đều chết mất? Ta nghĩ đến người nói một giờ không trở lại liền có thể không về được; nghĩ đến Tiểu Đồng cả nhắc lấy chân dẫn đi một đám Zombie; nghĩ đến Trịnh Đại Ca ngăn lại Zombie để cho chúng ta đi trước; nghĩ đến Lý tỷ liên động khê động đều muốn xuất mồ hôi lạnh. Ta bị thương nhẹ nhất, ta hẳn là đi giúp bọn họ. Cho dù là Lý tỷ, dù cho ta không thích nàng, ta cũng muốn để cho nàng sống sót. Thời gian một giây một giây địa đi qua, ta bắt đầu tự an ủi mình, đều qua lâu như vậy, ta rồi đi cũng vô ích, chậm rãi, chính ta đều đã tin tưởng."

Lãnh Mặc nghĩ nghĩ, nói: "Ngươi nghĩ rất đúng, không muốn trách móc nặng nề chính mình."

"Không đúng." Từ Tinh kêu lên: "Ngươi là đối trá đại phôi đản! Ta vốn đều đã tin tưởng! Thế nhưng ngươi trở về! Ta nhìn thấy ngươi đầy bụi đất, thấy được trên người ngươi dính huyết, thấy được ngươi kia không thể dùng búa, liền nghĩ đến ngươi nói lời! Ngươi nói 'Tận lực' ! Ngươi làm được, ta không có làm được! Ngươi bây giờ an ủi ta, là bởi vì ngươi là cường giả, ngươi đứng ở đạo đức cùng năng lực cao điểm, bao quát ta, khinh bỉ ta, thương cảm ta!"

"A, thì ra là thế này a." Lãnh Mặc triều mền địa vuốt ve tóc của nàng, như vuốt ve một cái khiếp đảm con chó nhỏ, "Cho nên ngươi bây giờ la to, là vì cảm giác mình làm được không tốt. Ngươi đối với chính mình thất vọng, cảm giác mình không xứng với chỗ đoàn đội, tiến tới sợ hãi mình bị đoàn đội buông tha cho, bị bằng hữu khinh bỉ, bị tận thế đào thải."

"A?" Từ Tinh tròn mắt há hốc mồm, "Ta là nghĩ như vậy sao? Đường như là. Ngươi là người xấu, cái gì cũng biết."

Lãnh Mặc nhìn nàng tâm tình ổn định chút, nói: "Ta không phải người xấu, cũng không phải cái gì cũng biết. Ngươi đem 'Người xấu' cùng 'Cái gì cũng biết' liên hệ cùng một chỗ, cũng khuyết thiếu Logic. Ngươi chỉ là sợ hãi mạnh hơn người người, sau đó bởi vì sợ mà căm thù bọn họ, cho nên cho rằng bọn họ đều 'Xấu' . Mà ngươi sợ dĩ sợ hãi cường giả, là vì đối với chính mình đánh giá quá thấp."

Ngươi còn không có phát hiện ưu điểm của mình."

Từ Tinh vào Lãnh Mặc trong lòng, nức nở, thấp giọng nói: "Bọn họ chính là xấu, ngươi cũng xấu. Ta có ưu điểm gì?"

Lãnh Mặc cảm giác mình ôm một cái con mèo nhỏ, hần liền một bên vuốt ve lông của nó, vừa nói: "Ưu điểm rất nhiều a. Ví dụ như, ngươi rất thiện lương a, Lý tỷ luôn là khinh bỉ ngươi, ngươi hay là nguyên ý đi giúp nàng, hi vọng nàng có thể còn sống sót. Ví dụ như, ngươi biết thị phi đúng sai, ngươi không có hướng Tuồng Học như vậy, vì mình tranh quyền đoạt lợi mà phá hư chúng ta xe đạp. Ví dụ như, ngươi có lòng cầu tiến, mặc dù không có 'Tận lực', nhưng là rất nỗ lực địa huấn luyện chính mình rồi a, hơn nữa làm không tốt thời điểm, không có nuông chiều phóng túng chính mình. Lại ví dụ như, ngươi tuy đầu óc chậm một nhịp, thế nhưng đối với quyết định của mình cũng có thể kiên trì, ví dụ như ngươi quyết định đi ra cư xá, quyết định tin tưởng ta. Ủ, ngươi còn rất lạc quan, có thể cảm nhận được rất nhiều người khác nhận thức không được vui vẻ. Cho nên đâu, như người như ngươi, tại bất kỳ dưới tình huống, đều là có thể sinh hoạt rất khá, hơn nữa không giống chúng ta mệt mỏi như vậy. A, đúng rồi, ngươi còn rất dài rất xinh đẹp rất khả ái."

"Hi hi. . ." Từ Tinh vui vẻ, "Ta còn có nhiều như vậy ưu điểm nha. Nhất là cuối cùng một chút, trọng yếu nhất. Vậy ngươi nói ta cùng Lý tỷ ai đẹp hơn?"

"A, a. . ." Lãnh Mặc do dự một chút, "Các ngươi là hai loại bất đồng phong cách xinh đẹp."

"Nam nhân thực đối trá." Từ Tinh ngạo kiều nói: "Người ta biết đàn ông các ngươi đều thích Lý tỷ như vậy, cường ngạnh thời điểm tư thế hiên ngang, nhu nhược thời điểm thiên kiều bá mị. Ta mới không cùng nàng so với đâu, ta chính là ta, ta tốt nhất rồi."

"Ủ!" Lãnh Mặc hung hăng gật đầu một cái, biểu thị duy trì, "Hiện tại, 'Tốt nhất' 'Chậm một nhịp' tiểu cô nương, đem ngươi vừa rồi la to đưa tới những cái này Zombie tiêu diệt, hạ gục, nóng người. Sau đó xuất phát."

Đối với bây giờ Từ Tinh mà nói, mấy cái phổ thông Zombie, cũng liền chỉ có để cho nàng trút giận phần. Đội nàng phát tiết hoàn tất, Lãnh Mặc bãi xuống đầu: "Chúng ta dọc theo quốc lộ hướng Bình Dương phương hướng đi, như vậy trên đường còn có thể có thôn trấn để cho chúng ta tùy thời tiếp tế, nếu như vận khí tốt, còn có thể tìm đến xe."

"Hào!" Chỉ có hai người thời điểm, Từ Tinh hoạt bát rất nhiều, "Đội trưởng ngươi trước kia là đang làm gì đâu này? Vì cái gì biết nhiều như vậy tri thức?"

"Ta là gã lão trạch nam(*) a. Cho nên có rất nhiều thời gian đọc sách."

"Vậy ngươi chỗ ở trong nhà không gặp người, vì cái gì còn có thể nhìn ra ý nghĩ của người khác đâu này?"

"Bởi vì ta làm trạch nam(*) lúc trước, cũng trải qua lớp, được đi học, tiếp xúc qua rất nhiều người a."

"Vậy ngươi có phải hay không mỗi thấy một người, cũng có thể đoán ra ý nghĩ của hắn?"

"Vậy làm sao có thể? Như Trịnh Tiếp a, Tuồng Học a, còn có chúng ta trong khu cư xá Điều đó cái gì đồ chơi, ta liền đều đoán không ra. Bất quá không ảnh hưởng bình thường kết giao."

"Vậy ngươi có bạn gái sao?"

"Ngươi tư duy quá nhảy. Đường nhiên ta cũng không có bạn gái."

"Ta biết, ngươi nhất định là bởi vì đem nữ nhân nhìn thấu, cho nên không muốn tìm bạn gái. Ngươi xem ngươi xem không thấu người đều là nam nhân."

"Nha đầu ngốc, ta chỉ có thể nói ngươi không hề có Logic."

"Ủ, ta chính là không hề có Logic, thế nhưng ta 'Kiên trì' quan điểm của mình. Ngươi mới vừa nói, 'Kiên trì' là ưu điểm của ta. Ha ha. . ."

...

Lãnh Mặc xác thực thật lâu không có tiếp xúc người, hẳn cảm giác mình giao tiếp năng lực có chút mới lạ. Bất quá hẳn rất nguyện ý cùng Từ Tinh nói chuyện phiếm, bởi vì rất nhẹ nhàng, không cần lo lắng nói sai. Lại còn Từ Tinh rất nghe lời, lúc hẳn muốn truyền thụ một ít tri thức thời điểm, tiểu cô nương này sẽ mang đầu nhìn nhìn hẳn, ngoan ngoãn nghe hẳn nói. Lãnh Mặc không biết nàng là ngẩn người, hay là sùng bái, thế nhưng loại kia kính trọng mục quang để cho hẳn rất thỏa mãn. Hẳn cảm thấy đây là tận thế đến nay khó được nhân nhả thời gian. Đương nhiên, hẳn cũng không có bởi vậy buông lỏng cảnh giác, đi vài dặm địa chỉ, hẳn dừng lại, chỉ vào phía trước nói: "Phía trước có một tiểu đội, có chín người, hội từ kia cái giao lộ xuất ra."

Chỉ chốc lát sau, chín người, bốn nam ngũ nữ từ giao lộ đi ra, thấy được Lãnh Mặc cùng Từ Tinh, lại càng hoảng sợ. Lãnh Mặc thấp giọng nhắc nhở: "Chín người đều là đệ tử, ta đoán bên trong hẳn có ba đến bốn cái người tiến hóa. Bất quá, nhìn qua đại bộ phận không có kinh nghiệm chiến đấu." Từ Tinh gật gù: "Đội trưởng người tới đối phó a, ta liền nhìn nhìn, ta không nói lời nào."

Lãnh Mặc thu hồi trong tay đoản côn, giơ tay lên đi qua, cao giọng nói: "Ta là người qua đường, không có ác ý, xin yên tâm"

Đối diện chín người đại bộ phận núp ở đằng sau, có ba cái tụ cùng một chỗ nói thầm vài câu, một người trong đó chào đón, cũng giơ cao hai tay: "Chúng ta cũng không có ác ý. Chúng ta là đệ tử, kết bạn đi Bình Dương, nghe nói bên kia có cái người sống sót cứ địa."

Lãnh Mặc nói: "Thật là tinh xảo, chúng ta cũng đi bên kia. Các người nhận thức đường sao? Không bằng chúng ta kết bạn đi."

Đối diện người này lập tức đáp ứng: "Tốt. Nhiều người lực lượng lớn, trên đường cũng an toàn hơn."

Lãnh Mặc lại giới thiệu nói: "Ta là Lãnh Mặc, tiến hóa ra toàn cảnh thị giác, thế nhưng phạm vi chỉ có 100m. Đây là của ta đội viên Từ Tinh."

Đối phương vội vàng cũng giới thiệu chính mình đồng học. Bên trong quả nhiên có ba cái người tiến hóa, trong đó được đề cử xuất ra thương lượng gọi Dư Quang Kiệt, năng lực là làn da cứng đờ; một người khác tên là Nguyên Thành Văn, năng lực là sóng xung kích, đại khái có thể đánh ra chừng hai mươi mét; còn có một cái nữ sinh, gọi Vương Thu Tư, năng lực tương đối kỳ lạ, có thể khống chế tóc của mình sinh trưởng hoạt động.

Hai bên kết bạn đồng hành, Lãnh Mặc tự nhiên muốn có chút phòng bị, bất quá một mực đến trưa, cũng không thấy đối phương có cái gì khác người yêu cầu, ngược lại phát hiện chín người này chính mình phân ra ba cái đội. Trong đó Dư Quang Kiệt cùng Vương Thu Tư là một đôi nhĩ tình lữ, hai cá nhân thực lực tối cường, Dư Quang Kiệt lại có chút chí hướng, cho nên muốn với tư cách là đoàn đội thủ lĩnh ra lệnh. Đáng tiếc người khác cũng không chịu phục, một cái trong đó nữ sinh tên là Ngô Tuyết Nhạn, rất có nữ cường nhân khí chất, mang theo mấy cái người bình thường cùng bọn họ đối kháng. Còn lại Nguyên Thành Văn, thì là trung tâm điều đình, là đoàn đội bên trong thuộc bồi tron cùng dấn lại tề. Sinh viên dù sao cũng là có văn hóa có tổ chất, tuy Dư Quang Kiệt cùng Ngô Tuyết Nhạn không đối phó, thế nhưng tại Nguyên Thành Văn điều giải, hay là ai có đạo lý nghe ai, cũng không có dùng bạo lực áp bách đối phương.

Lãnh Mặc thích như vậy đoàn đội, có mâu thuẫn, người mới cũng sẽ không chịu bài xích; nắm chắc tuyến, cũng sẽ không có chấp tại nội đấu bên trong hao tổn, có tiềm lực phát triển. Giữa trưa lúc ăn cơm, Lãnh Mặc đem thức ăn của mình phân cho các sinh viên đại học, Từ Tinh cũng học theo, lập tức cho hai người đề cao danh vọng. Đón lấy Lãnh Mặc rèn sắt khi còn nóng, đưa ra ý nghĩ của mình, buổi chiều mọi người trước hướng quốc lộ phương hướng đi, sau đó tại năm giờ trước tìm địa phương đóng quân, cũng tìm kiếm đồ ăn. mạch suy nghĩ tuy đơn giản, lại là chính bản thân hẳn thực tiễn qua, Dư Quang Kiệt đám người tự nhiên sẽ không phản bác.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Quyển 1: Tận Thế Sơ Tham. Chương 13:

Một đoàn người cũng không có đi qua đường xa, vừa muốn tránh né nguy hiểm, còn muốn cùng Zombie và biến dị sinh vật chiến đấu, cho nên tuy nhiên đại học đã tại thành thị ngoại vi, thế nhưng một ngày thời gian bọn họ Liên Thành khu đều đi ra không được. Thành thị ngoại vi đều là mới xây cộng đồng cùng Bằng Hộ Khu (gia đình sống bằng lầu), sinh hoạt nguyên bộ phương tiện rất ít, thu hoạch vật tư độ khó so với trong thành thị lớn hơn rất nhiều. Một đoàn người thương nghị quyết định, mạo hiểm tiến nhập Bằng Hộ Khu (gia đình sống bằng lầu). Thời điểm này Lãnh Mặc cảm giác năng lực lại có đất dụng võ, mỗi đến một chỗ, đều là hẳn trước một bước điều tra, lại quyết định là chiến là đi. Tận thế đã một tuần, Zombie cũng có rất lớn biến hóa, bọn họ như cũ cảm giác chậm chạp, không biết mệt mỏi, thế nhưng năng lực hành động đều đã có thật lớn đề cao, tính linh hoạt đã cùng nhân loại bình thường không sai biệt lắm. Mà để cho Lãnh Mặc lo lắng nhất là, Zombie có ôm đoàn xu thế, bọn họ không hề giúp nhau săn thức ăn, mà là bắt đầu hợp tác, săn mỗi những sinh vật khác. Vén vén Lãnh Mặc tận mắt nhìn thấy, liền có mấy đội Zombie, tốp năm tốp ba địa vây săn mèo chó, trên đường còn phát hiện xa cùng con chuột hải cốt.

Ngoại trừ Zombie tiến hóa tin tức xấu, còn có để cho Lãnh Mặc mừng rỡ phát hiện. Ngô Tuyết Nhạn không chỉ có nữ cường nhân khí chất, còn có một thân gia truyền võ nghệ, mỗi lần gặp được Zombie đều là công kích phía trước, trong tay một đầu dài còn xuất quỷ nhập thần, so với mấy cái người tiến hóa chiến đấu hiệu suất còn cao, Lãnh Mặc mình cũng là mặc cảm "Trách không được có thể cùng hai cái người tiến hóa địa vị ngang nhau, nguyên lai vẫn

có vũ lực phác họa. Ta còn tưởng rằng là sinh viên giảng đạo lý nha." Lãnh Mặc âm thầm suy nghĩ, "Xem ra ta muốn tại đoàn đội thảo luận trên, cũng phải tích cực biểu hiện mới được."

Ngô Tuyết Nhạn không những minh gương cho binh sĩ, còn nắm chắc cơ hội hướng mọi người truyền thụ các loại phát lực kỹ xảo, dù cho đối với Lãnh Mặc cùng Từ Tinh những cái này mới gia nhập người cũng không có cảm kỵ. dưới sự chỉ điểm của nàng, Lãnh Mặc chủ công các loại tay búa kỹ xảo, cũng không phải là thường hào phóng mà đem chính mình đoán côn phân cho không có vũ khí đội viên. Từ Tinh thì đang tương phản, thanh đoản đao cho người khác, chính mình chỉ chừa lấy đoản côn, bởi vì nàng cảm thấy đoản đao quá nặng.

Bằng Hộ Khu (gia đình sống bằng lều) tuy địa hình phức tạp, biến dị sinh vật rất nhiều, thế nhưng tồn lương thực cũng không ít, bỏ ra hai giờ, mọi người rốt cuộc tìm được đầy đủ đồ ăn. Lãnh Mặc nói: "Hiện tại có hai lựa chọn, một là ở chỗ này tìm địa phương nghỉ ngơi, hai là nhiều đi vài bước, đến phía trước mới xây cư xá. Ở chỗ này tương đối dễ dàng, cũng tương đối thoải mái, thế nhưng địa hình phức tạp, kiến trúc không rắn chắc, các loại nguy hiểm cũng tương đối nhiều. Trong khu cư xá còn không có người nào ở, nguyên bộ phương tiện không được, khẳng định không thoải mái, thế nhưng biến dị sinh vật cùng Zombie đều ít, địa hình cũng rộng rãi, gác đêm dễ dàng hơn."

Mọi người nghiên cứu một chút, nhất trí quyết định đi cư xá qua đêm. Mấy cái lúc chiến đấu núp ở đằng sau đệ tử, thời điểm này chủ động gánh chịu bắt đầu vận chuyển thua công tác, tìm một cỗ xe đẩy, dựng không ít đệm chăn đồ ăn. Mười một cá nhân tổ chức thành đoàn thể hành quân, ngược lại có chút khí thế, tiểu cô Zombie đều muốn chủ động né tránh. Lãnh Mặc thấy ngược lại càng thêm lo lắng: "Zombie trí lực càng ngày càng cao, đã biết tránh né."

Tại cư xá đâm xuống doanh, Lãnh Mặc đề nghị: "Cái tiểu khu này vẫn còn ở kiến thiết giai đoạn, khả năng có không ít công cụ, ta ý định thừa dịp thiên còn sáng, đi xem một cái. Các người an bài một chút, chúng ta phân ra tam ban gác đêm, đem ta an bài tại rạng sáng hai giờ đến sáu giờ." Hắn chủ động gánh chịu sau nửa đêm gác đêm công tác, là vì đầu hôm có cả đoạn thời gian nghỉ ngơi, bởi vì hắn phát hiện dị năng sử dụng một ngày sau đó, nghỉ ngơi thật tốt một chút có thể đạt được rất lớn đề thăng. Bất quá hành động này dưới cái nhìn của người khác, chính là chủ động gánh chịu khó khăn nhất một bộ phận công tác, nội tâm âm thầm kính nể.

Dư Quang Kiệt chủ động đưa ra muốn cùng đi, Ngô Tuyết Nhạn sợ Lãnh Mặc bị kéo đến đối phương trận doanh, cũng phải cùng đi, Từ Tinh tự nhiên cũng nháo muốn đi. Cuối cùng tại Lãnh Mặc cùng Nguyên Thành Văn can đối, để cho Dư Quang Kiệt, Ngô Tuyết Nhạn cùng một người khác tên là Khương Bạch Lộ nữ sinh cùng đi, những người khác đều lưu lại.

Lãnh Mặc biết Dư Quang Kiệt cùng Ngô Tuyết Nhạn đồng thời xuất hiện thời điểm, khẳng định cũng sẽ không theo tâm lý mà nói, mà hắn cũng xác thực không muốn trộn lẫn cùng giữa bọn họ mâu thuẫn, dứt khoát trước làm chính sự. Trước tại trong khu cư xá tìm đến chỉ thị địa đồ, sau đó thẳng đến vật nghiệp công cụ, quả nhiên tìm đến hai thanh rìu chữa cháy. Đây chính là Lãnh Mặc thích nhất vũ khí, việc đáng làm thì phải làm lưu lại một bản, còn vô cùng thành khẩn về phía Ngô Tuyết Nhạn thỉnh giáo rất nhiều sử dụng bí quyết. Dựa theo Ngô Tuyết Nhạn thuyết pháp, hắn hiện tại mỗi ngày thực chiến,

Không có thời gian luyện sáo lộ (*đường theo động tác võ thuật), nắm giữ phát lực bí quyết, tại trong thực chiến tiến bộ mới là tối cao hiệu quả phương pháp.

Đón lấy Lãnh Mặc đề nghị đi ga ra tầng ngầm nhìn một chút, vị trí hiện tại cự ly nội thành đã rất xa, trên đường đã có đủ lái xe điều kiện, nếu như có thể tìm đến xe, hành động liền thuận tiện rất nhiều. Bốn người vào muốn hành động, trong khu cư xá vang lên một hồi tiếng chó sủa. Lãnh Mặc trước hết nhất phản ứng kịp: "Bám nơi trú quân, khả năng gặp nguy hiểm."

Bốn người bước nhanh chạy về, quả nhiên xa xa thấy được nơi trú quân bên kia đang tại chiến đấu. Mọi người lựa chọn nơi trú quân là một chỗ cửa hàng. Vương Thu Tư tóc dài dẹt thành một cái lưới lớn, đem cửa cửa sổ hoàn toàn bao lại, công môn hai cái Zombie cùng một cái Zombie mèo đang tại bên ngoài đào quanh. Bọn họ xem ra đã xông lên mấy lần, muốn phá hư cửa sổ trên mạng lưới, thế nhưng vừa mới tiếp cận, thật giống như đánh lên vật gì, bị đàn trở về, nghĩ đến là Nguyên Thành Văn ở bên trong đánh ra sóng xung kích. Dư Quang Kiệt xung trận ngựa lên trước, hướng hai cái Zombie phóng đi, trong tay hắn nắm lấy một thanh rìu chữa cháy, làn da nổi lên kim loại sáng bóng, đối với hai cái Zombie một hồi chém giết, không hề có kỵ bọn họ móng vuốt. Hai cái Zombie rất nhanh biết mình công kích không có hiệu quả, lại cảm Dư Quang Kiệt không có biện pháp, chỉ có thể ở ngoại vi chạy tránh né. Dư Quang Kiệt tuy lúc bắt đầu làm bị thương hai cái Zombie, thế nhưng đối phương một khi bắt đầu chạy, hắn cũng theo không kịp, về phần kia Zombie mèo, lại càng là liền bóng dáng đều sờ không được. Hai bên nhất thời giằng co không dưới. Ngô Tuyết Nhạn sau đó đi đến, nàng vốn là mang theo Từ Tinh cho nàng đoản đao, nhưng lúc này lại không có sử dụng, vẫn cầm trong tay trường côn, không để ý kia Zombie mèo, đuổi theo hai cái Zombie loạn đã, đem bọn họ xa xa đuổi khai mở.

Lãnh Mặc thấy hai người gia nhập chiến đoàn, nơi trú quân tạm thời không có nguy hiểm, đem tay của mình búa kín đáo đưa cho Khương Bạch Lộ, dặn dò: "Người tìm góc hẻo lánh, bảo vệ tốt chính mình, không nên bị Zombie đánh lên." Dứt lời nhắc tới rìu chữa cháy đối phó Zombie mèo.

Mèo tốc độ phản ứng vượt xa nhân loại, người bình thường động tác, ở trong mắt nó tựa như động tác chậm. Zombie mèo tuy động tác không đủ linh hoạt, phản ứng cũng biến chậm, thế nhưng theo khí lực gia tăng, tại chạy trốn, tấn công tốc độ đều độ phương diện ngược lại lại có đề thăng. Lãnh Mặc nghĩ chính diện chém tổn thương Zombie mèo, hoàn toàn là nói chuyện hoang đường viễn vông. Thế nhưng hắn sở hữu dị năng phụ trợ, mỗi lần tại tình trạng nguy cấp, để cho Zombie mèo xuất hiện ngăn ngừa mê muội, tiếp sau hành động khó có thể vì kẻ. Mấy cái hiệp, hắn đã thăm dò quy luật. Zombie mèo [tàu vị] thì đều là trên mặt đất vòng quanh, nhất là thích vây quanh người sau lưng, mà phát động công kích thì lại tất yếu bỏ nhào vào trên thân người, nhất là yêu cần cái cổ. Lãnh Mặc lúc này không hề dựa vào tường phản kích, ngược lại đi đến gò đất mang.

Trong doanh địa truyền đến Nguyên Thành Văn thanh âm: "Không nên cùng nó chính diện đối kháng, lưng tựa tường phòng thủ, người theo không kịp tốc độ của nó."

Tiếp theo là Từ Tinh thanh âm bình tĩnh: "Yên tâm đi, đội trưởng tâm lý nắm chắc, các người bảo vệ tốt cửa là được rồi."

Sau đó là Vương Thu Tư bất mãn nói: "Hắn một cái phụ trợ hình, có thể có biện pháp nào, hay là đợi Ngô Tuyết Nhạn trở về lại phản kích. Hiện tại làm như vậy chịu chết."

Từ Tinh nói: "Dị năng là phụ trợ hình, người cũng không phải là. Đội trưởng am hiểu nhất đối phó tiểu động vật, các ngươi an tâm hãy chờ xem."

Quả nhiên, Lãnh Mặc tuy theo không kịp Zombie mèo xoay quanh tốc độ, thế nhưng hắn căn bản không cần theo dõi thủ bước chân đi. Mỗi khi Zombie mèo tại sau lưng của hắn nhào lên, hắn cũng có thể chuẩn xác địa tránh thoát. Liên tiếp mấy lần, trong doanh địa truyền đến Nguyên Thành Văn bưng bình đại ngộ thanh âm: "Nguyên lai toàn cảnh thị giác tốt như vậy dùng!"

Vương Thu Từ tuy cảm thấy ra ngoài ý định, thế nhưng vẫn mạnh miệng nói: "Như vậy cũng chỉ là cái ngang tay, chẳng lẽ liệu thể lực nhân loại còn có thể đấu thắng Zombie sao?"

Vừa dứt lời, chỉ thấy Zombie mèo lại hướng Lãnh Mặc cái cổ nhào lên. Bất quá lần này Lãnh Mặc cũng không có hướng một bên lách mình tránh né, mà là cánh cung cúi đầu, hai chân uốn lượn, khiến nó dán da đầu của mình bay qua. Đón lấy bổ nhào về phía trước, trong tay búa cũng thuận thế chém rụng. Zombie mèo tốc độ cực nhanh, vốn có thể tránh thoát, thế nhưng lúc rơi xuống đất thân thể nghiêng một cái, đánh cho lão đảo, còn muốn né tránh đã đã chậm, sau lưng bị mở ra một đạo vết thương sâu tới xương. Nó tựa hồ biết mình tái đầu hạ xuống càng thêm không có phần thắng, dứt khoát hướng hai cái Zombie phương hướng chạy tới. Lãnh Mặc sợ Dur Quang Kiệt cùng Ngô Tuyết Nhạn bị giáp công, dẫn theo búa truy đuổi hạ xuống.

Sau lưng truyền đến Từ Tinh đặc ý thanh âm: "Thế nào, đội trưởng nói qua hắn thích nhất tiểu động vật."

Hai cái Zombie tuy so ra kém Lãnh Mặc ngày hôm qua gặp phải hai cái biến dị Zombie, thế nhưng tại phổ thông Zombie bên trong cũng là linh hoạt cường đại tồn tại, Dur Quang Kiệt cùng Ngô Tuyết Nhạn đầu lâu như vậy, chém ngã một cái. Hai người không biết Zombie mèo đã trọng thương, thấy nó đánh tới, dứt khoát thoát ra vòng chiến, đưa lưng về phía lưng (vác) để phòng. Lại không nghĩ rằng Zombie mèo không thèm quan tâm đến lý lẽ bọn họ cùng Zombie một chỗ quay người bỏ chạy, đem hai người đều nhìn ngáy người. Kia Zombie vừa chạy hai bước, bỗng nhiên dưới chân một cái lão đảo, té nhào xuống đất, bị Lãnh Mặc đuổi đi lên, một búa chém đầu. Zombie mèo thì cũng không quay đầu lại, nhảy mắt công phu chạy vô ảnh vô tung.

"Đi, Hồi doanh địa." Lãnh Mặc chém giết Zombie, nhìn hai người sắc mặt có chút kỳ quái, không kịp nghĩ nhiều, thúc giục nói.

Mọi người đang nơi trú quân tụ họp, Khương Bạch Lộ bắt tay búa còn cấp cho Lãnh Mặc, thấp giọng nói tạ. Từ Tinh nhảy qua tới nói: "Đội trưởng, may mắn các ngươi trở về nhanh, bằng không chúng ta có thể không đối phó được kia con mèo."

Lãnh Mặc vẫn chưa trả lời, Ngô Tuyết Nhạn đi tới, lạnh mặt nói: "Lãnh Mặc. Vừa rồi chó sủa là chuyện gì xảy ra? Vì cái gì ngươi nghe được chó sủa, liền biết nơi trú quân gặp nguy hiểm? Ngươi còn cất giấu bí mật gì?"

Từ Tinh lập tức mất hứng: "Đội trưởng vừa rồi ra lớn như vậy lực, ngươi còn hoài nghi hắn?"

Ngô Tuyết Nhạn biết mình thái độ quá đông cứng, thay đổi hòa hoãn ngữ khí, nói: "Ta cũng không nghĩ hoài nghi hắn, thế nhưng hai người các ngươi là mới gia nhập, không giống chúng ta từ tận thế bắt đầu ngay tại một chỗ, đối với lẫn nhau năng lực cũng rõ ràng. Nếu như các ngươi che giấu bí mật gì, e rằng kế tiếp không thể tốt lắm phối hợp."

Từ Tinh thấy nàng khẩu khí chậm dần, cũng không hề sắc thanh âm, chỉ là trong lòng nghĩ: "Đội trưởng chính là át chủ bài, chúng ta đến bây giờ cũng không biết, còn không phải như vậy phối hợp rất hảo. Ngày hôm qua Lý tỷ điện giật khí làm thế nào biến ra, mọi người cũng không biết, còn không phải một chỗ giết đi biến dị Zombie. Hừ, ngươi không tin nhiệm người khác, người khác sẽ tin mặc ngươi sao? Đội trưởng quý lắm, sẽ không ngu ngốc đem át chủ bài sáng cho ngươi."

Quả nhiên Lãnh Mặc cũng không có trả lời trước về "Chó sủa" vấn đề, mà là phản kích nói: "Ta vô cùng đồng ý ý nghĩ của ngươi. Với tư cách là một cái đoàn đội, chúng ta không nên cất giấu quá nhiều bí mật. Chỉ là lúc trước không biết ý của các ngươi, cho nên có mấy lời không hỏi. Vì cái chúng ta gì vừa gặp mặt thời điểm, các ngươi dường như đang chạy trốn chết đồng dạng? Vì cái gì nhìn thấy hai người chúng ta mang theo vũ khí người, không chút do dự mới gia nhập? Vì cái gì vừa rồi trong tay ngươi rõ ràng có đao, lại nhất định phải dùng gậy gộc đi ăn đám ma thì? Vì cái gì ta giết đi Zombie, nét mặt của các ngươi rất quái dị?"

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1: Tận Thế Sơ Tham. Chương 14:

"Khục khục..." Ngô Tuyết Nhạn bị Lãnh Mặc liên tiếp vấn đề, hỏi được cứng họng.

Nguyên Thành Văn tiếp nhận câu chuyện, nói: "Nếu như Lãnh ca ngươi đã nhìn ra, chúng ta cũng chỉ có thể ăn ngay nói thật. Việc này tuy nói là chúng ta không mà nói. Kỳ thật kia Zombie cùng Zombie mèo, ngày hôm qua đã nhìn chăm chăm chúng ta, một ngày tới một mực quấy rối chúng ta. Khi đó bọn

họ không chỉ hai cái Zombie, là bốn cái Zombie một con mèo. Chúng ta giết đi ba cái yếu kém, mình cũng tổn thất một người. Tổn thất người này, người cũng xem qua, chính là vừa rồi kia một cái khác Zombie."

Một bên Khương Bạch Lộ lặng lẽ đẩy đẩy Lành Mặc cánh tay, thấp giọng nói: "Cái kia người hay là Tuyết Nhạn bạn trai."

Vốn Lành Mặc còn đối với cái này bày sinh viên đem mình kéo vào một cái bị đuổi giết đoàn đội mà có chút bất mãn, thế nhưng nghe xong lời của Khương Bạch Lộ, hẳn ngược lại có chút xấu hổ. Tuy người ta bạn trai biến thành Zombie, thế nhưng rốt cuộc vẫn còn ở vui vẻ, người ta mình cũng không nỡ bỏ chém, thậm chí dùng gây gộc đuổi khai mở, phần này cảm tình tuy không lý trí, thế nhưng có thể lý giải. Hiện tại bạn trai bị chính mình một búa từ chém đầu, Ngô Tuyết Nhạn tất cả ý muốn cũng không còn, vừa rồi chỉ là tặc âm thanh tàn khốc địa đối với thăm vấn chính mình, mà không có động thủ, e rằng đã là lý tính suy nghĩ kết quả. Đối với nữ nhân lý trí, cùng nam nhân trung trinh, Lành Mặc cho rằng đều muốn thả thấp tiêu chuẩn đến xem, bằng không chỉ sợ tự tìm phiền não.

"Thật xin lỗi. Ta đối với tình huống này không hiểu rõ lắm." Lành Mặc chủ động nói xin lỗi.

"Không quan hệ, cái này cũng không trách người. Nếu như không phải là người, ta khả năng vĩnh viễn không biết giải quyết như thế nào hẳn." Ngô Tuyết Nhạn Nữ Trung Hào Kiệt, mặc kệ nội tâm có hay không khó chịu, dù sao ngoài miệng nói thật là dễ nghe.

"Vây ta mà nói một chút chó sửa sự tình a." Lành Mặc không muốn xoắn xuýt tại chính mình chém trở mình "Zombie bạn trai" sự tình, nhanh chóng nói sang chuyện khác: "Theo ta được biết, đó là ba con chó cùng một con mèo, đều là biến dị sinh vật, kia con mèo có thể là thủ lĩnh. Bọn họ từ ngày hôm qua giữa trưa liền cùng coi trọng ta."

Từ Tinh nói: "Ngày hôm qua giữa trưa? Chúng ta thiếu chút nữa cả đoàn bị diệt về sau?"

Lành Mặc gật gật đầu: "Ngay tại ta đi tìm thuốc trên đường. Chúng lúc ấy đi theo ta đằng sau. Mỗi khi ta chém trở mình Zombie, bọn họ đều đi qua ăn. Về sau chúng ta cười xe đi tới trường học phụ cận, chúng có một đoạn thời gian không có xuất hiện, thế nhưng buổi sáng hôm nay, chúng lại cùng lên đây."

Ngô Tuyết Nhạn hỏi: "Vây chúng rốt cuộc là muốn làm gì? Là người chỗ nào đắc tội chúng? Chờ người suy yếu thời điểm, chúng có thể hay không lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn?" Nàng như cũ lạnh như băng, thế nhưng nhìn ra được tại tận lực điều chỉnh tâm tình.

Lành Mặc lắc đầu, nói: "Ta xác thực thử xua đuổi qua chúng, thế nhưng cũng không có giao thủ, chúng chủ động lui bước. Căn cứ hai ngày qua này hành vi của bọn nó, ta có một cái suy đoán: Chúng là có thể bị thuần hóa."

Lời vừa nói ra, tất cả mọi người bạo động lên. Dư Quang Kiệt cau mày, hỏi: "Người nói chúng có thể biến thành sủng vật? Có cái gì căn cứ?"

Lành Mặc đối với hẳn gật gật đầu, đối với hẳn tức thời vấn đề biểu thị tán thành, sau đó đếm trên đầu ngón tay nói: "Thứ nhất, chúng ta ngày hôm qua gặp được một cái gọi người của Tường Học, bản thân hẳn không có bất kỳ dị năng, thế nhưng có được một cái biến dị chó làm sủng vật, chẳng những có thể lấy cảnh giới, còn có thể tương trợ chiến đấu. Cái này nói rõ, biến dị sinh vật có thuần hóa khả năng. Thứ hai, trong thành thị mèo chó, có rất nhiều tại tận thế trước là sủng vật, đi qua trăm ngàn năm sàng lọc tuyển chọn, chúng trời sinh liền thân cận nhân loại. Thứ ba, đi theo này của ta mấy con mèo chó, trí lực hiển nhiên càng cao, nguyện ý đi theo chúng ta đằng sau nhất ăn, mà không phải mình chủ động săn bắt. Đệ tứ, có một loại nghiên cứu cho rằng, chó là tự mình thuần hóa, quá trình chính là một ít sói trước đi theo tại người nguyên thủy xung quanh, ăn bọn họ cơm thừa, về sau phát triển trở thành vì nhân loại canh gác đối lấy cơm thừa, lại về sau phát triển vì cùng nhân loại hiệp đồng săn bắt. Mà mèo cũng là vì đạt được càng thoải mái sinh hoạt hoàn cảnh, chủ động đem đến nhân loại phụ cận cư trú. Cuối cùng, vừa rồi chúng chủ động cảnh báo, nắm quyền thực tiến thêm một bước đã chứng minh ta phỏng đoán."

"Vây ta nhóm làm sao bây giờ?" Dư Quang Kiệt hỏi tiếp, "Đem chúng kêu đến uy ăn chút gì?"

Lành Mặc nhún nhún vai: "Ta cũng không biết, từ trước đến nay không có nuôi dưỡng qua sủng vật, chó nói chi là từ đầu huấn luyện."

Bất quá chúng tuy nghĩ hợp tác với chúng ta, nhưng nhìn lên vẫn có chút sợ hãi. Chúng ta cũng đừng chủ động tìm bọn họ, có lẽ hai ngày nữa, chúng liền có thể cách chúng ta gần một ít. Ngày mai chúng ta liền có thể ra khỏi thành, đã ngoại không có hiện thành đồ ăn, săn bắt càng thêm phiền toái, chúng có khả năng sẽ tìm đến chúng ta muốn ăn."

Nên giải thích giải thích rõ ràng, mọi người nên nấu cơm nấu cơm, nên cảnh giới cảnh giới. Chẳng quản bên ngoài có kia ba chó một mèo, thế nhưng "Sủng vật luận" dù sao cũng là phỏng đoán. Ngô Tuyết Nhạn dặn dò mọi người gấp bội cảnh giác, tránh sủng vật không được đến, ngược lại chính mình trở thành đồ ăn.

Lành Mặc núp ở một cái góc tường, nhắm mắt lại luyện tập chính mình dị năng, hẳn cảm thấy cảm giác của mình năng lực muốn có một lần đột phá. Cảm giác nước năng lực, là hẳn hết thấy năng lực khác cơ sở. Tự như một người vô luận nghĩ cầm lấy vật gì, đều phải biết vật này tại nơi nào. Người bình thường dùng con mắt nhìn, dùng lỗ tai nghe, dùng cái mũi nghe thấy, lấy tay tìm tòi, đang tìm đến vật này vị trí, tài năng cảm lên. Lành Mặc cùng nước quan hệ cũng là như thế. Hẳn muốn trước cảm giác đến nước, tài năng không chế nước. Hiện tại hẳn có thể cảm giác đến hội tụ cùng một chỗ nước, cho nên có thể không chế ẩm nước bên trong thủy lưu động; có thể cảm giác đến sinh vật trong mạch máu nước, cho nên có thể không chế huyết dịch chảy về phía; có thể cảm giác đến bên người trăm mét bên trong nước nồng độ, cho nên có thể trong đầu hình thành hình vẽ. Bước tiếp theo Lành Mặc muốn cảm giác đến càng rất nhỏ đồ vật, mấy ngày qua hẳn cũng một mực ở vì thế nỗ lực.

Đang tại hẳn luyện tập thời điểm, đi một mình qua, hẳn đã có thể thông qua cảm giác thấy rõ người tướng mạo, từ từ nhắm hai mắt cũng biết đó là Ngô Tuyết Nhạn. Nữ nhân này đi đến bên cạnh hẳn, nhẹ giọng hỏi: "Đã ngủ chưa?" Lành Mặc lắc đầu.

Ngô Tuyết Nhạn bên người Lãnh Mặc ngồi xuống, thấp giọng nói: "Vừa rồi ta thái độ không tốt lắm, hướng người xin lỗi. Ta thừa nhận lúc ấy không biết như thế nào đối mặt với người."

Lãnh Mặc vẫn từ từ nhắm hai mắt nói: "Không cần nói xin lỗi, có thể tha thứ ta là đủ rồi. Lúc ta biết hần là bạn trai người thời điểm, ta cũng không biết như thế nào đối mặt với người."

Ngô Tuyết Nhạn trong mắt ngậm lấy nước mắt, nói: "Cảm ơn người có thể hiểu được ta. Các học sinh đều cảm thấy bọn họ không thể đi động thủ giết chết hần, chỉ có ta có tư cách này, cũng có năng lực như thế. Thế nhưng ta lại không hạ thủ được, điều này làm cho chúng ta rất bị động. Bọn họ ngoài miệng không nói, nội tâm cũng tại trách ta."

Lãnh Mặc bĩu môi: "Không có tư cách giết người, lại có tư cách trách người khác? Không có đảm đương."

Ngô Tuyết Nhạn rất có tri kỷ cảm giác, nói: "Nếu như sớm một chút gặp gỡ người, rất nhiều chuyện liền cũng sẽ không phát sinh. Hiện tại Dư Quang Kiệt cùng Vương Thu Tư tại chằm ngồi thổi gió, bọn họ vốn muốn đem đoàn đội biến thành chính mình không mặc cả, thế nhưng trước có ta huấn luyện mọi người, sau có người chế định kế hoạch, sự hiện hữu của bọn hần cảm giác càng ngày càng yếu. Vừa rồi có người nói cho ta biết, hai người bọn họ đang nói ta lòng dạ đàn bà, không để ý đại cục; mà người tâm ngoan thủ lạt, rắp tâm hại người. Tuy đều không có cái gì sức thuyết phục, thế nhưng không chịu nổi lâu ngày, ba người thành hỏ."

Lãnh Mặc bình luận: "Chỉ lớn nhưng tài mọn. Tổng cộng mới mười một người, còn dùng được lấy đùa nghịch thủ đoạn gì. Làm điểm hiện thực, tất cả mọi người có thể nhìn ở trong mắt. Người làm chính mình chuyện muốn làm là tốt rồi."

Ngô Tuyết Nhạn gật gật đầu: "Ta nghe lời người." Nói xong đứng dậy đi.

Lãnh Mặc nghĩ thầm: "Ta cũng không ý định đoạt người đoàn đội."

Ngô Tuyết Nhạn vừa đi, Từ Tinh lại ngồi qua, thấp giọng nói: "Ngô Tuyết Nhạn có đẹp hay không a? Đội trưởng người là thích nữ cường nhân, hay là thích tiểu quả phụ?"

Lãnh Mặc mỉm cười khiển trách: "Đừng nói khó nghe như vậy, người ta chỉ là đã chết bạn trai."

Từ Tinh cười thần bí, nói: "Giết nó phụ, đoạt nó vợ! Đội trưởng miệng người vị nặng nề a." Thấy Lãnh Mặc sắc mặt khó chịu, nhanh chóng tìm một chút đứng đắn chủ đề: "Tất cả mọi người rất tán thành người năng lực nha. Đương nhiên, nơi này có ta tuyên truyền công lao. Bất quá Dư Quang Kiệt kia đôi xem ra nghĩ gây sự a, vụng trộm truyền cho người nói bậy. Đội trưởng, người ý định tiếp thu đoàn đội sao?"

Lãnh Mặc nói: "Không nghĩ nhiều như vậy. Ta liền nghĩ sớm một chút để mình dị năng dễ thắng. Có cái đội ngũ, có thể cho ta tính rất nhiều sự tình, tới thiếu buổi tối ngủ an tâm."

Từ Tinh nói: "Hả? Nguyên lai dị năng còn có thể dễ thắng a. Lại nói tiếp, đội trưởng là bài tẩy của người rồi cuộc là cái gì đâu này?"

Lãnh Mặc nói: "Người nhanh ngủ đi thôi, mười giờ tới đến hai điểm lớp học này tới không thoải mái. Hiện tại không ngủ, trong chốc lát ngủ gà ngủ gật liền thật xấu hổ chết người ta rồi."

Từ Tinh vốn cũng không có ý định đạt được đáp án, nàng chỉ là muốn cùng Lãnh Mặc một mình như thế này, trò chuyện. Lúc này thấy Lãnh Mặc không có gì hào hứng, cũng không dám quấy rầy hần, nói: "Ta ngay tại đội trưởng bên người ngủ, an tâm." Nói qua kéo qua một cái cái đệm, nằm bên người Lãnh Mặc.

Lãnh Mặc rèn luyện cảm giác của mình, chậm rãi mệt mỏi, ngủ rồi. Hai giờ đồng hồ, Từ Tinh đánh thức hần. Trong mơ mơ màng màng, hần cảm thấy thế giới sinh ra một chút biến hóa. Loại biến hóa này, tựa như một cái cận thị mắt mang lên trên kính mắt. Trước kia, tại hần cảm giác trong phạm vi, hết thấy đều là mơ mơ hồ hồ, lúc hần nghĩ chú ý cái nào đó điểm, sẽ đối với chỗ đó tập trung lực chú ý, thế nhưng vô luận lực chú ý cỡ nào tập trung, đều chỉ có thể cảm nhận được đại khái tình huống. Ví dụ như hần cảm giác một người, trong đầu xuất hiện chính là một đoàn so với không khí nhan sắc hơi sâu hình người bóng dáng, hần có thể thông qua thân hình cùng động tác tới khác nhau nhân loại cùng Zombie, thậm chí phân chia bất đồng người, thế nhưng không thể nhìn thấy nét mặt của bọn hần cùng mờ ám. Hiện tại thì bất đồng, lúc hần tập trung lực chú ý, thậm chí cảm thụ được đến người mỗi một tế bào, nhắm mắt lại, hần cũng biết mỗi người biểu tình.

"Thành công!" Lãnh Mặc thầm nghĩ, "Bước tiếp theo muốn chủ tu lực khống chế. Toàn diện phát triển, tài năng dễ thắng sức chiến đấu."

Năng lực dễ thắng, để cho Lãnh Mặc thập phần hưng phấn, gác đêm thời điểm cũng hứng thú mười phần. Cùng hần an bài cùng một chỗ gác đêm, là một cái gọi trương đang nghị nam sinh, có chút hơi mập đeo kính mắt. Hần đối với Lãnh Mặc mười phần kính nể, đại khái là chiều hôm qua đánh bại Zombie mèo cảnh tượng để cho hần khắc sâu ấn tượng. Lãnh Mặc đối với hần cũng có chút ấn tượng, ban ngày giết Zombie thời điểm, hần cũng không có bởi vì chính mình là người bình thường mà co vòi, rất có bồi dưỡng giá trị. Lãnh Mặc cảm thấy nếu như mình không có dị năng, đại khái sẽ giống như hần. Hai người đều có một cổ không chịu thua sức mạnh; đều cảm thấy tận thế trong sinh tồn, cần nhờ chính mình, mà không phải gửi hi vọng ở là một loại đoàn đội; đều nguyện ý hướng tới Ngô Tuyết Nhạn khiêm tốn thỉnh giáo, cũng tại Zombie trên người siêng năng luyện tập. Hai người trò chuyện lên ngày qua, quên thời gian, rất nhanh trời đã sáng trung.

Trương đang nghị hồi hận nói: "Ai nha, chỉ lo nói chuyện phiếm, cũng không có chăm chú gác đêm, thật đáng chết. May mắn không có xảy ra việc gì."

Lãnh Mặc nói: "Lần sau chú ý a. Kỳ thật ta một mực dùng dị năng đang quan sát, sẽ không xảy ra vấn đề."

Trương đang nghị hăm mộ nói: "Lãnh ca ngài dị năng chân thật dùng."

Lãnh Mặc nói: "Không có tốt nhất dị năng, chỉ có hội dùng người. Kỳ thật nhân loại đem năng lực của mình phát huy được, cũng không so với dị năng chênh lệch."

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Quyển 1: Tận Thế Sơ Tham. Chương 15:

Mọi người đã ăn điểm tâm, Lãnh Mặc để cho mọi người thu dọn đồ đạc, chính mình thì mang theo Nguyên Thành Văn cùng Trương Chính Nghị đi tìm xe. Trong khu cư xá hộ gia đình rất ít, đại bộ phận gian phòng là trống không, một phần nhỏ đang giả bộ tu, ba người nhìn mấy chỗ, đều là rách rưới xe tải, bên trong chất đầy lốp đặt thiết bị tài liệu, có bên trong còn có Zombie, cũng không dùng chung. May mà bọn họ vận khí không tệ, tại trong khu cư xá phát hiện một cỗ mái hiên thức xe con, đến gần vừa nhìn, là dọn nhà dùng, trong xe còn có chút đồ dùng trong nhà không có tháo xuống, phụ cận cũng không có Zombie.

"Chính là nó, trời trợ giúp chúng ta, để cho tình chúng ta thêm chút khí lực." Lãnh Mặc ha ha cười cười.

Mười một cá nhân trong, biết lái xe không nhiều lắm, Lãnh Mặc tính một cái, Nguyên Thành Văn cũng đã biết, còn có một cái nam sinh gọi Phương Triết cũng sẽ lái xe. Bởi vì Phương Triết đêm qua tám giờ đến mười điểm gác đêm, buổi sáng tinh thần tốt hơn, bị Lãnh Mặc an bài lái xe, Nguyên Thành Văn ngồi ở bên cạnh, thứ nhất phòng ngừa hấn xuất ngoài ý muốn, thứ hai cũng có thể gần đây bảo hộ. Lãnh Mặc chính mình thì trốn đến trong xe đi ngủ đây, chuẩn bị sau giờ ngọ thay ca. Dư Văn Kiệt thấy Lãnh Mặc kỷ luật nghiêm minh, liên quan bình thường tổng chính mình đối kháng Ngô Tuyết Nhạn đều đối với hấn nói gì nghe này, sắc mặt có chút khó coi, thế nhưng là Lãnh Mặc nói lời đều có lý có cứ, hấn cũng không có gì có thể phản bác, chỉ có thể trốn ở góc hẻo lánh sinh hồn đổi.

Có phương tiện giao thông, lại đang nội thành biên giới, trên đường đi nguy hiểm thiếu đi rất nhiều, thẳng đến lên quốc lộ, cũng không có gặp được đột phát tình huống. Thế nhưng lên quốc lộ, tình hình giao thông lại phức tạp. Trên đường đi có không ít xe vận tải hoặc là ngổn ngang lộn xộn địa nằm vật xuống, hoặc là ngăn chặn một mảnh làn xe. Phương Triết rút cuộc điều khiển kinh nghiệm ít, mở lên tới nơm nớp lo sợ, may mà mặc kệ những chiếc xe này đã xảy ra chuyện gì rồi, tổng có thể không xuất một con đường, để cho bọn họ thông qua. Lần một lần hai, còn có thể nói là vận khí, số lần nhiều, khó tránh khỏi làm cho người ta sinh nghi.

Lãnh Mặc ở phía sau nghe xong Nguyên Thành Văn báo cáo, nghĩ nghĩ, nói: "Hấn là không có vấn đề gì. Bình Dương căn cứ tin tức đã sớm truyền ra, phía trước hấn là có người mở đường, đem con đường thanh mỗ." Lại phản phó nói: "Nhanh buổi trưa, tìm có mặt tiền cửa hàng địa phương, chúng ta ăn một bữa cơm, nghỉ ngơi một chút lại đi. Bình Dương đến nơi đây bất quá một trăm km xuất đầu, dựa theo chúng ta tốc độ này, hôm nay liền có thể đến."

Không muốn mới đi mấy giờ, vẫn chưa tới mười điểm, xe vận tải liền ngừng lại, bởi vì phía trước triệt để không có đường. Vài chiếc đại xe vận tải liên hoàn chạm vào nhau, đem song hướng bốn làn xe hoàn toàn phá hỏng. Sự cố hiện trường phía trước còn ngừng lại một cỗ xe con, hai người đang tại thăm dò hiện trường.

Lãnh Mặc đám người xuống xe, cùng hai người này chào hỏi: "Đại ca, chúng ta đều là đi Bình Dương. Ngài nhị vị xưng hô như thế nào?"

Hai người đều là bốn mươi tuổi trên dưới niên kỷ, một cái lưu lại râu quai nón, hình thể rất chắc nịch, một cái khác vừa cao vừa gầy, mặt trắng không râu. Đại Hồ Tử đáp: "Ta là Trương Thiên Hà, đây là Đồng Thắng Lợi. Chúng ta cũng là chuẩn bị đi Bình Dương. Mấy vị tiểu huynh đệ, tiến hóa xảy ra điều gì dị năng a?"

Lãnh Mặc nhìn Đại Hồ Tử này mặt mũi tràn đầy dữ tợn, cao gầy cái ánh mắt lạnh lùng, có chút cảnh giác, vốn không muốn đem mình nội tình đều giữ ra đi, không muốn Dư Văn Kiệt giành nói: "Chúng ta nơi này có bốn cái người tiến hóa, ta là làn da cứng đồ, hấn là sóng xung kích, hấn hội toàn cảnh thị giác, đây là ta lão bà, có thể khống chế tóc. . ." Hấn còn muốn nói tí mị, Lãnh Mặc nháy mắt, Tử Tinh chen vào nói hỏi: "Hai vị đại thúc, các người dị năng là cái gì?"

Trương Thiên Hà thấy là tiểu cô nương,

Không có phòng bị, ngược lại khoe khoang nói: "Ta là tiến hóa xuất một thân quái lực, vị Đồng lão này đệ, có thể thay đổi biến trọng lượng, đều là rất lợi hại dị năng. Dọc theo con đường này xe, đều là chúng ta thanh lý."

Lãnh Mặc tiếp nhận lời tới nói: "Lợi hại lợi hại, ta nói như thế nào trên đường đi chặn nhiều như vậy xe, lại tổng có thể tìm ra con đường, nguyên lai cùng nhau đi tới, đều là đánh nhị vị quang."

Trương Thiên Hà cười nói: "Đâu có đâu có. Bất quá trước mắt trận này sự cố, chỉ sợ là thanh không ra. Ngươi xem, vài chiếc xe chồng chất đến một chỗ, đều bị đâm cho biến hình, Đây cũng không so với trở mình trên mặt đất những cái kia, bây giờ là đây bất động, kéo không đi a."

Lãnh Mặc nhìn xem tình hình giao thông, nội tâm âm thầm tính ra lấy hai người dị năng cường độ, trong miệng nói: "Việc này cố xác thực quá nghiêm trọng. Ta xem, chúng ta cũng chỉ có thể bỏ xe đi bộ. Đến phía trước, nhìn xem có hay không có thể lái được xe, sẽ tìm tới thay đi bộ."

Trương Thiên Hà thở dài, nói: "Cũng chỉ có thể như thế." Vì vậy mọi người kết bạn mà đi, Lãnh Mặc chỉ huy Nguyên Thành Văn bọn họ tìm khối đánh gậy, đem đồ ăn thả đi lên, mọi người thay phiên mang đi. Trên đường Lãnh Mặc âm thầm quan sát, phát hiện Dư Quang Kiệt bắt đầu cùng hai người này cười cười nói nói, mười phần nói chuyện rất là hợp ý. Những người khác đối với hai người này tưởng mạo có chút sợ hãi, hữu ý vô ý địa đứng xa chút.

Từ Tinh thấp giọng hỏi: "Đội trưởng, chúng ta trong đội mười ba người, người đều nhìn thấu sao?"

Lãnh Mặc cũng thấp giọng trả lời: "Sao có thể nhanh như vậy nhìn thấu. Bất quá ta cảm thấy Ngô Tuyết Nhạn cùng Trương Chính Nghị không sai. Nguyên Thành Văn đâu, nhìn mặt ngoài không sai, thế nhưng hần chi ở điều hòa mâu thuẫn thời điểm có chút biểu hiện, cho nên nhìn không thấu."

Từ Tinh con mắt quay tít một vòng, nói: "Đội trưởng, Khương Bạch Lộ vụng trộm nhìn người nhiều lần, người xem thấu sao?"

Lãnh Mặc bắt đầu nói: "Người cái nha đầu này, nói không được hai câu nói bỏ chạy thiên. Mới tới hai cái này, cũng không như người tốt, vụng trộm nhìn mấy người các người nữ sinh nhiều lần. Đừng nhìn ta không có con mắt nhìn bọn họ, dị năng có thể nhìn chăm chăm vào bọn họ nha. Dư Quang Kiệt đó muốn cùng bọn họ chấp nôi lời kéo làm quen, thật sự là bảo hồ lột da."

Từ Tinh lo lắng nói: "Nếu như Dư Quang Kiệt đôi đều cùng bọn họ một đám nhí, đó chính là bốn cái người tiến hóa, chúng ta bên này chỉ có hai cái người tiến hóa, có thể đấu qua được sao?"

Lãnh Mặc tự tin cười cười, nói: "Yên tâm, chỉ cần ta nghĩ, có thể đem kia mười một cá nhân đồng thời giết chết."

"Oa!" Từ Tinh tròn mắt há hốc mồm, "Đội trưởng người nguyên lai lợi hại như vậy!"

Lãnh Mặc nói: "Người cho rằng ta mỗi ngày đang làm gì đó? Một mực ở tôi luyện lá bài tẩy của mình a. Đêm qua người gọi tinh thời điểm của ta, liền phát hiện mình đột phá. Hiện tại người đội trưởng tuyệt đối có thể dựa vào nắm tay nói chuyện."

Từ Tinh hiểu kỳ nói: "Vậy lá bài tẩy của người rốt cuộc là cái gì? Hiện tại cũng dựa vào nắm tay nói chuyện, có thể nói cho ta biết a."

Lãnh Mặc cười hắc hắc: "Át chủ bài chính là át chủ bài."

Một đoàn người đi nửa giờ, phía trước xuất hiện một cái nhà xưởng, công môn ngừng lại một chiếc xe. Lãnh Mặc nói: "Cái chìa khóa hần là ngay tại nhà máy trong, Dư Quang Kiệt, các người tí mi tìm xem. Ngô Tuyết Nhạn, người mang hai người đi với ta nhà máy trong nhìn xem có hay không cái khác phương tiện giao thông. Nguyên Thành Văn, người mang những người còn lại ở chỗ này trông coi thực phẩm vật tư." Nói xong kêu lên Từ Tinh, cũng không quay đầu lại địa hướng hần khu đi vào trong, lưu lại những người khác chính mình phân công. Chỉ chốc lát sau, Ngô Tuyết Nhạn dẫn theo Trương Chính Nghị cùng hai nữ sinh đuổi đi lên, đối với Lãnh Mặc nói: "Dư Quang Kiệt cùng Vương Thu Tư đi theo hai người kia đi tìm chìa khóa xe. Ta xem bọn họ đi lại rất thân, có thể hay không có vấn đề?"

Lãnh Mặc nói: "Vậy nhìn chính bọn họ như thế nào lựa chọn. Tiểu Trương, người trở về tìm Nguyên Thành Văn, nói cho hần biết những cái kia đồ ăn, không cần từ thủ, nếu có người đoạt, cho bọn họ là được. Mặt khác, đem Khương Bạch Lộ mang vào, đừng làm cho tiểu cô nương xuất hiện tại bọn họ trong tầm mắt."

"Được rồi, Lãnh ca ngài tâm lý nắm chắc, chúng ta an tâm rồi." Trương Chính Nghị nói qua chạy ra. Chỉ chốc lát sau, mang theo Khương Bạch Lộ đi vào.

Ngô Tuyết Nhạn nói: "Bên ngoài đóng giữ người thay đổi, bọn họ sẽ không lên cái gì nghi ngờ a?"

Lãnh Mặc nói: "Nếu như bọn họ là tốt người, liền có thể lý giải chúng ta. Nếu như không phải là người tốt, cũng hi vọng bọn họ đã gặp nhau thì cũng có lúc chia tay."

Mấy người tại hần khu trong tìm tới một phen, tìm đến một cỗ xe tải, bất quá phía trên rất nhiều kiến trúc tài liệu, xem ra là vừa kéo qua với, không thích hợp bọn họ sử dụng. Lại đi đến hần khu bên cạnh một loạt tiểu phòng ở bên cạnh, Lãnh Mặc chỉ vào trên khung cửa "Nhà ăn" hai chữ nói: "Có cái này, phía ngoài đồ ăn sẽ không trọng yếu như vậy. Như loại này trước không đến thôn không đến điểm nhà xưởng nhỏ, bình thường thực phẩm dự trữ cũng không ít." Đi vào nhà ăn vừa nhìn, quả là thế, chẳng những có rất nhiều gạo và mì hoa màu, cũng không có thiếu chân không bao trang thực phẩm chín.

Lãnh Mặc nói: "Các người ở chỗ này đem thực phẩm phân loại đóng gói. Ta ra ngoài nhìn xem, bọn họ tìm đến cái chìa khóa. Tiểu Trương, đi theo ta."

Nhà xưởng trước cửa, Nguyên Thành Văn đang cùng Trương Thiên Hà đám người giằng co.

Trương Thiên Hà vượt Đại Hồ Từ cười nói: "Tiểu huynh đệ, người cũng biết, năng lực của chúng ta, thích hợp nhất ở phía trước mở đường. Đây chiếc xe con, cũng liền ngồi bốn năm người. Người không cho chúng ta khai mở trên đi trước, chẳng lẽ để cho người đi trước? Cho dù tặng cho các người, trên đường gặp được chắn đường xe ngựa, các người cũng chuyển không ra a."

Nguyên Thành Văn nói: "Lời này nói ngược lại có lý. Bất quá các người muốn đi liền đi, ta không ngăn cản, lại tìm đến chúng ta muốn đông muốn tây, này đã có thể không đúng"

Trương Thiên Hà nói: "Đây cũng không phải là chúng ta lòng tham không đáy. Người xem chúng ta gặp được chướng ngại, muốn chuyển nặng như vậy đồ vật, trên đường đi được tiêu bao nhiêu khí lực? Không ăn đã no đầy đủ như thế nào làm những cái này việc nặng vậy? Bây giờ cùng người muốn chút thực phẩm, cũng không phải ăn uống chùa. Lại nói, các người hai bạn học này, còn đi theo chúng ta cùng đi, các người những thứ kia, chung quy có bọn họ một phần a. Không nhìn tăng diện nhìn phật diện, như thế nào cũng phải nhường chúng ta mang một ít đi."

Nguyên Thành Văn vẫn chưa trả lời, Lãnh Mặc thanh âm xa xa truyền đến: "Thành Văn, đồ ăn phân ra bọn họ một ít, chúng ta không đủ, có thể trên đường lại đến thôn tìm."

Trương Thiên Hà cười nói: "Hay là lão đệ người có khí độ, hiện tại đây đất đều là vật vô chủ, các người nhiều người như vậy, đến thôn tùy tiện tìm xem liền đủ."

Nguyên Thành Văn biết ý tứ của Lãnh Mặc, lúc này liền sườn núi dưới con lư: "Hảo. Dư Quang Kiệt, người tới cầm a. Chúng ta đồng học một hồi, người suy nghĩ lấy xử lý."

Dư Quang Kiệt xấu hổ cười cười, mang theo Vương Thu Tư, cầm một nửa đồ ăn.

Lãnh Mặc thầm nghĩ: "Thật sự là trở mặt vô tình, một khi quyết định muốn đi, liền cuối cùng điểm này mặt mũi đều té xuống đất." Bất quá vẫn dặn dò: "Dư Quang Kiệt, hai người vũ khí đều mang được rồi, trên đường cẩn thận một chút."

Dư Quang Kiệt không nghĩ tới hắn còn có thể chiếu cố chính mình, trên mặt hơi đỏ lên, gật gật đầu.

Trương Thiên Hà nói: "Yên tâm đi lão đệ. Chúng ta này một xe toàn bộ đều người tiến hóa, đi đến chỗ nào cũng không có nguy hiểm. Ta còn đem lời đặt xuống ở đây, phía trước tất cả chướng ngại, tất cả đều cho các người thanh khai mở, cam đoan các người thông suốt."

Lãnh Mặc cười nói: "Vậy đa tạ lão ca. Chúng ta đến Bình Dương tạm biệt."

Trương Thiên Hà đám người ngồi trên xe, cũng nói âm thanh: "Bình Dương tạm biệt!" Khởi động xe nhanh như chớp không thấy.

Lãnh Mặc đám người thấy bọn họ xác thực đi, thở ra một hơi. Nguyên Thành Văn nói: "Nhận thức bốn năm, không nghĩ tới Dư Quang Kiệt là loại người này."

Trương Chính Nghị lại thấy khai mở: "Thành Văn không cần vì hắn đáng tiếc, quấy rối đi, chúng ta đội ngũ lực ngưng tụ càng mạnh."

Lãnh Mặc gật gật đầu: "Nói có lý. Đi, chúng ta vào xem tân thu hoạch."

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1: Tận Thế Sơ Tham. Chương 16:

Lãnh Mặc an bài Ngô Tuyết Nhận mang theo mọi người chỉnh lý các loại vật tư, Nguyên Thành Văn mang Phương Triết cùng Trương Chính Nghị đi tìm tìm loại nhỏ phương tiện giao thông. Chính mình thì cầm giấy bút, ở một bên ghi ghi vẽ vẽ tranh lên.

Ngô Tuyết Nhận gom góp sang xem nhìn: "Viết cái gì đầu này? Chữ của người thật khó nhìn." Nói qua cầm lấy bút đã viết mấy chữ, chữ viết tuân dặt hữu lực, góc cạnh rõ ràng, có thể cho Lãnh Mặc làm bảng chữ mẫu dùng.

Lãnh Mặc không có ý tứ địa Tiểu Tiểu: "Khi còn bé liền không hảo hảo luyện, so ra kém nhà của người học nguồn gốc."

Ngô Tuyết Nhận kỳ quái nói: "Người làm sao biết ta đây là gia đình có tiếng là học giỏi nguồn gốc?"

Lãnh Mặc giải thích: "Trước kia đơn vị có cái lãnh đạo, cũng là luyện võ thuật, bình thường liền yêu thích thư pháp. Hắn và ta nói lên qua võ thuật vòng tròn sự tình, trong đó các người những cái này yêu thích truyền thống văn hóa, xem như một cái loại lớn."

Ngô Tuyết Nhận nói: "Người như vậy rất thích tàn nhẫn tranh đấu người, không có với người kia lãnh đạo học mấy tay?"

Lãnh Mặc ủy khuất nói: "Ta đầu rất thích tàn nhẫn tranh đấu. Đây không phải đều vì mạng sống à. Kia lãnh đạo dạy ta một cái đứng như cọc gỗ tư thế, bất quá khi thì quá lười không có kiên trì hạ xuống."

"Nhập Bảo Sơn mà không quay về, phung phí của trời!" Ngô Tuyết Nhạn xem thường nói.

Lãnh Mặc ngẫm lại, quả thật có điểm hối hận, nếu lúc ấy biết sẽ có tận thế hàng lâm, nói cái gì cũng muốn bắt chước mấy tay. Hiện tại chỉ có thể thờ dài, nói: "Có được ta may mắn, mất chi ta mệnh a!"

Ngô Tuyết Nhạn trầm nghĩ: "Tâm tính vẫn còn không sai." Cũng liền không tiếp lấy đã kích hấn, ngược lại hỏi: "Viết cái gì, cho ta xem một chút." Nói qua muốn đi lấy tới.

Lãnh Mặc đưa tay ngăn lại: "Đừng lấy đi, đứng ở bên cạnh nhìn. Ta đầu óc chậm, trí nhớ chênh lệch, những vật này đều muốn viết xuống, tài năng chính lý ra. Đừng nhìn chữ của ta xấu, từng chữ vị trí, trong mắt ta cũng có ý nghĩa. Nếu như không nhìn lấy những chữ này, muốn biên ký vừa nghĩ, cuối cùng chỉ có thể là làm nhiều công ít."

Ngô Tuyết Nhạn bĩu môi: "Quái nhân." Nhưng vẫn là ần hấn nói, đứng ở một bên nhìn lại. Thấy tám vé trên giấy, ghi chép mấy ngày nay kiến thức, có quan hệ với nhân loại Zombie, về cái khác Zombie sinh vật, về biến dị sinh vật, về người tiến hóa, về người bình thường. Về tận thế xã hội loài người quan hệ, về nhân loại bình thường, người tiến hóa, Zombie sinh vật, biến dị sinh vật trong đó quan hệ. Về đội viên cách nhìn, về tìm kiếm vật tư kinh nghiệm, về thành thị hoàn cảnh quan sát kết quả. . .

Tám vé trên giấy đều là bừa bãi lộn xộn quan sát kỷ lục, còn có một trang giấy, thì liệt xuất mấy cái phân loại. Lãnh Mặc đang tại mỗi một mảnh quan sát ghi chép lại mặt, họa dưới phân loại nhãn hiệu, có chút quan sát kỷ lục đồng thời có đủ mấy cái phân loại đặc thù, có lại chỉ có thể quy đến một loại loại.

Lãnh Mặc lại dựa theo phân loại, đem mỗi một loại quan sát kỷ lục đều sao chép một lần, vừa viết biên nói: "Nếu tận thế lúc trước, có Computer liền thuận tiện nhiều. Hiện tại có Computer không có điện, có điện không có Printer, có Printer không có giấy, cái gì cũng có tình huống đều là một loại hy vọng xa vời."

Ngô Tuyết Nhạn nói: "Ta giúp ngươi sao a."

Lãnh Mặc có chút ngượng ngùng, nói: "Hay là ta tự mình tới. Kỳ thật ta cái chữ này đầu, mình cũng biết xấu, nhưng khi nhìn nhiều năm như vậy, cũng thói quen, còn càng xem càng thoải mái. Hơn nữa mỗi viết một chữ, đều là suy nghĩ quá trình. Tận thế lúc trước, tất cả mọi người là đánh chữ, hoặc là phục chế dán, kỳ thật rất nhiều chi tiết, đều bởi vậy bỏ lỡ."

Ngô Tuyết Nhạn nhìn hấn ghi chép nội dung và chính lý phương pháp, đã rất là kính nể, đối với hấn chữ viết đã không quá đề ý, ngược lại cảm thấy lời hấn nói rất có đạo lý.

Lãnh Mặc đằng sao, vẫn không có chấm dứt, rồi hướng từng cái loại lớn bên trong điều mục đều tiến hành đánh số. Ngô Tuyết Nhạn vốn cho rằng công tác của hấn đã hoàn thành, thấy hấn lại đem dây số họa được bừa bãi lộn xộn, hỏi: "Vì cái gì còn muốn đánh số? Vì cái gì điều này ghi ở phía trước, ngược lại biên tại Số 4?"

Lãnh Mặc thu hồi lúc trước bừa bãi lộn xộn quan sát kỷ lục, chỉ để lại sao chép về sau có đánh số, nói: "Lúc trước chính là tư liệu, những cái này phân ra hảo loại có đánh số chính là bản nháp. Có bản nháp, tư liệu sẽ không dùng." Sau đó chỉ vào đánh số, nói: "Đây là dựa theo những cái này quan sát ghi chép phổ biến tính, tin cậy tính cùng tầm quan trọng biên dãy số."

Trọng yếu đánh số gần phía trước, không trọng yếu sát phía sau; đi qua nhiều lần chứng thực gần phía trước, có phỏng đoán thành phần sát phía sau; khó có thể phát hiện gần phía trước, mọi người phổ biến cũng có thể phát hiện sát phía sau."

Sau đó đối với tám vé bản nháp, nói: "Mỗi một mảnh, cũng có thể suy luận xuất vài loại phát triển tình huống, lại thông qua quan sát thí nghiệm tới nhất nhất nghiệm chứng, cuối cùng suy đoán ra tương lai phương hướng." Nói qua lại lấy ra một tờ giấy, nhằm vào từng cái loại lớn, đều đã viết mấy cái suy luận. Kế tiếp lại là lặp lại lúc trước công tác, phân loại, đánh số. Công tác làm xong, Lãnh Mặc nói: "Kế tiếp muốn đã làm phiền ngươi."

"Ta?" Ngô Tuyết Nhạn kỳ quái nói: "Ngươi không phải là cũng làm xong chưa? Còn cần ta làm công việc gì?"

"Cần ngươi dựa theo đánh số trình tự, đem quan sát kỷ lục này bộ phận, tinh tể địa sao mấy lần, một phần với tư cách là cuối cùng lưu trữ, sau đó đem cái khác cho mọi người sao chép, truyền nhìn." Lãnh Mặc cười nói: "Nếu như mọi người có ý kiến gì cùng đề nghị, cũng phải có cái phản hồi, ghi chép lại, cách mỗi thời gian nhất định, muốn đối mới những tài liệu này. A, đúng rồi, này một trương không muốn truyền ra bên ngoài." Nói qua đem đối với đội viên cái nhìn kia một trương lấy ra, cùng lúc ban đầu tư liệu đặt ở một chỗ.

"Vì cái gì?" Ngô Tuyết Nhạn hỏi: "Ngươi biết những tài liệu này nặng hơn muốn? Rất nhiều thứ ta hoàn toàn không biết, cũng không có nghĩ qua, chứ đừng nói chi là đi quan sát nghiệm chứng. Mà ngươi chẳng những làm những công việc này, còn muốn đem thành quả chia xẻ ra ngoài. Những vật này, kỳ thật ngươi biết là được, nước đến chân sẽ dạy cho các đội viên không tốt sao?"

"Không tốt." Lãnh Mặc nói: "Bởi vì ta không biết mình lúc nào sẽ chết. Nếu có một ngày ta chết đi, hi vọng các ngươi còn có thể dựa vào chính mình sống sót, mà không phải trông coi thi thể của ta chờ chết."

Ngô Tuyết Nhạn nhìn chằm chằm hấn kính mắt, nói: "Ta khả năng vĩnh viễn đều nhìn không thấu ngươi."

Lãnh Mặc trầm nghĩ: "Thần bí nam nhân cực kỳ có mị lực." Trong miệng lại nói: "Ngươi xem thấu Từ Tinh sao? Kỳ thật chúng ta không sai biệt lắm, đều rất đơn giản. Ngươi rất nhanh liền có thể nhìn thấu."

Ngô Tuyết Nhạn không biết nghĩ tới điều gì, mặt đỏ lên, ngược lại hỏi: "Ngươi suy luận kia tám vé thế nào? Có muốn hay không sao mấy phần?"

Lãnh Mặc nghĩ nghĩ, nói: "Cái kia sao một phần là được, chỉ có trước xem qua tài liệu người, mới khiến cho nhìn suy luận. Bởi vì những cái kia dù sao cũng là ta nhất gia chi ngôn, ta không hy vọng hạn chế ý nghĩ của bọn hắn. Ngươi chuẩn bị cho tốt, đem ý nghĩ của ta cũng cùng bọn họ giao cho rõ ràng."

Ngô Tuyết Nhạn gật đầu đáp ứng.

Lúc này nhà ăn vật tư cơ bản kiểm kê hoàn tất, Nguyên Thành Văn đám người tìm đến hai chiếc xe xích lô, mọi người đang tại lên trên khuôn đồ. Lãnh Mặc đi qua, chọn không quá quen thuộc hai nữ sinh danh tự: "Bạch Khiết, Trương Mẫn, theo ta ra ngoài. Chúng ta sủng vật đuổi theo tới." Từ Tinh nhanh chóng chạy qua, nhắc tay nói: "Ta cũng đi ta cũng đi."

Lãnh Mặc vốn là nhìn kia hai nữ sinh tại đoàn đội trong địa vị thấp, lại khuyết thiếu sức chiến đấu, muốn cân đối một chút đoàn đội thực lực, đồng thời để thăng lòng tự tin của các nàng, tăng cường đoàn đội lực ngưng tụ. Thấy Từ Tinh nhảy ra, nói: "Không dùng được nhiều người như vậy."

Từ Tinh nói: "Ta am hiểu nhất cùng tiểu động vật câu thông. Đại học học chính là cái này."

"Ngươi hôm trước không phải nói học y sao?" Lãnh Mặc nghi ngờ nói.

"Bác sỹ thú y a! Bác sỹ thú y cũng là y." Từ Tinh lễ thắng khí hùng.

"Ngươi... Đi a, cùng đi theo." Lãnh Mặc cuối cùng đối với nàng có chênh lệch chút ít tâm.

Ba người đi đến nhà xưởng trước cửa, lúc trước để đồ ăn tắm ván gỗ chính ở chỗ này, ba con chó cùng một con mèo ở phía trên ngửi tới người lui. Lãnh Mặc tuy cảm giác đến bọn họ mấy ngày, thế nhưng một mực không có theo qua mặt, lúc này nhìn lại, thấy ba con chó là một cái đức Mục, một cái biên Mục, một cái kha cơ, một con mèo là hồ ban mèo. Lúc này thấy đến Lãnh Mặc bọn bốn người xuất hiện, ba con chó lập tức xa xa chạy đi quan sát, hồ ban mèo thì như không có việc gì lờ mờ bốn người liếc một cái, lại khinh bỉ nhìn nhìn ba con chó, chậm rãi đi đến đức Mục bên người, vẹo chui lên đi, lười biếng nằm xuống.

Lãnh Mặc nhìn nhìn đồ ăn, đều không có mở ra, cười đối với này mấy cái biến dị sinh vật nói: "Đừng vậy, thật biết điều. Đồ của người khác, chúng ta cũng không động ah." Sau đó cầm lấy một bao lạp xưởng, xé mở đóng gói, đối với chúng giơ lên nói: "Ta đưa cho các ngươi ăn, các ngươi tài năng ăn ah." Nói qua muốn hướng chúng đi qua. Vừa mới cất bước, ba con chó đều cúi thấp người thể, nhếch môi ô ô hí, mười phần cảnh giác. Kia con mèo bị đức Mục run lên, rớt xuống địa, "Meow" một tiếng biểu thị bất mãn, dứt khoát nằm trên mặt đất, ai cũng không để ý tới.

Từ Tinh che miệng cười nói: "Đội trưởng, liền chó đều chán ghét ngươi ah."

Lãnh Mặc nói: "Nói hư nói vượn. Chúng là cảm thấy ta quá cường đại, có chút sợ hãi. Tới, các ngươi cầm lấy, cho bọn họ đưa qua."

Bạch Khiết cùng Trương Mẫn rốt cuộc sợ hãi, Từ Tinh lại biết rõ Lãnh Mặc còn có rất cường đại "Át chủ bài", tiếp nhận lạp xưởng, hướng biến dị sinh vật đi đến. Ba con chó quả nhiên không hề nhe răng trợn mắt, chỉ là lui về phía sau mấy bước, cảnh giác mà nhìn. Từ Tinh biết bây giờ cùng chúng không quen, vẫn không thể trực tiếp uy, đem lạp xưởng từ đóng gói trong lấy ra, đặt ở trên mặt đất nói: "Chỉ có thể nổi tiếng trắng, nhựa plastic đóng gói không có thể ăn ah." Nói xong lui lại vài bước. biên Mục đi trước qua, nghe nghe, cắn mất một khối, đức Mục đi tới, đem còn dư lại đều ăn hết, kha cơ phát hiện chỉ còn lại đóng gói, ô ô thắng gọi. Hồ ban mèo đi tới, nhảy lên đức Mục lưng (vác), đối với đầu, "Ba" địa một chút. Đức Mục dường như bị gia trưởng giáo dục tiểu hài tử, cúi đầu xuống trong mắt toàn bộ đều ủy khuất.

Từ Tinh bị chọc cho cười khanh khách, nói: "Không cần phải gấp a, còn gì nữa không." Đón lấy gọi Bạch Khiết cùng Trương Mẫn hai người, lại cầm một ít thực phẩm chín, mở ra đặt ở trên mặt đất, để cho ba chó một mèo xé xác ăn. Từ Tinh nghĩ thừa dịp chúng ăn cái gì thì tiến lên một chút, phát hiện chúng lập tức cảnh giác ngẩng đầu, chỉ có thể bỏ đi đi kiểm tra tâm tư.

Này bốn cái "Tiểu sủng vật" đã ăn xong trên mặt đất đồ vật, ngẩng đầu, đôi mắt - trông mong mà nhìn Từ Tinh đợi ba nữ sinh. Lãnh Mặc nói: "Lần này liền nhiều như vậy, đi theo chúng ta đi, về sau còn có." Nói xong gọi ba nữ sinh trở về.

Từ Tinh vừa đi vừa hỏi: "Như vậy được không? Ngươi mời người nhà một bữa cơm, người ta cũng không có ăn no."

Lãnh Mặc nói: "Ai nói ta là mời khách đi, ta chính là biểu thị một chút thiện ý, tối đa tính thỉnh chúng ăn đồ ăn vật. Chúng trí lực đã rất cao, nhất định có thể lý giải. Thế nhưng nếu muốn hợp nhất thành đội viên của chúng ta, còn muốn từng bước một." Rồi hướng Bạch Khiết cùng Trương Mẫn nói: "Các ngươi mỗi ngày hạ trại thời điểm, liền lấy ít đồ đi dứt chúng. Mỗi lần kêu lên một hai cái không có tiến hóa đội viên, mọi người thay phiên. Các ngươi thể lực kém một chút, cùng các sủng vật làm tốt quan hệ, tương lai điều tra gác đêm đều thuận tiện, gặp được chiến đấu cũng có năng lực tự bảo vệ mình."

Hai nữ sinh liên tục gật đầu đáp ứng. Hai người cũng không ngu ngốc, biết Lãnh Mặc gọi các nàng phụ trách cái này tời, là tồn lấy tương trợ tâm tư của các nàng. Các nàng nội tâm mười phần rõ ràng, cũng vô cùng cảm kích.

Quyển 1: Tận Thế Sơ Tham. Chương 17:

Một đoàn người mang theo vật tư từ trong nhà xung xuất ra, Nguyên Thành Văn cùng Trương Chính Nghị cười ba luân, những người khác đi theo bên cạnh. Lãnh Mặc nhìn nhìn cổng môn tường trắng, tâm huyết dâng trào, tìm đến sơn, tại trên tường viết: "Này trong nhà xung đồ ăn đã bị thanh lý, không Zombie, có xe tải một cỗ. Nhân lại thời gian: Mỗi năm tháng nào ngày nào". Nghĩ nghĩ lại đang bên cạnh viết xuống "Bảo tồn nhân loại văn minh hòa chúng".

Trương Chính Nghị cười nói: "Hay là Lãnh ca giác ngộ cao. Nếu không như thế nào làm đội trưởng nha."

Ngô Tuyết Nhạn cầm trong tay một chồng giấy viết bản thảo, nói: "Người chỉ thấy một bộ phận, nơi này còn có kinh hải vui mừng nha."

"Hả? Này vật gì?" Mọi người nhao nhao tò mò gom góp qua.

Ngô Tuyết Nhạn nói: "'đội trưởng trích lời"! Đội ta sao đã xong cho các người một người một phần, tất cả mọi người học tập một chút."

"A? Cái gì đồ chơi?" Trương Chính Nghị hỏi: "Lãnh ca đây là muốn cho chúng ta tẩy não a?"

"Đừng nghe nàng nói bậy." Lãnh Mặc cải chính: "Chính là ta hai ngày này tổng kết một ít kinh nghiệm, cùng mọi người chia sẻ một chút."

Hắn này một giải thích, mọi người ngược lại càng cảm thấy hứng thú. Nguyên Thành Văn nói: "Ngô Tuyết Nhạn, vậy người cũng đừng kéo lấy. Hiện tại lên xe tới sao, ta lôi kéo người. Đội cắm trại thời điểm, liền có thể nhân thủ một phần."

Lãnh Mặc thấy tất cả mọi người rất tích cực, hết sức vui mừng, nói: "Mọi người xem về sau, cũng nhiều đưa ra ý nghĩ của mình, chúng ta một chỗ tổng kết kinh nghiệm."

Các đội viên tự nhiên tích cực hưởng ứng.

Đến trưa, mọi người tìm một chỗ ô tô tiệm sửa chữa, dừng lại ăn cơm. Bạch Khiết cùng Trương Mẫn mang theo Phương Triết cùng Khương Bạch Lộ đi cho theo ở phía sau ba chó một mèo cho ăn. Những cái này biến dị sinh vật quả nhiên thông minh, sớm tại nơi này dầy dầy ngồi đợi lấy. Bốn người vừa buông xuống đồ ăn thôi lui, chúng liền một loạt mà lên. Đã ăn xong lại xếp thành một loạt ngồi xuống, thấy bốn người không có đồ ăn trở lại đi, chúng cũng từng người giải tán, lười biếng địa chạy tới dưới bóng cây nằm.

Ngô Tuyết Nhạn đã đem Lãnh Mặc tổng kết kinh nghiệm sao hảo mấy phần, nàng đương nhiên sẽ không thật sự gọi nó "đội trưởng trích lời", mà là lấy cái "tận thế kinh nghiệm" danh tự, phân cho mọi người. Mọi người sau khi xem, lập tức đã dẫn phát đại thảo luận.

Nhất là tận thế về sau tất cả mọi người tồn tại bất đồng trình độ tiến hóa, lại còn vẫn còn ở tiếp tục tiến hóa điểm này, để cho tất cả mọi người cảm thấy hưng phấn. Ý vị này là, rất có thể có một ngày, bọn họ cũng có thể cùng người tiến hóa đồng dạng, chẳng những có thân thể mạnh hơn tổ chất, còn có thể có được dị năng.

Kể tiếp một ngày, đều tại tổng kết cùng thảo luận bên trong vượt qua, mỗi người đều đem mình thấy đoạt được nói ra, lại còn chậm lại tiến lên tốc độ, trên đường làm mấy lần thí nghiệm. Bọn họ phát hiện bị thương Zombie hội theo không chút máu trở nên hành động chậm chạp; bọn họ đem trọng thương Zombie vây khốn, cuối cùng phát hiện Zombie cũng không phải bất tử, chỉ là sinh mệnh lực càng mạnh; bọn họ lại phát hiện tiến hóa Zombie không hề cắn xé con mồi, mà là hút huyết dịch; bọn họ còn phát hiện Zombie huyết dịch tương đối đặc dính, thế nhưng đang hút huyết chi lưu động tính hội trở nên càng mạnh, đồng thời Zombie nhanh nhẹn tính cùng khôi phục năng lực cũng sẽ ở trong thời gian ngắn đề cao sâu sắc; cuối cùng, bọn họ biết nếu như bị Zombie hút cạn máu, như vậy chỉ sợ chết đi, sẽ không thay đổi thành Zombie.

Một ngày sau đó, "tận thế kinh nghiệm" đổi mới đến đệ nhị bản.

Giữa trưa ngày thứ hai, mọi người chuẩn bị dừng lại nghỉ ngơi và hồi phục. Lãnh Mặc bỗng nhiên chỉ vào ven đường một cái cửa hàng nói: "Dư Quang Kiệt ở nơi này, liền một mình hắn."

"Đã xảy ra chuyện?" Mọi người sợ hãi nguy hiểm, đều cầm lên vũ khí.

Lãnh Mặc mang theo Ngô Tuyết Nhạn cùng Nguyên Thành Văn đi qua, đem Dư Quang Kiệt tiếp xuất ra. Trên mặt hắn có chút máu ứ đọng, thế nhưng bị thương không nặng. "Chuyện gì xảy ra? Vương Thu Tư đâu này?" Ngô Tuyết Nhạn hỏi.

Dư Quang Kiệt giọng căm hận nói: "Hai người kia đều là cặn bã! Ta sớm muốn tìm bọn họ tính sổ. Cùng là người tiến hóa, muốn không phải là bọn họ hai đánh một, ta cũng sẽ không thua. Vương Thu Tư vậy mà không giúp ta. Tiện nhân! Hồn đàn!"

Mọi người mơ hồ đoán được chuyện gì xảy ra, đồng đều thầm nghĩ: "Nếu không là chính người vàng đồ nhọ lòng son, đứng lên đi đút lót người ta, làm sao có thể rơi xuống hiện tại mức này." Bất quá hắn đã chặt vật như vậy, mọi người rốt cuộc từng có giao tình, cũng không muốn bỏ đá xuống giếng. Nguyên Thành Văn nói: "Trước đừng suy nghĩ nhiều,

Ăn một chút gì. Về sau nỗ lực trở nên mạnh mẽ, quân tử báo thù, mười năm không muộn."

Dur Quang Kiệt xấu hổ nói: "May mắn mọi người. Lúc ấy Lãnh ca liền nhắc nhở ta muốn đề phòng bọn họ, đáng tiếc ta thế đơn lực bạc, đúng là vẫn còn bị tính kế."

Mọi người cũng đều an ủi vài câu, Lãnh Mặc bắt đầu an bài mọi người thay phiên canh giới ăn cơm. Trương Mẫn báo cáo đến: "Đội trưởng, các sủng vật hôm nay bỗng nhiên chạy xa."

Lãnh Mặc xa xa nhìn nhìn, thấy kia một mèo ba chó quả nhiên trốn xa chút, thế nhưng vẫn nhìn qua bên này dầy dầy ngồi. Phỏng đoán nói: "Có thể là bởi vì Dur Quang Kiệt trở về, hẳn là người tiến hóa, lại là người xa lạ, cho nên chúng có chút cảnh giác. Các người chịu điếm mệt mỏi, đi xa một chút, vẫn là đem đồ ăn đưa qua, đừng cắt đứt chúng ăn uống thói quen."

Trương Mẫn đáp ứng một tiếng, kêu lên Khương Bạch Lộ cùng đi cho ăn. Dur Quang Kiệt nghe nói bọn họ vậy mà tại trong hai ngày này đã thu phục được sủng vật, lại nghe Lãnh Mặc nói mình là "Người xa lạ", trong lòng có chút bất mãn, bất quá không có ai sẽ vì loại sự tình này tới đổ dành hân.

Một mèo ba chó ngồi được xa, Trương Mẫn cùng Khương Bạch Lộ đi ra Lãnh Mặc cảm giác phạm vi, còn có 50~60 thước cự ly. Bỗng nhiên, biên Mục đứng lên, hướng về phía hai người một hồi đồ chó sủa, đem hai người lại càng hoảng sợ. Khương Bạch Lộ đề xuống bên hông đoản côn, nhưng nhìn biên Mục chỉ là đồ chó sủa, cũng không có tháo chạy qua cản người. Đón lấy bên tai truyền đến Lãnh Mặc tiếng la: "Có Zombie bày, đều vào nhà! Khương Bạch Lộ đừng đi trở về, trốn đến sủng vật bên người đi!"

Khương Bạch Lộ lập tức lôi kéo Trương Mẫn chạy đến sủng vật bên người, một mèo ba chó không có thương hại các nàng, ngược lại bên người các nàng đứng vững, bày ra một bộ phòng ngự đáng sợ. Nàng quay đầu lại nhìn lên, trong đó hai bên đường phòng xá đằng sau, thấp thoáng có ít người ánh chớp động, chỉ là chứng ngại quá nhiều, khán bắt chân thiết, nghĩ đến chính là Zombie bày.

Tiểu đội mọi người đã lấy được vũ khí, chuẩn bị tiến nhập bên đường cửa hàng, bỗng nhiên Lãnh Mặc còn gọi là nói: "Bấm tới! Chờ vào đi! Bên kia có cái đại gia hỏa! Làm thành một vòng phòng thủ!"

Mọi người vội vàng đi vòng vèo, lưng tựa lưng vây thành một vòng. Bất quá vài giây đồng hồ, một tiếng ầm vang, một gian cửa hàng ầm ầm sụp đổ, bay lên trong bụi đất, một cái to lớn thân ảnh đột nhiên lao tới!

Nguyên Thành Văn hét lớn một tiếng: "Ta tới!" Thủ chưởng vung lên, trước người tựa như thổi qua một hồi vòi rồng, đem kia to lớn thân ảnh chụp về phía một bên. Theo lần này, chiến đấu chính thức bắt đầu, hơn hai mươi cái Zombie từ con đường hai bên sau phòng thoát ra, trong chớp mắt vọt tới trước mặt, trong đó vẫn còn có không ít biến dị Zombie.

Lãnh Mặc gương cho binh sĩ, cầm trong tay rìu chữa cháy, phối hợp dị năng mỗi một cái đều có thu hoạch. Thế nhưng Zombie quá nhiều, sinh mệnh lực lại mạnh mẽ, tuy thiếu cánh tay gãy chân, vẫn nhào lên hút máu. Lãnh Mặc biết lần này là cứng đối cứng chiến đấu, cũng không thể mưu lợi, cũng không thể yếu thế. Đem dị năng hoàn toàn triển khai, chẳng những để cho trước mắt mình Zombie không ngừng thất thần, vẫn còn ở lần lượt Zombie trong phối ngưng tụ ra trạng thái dịch nước, không bao lâu đã có bảy tám cái Zombie nằm dưới đất gãi lông ngực của mình.

Bên kia Ngô Tuyết Nhạn đám người cũng thu hoạch tương đối khá, mười phút sau, trên trận chỉ còn lại bốn cái biến dị cương thi, thế cục dần dần ổn định.

Dur Quang Kiệt cùng Nguyên Thành Văn hai người kiểm chế khổng lồ Zombie, Dur Quang Kiệt làn da cứng cỏi, không sợ tan vỡ tổn thương, thế nhưng đối mặt khổng lồ Zombie Ma Bàn(cổ xay) đại bản tay, hay là lực bất tòng tâm, chỉ có thể tận lực trốn tránh, may mắn có Nguyên Thành Văn không ngừng đem Zombie công kích mang thiên, tài năng duy trì cái không thắng không bại.

Ngô Tuyết Nhạn thì là một người đối mặt hai cái Zombie, nàng thân thủ mặc dù hảo, cũng không khỏi đầy người quệt làm bị thương, thoạt nhìn đã chèo chống không được bao lâu.

Từ Tĩnh, Trương Chính Nghị cùng Phương Triết đều tại vây giết cuối cùng một cái biến dị Zombie, dựa theo lúc trước mọi người diễn luyện phương pháp, đem Zombie vây quanh ở, từ khác nhau phương hướng quấy rối, nhất thời vẫn còn không có vấn đề.

Lãnh Mặc hiểu được trước mắt hình thức, đi trước giúp đỡ Ngô Tuyết Nhạn dẫn đi một cái Zombie. Hẳn sớm có cùng biến dị Zombie quần chiến kinh nghiệm, tự nhận giải quyết nó không bao lâu nữa. Đang muốn lập lại chiêu cũ, tại đây Zombie trong phối lại ngưng tụ ra trạng thái dịch nước, bỗng nhiên trong nội tâm khẽ động, sau lưng một đạo hắc ảnh điện xạ mà đến! Lãnh Mặc ngay tại chỗ lăn một vòng, tránh thoát công kích, nhìn nhìn lại đạo hắc ảnh kia, không khỏi mắng: "Âm hồn bất tán!" Nguyên lai bóng đen này chính là hai ngày trước tại đâm bị hấn chém tổn thương Zombie mèo, lúc này đang hướng hấn nhe răng gầm nhẹ, trên lưng một đạo trụ lù vết thương mười phần để làm người khác chú ý.

Mới vừa rồi bị Lãnh Mặc ngăn chặn biến dị Zombie lại đuổi theo nhào lên, hẳn không kịp lại cùng Zombie mèo giằng co, quay người đối với Zombie lại nện lại chém. Chỉ là nội tâm muốn phân thần nhìn chăm chăm Zombie mèo, nhưng là không còn có tinh lực lại ngưng tụ nước.

Zombie mèo trí tuệ đã rất cao, luôn là có thể tìm tới Lãnh Mặc phát lực trong chớp mắt xuất thủ, công kích vị trí cũng không hề nhắm vào cái cổ. May mắn Lãnh Mặc sớm có phòng bị, hai ngày này lại dưới sự chỉ điểm của Ngô Tuyết Nhạn siêng năng luyện tập, mỗi một cái động tác đều có tiếp sau biến hóa, tổng có thể tại ngàn cân treo sợi tóc né tránh.

"Tiếp tục như vậy không phải là biện pháp, như thế nào mới có thể đánh bại địch giành chiến thắng?" Lãnh Mặc lòng nóng như lửa đốt, hẳn biết các đội viên muốn chi trì không nổi, thế nhưng là chính mình lại không nghĩ tới biện pháp. Nóng vội, khó tránh khỏi có chút phân thần, bị Zombie đụng vào, thân

thể nghiêng một cái. Zombie mèo gặp được cơ hội tốt như vậy, há có thể buông tha, hú lên quái dị, hóa thành một đạo hắc ảnh, trước mặt đánh tới. Lãnh Mặc dưới tình thế cấp bách, chỉ có thể không chế đầu óc của nó huyết dịch chảy trở về, khiến nó trong chớp mắt mê muội. Thế nhưng là Zombie mèo tấn công tốc độ đã nhanh, lực lượng cũng đại, móng vuốt lại sắc bén, cho dù là trạng thái hôn mê, cũng phải để cho Lãnh Mặc trọng thương. Lãnh Mặc chỉ có thể mất thấy trước mặt bóng đen càng lúc càng lớn.

Ngần cân treo sợi tóc, bỗng nhiên trước mặt ánh sáng vàng lóe lên, bóng đen ánh sáng vàng đồng thời không thấy.

Lãnh Mặc té trên mặt đất, ngay tại chỗ lăn một vòng, né tránh Zombie công kích, lại nhìn lại, phát hiện đạo kia ánh sáng vàng dĩ nhiên là hồ ban mèo. Đây hồ ban mèo bình thường thoát nhìn lười biếng đấy, đối với mọi người đều hồ hững, thế nhưng ba con chó đều muốn nghe lời của nó. Lãnh Mặc đoán người đã sớm suy đoán nó là rất có cá tính cao thủ, hôm nay vừa thấy quả nhiên thân thủ bất phàm. Kia Zombie mèo vốn đã là Lãnh Mặc gặp qua nhanh nhất sinh vật, so với trước gặp phải gấu Zombie cùng Cự Ưng còn nhanh hơn một phần, hồ ban mèo vậy mà cùng nó lực lượng ngang nhau. Mà ở trần trọc xê dịch phương diện, hồ ban mèo còn tốt hơn. nhìn thoáng qua, Lãnh Mặc liền biết, Zombie mèo bại vong chỉ là vấn đề thời gian.

Lại nhìn trong sân, ba con chó cũng mang theo Khương Bạch Lộ cùng Trương Mẫn gia nhập chiến đoàn, sâu sắc hóa giải các đội viên áp lực. Nhất là ba con chó, trời sinh tinh thông đàn sói chiến thuật, vây quanh không lồ Zombie không ngừng quấy rối, có cái cơ hội liền vây quanh nó sau lưng đào ruột. Không lồ Zombie tuy lực lớn vô cùng, da dày thịt béo, nhưng là như vậy bạc nhược vị trí cũng theo không ngừng không ngừng tiến công. Lãnh Mặc trong nội tâm đại chấn.

Chỉ chớp lát sau, Lãnh Mặc giải quyết xong trước mắt biến dị Zombie, lại đi trợ giúp Ngô Tuyệt Nhạn cùng Khương Bạch Lộ. Ba đánh một, nhẹ nhõm đối phó. Tiếp theo bị các đội viên vây quanh Zombie cũng nhẹ nhõm giải quyết. Mà lúc này không lồ Zombie cũng ở ba con chó vây giết dưới âm âm ngả xuống đất. Lãnh Mặc không có đi quân bị hồ ban mèo treo lên đánh Zombie mèo, mà là nhắc tới bữa, đối với từng cái Zombie bỏ đào. Có chút Zombie xác thực không chết, chỉ là bởi vì hít thở không thông hôn mê, bọn họ sinh mệnh lực cường đại, rất có thể lần nữa tỉnh lại. Còn có chút Zombie đã đem ngực bắt nát, đem nước bài xuất, tuy chảy đầy Địa Huyết, lại có đơn giản năng lực hoạt động.

Lãnh Mặc thanh lý hết chiến trường, hồ ban mèo cũng hoàn thành một kích cuối cùng, lần này nó không có khách khí, trực tiếp đem Zombie mèo trở thành cơm trưa, bên kia ba con chó cũng bắt đầu xé xác ăn không lồ Zombie. Lãnh Mặc đã từng phỏng đoán biến dị sinh vật có thể thông qua dùng ăn các loại Zombie thịt tới trợ tiến hóa, hiện tại xem ra tính khả năng rất lớn.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1: Tận Thế Sơ Tham. Chương 18:

Cuộc chiến đấu này, bởi vì bị phục kích, đối thủ thực lực lại mạnh, nếu như không phải là biến dị sinh vật gia nhập chiến đoàn, nhất định muốn cả đoàn bị diệt. Hiện tại tuy thắng, lại là cái thắng thảm, đoàn đội đối mặt vấn đề ngược lại càng nhiều.

Đầu tiên là Bạch Khiết bị Zombie hút cạn máu. Cái cô nương này vốn là tính Từ Nhu yếu, không am hiểu chiến đấu, tại Zombie xuất hiện trước tiên, liền biến thành trọng điểm công kích đối tượng. Trương Mẫn nhìn nhìn thi thể của nàng, nghĩ đến hai người đã từng đều là biên giới hóa tiểu nhân vật, tại đội trưởng chính là an bài dưới có thể cùng biến dị sinh vật tiếp xúc, mới chậm rãi có tự tin. Hiện tại bất quá hai ngày, đã từng sống nương tựa lẫn nhau tiêu ty muối đã thiên nhân vĩnh viễn cách, không khỏi có chút một con ngựa đau cả tàu được ăn thêm cỏ (*) phiền muộn. Mấy ngày nay, tại Lãnh Mặc an bài, mọi người có ăn có uống, hành quân không phiền lụy, làm việc và nghỉ ngơi quy luật, để cho tất cả mọi người có một loại an nhàn cảm giác, nhưng là hôm nay một hồi đại chiến, Trương Mẫn mới phát hiện, nguyên lai tận thế vẫn là tận thế, nguy hiểm vẫn còn ở bên người. "Hôm nay là ngươi, có lẽ ngày mai sẽ là ta." Trong nội tâm nàng yên lặng thầm nghĩ.

Sau đó là nhiều người bị Zombie cắn bị thương. Tại Lãnh Mặc không có thả ngược lại những cái kia phổ thông Zombie lúc trước, các đội viên mỗi người đều phải đối mặt mấy cái Zombie, trong đó còn có ba con là biến dị quái. Mọi người mặc dù có qua diễn luyện, thế nhưng rốt cuộc không có trải qua cỡ lớn thực chiến, trận hình rất nhanh đã bị công phá, hiện tại có thể còn sống sót, đã là mấy ngày nay khắc khổ huấn luyện kết quả. Trong đó Ngô Tuyệt Nhạn bởi vì một mình đối mặt hai cái biến dị Zombie, hiện tại đã toàn thân đầm máu, bờ môi phát xanh. Những người khác bao gồm gia nhập chiến đoàn Khương Bạch Lộ đều có bất đồng trình độ quệt làm bị thương. Chỉ có Lãnh Mặc, Dư Quang Kiệt cùng Trương Mẫn, trên người một chút tổn thương cũng không có.

Dư Quang Kiệt nói: "Đội trưởng, hiện tại mọi người đều bị Zombie đã thương, theo ta thấy, không có tiếp tục ở lại chỗ này tất yếu, chúng ta những cái này không có bị thương đi trước a."

Lãnh Mặc nói: "Không được, bọn họ còn có hi vọng, đem bọn họ đều mang đi, nơi này mùi máu tươi quá lớn, rất nguy hiểm. Chúng ta nhanh chóng chuyển đi." Nói xong trước ôm lấy Ngô Tuyệt Nhạn bỏ vào xe xích lô, sau đó đối với cái khác thương binh nói: "Lên một lượt xe, trên xe ăn một chút gì, uống nước, băng bó kỹ miệng vết thương. Thời khắc chú ý mình nhiệt độ cơ thể."

Rồi hướng Dư Quang Kiệt nói: "Ngươi cười một cở, ta cười một cở. Chúng ta đi mau."

Dư Quang Kiệt nhìn nhìn thương binh, chột dạ nói: "Ta, ta sẽ không cười ba lần."

Trương Chính Nghị nói: "Ta tổn thương nhẹ, ta tới cười một cở."

Tất cả mọi người lên xe, Dư Quang Kiệt cùng Trương Mẫn đi theo bên cạnh. Lãnh Mặc đối với một mèo ba chó nói: "Các ngươi đã ăn xong chính mình theo kịp, chúng ta đi trước."

Hồ ban mèo dừng một chút, không để ý tới hân đón lấy ăn. Ba con chó ô ô gọi vài tiếng, biên Mục còn gật gật đầu, biểu thị biết.

Hai chiếc xe xích lô chở thương binh đi đoạn đường, lại đến một chỗ nghỉ ngơi, bên đường là mấy nhà tiệm cơm sửa xe đi, Lãnh Mặc dừng lại nói: "Chính là nơi này a, lại xa e rằng các ngươi không chịu nổi." Hân tiến vào một gian tiệm cơm, đem bên trong cái bàn hợp lại, sau đó xuất ra nói: "Thương binh đều tiến vào, nên băng bó băng bó, nên thanh tẩy thanh tẩy. Bên trong có bạch tửu, có thể tắm vết thương một chút." Nói qua ôm lấy Ngô Tuyết Nhạn, đi trước tiến vào. Đón lấy lại xuất ra đem trên xe còn lại vũ khí thực phẩm đều chuyển vào trong phòng.

Lãnh Mặc để cho tất cả thương binh đều nằm thẳng trên mặt bàn nghỉ ngơi, sau đó đem chính mình túi du lịch bên trong được phẩm lấy ra, cho mỗi cá nhân đều ăn một chút. Ngô Tuyết Nhạn thương thế quá nặng, Lãnh Mặc để cho Khương Bạch Lộ cùng Trương Mẫn đem nạng mang tới một cái phòng cao thượng, thuận tiện bọn họ cõng bỏ y phục thanh lý miệng vết thương.

Dư Quang Kiệt cầm lấy một bả riu chứa chấy, giữ ở ngoài cửa, nói: "Ta cho các ngươi canh gác."

Nguyên Thành Văn nghe xong lời này, hừ lạnh một tiếng, cái gì cũng chưa nói, đối với hân thất vọng thấu. Trương Chính Nghị nói lầm bầm: "Liên mạng của ngươi đáng giá." Lãnh Mặc trấn an nói: "Tạm thời không muốn cãi nhau mà trở mặt, trong chốc lát không biết sẽ phát sinh chuyện gì, vạn nhất tất cả mọi người hôn mê, không thể để cho một cái 'Cừ nhân' cho mọi người gác đêm"

Trương Chính Nghị nghiêm mặt nói: "Lãnh ca, trong chốc lát chúng ta nếu biến thành Zombie, ngươi cũng đừng lưu thủ. Hiện tại nội ưu ngoại hoạn, ngươi cũng không thể lòng dạ đàn bà."

Lãnh Mặc nghĩ nghĩ, hay là nói: "Ta tận lực a. Nếu là thật không hạ thủ, đó cũng là vận mệnh đã như vậy."

Lại qua một giờ,

Tất cả thương binh bất đồng trình độ địa khôi xương thiếu. Ngô Tuyết Nhạn hoàn toàn hôn mê; Từ Tinh, Nguyên Thành Văn cùng Phương Triết cảm thấy có chút ngủ gật; Trương Chính Nghị cảm giác mình rất khó chịu, thế nhưng tinh thần khá tốt; Khương Bạch Lộ chỉ là trên người hơi hơi nóng lên, gần như cùng người bình thường đồng dạng. Mọi người bây giờ tâm tình đã ổn định lại, cũng biết nên làm đều làm, kế tiếp chính là mặc cho số phận.

Lãnh Mặc ngồi bên người Từ Tinh, tiểu nha đầu tuy con mắt rất mệt a, thế nhưng vẫn còn ở nói chuyện: "Đội trưởng, ngươi nói ta tiến hóa xuất năng lực gì hảo? Ta nghĩ biến thành ma hình nữ, muốn trở thành cái dạng gì, liền biến thành cái dạng gì. Ta cho ngươi biến thành Lý tỷ được không."

Lãnh Mặc vuốt ve tóc của nàng, nói: "Biến thành Lý tỷ không tốt, ngươi liền làm chính mình tốt nhất rồi."

Từ Tinh mơ mơ màng màng mà nói: "Vậy ta hi vọng năng lực của mình là 'Như thế nào ăn cũng không béo', còn hy vọng có thể như con rùa đen nhỏ như vậy, lúc ngủ liền rút vào trong vỏ, không ai có thể đánh nhiều ta."

Lãnh Mặc nói: "Hảo. Hai cái này năng lực thực dụng nhất, ngươi có thể sống một vạn năm."

Từ Tinh không có trả lời, nguyên lai đã ngủ. Lãnh Mặc nhìn nàng trạng thái rất ổn định, thoáng yên tâm, lại nhìn những người khác. Nguyên Thành Văn cùng Phương Triết cùng biểu hiện của Từ Tinh đồng dạng, cũng ngủ rồi. Trương Chính Nghị lại càng ngày càng khó chịu. Hân cau mày, đối với Lãnh Mặc nói: "Lãnh ca, ta cảm thấy mình có cái gì không đúng, dường như ngực kim nén bức bối, thế nhưng hít sâu cũng không thành vấn đề a."

Lãnh Mặc dẫn hân đi vào một cái phòng cao thượng, nói: "Áo thoát khỏi, nhìn xem trước ngực có cái gì ngoại thương không có."

Trương Chính Nghị đem nội y áo ngoài toàn bộ thoát khỏi, hai người nhìn kỹ một chút, bản thân hân vẫn còn ở trước ngực đề lên. "Không có đổi hình địa phương, ấn lấy cũng không đau." Trương Chính Nghị nói.

"Ngươi đây là từ lúc nào, bắt đầu có cảm giác, bây giờ còn đang chuyển biến xấu sao?" Lãnh Mặc hỏi.

"Hân là từ trước đến nay trên đường lại bắt đầu. Lúc ấy ta tưởng rằng Đặng Tam Luân quá mệt mỏi, khi không có thở gấp đều đặn." Trương Chính Nghị hồi ức nói, "Về sau tất cả mọi người dần xếp xuống, ta mới chậm rãi cảm giác không đúng. Mấy phút đồng hồ này cảm giác chuyển biến xấu rõ ràng hơn, bây giờ còn đang tăng thêm."

Lãnh Mặc nói: "Ngươi loại tình huống này, ta chưa từng có gặp qua. Hiện tại ngươi chỉ có thể nghỉ ngơi thật tốt, bình phục tâm tình, đối với loại cảm giác này, ngươi muốn tỉ mỉ cảm giác, ngấm lại nó rốt cuộc là đâu phát sinh biến hóa. Ta lấy cho ngươi một ít đường kẹo cùng nước, ngươi cái miệng nhỏ ăn, chậm rãi uống, để mình thủy chung bổ sung thể lực cùng hơi nước."

Dàn xếp tốt Trương Chính Nghị, Lãnh Mặc lại đi xem nhìn Ngô Tuyết Nhạn cùng Khương Bạch Lộ. Ngô Tuyết Nhạn chẳng những chiều sâu hôn mê, hơn nữa trên người lúc lạnh lúc nóng. Lãnh Mặc đối với cái này cũng không có cách nào, rốt cuộc hiện tại điều kiện đơn sơ, Ngô Tuyết Nhạn nhiệt độ cơ

thể biến hóa lại rất nhanh, căn bản không kịp cho nàng giữ ấm hoặc hạ nhiệt độ. Khương Bạch Lộ ngược lại là không có vấn đề gì, ẩn chính nàng miêu tả, chẳng qua là cảm thấy có chút sốt nhẹ. Lãnh Mặc đưa tay dò xét dò xét trán của nàng, liền sốt nhẹ cũng không có cảm giác được. Bất quá vì bảo hiểm, Lãnh Mặc hay để cho Trương Chính Nghị rời đi trước phòng cao thượng, nàng sức chiến đấu yếu kém, hay là rời xa hai cái này tùy thời có thể Zombie hóa người tương đối khá.

Hơn 10' sau, bên ngoài đường lớn mấy người nhưng không có biến hóa, Trương Chính Nghị tại trong gian phòng trang nhã kêu lên: "Lãnh ca, mau tới." Lãnh Mặc lên tiếng chạy vào đi, trong đó Trương Chính Nghị ngồi phịch ở trên mặt ghế, mặt mũi tràn đầy kinh khủng. Hắn y phục còn không có mặc, lúc này bại lộ bên ngoài lồng ngực dường như nứt ra một đường vết rách, đang tại hướng ra phía ngoài tỏa ánh sáng. Khương Bạch Lộ cùng Trương Chính Nghị cũng nghe tiếng chạy đến, thấy được cảnh tượng đều lấy làm kinh hãi.

Trương Chính Nghị miêu tả nói: "Ta dường như muốn nổ đồng dạng, cảm thấy toàn thân nóng lên. Ta tựa như một cái núi lửa, nơi này tựa như miệng núi lửa, cảm giác muốn toát ra nham tương tới."

Lãnh Mặc trước đối với Khương Bạch Lộ cùng Trương Chính Nghị nói: "Các người trước tất cả về các vị, tránh nguy hiểm. Đừng xem, hiện tại liền đi!" Sau đó đối với Trương Chính Nghị nói: "Người buông lỏng tâm tình, hít sâu. Từ cảm giác của ta trong, người nơi này cũng không có thay đổi hóa, thể nhưng thi giác trên xác thực như một chỗ ngực nứt ra. Ta hiện tại sờ một chút này đạo vết rạn, người không cần phải sợ."

Trương Chính Nghị gật gật đầu, để cho hắn sờ lên, hỏi: "Như thế nào đây?"

Lãnh Mặc nói: "Nơi đó còn là có cơ bắp, ta đoán là có loại nào đó năng lượng ở chỗ này tiết lộ, cho nên thoát nhìn như một cái nứt ra. Kỳ thật thân thể của người hay là hoàn hảo, cũng không có đá thương ngăn."

Trương Chính Nghị nói: "Thế nhưng là từ cảm giác của ta, nơi này quả thật có xé rách cảm giác. Ta cảm thấy được chẳng những là mặt ngoài, từ nơi này tiến vào, toàn bộ trong lồng ngực đều có một cỗ đồ vật tại chuyển động, hơn nữa càng lần càng lợi hại, cọ đến địa phương, đều tốt như bị đao thối qua đồng dạng."

Lãnh Mặc nói: "Người loại tình huống này, cơ bản có thể nhất định là tiến hóa, thể nhưng loại này tiến hóa quá kịch liệt, có chút không khống chế được. Ta đem mình vừa mới tiến hóa thì kinh nghiệm, cho người chia sẻ một chút. Người xem một chút có thể hay không có tương trợ. Lúc ấy ta còn không biết mình dị năng là cái gì, chỉ cảm thấy trong đầu cảm nhận được một loại đồ vật. Loại vật này không chỗ nào không có, chỉ là có địa phương mỏng manh một ít, có địa phương nồng đậm một ít. Loại vật này là có thể theo gió mà động, ta liền nghĩ, nếu như thứ này năng động, ta đây liền thử khống chế nó. Ta nhắm mắt lại, dùng tinh thần tập trung cảm giác cái nào đó khu vực nhỏ, sau đó ta dường như cùng khu vực này bên trong vật chất hợp làm một thể, tinh thần của ta động, những cái này vật chất liền mang theo động; tinh thần của ta dừng lại, những cái này vật chất liền dừng lại; tinh thần của ta không hề chú ý phiên khu vực này, loại này hợp làm một thể cảm giác liền biến mất."

Trương Chính Nghị biết đây là trọng yếu phi thường kinh nghiệm, hắn nhắm mắt lại, một bên nghe, một bên nhận thức, một bên chính mình thử. Chỉ chốc lát sau, hắn mở mắt hưng phấn nói: "Ta thành công, Lãnh ca. Ta có thể khống chế nó. Ta thật có thể khiến nó không ở trong cơ thể ta mạnh mẽ đâm tới. Bất quá những vật này rất nhiều, ta có chút chú ý bất quá tới."

Lãnh Mặc khích lệ nói: "Có thể khống chế thật là tốt tin tức. Mỗi một chủng năng lực đều cần luyện tập. Người bây giờ tận lực khống chế, không muốn buông tha cho, cũng không nên gấp gáp. Ta lại đi nhìn xem người khác. Người đã đã hiện lộ ra dị năng, như vậy người khác cũng kém không nhiều lắm đến."

Trương Chính Nghị gật gật đầu, nói: "Lãnh ca người đi đi. Ta nhất định có thể làm. Ta sẽ trở nên giống như người mạnh mẽ."

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1: Tận Thế Sơ Tham. Chương 19:

Lãnh Mặc lại nhìn một chút mấy người khác, Ngô Tuyết Nhạn cùng Khương Bạch Lộ không có bất kỳ biến hóa nào. Trong hành lang ba người đều có bất đồng trình độ run rẩy hiện tượng, miệng vết thương của bọn hắn phụ cận thanh sắc đã giảm bớt, thể nhưng toàn thân đều có hiện thanh xu thế, nói không rõ là hảo là xấu.

Bên ngoài sắc trời dần dần tối xuống, Dư Quang Kiệt ở ngoài cửa có chút ngốc không thể, tiến vào cửa, hỏi: "Bọn họ đều thế nào?"

Lãnh Mặc giới thiệu sơ lược nói: "Trương Chính Nghị đang tại tiến hóa, những người khác nhìn không ra biến hóa. E rằng nếu đợi một giờ tài năng biết kết quả."

Vừa dứt lời, hán biến sắc, hô lớn nói: "Cẩn thận! Nhanh bí mật, đều trốn đến dưới mặt bàn mặt!" Đón lấy chính mình động thủ, đem vừa mới rời đi Phuong Triết, từ trên mặt bàn kéo hạ xuống, hướng dưới mặt bàn mặt quăng ra. Đón lấy chính mình hướng bên cạnh nhảy dựng! Chỉ nghe ầm ầm một hồi nổ mạnh, đón lấy một hồi rầm rầm gạch đá tán nát thanh âm, bọn họ chỗ tiệm cơm bị nện sụp một nửa.

Một cái to lớn đầu lâu từ sụp đổ vị trí với vào, trên đầu che kín lân phiến, một đôi mắt so với Lam Cầu còn lớn hơn. Trương Mẫn cả kinh kêu lên: "Xà! Xà!"

Lãnh Mặc sớm cảm giác đến đây là một mảnh biến dị đại xà, nếu như miệng rắn mở ra, liền một cỗ xe con cũng có thể nuốt vào. Chiều dài càng thêm kinh người, hiện tại cái đuôi vẫn còn ở Lãnh Mặc cảm giác phạm vi bên ngoài.

Đại xà đầu tiên bị cao gọi Trương Mẫn hấp dẫn lực chú ý, đầu tìm tòi co rút lại, mang nòng ngậm lên miệng, nguyên lãnh nuốt vào, toàn bộ quá trình chỉ ở trong chớp mắt, Lãnh Mặc hoàn toàn không có phản ứng kịp, chứ đừng nói chỉ là đi hỗ trợ. Cũng đang bởi vì đại xà này ăn tươi Trương Mẫn, phô bày thực lực, cho hán biết ở đây tất cả mọi người, e rằng một cái cũng chạy không được. Hán nghĩ điều động đại xà huyết dịch, nhưng là mình không chế lưu lượng quá nhỏ, tương đối đại xà cường đại trái tim, một chút tác dụng cũng không có.

Tuyệt vọng!

Tận thế đến nay, Lãnh Mặc không là lần đầu tiên cảm thấy tuyệt vọng, thế nhưng mỗi một lần đều có ngoại ý muốn phát sinh, để cho hán may mắn thoát khỏi tại khó. Lần này đâu này? Lãnh Mặc vắt hết óc, cũng không nghĩ tới như thế nào sợ bị ăn tươi vận mệnh.

Đại xà nuốt mất Trương Mẫn, bắt đầu phun toa lưỡi rắn tìm kiếm khắp nơi. "Xà thông qua hồng ngoại cảm giác tìm kiếm con mồi, dù cho trốn ở phế tích phía dưới cũng vô dụng, kế tiếp sẽ là ai chứ?" Lãnh Mặc nhăm chán địa cùng chờ đợi tử vong.

"Phanh!" Địa một tiếng, trong phế tích một tiếng vang thật lớn, giống như nổ tung một cái Lựu đạn. Một cái thân ảnh cao lớn, từ bên trong đứng lên. Hán lão đảo, đi đường có chút bất ổn.

"Nguyên Thành Văn! Zombie hóa! Còn biến dị! So với trước càng cường đại rồi!" Lãnh Mặc dùng cảm giác của mình năng lực không ngừng dò xét, lần lượt tin tức rung động đại não của hán, tư duy đều có điểm đường ngăn. "Hán chính là lần này ngoại ý muốn!"

Biến dị sinh vật đối với biến dị Zombie quả nhiên càng có hứng thú. Đại xà không hề tìm kiếm phế tích bên trong người sống sót, ngược lại toàn lực đánh về phía Nguyên Thành Văn. Nguyên Thành Văn hiện tại có gần 2m cao, quanh thân bao phủ một tầng tường khí, dĩ năng cũng không còn là phương hướng chỉ một sóng xung kích, mà là đem không khí áp súc thành mình muốn tùy ý hình dạng. Hán theo tay vung lên, trước mặt không khí liền theo chỉ biến thành một cái đại thủ, đem đại xà "Ba" địa chụp về phía một bên; nhắc chân giẫm mạnh, trong không khí liền hình thành một cái chân lớn ấn, đặt ở đại xà trên người. Đại xà mười phần cường tráng, đối với mấy cái này tổn thương cũng không thêm để ý, nhưng cũng bị đánh cho đông dao động tây sáng ngời, không hề có lực hoàn thủ. Một xà một thi cứ như vậy quần chiến lên.

Lãnh Mặc thừa dịp bọn họ không có phân ra thắng bại, vội vàng leo ra phế tích, phát động cảm giác đối với các đội viên lần lượt xem xét. Ngô Tuyết Nhạn cùng Khương Bạch Lộ chỉ chịu chút trầy da, Trương Chính Nghị chỗ phòng cao thượng hoàn toàn không có bị liên lụy, Dư Quang Kiệt sở hữu dị năng hộ thân, cũng không có bị thương. Từ Tinh cùng Phuong Triết lại đều đặt ở phế tích phía dưới.

Đào! Lãnh Mặc không kịp nghĩ nhiều, lập tức động thủ. Trương Chính Nghị cùng Khương Bạch Lộ đều chạy tới hỗ trợ. Lãnh Mặc nói: "Các ngươi không nên ở chỗ này lãng phí thời gian, thừa dịp hiện tại nhanh chóng chạy, có thể sống một cái là một cái."

Trương Chính Nghị cười khổ nói: "Lãnh ca, ngươi xem ta còn có hi vọng sao?"

Lãnh Mặc ngẩng đầu nhìn lên, thấy hán đã không có bình thường màu da, trên người che kín phát sáng vết rạn, dường như tùy thời muốn hóa thành khối vụn tán nát.

"Ngươi đây là có chuyện gì? Không có không chế được?" Lãnh Mặc lấy làm kinh hãi.

"Năng lượng gia tăng được quá nhanh,

Ta chỉ có thể không chế một phần nhỏ. Ta có thể cảm giác được, e rằng qua không được bao lâu, ta muốn nổ tung." Trương Chính Nghị bình tĩnh nói, "Bất quá ta bây giờ còn có thể làm điểm sống." Nói qua hán cúi người xuống đón lấy khai thác phế tích, biên đào vừa nói: "Trong chốc lát Nguyên Thành Văn cùng đại xà mặc kệ người nào thắng, còn lại kia cái khẳng định hay là kinh dịch. Lúc đó, chính là ta có thể vì mọi người làm cuối cùng một chút cống hiến."

Lãnh Mặc cầm lấy tay của hán nói: "Ngươi chuyên tâm một chút, có lẽ không cần hi sinh chính mình, liền có thể không chế tốt năng lượng trong cơ thể, để cho chúng định hướng bộc phát ra."

Trương Chính Nghị tránh ra tay của hán, nói: "Lãnh ca, thân thể của ta ta lý giải. Vừa rồi ta cũng dùng qua rất nhiều phương pháp, vô dụng. Mấy ngày nay, mọi người cải biến, ta đều nhìn ở trong mắt. Là ngươi, ngươi cho mọi người vạch kế hoạch, nuôi lớn nhà tổng kết kinh nghiệm, để cho mọi người có đủ độc lập sinh tồn năng lực. Ngươi vẫn còn ở trên tường lưu lại tin tức, tương trợ những cái kia vốn không quen biết người. Là ngươi đề cho chúng ta tại tận thế trong hưởng thụ đến an nhàn vui vẻ, để cho chúng ta cảm thấy còn sống ở một cái văn minh trong xã hội. Là ngươi đề ta biết, cho dù là tại tận thế, ngoại trừ vì tư lợi, cũng có lựa chọn khác. Là ngươi đề ta tin tưởng, nếu như ta vì người khác hi sinh, sẽ có người tán thành giá trị của ta, mà không phải Hướng mỡ những người này đồng dạng trào phúng ta là ngu ngốc."

"Phanh!" Một tiếng vang thật lớn cắt đứt Trương Chính Nghị kể ra. Đại xà rốt cuộc tìm được phương pháp. Phía trước nó dùng đầu đánh nghi binh, lại

đem cái đuôi của mình xa xa vẫy quanh Nguyên Thành Văn sau lưng, thừa dịp bất ngờ, hung hăng chụp được. Lần này cứng rắn, chẳng những đem tường khí đánh tan, liền thân thể của Nguyên Thành Văn cũng đập trở thành bánh thịt. Đại xà lại đem đầu tìm tòi co rút lại, thì thể vào bụng.

"Đến ta." Trương Chính Nghị đứng người lên, hướng đại xà chạy tới.

Không hề có lo lắng, đại xà vẫn là tựa đầu tìm tòi co rút lại, trên mặt đất đã không có Trương Chính Nghị thân ảnh. Đón lấy một tiếng vang thật lớn, thiên thượng phảng phát hạ xuống một hồi huyết vũ, đầu rắn bị tạc trở thành huyết nhục khối vụn. Thân rắn tại xương sống phản xạ dưới không ngừng cuộn cuộn, áp sụp mấy gian phòng ốc, càng lẩn càng xa.

Lãnh Mặc bôi sạch trên mặt nóng hồi huyết nhục, cũng không biết nào là Trương Chính Nghị, nào là đại xà. Bên người, Khương Bạch Lộ nước mắt cùng máu tươi ở trên mặt lẩn lộn thành một đoàn.

Lãnh Mặc chịu đựng nội tâm bị thống cùng kích động, há miệng run rẩy tiếp tục khai thác phế tích, rốt cục thấy được Từ Tinh đầu. Tiểu nha đầu mặt mũi tràn đầy bụi đất, khỏe miệng máu chảy không chỉ, thấy được Lãnh Mặc, khó khăn nở nụ cười một chút, nói: "Đội trưởng, không cần tốn sức."

Lãnh Mặc cảm giác đến lồng ngực của nàng bị đập vụn, xương sườn đâm xuyên qua phổi, đã vô vọng còn sống, nhưng vẫn kiên trì đem trên người nàng đá vụn chuyển khai mở.

Từ Tinh nói: "Ta mới vừa rồi bị nện vào thời điểm liên tỉnh. Một mực sẽ chờ ngươi đến. Ta liền nghĩ báo cho ngươi, phát sinh những sự tình này, đều không phải của ngươi sai, ngươi đã tận lực."

Lãnh Mặc nói: "Ta biết, ta tận lực."

Từ Tinh nhếch miệng cười cười: "Đội trưởng thông minh nhất, so với ta thông minh nhiều, nhất định có thể nghĩ thông suốt. Xem ra ta làm không thành người tiến hóa, thế nhưng ta chết đi còn có thể biến thành Zombie ah. Đội trưởng đến lúc sau cũng không nên nương tay a."

Lãnh Mặc nhìn nhìn nàng, không có đáp ứng, cũng không có cự tuyệt. Từ Tinh cao hứng nói: "Mặc kệ ngươi làm như thế nào, ta đều cao hứng. Đội trưởng, ta đều nhanh chết rồi, ngươi có thể hay không nói cho ta biết, 'Át chủ bài' là cái gì a?"

Lãnh Mặc dờ dẩn nói: "Át chủ bài a, ta có thể không chế nước. Cảm giác nước, ngưng tụ nước, không chế thủy lưu."

Từ Tinh nói: "Đây coi là cái gì át chủ bài a?"

Lãnh Mặc phảng phất trở lại cùng nàng một mình hành động thời điểm, kiên nhẫn giải thích nói: "Ta có thể thông qua cảm giác nước nồng độ, tới xác định xung quanh nơi đó có người, nơi đó có Zombie a; ta còn có thể thông qua khống chế nước, tới khống chế người huyết dịch, để cho bọn họ đại não thiếu máu mê muội a; ta còn có thể thông qua khống chế thủy lưu mở ra khóa a; ta còn có thể đem nước đưa đến Zombie khí quản trong, để cho bọn họ hít thở không thông a."

Từ Tinh bừng tỉnh đại ngộ: "A, nguyên lai lợi hại như vậy a. Đội trưởng tới bỗng. Đội trưởng, ta thế nhưng là trước hết nhất biết lá bài tẩy của ngươi người ah. Ta là chúng ta trong đội thành viên trung tâm a?"

"Đúng vậy a, ngươi đương nhiên là thành viên trung tâm a."

"Ta là so với Lý tỷ còn hạch tâm thành viên trung tâm ah."

"Nha đầu ngốc, ngươi đương nhiên là trọng yếu nhất thành viên trung tâm á. Vì cái gì phải cứ cùng Lý tỷ so với nha."

"Hừ, muốn so với. Chẳng những cùng Lý tỷ so với, còn muốn cùng Khương Bạch Lộ so với, cùng Ngô Tuyệt Nhạn so với."

"Hào hào hảo, chúng ta cùng với các nàng so với, bất quá các nàng cũng không sánh bằng ngươi."

"Hắc hắc..." Từ Tinh mỉm cười nheo mắt lại, lại cũng không nói chuyện.

Lãnh Mặc ngơ ngác ngồi lên, phảng phất thời gian đều đình trệ.

Thật lâu, một tiếng thét kinh hãi phá vỡ hắc trầm mặc.

"Ngươi làm gì! Hồn đản, cút ngay!"

Lãnh Mặc quay đầu, thấy Dư Quang Kiệt đang đem Khương Bạch Lộ đè xuống đất, một đôi tay nhéo ở cổ của nàng! Thế nhưng không đợi Lãnh Mặc có chỗ động tác, Dư Quang Kiệt bỗng nhiên thân thể nhoáng một cái, tựa hồ ngây dại, ngay sau đó bị Khương Bạch Lộ một cước đạp khai mở. UU đọc sách (www.uuk.com An Shu. Com)

"Chuyện gì xảy ra?" Lãnh Mặc rút ra bên hông tay búa.

Khương Bạch Lộ sợ hãi, ôm chân ngồi dưới đất, chỉ là khóc.

Dư Quang Kiệt phục hồi tinh thần lại, thoáng cái nhảy ra: "Nàng! Là nàng! Nàng biến dị!" Dư Quang Kiệt chỉ vào Khương Bạch Lộ kêu lên.

Khương Bạch Lộ bị hấn khoa trương hành vi sợ choáng váng, nói cái gì đều nói không ra.

Dư Quang Kiệt nói tiếp: "Ta khờ dựa gần nàng đã cảm thấy không đúng, liền nghĩ tập kích nàng, sau đó nàng quả nhiên có vấn đề, ta về sau hoàn toàn mất đi ý thức. Nàng nhất định là khổng chế không được dị năng, liền giống như Trương Chính Nghị, chính bọn họ sẽ hại chết chính mình."

Lãnh Mặc trầm giọng nói: "Trương Chính Nghị không phải mình hại chết chính mình, mà là cứu được chúng ta."

"Vậy là phé vật lợi dụng!" Dư Quang Kiệt hô, nhìn nhìn sắc mặt của Lãnh Mặc, lại sửa lời nói: "Vậy là hấn tự nguyện, là chính bản thân hấn nghĩ phát huy cuối cùng một chút giá trị. Thế nhưng là nàng không đồng nhất." Dư Quang Kiệt lại chỉ hướng Khương Bạch Lộ, "Chính nàng hấp dẫn người khác công kích nàng, nàng còn có thể tổn thương người khác. Nàng chính là cái tai họa, hoàn toàn không có giá trị. Thừa dịp nàng dị năng không có giống Trương Chính Nghị như vậy bạo phát, trước cạn mất nàng."

Lãnh Mặc nhìn nhìn Khương Bạch Lộ, nàng còn ôm chân ngồi dưới đất, thế nhưng tựa hồ quả thật làm cho người cảm thấy nàng rất nguy hiểm. Thế nhưng từ đối với Dư Quang Kiệt không tín nhiệm, hấn còn là nói: "Người xác định mới vừa rồi là nghĩ công kích nàng, mà không phải làm chút gì?"

"Ách..." Dư Quang Kiệt đầu tiên là cứng họng, tiến tới nói: "Hiện tại xoắn xuýt cái này có cái gì ý nghĩa? Nàng dị năng đến cùng có hiệu quả gì, chúng ta căn bản không biết. Chỉ có giết đi nàng, chúng ta mới an toàn."

"Ta nói câu công đạo." Một thanh âm chọc vào đi: "Trước hết để cho ta xuất ra."

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1: Tận Thế Sơ Tham. Chương 20:

"Phương Triết, ngươi không có việc gì?" Lãnh Mặc kinh hi nói: "Này chỉ sợ là hôm nay tin tức tốt nhất."

Dư Quang Kiệt nhìn nhìn Phương Triết cổ sức mà từ trong phế tích leo ra, cảnh giác về phía bên cạnh dịch hai bước.

Phương Triết thờ hồn hèn nói: "Lãnh ca, ngươi đem ta ném tới dưới đáy bàn, ta liền tỉnh, bất quá ở phía dưới cũng không nhúc nhích được. Vừa rồi Khương Bạch Lộ cùng Dư Quang Kiệt qua, vốn là muốn đem ta đào lên. Đào được một nửa, ta cũng cảm thấy một hồi sợ hãi. Hấn là từ trên người Khương Bạch Lộ truyền đến một hồi nguy hiểm khí tức."

Nghe xong lời này, Khương Bạch Lộ sắc mặt âm đạm, liền khóc đều đã quên. Dư Quang Kiệt đi tới, vỗ vỗ bờ vai Phương Triết, cười nói: "Hảo huynh đệ!"

Phương Triết lách mình tránh thoát tay của hấn, đi đến một bên, chán ghét nói: "Ai với ngươi là tốt huynh đệ? Ta tuy cảm nhận được nguy hiểm, thế nhưng không nghĩ công kích nàng, hiện tại cũng không nghĩ giết đi nàng."

Dư Quang Kiệt ngượng ngừng cười cười, nói: "Đó là bởi vì ngươi không có năng lực giết nàng." Rồi hướng Lãnh Mặc nói: "Tối thiểu đã chứng minh ta là trong sạch."

Lãnh Mặc âm nghiêm mặt, bắt tay búa ném tới trước mặt Khương Bạch Lộ, nói: "Ngươi rồi đi trước nơi này."

Khương Bạch Lộ ngơ ngác đối với tay búa nhìn qua trong chốc lát, không có lấy, trực tiếp chạy mất.

Lãnh Mặc đối với Dư Quang Kiệt nói: "Hiện tại nàng đã đi rồi, ngươi có thể giải thích một chút chuyện vừa rồi."

Dư Quang Kiệt nói: "Còn có cái gì hảo giải thích? Nữ nhân này ngay cả có vấn đề. Phương Triết cũng cảm thấy."

Phương Triết nói: "Ta đã nói rồi, ta không nghĩ công kích nàng, càng không muốn như ngươi làm như vậy không bằng cảm thú sự tình."

Dư Quang Kiệt khí đạo: "Đừng tìm ta mà xạo khi cao thượng. Phương Triết ngươi chẳng qua là một người bình thường, đương nhiên cái gì cũng không dám làm. Kia Trương Thiên Hà đâu này? Đồng Thắng Lợi đâu này? Bọn họ đánh ta, chiếm vợ của ta, các ngươi ai ngờ đi qua cho ta trút giận? Còn có ngươi Lãnh Mặc. Ngươi đối với lấy nhiều như vậy cô nương, nên cái gì cũng không có nghĩ tới? Khương Bạch Lộ này đã sớm vụng trộm nhìn ngươi, còn có Ngô Tuyết Nhạn đó, vừa mới chết lão công cùng với ngươi đi được gần như vậy, chồng nàng thế nhưng là ngươi giết, ngay tại ta cùng trước mặt nàng."

Lãnh Mặc không nói gì. Dư Quang Kiệt thì càng nói càng kích động, nói: "Ngươi trước kia có bạn gái, hiện tại ngươi bạn gái nhỏ chết rồi, ngươi tự do. Bây giờ là tận thế, ngươi là người tiến hóa, chẳng lẽ không nghĩ lấy ba vợ bốn nàng hầu? Ngô Tuyết Nhạn vẫn còn ở bên trong nằm, ngươi liền không muốn vào xem? Như người như ngươi, tuy chỉ có cái phụ trợ dị năng, thế nhưng dám đánh dám liều, coi như là cái cường giả, đến Bình Dương cứ địa, ngươi liền có thể đồng ý người dưới? Đừng gạt người, cũng đừng lừa gạt mình, trong lòng ngươi đã sớm tao động. Nghe ta, theo ta lẫn lộn, buông xuống ngươi kia ghi buồn cười đạo đức cùng mặt mũi..."

"Hả?" Lãnh Mặc trên tay truyền đến một hồi đau đớn. Cúi đầu vừa nhìn, nguyên lai là Từ Tinh đã biến thành Zombie, đang cắn tay của mình hút máu.

"Ha ha, Lãnh Mặc, bị bạn gái nhỏ cắn được tư vị thế nào a?" Dư Quang Kiệt cười nói.

Phương Triết cả giận nói: "Ngươi, ngươi hỗn đản! Ngươi nói nhiều lời như vậy, chỉ vì hấp dẫn lực chú ý của chúng ta, để cho Lãnh ca bị thương."

"Đoán không sai, chính là phản ứng chậm một chút." Dư Quang Kiệt đắc ý nói: "Hiện tại hần tùy thời có thể biến thành Zombie. Hần còn là người bình thường thời điểm, ngươi liền đánh không lại hần a. Nếu biến thành Zombie, ngươi là đối thủ của hần sao? Phương Triết, ta mới vừa nói, có một chút là thật tâm. Theo ta lẫn lộn! Ta không muốn đơn đả độc đấu, ta cũng cần một cái đoàn đội."

Phương Triết khoe môi nhếch lên khinh thường địa cười lạnh: "Theo ngươi lẫn lộn, còn không bằng đơn đả độc đấu."

Lãnh Mặc lúc này nói khẽ: "Nguyên lai bị hút máu, là cảm giác như vậy." Hần vốn định giết chết Từ Tinh biến thành Zombie, thế nhưng lúc hần giơ tay lên, thấy được Zombie đầu theo tay của hần ngừng, một đôi tràn ngập mù mịt con mắt tò mò nhìn hần, tình cảnh, để cho hần nhớ tới tiểu nha đầu nghe hần truyền thụ tri thức bộ dáng. Lúc đó, nàng chính là như vậy mạng đầu, mở to con mắt lớn, không biết là ngăn người, suy nghĩ hay là sùng bái.

Lãnh Mặc đối với Phương Triết nói: "Ngươi chờ ta với." Nói qua đem tiểu nha đầu Zombie từ trên tay cỡi xuống, sau đó chuyển khối tảng đá lớn ngăn chặn. Làm xong đây hết thấy, hần quay đầu, đối với Dư Quang Kiệt nói: "Kỳ thật ta để cho Khương Bạch Lộ đi,

Không phải là bởi vì nàng rất nguy hiểm. Mà là muốn nhìn một chút, ngươi là bởi vì chịu ảnh hưởng của nàng, mới biến thành người xấu, hay là bản thân ngươi chính là người xấu."

Dư Quang Kiệt nói: "Ta nhỏ vào! Ngươi sẽ chết, còn ôm đạo đức không tha đầu này? Ta còn thật sự có niềm tin tưởng ngươi chính là cái cổ hủ cổ giả. Lão tử chính là người xấu, ngươi có thể như thế nào đây? Trên tay ngươi có gia hỏa đều không gây thương tổn ta, hiện tại liền búa đều ném đi, tay không tác sát, có thể đầu được ta sao? Hai người các ngươi cùng tiến lên, ta cũng không sợ."

Lãnh Mặc đối với Phương Triết nói: "Kỳ thật ta cùng hần nói vậy lời nói, chủ yếu là hi vọng ngươi không muốn cho là ta là một tàn bạo người."

Phương Triết nhìn nhìn Lãnh Mặc điềm nhiên như không có việc gì biểu tình, lập tức biết hần sớm đã đã tính trước, đáp: "Làm sao như vậy được? Lạnh người của Ca phẩm, chúng ta đều là rất bội phục."

"Cảm ơn." Lãnh Mặc nói.

"Các ngươi nói thấp... Khục khục... A...!" Dư Quang Kiệt lời vừa nói phân nửa, bỗng nhiên ho khan, trong lỗ mũi, trong miệng đều phun ra một cổ Thanh Thủy, đón lấy càng phun càng nhiều, lại tổng cũng hấp không tiến khí. "Đây là có chuyện gì?" Hần thất kinh mà nghĩ làm cho cái mình bạch. Lúc này hần phát hiện Lãnh Mặc cùng Phương Triết đang tại hướng Ngô Tuyết Nhạn phòng cao thượng đi đến, Lãnh Mặc đang cùng Phương Triết giải thích: "Kỳ thật ta dị năng có thể cho bọn họ trực tiếp kim nén mà chết, hơn nữa phát động lên một chút báo hiệu cũng không có." Phương Triết hâm mộ nói: "A! Trùng hợp như vậy hay, kia nếu như ngươi làm sát thủ chẳng phải là rất bí mật."

"Người! Ngươi vì cái gì không nói sớm..." Mang theo không cam lòng, Dư Quang Kiệt trước mắt tối sầm.

Ngô Tuyết Nhạn vẫn còn ở hôn mê. Lãnh Mặc nhìn nàng một cái, nói: "Theo lý thuyết, các ngươi tất cả đều tỉnh, nàng cũng nên tỉnh. Ta xem nàng có thể là bởi vì không chút máu quá nhiều, cho nên bây giờ còn đang hôn mê, mà không phải tiến hóa nguyên nhân. Bất quá vì đề ngừa vạn nhất, ngươi hay là cầm môn vũ khí trông coi nàng a."

Phương Triết hỏi: "Lãnh ca, ngươi ý tứ này, nói là ngươi muốn đi?"

Lãnh Mặc đáp: "Đúng vậy a. Dư Quang Kiệt tuy chí lớn nhưng tài mọn, thế nhưng có một chút nói không sai. Nếu như ta biến thành Zombie, rất có thể hội giống như Nguyên Thành Văn, trở nên càng mạnh. Đến lúc sau e rằng các ngươi đều trốn không thoát. Mặt khác, ta vừa rồi khả năng lời nói được có nghĩa khác. Khương Bạch Lộ càng chạy càng xa, đã chạy xuất cảm giác của ta phạm vi."

Phương Triết hỏi: "Lãnh ca ngươi không phải là muốn cho nàng đi sao? Vậy ngươi nói được quả thật có nghĩa khác, ta cũng tưởng rằng để cho nàng đi được càng xa càng tốt."

Lãnh Mặc nói: "Ta chỉ là muốn cho nàng hơi hơi trốn xa một chút, ai, bất quá bây giờ đã như vậy, chỉ có thể mất bò mới lo làm chuồng. Đúng rồi, ngươi hần là tiến hóa a, có cái gì dị năng?"

Phương Triết nói: "Ta cũng không biết. Ta có thể cảm thấy mình thể lực tăng lên, thế nhưng thật sự không biết có cái gì dị năng."

Lãnh Mặc nói: "Không quan hệ, dị năng hần là vô cùng kỳ quái, ngươi xem Khương Bạch Lộ, chính mình cũng không biết chuyện gì xảy ra, liền nhận người ghét bỏ."

Phuong Triết nói: "Ta không phải là ghét bỏ nàng, là sợ hãi nàng. Lành ca người cách khá xa, cảm thụ không sâu, vậy thì thật là rất dọa người một loại cảm giác."

Lãnh Mặc gật đầu biểu thị ra rõ ràng: "Không sao, dù sao ta nhất định phải tìm đến nàng. Người trước ở chỗ này trông coi a, ta sẽ đem Từ Tinh mang đi. Một lát nữa nhì, đoán chừng các súng vật cũng nên tới. Sau đó người cùng Ngô Tuyết Nhạn, cùng với chúng kết bạn đi, như vậy an toàn chút. Nếu như có thể nói, chúng ta Bình Dương gặp lại."

Phuong Triết nghiêm túc gật đầu: "Đội trưởng, ta cam đoan hoàn thành nhiệm vụ. Đến Bình Dương tập hợp."

Lãnh Mặc quơ lấy một bả riu chữa cháy, cầm lấy cột chắc Từ Tinh, tiêu thất tại Phuong Triết trong tầm mắt.

"Cái này Khương Bạch Lộ, chạy trốn cũng quá nhanh!" Lãnh Mặc đã đem tiểu nha đầu Zombie phóng sanh, sau đó hắn dẫn theo búa một đường đuổi theo, chạy đến trời đã tối rồi, lại thủy chung không có phát hiện Khương Bạch Lộ bóng dáng. Hắn cảm giác mình đều muốn thoát lực, thân thể cũng có chút sốt nhẹ, quyết định nhanh chóng tìm một chỗ qua đêm. Hắn tại ven đường tùy ý tìm một cái cửa hàng, thanh lý xuất một khối địa phương, bên người cất kỹ thức ăn nước uống, dỡ xuống một thân trang bị, ngủ thật say. Một giấc này ngủ được mười phần an ổn. Lãnh Mặc cả đêm đều cảm giác mình nằm ở ẩm áp trên bờ cát, ẩm ướt không khí ở bên người bay tới lay động đi, hắn đã thật lâu không có nhận thức như vậy cảm giác thư thái. Tại loại cảm giác này bao bọc, hắn một mực ngủ đến sáng ngày thứ hai tám giờ, đại khái mười hai giờ. Sau khi tỉnh lại, vẫn cảm giác được vẫn chưa thỏa mãn, hắn thậm chí nghĩ có phải hay không hắn là lại để cho Zombie cắn một chút thử một chút. đương nhiên, hắn sẽ không thật sự xúc động như vậy, bởi vì có lẽ tiếp theo, hắn sẽ đi đến Nguyên Thành Văn lão Lộ.

Sau khi tỉnh lại Lãnh Mặc, bắt đầu quy hoạch hôm nay hành trình. Đầu tiên, ngày hôm qua không có truy đuổi trên Khương Bạch Lộ, nói rõ nàng rất có thể không có dọc theo quốc lộ đi, hôm nay còn muốn tìm nàng liền càng không khả năng; tiếp theo, chính mình không có đổi thành Zombie, mà là năng lực tiến hóa, đối với đoàn đội mà nói đã không có nguy hiểm; cuối cùng, Phuong Triết là một tồn tại cảm giác hơi thấp người, Lãnh Mặc không thể xác định hắn có thể hay không gây bất lợi cho Ngô Tuyết Nhạn. Tổng hợp này ba giờ, Lãnh Mặc quyết định phản hồi ngày hôm qua nơi trú quân, nhìn xem Ngô Tuyết Nhạn tình huống, sau đó tập kết tiểu đội cùng súng vật, một chỗ tìm kiếm Khương Bạch Lộ.

Đi qua cả đêm nghỉ ngơi cùng tiến hóa, Lãnh Mặc cảm thấy tinh thần của mình cùng thân thể đều đã có thật lớn đề thăng, đường trở về chỉ dùng không được một giờ. Bất quá hôm nay nơi trú quân, cùng ngày hôm qua lại có rất lớn bất đồng. Từ xa nhìn lại, kia mấy chỗ cửa hàng cùng phế tích cũng còn là nguyên dạng, thế nhưng nơi xa đại xá thì thể, đã trở thành một bộ khung xương, xung quanh còn có rất nhiều những sinh vật khác thì thể, đại bộ phận đều không trọn vẹn không được đầy đủ, có chút thật là chỉ còn lại dày đặc xương trắng. Rất hiển nhiên, ngày hôm qua Lãnh Mặc đi rồi, nơi này vây quanh biến dị đại xá thì thể, phát sinh một cái khác trận đại chiến.

"Ngô Tuyết Nhạn lúc ấy ngay tại chiến trường phụ cận, không biết bọn họ thế nào." Lãnh Mặc tăng nhanh bước chân đến gần xem xét, phát hiện bọn họ đã đi rồi. Hắn tại trong phế tích kiểm tra một lần, phát hiện đoản đao tay búa cũng không còn, thực phẩm đại bộ phận bị mang đi, bất quá phía ngoài xe xích lô cũng không có cướp đi. "Đây là có chuyện gì, xem ra giống như là có kế hoạch rút lui khỏi, thế nhưng vì cái gì vô dụng phương tiện giao thông?" Lãnh Mặc vừa cẩn thận địa cảm giác một lần tình huống chung quanh.

"Ồ? Khương Bạch Lộ! Nàng vậy mà trở về."

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1: Tận Thế Sơ Tham. Chương 21:

"Khương Bạch Lộ, nên rời giường. Ngủ nướng không phải là thói quen tốt ah." Lãnh Mặc đẩy đẩy co rúc ở trên giường tiểu nữ nhân.

"Không, ta có thể vậy khốn, ngủ thoải mái nhất." Khương Bạch Lộ mơ mơ màng màng địa nói lảm bảm.

Lãnh Mặc nhớ tới chính mình tối hôm qua cảm giác thư thái, cũng muốn nằm xuống ngủ tiếp một lát, bất quá lý trí chiến thắng cảm tính: "Tĩnh tĩnh, cùng ta nói một chút ngày hôm qua chuyện gì xảy ra. Không còn đề bạt nước gội người rồi ah."

"A ~~~!" Khương Bạch Lộ phiền muộn địa kêu lên: "Tuyết Nhạn ghét nhất! Ồ?" Nàng rốt cục thấy rõ Lãnh Mặc, ngây dại.

Lãnh Mặc thấy nàng tỉnh, ngồi xa một chút, nói: "Tĩnh ngủ? Ngày hôm qua người đi làm cái gì sao?"

"Hừ!" Khương Bạch Lộ không để ý tới hắn.

Lãnh Mặc giải thích nói: "Ngày hôm qua đâu, ta bỗng ý là để cho ngươi trốn xa một chút, ta xử lý xong sự tình sẽ tới tìm ngươi. Thế nhưng về sau phát hiện ngươi càng chạy càng xa, chạy ra cảm giác của ta phạm vi. Ta liền đi truy đuổi ngươi, thế nhưng không có tìm được ngươi. Lúc ấy ta lại bị Zombie cắn, không dám trở về, ngay tại bên ngoài đợi một đêm, buổi sáng hôm nay phát hiện mình không thay đổi thành Zombie, rồi mới trở về."

"Ah." Khương Bạch Lộ nghe hần giải thích, sắc mặt hòa hoãn một ít, nhưng còn không có nói nhiều.

Lãnh Mặc nói tiếp đi: "Ngày hôm qua loại tình huống đó dưới thật sự là phân thân thiếu phương pháp. Cho nên ta để cho Phương Triết ở chỗ này nhìn nhìn Ngô Tuyết Nhạn. Thế nhưng Phương Triết người kia ngươi cũng biết, là một bí ẩn làm người ta phát bực, ta cũng không biết hần người nào phạm, cho nên hôm nay nhanh chóng trở về nhìn xem. Thế nhưng là chờ ta trở lại vừa nhìn đâu, bọn họ người đều biến mất, ngược lại ngươi xuất hiện ở nơi này. Cho nên ta muốn hỏi hỏi, ngày hôm qua ta đi về sau chuyện gì xảy ra, bọn họ cuối cùng đều thế nào đâu này?"

Khương Bạch Lộ vẫn còn ở hờn dỗi, thế nhưng Lãnh Mặc nhìn chăm chăm vào nàng, để cho nàng nội tâm sợ hãi, đành phải nói: "Các ngươi đem ta đuổi đi. Thế nhưng là Tuyết Nhạn còn ở nơi này. Các ngươi những cái này xử nam nhân, không có một đồ tốt, Tuyết Nhạn còn hôn mê, ta sao có thể để cho nàng lưu lại bên người các ngươi."

Lãnh Mặc ngắt lời nói: "Ta cắt đứt một chút a, Dư Quang Kiệt không là đồ tốt, thế nhưng ta cùng Phương Triết là đồ tốt." Nghĩ nghĩ, sửa lời nói: "Phương Triết cũng không nên nói, ta khẳng định là đồ tốt."

Khương Bạch Lộ thấy hần còn dám vì chính mình biện hộ, oán hận địa trừng mắt hần.

"Ách... , ta hần có thể tính thứ tốt a, tôi thiếu không xấu." Lãnh Mặc bị nàng trừng được có chút chột dạ.

Khương Bạch Lộ bỗng nhiên đưa tay đánh tới, trong miệng khóc rống nói: "Ngươi còn không xấu! Ngươi còn không xấu! Gọi ngươi đuổi ta đi! Ngươi cần bản không biết, ngày hôm qua đối với ta có bao nhiêu tổn thương!"

Lãnh Mặc vốn biết nàng có chỗ hiểu lầm, nội tâm ủy khuất, muốn cho nàng đánh hai cái hả giận. Không nghĩ tới bỗng nhiên cảm thấy một hồi sợ hãi, cả kinh hần lông tơ đứng đấy, trong nội tâm dâng lên một cái ý niệm trong đầu: "Khương Bạch Lộ mười phần nguy hiểm!" Hần lập tức quơ lấy búa để ngang trước ngực, đồng thời hướng về sau nhanh chóng thối lui vài bước.

Khương Bạch Lộ vẫn còn ở phát tiết tâm tình, bỗng nhiên bị hần liên tiếp động tác cắt đứt. Thấy hần cầm búa cánh giới, mục quang hung ác, Khương Bạch Lộ nội tâm phát lạnh, thống khổ nói: "Ngươi cũng muốn giết đi thật là ta?"

Lãnh Mặc xa xa bỏ đi, nói: "Xem ra ta rốt cục cảm nhận được Phương Triết ngày hôm qua theo như lời cảm giác. Quả nhiên mười phần khủng bố. Bất quá ngươi yên tâm, ta còn có thể khống chế ở không giết ngươi, bằng không ngươi bây giờ đã chết."

Khương Bạch Lộ chán nản nói: "Hiện tại như vậy, cùng giết đi ta có cái gì khác nhau? Các ngươi cũng nói ta có vấn đề, đều phải rời ta, chẳng lẽ ta liền một mực như vậy cô độc địa sống sót?"

Lãnh Mặc an ủi: "Sẽ không đâu. Ngươi cũng không phải đều khiến người cảm thấy sợ hãi, nhất định là có nguyên nhân. Ta sẽ cùng ngươi, cùng nhau nghiên cứu ngươi năng lực, để cho ngươi có thể tự do địa khống chế."

Khương Bạch Lộ sững sờ trong chốc lát, tâm tình hòa hoãn một ít, nói: "Đều tại ngươi cắt đứt ta, ngươi còn có nghe hay không?"

"Nghe, nghe." Lãnh Mặc sợ lại động đến tâm tình của nàng, mau để cho nàng nói chính sự.

"Ta ngày hôm qua thấy xa xa các ngươi chuyện phát sinh. Ta biết Dư Quang Kiệt chết rồi, ngươi đi. Sau đó ta nghĩ lượn quanh một cái vòng lớn, sau đó trở về che chở Tuyết Nhạn. Thế nhưng còn không có chờ ta trở lại, đại xá bên kia đã khai chiến. Thiệt nhiều thiệt nhiều Zombie cùng biến dị sinh vật,

Một bên đoạt ăn một bên giúp nhau cắn xé, ta cần bản không dám để sát vào nhìn. Sau đó ta liền vụng trộm leo đến Tuyết Nhạn bên kia chân tường phía dưới, phát hiện Phương Triết ngược lại là không có động thủ với Tuyết Nhạn động cước, hần đang thí nghiệm năng lực của mình, sờ sờ tường, sờ sờ vũ khí, sờ sờ xe xích lô, dù sao không có hảo hảo ở tại trong phòng nhìn nhìn. Ta xem trong chốc lát, thấy hần coi như trung thực, bên ngoài vừa nguy hiểm, sẽ tới bên này tìm cái gian phòng chờ. Vốn muốn đợi Tuyết Nhạn tỉnh, bên ngoài yên tĩnh, lại đi thấy bọn họ. Không nghĩ tới thoáng cái ngủ rồi, sau đó để cho ngươi gọi tỉnh." Khương Bạch Lộ đem kinh nghiệm của mình nói một lần.

Lãnh Mặc nghĩ thầm: "Vật hữu dụng không nhiều lắm, bất quá vẫn là trước không kích thích ngươi rồi." Vì vậy nói: "Án cách nói của ngươi, người của Phương Triết phạm hần là không thành vấn đề. Ở bên ngoài đại hỗn chiến dưới tình huống, phụ cận hần cũng không có cái khác nguy hiểm. Hiện tại vũ khí thực phẩm bị mang đi, thế nhưng xe xích lô không có bị cướp đi, đây là có chuyện gì đâu này?"

"Đàn!" Khương Bạch Lộ nói: "Vậy nói rõ bọn họ không có đi quốc lộ, mà là vào thôn chứ sao. Ngươi từ phía trước vòng trở lại, trên đường đi có trông thấy bọn họ sao? Không có a. Tình huống như vậy liền đối mặt. Bọn họ bởi vì một ít nguyên nhân, từ ruộng vào thôn, xe xích lô không dùng được, liền ném ở nơi này."

"Có đạo lý. Bất quá một ít nguyên nhân là nguyên nhân gì đâu này?" Lãnh Mặc hỏi.

"Vậy ta làm sao biết, ta lúc ấy còn đang ngủ." Khương Bạch Lộ lễ thắng khí hùng.

"Được rồi. Suy nghĩ nhiều vô ích. Chúng ta thẳng đến Bình Dương, ta cùng bọn họ nói, Bình Dương tụ hợp." Lãnh Mặc nói: "Ngươi mau đứng lên dọn dẹp một chút, ta đi nhìn xem bọn họ có hay không cho chúng ta chứa chút ăn dùng."

Lãnh Mặc đạp ba luân, đằng sau mang theo Khương Bạch Lộ. Lãnh Mặc một bên đạp xe vừa nói, Khương Bạch Lộ thì cầm lấy giấy bút ký lục. Hai người tại đôi mới "tận thế kinh nghiệm". "Một hồi đại chiến, đoàn đội lại còn lại hai người." Lãnh Mặc nhớ tới hai ngày trước, trong đội ngũ chỉ còn lại mình và Từ Tinh hai người tình cảnh. "Bất quá Khương Bạch Lộ cùng Từ Tinh không đồng nhất. Nàng tương đối an tĩnh, nghĩ đến nhiều, nói ít."

"Người làm sao vậy? Nghĩ gì thế?" Khương Bạch Lộ phát hiện Lãnh Mặc bỗng nhiên không nói, hỏi.

"Không có việc gì, ta chính là nghĩ đến lại cả đoàn bị diệt, chỉ còn lại hai người." Lãnh Mặc nghĩ thoải mái mà cười cười, thế nhưng phát hiện chỉ có thể cười khổ, hẳn không có khả năng tại không được một vòng trong thời gian nhẹ nhõm đối mặt hai lần cả đoàn bị diệt, kia dù sao cũng là tuổi sống sinh mệnh, là hẳn đồng sinh cộng tử chiến hữu.

"Người cùng Từ Tinh, nhận thức đã bao lâu?" Khương Bạch Lộ cẩn thận hỏi. Nàng vốn sợ câu dẫn ra Lãnh Mặc thương tâm hồi ức, thế nhưng nhẫn nhịn gần nửa ngày, hay là nhịn không được hỏi lên.

"Ta tính tính toán toán a." Lãnh Mặc nhớ lại mấy ngày nay kinh lịch, "Năm ngày a, cũng có thể là sáu bảy ngày, bất quá hai ngày trước ta không có cùng nàng nói chuyện nhiều."

"Nguyên lai các người là tận thế về sau mới nhận thức?" Khương Bạch Lộ hơi bị sợ.

"Đúng vậy a." Lãnh Mặc theo chính mình hồi ức, nói lên tận thế kinh lịch.

"Kinh nghiệm của người như vậy mạo hiểm a!" Khương Bạch Lộ từ trước đến nay không có trải qua nhiều lần như vậy đại chiến, nàng căn bản không nghĩ được Lãnh Mặc đoàn đội là làm sao sống được. Không có gặp được Lãnh Mặc lúc trước, các nàng duy nhất địch nhân chính là Zombie mèo, chiến đấu một lần, hy sinh Ngô Tuyết Nhạn bạn trai. "Trách không được liền vài ngày như vậy, cái tiểu nha đầu kia đã đánh người đánh được như vậy khản."

"Kỳ thật người mới là tiểu nha đầu được rồi." Lãnh Mặc cải chính: "Người ta đây chẳng qua là lớn lên hiển tiểu. Kỳ thật nàng đều tốt nghiệp đại học. Các người hay là để từ, như thế nào cũng so với người ta tiểu một hai tuổi."

Khương Bạch Lộ nghĩ thầm: "Lớn lên hiển tiểu có gì đặc biệt hơn người." Bất quá nàng không muốn làm cho Lãnh Mặc vì Từ Tinh thần tổn thương, nói sang chuyện khác: "Chúng ta tìm địa phương nghỉ ngơi một chút a. Nhanh giữa trưa."

Lãnh Mặc lại nói: "Không cần nghỉ ngơi. Trước kia là đoàn đội nhiều người, lại có người bình thường, chung quy đều chiếu cố đến. Hiện tại liền hai chúng ta. Người đối bụng ngay tại trên xe đối phó một chút. Ta có thể một mực cười đến bầu trời tối đen."

"Ah." Hai người nhặt nhẹo. Khương Bạch Lộ nghĩ thầm: "Vì cái Từ Tinh gì tổng có thể cùng hắn cười cười nói nói, ta lại không được nha."

Lãnh Mặc cũng không có một mực cười đến bầu trời tối đen, bởi vì bọn họ buổi chiều đã đến một cái trong huyện thành. Huyện thành này gọi dư châu, ngay tại Bình Dương cùng nội thành trong đó.

"Thị trấn tốt, trong huyện thành phương tiện toàn bộ, tối thiểu có cửa có giường, có thể an ổn ngủ." Lãnh Mặc một bên đạp xe vừa nói.

"Ừ, chúng ta còn có thể đổi chiếc xe khai mở, một ngày như vậy liền có thể đến Bình Dương." Khương Bạch Lộ đề nghị.

Hai người tìm một nhà mau lẹ từ điểm, thanh lý xuất một tầng, sau đó suu tập đồ ăn ở lại. Lãnh Mặc tại trong hành lang đóng rất nhiều vật lẩn lộn, với tư cách là còi báo động. Vừa mới chuẩn bị xong, dưới lầu truyền đến một hồi xe vang. Lãnh Mặc cười nói: "Có thể cùng ta chọn trúng cùng một nhà từ điểm, cũng coi như có chút trình độ a."

Khương Bạch Lộ khinh bỉ bĩu môi, thầm nghĩ: "Nhìn tại người đã làm một ngày ô-sin phân thượng, không đã kích người rồi."

Lãnh Mặc hướng dưới lầu vừa nhìn, bỗng nhiên mặt hiện dị sắc: "Người đoán là ai? Người quen biết cũ."

Khương Bạch Lộ nghĩ nghĩ: "Trương Thiên Hà."

"Ồ? Người làm sao biết?"

"Nếu như là Tuyết Nhạn các nàng, người đã sớm lao xuống đi a."

"Nhìn người bình thường không nói một lời, nguyên lai chỉ số thông minh rất cao a. Trách không được Ngô Tuyết Nhạn luôn là chiếu cố người."

"Người ta vốn chính là học bá." Khương Bạch Lộ ngoa ngễ nói: "Mặt khác Tuyết Nhạn không phải là chiếu cố ta, là tín nhiệm ta, cần ta."

"Nguyên lai như thế." Lãnh Mặc cung kính nói.

Khương Bạch Lộ biết hẳn không tin, cũng không nhiều giải thích, hỏi: "Mấy người này, người định xử lý như thế nào?"

Lãnh Mặc nghĩ nghĩ, nói: "Kỳ thật ta nghĩ qua trực tiếp giết chết bọn họ. Thế nhưng ta cũng không muốn cho chính mình thói quen dùng sát lục giải quyết vấn đề. Cho nên, ta cũng chưa nghĩ ra như thế nào đối mặt bọn họ."

Khương Bạch Lộ biết dị năng của hắn cũng không phải đơn thuần "Toàn cảnh thị giác", nhìn hắn nói đến đem Trương Thiên Hà đám người "Giết chết", hỏi hột bộ đáng, liền biết hắn có thực lực này, thế nhưng năng rất hiểu chuyện địa không có hỏi.

Lãnh Mặc nói tiếp đi: "Chúng ta đi xuống xem một chút a?"

"Cùng đi?" Khương Bạch Lộ hỏi: "Người vẫn là có ý định giết chết bọn họ, đúng hay không?"

Lãnh Mặc nói: "Ta hi vọng nhân loại văn minh kéo dài hạ xuống, thế nhưng không hy vọng người xấu sống sót. Bọn họ còn có cơ hội, chỉ cần không đối với người lên tâm tư không đứng đắn, lần này cho dù hắn vượt qua kiểm tra." Hắn tựa hồ là nói với Khương Bạch Lộ, lại tựa hồ là đang khuyên chính mình.

"Trong mắt người, ta tính vật gì?" Khương Bạch Lộ mặt trầm xuống, "Ta cho người biết, bọn họ có nên hay không chết, ta một chút đều không để ý. Thế nhưng người để ta với người xuống lầu, ta muốn đi theo người sao? Người nghĩ dùng ta đi hấp dẫn bọn họ, ta muốn đi không? Ta là cái gì? Súng vật của người? Vũ khí? Trong lòng người ta là một cái chân chính người sao? Có tư tưởng của mình sao?"

Lãnh Mặc nghĩ nghĩ, thành khẩn nói: "Kỳ thật một cái súng vật hoặc là vũ khí, để ta càng có cảm giác an toàn. Bất quá ta hi vọng người là một cái có độc lập tư tưởng người. Cho nên, ta vì vừa rồi tự chủ trương hướng người xin lỗi. Cũng hi vọng người tại về sau trong khi chung, có thể như vừa rồi như vậy, kịp thời chỉ ra vấn đề của ta."

Khương Bạch Lộ vui vẻ cười cười: "Ta tiếp nhận lời xin lỗi của người. Hiện tại ta cho người biết, ta rất nguyện ý phối hợp người tiến hành hành động lần này. Bất quá ta có thể học không được như Vương Thu Tứ như vậy gãi đầu chuẩn bị tư thế dung nhan."

Lãnh Mặc gật gật đầu, nói: "Người bây giờ cũng rất có mặt mũi, không cần học loại kia bộ dáng." Dẫn đầu đi xuống lầu.

Khương Bạch Lộ theo ở phía sau, nội tâm trong bụng nở hoa.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1: Tận Thế Sơ Tham. Chương 22:

"Ai ôi!!!, lão đệ! Duyên phận a. Không nghĩ tới ở chỗ này gặp được." Trương Thiên Hà thấy được Lãnh Mặc cùng Khương Bạch Lộ từ thang lầu đang lúc xuất ra, nhiệt tình chào mời nói. Đằng sau Đồng Thắng Lợi chọn lông mi gật gật đầu, xem như gọi qua. Vương Thu Tứ thì trốn sau lưng bọn họ, cúi đầu cái gì cũng chưa nói.

Lãnh Mặc cười nói: "Trương Đại Ca, ngài dọc theo con đường này thanh lý chướng ngại vật trên đường khổ cực, chúng ta từ phía sau đuổi đi lên, quả nhiên là một đường thông suốt."

Trương Thiên Hà cười to nói: "Khách khí khách khí. Ta kia đều là thuận tay làm." Hỏi tiếp: "Những người khác đâu?"

"Chết rồi." Lãnh Mặc nói: "Gặp được Zombie bày. Hiện tại liền hai chúng ta."

Trương Thiên Hà mắt liếc nhìn Khương Bạch Lộ liếc một cái, nói: "Huynh đệ, lúc Ca Ca là người từng trải, khuyên người một câu. Bây giờ là tận thế, đừng sống được như một đạo đức điển hình tựa như. Những cái kia không quan trọng người, chết thì đã chết, không có gì có thể đả thương tâm. Người xem, người nơi này còn thừa lại cái nữ nhân, đây là mệnh số. Chúng ta đều là người tiến hóa, trời sinh muốn chính là cười người khác trên đầu." Nói đến đây cười hắc hắc, "Buổi tối còn muốn cười ở trên người người khác."

Lãnh Mặc nghe xong lời này, đã cho bọn họ phán quyết từ hình. Hắn sắc mặt một tức, đang muốn động thủ, bỗng nhiên bị Khương Bạch Lộ bắt lấy cánh tay, "Ta, người xem"

Trương Thiên Hà thấy Khương Bạch Lộ cầm trong tay rìu chừa cháy, hùng hổ đi tới, cười lạnh một tiếng: "Tiểu cô nương, người một người bình thường, cho rằng cầm lấy búa, gia chỉ sợ người rồi? Gia thế nhưng là lực lớn vô cùng, liền ô tô cũng có thể di chuyển. Hay là ngoan ngoãn nghe lời, để cho gia dạy người mấy cái tư thế."

Khương Bạch Lộ cũng không đáp, dưới chân một cái cất bước gần hơn cự ly, trong tay búa nhoáng một cái. Trương Thiên Hà thấy năng tới cũng nhanh, ngược lại là lấy làm kinh hãi, hắn cũng có chút đầu đường đánh nhau kinh nghiệm, tay ngăn chặn, muốn văng tung tóe năng búa. Lại không biết Khương Bạch Lộ này một búa chỉ là hư chiêu, búa đến giữa đường, bỗng nhiên phương hướng vừa chuyển, vượt qua Trương Thiên Hà đón đỡ cánh tay, lưỡi búa tại trên cổ hắn một vòng, đón lấy sai bước lui lại, nói: "Chỉ có khí lực vô dụng."

Trương Thiên Hà đã nói không ra lời, hần chỉ cảm thấy khí lực cả người cũng bị tháo nước, hai tay bụm lấy cái cổ, chậm rãi nằm vật xuống trên mặt đất.

Khương Bạch Lộ đón lấy nhìn về phía Đồng Thắng Lợi, rất búa tiến lên. Đồng Thắng Lợi có phòng bị, nào dám để cho nàng cận thân, lập tức hai tay chú xuống, Khương Bạch Lộ lập tức cảm thấy thân thể trầm xuống, dường như tại phụ trọng luyện tập đồng dạng. Bất quá đối với đã tiến hóa Khương Bạch Lộ mà nói, nặng như vậy lượng chỉ có thể chậm lại tốc độ của nàng, cũng không đủ để ngăn cản cước bộ của nàng. Chỉ thấy nàng đem rìu chữa cháy về phía trước vừa đẩy, đang đụng vào Đồng Thắng Lợi lồng ngực, để cho hắn rút lui vài bước. Đón lấy thừa dịp hắn hung muộn khí đoàn (ngột ngạt khó thở), mất đi cân đối, lại bắt kịp một bước, búa theo đầu đánh xuống. Đồng Thắng Lợi phục hồi tinh thần lại, muốn lui lại tránh né đã không kịp, nghiêng đi đầu, ngực vẫn bị búa bổ trúng.

Khương Bạch Lộ thấy đại cục đã định, thông thả đi qua, đem hai người đầu toàn bộ chặt xuống.

Lãnh Mặc thấy nàng trong chớp mắt tiêu diệt hai cái người tiến hóa, không khỏi lau mắt mà nhìn: "Người hiệu suất này cao hơn ta nhiều. Trách không được Ngô Tuyết Nhạn hành động luôn là mang theo người, quả nhiên là cần người nặng lực."

Khương Bạch Lộ ngạo nghễ nói: "Ta cùng Tuyết Nhạn từ nhỏ một chỗ luyện võ, nàng hội ta đây đều biết."

"Ngạo trừ đúng hạn rời giường?" Lãnh Mặc trêu chọc nói.

"Ừ... Hừ! Nàng còn học không được ngủ nướng đó! Không biết hưởng chịu sinh hoạt!" Khương Bạch Lộ mặt đỏ lên, xạo xạo nói.

"Nói hay lắm, chúng ta muốn chính là hưởng thụ sinh hoạt." Lãnh Mặc đương nhiên sẽ không tại loại chủ đề này trên dây dưa, "Nơi này chảy quá nhiều huyết, chúng ta xem ra phải thay đổi cái địa phương."

Nghe xong lời này, Khương Bạch Lộ so với nghe được Lãnh Mặc nói nàng ngủ nướng còn muốn xấu hổ: "Không có ý tứ, trên lầu đều thu thập xong, ta khiến cho nơi này khắp nơi đều là huyết, để cho người uống phí lực."

"Không quan hệ, tiện tay mà thôi." Lãnh Mặc an ủi: "Còn có tốt tin tức, chúng ta có xe." Nói qua từ trên người Trương Thiên Hà lấy ra một bả ô tô cái chìa khóa.

Khương Bạch Lộ gạt gạt đầu, liếc mắt nhìn Vương Thu Tư, hỏi: "Cái này giết hay không?"

Lãnh Mặc chân chờ nói: "Nếu không, được rồi?"

Khương Bạch Lộ không có dị nghị, gạt gạt đầu quay người muốn đi.

"Đợi một chút, thỉnh dẫn ta đi a." Vương Thu Tư đi tới thỉnh cầu nói: "Ta biết mình vứt bỏ qua các người, thế nhưng có thể hay không lại cho ta một cơ hội?"

Khương Bạch Lộ không biểu lộ thái độ, nhìn nhìn Lãnh Mặc. Lãnh Mặc nói: "Lần đầu tiên về đơn vị cơ hội, cho Dư Quang Kiệt, hắn không có nắm chặt, lại làm phản rồi. Vì vậy, khoác."

Nói xong quay người hướng nhà khách đi ra ngoài. Vừa đi tới một bước, bỗng nhiên trở lại một búa, đem Vương Thu Tư đánh chết, lại đem đầu chặt xuống.

Ngồi vào trong xe, Khương Bạch Lộ hỏi: "Vì cái gì lại đổi chủ ý sao?"

Lãnh Mặc một bên khởi động xe, vừa nói: "Ta quay người, phát hiện trên mặt nàng có oán hận biểu tình. Nàng đã cho ta quay người nhìn không đến, thế nhưng ta có toàn cảnh thị giác a."

Khương Bạch Lộ nói: "Có lẽ nàng hận không phải là người sao? Có lẽ người không có thấy rõ nét mặt của nàng đâu này?"

Lãnh Mặc nói: "Ai biết được? Thế nhưng cái này cũng không ảnh hưởng kết quả. Nàng có năng lực giết ta, lại có khả năng giết ta, hai điểm này đầy đủ để ta giết nàng."

Khương Bạch Lộ bĩu môi: "Người ngay từ đầu buông tha nàng thời điểm, ta còn tưởng rằng người là thương hoa tiếc ngọc nha."

Lãnh Mặc đương nhiên mà nói: "Ta chính là thương hoa tiếc ngọc a."

"Vậy nếu không thương hoa tiếc ngọc, sẽ như thế nào đâu này?"

"Không nói với nàng, trực tiếp giết chết."

Hai người đều không nói. Một lát sau, Khương Bạch Lộ đánh võ yên lặng: "Kỳ thật ta vốn cũng muốn giết chết nàng, cho nên vô luận người là bởi vì lý do gì hạ sát thủ, ta đều cho rằng người làm rất đúng. Bất quá Tuyết Nhạn thế nhưng là tinh thần chính nghĩa rất mạnh a, loại chuyện này nếu như không có lý do thích hợp, e rằng thuyết phục không được nàng."

"Hà? Thật vậy chăng?" Lãnh Mặc thật sâu nhìn Khương Bạch Lộ liếc một cái, "Tinh thần chính nghĩa rất mạnh?"

Khương Bạch Lộ có chút chột dạ: "Chẳng lẽ nói Tuyết Nhạn nói bây bị phát hiện rồi? Hắn có thể hay không bởi vậy chán ghét ta?" Vội vàng bổ sung: "Tận thế lúc trước là như vậy. Bây giờ còn còn lại ít nhiều tinh thần chính nghĩa, cũng rất khó nói. Tận thế nha."

"Đúng vậy a, tận thế a." Lãnh Mặc cảm khái nói: "Nếu như tại trước kia, ta cũng sẽ không bởi vì hoài nghi một người hội gây bất lợi cho ta, giết được nàng. Tận thế, đã không còn quy tắc bảo hộ, chỉ có thể chính mình tăng cường cảnh giác, sớm tiêu trừ tai họa ngầm. Kỳ thật ta còn là không quá thói quen tận thế tư duy, quá khản trương, quá tàn khốc. Ta có đã nói với người sao? Ta có châm hình dáng vật sợ hãi chứng. Lúc ta lần đầu tiên biết Đạo Vương Thu Tư năng lực, liền nghĩ đến nàng có thể thừa dịp ta ngủ, đem đầu tóc đâm vào lỗ tai của ta, cái mũi, sau đó một đường đâm vào đầu óc."

Khương Bạch Lộ đánh cho rùng mình, nói: "Ta chưa từng nghĩ tới điều này có thể lực có thể như vậy dùng."

Lãnh Mặc nói: "Ta biết, đại bộ phận người sẽ không nghĩ như vậy. Nếu không là nàng chết rồi, ta cũng căn bản sẽ không đem này ý nghĩ nói ra, tránh truyền đi để cho nàng học xong. Kỳ thật mỗi gặp được một cái người tiến hóa, ta đều muốn ngấm lại hắn năng lực như thế nào sử dụng có thể giết chết ta, năng lực của ta như thế nào mới có thể giết chết hắn. Cho nên ta mỗi ngày rất khản trương, cảm giác đến khắp nơi đều là nguy hiểm."

Khương Bạch Lộ nghe hắn thổ lộ hết, lại nghĩ tới chính mình mạo danh kỳ diệu dị năng, nội tâm ngọt: "Xem ra hắn đối với ta thật sự là quá mức tín nhiệm nha."

Lãnh Mặc nói tiếp: "Cho nên đối với Vương Thu Tư này, lúc ta vừa rồi quyết định không giết nàng, kỳ thật ta là vô cùng nghĩ mà sợ. Ta rất sợ mình làm quyết định sai lầm, cho mình để lại tai họa ngầm. Bởi vậy, ta khả năng có chút nhạy cảm, làm phát hiện nàng biểu tình không đúng, lập tức liền đổi chủ ý."

Khương Bạch Lộ nói: "Người là đang mở thích cho mình nghe sao? Hay là nghĩ giải thích cho Tuyết Nhạn nghe? Ta cần phải thanh minh, ta hoàn toàn duy trì người vừa rồi quyết định. Dù cho người hoàn toàn không có lý do gì cũng đồng dạng."

Lãnh Mặc cảm kích nói: "Cảm ơn. Ta đúng là nghĩ giải thích cho mình nghe. Kỳ thật ta đầu óc chậm, trí nhớ cũng không nên. Cho nên mỗi lần ta gặp được sự tình, đều phải cố gắng địa phân tích thấu triệt, sau đó hình thành chính mình xử sự nguyên tắc. Vương Thu Tư chuyện này, chính là như vậy. Ta hiện tại đã hiểu, sau này khi ta cảm thấy nguy hiểm, nên trước tiên giải quyết vấn đề, không thể chần chờ bất quyết, nhất là không thể thương hoa tiếc ngọc."

Hai người trên đường tìm tìm, phát hiện một cái quy mô rất lớn nhà khách. Lãnh Mặc nói: "Ta xem nơi này không tệ, hoàn cảnh hẳn là không có trở ngại, còn có bãi đỗ xe."

Khương Bạch Lộ nói: "Tận thế còn cần bãi đỗ xe sao?"

Lãnh Mặc gãi gãi đầu nói: "Đúng vậy a. Chúng ta có thể trực tiếp đứng ở nhà khách công môn, ha ha. Cao đương như vậy nhà khách công môn e rằng cũng không có ngừng qua chúng ta loại này xe rơm."

Hai người tại nhà khách công môn xuống xe, Lãnh Mặc kéo lấy Khương Bạch Lộ, nói: "Bên trong có biến!" Hắn tỉ mỉ cảm giác một chút, nói: "Một đám Zombie, đang tại liên sát một đám người sống sót. Bất quá có một chút rất kỳ quái, có hai cái người sống sót, đứng ở Zombie đằng sau, lại không có lọt vào công kích."

Khương Bạch Lộ hỏi: "Chúng ta muốn vào xem một chút sao?"

Lãnh Mặc nói: "Nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện. Loại tình huống này, ta bình thường đều là giả trang không nhìn thấy."

Khương Bạch Lộ "A" một tiếng, quay người ý định lên xe.

Bỗng nhiên "Rầm Ào Ào" một tiếng thủy tinh phá toái thanh âm, một người từ lầu hai một cánh cửa sổ bên trong nhảy ra, thấy được Lãnh Mặc cùng Khương Bạch Lộ, không kịp nhiều lời, hô: "Lên xe, đi mau đi mau!" Phía sau hắn đi theo nhảy xuống hai người, cũng hướng bên này chạy tới. Chưa có chạy hai bước, từ trong cửa sổ đuổi theo ra mấy cái Zombie.

Lãnh Mặc lắc đầu, nói: "Ba cái người tiến hóa, lại bị phổ thông Zombie đuổi đến hoảng hốt chạy bừa."

Lúc này người đầu tiên đã đến Lãnh Mặc trước mặt, đưa tay đến trên người Lãnh Mặc một hồi sờ loạn: "Cái chìa khóa đâu cái chìa khóa đâu này? Nhanh cho ta!"

Lãnh Mặc khoát tay chặn lại, không nhịn được nói: "Tại sao ư? Bình tĩnh một chút."

Người kia quát: "Tự tìm chết! Không cho, lão tử chính mình cầm!" Phất tay muốn đánh. Lãnh Mặc vừa muốn động búa, lại bị Khương Bạch Lộ đoạt lấy trước, thỉnh linh vừa nhắc chân, đập tại người kia đầu gối, chỉ nghe "Rắc" một tiếng giòn vang, cướp bóc người biến thành lăn đất hồ lô ôm chân một cái lực kêu rên.

Lãnh Mặc ước lượng trong tay búa, nói: "Xem ra sau này ta không cần động thủ." Rồi hướng nằm trên đất có người nói: "Người giết Zombie không có bản lãnh gì, khi dễ người bốn sự, ngược lại là hạ bút thành văn a."

Lúc này đằng sau theo kịp hai người, biết đụng chạm cộng rom hơi cứng, cũng không dám đoạt xe, quay đầu hướng nhà khách ngoại chạy tới. Không có chạy ra vài bước, chỉ thấy bình địa xoáy lên một hồi bụi mù, đem hai người gắn vào, đón lấy bụi mù hội tụ thành hai cái bạch sắc cái vòng (đeo ở cổ), phân biệt ghim chặt hai người cái cổ, đem bọn họ cứ thế kéo, ném ở nhà khách đường lớn công môn.

Lãnh Mặc thấy được lần này cảnh tượng, ánh mắt co rút lại, vội vàng lôi kéo Khương Bạch Lộ trốn đến một bên. Đón lấy chỉ thấy nhà khách bên trong một đôi sắc mặt hiện thanh nam nữ sóng vai tập tễnh đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1: Tận Thế Sơ Tham. Chương 23:

Một nam một nữ này rõ ràng cho thấy Zombie, hơn nữa là rất cường đại Zombie. Bọn họ đi ra nhà khách đường lớn, cũng không để ý tới té trên mặt đất rên rĩ ba người, mà là quay đầu nhìn chăm chăm Lãnh Mặc cùng Khương Bạch Lộ.

Hai đôi nam nữ giằng co lấy, ai cũng không có trước nói chuyện, ai cũng không có động thủ trước.

Không biết qua bao lâu thời gian, có lẽ chỉ có vài giây đồng hồ, có lẽ là vài phút, dù sao Lãnh Mặc tại đầu óc cao tốc vận chuyển, đối với thời gian đã không cảm giác. Hắn bỗng nhiên buông lỏng thân thể, vứt bỏ trong tay rìu chữa cháy, hai tay giơ lên, nói: "Nếu như nhị vị không có vừa lên tới liền động thủ, như vậy ta có lý do tin tưởng, chúng ta trong đó là có thể giao lưu."

Nam kia người chỉ vào trên mặt đất gây chân người, nói: "Các người, không, một chỗ."

Lãnh Mặc nói: "Không sai, chúng ta không phải là cùng một chỗ."

Nữ nhân chỉ vào trên mặt đất người, nói: "Người xấu." Lại chỉ mình, nói: "Báo thù."

Lãnh Mặc gật gù đầu: "Đã minh bạch, các người bị bọn họ hại chết, bây giờ trở về đến báo thù."

Hai cái Zombie một chỗ gật đầu.

Lãnh Mặc chỉ vào trên mặt đất có người nói: "Vậy các người xin cứ tự nhiên. Xong xuôi chính sự chúng ta lại tán gẫu."

Nam Zombie duỗi tay ra, hai cái mạng theo cái vòng (đeo ở cổ) người bị kéo, hắn đưa tay một quyền, hai cái cái vòng (đeo ở cổ) rắc buộc chặt, đem hai người cái cổ đập vụn. Nữ Zombie thì đối với gây chân người chỉ một ngón tay, người kia bỗng nhiên sắc mặt âm đạm, đón lấy phía sau lưng "Phốc" địa nổ bung một đoàn huyết vụ, đón lấy hiển máu dường như thêm cao áp cô, không ngừng mà tuôn ra.

Lãnh Mặc nói: "Như vậy cũng không quá hào, người xem xe của chúng ta đều bị ô uest, có mùi máu tươi, dễ dàng hấp dẫn Zombie cùng biến dị sinh vật."

Nữ Zombie áy náy gật đầu, vung tay lên, trên xe máu tươi cứ thế bay lên, đều dính đến trên tường, thân xe một cái đằng trước huyết điểm đều không có lưu lại.

"Cường đại năng lực." Lãnh Mặc lấy lòng nói, "Chúng ta tâm sự a, ta đối với Zombie rất cảm thấy hứng thú. Không bằng đến đại sảnh trong ngôi một chút?"

Nam Zombie gật gù đầu, đưa tay cản lại, nói: "Các loại."

Đón lấy nữ Zombie đi vào nhà khách, chỉ chớp lát sau, cứ thế nâng một đại đoàn huyết dịch xuất ra, đằng sau theo một đám Zombie, đại khái hơn mười. Nữ Zombie dùng huyết đoàn đem những cái này Zombie xa xa dẫn đi, lại quay người trở về. Nam Zombie đưa tay nói: "Thỉnh."

Lãnh Mặc lễ phép gật đầu, cũng đưa tay nói: "Ngài cũng thỉnh." Bốn người cùng đi tiến nhà khách, tại đường lớn trên ghé sa lon ngồi vào chỗ của mình, bắt chuyện lên.

Hai người Zombie, trước lấp bắp địa giới thiệu lai lịch của mình.

Nguyên lai bọn họ vốn là một đôi tình lữ, tại chạy trốn trên đường gia nhập một cái đoàn đội, đến nơi này cái nhà khách đã thành lập trụ sở tạm thời. Lúc ấy nam Zombie là người tiến hóa, năng lực tương tự Kim Cương Lang, là gai xương cùng khôi phục năng lực, nữ Zombie lại chỉ là người bình thường. Đoàn đội trong có mấy người ngấp nghé nữ nhân sắc đẹp, rồi lại kiêng kị nam nhân thực lực, một mực không dám động thủ. Bọn họ âm thầm kế hoạch, lặng lẽ chờ cơ hội. Rốt cục có một ngày, nữ nhân sinh ra bệnh, không có cùng nam nhân một chỗ hành động. Cái ngày đó ra ngoài sưu tập vật tư đội ngũ trở về, bên trong thiếu đi nam nhân thân ảnh. Mấy cái người tiến hóa không thể chờ đợi được địa xâm nhập nữ nhân gian phòng, lại nghe đến một cỗ mùi vị khác thường. Nguyên lai nữ nhân sớm có phòng bị, trong phòng thả một cái bình gas. Tay nàng cầm cái bật lửa, đem mấy tên khốn kiếp kia bức ra gian

phòng, sau đó nhảy cửa sổ đào tẩu, tìm kiếm trạng phu của mình.

Công phu không phụ lòng người, nàng trải qua gian nguy, rốt cuộc tìm được, thế nhưng trạng phu đã bị Zombie cắn bị thương. Nàng cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, những người kia tất cả hành động, nàng đã sớm đoán được. Trong nội tâm nàng chỉ có một ý nghĩ: Cùng trạng phu chết cùng một chỗ! Mặc kệ với tư cách là nhân loại, hay là biến thành Zombie, nàng đều không để ý. Tại trạng phu Zombie hóa, nàng thừa dịp nó hôn mê, dùng trạng phu tay quẹt làm bị thương chính mình. Ra ngoài ý định đấy, hai người tuy biến thành Zombie, lại không có đánh mất thần trí, lại còn đều tiến hóa ra cường đại hơn dị năng. Nam Zombie tại nguyên lai dị năng trên cơ sở có rất lớn đề thăng, chẳng những có thể khống chế xương cốt của mình tùy ý sinh trưởng, còn có thể đem xương cốt hóa thành bột phấn, lại ngưng tụ được không cùng hình dạng, dù cho cốt phần hồng tán mất bên ngoài cơ thể, cũng có thể tùy tâm sở dục chưởng khống; mà nữ Zombie thì có thể cảm giác cùng khống chế huyết dịch.

Hai người có thể mạng sống.

Lại bảo lưu lại thần trí kỷ ức, bảo thủ chí tâm nhất thời kiềm nén không được. Nữ Zombie dùng khống chế huyết dịch năng lực dụ dỗ Zombie, đem tân quán người toàn bộ vây giết. Ba cái người tiến hóa nghĩ nhảy cửa sổ chạy thoát thân, lại không biết nam Zombie sớm đem cốt phần hồng mai phục tại nhà khách, bọn họ chưa từng nghĩ tới muốn lưu lại người sống.

Hai cái Zombie giới thiệu xong chuyện của mình, nói chuyện cũng lưu loát hơn nhiều. Lãnh Mặc đón lấy hỏi thăm rất nhiều với tư cách là Zombie cảm giác, nghiệm chứng chính mình vô cùng nhiều suy đoán. Zombie cũng không phải là chỉ biết sát lục, bọn họ kỳ thật càng giống một cái mới sinh hài nhi, tại thăm dò thế giới mới, tìm tòi sinh tồn phương pháp. Cùng nhân loại duy nhất khác nhau, khả năng ngay tại âm thực. Dựa theo hai cái Zombie thuyết pháp, bọn họ biến thành Zombie, chỉ có hương vị của máu có thể làm muốn ăn, lại còn hút máu về sau năng lực hành động cũng ở trong thời gian ngắn có chỗ đề cao. "Vậy loại cảm giác thư thái, tựa như lại làm quay về người đồng dạng."

Lãnh Mặc biết, hai người kia còn đối với Zombie thân phận có chỗ bài xích. Thế nhưng vận mạng an bài, dù ai cũng không cách nào chống lại. Hắn cân nhắc nhiều lần, hay là quyết định không nên cùng hai cái này Zombie quá nhiều ở chung.

Lúc gần đi, Lãnh Mặc suy nghĩ lại muốn, cuối cùng không có nhịn xuống, nói: "Có lẽ các ngươi có thể thông qua khống chế huyết dịch phương pháp, để cho da mình hồng nhuận, hành động nhanh chóng, thoát nhìn hội như một nhân loại." Nói xong, kéo Khương Bạch Lộ tiến vào trong xe, nhanh như chớp đi.

Khương Bạch Lộ nói: "Ta phát hiện một vấn đề, ngươi rất thích giáo dục người khác. Ngươi muốn đến dị năng cách dùng, còn có về Zombie, biến dị sinh vật vô cùng nhiều đặc điểm, còn có tận thế sinh tồn kinh nghiệm, luôn là nhịn không được đi cùng người khác nói."

Lãnh Mặc nói: "Bị ngươi nhìn ra tới. Ta từ nhỏ liền yêu đối với người khác chỉ trích, tất cả mọi người có thể chán ghét ta."

Khương Bạch Lộ nói: "Hiện tại bọn họ nhất định hận không thể quỳ xuống cầu ngươi cho bọn họ chỉ vào điểm."

Lãnh Mặc nói: "Đúng vậy a, bất quá bây giờ chỉ điểm đều quá nguy hiểm. Ngươi biết ta vì cái gì vừa rồi đi được nhanh như vậy, như chạy trốn đồng dạng sao?"

Khương Bạch Lộ nói: "Ngươi sợ như đối phó Vương Thu Tư như vậy, nhịn không được càng làm bọn họ tiêu diệt a."

"Ài, đúng a!" Lãnh Mặc thở dài một tiếng, "Nghe xong chuyện xưa của bọn hắn, ta rất khó không đúng bọn họ sản sinh hảo cảm. Tuy bọn họ nói lời hời hợt, thế nhưng là trong đó gian khổ, ta có thể tưởng tượng ra. Nhất là nữ nhân kia tại không có tiến hóa thời điểm, còn có thể bức lui mấy cái người tiến hóa, để ta không thể không bội phục."

Khương Bạch Lộ nói: "Ta xem ngươi chính là thích nữ cường nhân. Khả năng là nữ nhân như vậy cùng ngươi có tiếng nói chung, dễ dàng tình táo tương tích a."

Lãnh Mặc lắc đầu nói: "Kia có chuyện này. Ta chỉ là tinh thần chính nghĩa phát tác, nhịn không được liền nghĩ giúp đỡ bọn họ. Thế nhưng, giúp đỡ bọn họ giả dạng làm người bình thường, quá mạo hiểm. Nếu như người nữ kia Zombie năng lực càng ngày càng mạnh, nàng rất có thể để cho ngàn vạn Zombie lần vào đám người, sau đó bỗng nhiên trắng trợn sát lục! Hiện tại chỉ có thể ngóng trông bọn họ tương lai giúp mọi người làm điều tốt a."

Khương Bạch Lộ nói: "Như qua thực như lời ngươi nói, như vậy xác thực quá nguy hiểm. Bất quá dị năng hội tiến hóa đến cường đại như vậy tình trạng sao?"

Lãnh Mặc chán chờ một chút, nói: "Ai biết được."

Khương Bạch Lộ nói: "Kỳ thật ngươi năng lực, liền có mạnh như vậy, đúng hay không? Ngươi vừa rồi do dự một chút, ta đều cảm giác được."

Lãnh Mặc bắt đầu dĩ đến: "Ngươi thông minh như vậy, để ta rất không có cảm giác an toàn a."

Khương Bạch Lộ nói: "Vậy muốn xem ta đến cùng có nhiều thông minh. Có lẽ sẽ thông minh đến làm cho ngươi có cảm giác an toàn nha."

Lãnh Mặc không có nói tiếp, Khương Bạch Lộ cũng không nói thêm. Hai người trong lòng đồng thời thầm nghĩ: "Vậy chờ xem a."

Hai người lại tìm nhà khách sạn, Lãnh Mặc nói: "Lần này không muốn tái xuất tình huống. Tái xuất vấn đề, ta để cho nơi này máu chảy thành sông."

Khương Bạch Lộ nói: "Nhìn ngươi nói, dường như trước hai nơi không có máu chảy thành sông đồng dạng."

Lãnh Mặc cái chày cái cối nói: "Vậy hai nơi cũng không phải ta làm cho. Lần này không nên cùng ta đoạt."

Khương Bạch Lộ nhướn mắt, thầm nghĩ: "Nhanh như vậy liền đã quên Vương Thu Tư là ai bỏ xuống tay, xem ra ký ức thật sự không tốt lắm." Nhưng mà nàng rất thông minh địa không có cùng Lãnh Mặc tranh luận.

Chỗ này nhà khách không có Zombie, cũng đã ở người. Hai cái người tiến hóa ra đón, cảnh giác địa nhìn chăm chăm trên xe đi xuống này một đôi nam nữ.

Khương Bạch Lộ trêu tức mà nhìn Lãnh Mặc, dường như đang nói: "Máu chảy thành sông sao?"

Lãnh Mặc bình phục một chút tâm tình, dường như đối với nàng giải thích, lại dường như đang nói phục chính mình, nói: "Cái này cũng chưa tính tình huống, chúng ta hỏi một chút, liền có thể ở nơi này qua đêm."

Đối phương hỏi trước: "Hai vị là người nào?"

Lãnh Mặc nói: "Chúng ta là người qua đường, chuẩn bị đi Bình Dương căn cứ. Không biết có thể không có thể ở nơi này tá túc một đêm. Ta có thể thủ sau nửa đêm."

Người kia nói: "Nhị vị nhất định là có người có bản lĩnh, chúng ta đặc tội không nổi. Muốn ở chỗ này đương nhiên có thể, bất quá có một điều kiện."

Lãnh Mặc nhíu mày hỏi: "Điều kiện gì?" Nội tâm lại nghĩ đến: "Tiểu tử nguoi đừng cho ta gây thêm rắc rối, ta cũng không muốn động một chút lại 'Máu chảy thành sông' a."

Chỉ nghe người kia nói: "Hi vọng nhị vị ở lại, liền lưu lại trong phòng, không muốn tùy ý đi đi lại lại, buổi tối cũng không cần nhị vị gác đêm, buổi sáng ngày mai, chúng ta sẽ phái người đánh thức nhị vị. Rốt cuộc chúng ta giúp nhau chưa quen thuộc, vạn nhất nhị vị buổi tối xuất ra hoạt động, phát sinh hiểu lầm sẽ không tốt."

Lãnh Mặc thờ ra một hơi, nói: "Cái này không có vấn đề."

Người kia thấy Lãnh Mặc đáp ứng, cũng không hề bụng phòng bị cái giá đỡ, mang hai người tiến vào nhà khách, lên lầu ba, chỉ vào một cái phòng nói: "Nhị vị ngay ở chỗ này ở lại a."

Lãnh Mặc vốn muốn nói: "Chúng ta muốn hai cái gian phòng." Nhưng nhìn Khương Bạch Lộ thoải mái mà đi tiến vào, cũng liền không nói gì. Nội tâm đối với chính mình giải thích nói: "Chưa quen cuộc sống nơi đây, phải cảnh giác, ở cùng một chỗ thuận tiện giúp nhau chiếu cố."

Đội người kia đi, hai người đóng cửa lại. Khương Bạch Lộ nói: "Quy củ cũ, nguoi nghỉ nguoi trước đi, ta thủ đầu hôm, một chút gọi nguoi."

Lãnh Mặc nhìn nhìn bề ngoài, gật gật đầu, thầm nghĩ: "Nàng bình thường tại đoàn đội trong không nói một lời, nội tâm lại cái gì cũng biết. Ta mỗi ngày thủ sau nửa đêm, nàng cũng nhìn ở trong mắt, ghi ở trong lòng."

Khương Bạch Lộ thì nghĩ đến: "Hắn mỗi ngày muốn thủ sau nửa đêm, khẳng định có vấn đề. Sau nửa đêm tất cả mọi người tinh thần không tốt, thể nhưng thời gian ngắn. Đầu hôm tuy ngủ không nổi, thể nhưng thời gian dài. Hắn nhất định là cần thông qua ngủ tới khôi phục thân thể hoặc là dị năng."

Gian phòng này là một cái tiêu chuẩn, có hai cái giường một người ngủ. Lãnh Mặc không ăn vật gì, uống chút nước, trực tiếp nằm thẳng trong đó một cái giường một người ngủ, không bao lâu ngủ thật say. Hôm nay hắn đạp một ngày xe xích lô, buổi tối lại tìm ba lần khách sạn, quả thật có chút mệt mỏi. Chìm vào giấc ngủ không lâu sau, liền làm lên mộng.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1: Tận Thế Sơ Tham. Chương 24:

Lãnh Mặc đứng ở Kim Kiều trong sân rộng, một cái không lồ Zombie kéo lấy trăm trọng thân hình hướng hắn đi tới, mỗi một bước đều đập mạnh được mặt đất loạn chiến.

"Ta dường như gặp qua nguoi, nguoi là không lồ Zombie, nguoi đã bị giết chết." Lãnh Mặc nghi ngờ nói.

"Giết chết?" Zombie mở miệng nói chuyện, "Người căn bản giết không chết ta. Người có thể giết ta là bởi vì vậy." Hắn nói qua từ trong miệng phun ra một khối đá vụn, "Hiện tại người còn để giết ta sao?"

Lãnh Mặc trong lòng giật mình, nghĩ giờ lên bữa, bên cạnh sờ nửa ngày, không có cái gì. Hắn nghĩ cảm giác Zombie trong cơ thể hơi nước, lại cái gì cũng cảm giác không được, chỉ có thể quay người chạy trốn. Trên quảng trường tầng đá điêu khắc đều sống lại, đối với hắn bao vây chặn đánh. Hắn tả xung hữu đột, đẩy ra chúng với đến cánh tay, phá khai bọn họ chặn đường thân thể, mỗi một lần tiếp xúc, đều cảm thấy thân thể một thân đau nhức kịch liệt, dường như trong cơ thể có đồ vật gì chui đi ra.

Hắn nghe được có người tại gọi hắn, là Trịnh Tiệp cùng Lý Phương Trác, bọn họ tới hỗ trợ. Ba người kẻ vai chiến đấu, hắn cảm thấy áp lực nhỏ hơn rất nhiều, tâm tình cũng buông lỏng. Bỗng nhiên, hắn cảm thấy thân thể chợt nhẹ, bỗng nhiên nổi không trung, một thân ảnh từ bên cạnh hắn đi vào tầm mắt, Trịnh Tiệp làm phản rồi? Không phải. Hắn biến thành Zombie, không chế Lãnh Mặc trong cơ thể cốt cách. Zombie ha ha cười cười: "Người cho rằng, ta sẽ giúp người sao? Ta thế nhưng là Zombie. Không cùng tổ tiên với ta, nó tâm tất dị. Ta biến thành nhân loại bộ dáng, chính là vì có thể giết chết người."

Lãnh Mặc nghĩ a nghĩ, dưới tình huống như vậy, muốn như thế nào thoát thân? Hắn đối với Zombie hô: "Không muốn mất phương hướng bản tính. Người là người tốt, người muốn làm người tốt."

Một bên Lý Phương Trác cũng đi tới, không, kia đã không phải là Lý Phương Trác, mà là Vương Thu Tư, nàng điên cuồng mà hô: "Chúng ta là tốt người, người là sao? Người không nên chết sao? Người hại chết trượng phu của ta, lại hại chết ta!" Nàng đem đầu của mình hải xuống, nắm ở trong tay mình, kêu lên: "Ta cái dạng này, là ai bỏ xuống tay?" Tay kia nội tâm đau nhe răng cười, tóc sinh trường tốt, "Người rất sợ tóc của ta a, thử một chút bị đâm thủng cảm giác a. Từ nơi nào bắt đầu đau này?" Từng đám cây tóc, ở trước người Lãnh Mặc trên dưới vũ động.

Lãnh Mặc muốn trốn tránh, thế nhưng bị nâng tại giữa không trung, hết thấy hành động đều tổn công vô ích.

Vương Thu Tư âm hiểm cười nói: "Không bằng ta trước chọc mù ánh mắt của người, sau đó người đoán thử coi mục tiêu kế tiếp là nơi nào? Hạ thể? Rõn? Lỗ tai? Cái mũi?" Nói xong hai cây tóc hướng Lãnh Mặc hai mắt rồi đột nhiên đâm tới.

"A!" Lãnh Mặc từ trong mộng bừng tỉnh! Hắn nhắm chặt hai mắt, toàn thân mồ hôi lạnh, dường như trong nước mới vớt ra đồng dạng.

Hắn lấy lại bình tĩnh, cảm giác con mắt có chút không thoải mái, có chút không dám mở mắt, có thể là sợ tới mức; tứ chi cũng hiểu được có chút cứng ngắc, dường như là vừa rồi bị khống chế cốt cách di chứng. "Quý áp giường? May mắn chỉ là mộng." Lãnh Mặc an ủi chính mình, chậm rãi mở mắt.

Khương Bạch Lộ đang tại đứng như cọc gỗ, thấy Lãnh Mặc tỉnh, quan tâm nói: "Còn chưa tới thời gian, người thấy ác mộng?"

"Có thể là quá khẩn trương." Lãnh Mặc đáp, "Người như vậy dụng công a. Đêm hôm khuya khoắt còn muốn luyện công."

"Hiện tại không có điện thoại không có đèn điện, cái gì cũng không làm lại sợ ngủ rồi, chỉ có thể luyện một chút công lao." Khương Bạch Lộ đáp, "Thời gian còn sớm, người lại một lát thôi a."

"Ừ." Lãnh Mặc gật gật đầu, lần nữa nằm xuống.

Chỉ chốc lát sau, Lãnh Mặc cảm thấy mình nằm ở một cái tối om địa phương. Một thanh âm cười lạnh nói: "Người trở về. Giết người đã nghĩ chạy đi sao?" Lãnh Mặc tuy nhìn không thấy người, thế nhưng biết hắn là ai, đây là kia cái tiệm thuốc bên trong tên côn đồ, bởi vì khuyết thiếu tri thức, đem lâu hủy đi, mình cũng bị đè ở phía dưới.

"Như vậy, nơi này chính là tiệm thuốc sao?" Lãnh Mặc tự nhủ.

"Người giết vợ của ta!" Cái thanh âm kia kêu lên.

"Đúng vậy a." Lãnh Mặc hồi ức nói: "Vậy là ta giết người đầu tiên. Vì cái gì giết đây này? A, bởi vì các người muốn giết ta."

"Không sai! Chúng ta muốn chính là giết người. Bây giờ còn là muốn giết người!" Xung quanh bỗng nhiên sáng lên, nơi này không phải là tiệm thuốc, mà là một cái sơn động, xa xa có một cái quang điểm, dường như là xuất khẩu.

"Không có rãnh ở chỗ này chơi với người."

"Lãnh Mặc căn bản xem thường người này, hắn quay người hướng quang điểm chạy tới, chạy trước chạy trước, hắn phát hiện người trước mặt ảnh lay động, có Từ Tinh, Trương Chính Nghị, Ngô Tuyết Nhạn. . .

"Người có thể biết trước nguy hiểm, bằng hữu của người đâu này? Người có thể chạy ra đi, nhưng bọn họ đều phải chết." Đằng sau đuổi theo người giọng cảm hận nói. Đón lấy sơn động một hồi lay động, muốn sụp đổ xuống.

"Chạy mau chạy mau! Sơn động muốn sụp!" Lãnh Mặc đối với phía trước đồng đội hô. Các đồng đội nghe được hắn tiếng la, cũng giống như cửa động chạy vội đi qua, Lãnh Mặc xa xa theo ở phía sau. Sau lưng động không ngừng sụp xuống, các đồng đội đã chạy ra cửa động, Lãnh Mặc nhẹ nhàng thờ ra, quay đầu lại nhìn lên, phát hiện đuổi theo hắn người đã biến thành có thể không chế xương cốt nam Zombie, hắn cười ha hả nói: "Ồ chỗ này, ta chính là thần!" Lãnh Mặc không để ý tới hắn, cũng chạy ra cửa động, lại phát hiện mặt ngoài động khẩu cũng không có đường, chính mình đứng ở một cái treo trên bầu trời trên bậc thang. Bậc thang liền cái vòng bảo hộ cũng không có, phía dưới chính là vạn trượng Thẩm Uyên, lạnh thấu xương gió lạnh thổi hắn ngã trái ngã phải, không thể không co quắp ngồi dưới đất. Nam Zombie cùng ra tới nói: "Người cho là mình có thể giúp đỡ bọn họ đào tẩu? Kỳ thật chúng ta một mực bay trên trời, các người đều tại ta xương trắng Cự Ưng trong bụng, bọn họ chạy đến, muốn ngã cái thịt nát xương tan." Nam Zombie

chỉ vào dưới chân tầng mây, nói: "Hiện tại, đến phiên ngươi."

Cự Ung một cú đầu, Lãnh Mặc bị vung đến không trung. "A!" Cùng với một hồi mất trọng lượng cảm giác, Lãnh Mặc ý thức trở lại trên giường.

"Lại thấy ác mộng?" Khương Bạch Lộ hỏi.

"Ha ha, hôm nay đầu óc có chút loạn." Lãnh Mặc còn muốn lấy trong mộng những cái kia bị chính mình tiêu diệt nhân loại cùng Zombie đối với chính mình thống hận, hẳn đối với nam Zombie lo lắng cùng sợ hãi, còn có chính mình đem tất cả mọi người đưa vào tuyệt cảnh cảm giác vô lực. Một lát sau, Lãnh Mặc hỏi: "Mấy giờ rồi?"

Khương Bạch Lộ nói: "Nhanh một chút."

Lãnh Mặc gật gật đầu: "Ngươi ngủ đi. Ta e rằng ngủ không được."

Khương Bạch Lộ buồn ngủ. Lãnh Mặc hồi tưởng đến chuyện của mình. Hai cái ác mộng, tuyệt không phải ngẫu nhiên. Hiện tại đã không phải là tận thế ngày đầu tiên, chính mình muốn làm ác mộng, đã sớm nên làm, căn bản không cần chờ đến hôm nay. Ngày nay đêm cùng bình thường có cái gì khác nhau đâu này? Khác biệt lớn nhất, chính là bên người có cái Khương Bạch Lộ, một cái làm cho người ta đánh tới sợ hãi Khương Bạch Lộ. Lãnh Mặc cho rằng, là Khương Bạch Lộ tồn tại, để mình cảm thấy sợ hãi, phản ánh đến trong mộng, mới hình thành ác mộng.

"Kỳ quái năng lực, thật là làm cho người đau đầu a." Lãnh Mặc trong nội tâm thở dài.

Thanh tĩnh trạng thái, Lãnh Mặc lựa chọn tin tưởng Khương Bạch Lộ, tin tưởng nàng đây hết thảy cũng không phải cố ý gây nên. Thế nhưng loại tình huống này, không thể kéo dài nữa, phải tìm đến dị năng đích căn nguyên, tài năng đem sự tình giải quyết.

Lúc ban ngày, Lãnh Mặc liền bên người Khương Bạch Lộ cảm thấy qua sợ hãi, này từng để cho hắn một lần phán đoán sai lầm, cảm giác, cảm thấy chỗ tới ẩn nấp nguy cơ, hiện tại nhớ lại, đối với Vương Thu Tư cùng vậy đối với nam nữ Zombie sợ hãi, cũng có thể tại trình độ nhất định trên chịu Khương Bạch Lộ ảnh hưởng. Đương nhiên, phần lớn thời gian, hắn có thể thông qua lý trí của mình tới quyết định hành vi của mình. Thế nhưng, đây chỉ là trạng thái bình thường ở dưới Khương Bạch Lộ, là không có sử dụng dị năng Khương Bạch Lộ.

Chân chính sử dụng dị năng Khương Bạch Lộ, là có thể ảnh hưởng lòng người cùng hành vi. Lãnh Mặc chỉ ở buổi sáng vừa gặp được nàng thì cảm thụ qua một lần. Khi đó chính mình thật sự rất muốn giết đi nàng, may mắn xung quanh tương đối rộng rãi, chính mình thối lui vài bước, chịu ảnh hưởng nhỏ hơn, mới kềm chế sát lực xúc động. Dựa theo Phương Triết thuyết pháp, loại tình huống này, lúc trước cũng phát sinh qua, lúc ấy nàng đang đào phế tích cứu người.

Này hai lần trong đó có cái gì tương đồng điểm đâu này? Điều tâm tình kích động? Điều tại vận động? Điều tại khóc? Lãnh Mặc có chút không chắc. Hay là đợi có thời gian một chỗ làm một chút thí nghiệm a.

Sáng ngày thứ hai, hai người cùng trong nhà khách người chào hỏi, lên xe xuất phát. Tân quán người đương nhiên sẽ không chuẩn bị cho bọn họ bữa sáng, cho nên bọn họ còn muốn chính mình ra ngoài tìm một chút ăn.

"Bây giờ nhà khách phục vụ đều như vậy qua loa. Cũng không biết Bình Dương cứ địa là cái dạng gì nữa, có hay không nhà ăn gì gì đó." Lãnh Mặc vừa lái xe vừa nói.

Khương Bạch Lộ qua loa địa cười cười, không nói gì.

"Ngươi nói chúng ta ở chỗ này nhiều chuyển hai ngày, thu thập chút vật tư lại đi được không? Có lẽ đến Bình Dương, chúng ta chính là có được một xe lương thực Đại Phú Hào nữa nha." Lãnh Mặc còn nói thêm.

"Có thể a." Khương Bạch Lộ vẫn còn không có cái gì hứng thú.

"Ngươi nói nếu Ngô Tuyệt Nhạn bọn họ tới trước Bình Dương, có thể hay không gặp được phiên toái? Các súng vật có thể hay không gây chuyện?" Lãnh Mặc lại đổi lại chủ đề.

"Sẽ không." Khương Bạch Lộ nói.

Hai người trầm mặc một hồi, Lãnh Mặc nói: "Được rồi, kỳ thật ta cũng tìm không được nói cái gì đề, thế nhưng ngươi như vậy không yên lòng bộ dáng, đề ta rất lo lắng. Cho nên ta nghĩ biết ngươi đến cùng đang suy nghĩ gì sự tình. Đương nhiên, nếu như ngươi không muốn nói, ta cũng sẽ không bắt buộc ngươi."

Khương Bạch Lộ, cúi đầu xuống, có chút muốn khóc bộ dáng. Lãnh Mặc nói: "Chờ một chút." Dừng xe, quay kiếng xe xuống, nói: "Hiện tại có thể nói."

Khương Bạch Lộ nhìn hắn kỳ quái cử động, nói: "Ngươi vừa rồi lại cảm nhận được sợ hãi, phải không? Ta chính là đang suy nghĩ chuyện này. Đêm qua, ngươi thấy ác mộng, liên tục ác mộng. Ta cảm thấy được đây không phải trùng hợp. Nhất định là bởi vì ta tại ngươi phụ cận, mới để ngươi làm ác mộng. Ta nghĩ chúng ta không thể một mực ở một chỗ, bằng không ngươi liên cơ bản nghĩ ngơi đều cam đoan không được."

Lãnh Mặc muốn nói: "Chúng ta có thể phân ra phòng ngủ." Thế nhưng hắn biết đây không phải trọng điểm, cho nên chỉ có thể nói nói: "Ta không sợ ác mộng, cho nên ngươi cũng có khác lớn như vậy áp lực. Chúng ta chậm rãi coi bỏ ngươi dị năng bí ẩn, sau đó ngươi liền có thể như người bình thường đồng dạng sinh sống."

"Thế nhưng là chúng ta bây giờ không có đầu mối, hơn nữa dù cho đã minh bạch ta đây là cái gì nguyên lý, khả năng ta cũng không cách nào tự kiểm chế." Khương Bạch Lộ càng nói càng thương tâm, nước mắt theo gương mặt lưu lại.

"Dù cho ngươi không thể tự kiểm chế, cũng không cần lo lắng. Bởi vì ta có thể tự kiểm chế. Hơn nữa chúng ta không phải là không có đầu mối. Ngươi xem, ngươi rơi lệ thời điểm, ta liền cảm nhận được sợ hãi. Sáng sớm hôm qua cũng là như vậy." Lãnh Mặc phân tích nói, "Ngươi lần đầu tiên dị năng phát động thời điểm, dường như cũng là đang khóc."

"Lần đầu tiên?" Khương Bạch Lộ suy nghĩ một chút nói: "Vậy lần không phải, lần kia là về sau mới khóc."

Lãnh Mặc nói: "Không sao. Dù sao đây coi như là một cái đặc thù. Ha ha, ngươi dị năng, khả năng chính là 'Khóc lên rất dọa người' ! Nếu thật là nói như vậy, ta khả năng thấy được ngươi liền nghĩ cười, cười cả đời, ha ha."

"Ngươi cắt cho ta!" Khương Bạch Lộ hung hăng chùi hấn hai quyền. Xoa xoa nước mắt, không hề khóc.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1: Tận Thế Sơ Tham. Chương 25:

"Ngươi nói chính mình có thể khống chế, thế nhưng là lúc thanh tỉnh có thể khống chế, nằm mơ thời điểm thế nào?" Một lần nữa ra đi, Khương Bạch Lộ tâm tình tốt hơn nhiều.

"Nằm mơ đương nhiên cũng có thể khống chế, chẳng những có thể khống chế, còn chơi rất khá. Đây chính là chính ta tìm tòi ah." Lãnh Mặc tự hào mà nói: "Ngươi biết người ý thức thật là vi diệu, cho dù là nằm mơ thời điểm, cũng là có thể khống chế. Ta khi còn bé, có một hồi tổng làm ác mộng, bị quái thú truy sát, từ trên cao rớt xuống, bị cha mẹ lão sư mắng, đều đã làm. Đoạn thời gian kia ta liền nghĩ, nếu như ta gặp lại tương tự sự tình, muốn tự nói với mình, 'Đây là mộng, không phải thật là, không cần sợ hãi.' sau đó ngươi đoán làm sao, ta thật sự làm được. Lại về sau lại càng có ý tứ, ta khởi đầu chính mình khống chế cảnh trong mơ. Ví dụ như ta nói với tự mình, quái thú kỳ thật không phải là tới giết ta, nó chỉ là rất cô độc, muốn tìm ta chơi. Sau đó quái thú thật sự trở thành sủng vật của ta. Từ đó ta liền biến thành trong mộng thần. Có một đoạn thời gian ta tại trong mộng khiến cho rất vui vẻ. Bất quá về sau không thấy ác mộng, trong hiện thực lại có nhiều như vậy sự tình, liền chậm chậm đem kỹ năng này đã quên. Ngày hôm qua thì trở tay không kịp, không có tại ngủ trước cho mình ám chỉ, buổi tối hôm nay, ta sẽ tại trong mộng tìm ra cảnh trong mơ sơ hở. Địa bàn của ta ta làm chủ."

Khương Bạch Lộ nghe hắn nói những cái này cô sự, đều kinh sợ ngây người: "Nguyên lai ngươi tận thế trước lợi hại như vậy! Không chế cảnh trong mơ, có phải hay không dị năng a?"

Lãnh Mặc vẫy vẫy tay: "Khống chế chính mình mộng tỉnh là gì dị năng, một loại tinh thần phép huấn luyện mà thôi. Nếu có thể khống chế người khác mộng, đó mới là dị năng. Tựa như "trộm mộng không gian" như vậy." Đón lấy Lãnh Mặc lại nói một ít chính mình xem qua, về cảnh trong mơ tiểu thuyết điện ảnh, nói một tràng lý luận.

Khương Bạch Lộ nghe hắn thao thao bất tuyệt, cuối cùng bình luận: "Ta chỉ có thể xác nhận một chút, chính là ngươi dù cho không có dị năng, không biết võ thuật, cũng mạnh hơn đại bộ phận người tiến hóa."

Lãnh Mặc không chút nào khiêm tốn mà đáp nói: "Ta cũng nghĩ như vậy! Hơn nữa ta cũng ở hướng về cái phương hướng này nỗ lực. Không thể bởi vì có dị năng, liền đem nhân loại văn minh mấy ngàn năm tích lũy đều từ bỏ."

Lãnh Mặc một bên nói chuyện, một bên đem xe ngừng đến một mảnh cửa hàng lớn và đa dạng về hàng hoá dịch vụ bên cạnh. Nơi này hiển nhiên đã có người đến qua, bất quá như vậy đại quy mô khu buôn bán, chắc có lẽ không bị một lần lấy hết. Hai người quyết định tới nơi này thử thời vận. Lãnh Mặc nhìn nhìn ven đường bảng hướng dẫn, nói: "Ta cảm thấy được siêu thị so với tiệm cơm càng có khả năng tìm đến bữa sáng. Chúng ta qua bên kia." Khương Bạch Lộ tự không dị nghị.

Lãnh Mặc vừa đi vừa điều tra, đi đến một cái mua sắm bên trong Tâm Môn miệng, nói: "Trong này có người, rất có ý tứ. Bất quá cũng rất nguy hiểm " Nói qua đẩy ra đại môn, vòng quanh quầy hàng bày ngọat tám chuyển, đi đến dưới mặt đất siêu thị thang máy trước. Đối với một cây cột khom mình hành lễ nói: "Mời đi ra a. Ta có toàn cảnh thị giác, đã sớm phát hiện ngươi rồi. Ngươi không cần thanh đao giấu đi, chúng ta cũng không có ác ý."

Cây cột đứng sau chuyển xuất một người, hào hoa phong nhã, trong tay lại cầm lấy hai thanh đao phay. Hắn mặt mỉm cười, mười phần dương quang, nói: "Toàn cảnh thị giác, dùng rất tốt dị năng."

Lãnh Mặc nói: "Huỳnh đài vũ khí này, cùng ngài này tạo hình khí chất không quá tương xứng a."

Người kia nói: "Tận thế không có chú ý nhiều như vậy, có tác dụng là được. Nhị vị nhìn lâu như vậy, muốn tới cùng ta mục tiêu nhất trí."

Lãnh Mặc nói: "Hai người chúng ta muốn đi siêu thị ăn bữa sáng, thấy huynh đài ở phía trước giết đến gọn gàng, ý định nhặt cái tiện nghi, không nghĩ tới bị ngài phát hiện, hổ thẹn hổ thẹn."

Người kia nói: "Nếu như mục đích tương đồng, như vậy thiên hạ không có uống phí ăn 'Bữa sáng' . Ta thanh lý công môn đến nơi đây Zombie, dưới thang máy mặt công tác, xin mời nhị vị tiếp nhận a."

Lãnh Mặc nói: "Đâu có." Nháy mắt, Khương Bạch Lộ lập tức nhắc tới bữa xuống lầu.

Lãnh Mặc đối với người kia nói: "Chúng ta trước, hoan nghênh huynh đài chỉ ra chỗ sai." Nói xong cũng đi xuống lầu. Người kia cũng không sử dụng cái láo, theo sát phía sau, dường như đều không có phòng bị.

Lãnh Mặc tuy đi theo Khương Bạch Lộ hạ xuống, thế nhưng cũng không động thủ, chỉ là quan sát xung quanh có hay không biến dị Zombie, để ngừa vạn nhất. Khương Bạch Lộ một bà riu chữa cháy khiến cho trung quy trung củ, trước mặt không có hợp lại chỉ đích, hấn căn bản không cần động thủ, cũng không xen tay vào được.

"Tận thế vào cái ngày đó, nơi này vừa vận bất kịp bán trận ráp lại (giáp nặng) khai trương." Bên cạnh người kia giải thích nói: "Bởi vì khai trương thời gian sớm, lại có ưu đãi hoạt động, cho nên Zombie tụ tập khá nhiều."

"Hả? Huynh đài hiểu rõ rõ ràng như vậy, là người địa phương?" Lãnh Mặc thuận miệng hỏi.

"Không phải." Người kia đáp: "Ta qua đường, chuẩn bị đi kinh đô nhìn xem." Đón lấy hướng trên tường chỉ, "Những tình huống này là nhìn quảng cáo phỏng đoán."

Lãnh Mặc gật gù đầu, khen: "Huynh đài thấy hơi biết, định không phải người thường."

Người kia khiêm tốn nói: "Chê cười. Ta xem nhị vị cũng không phải người bình thường, chỉ sợ tại người tiến hóa trong, cũng là đứng đầu trong danh sách cao thủ."

Lãnh Mặc lắc đầu nói: "Đâu có đâu có, chỉ bất quá dám đánh dám liều mà thôi." Chia chia Khương Bạch Lộ, nói: "Muốn nói động thủ, nàng là thua nhỏ tập võ, so với ta không biết cao đi nơi nào."

Người kia cười cười, nói: "Ta xem huynh đài mới là buồn bực thanh âm phát đại tài. Chỉ nhìn ngài tính trước kỹ càng bộ dáng, liền biết người là tại vì nàng áp trận. Bất quá nàng này dị năng xác thực khác người, phối hợp võ nghệ sử dụng, thật làm cho ta mở rộng tầm mắt."

Lãnh Mặc trong nội tâm khẽ động: "Huynh đài quả nhiên là thấy rõ lực kinh người. Liền nàng dị năng cũng có thể nhìn ra?"

Người kia ngạo nghễ nói: "Có một chút không thói quen cách nhìn. Nàng cái này năng lực, để cho người bên cạnh sợ hãi, thậm chí sợ tới mức trợn mắt há hốc mồm, đầu óc trống rỗng."

Lãnh Mặc gật đầu khen: "Quả nhiên có chút môn đạo."

Người kia nói tiếp: "Năng lực như là xuất hiện ở kẻ yếu trên người, chỉ có thể đưa tới họa sát thân, bởi vì người khác sợ hãi ngoài, khó tránh khỏi chủ động công kích. Thế nhưng vị cô nương này bản thân chính là cao thủ, cho nên. . ." Hấn nói đến đây, bỗng nhiên không nói nữa, nhìn xem Lãnh Mặc, cười lạnh nói: "Nguyên lai người cũng không biết nàng dị năng, chỉ là đang gạt ta. Xem ra ta vẫn còn muốn đề thăng trình độ của chính mình a."

Lãnh Mặc lúng túng nói: "Chân nhân trước mặt chưa bao giờ nói láo. Nàng dị năng đúng là ta một cái tâm bệnh, nếu như huynh đài có thể giúp đỡ chúng ta tìm ra không chế phương pháp, hoặc là biết rõ ràng này dị năng nguyên lý, chúng ta đều vô cùng cảm kích."

Người kia ép hỏi: "Như thế nào vô cùng cảm kích?"

"Cái này. . ." Lãnh Mặc nhất thời nghẹn lời, bởi vì hấn bỗng nhiên nghĩ đến, trước mắt người này kỳ thật cái gì cũng không cần, hoặc là nói, thứ mà hấn cần, cũng có thể chính mình cảm đến, căn bản không dùng đến cầu người khác. Chuyển cái ý niệm trong đầu, Lãnh Mặc thành khẩn nói: "Ngài nên biết chúng ta là có vốn liếng, thế nhưng ta lại không biết ngài cần gì. Cho nên không bằng ngài nhắc tới điều kiện."

Người kia gật gù đầu, nói: "Ta trước kia giao tiếp vòng tròn không lớn, từ chưa có tiếp xúc qua võ thuật. Nếu như lần này hữu duyên, để cho vị cô nương này, đem nguyên bộ truyền thống võ thuật luyện phương pháp, dạy cho ta đi."

Loại sự tình này, Lãnh Mặc cũng không thay người khác quyết định, chỉ là gật đầu nói: "Ta sẽ cùng nàng nói. Tin tưởng nàng sẽ làm ra lựa chọn của mình."

Người kia không có được chuẩn xác trả lời, ngược lại cảm thấy Lãnh Mặc nói chuyện đáng tin cậy, tự giới thiệu mình: "Ta là Cao Luận. Danh tự cuồng vọng chút, thế nhưng đúng là tên thật."

Lãnh Mặc cười nói: "Ta là Lãnh Mặc, mực nước mực. Cũng không phải dùng tên giả."

Lúc này Khương Bạch Lộ thanh lý hết Zombie, trở lại bên cạnh hai người. Cao Luận phảng phất lơ đãng địa tránh ra hai bước, nói: "Ta đi vào trước, các người thương lượng đã xong có thể tới tìm ta."

Khương Bạch Lộ hỏi: "Các người đã đạt thành cái gì hiệp nghị?" Lãnh Mặc đem Cao Luận yêu cầu nói một lần. Khương Bạch Lộ không sao cả nói: "Này có vấn đề gì. Hiện tại nhân loại đều nhanh diệt tuyệt, còn tử thù lấy quy củ cũ làm gì. Cho dù tận thế lúc trước, trả thù lao cũng có thể học a. Bất quá rèn luyện phương thức phức tạp, vừa muốn kiên trì bền bỉ mới có hiệu quả, cho dù dạy cho hắn, cũng không phải nhất thời bán hội liền có thể xuất hiệu quả. Khoản này giao dịch, hắn chưa hẳn thoả mãn."

Lãnh Mặc nói: "Người khác chưa hẳn thoả mãn, hắn nhất định có thể thoả mãn."

"Tại sao thấy?" Khương Bạch Lộ hỏi.

"Người không có trông thấy hắn xuất thủ, cho nên không biết sự lợi hại của hắn. Hắn có thể vừa đúng địa chém giết Zombie, nhất định là kiên trì luyện tập kết quả. Lại nhìn hắn có thể thông qua này trong chốc lát quan sát, liền rõ ràng người dị năng, khẳng định quan sát suy nghĩ năng lực kinh người. Như vậy đã có nghị lực, lại có đầu óc người, có thể chuẩn xác địa phán đoán tất cả tri thức giá trị." Lãnh Mặc đối với Cao Luận đánh giá rất cao.

"Mới như vậy trong chốc lát, các người cứ như vậy hợp ý sao?" Khương Bạch Lộ kỳ quái nói: "Nam nhân thật thần kỳ."

Ba người ăn điểm tâm, cũng không có chuyên môn tìm địa phương, ngay tại trong siêu thị đáp khỏi một khối sân bãi, do Khương Bạch Lộ vì Cao Luận giới thiệu võ thuật tri thức, từ võ thuật lý luận, đến cơ bản rèn luyện phương pháp, lại diễn luyện một bộ quyền pháp, giảng giải bộ phận đấu pháp. Mỗi một bước, Cao Luận đều tự mình thao luyện, tinh tế nhận thức một phen, thỉnh thoảng đưa ra vấn đề, đề cho Khương Bạch Lộ tính mũi nhọn địa giải đáp. Khương Bạch Lộ rốt cuộc tuổi trẻ, rất nhiều thứ cũng nói không rõ ràng, thế nhưng cũng không có thêu dệt vô có, chỉ nói chính mình học qua, có nhận thức. Cao Luận đối với loại này dạy học phương pháp hết sức hài lòng.

Cho tới trưa đi qua, Cao Luận tự nhận là cần nắm giữ đều không sai biệt lắm. Đối với Khương Bạch Lộ nói: "Đa tạ chỉ điểm. Ta đây liền có qua có lại mới toại lòng nhau, nói một chút ta đối với quan sát của người kết quả. Mỗi khi người lượng vận động gia tăng thời điểm, sẽ tản mát ra khiến người sợ hãi khí tức, đại khái có thể vây quanh bên người người 3-4m cự ly. Thế nhưng đây không phải cực hạn, buổi sáng người giết Zombie, khả năng xung quanh hơn mười thước đều có loại khí tức này. Về phần cái khác tin tức, còn phải chờ tại tiến thêm một bước quan sát."

Lãnh Mặc gật gật đầu, có thể tại cho tới trưa trong thời gian phát hiện những cái này, Cao Luận xác thực thật sự có tài, quan sát đo đạc kết quả cũng cùng lúc trước quan sát của mình kết quả có so sánh nghiệm chứng địa phương. Thế nhưng hắn biết, Khương Bạch Lộ thực sự không phải là chỉ có tại lượng vận động đại thì mới có thể phát động dị năng. Tại tâm tình kích động, cũng sẽ có dị tượng sản sinh. "Chẳng lẽ cùng tâm tình của nàng có quan hệ?" Lãnh Mặc trầm nghĩ, nhưng cũng không có nói ra. Hắn chẳng những muốn cho Cao Luận quan sát Khương Bạch Lộ, còn muốn thông qua Khương Bạch Lộ phỏng đoán Cao Luận dị năng, cho nên tạm thời không muốn vì hắn cung cấp quá nhiều manh mối.

Mấy người giữa trưa ăn chút gì, Lãnh Mặc nói: "Nếu như gặp được lớn như vậy một cái bán trận, coi như là duyên phận, không tìm tòi một phen, có lỗi với này lần gặp gỡ."

Cao Luận phụ họa nói: "Đúng vậy, tổng dùng dao phay cũng là rất không được tự nhiên. Ta ý định tìm xem có hay không tiện tay binh khí."

Khương Bạch Lộ nói: "Kỳ thật ta ưa dùng đao, búa quá nặng."

Lãnh Mặc nói: "Lần trước chúng ta tìm đến vũ khí, là tại nội thành một cái cửa hàng lớn và đa dạng về hàng hoá dịch vụ xa vật phẩm trang sức quầy chuyên doanh trong không biết nơi này có không có."

Cao Luận nói: "Huyện thành nhỏ e rằng so ra kém nội thành, chỉ có thể tìm vận may."

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1: Tận Thế Sơ Tham. Chương 26:

Vận khí lần này không có trực tiếp hàng lâm đến bọn họ trên đầu. Tại trung tâm thương mại dạo qua một vòng, bọn họ cũng không có phát hiện phù hợp binh khí, ba người chỉ là cầm vài món đồi tắm giặt quần áo. Nhưng mà vận khí hàng lâm đến người khác trên đầu, bọn họ trên lầu thấy được trên đường phố một cái chạy nạn đội ngũ, cũng đối với những người này sinh ra hứng thú.

"Chi đội ngũ này rất chuyên nghiệp a, dường như vũ khí cũng không tệ." Lãnh Mặc nhìn nói.

"Không sai. Rất có thể là cảnh sát vũ trang. Trong đó có bốn người tuy ăn mặc tương tự y phục, thể nhưng không có gì thực lực, đoán chừng là chịu bảo hộ người sống sót. Hẳn là muốn đi Bình Dương." Cao Luận phân tích nói.

"Đáng tiếc, bị nhiều như vậy Zombie theo ở phía sau, chỉ sợ viên đạn cũng đánh hết, sớm muộn gì là một chết." Lãnh Mặc đây là xúc cảnh sinh tình, nhớ tới chính mình hai lần cả đoàn bị diệt. Hẳn đối với chính mình đoàn đội một mực có tự tin, thể nhưng một khi vận khí không tốt, cho dù tốt đoàn đội cũng nhìn không được.

"Vì cái gì cảnh sát vũ trang còn chật vật như vậy? Quay trở lại đều giết sạch là được. Cho dù giết không hết, chẳng lẽ còn chạy không được sao?" Khương Bạch Lộ nói.

"Những cái này cảnh sát vũ trang nếu không phải vì bảo hộ bốn người kia, cho dù viên đạn đánh hết, cũng có thể toàn thân trở ra." Cao Luận trước đối với Khương Bạch Lộ giải thích một câu, sau đó hỏi Lãnh Mặc nói: "Chúng ta là theo ở phía sau, đợi bọn họ chết rồi, trực tiếp lấy đi vũ khí, hay là hiện tại đi đem bọn họ cứu tới?"

Lãnh Mặc nói: "Cũng không tốt. Lựa chọn tốt nhất là, tại bọn họ lúc tuyệt vọng, xuất thủ cứu bọn họ. Bất quá ta tự nhận nắm chắc không tốt thời gian này điểm." Nói xong nhìn chằm chằm Cao Luận.

Cao Luận không chút khách khí: "Vậy nghe ta chỉ huy, hiện tại chúng ta trước xuống lầu, đi theo ta."

Cao Luận tại trung tâm thương mại trong ghé qua, dường như nơi này là hắc nhà đồng dạng, từng cái quầy hàng, mỗi một chỗ phòng cháy thông đạo, hẳn đều rõ ràng, lúc bọn họ đi đến một tầng thời điểm, chạy nạn đội ngũ vừa vận từ bọn họ trước mắt đi qua.

"Dù cho ta có được toàn cảnh thị giác, cũng không có khả năng so với người làm tốt hơn." Lãnh Mặc tán thán nói.

"Ha ha, ta lên lầu thời điểm, liếc một cái bố cục đồ." Cao Luận nói, "Tiếp qua năm phút đồng hồ, chúng ta từ cánh cửa kia ra ngoài, vừa vận lau Zombie đội ngũ cái đuôi. Như vậy giống như một hồi trùng hợp, liệu có thể cứu dưới bọn họ."

Khương Bạch Lộ hỏi: "Vì cái gì nguy trang thành trùng hợp?"

Lãnh Mặc nói: "Nếu như quá tận lực, bọn họ hội lên tâm phòng bị."

Cao Luận cũng không cần đồng hồ, bởi vì hẳn có thể chuẩn xác đếm ra năm phút đồng hồ. Theo tay hắc vung lên, ba người một người tiếp một người lao ra cửa.

Khương Bạch Lộ xung trận ngựa lên trước, Cao Luận theo sát phía sau, Lãnh Mặc tại mặt sau cùng chậm rì rì đấy, dùng lời của hắc giảng: "Ta là phụ trợ a, sao có thể xông vào phía trước nha."

"

Đương nhiên, ba người là không thể nào tại Zombie bày bên trong kết thành trận thế, mọi người cuối cùng đều là từng người tự chiến, không có cái gì phát ra phụ trợ trị liệu khác nhau. Cao Luận biểu hiện ra thực lực, vượt quá tất cả mọi người dự kiến, cho dù là đối với hẳn có chỗ hiểu rõ Lãnh Mặc, tại thấy tận mắt qua, cũng phải xem đủ rồi. Hắc đi ở Zombie bày trong, như nhàn nhã dạo chơi, đánh nhau cũng không như Khương Bạch Lộ như vậy triển khai tư thế có bài bản hẳn hoi, cũng không giống Lãnh Mặc như vậy đại khai đại hợp, hẳn mỗi xuất một đao, cũng có thể tìm đến tốt nhất góc độ, một chiêu chế địch, phảng phất là Zombie chính mình xông lên tự tìm chết đồng dạng. Hơn năm mươi danh Zombie cấu thành trận thế, tại ba người cùng cảnh sát vũ trang giáp công, không bao lâu liền sụp đổ.

Cảnh sát vũ trang nhóm đứng ở đầy đất tàn thi bên trong, hàm chứa cảnh giác mà nhìn ba người. Bất quá Lãnh Mặc một câu, để cho bọn họ thanh tĩnh lại: "Nhân loại!"

"Đúng vậy a, nhân loại." Cảnh sát vũ trang bên trong cho ra một người, hướng tam nhân hành cái chào theo nghi thức quân đội, nói: "Bình Dương phòng giữ đội, ba đội trưởng Trình Dương. Cảm tạ ba vị tương trợ."

Lãnh Mặc cũng hướng đối phương giới thiệu bên mình ba người, sau đó hỏi: "Chúng ta cũng là ý định đi Bình Dương. Không biết chỗ đó bây giờ là tình huống như thế nào? Mấy vị nếu là phòng giữ đội, vì cái gì ngược lại tới nơi này?"

Trình Dương nói: "Ba người chúng ta tiểu đội, là xuất ra nghỉ cách cứu viện phụ cận tất cả ngành sản xuất chuyên gia, tương trợ kiến thiết căn cứ. Chúng ta sau khi đi ra, cứ địa hay là sáng lập, hay là quân sự hóa quản lý."

Cao Luận hỏi: "Ba người các người tiểu đội, như thế nào chỉ còn lại có bốn người? Hơn nữa đều là người bình thường, một cái người tiến hóa cũng không có? Còn có bốn vị này chuyên gia. . ." Cao Luận chưa nói hạ xuống, thể nhưng đảm nhiệm ai nấy đều thấy được, bốn vị này "Chuyên gia" tựa hồ không phải là như vậy làm cho người tin phục: Một cái trong đó tóc hoa râm lão nhân, nhìn nhìn giống như là chuyên gia; khác một người tuổi còn trẻ nam tử, như mình tính quá nhiều học giả; còn có hai nữ tính, trẻ trung non nớt, nhìn nhìn lại càng không giống.

Bốn người cảnh sát vũ trang đều ánh mắt phức tạp, có phần hận, có thất lạc, có xấu hổ. Hay là Trình Dương nói: "Vị huynh đệ kia quan sát được tỉ mỉ. Kỳ thật nhắc tới cũng đơn giản, bởi vì chúng ta đều là đứa trẻ bị vứt bỏ. Tới thời điểm, có ba cái tiểu đội, trong đó hai cái tám người phòng giữ đội, một cái bốn người người tiến hóa tiểu đội. Về sau gặp được biến dị sinh vật tập kích, một trận phi cơ trực thăng rơi tan, một cái khác khung cũng bị hao tổn nghiêm trọng, còn dư lại người tiến hóa, liền mang theo nhu cầu cấp bách chuyên gia ngồi chiếc cuối cùng phi cơ trực thăng đi trước. Chúng ta vốn đang có mười hai người, trên đường đi liên tục tác chiến, hiện tại chỉ còn lại tám cái." Hắc chỉ vào bốn người chuyên gia nói: "Mấy vị này, đều là sinh vật, sinh

thái phương diện chuyên gia, cứ địa nhất thời không dùng được. Điện lực, cung cấp nước, chữa bệnh, vũ khí phương diện chuyên gia, đã trước một bước trở về làm xây dựng. A, đứng rồi, này một vị không phải là chuyên gia, là một quan nhị đại." Hắn cuối cùng đặc biệt chỉ chỉ một cái trong đó cô nương.

Lãnh Mặc nói: "Xem ra Bình Dương cứ địa bất quá chỉ như vậy. Theo ta thấy mọi người cũng không cần phải gấp trở về, ở bên ngoài đi dạo vài ngày, đợi đều thành lập xong được lại đi, đến lúc sau có nước có điện, còn cùng tận thế lúc trước sinh hoạt đồng dạng."

Cao Luận nói: "Nếu như chỉ có người lẻ loi một mình, như vậy đương nhiên không có vấn đề. Nơi này còn có một đám già yếu, chỉ sợ lưu ở bên ngoài cũng không an toàn a?"

Trình Dương nói: "Thực không dám đầu điểm. Chúng ta không biết đắc tội nhóm thần tiên nào, dọc theo con đường này đều tại bị Zombie truy sát. Hiện tại viên đạn đánh hết, chạy cũng chạy không thoát. Nếu như không phải là ba vị kịp thời xuất hiện, chúng ta e rằng khó thoát khỏi cái chết. Bất quá ba vị có thể cứu chúng ta nhất thời, lại không cứu được một đời. Chúng ta e rằng còn muốn tao ngộ đám tiếp theo Zombie công kích."

Lãnh Mặc nhớ tới Zombie mèo, gật gật đầu, nói: "Có chút Zombie, xác thực rất cẩn thận mắt. Điểm này, biến dị sinh vật là tốt rồi nhiều, chúng dường như chưa bao giờ mang thù. Hay là lượt rừng hảo."

Cao Luận nói: "Chúng ta có thể cùng các người đồng hành một đoạn thời gian, bất quá chúng ta không muốn sớm như vậy đi Bình Dương, còn muốn ở chỗ này thu thập một ít vật tư mới có thể ra phát."

Trình Dương thấy bọn họ đông nhất cú tây nhất cú, chính là không chịu lập tức đi Bình Dương, mặt hiện lên ngưng nghịu, quay đầu lại nhìn xem mấy cái chiến hữu, bốn cái cảnh sát vũ trang hai mặt nhìn nhau, ai cũng không có tỏ thái độ. Ngược lại là kia cái quan nhị đại nhìn không được, nhảy ra nói: "Có cái gì tốt làm khó? Chúng ta hiện tại cho dù hướng Bình Dương đi, cũng chạy không thoát một người chết. Lưu ở chỗ này có cái gì khác nhau chứ? Lưu lại, phản mà sống sót tỷ lệ càng lớn chút. Các người cũng đừng nghĩ cái gì 'Hoàn thành nhiệm vụ', đám người kia chính mình mở ra mấy bay trước thời điểm ra đi, nghĩ tới sống chết của các người sao?"

Một cái khác thần tượng phái người trẻ tuổi nói: "Vương Cô Nương nói cũng đúng a. Ta cũng không đi. Các người liên doanh cứu đối với hướng đều mang không quay về, chính mình trở về cũng không thích hợp a, liền lưu ở chỗ này bảo hộ chúng ta a."

Trình Dương rốt cục gật đầu, đối với vài người cảnh sát vũ trang hạ lệnh: "Các vị, hiện tại nơi này quân ta hàm tối cao, ta hạ lệnh, mọi người lưu ở chuyên gia bên người bảo hộ, thẳng đến trở lại Bình Dương."

"Vâng!" Ba người cảnh sát vũ trang một chỗ cúi chào.

Lãnh Mặc mắt nhìn kia cái quan nhị đại, nói: "Cô nương người như vậy có đảm đương, thật là làm cho người lau mắt mà nhìn a."

Cô nương kia vừa muốn đáp lời, bỗng nhiên lui về phía sau vài bước, lạnh run. Vài người khác cũng bắt đồng trình độ địa toát ra vẻ mặt sợ hãi. Cảnh sát vũ trang nhóm nắm chặt vũ khí, mấy cái chuyên gia đã sợ đến nói không ra lời.

Lãnh Mặc nhìn lại, nguyên lai là Khương Bạch Lộ gom góp tới. Hắn cũng không nói cái khác, chỉ là lắc đầu, nói: "Trước kia không có phát hiện, nguyên lai người bình thường yếu ớt như vậy, nhất là bình dân."

Khương Bạch Lộ nói: "Đoàn của người đội cũng bị người huấn luyện thành dân binh, liền người bình thường đều muốn tham dự vây giết biến dị Zombie. Đương nhiên không biết chân chính người bình thường là cái gì trình độ."

Đứng ngoài quan sát người cũng đều nhìn đã mình bạch, đồng đều nghĩ: "Bạn gái của người tính tình lớn như vậy, cũng đừng trêu chọc người khác, đối với người đối với người khác cũng không tốt." Đương nhiên lời này ai cũng không dám nói ra khỏi miệng, vạn nhất hai người kia thẹn quá hoá giận, mọi người chịu không nổi.

Cao Luận nhìn không được, xen vào nói: "Mấy vị một đường vất vả, e rằng còn chưa có ăn cơm a? Nơi này có cái dưới mặt đất siêu thị. Các người ăn cơm trưa, nghỉ ngơi thật tốt một chút, lo lắng nữa về sau cử chỉ, như thế nào?" Nói xong cũng không đợi bọn họ đáp lời, trực tiếp dẫn đường hướng siêu thị đi đến. Tám cái người bình thường sớm không muốn bên người Khương Bạch Lộ dừng lại, đuổi theo sát.

Lãnh Mặc không phải người ngu, thời điểm này cũng phục hồi tinh thần lại, đối với Khương Bạch Lộ xấu hổ cười cười. Khương Bạch Lộ nói: "Người xem tới đối với cường thế nữ nhân càng cảm thấy hứng thú a."

Lãnh Mặc nói: "Ta chỉ là thuận miệng đánh giá một chút, không có nghĩ nhiều như vậy."

Khương Bạch Lộ oán hận nói: "Cái gì cũng không có nghĩ mới là đáng hận nhất. Nói rõ này sẽ là của người bản tính. Người nói, Lý Phuong Trác, Ngô Tuyết Nhạn cùng vừa rồi cái này, các nàng ba cái ai tốt nhất nhìn?"

Lãnh Mặc nghĩ thầm: "Ta đã sớm cho các người xếp thành hàng, đương nhiên Ngô Tuyết Nhạn tốt nhất nhìn." Bất quá trong miệng lại nói: "Dong chỉ tục phần. Ta xem người cũng không phải là chỉ nhìn một cách đơn thuần bề ngoài, nhất định phải tâm linh ăn ý tài năng nhập ta pháp nhãn."

"Vậy các nàng ai cùng người ăn ý nhất đầu này?" Khương Bạch Lộ không buông không bỏ, "Vừa rồi khẳng định không được tuyển chọn. Lý Phuong Trác cùng người cộng đồng kinh lịch nhiều lần đại chiến, lại là người tự mình huấn luyện ra. Ngô Tuyết Nhạn tuy không phải là người huấn luyện, thế nhưng hợp tác với người thời gian càng lâu. Người chọn cái nào?"

Lãnh Mặc lắc đầu, nói: "Tâm linh ăn ý a, đây chính là chịu đựng thời gian tài năng mài giũa ra."

"Vậy người là tuyển Tuyệt Nhạn!" Khương Bạch Lộ trừng mắt hăn nói.

Lãnh Mặc lườm nàng liếc một cái, lắc đầu, nói: "Gỗ mục không thể điều." Nói xong rung đùi đắc ý mà thẳng bước đi, thấp thoáng nghe thấy hăn thấp giọng thầm nói: "Xem ra còn muốn tiếp tục mài giũa a."

Khương Bạch Lộ nhìn hăn lâu không bị ăn đòn bộ dáng, khóe miệng nhếch lên, đuổi theo.

Trong siêu thị, mấy người vừa ăn vừa nói chuyện, cùng Cao Luận đã rất quen thuộc lạc. Bốn cái cảnh sát vũ trang vốn cũng không phải cùng một cái binh sĩ, tận thế, bị bắt lũng đến một chỗ, tạm thời tạo đội hình. Ngoại trừ đội trưởng Trình Dương, ba người khác phân biệt gọi Lý Chính, Tôn Minh Trí, Dương Kiến Thiết. Mà bốn cái binh dân, hơn năm mươi tuổi lão nhân gọi Vương Văn Xương, là cục lâm nghiệp phó cục trưởng; thần tượng phái người trẻ tuổi gọi Viên Duệ Tinh, chẳng những là cái thực vật học tiến sĩ, còn là một quan nhị đại; một cái khác quan nhị đại, chính là vừa rồi chủ động nhảy ra nữ tính, gọi Vương Mạn Nhu, chỉ là phổ thông sinh viên, nếu không phải lão ba có chút thể lực, là không thể nào đi theo chuyên gia tổ cùng đi; người cuối cùng hoàn toàn vận khí tốt, gọi Hà Tuyết Liên, không phải là chuyên gia, cũng không có bối cảnh, chỉ là tại cục lâm nghiệp công tác, vừa vận cùng Vương Văn Xương, Viên Duệ Tinh trốn ở một chỗ, vậy mà cũng trà trộn vào chuyên gia đội ngũ, tại cứu viện trên phi cơ trực thăng chiếm một tòa.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1: Tận Thế Sơ Tham. Chương 27:

"Hiện tại chúng ta nơi này có mười một người." Lãnh Mặc thương lượng với Cao Luận nói: "Mỗi ngày vèn vèn đi ị hạng nhất, liền không phải siêu thị có thể chịu tải. Tôi thiểu muốn đem toàn bộ trung tâm thương mại đều thanh lý một lần. Bất quá ta không có ý định làm như vậy. Chúng ta cũng không phải ở chỗ này ở lâu, hai ngày này liền được thông qua một chút. Chúng ta ra ngoài tìm xem xe, nhiều lắm một ít đồ vật, tôi đa tu chỉnh ba ngày, sau đó đi Bình Dương."

Cao Luận gật gật đầu, nói: "Cũng tốt. Đánh nhất thương đổi một chỗ a, như vậy có thể tỉnh mất chỉnh lý nội vụ thời gian."

Hai người đạt thành chung nhận thức, Lãnh Mặc đối với cái khác người sống sót tuyên bố quyết định, sau đó an bài công tác: "Trình đội trưởng người dẫn người ở chỗ này thu dọn đồ đạc, nhiều lắm cơm trưa thịt, tiếp theo là đại gạo cùng nước, những vật này đến Bình Dương khẳng định đáng giá. Ba người chúng ta ra ngoài tìm xe, người lại phân ra hai người cho ta."

"Ta đi." Xung phong nhận việc không phải là cảnh sát vũ trang, mà là Viên Duệ Tinh. Lãnh Mặc nghĩ nghĩ, nói: "Có thể."

"Ta... Ta cũng muốn." Vương Mạn Nhu khiếp đảm nhìn Khương Bạch Lộ liếc một cái, hay là ngoan hạ quyết tâm, nhấc tay tự tiến cử.

Lãnh Mặc vụng trộm nhìn Khương Bạch Lộ liếc một cái, thấy nàng ngạo kiều mà nhìn về phía nơi khác, không có bất kỳ biểu thị, nói: "Hào. Liền hai người các người a."

Trình Dương đề nghị: "Lại mang lên hai người chiến sĩ a."

Lãnh Mặc nói: "Không cần. Cho hai ta thanh đao."

Cao Luận xen vào nói: "Ta muốn một con dao găm là được."

Trình Dương như theo như lời hăn, phân ra một bả chiến đao, một con dao găm, xem như cho Khương Bạch Lộ cùng Cao Luận đổi lại trang bị. Lãnh Mặc lại để cho Viên Duệ Tinh cùng Vương Mạn Nhu tất cả cầm một cây đoản côn. Năm người đi ra siêu thị, đi trước ga ra tầng ngầm.

Cao Luận vừa đi vừa hỏi: "Ta còn tưởng rằng người ý định mang hai người chiến sĩ."

Lãnh Mặc nói: "Đội ngũ của ta trong, đều là chiến sĩ."

Một bên hai cái người mới nghe xong, nội tâm thành thích nhảy, nghĩ thầm: "Sẽ không cái này muốn cho chúng ta cùng Zombie liều mạng a." Đang nghĩ ngợi, Lãnh Mặc chỉ vào một cánh cửa, nói: "Vậy phía sau cửa có hai cái Zombie, hăn là bảo an bị nhốt ở bên trong, các người đi luyện luyện tập."

Vương Mạn Nhu trong nội tâm bất bình, nói: "Người không thể như vậy. Chúng ta đều là dân chúng bình thường, từ trước đến nay không có đánh qua một trận, chớ nói chi là giết người. Các người đều là người tiến hóa, năng lực càng lớn, trách nhiệm càng lớn. Các người có bảo hộ nghĩa vụ của chúng ta."

Lãnh Mặc đối với nàng bữu môi: "Ngươi như vậy dừng cảm, cùng Zombie phân rõ phải trái." Nói xong nháy mắt, Khương Bạch Lộ sớm chạy tới đem kia phòng cháy cửa mở ra. Hai con Zombie đối với nàng có chút sợ hãi, không dám ra, bị nàng một cước một cái đạp đến trước mặt Lãnh Mặc.

Vương Mạn Nhu quay người muốn chạy, bị Lãnh Mặc một phát bắt được, quay lại đối mặt với Zombie, nói: "Hiện tại này hai cái Zombie đói bụng vài ngày, tay chân như nhũn ra, động tác cứng nhắc, vô cùng thích hợp các ngươi luyện tập. Bỏ qua này tiết học, tiếp theo tiết học đã có thể theo không kịp. Theo không kịp tiến độ, sẽ chết." Nói xong buông tay ra, chia chia nàng cây gậy trong tay, hỏi: "Để cho ngươi cầm lấy cái này, là lấy làm gì? Làm quái trọng sao?"

Lãnh Mặc Cao Luận cùng Khương Bạch Lộ hình tam giác đứng khai mở, đem hai người này hai thi bởi vì vây vào giữa. Vương Mạn Nhu cùng Viên Duệ Tinh biết tránh không khỏi, thế nhưng vẫn tại Zombie bức bách bên dưới bước lui về phía sau, cây gậy trong tay không cần nói công kích, liền hướng Zombie huy vũ một chút cũng không dám.

Lãnh Mặc nói tiếp: "Các ngươi nội tâm khẳng định suy nghĩ rất nhiều, thế nhưng có một chút khả năng không nghĩ tới. Ta nhắc tới tình các ngươi. Lúc các ngươi trong đầu vòng vo nhiều như vậy ý niệm trong đầu, các ngươi có phát hiện hay không, Zombie còn không có nhào lên. Điều này nói rõ cái gì? Nói rõ chúng quá yếu, căn bản uy hiếp không được các ngươi."

"Chẳng lẽ huấn luyện viên sẽ để cho các ngươi lần đầu tiên liền đối mặt không thể chiến thắng nguy hiểm sao? Sẽ không đâu. Lần này chỉ là để cho các ngươi mở ra tâm phòng, biết như thế nào đối với Zombie làm ăn xuất cây gậy trong tay."

"Chỉ cần nhẹ nhàng vung lên, hết thầy cũng thay đổi. Ngươi từ kẻ yếu, biến thành một cường giả. Kẻ yếu là cái gì? Ngươi cho là mình chịu bảo hộ, kỳ thật tùy thời sẽ bị vứt bỏ. Cường giả là cái gì? Ngươi cho là mình rất nguy hiểm, kỳ thật là tại chỗ không vận mệnh của mình."

"Người tiến hóa đã từng cũng là người bình thường, không có ai từ nhỏ liền đánh nhau giết người."

Vì cái gì người tiến hóa có thể tốt hơn địa sinh tồn, ngươi cho rằng là bởi vì năng lực của bọn hắn sao? Không phải là! Lúc hắn thấy được xung quanh những người bình thường kia thỉnh cầu cùng bức bách mục quang, nghe được những cái kia yêu cầu hắn bảo hộ kẻ yếu, cứu vớt thanh âm vô tội, bọn họ liền tỉnh táo ý thức được, người khác không đáng tin cậy, chỉ có thể dựa vào chính mình."

"Bọn họ là bởi vì tự mình cố gắng tự lập tinh thần, mới được vì chân chính người tiến hóa."

"Hai vị quan nhị đại, các ngươi tại tận thế lúc trước, chẳng lẽ lại không có nỗ lực qua, nhặt giọng nói đập qua sao? Các ngươi chẳng lẽ không có thức đêm ôn tập? Không có sáng sớm lưng (vác) từ đơn? Chẳng lẽ không có đánh qua bóng? Không có cùng người so qua trong tay bao, Caly tiền, dưới móng đất xe, trong điện thoại di động đẹp đồ? Vì hư vinh cũng có thể nỗ lực; đối mặt sinh tử, vì cái gì không nhúc nhích được tay?"

"Lại báo cho các ngươi một sự kiện. Lúc ta lần đầu tiên giết Zombie thời điểm, sau lưng của ta có một người, dùng búa đối với ta. Lúc ấy ta liền nghĩ, nếu như ta không hạ thủ được, đằng sau cái thanh này búa, rốt cuộc là bỏ về phía Zombie, hay là bỏ về phía ta? Hiện tại, các ngươi đoán, trong tay của ta búa, hội rơi vào các ngươi bốn cái, ai trên người?" Lãnh Mặc nói qua, giơ tay lên bên trong búa.

"A! ! !" Vương Mạn Nhu hét lên một tiếng, "Hô" địa làm ăn xuất cây gậy trong tay. Bất quá không phải là hướng về phía Zombie, mà là làm ăn hướng Lãnh Mặc.

"Ba!" Lãnh Mặc sớm không Ngô Hạ A Mông (bé bập chuối), nhẹ nhàng ngăn trở, cười nói: "Ngươi kỳ thật rất có năng lực, cũng rất dừng cảm. Thế nhưng, đây chẳng qua là nhằm vào ngươi hiểu được sự vật. Ngươi đối với Zombie không rõ ràng, cho nên rất sợ hãi. Ngươi tự cho là hiểu rõ ta, cho nên dám động thủ với ta. Thế nhưng là ngươi dùng đầu óc ngẫm lại, ta so với Zombie lợi hại hơn a, ngươi càng sợ ta mới đúng a. Hiện tại, lấy ra ngươi động thủ với ta dừng khí, đối mặt chân chính địch nhân a." Nói qua đem Vương Mạn Nhu vừa đẩy, trực tiếp đẩy tới một cái Zombie trong lòng.

"A! ! !" Lại là một tiếng hét lên. Lần này nàng đã chẳng quan tâm suy nghĩ nhiều, trong tay đoàn côn bùm bùm dùng dùng địa nện ở Zombie trên người trên mặt, trong chớp mắt liền đem Zombie đá đảo trên mặt đất, nàng vẫn không có dừng tay, vẫn còn không ngừng địa nện, hung hăng địa nện, không biết là bởi vì không có tỉnh táo lại, lại muốn đem đối với Lãnh Mặc hận phát tiết xuất ra.

Nhưng mà Lãnh Mặc không hề nhìn nàng, mà là quay đầu nhìn nhìn Viên Duệ Tinh, nói: "Ngươi hiểu."

Viên Duệ Tinh hít sâu một hơi, vung gậy gộc, "Ba" ! Zombie hét lên rồi ngã gục. Một khi xuất thủ, hắn quả nhiên cảm thấy dường như bước qua một đạo坎, lúc trước nghĩ tới, Zombie sẽ như thế nào né tránh, như thế nào phản kích, như thế nào cần xé, nguyên lai cũng không có dùng. Chính mình chỉ cần làm ăn xuất gậy gộc, "Ba", "Ba" !

Cao Luận nhìn nhìn đây hết thầy, đối với Lãnh Mặc nói: "Ngươi trước kia đoàn đội, xem ra đều là tinh nhuệ."

Lãnh Mặc nói: "Vậy ta cũng không biết. Bất quá trước kia ngủ đều rất yên tâm"

Cao Luận gật gật đầu, chỉ chỉ Vương Mạn Nhu, nói: "Ngươi sẽ không sợ nàng bắn ngược, hoặc là điên mất?"

Lãnh Mặc nói: "Trước kia đoàn đội cũng có phản bội."

"Xử lý như thế nào?"

"Đối với đoàn đội hoặc là đối với ta bất mãn, cũng có thể đi. Đối với đoàn đội hoặc là đối với ta bất lợi, đều phải chết." Lãnh Mặc giải thích hoàn tất, vỗ vỗ tay nói: "Nhị vị học viên mới. Bởi vì vừa rồi Vương Mạn Nhu đội viên thanh âm quá lớn, hiện tại các ngươi đệ nhị tiết học bồi luyện đã tựu vị. Đương

nhien, các người có thể nghỉ ngơi vài giây đồng hồ, ta sẽ cho các người tại một ít chuẩn bị tuyển bồi luyện, chọn lựa ra thích hợp các người hai cái." Nói xong hướng vẫy tới Zombie bày đi đến.

Cao Luận cũng đi theo đi qua, giúp đỡ Lãnh Mặc tiêu diệt bảy tám cái Zombie, cuối cùng còn lại hai cái. Hai cái này Zombie cũng không có tiến hóa, thế nhưng động tác so sánh linh hoạt, cùng thường nhân khác biệt không lớn, rất có thể là vừa hấp qua huyết. Bọn họ cùng vừa rồi kia hai cái đối bụng vài ngày bảo an Zombie bất đồng, không còn là đánh không hoàn thủ mắng không nói lại, mà là khởi đầu có ý thức địa phản kích. Viên Duệ Tĩnh cùng Vương Mạn Nhu lúc bắt đầu luống cuống tay chân, thế nhưng có Cao Luận, tổng có thể tại ngàn cân treo sợi tóc, đem hai người cứu. Không bao lâu, bọn họ tại Cao Luận chỉ đạo, đã đánh cho có hình có dạng, chẳng những bộ pháp chuẩn xác linh hoạt, còn có thể thỉnh thoảng địa đập nện Zombie sơ hở.

Lãnh Mặc cùng Khương Bạch Lộ ở một bên nhìn nhìn, không ngừng gật đầu. Khương Bạch Lộ nói: "Cái này Cao Luận, lúc lão sư tựa hồ so với người càng chuyên nghiệp ah."

Lãnh Mặc ha ha cười cười: "Thuật nghiệp có chuyên tấn công nha. Ta kỳ thật không phải là lão sư, mà là pháp sư."

Khương Bạch Lộ biết hấn năng lực cũng không đơn giản, thế nhưng hiện tại rốt cuộc có người khác ở đây, lại không có hỏi "Pháp sư" là có ý gì.

Đội này hai cái Zombie lại bị xử lý xong, Lãnh Mặc tổng kết nói: "Giáo dục cao đẳng quan vừa rồi cho mọi người chỉ điểm có chút vượt qua cương, bất quá rất có tất yếu, hơn nữa các người tiếp nhận cũng rất nhanh, về sau nhiều hơn thêm luyện tập. Hôm nay huấn luyện đi ra nơi này. Phía dưới chúng ta tìm tòi một chút ga ra tăng ngầm, nhìn xem có hay không có thể lái được xe, nhất là Bì Tập a, mái hiên thức xe vận tải a, cái này có thể giả bộ đồ vật, là trọng điểm tìm tòi đối tượng."

Tìm tòi ga ra chủ yếu là Lãnh Mặc cùng Cao Luận công tác, bọn họ một cái có toàn cảnh thị giác, một cái khác quan sát năng lực kinh người, rất nhanh liền thăm dò dưới mặt đất tình huống. Mà ba người khác chỉ là theo ở phía sau để ngừa vạn nhất, nhất là Viên Duệ Tĩnh cùng Vương Mạn Nhu, trên đường đi vẫn còn ở luyện tập vừa học động tác. Vương Mạn Nhu cầm lấy gậy gộc theo ở phía sau, đối với Lãnh Mặc một trận khua, nội tâm sớm đem hấn tưởng tượng thành Zombie. Lãnh Mặc thông qua dị năng đem nhất cử nhất động của nàng thấy rõ ràng, chỉ là chẳng muốn phản ứng nàng.

Siêu thị đồ hàng khu cùng ga ra tại đồng nhất tầng, đồ hàng khu bên cạnh, chính là siêu thị quản lý ngành cùng Bộ an ninh cửa, năm người thuận lợi địa ở bên trong tìm được xe vận tải cái chìa khóa cùng một ít bảo an thiết bị, thuận tiện tiêu diệt mấy cái Zombie. Kia bảo vệ vị trí bên trong chẳng những có không ít vũ khí, cao su côn, còn có hai bộ côn điện cảnh sát, liền đóng gói cũng không có hủy đi.

"Cũng không biết có hay không điện." Lãnh Mặc không thể chờ đợi được địa thử một chút, không có điện. "Không vui một hồi. Chỉ có thể chờ đến Bình Dương lại nạp điện."

Khương Bạch Lộ cầm lấy một căn khác gây cảnh sát, nói: "Ta muốn." Lãnh Mặc nhìn nhìn: "Chữ T côn, người luyện qua (tập võ)?"

Khương Bạch Lộ đắc ý nói: "Chúng ta gọi ngoặt."

"Đã minh bạch, ta cũng gọi là nó 'Ngoặt'." Lãnh Mặc nói: "Đáng tiếc không có phù hợp búa."

"Bảo an cũng không phải chém người, làm sao có thể chuẩn bị cho người búa. Người mãi cho tới Bình Dương nhìn xem có người hay không bán a." Khương Bạch Lộ cười nói.

Mấy người đem hai chiếc xe vận tải cùng một cỗ cang Dã Xa ngừng đến đầu bậc thang, chuẩn bị ngày mai khuôn đồ. Đội trở lại siêu thị, phát hiện tình huống có chút không đúng.

Một cái khác nhóm người đi tới siêu thị, Lãnh Mặc đếm thăm một chút, mười ba cá nhân, nam nữ già trẻ đều có, thế nhưng máu chốt ở chỗ, trong tay bọn họ có súng, đang cùng Trình Dương đám người giằng co.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1: Tận Thế Sơ Tham. Chương 28:

"Đều lãnh tĩnh." Lãnh Mặc không có đi ra ngoài, trốn ở một cái khay chứa đồ đằng sau cao giọng nói: "Trước tiên nói một chút về chuyện gì xảy ra? Vì cái gì đều ghim súng a?"

Trình Dương biết Lãnh Mặc trở về, lực lượng tăng nhiều, nói: "Này mấy cái khách không mời mà đến, tới muốn giật đồ."

Đối diện một cái hình xăm trắng hán nói: "Nơi này cũng không phải nhà của người khai mở, muốn nói khách, tất cả mọi người là khách. Bằng cái các người gì toàn bộ chiếm?"

Lãnh Mặc đối với bên người mấy người vẫy vẫy tay, để cho bọn họ không nên động, chính mình đi ra nói: "Vị này đại ca nói ngược lại có lý. Bất quá đâu, chúng ta tuy không thể chiếm cứ trong siêu thị tất cả đồ vật, thế nhưng chung quy có cái thứ tự đến trước và sau. Chính chúng ta thu thập đồ tốt, các người cũng không thể đoạt a."

Người kia hừ lạnh một tiếng: "Nói hay lắm nghe. Các người đem nhà kho chiếm đóng, chúng ta không đoạt còn có đồ vật sao?"

Lãnh Mặc nói: "Không đối gạt mấy vị, chúng ta những người này, đã chuẩn bị xong xe, ý định sao trên vài thứ, ngày mai sẽ đi Bình Dương. Đây trong siêu thị đồ vật nhiều hơn nữa, chúng ta cả đêm có thể ăn ít nhiều? Chỉ cần mấy vị không nện không đoạt, chúng ta thu thập vật mình cần. Cần ít nhiều, các người cũng có thể nhìn nhìn."

Trắng hán nghe xong lời này, thầm nghĩ: "Người này nói cũng đúng. Tất cả mọi người là muốn đi, ở chỗ này ăn uống hai ngày, mới có thể tiêu tan hao tổn bao nhiêu thứ? Cho dù còn có muốn dẫn đi kia bộ phận, cũng mang không đi toàn bộ siêu thị. Hơn nữa những người này còn có mấy cái cảnh sát vũ trang, trong tay lại có thương, khẳng định khó đối phó. Nếu như tiểu tử này thức thời, ta còn là không khơi mào xung đột cho thỏa đáng." Lập tức nói: "Tiểu huynh đệ nói không sai, liên chúng ta này chừng hai mươi hào, cũng chuyển không đi toàn bộ siêu thị, chúng ta nắm tay giảng hòa."

Lập tức hai nhóm người một chỗ tiến vào nhà kho, phân biệt thu thập không ít đồ vật, từng người đóng một đóng, sau đó lại cầm chút đồ ăn, chuẩn bị bữa tối. Vừa mới dàn xếp tốt, Lãnh Mặc như vậy: "Lại có người đến? Có vấn đề."

Chỉ chốc lát sau, bảy người đi vào siêu thị, trong tay đều cầm lấy vũ khí, một người trong đó trong tay có súng. Thấy trong siêu thị có người, bọn họ cũng lại căng hoảng sợ, vội vàng kéo ra tư thế.

Lãnh Mặc đi lên trước, nói: "Mấy vị, tất cả mọi người không có ác ý, đều an tâm một chút chứ vội. Hai chúng ta nhà tới trước, đã đem đồ đạc của mình phân ra được rồi này siêu thị lớn như vậy, đồ vật phân ra không hết. Mấy vị cũng có thể lấy chính mình kia một phần."

Mấy người nghe xong lời này, cũng đẩy ra một người, nói: "Chúng ta cũng không có ác ý, nếu như mọi người đã định rồi quy củ, chúng ta cũng tuân theo chấp hành."

Lại một lát sau, Lãnh Mặc nói: "Đã xảy ra chuyện, lại có người qua, tuyệt không phải ngẫu nhiên." Quả nhiên nửa giờ trong, tốp năm tốp ba địa tới không ít người.

Lãnh Mặc cảnh giác nói: "Trình độ trưởng, các người đi theo Cao Luận, đi mang thứ đó đều khóa đến trong xe, tránh trong chốc lát người tới nhiều phiền toái."

Trình Dương gật đầu đáp ứng một tiếng, nhanh chóng làm theo. Chuyển đã xong đồ vật, Lãnh Mặc Cao Luận cùng Trình Dương phân biệt cầm một cái chìa khóa, rồi hướng đội viên tiến hành phân tổ, một khi phát sinh ngoài ý muốn, phải bắt nhanh trên thời gian lái xe chuẩn.

Kế tiếp một giờ, trong siêu thị vậy mà chen lấn hơn trăm người, may mắn siêu thị không gian rất lớn, những người này lại là tốp năm tốp ba tiến vào, giúp nhau cũng không nhận ra, tại Lãnh Mặc cùng trắng hán điều tiết Chấn Nhiếp, ngược lại an phận.

Lãnh Mặc đem chính mình đội viên đều an bài tốt, cùng Cao Luận một chỗ, trong đám người đi một vòng, sau khi trở về sắc mặt ngưng trọng.

Khương Bạch Lộ hỏi: "Chuyện gì xảy ra?"

Lãnh Mặc nói: "Tuy nhìn như trùng hợp, thế nhưng ta cùng Cao Luận nhất trí cho rằng, những người này đều là bị Zombie chạy tới."

Cao Luận tiếp nhận câu chuyện nói: "Zombie làm như vậy, chịu nhất định có nguyên nhân. Zombie trí lực, mới tiến hóa không được hai tuần, khẳng định còn học không được nuôi nhốt nhân loại. Cho nên lớn nhất khả năng, muốn chính là một mẻ hết gọn. Thế nhưng bọn họ đem những này người phân biệt ăn, cùng một mẻ hết gọn có cái gì khác nhau đâu này? Ta lớn mật phỏng đoán, khác nhau ngay ở chỗ cho ai ăn. Vùng này khẳng định có một cái việc khác, hán lượng cơm ăn rất lớn, lại có thể khống chế những cái này Zombie, để cho bọn họ xuất ra vậy sẵn, cho chính hán cung cấp thức ăn. Vật này có thể là Zombie, có thể là biến dị sinh vật, mặc kệ là vật gì, năng lực của nó đều không thể khinh thường.

"

"Vậy ta nhóm còn không mau đi?" Vương Mạn Nhu cả kinh nói.

Lãnh Mặc nói: "Đi không được."

Cao Luận giải thích nói: "Những ngừng người kia gặp đại lượng Zombie chắn đường, mới đi đến này mảnh khu buôn bán, lại chịu Zombie đuổi theo, mới đi đến này phụ cận, sau đó chính mình tìm được siêu thị. Căn cứ sự miêu tả của bọn hán, ta phỏng đoán Zombie số lượng khẳng định tại một vạn trở lên. Một vạn cái Zombie, e rằng ba cái sân bóng đều chứa không nổi. Cho nên chúng ta lái xe cũng xông không đi ra."

"Vậy làm sao bây giờ? Chẳng lẽ chúng ta ở chỗ này chờ chết?" Vương Mạn Nhu hỏi.

Lãnh Mặc nói: "Cũng không phải là không có cơ hội."

Cao Luận nói: "Chỉ cần tìm đến khổng chế Zombie thủ lĩnh, biết hẳn muốn làm gì, chúng ta liền có thể tìm đến đối sách. Mặt khác, chỉ cần không bị một vạ cái Zombie bao bọc vây quanh, lớn như vậy vòng vây, chắc chắn sẽ có lỗ thủng, chúng ta vẫn có khả năng lao ra."

"Vậy ta nhóm từ dưới đường nước chảy có thể hay không chạy đi?" Viên Duệ Tĩnh hỏi.

Lãnh Mặc khen: "Có ý nghĩ."

Cao Luận đã kích nói: "Thế nhưng không thể được. Đầu tiên chúng ta không biết cổng thoát nước địa hình, tiếp theo chúng ta không biết cổng thoát nước có nguy hiểm gì, cuối cùng kỳ thật ba người chúng ta từ Zombie bẫy đi vào trong có nắm chắc hơn, cho nên không muốn đi cổng thoát nước mạo hiểm."

"Đã như vậy, vậy chúng ta hiện tại như thế nào mới có thể tìm đến kia cái Zombie thủ lĩnh đâu này?" Vương Văn Xương hỏi.

Lãnh Mặc nói: "Không có đầu mối."

Cao Luận giải thích nói: "Bởi vì chúng ta căn bản không biết nó là vật gì. Nó khả năng trông mạo đặc dị, nhưng là có thể là Zombie bên trong bình thường một thành viên, còn có thể là một cái con chuột một con chim, thậm chí có thể là giấu ở trong chúng ta đang lúc người nào đó."

Lãnh Mặc nói: "Chúng ta rất có thể phải chờ đợi nó khởi đầu phát động kế hoạch của mình, mới có thể tìm được nó."

Cao Luận nói: "Cái này cần chúng ta tùy cơ ứng biến. Vừa rồi Lãnh Mặc đã cho mọi người phân tổ, một khi phát sinh nguy hiểm, ưu tiên cùng mình tổ viên cùng một chỗ, ẩn trước phương thức lên xe đào tẩu. Nhất là cầm cái chìa khóa người, nhất định phải vượt lên trước lên xe. Còn có nó tình huống của hẳn, ta tới cấp cho mọi người giảng một chút."

Cao Luận kế tiếp phân tích xung quanh những cái kia người sống sót tâm lý, nói Zombie đại khái phân bố quy luật, liệt kê khả năng đường chạy trốn, lại nói rất nhiều loại đột phát tình huống xử lý phương pháp. Cuối cùng tổng nói tiếp: "Kế tiếp, các người ở chỗ này chờ. Ta cùng Lãnh Mặc ra ngoài dò xét một vòng, nhìn xem có không có khả năng phát hiện Zombie thủ lĩnh."

Hai người ra ngoài, vây quanh trung tâm thương mại đi một vòng, không có phát hiện bất kỳ Zombie, cũng không có cái khác khả nghi sinh vật. Hai người lại hướng ra phía ngoài vây đi đến, vượt qua một tòa lầu, liền phát hiện Zombie thân ảnh. Những cái này Zombie cũng không phải là tốp năm tốp ba, mà là kết bè kết đội, ngăn ở trên các con đường, đã đem toàn bộ khu buôn bán bao bọc vây quanh. Hai người lại hướng những phương hướng khác đi một vòng, phát hiện vòng vây trung tâm, chính là bọn họ chỗ trung tâm thương mại.

Lãnh Mặc nói: "Xem ra bọn họ mục đích rất rõ ràng, chính là trong siêu thị những người này."

Cao Luận gật đầu biểu thị đồng ý: "Zombie trí lực chưa đủ, hẳn là còn sẽ không có vài bố mẹ trận. Nếu như siêu thị là vòng vây trung tâm, kia nói rõ xung quanh không có mục tiêu khác. Chúng ta lên trên lầu nhìn xem, đại khái liền biết binh lực của bọn hắn phân bố."

Hai người trở lại trung tâm thương mại, lại leo đến mái nhà, hướng phía dưới nhìn một vòng. Cao Luận nói: "Từng giao lộ phân bố Zombie không sai biệt lắm, tổng số có chừng một vạn hai. Xe của chúng ta khẳng định ra không được. Phải nghĩ biện pháp điều đi trong đó mấy cái trên đường Zombie."

Lãnh Mặc đột nhiên hỏi: "Người có nghĩ tới hay không, vứt xuống người khác, chính mình ra ngoài?"

Cao Luận nói: "Dĩ nhiên muốn qua, hơn nữa ta cũng chạy trốn được. Chỉ bất quá còn chưa tới nguy cấp nhất thời khắc, không cần phải phá hư hình tượng của mình."

Lãnh Mặc nói: "Có đạo lý."

Cao Luận nói sang chuyện khác: "Nếu như tình huống bây giờ đã vượt qua dự tính của chúng ta. Ta đây trước tiên đem một việc giao cho cho người a. Chuyện thứ nhất, liền bạn gái của người hữu."

Lãnh Mặc ngắt lời nói: "Kỳ thật chúng ta còn không phải nam nữ bằng hữu."

Cao Luận không tiếp lời của hắn mảnh vụn (gốc), nói tiếp: "Theo ta quan sát, hẳn là cùng nàng xuất mồ hôi có quan hệ. Ta ngay từ đầu cho rằng cùng công kích của nàng tính có quan hệ, bởi vì nàng công kích Zombie thì trụ sẽ khiến người cảm thấy sợ hãi. Thế nhưng về sau phát hiện, nếu như đối mặt một hai con Zombie, nàng mang đến cảm giác sợ hãi cùng bình thường gần như không có khác nhau. Đồng dạng là công kích, hai người khác nhau, chính là lượng vận động lớn nhỏ bất đồng, cho nên ta cho rằng cùng nàng hô hấp dầy mồ hôi có quan hệ."

Lãnh Mặc nghĩ nghĩ, nói: "Ta trên cơ bản đã minh bạch."

Cao Luận nói: "Người đối với nàng hiểu rõ hơn, nghĩ đến hiện tại đã so với ta rõ ràng hơn. Kìa nhiệm vụ của ta, cho dù hoàn thành. Sau đó là chuyện thứ hai, ta không có ý định cùng các người cùng đi, nguyên nhân ta dừng nói, tóm lại là có chuyện khác. Cho nên nếu như chúng ta đi ra, bất kể là thông qua phương pháp gì ra ngoài, ra khỏi thành ta liền rời đi."

Lãnh Mặc nói: "Điểm này, ta chỉ có thể biểu thị tiếc nuối."

Cao Luận ha ha cười cười: "Thôi đi. Các người cũng không tin nhiệm ta. Nếu như không phải là nhìn trúng ta có thể giúp người giải quyết bạn gái vấn đề, chỉ sợ sẽ cảm thấy cách ta càng xa càng tốt."

Lãnh Mặc nói: "Vậy đương nhiên. Ngươi quá cường đại, chúng ta cũng không là đối thủ."

Cao Luận khoe miệng nhếch lên: "Nghĩ một đằng nói một nẻo. Chúng ta cũng có thể giết chết đối phương, chỉ là không cần phải lưỡng bại câu thương mà thôi."

Lãnh Mặc nói: "Kỳ thật, ta lựa chọn hợp tác với ngươi, cũng không phải là chỉ vì Bạch Lộ dị năng. Tuy lý trí nói cho ta biết, không thể dễ dàng như vậy địa tín nhiệm ngươi, thế nhưng cảm tính nói cho ta biết, ngươi là có thể tín nhiệm. Ta cũng không biết tại sao lại nghĩ như vậy."

Cao Luận nói: "Có thể là ngươi đối với mị lực của mình rất có tự tin a."

Hai người trở lại siêu thị, đem đài quan sát phải cùng đội viên nói một lần. Sau đó Lãnh Mặc Cao Luận cùng Trình Dương, phân biệt đối với trong siêu thị người tiến hành an bài. Có ít người cảm đồ ăn, liền trốn được trên lầu, chính mình tìm địa phương nghỉ ngơi đi, lúc này trong siêu thị còn có hơn bốn mươi người. Lãnh Mặc đem những này người tổ chức, để cho bọn họ dò xét lẫn nhau, thay phiên gác đêm, lại an bài chính mình người nhìn nhìn, cảnh sát vũ trang chiến sĩ tại đây một chút trên vô cùng tin cậy. Hình xăm trắng hán cũng an bài người của mình, rốt cuộc mọi người cũng không nhận ra, không có chính mình người trông coi, đều sợ gặp không may ám toán.

An bài hoàn tất, mọi người phân biệt nghỉ ngơi.

Viên Duệ Tinh lặng lẽ đi đến Lãnh Mặc bên người, thấp giọng nói: "Giáo quan, người xem có thể hay không đem ta cùng Vương cục trưởng tách ra? Ta không thích hấn."

"Hả?" Lãnh Mặc tò mò hỏi: "Hấn là hai người công tác trên có mâu thuẫn?"

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1: Tận Thế Sơ Tham. Chương 29:

"Ai, lại nói tiếp cũng đều là trần hạt vùng nát hạt kê sự tình." Viên Duệ Tinh thở dài nói: "Lúc ấy ta không phải là tại tay hấn phía dưới làm việc nha. Hấn sẽ không lấy ta làm chính mình người, luôn là áp chế ta. So với ta kém mấy người kia, đều có chỗ tốt, hoặc là có tiền, hoặc là có quyền, hoặc là nổi danh, cái gì cũng không có được lấy cũng có tự do. Thế nhưng là ta liền không biết mình đâu đắc tội hấn, muốn cái gì không có gì, mỗi ngày để cho ta làm chút cơ sở công tác."

"Ngay từ đầu ta nghĩ, ta là người mới, làm điểm cơ sở công tác cũng có thể. Thế nhưng là cuối năm bàn giao công trình làm tổng kết, ta trở về qua vị tới. Ta nói chính mình tham gia nào đó nào đó hạng mục cơ sở công tác, hấn liền nói ngươi đây là hằng ngày công tác, không cần phải một mình liệt xuất ra; ta nói còn có cái khác nào đó nào đó công tác, hấn nói ngươi đây là lãnh đạo phân công tạm thời công tác, là công tác cương vị một bộ phận; ta nói chính ta còn một mình nghiên cứu cái gì đầu đề, hấn nói vậy là ngươi ưa thích cá nhân, không phải là đơn vị giao cho ngươi nhiệm vụ. Cuối cùng lại tổng kết một câu: Tiểu Viên năm nay không có xuất cái gì thành tích, lại muốn nhiều rèn luyện một chút."

Lãnh Mặc nghe xong ha ha cười cười: "Ngươi khẳng định là địa phương gì đắc tội hấn. Đây là cơ quan trọng đơn vị thường dùng nhất chính người phương pháp, chuyên môn đối phó loại người như ngươi. Các ngươi không nhao nhao không làm khó, nghĩ ẩn quy củ làm việc, muốn chịu bọn họ khí. Bất quá hấn hiện tại cũng không phải cục trưởng rồi, người lão thể yếu, ngươi nghĩ như thế nào đối phó hấn đều được."

Viên Duệ Tinh nói: "Ta nghĩ qua. Ngay từ đầu, ta là sợ hãi. Cũng không phải sợ hấn người này, cũng không phải sợ chịu trừng phạt, ta là sợ chính mình từ đó liền biến thành người xấu. Hấn nên bị đánh, thế nhưng không nên chết, nếu như ta giết chết hấn, ta đây về sau khả năng hơi có bất mãn muốn giết người."

Lãnh Mặc gật gật đầu: "Có đạo lý. Người có năng lực, địch nhân lớn nhất chính là mình. Nếu như chúng ta không chế không được chính mình, một ngày nào đó hội điên cuồng mà chết. Đây là ngươi ngay từ đầu ý nghĩ, vậy về sau thế nào, ý nghĩ thay đổi?"

Viên Duệ Tinh vẻ mặt như đưa đám: "Không phải là ta thay đổi, là hấn thay đổi. Không biết hấn kia gân đáp sai rồi, bỗng nhiên trở thành một người tốt. Lúc ấy chúng ta đều vây ở trong đơn vị, hấn xem như chức vụ tới cao, liền đứng ra tổ chức mọi người chạy nạn, trên đường đi cũng giúp không ít người. Về sau gặp cứu viện binh sĩ, cũng là tại yêu cầu của hấn, mang lên ba người chúng ta. Ngươi nghĩ, nếu không là hấn, ta một cái ở đơn vị lẫn lộn hai năm, không có danh khí tiến sĩ, dựa vào cái gì đi theo lên phi cơ, kia quan nhỏ tỷ cùng làm việc lật vật liền càng không có thể."

Lãnh Mặc cười nói: "Nói như vậy, kỳ thật ngươi hấn là đối với hấn mang ơn."

"Đúng vậy a. Đây vẫn chỉ là đối với ta cá nhân mà nói. Về sau chúng ta bị tập kích, cũng là hấn nói ra, để cho hữu dụng người đi trước, mấy người chúng

ta mặc cho số phận." Viên Duệ Tinh nghiêm mặt nói: "Tuy quyết định này gây bất lợi cho ta, thế nhưng đối với tập thể có lợi, hơn nữa bản thân hắn cũng không phải người được lợi. Chỉ bằng điểm này, ta cảm thấy được hắn là cái đại công vô tư người."

"Thế nhưng là hắn làm được càng tốt, cùng giá trị của người xem càng tiếp cận, cùng với người cảm hận hình tượng rồi đi càng xa." Lãnh Mặc cảm khái nói: "Người không muốn tôn kính hắn, lại không thể không tôn kính hắn, cho nên người nghĩ né tránh hắn, thoát được càng xa càng tốt."

"Vâng, chính là như vậy." Viên Duệ Tinh cúi đầu xuống.

"Người có phải hay không nhớ tới phụ thân của mình, hoặc là mẫu thân?" Lãnh Mặc đột nhiên hỏi.

"Người làm sao biết? A, giáo quan người cũng là có chuyện xưa người a." Viên Duệ Tinh nổi lên tri kỷ cảm giác.

Lãnh Mặc phiền muộn nói: "Phụ thân của ta, đem bảo vệ ta rất tốt, tất cả ngoại giới tổn thương, hắn đều thay ta ngăn cản. Thế nhưng ta thu được tất cả tổn thương, đều là hắn trực tiếp cho ta. Tới gần sợ, xa nghĩ. Đây chính là ta người đối diện cảm giác."

Viên Duệ Tinh nói: "Đúng vậy a. Hắn vì ta ngăn trở phía ngoài tổn thương, lại tự mình cho ta tổn thương. Nếu không là tự mình kinh lịch, ai có thể nói như vậy thấu triệt nha."

Lãnh Mặc không muốn xoắn xuýt tại cái đề tài này, nghiêm mặt nói: "Người nghĩ cùng Vương cực trường tách ra, không có vấn đề. Người có thể đến chỗ của ta. Bất quá ta có thể báo cho người, thực đến muốn ra đi, không muốn dây dưa tại những vấn đề này, bất kịp kia chuyển xe đều muốn đi. Chúng ta đem cái chìa khóa phân biệt đặt ở ba người trên người, càng làm cái chìa khóa đặt ở cái nào trong túi cũng nói rõ ràng."

Chính là hi vọng các người đến lúc sau đầu óc linh hoạt một chút, không muốn toàn cơ bắp. Mặc kệ người nào chết rồi, những người còn lại đều muốn mạng sống."

Viên Duệ Tinh gật đầu nói: "Giáo quan, ta minh bạch!" Nói xong nhanh chóng quay người rồi đi, bởi vì hắn phát hiện Khương Bạch Lộ đã sớm đợi được không kiên nhẫn được nữa.

"Hôm nay địa phương rất rộng mở, chúng ta có thể cách xa một chút." Khương Bạch Lộ thăm dò nói.

"Không cần." Lãnh Mặc lôi kéo tay của Khương Bạch Lộ ngồi xuống, "Ta có thể không có thể không chế chính mình mộng, buổi tối hôm nay chỉ thấy rất cuộc. Dù cho không chế không được, ta cũng muốn bắt buộc lấy tiếp nhận nó. Tổng không thể nhìn thấy người liền né tránh a."

Khương Bạch Lộ đã vui vẻ, lại lo lắng: "Nếu như không chế không được, cũng không nên nản chí, về sau ta sẽ tìm đến phương pháp không chế chính mình dị năng."

Lãnh Mặc nói: "Nói về người dị năng, Cao Luận cùng ta đã nói."

"Kết quả gì?" Khương Bạch Lộ khẩn trương mà hỏi.

"Hắn cho rằng là người mô hôi hàm chứa khiến người sợ hãi thành phần." Lãnh Mặc trước nói Cao Luận phân tích kết quả, sau đó cười nói: "Bất quá ta khác có 'Cao Luận'."

"Đừng run lạnh lợi, cái gì 'Cao Luận'?" Khương Bạch Lộ thúc giục.

"Mô hôi, cùng nước tiểu là cùng một vật, thông qua lỗ chân lông bài xuất chính là mô hôi, dư thừa tồn tại bàng quang trong, chính là nước tiểu. Đồng thời, bí nước tiểu hệ thống cùng hệ thống tuần hoàn, nội tiết hệ thống cũng không phải tan vỡ, trong đó có rất nhiều liên hệ. Cho nên ta suy luận, người tất cả dịch thể, đều hắn là hàm chứa loại này khiến người sợ hãi thành phần. Điều này cũng giải thích, vì cái gì buổi sáng hôm đó, người tại không có xuất mô hôi thời điểm, để cho ta sợ hãi, bởi vì người lúc ấy đang khóc, nước mắt trong liền có loại này... Ừ, chúng ta gọi nó 'Sợ hãi tố' a." Lãnh Mặc giải thích cặn kẽ mình một chút "Cao Luận".

"Vậy ta làm như thế nào không chế?" Khương Bạch Lộ hỏi.

"Đại khái không muốn tùy chỗ nhà đầm là được rồi a." Lãnh Mặc ti tiện cười, lại bị đánh Khương Bạch Lộ hai bàn tay.

"Nói chính sự đâu, liền biết khí ta." Khương Bạch Lộ bĩu môi nói: "Nếu ta một mực không chế không được, vậy cũng thế nào."

Lãnh Mặc thấp giọng nói: "Yên tâm, ta có biện pháp. Thế nhưng hiện tại bí mật khó giữ nếu nhiều người biết, ta không thể nói." Nhìn nhìn Khương Bạch Lộ vẻ mặt kinh hi, nói tiếp: "Người cao hứng như vậy, biểu hiện được cũng quá rõ ràng. Ngủ sớm một chút a. Hôm nay có nhiều người như vậy trực đêm, có thể hảo hảo ngủ nướng ah."

Khương Bạch Lộ trợn mắt nhìn hắn: "Liền cao hứng, hừ!" Ngoan ngoãn nhắm mắt lại, dựa vào một cái cái đệm ngủ. Một đêm này, nàng ngủ được rất thoải mái. Buổi sáng, nàng ra ngoài ý định phát hiện, Lãnh Mặc một giấc ngủ tới hừng sáng, hơn nữa thần thái sáng láng. Thế nhưng bọn họ không có thời gian thảo luận về giấc mơ chủ đề.

"Bên ngoài đại khái muốn phát động." Cao Luận nói: "Tất cả Zombie đều tại tụ tập, một bộ phận đã dựa vào vô cùng tới gần. Một vạn Zombie, bên trong e rằng có một ngàn cái biến dị qua, đây là một hồi đại chiến. May mà Zombie trí lực chưa đủ, cũng không có đem biến dị Zombie biến Thành vương bài binh sĩ. Hiện tại trong lầu phân biệt không nhiều lắm hai trăm người sống sót, người tiến hóa cũng có chừng năm mươi người, tuy nhiên đại bộ phận là lực

lượng tiến hóa, thế nhưng ứng phó tiêu phê lần tiến công đủ rồi. Chỗ khó ở chỗ chúng ta đều là quân lính tàn mạn, khẳng định liều bất quá Zombie bày. Mặt khác, hiện tại Zombie đứng như vậy chặt chẽ, ta cảm giác chính mình dường như giết không đi ra."

Lãnh Mặc gật gù đầu, nói: "E rằng chúng ta chỉ có thể tất cả an toàn mệnh. Nếu như thủ lĩnh của bọn hắn không xuất hiện, có thể đột xuất vòng vây, e rằng không có mấy người."

Vừa dứt lời, chỉ nghe bên ngoài "Oanh oanh" vài tiếng nổ mạnh, chấn động mặt đất lay động. Một cái sáu mét hơn Zombie, ngoại hình giống như Khi Đột Không Lồ, lung la lung lay mà đi qua. Tất cả Zombie ở trước mặt hắn đều cũng không dám động.

"Đây là thủ lĩnh?" Lãnh Mặc chần chờ nói: "Dễ dàng như vậy địa bại lộ tại hai quân trước trận?"

"Phù hợp 'Lượng cơm ăn đại' cùng 'Địa vị chúng thi' hai cái đặc điểm, chắc có lẽ không sai." Cao Luận phân tích nói: "Nếu như hắn chỉ là khí lực đại, chúng ta nhất định có thể đối phó. Chỉ sợ hắn còn có cái khác năng lực. Hơn nữa dù cho giết hắn đi, Zombie nhiều binh sĩ chưa hẳn hội giải tán."

Lãnh Mặc nói: "Bất kể như thế nào, chúng ta đều muốn giết hắn. Dù cho Zombie bày sẽ không bởi vậy giải tán, cũng không thể khiến bọn họ có một cái tổng chỉ huy. Mặt khác, chúng ta có thể nghĩ biện pháp để cho tất cả Zombie đều giết đi vào. Khi đó nơi này tất nhiên loạn cả một đoàn. Chúng ta có xe, ga ra xuất khẩu cách một tầng cửa chính rất xa, làm Zombie nhiều binh sĩ xông tới, phía ngoài vòng vây đã bị suy yếu rất lớn, chúng ta ngược lại có thể từ ga ra vây quanh Zombie nhiều binh sĩ sau lưng. Chỉ là, như thế nào để cho bọn họ một chỗ xông tới đâu này?"

"Lấy máu!" Cao Luận đề nghị: "Zombie thích hút máu, hút máu về sau hội ngăn ngại địa đề cao năng lực hành động. Mà tiến hóa người huyết nhục, bọn họ nhất là thích. Ta đi tìm người tiến hóa lấy máu."

"Bọn họ có thể nghe lời người sao?" Lãnh Mặc cau mày nói: "Nhiều người như vậy, đều có tâm tư của mình."

Cao Luận lộ ra trong tay chủy thủ, nói: "Ta không có ý định dùng miệng thuyết phục bọn họ." Dứt lời quay người rời đi.

Lãnh Mặc đối với đội viên khác nói: "Đều nghe kỹ, trong chỗ lát nơi này loạn, tất cả mọi người đến thang lầu phụ cận đi chờ đợi lấy. Một khi bên ngoài vòng vây rời rạc, ta sẽ thông báo mọi người, thời điểm này mọi người liền lái xe rời đi." Nói xong không bao lâu, chỉ nghe cửa hàng trong một hồi đại loạn:

"Bắt lấy hắn! Vây mà đã thương người!"

"Người, dám đối với đại gia động thủ, chán sống lệch ra!"

"Phía trước ngăn lại hắn, đó là một tên điên!"

Đón lấy cửa hàng ngoại cũng bạo động lên. Một mực ở cổng môn nhìn chăm chăm mấy người, cao giọng hô: "Zombie động! Muốn đánh vào được!" Vừa dứt lời, theo một hồi miếng thủy tinh nứt ra giòn vang, một đoàn Zombie vọt vào cửa hàng đại sảnh.

"Chạy mau a! !"

"Lên lầu! Lên lầu! Zombie sẽ không leo lầu!"

"Đánh hắn, đánh hắn, chó ngu đứng!"

Lãnh Mặc thờ ơ lạnh nhạt, thấy mọi người tứ tán chạy trốn, đem nhóm đầu tiên Zombie dẫn đi, lại dùng dị năng cảm giác dưới bên ngoài, nói: "Phía ngoài Zombie cũng nhìn không được nữa, các người chém giết chiếm trong thang lầu!"

Khương Bạch Lộ hỏi: "Người sao?"

Lãnh Mặc nói: "Ta lên lầu nhìn xem." Hắn nhìn lấy Khương Bạch Lộ lo lắng thần sắc, an ủi: "Yên tâm, loại trình độ này Zombie không làm gì được ta. Hai ngày này ta lại có tiến bộ ah. Hơn nữa Cao Luận ngay tại phía trên, hai chúng ta liên thủ, ở chỗ này vô địch. Người bảo vệ tốt chính mình là được."

Vừa dứt lời, mặt đất một hồi loạn chiến, đột nhiên một tiếng, một đạo hóa trụ từ ngoài cửa rơi vào, đem mặt đất thiêu xuất một cái hố to.

Đón lấy một tiếng vang thật lớn, Zombie thủ lĩnh phá tan vách tường, tiến vào cửa hàng, sau đó hai tay của hắn xung về một cái rồi, nắm lên mấy cái Zombie, cấp tốc xoay, ném tới hai tầng cùng tầng ba. Trốn ở trên lầu người sống sót lúc ấy khóc quất lên.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1: Tận Thế Sơ Tham. Chương 30:

Zombie thủ lĩnh chỗ cũ bất động, vèn vèn đem bên người Zombie ném loạn, liền làm rối loạn người sống sót đầu trận tuyến. Trốn ở trên lầu cũng không hề an toàn, vốn kết thành tiểu đội người, cũng bị tùy thời bay tới cùng đánh tới Zombie tách ra.

Lãnh Mặc từ thang lầu đang lúc đến lầu ba, thấy Cao Luận đang cùng hai cái biến dị Zombie quần chiến. Lúc này bắt kịp đi, dị năng xứng búa, hai cái giúp hấn chém trở mình.

"Người này dị năng cái gì nguyên lý?" Cao Luận hỏi: "Cùng bạn gái của người hiệu quả tương tự, cũng có thể làm cho người ta ngu si!"

"Người biết hiệu quả là được." Lãnh Mặc nói: "Chúng ta bây giờ đi đem phía dưới người cao to tiêu diệt. Bằng không nhiều hơn nữa ném mấy lần, người sống sót toàn bộ chết hết, chúng ta cũng không nên qua."

Zombie thủ lĩnh có sáu bảy mét cao, đứng lên đỉnh đầu nhanh đến lầu ba, thị lực xem ra cũng không tệ, sớm liền phát hiện Lãnh Mặc cùng Cao Luận, liền tục ném đi sáu bảy biến dị Zombie qua. Thế nhưng hai người này phối hợp lại, xác thực khó gặp gỡ địch thủ, cho dù là biến dị Zombie, không có kết thành trận thế, đối với bọn họ cũng không hề có uy hiếp. Vèn vèn giết đi ba bốn, hai người liền nắm giữ bí quyết, Lãnh Mặc chuyên môn không chế Zombie mê muội, Cao Luận thì tìm hảo góc độ chuyên đâm xương cổ, hai người giết tốc độ so với Zombie thủ lĩnh ném còn nhanh.

Zombie thủ lĩnh cũng phát hiện hai người này tương đối đặc thù, quơ lấy bên người một cái Zombie, lại không có ném ra, mà là đem đầu của nó nhắm ngay hai người. Kia Zombie miệng hơi mở, một đạo hỏa trụ từ miệng bên trong phun ra, Lãnh Mặc cùng Cao Luận vội vàng vọt đến một bên. Kia Zombie thủ lĩnh thừa cơ lại đem năm sáu cái Zombie ném qua, trong đó có đầu kia hỏa trụ Zombie.

Lãnh Mặc cùng Cao Luận khuyết thiếu viễn trình thủ đoạn nhược điểm nổi bật xuất ra, bị này mấy cái Zombie đuổi đến tránh trái tránh phải.

...

Trình Dương đám người tiến hành được cũng không thuận lợi. Hấn và Lý Chính hai người dẫn đầu tiến nhập trong thang lầu, thế nhưng những người khác đều bị vọt tới Zombie cách tại ngoài cửa. Cửa phía sau đã đóng lại, ngoài cửa đều là Zombie, hai người không dám trở về, chỉ có thể theo thang lầu đi trước ga ra, xuống đất, mới phát hiện nơi này cũng không an toàn. Đã có rất nhiều Zombie từ ga ra cửa ra vào đi vào, chiếm giữ tại xung quanh, hai người tiến thoái lưỡng nan, chỉ có thể đứng ở trong thang lầu trong yên lặng theo dõi kỳ biến.

...

Viên Duệ Tinh cùng Vương Văn Xương hay là đi tới một chỗ, hai người bọn họ bị Zombie tách ra, một đường chạy như điên, rốt cục chạy lên một cái thang cuốn, hai người trên cao nhìn xuống, một người một cây đoản côn, đem đánh tới Zombie ngăn tại ngoài vòng tròn. Bỗng nhiên Viên Duệ Tinh trong lúc vô tình quay đầu lại thoáng nhìn, thấy thang cuốn phía trên một cái Zombie cúi đầu xem đã, không khỏi nỉn một tiếng: "Móa!" Vương Văn Xương được hấn nhắc nhở, cũng phát hiện đỉnh đầu Zombie. Dưới có truy binh, trên có chặn đường, hai người tâm đều nguội lạnh.

...

Vương Mạn Nhu cảm giác mình xui xẻo nhất, rõ ràng là đi theo mọi người cùng nhau chạy, kết quả tại đầu bậc thang bị Zombie xông lên, cùng tất cả đồng đội đều đi rồi ra. May mắn năng nào từ linh sống, chuyên môn đi theo đám người chạy, tránh trở thành Zombie mục tiêu. Nhưng mà không có gì tuyệt đối,

Nàng người bên cạnh càng ngày càng ít, không thể không huy vũ đoản côn, bốn phía đập loạn. Nàng vừa đánh biên chạy, thấy được một cái trong thang lầu bảng hướng dẫn, vội vàng chạy tới, ai ngờ nơi này cuối cùng bị đổi thành cửa hàng "Ai vậy cho cái trang? Chết không yên lành!" Nàng cảm thấy rừng cả mình đánh úp lại, tìm đập đều tốt như đình trệ.

...

Tôn Minh Trí cùng Dương Kiến Thiết mang theo Hà Tuyết Liên một đường giết giết đi một chút. Tuy bọn họ chỉ có vũ khí lạnh, thế nhưng rốt cuộc trên người có trang bị, trên tay có công phu, một đường che chở Hà Tuyết Liên đến lầu hai. Vốn tưởng rằng có thể trì hoãn khẩu khí, ai biết bị Zombie thủ lĩnh chú ý tới, liền tiếp ném qua tới ba cái Zombie, một cái trong đó hay là biến dị. Hà Tuyết Liên lúc ấy sợ tới mức co quắp té trên mặt đất.

...

Lãnh Mặc tại lầu ba cảm giác đến mọi người nguy hiểm, la lớn: "Đều hướng trong cửa hàng chạy, đừng cho Zombie thủ lĩnh chú ý tới! Ôm đoàn! Ôm đoàn! Không muốn đơn đả độc đấu! Dưới mặt đất cũng có Zombie! Trong thang lầu bên trong không muốn ra ngoài!" Hấn vừa chạy vừa hô, liên tục hô mấy lần, thiếu chút nữa bị hỏa trụ Zombie phun đến.

Cao Luận nói: "Tất cả an thiên mệnh a! Chính người sống sót trước lại nói, đừng phân tâm quân bọn họ."

Lãnh Mặc nói: "Cái này phóng hỏa kỹ năng không có thời gian cooldown, lại là viễn trình, biện pháp của ta cần người kiên trì ba năm phút đồng hồ."

Cao Luận nói: "Vậy biên cũng không phải chỉ có một Zombie, ta kiên trì không được ba năm phút đồng hồ. Hay là dùng biện pháp của ta, người ra ngoài lure quái a, chỉ cần có thể né tránh hai lần liền có kết quả."

Lãnh Mặc thầm nghĩ: "'Có kết quả' ý tứ chính là 'Không thành công tiện thành nhân' chứ sao." Thế nhưng là hắn không muốn đi cũng không có biện pháp khác, chỉ có thể gặt đầu một cái: "Giao cho ngươi rồi." Lách mình chạy trốn ra ngoài.

Hỏa trụ Zombie thấy mục tiêu chính mình nhảy ra, lập tức một đạo hỏa trụ phun ra. Lãnh Mặc vọt đến một cái phía sau quầy, tránh đi lần đầu tiên công kích, đón lấy về phía trước chạy. Hỏa trụ Zombie sớm có chuẩn bị, đạo thứ hai hỏa trụ phun đến trước mặt Lãnh Mặc, đem đường đi của hắn ngăn chặn, đón lấy muốn phun đạo thứ ba. Lãnh Mặc thầm nghĩ: "Xin đợi đã lâu!" Dị năng phát động! Hỏa trụ Zombie trong chớp mắt ngốc trệ, đạo thứ ba hỏa trụ không có phun ra.

Ngay sau đó ô quang lóe lên, một con dao găm "Phốc" mà từ hỏa trụ Zombie trong mắt vào đi, thẳng vào tủy não.

Cao Luận kêu lên: "Nhanh, tiêu diệt cái khác, ta không có vũ khí."

"Như ngươi mong muốn!" Lãnh Mặc một bên nói qua, một bên xông vào Zombie bầy trong, huy động búa, không bao lâu đem mặt khác mấy cái Zombie tiêu diệt.

...

Trình Dương tại trên bậc thang ngồi trong chốc lát, bực bội địa đứng lên, nói: "Không được, tất cả mọi người đang liều mạng, ta ở chỗ này ngồi không yên."

Lý Chính nói: "Trình đội, tâm tình của ngươi ta hiểu, thế nhưng chúng ta cũng không có biện pháp khác a. Cửa hàng trong chẳng những Zombie nhiều, mấu chốt là còn có nhiều như vậy biến dị Zombie, chúng ta tiến vào, chính là đá chìm đáy biển, liên cái bọt nước đều lật không nổi."

Trình Dương nói: "Cửa hàng trong vào không được, bãi đỗ xe còn có thể tiến. Ta súng lục này trong, còn có tám viên đạn."

Lý Chính cũng đứng lên, nói: "Nếu như trình đội ngươi đã mở miệng, ta chỗ này mặc dù không có viên đạn, thế nhưng còn có đao, còn có tay có chân."

...

Viên Duệ Tinh thở hổn hển, đối với Vương Văn Xương nói: "Ngươi trông coi phía dưới, ta đi lên khai mở một con đường."

Wương Văn Xương một bên xuống chọc Zombie, vừa nói: "Mở đường hẳn là để ta. Tiểu tử ngươi chỉ sợ cả đời cũng không đánh qua khung a. Ta thế nhưng là cùng son trong khe ra, từ nhỏ liền đánh nhau."

Viên Duệ Tinh quay người muốn hướng trên lầu xông, nói: "Liều mạng sự tình, các ngươi lão nhân không làm được."

Wương Văn Xương một phát bắt được hắn, quát: "Đánh rầm! Lão nhân mới hẳn là liều mạng! Các ngươi còn trẻ như vậy, nên còn sống!"

Nói xong mặc kệ Viên Duệ Tinh, giờ gây gộc chạy lên lầu.

...

Wương Mạn Nhu phục hồi tinh thần lại, phát hiện mình không có chết, sau lưng vang lên một hồi chém giết âm thanh. Nàng quay đầu nhìn lại, nguyên lai là Khương Bạch Lộ đứng ở sau lưng nàng, tay phải đao, tay trái ngoặt, đem tất cả Zombie ngăn ở ngoại vi.

Khương Bạch Lộ tuy bị Zombie vây quanh, lại nhưng có thời gian quan sát xung quanh, thấy Vương Mạn Nhu phục hồi tinh thần lại, vừa đánh vừa nói nói: "Tinh ngũ liền lên làm việc."

Wương Mạn Nhu cố nén nội tâm sợ hãi, cảm lấy gây gộc tiến lên, phát hiện xung quanh Zombie càng ngày càng nhiều, lại đều né tránh Khương Bạch Lộ, hướng chính mình đây đánh tới. Nàng muốn tránh đến Khương Bạch Lộ bên người đi, thế nhưng loại kia cảm giác sợ hãi còn chưa tản đi. Nàng không biết, nếu như ngang nhiên xông qua, chính mình có thể hay không lần nữa dọa ngậy người.

...

Tôn Minh Trí cùng Dương Kiến Thiết rốt cuộc là nắm chắc từ, hai cái phổ thông Zombie rất nhanh bị giết chết, chỉ là biến dị Zombie quá lợi hại, bọn họ không những mình bị thương, Hà Tuyết Liên cũng không có bảo trụ, bị biến dị Zombie hút cạn máu. Đang tại độ sức, chợt nghe Lãnh Mặc tại hô: "Ôm đoàn! Ôm đoàn!"

Hai người xung nhìn xem, đoàn tại nơi nào đâu này? Bỗng nhiên hét lớn một tiếng ở bên người vang lên: "Ôm đoàn! Đi theo ta!"

Hai người quay đầu nhìn lại, nguyên lai là ngày hôm qua cùng mình giằng co hình xăm trắng hán!

...

Lãnh Mặc cùng Cao Luận lần này không dám hiển nhiên địa đi tìm Zombie thủ lĩnh. Nếu như bị phát hiện, chỉ sợ lại là một hồi dây dưa. Hai người lạng lẽ bỏ qua đi, Lãnh Mặc hỏi: "Ta kỳ thật lần mất xa một chút cũng có thể xem tới được, tại sao phải cùng với ngươi bỏ qua tới?"

Cao Luận nói: "Vì rèn luyện ngươi. Ngươi xem, kia Zombie thủ lĩnh trên người là cái gì? Ngay tại hắn sau lưng đeo, dường như có cái gì không đúng."

Lãnh Mặc nằm rạp trên mặt đất, nhắm mắt cảm giác một chút, nói: "Là có điểm không đúng. Chỗ đó có hai cái đại não, hai cái xương sống, cơ bắp cũng không quá đồng dạng."

Cao Luận nắm chặt quyền, nói: "Ta biết, người cao to không phải chân chính thủ lĩnh, chỉ là thủ lĩnh tọa kỵ. Sau lưng của hắn lưng mang kia cái còm nhom, mới thật sự là thủ lĩnh. Thủ lĩnh dính sát tại phía sau lưng của hắn, thoát nhìn tựa như hắn lưng còng đồng dạng."

Lãnh Mặc nói: "Đúng vậy, thủ lĩnh còn đem móng vuốt cắm vào thân thể của hắn, khống chế thần kinh của nó hệ thống. Như vậy cũng tốt lắm. Tiểu hầu tử dễ dàng nhất tiêu diệt."

Cao Luận nói: "Hay là ngươi đi lure quái, ta tới ném chùy thủ."

Lãnh Mặc nói: "Lần này không cần." Vừa dứt lời, dưới lầu một hồi đại loạn, không lẽ Zombie không hề ném cái khác Zombie, mà là khởi đầu bốn phía đập loạn, một hồi sẽ qua nhĩ, hắn sau lưng đeo thủ lĩnh Zombie đột nhiên nhảy xuống, hai tay tại trước ngực mình một hồi xé chọc, rất nhanh liền đem lồng ngực xé rách, bên trong tuôn ra đại lượng máu tươi, chỉ một lúc sau, hắn liền té trên mặt đất run rẩy, xem ra là đã sống không được.

Cao Luận nhìn nhìn lần này cảnh tượng, bưng tỉnh đại ngộ nói: "Nguyên lai ngươi dị năng là."

Lãnh Mặc cả kinh nói: "Không phải chứ, một lần ngươi liền xem thấu lá bài tẩy của ta?"

Cao Luận không trả lời, mà là nói: "Thủ lĩnh chết rồi, sát lục còn không có chấm dứt, nhanh đi giúp đỡ những người khác."

Lãnh Mặc biết không phải là thảo luận thời điểm, xoay người rời đi. Hắn đã cảm giác đến đồng đội nguy cơ. Viên Duệ Tinh một người, tại dưới thang máy mặt trái phải vụng về, Vương Văn Xương thì ở trong thang máy bộ đôi mặt một cái biến dị Zombie.

May mắn Vương Văn Xương trong tay có cây đoản côn, lại đang dưới thang máy mặt, kia Zombie không có kinh nghiệm, luôn là đủ không được hắn, lúc này mới chèo chống đến Lãnh Mặc chạy đến. Tiêu diệt biến dị Zombie, đem Vương Văn Xương kéo lên, hắn gần như đi không được rồi.

Lãnh Mặc rời hướng dưới thang máy hô: "Tiểu Viên lên đây đi, bọn họ đuổi không kịp ngươi." Viên Duệ Tinh nghe xong, không chút nghĩ ngợi quay người bỏ chạy. Sau lưng Zombie lao đảo theo sát trở lên leo, bị Lãnh Mặc dùng dị năng thả ngược lại phía trước mấy cái, này mấy cái lần làm một đoàn, đem đằng sau đều chấn thang cuốn bên ngoài.

Lãnh Mặc mang theo hai người cùng đi về phía trước, thấy hình xăm trắng hán trên người hình xăm đã không có, sau lưng lại dài ra hai cái thanh sắc trường tiên, đem bốn năm người hộ tại sau lưng. Tôn Minh Trí cùng Dương Kiến Thiết ngay tại trong đó. Hai nhóm nhân mã hợp nhất, giết đi xuống lầu.

Khương Bạch Lộ cùng Vương Mạn Nhu đang ở phụ cận. Khương Bạch Lộ ở phía trước mở đường, Vương Mạn Nhu nom nóp lo sợ địa theo ở phía sau, bên người Zombie đều xa xa đi theo không dám tiến lên, ngẫu nhiên có nhào lên, cũng bị Khương Bạch Lộ nhẹ nhõm giết chết.

Lãnh Mặc nắm Vương Mạn Nhu liếc một cái, đối với Khương Bạch Lộ nói: "Nàng cùng bên người ngươi vậy mà không có hù chết, rất có sự can đảm a."

Wương Mạn Nhu thấy nhiều binh sĩ, nhanh chóng thoát đi Khương Bạch Lộ bên người, trừng Lãnh Mặc liếc một cái, nói: "Giáo dục cao đẳng quan nói, đồng đội phải tín nhiệm lẫn nhau."

Lãnh Mặc nói với mọi người: "Trình đội trưởng cùng Lý Chính đã khai mở lên xe, đang tại bên ngoài xoay quanh, hấp dẫn Zombie chú ý. Hiện tại đánh mất Quân Long Vô Thủ, ngoại vi đã bắt đầu giải tán, bên trong vòng đều tại hướng trong thương trường xông. Chỉ cần tiêu diệt trong thương trường, liền có thể thông dong phá vòng vây."

Đang khi nói chuyện, một tiếng vang thật lớn truyền đến, trong đại sảnh khổng lồ Zombie vỗ vào trên mặt đất, Cao Luận từ phía sau chuyển xuất ra nói: "Lợi hại nhất tiêu diệt, đến chúng ta đồ sát."

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1: Tận Thế Sơ Tham. Chương 31:

"Trước tiên đem lầu một cùng siêu thị thanh lý, sau đó đi ga ra tầng ngầm." Lãnh Mặc nói xong, mang theo Khương Bạch Lộ tại lầu một một đường càn quét, Viên Duệ Tinh bọn người cùng sau lưng bọn họ sửa mái nhà đột. Hình xăm trắng hán thì dẫn theo một đám người trước hết giết tiến vào siêu thị, bọn

họ vật tư vẫn còn ở bên trong, cho nên đối với hoàn cảnh nơi đây quan tâm nhất. Cao Luận không có cùng với mọi người, trực tiếp lên lầu.

Vương Mạn Nhu hỏi: "Giáo dục cao đẳng quan đi làm cái gì?"

Lãnh Mặc nói: "Hắn đi chuộc tội. Vừa rồi hắn cho người tiến hóa lấy máu, khiến cho Zombie bạo động, hiện tại muốn đi đem chịu hắn liên quan đến người cứu."

Vương Mạn Nhu vội la lên: "Vậy ta nhóm còn không đi giúp hắn?"

Lãnh Mặc hỏi lại: "Hắn cần người giúp đỡ sao?"

Mọi người đang lầu một dạo qua một vòng, xác nhận không có cái mới Zombie xông tới, mới lên lầu cùng Cao Luận hội họp, sau đó một chỗ hướng ga ra tầng ngầm đi đến.

"Trình đội trưởng bọn họ lái xe đi, chúng ta cái này đuổi theo." Lãnh Mặc vừa đi vừa nói chuyện: "Tất cả thương binh đều đến xe vận tải rương phía sau trong chòi, dò xét lẫn nhau, phát hiện Zombie hóa dấu hiệu, lập tức trốn lại, sau đó cho ta biết."

Lãnh Mặc cùng Khương Bạch Lộ ngồi trên xe vận tải, Cao Luận mở ra Jeep theo ở phía sau. Hai chiếc xe đụng ngã lẫn ga ra cửa ra mấy cái Zombie, tuyệt trần mà đi. Tại quốc lộ phụ cận, bọn họ gặp chòi này Trình Dương cùng Lý Chính.

"Ta liền biết! Ha ha!" Trình Dương hoan hô tung tăng như chim sẻ, như một hải tử, "Chúng ta cũng có thể chạy đến, các ngươi tại sao có thể có sự tình!"

"Vẫn chưa xong sự tình nha. Nhanh chóng tìm địa phương tu chỉnh, rất nhiều người bị thương. Một khi biến thành Zombie, liền đem bọn họ bắt lại, sau đó tìm địa phương phóng sinh." Lãnh Mặc không muốn đả kích mọi người, tuy miễn cưỡng cười vui, thế nhưng nhìn ra được mặt mũi tràn đầy mây đen, không hề có sắc mặt vui mừng.

"Ngươi làm sao vậy? Chúng ta đều trốn ra được. Đây còn không đáng phải cao hứng sao?" Vương Mạn Nhu hỏi.

"Loại tình huống này hắn kinh lịch hai lần." Khương Bạch Lộ nói, "Tại kế tiếp nghỉ ngơi và hồi phục thời gian, sẽ gặp gặp lần thứ hai tập kích, cuối cùng chỉ còn lại hai người."

Tất cả mọi người không nói. Cao Luận nói: "Vậy lần này sống sót danh ngạch xem ra là của ta."

Lãnh Mặc làm như có thật địa giải thích nói: "Chỉ còn lại hai người, không phải là chỉ có hai người sống sót, mà là chỉ có một người còn cùng với ta, những người khác chỉ là chẳng biết đi đâu mà thôi. Ta lo lắng không phải là bởi vì đã chết người, mà là bởi vì chúng quy sẽ tại đại chiến về sau chịu lần thứ hai công kích. Hiện tại chúng ta tìm một cái cộng đồng bệnh viện, an tâm địa quan sát thương binh tình huống, đồng thời mong ngóng không muốn xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn."

Mọi người lập tức hành động. Có xe dưới tình huống, hành động tốc độ nhanh rất nhiều, mọi người rất nhanh tìm một nhà cộng đồng bệnh viện, vì thương binh xử lý miệng vết thương, quan sát phản ứng. Lãnh Mặc an định lại, khởi đầu cùng Khương Bạch Lộ một chỗ đối mới chính mình "tận thể kinh nghiệm". Cao Luận thấy được hắn ghi đồ vật, hết sức cảm thấy hứng thú, cũng gia nhập vào. Bất quá Lãnh Mặc cùng hắn phối hợp địa cũng không tốt. Cao Luận quan sát năng lực, trí nhớ, sức tưởng tượng cùng suy luận năng lực đều xa xa vượt qua thường nhân. Lãnh Mặc căn bản theo không kịp ý nghĩ của hắn, cho nên đành phải đem trước kia tổng kết "tận thể kinh nghiệm" ném cho hắn, để cho bản thân hắn gia công. Mà chính mình thì dựa theo năng lực của mình, tổng kết chính mình "Kinh nghiệm".

"Lòng dạ hẹp hòi!" Vương Mạn Nhu đối với Lãnh Mặc hành vi cho ra cực thấp đánh giá. Chẳng quản nàng cũng theo không kịp Cao Luận mạch suy nghĩ, thế nhưng nàng cảm giác mình đầu óc dần, nên hoàn toàn tin tưởng người thông minh, nhất là Cao Luận thông minh như vậy người.

"Ngươi đối với hắn thành kiến rất lớn a." Cao Luận nói, "Kỳ thật hắn cũng không có đối với ngươi làm cái gì không đạo đức sự tình, chỉ là huấn luyện thủ đoạn cấp tiến một chút."

"Ta chính là không quen nhìn hắn. Đều là người, vì cái gì hắn liền vênh mặt hất hàm sai khiến, người khác phải nghe theo mệnh hành sự. Vì cái gì hắn huấn luyện lên tiện tay đoạn cấp tiến, ngươi huấn luyện lên tiện tay đoạn ôn hòa?" Vương Mạn Nhu chu mỏ nói.

"Vênh mặt hất hàm sai khiến? Ta ngược lại không có cảm thấy." Cao Luận nghĩ nghĩ, xác thực không có cảm giác, "Về phần phương pháp huấn luyện, kỳ thật cấp tiến kia bộ phận là tất yếu, chỉ là hắn đi gánh chịu; mà ta đâu, vừa vận gánh chịu ôn hòa kia một bộ phận. Ngươi cũng nghe đến, hắn nói là đệ nhất khóa, ta nói đệ nhị khóa."

"Vậy hắn vì cái gì không chọn đệ nhị khóa,

Để cho ngươi giảng đệ nhất khóa đâu này? Ta xem hắn chính là tâm lý có vấn đề, thích ngược đãi người, cho nên mới tuyển đệ nhất khóa." Vương Mạn Nhu có thể sẽ không dễ dàng cải biến cái nhìn của mình.

Cao Luận thầm nghĩ: "Bởi vì ta căn bản không muốn cho các ngươi giảng bài. Nếu như các ngươi không có thông qua đệ nhất khóa, ta liền nhìn nhìn các ngươi đi tìm chết." Thế nhưng hắn chẳng muốn cho Vương Mạn Nhu giải thích quá nhiều, chỉ là đề điểm nói: "Nếu ngươi đang còn muốn đoàn đội trong hảo hảo sống sót, liền phải biết, Lãnh Mặc là đoàn đội trung tâm, mà thủ hạ của hắn, chỉ có hai loại người, đầy đủ thông minh, cùng đầy đủ nghe lời."

Vương Mạn Nhu bĩu môi: "Ta đương nhiên biết hắn trọng yếu. Thế nhưng ngươi cũng không kém a. Hắn là trung tâm, ngươi là cái gì?"

"Ta là khách qua đường." Cao Luận nói: "Đội các người tiến hóa hoàn thành, ta quan sát hoàn tất quá, chúng ta liền mỗi người đi một ngả. Ta muốn đi Kinh Thành, chỗ đó có ta người trọng yếu."

"Cái gì? Người muốn đi?" Vương Mạn Nhu cả kinh nói: "Vậy ta cùng với người đi!"

Cao Luận ha ha cười cười, bình luận: "Xúc động. Cha mẹ của người đều tại Bình Dương. Bọn họ là thân nhân, cho người thân tình cùng sự ảm áp của gia đình; bọn họ là quan, cho người cung cấp tốt hơn vật chất điều kiện. Người sao có thể qua gia môn mà không vào đầu này? Người vẫn là tại nơi này hảo hảo nỗ lực, tích lũy thực lực, đợi có năng lực, lại đi Kinh Thành tìm ta a. Có lẽ, không đợi người đi tìm ta, ta trước tìm đến các người nha."

Thật sự là vô quyết dây có móng tay nhọn, Vương Mạn Nhu đối với Lãnh Mặc bất bẻ, thế nhưng Cao Luận nói, nàng cảm thấy đều là chân lý, lập tức liền hung hăng gật gật đầu, nói: "Ta tất cả nghe theo người."

Cùng lúc đó, Lãnh Mặc cùng Khương Bạch Lộ cũng ở thảo luận.

"Quan nhỏ tử xem ra đối với người ấn tượng không tốt a, đối với Cao Luận ngược lại là rất dễ tâm." Khương Bạch Lộ lúc không có chuyện gì làm, kỳ thật cũng là hội bát quái.

Lãnh Mặc cười nói: "Đó là bởi vì nàng từ nhỏ làm cho người ta làm hư, cho nên ta nói cái nàng gì đều đúng ngưu."'

Khương Bạch Lộ vui vẻ nói: "Như vậy cũng tốt, bằng không chung quy có cái quan nhỏ tử vây quanh người chuyển, càng làm cho người đắc ý."

"Khục khục." Lãnh Mặc ho khan hai tiếng, nói: "Kỳ thật ta thật không có nghĩ có ý đồ với nàng, cho dù chính nàng dân lên, ta cũng sẽ không phản ứng."

"Ăn không đến bỏ đào, đừng nói là bỏ đào đau." Khương Bạch Lộ khinh bỉ nói: "Cái này người không để ý, kia người khác đâu? Lớn lên càng xinh đẹp đây này? Đối với người nói gì nghe nấy, đặc biệt sùng bái của người đâu? Mỗi ngày vây bên người người nghĩ lấy lại đây này? Người liền cũng không động tâm?"

Lãnh Mặc để cho nàng liên tiếp vấn đề, hỏi được cứng họng, hỏi một đặng, trả lời một nẻo nói: "Người chỗ nào làm được nhiều như vậy ý nghĩ? Như người như vậy, toàn bộ thế giới có thể có mấy cái? Ta nào có kia vận khí. Chúng ta đừng nói trước người khác. Ngẫm lại chúng ta đến Bình Dương, bước tiếp theo làm chút gì."

Khương Bạch Lộ nói: "Việc này người thương lượng với Cao Luận. Cần dùng đến thời điểm của ta, người lại đến xin chỉ thị ta là được rồi."

"Thương lượng cái gì, người ta Cao Luận bên này xong việc muốn đi." Lãnh Mặc nói: "Kế tiếp lại là chúng ta chính mình hành động."

"Hả? Tại sao phải đi?" Không đợi Lãnh Mặc trả lời, Khương Bạch Lộ lại nói: "Đi cũng tốt. Kỳ thật hẳn ở chỗ này, ta cuối cùng cảm thấy chúng ta một chút việc riêng tư cũng không có."

Lãnh Mặc trầm nghĩ: "Người cho rằng ở trước mặt ta liền có việc riêng tư sao?" Bất quá hành động, vẫn gật đầu, biểu thị chấp nhận.

Khương Bạch Lộ kế hoạch nói: "Ta muốn tìm được trước Tuyệt Nhận. Sau đó thì sao, nếu như khả năng, ta nghĩ về thăm nhà một chút. Người có chịu không?"

"Tốt." Lãnh Mặc nói: "Trước kia chúng ta không có năng lực trở về, hiện tại có năng lực, đương nhiên phải đi về nhìn một chút. Nhà của người tại nơi nào?"

Khương Bạch Lộ nói: "Ta quê quán ở dưới Thái Hành Sơn, về sau ba ba của ta đi theo sư phó cùng mấy cái sư huynh đệ, cùng đi Kinh Thành kiếm ăn, chúng ta liền đều đi theo dõi đi qua. Hiện tại bọn họ hẳn là đều tại Kinh Thành."

Lãnh Mặc nói: "Ah. Chúng ta vừa vận tiện đường a. Ta quê quán là Trục Lệ tiểu thành thị, ta cũng ý định trở về nhìn xem."

"Vậy ta cùng người cùng đi."

"Tốt."

...

Tất cả mọi người không có đổi thành Zombie, toàn bộ tiến hóa. Tuy bọn họ đại bộ phận đều không biết mình lấy được năng lực gì, thế nhưng thể chất đề thăng là rõ ràng. Vương Mạn Nhu dị năng tương đối rõ ràng, là tương tự Spider Man mạng nhện thuật, điều này làm cho nàng tương đối phiền muộn, bởi vì cảm giác, cảm thấy trên tay dính hồ. Viên Duệ Tinh càng thêm phiền muộn, dị năng của hắn là phun ra hoàng sắc khí thể, có thể khiến người mê muội, tất cả mọi người xưng là "Miệng thổi thuật".

"Toàn bộ tiến hóa, không có một cái biến thành Zombie, người cảm thấy là nguyên nhân gì?" Lãnh Mặc cũng không quan tâm bọn họ dị năng, mà là đối với tiến hóa tỷ lệ rất cảm thấy hứng thú.

"Dựa theo chúng ta lúc trước phỏng đoán, mặc kệ loại kia làm cho người ta biến thành Zombie cùng người tiến hóa nguyên tố là cái gì, nó hiện tại cũng đã không có tác dụng. Tối thiểu đối với nhân loại mà nói, đã có sức miễn dịch, đồng dạng thương thế, người bình thường sẽ không lại biến thành Zombie."

Thế nhưng tựa hồ dị năng xuất hiện tỷ lệ cũng trở nên ít đi, không biết có phải hay không là hàng mẫu quá ít nguyên nhân." Cao Luận nói cái nhìn của mình.

"Nói có lý." Lãnh Mặc có chút lo lắng: "Hy vọng là hàng mẫu quá ít nguyên nhân. Bởi vì nếu như tương lai sẽ không xuất hiện tân Dị năng giả, e rằng xã hội còn có thể rung chuyển, trật tự mới sẽ ở chiến hỏa bên trong sản sinh. Dị năng giả, người tiến hóa cùng người bình thường khẳng định phải xuất hiện đối lập. Ngoại bộ còn có Zombie cùng biến dị sinh vật nhìn chăm chăm, nhân loại văn minh thật sự là tràn đầy nguy cơ a."

"Yên tâm." Cao Luận nói: "Án bây giờ hình thức, văn minh sẽ không tiêu tán, chỉ sợ đổi mới. Các người đến cứ địa, nhiều học một ít nhìn nhiều xem đi, có lẽ có một ngày, người cũng sẽ ý định chính mình xây dựng một cái trụ sở nhà."

Lãnh Mặc nói: "Ta cũng không muốn chịu loại kia mệt mỏi. Một tiểu đội đã để ta ngủ không ngon giấc."

Cao Luận nói: "Có đôi khi, vận mệnh hội ngộ vàng người đi. Đến lúc sau khoác hoàng bào, người nghĩ đầy cũng đầy không hết. Ta định đi, người có cái gì muốn giao cho?"

Lãnh Mặc bật cười lớn: "Người xem ta " tận thế kinh nghiệm " là được rồi. Không có đặc biệt muốn giao cho. Chúng ta đã đến cứ địa, tìm được trước kia đồng đội, sau đó lại quyết định tương lai hướng đi. Có thể sẽ đi Kinh Thành, đến lúc sau, khả năng còn có thể gặp mặt."

Cao Luận gật gật đầu: "Hảo. Kia ta đi thôi. Ta " tận thế kinh nghiệm ", người cũng nhìn một cái đi." Hắn nghĩ nghĩ, thấp giọng nói: "Đối với Vương Mạn Nhu, người hay là nhân nhượng nằng một chút. Ta cảm thấy được nằng đối với người nghịch phản tâm lý có chút nghiêm trọng a."

Lãnh Mặc lộ ra một cái cười xấu xa, nói: "Yên tâm, nhìn mặt mũi của người, ta cũng sẽ không cho nàng đào hầm."

Cao Luận nói: "Chúng ta không phải là như người nghĩ. Được rồi, người yêu nghĩ như thế nào nghĩ như thế nào a. Không giải thích."

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 32: tiến nhập Bình Dương

Trên quốc lộ so với mấy ngày hôm trước dễ đi nhiều, nhìn trước khi đến lại không ít người từ nơi này đi qua, con đường cũng bị thông mở. Một đoàn người bỏ ra không được thời gian một ngày, đã đến Bình Dương phụ cận. Đối mặt Bình Dương cứ địa, mọi người trăm mối cảm xúc ngổn ngang, có ước mơ, có lo lắng, có bàng hoàng..

Mấy cái cảnh sát vũ trang cũng ở cảm khái, Trình Dương nói: "Vừa rồi nhìn các người đều bị tổn thương, ta còn mừng thầm. Hiện tại các người đều tiến hóa, thế nhưng là đến phiên ta hâm mộ. "

Lý Chính an ừ: "Trình đội người không cần phải gấp, muốn vào hóa có rất nhiều cơ hội. Hơn nữa bản lãnh của người, tất cả mọi người nhìn ở trong mắt, cho dù không có tiến hóa, cũng so với mấy người chúng ta mạnh mẽ. "

Trình Dương nói: "Đội tiến vào thành, các người cũng phải đến 'Tiến hóa phân đội' đi, chúng ta trận này duyên phận, thật là đủ ngắn. "

Lý Chính gật gật đầu: "Trước kia chúng ta tuy cũng huấn luyện, thế nhưng cuối cùng không có chiến tranh. Hiện ở loại tình huống này, e rằng sau này sẽ là thái độ bình thường. Tuy gặp nhau ngăn ngại, thế nhưng chúng ta thế nhưng là đồng sinh cộng tử chiến hữu, so với thời kỳ hòa bình tình nghĩa sâu nhiều. "

Trình Dương và ba người đều gật đầu biểu thị tán thành.

...

Vương Văn Xương nhìn nhìn Bình Dương cao ốc, thần sắc có chút hoảng hốt, đối với Viên Duệ Tinh nói: "Ta biết người một mực chán ghét ta, bây giờ còn không muốn báo thù sao? Một khi tiến vào cứ địa, có quy củ, đã có thể không phải do người phát cứu. "

Viên Duệ Tinh nói: "Này cùng nhau đi tới, người đều làm được không sai, một mực chưa cho ta lý do cùng cơ hội. Hiện tại người chẳng những là lãnh đạo, còn là chiến hữu, ta có thể không hạ thủ được. "

Vương Văn Xương nói: "Cùng nhau đi tới, ta dường như lại còn sống một lần. Đã thấy nhiều người chết, cảm thấy trước kia tranh đoạt danh lợi đều không có gì ý nghĩa. Tại chạy đào mạng trong quá trình, ta dường như lại biến thành năm đó vừa tốt nghiệp thi thanh niên nhiệt huyết, có thể vì đại cục, vì lý tưởng, vì cảm tình buông tha cho chính mình hết thảy. "

Viên Duệ Tinh không nói chuyện, thế nhưng hán rất tán thành Vương Văn Xương. Chính là loại biến hóa này, để cho hán đã đồng ý bây giờ "Chiến hữu" Vương Văn Xương.

"Nhưng là bây giờ Bình Dương đang ở trước mắt, ta lại do dự. " Vương Văn Xương nói tiếp: "Nếu như ta tiến vào cứ địa, một lần nữa tiếp xúc văn minh xã hội, cách xa phía ngoài tử vong, khả năng ta còn sẽ biến thành kia cái 'Cục lâm nghiệp phó cục trưởng' Vương Văn Xương. Vô luận là thanh niên nhiệt huyết, hay là quan liêu, ta cũng có thể làm hảo. Mà kích tình cùng quyền lực, ta cũng đều khó có thể dứt bỏ. Thật sự là mâu thuẫn a. "

Viên Duệ Tinh thờ dài, nói: "Đi vào trước rồi nói sau. Nếu như ngươi lại trở thành 'Cục trưởng', ta liền có lý do thu thập ngươi rồi. "

...

"Này cứ địa thoát nhìn cũng bất quá chỉ như vậy a. " Vương Mạn Nhu thầm nói.

"Tận thế vừa mới bắt đầu nửa tháng, nơi đây lại là cái địa phương nhỏ bé, rất nhiều thứ đều còn không có tạo dựng lên. " Lãnh Mặc nói: "Đội cơ sở đều đáp thành lập xong được, mới là tân trật tự chân chính khởi đầu xây dựng thời điểm. "

Khương Bạch Lộ đối với Bình Dương hoàn cảnh không quá quan tâm, nàng lo lắng hơn Ngô Tuyết Nhạn tình huống: "Ngươi nói Tuyết Nhạn các nàng đã ở bên trong sao?"

Lãnh Mặc nghĩ nghĩ, lắc đầu nói: "Các nàng còn muốn hầu hạ mấy tiểu tử kia, e rằng muốn so với chúng ta tới được còn muộn. "

Wương Mạn Nhu xung nhìn quanh, hỏi: "Bạch Lộ, ngươi nói giáo dục cao đẳng quan có thể hay không ở nơi nào nhìn nhìn chúng ta? Hán hội đội chúng ta tiến vào cứ địa lại đi, đúng hay không. "

Khương Bạch Lộ bất đắc dĩ nói: "Đúng vậy a. Hán đương nhiên không yên lòng. Ai bảo ngươi là trong đội ngũ đầu đầu nha. "

Wương Mạn Nhu cái gì cũng không thấy được, cũng mặc kệ Khương Bạch Lộ nói gì đó, nhếch lên cái mũi "Hừ" một tiếng, nói: "Nam nhân đều không là đồ tốt. Ta hiện tại cũng là người tiến hóa, không cần dựa vào người nào; ta là gan cũng lớn, dám giết Zombie; đúng rồi, ta còn là quan nhị đại, muốn cái gì có cái đó. Đội tiến vào thành, tuýp đàn ông như thế nào đều muốn nằm rạp xuống tại ta dưới chân. "

Lãnh Mặc nhìn nhìn nàng ngạo kiều bộ dáng, nhìn không được nói: "Cho dù chỗ có nam nhân đều tại trước mặt ngươi nằm sấp, ngươi cũng thấp không dưới đầu. Ngươi chỉ sợ nhìn chung quanh, nội tâm nhắc tới 'Jeep đi đâu rồi?' đáng tiếc ngươi cái gì đều nhìn không đến. "

Wương Mạn Nhu nghe xong lời này, quả thật phần nộ bùng bùng, đương nhiên nàng biết mình đánh không lại Lãnh Mặc, chỉ có thể dậm chân đối với Khương Bạch Lộ nói: "Ngươi người nam nhân này quá ghê tởm. Nếu là hán nằm sấp ở trước mặt ta, ta liền không tìm Jeep, ta liền khiến cho lực địa giẫm! Giẫm! Giẫm!"

...

Bình Dương cứ địa mặc dù là sáng lập, thế nhưng cơ bản phòng ngự hệ thống đều đã có. Đầu đường có trạm gác, cứ địa tứ phía có tuần tra. Hiện tại xung quanh thị huyện không ít người sống sót, đều tại hướng trong căn cứ tụ tập, trạm gác vị trí xếp hàng đội ngũ thật dài. Lãnh Mặc hai người bọn họ chiếc mũ hiện thức xe vận tải qua, động tĩnh không nhỏ, thế nhưng tại nhân dân quân chúng trong biên rộng, tối đa tính đó là Tiểu Lăng hoa mà thôi, xếp hàng một giờ đội, mới đến phiên bọn họ đăng ký.

Lãnh Mặc tiếp nhận bản khai, gặp được mặt ngoại trừ thông thường tính danh giới tính đội cơ bản tin tức ra, còn có một phần là tài sản chuyển nhượng hiệp nghị. Nếu như đem tài sản của mình nộp lên cho cứ địa, có thể đạt được cứ địa phân phối nhà ở cùng một ngày ba bữa. Nếu như không muốn nộp lên trên, cũng không có cưỡng chế yêu cầu, chỉ là nếu như phải ở đã thanh lý ra trong phòng dừng chân, còn cần đứng hạn nộp lên trên vật tư với tư cách là tiền thuê. Tất cả vật tư giá trị đều có tương đối nói kỹ càng rõ ràng.

Trình Dương nói: "Hiện tại trong căn cứ không có nhiều người, sức chiến đấu rõ ràng chưa đủ. Cộng thêm người tiến hóa tất cả có tâm tư, cương quyết bước binh nhiều, chịu gia nhập căn cứ ít. Cho nên cũng không có biện pháp yêu cầu mọi người đem tài sản đều lấy ra. Bất quá mấy người chúng ta đều là trong tổ chức bộ người, nhà ở ăn cơm đã sớm sắp xếp xong xuôi. Hai người các người mặc dù tại trong tổ chức không có đăng ký, thế nhưng Bình Hoang Mã Loạn, ai biết lai lịch của các người. Ta đi cùng bọn họ nói một chút, chúng ta nộp lên trên một bộ phận lương thực, còn dư lại còn là mình lưu lại. "

Lãnh Mặc gật gật đầu: "Trình đội nói có đạo lý, chúng ta những vật này tới dễ dàng, nào địa phương cần trên dưới chuẩn bị, không cần khách khí. "

Trình Dương nói: "Có huynh đệ ngươi những lời này, lão Trình cam đoan đem sự tình làm được thật xinh đẹp. "

Quả nhiên, đăng ký vào thành, phân phối nhà ở một chút không có quan tâm. Tại Trình Dương vận tác, Lãnh Mặc nhiều nộp hơn mười cân gạo, liền đổi lấy một bộ biệt thự. Mà Trình Dương đám người phân biệt về đơn vị, chờ đợi một lần nữa phân phối; Vương Văn Xương cùng Viên Duệ Tinh tiến vào vì chuyên gia chuẩn bị tập thể ký túc xá; Vương Mạn Nhu thì là thăm dò được cha mẹ mình chỗ ở, đi về nhà.

Lãnh Mặc cùng Khương Bạch Lộ đem còn dư lại vật tư đều đem đến một chiếc xe, trực tiếp lái đến biệt thự của mình trước cửa.

"Ai, xem ra vẫn phải là tìm chiếc Bì Tap. Thằng này xe quá lớn, khai mở không vào a. " Lãnh Mặc lẩm bẩm.

Khương Bạch Lộ không biết Bì Tật là cái gì xe hình, cũng không có nói tiếp, chỉ nhìn lấy trong xe đồ vật, nói: "Vậy làm sao bây giờ đầu này? Đầu chuyển vào đây?"

Lãnh Mặc nói: "Trước chuyển một bộ phận a, hôm nay quá muộn. Còn dư lại đều trong xe khóa được rồi, ngày mai nhìn xem có hay không thị trường, chúng ta bán đổi điểm vật hữu dụng. "

Khương Bạch Lộ nói: "Nếu ném đi thế nào? Nếu không ta trong xe nhìn nhìn?"

Lãnh Mặc ha ha cười cười: "Ném đi chúng ta liền lại quay về kia cái siêu thị chuyển một chuyển. Không đáng vì này ít đồ bị liên lụy. "

Bản thân hắn tới lui chuyển vài chuyển, đồ ăn hưởng trong biệt thự thả một phần nhỏ, chần nệm cùng vũ khí mới là hắn vận chuyển trọng điểm. Nhất là từ siêu thị như ý tới còn điện cảnh sát cùng bộ đàm, vốn đều bởi vì không có điện không dùng được, hiện tại cuối cùng trở về xã hội hiện đại, phải nắm chặt thời gian nạp điện. Hai người khóa kỹ xe, đem từng người gian phòng thu thập xong, Khương Bạch Lộ ra một tầng mờ mờ hôi rịn, nói: "Có thể tính có nước có điện rồi, ta phải hảo hảo tắm rửa. "

Lãnh Mặc gật đầu cười nói: "Hào, ngươi đi đi, ta dưới lầu dọn dẹp một chút. "

"Ồ? Ngươi vì cái gì không đi tắm rửa?" Khương Bạch Lộ hỏi: "Hiện tại cũng dần xếp xuống, ngươi còn sợ không an toàn a?"

Lãnh Mặc sững sờ, nhớ tới Khương Bạch Lộ còn không biết mình có khống chế nước năng lực, bình thường rèn luyện phương thức, chính là vụng trộm cho mình tắm rửa. Cười ha ha, nói: "Ta không nóng nẩy. Ngươi đi trước đi. "

Khương Bạch Lộ lên lầu, Lãnh Mặc mình ngồi ở dưới lầu, tìm ra giấy bút. Hắn hiện tại cũng không thật sự muốn thu thập vật gì, mà là tại hồi ức chính mình đi qua vài ngày kinh lịch, hắn nghĩ đến tận thế ngày đầu tiên, chính mình khai phát dị năng, đến hôm nay đã mười lăm ngày, vừa vặn nửa tháng. Nửa tháng kinh lịch, để cho hắn từ một cái thịnh thế người, biến thành tận thế người. Hắn đã trải qua sinh cách cùng chết chóc, thể hội tín nhiệm cùng phản bội, kiến thức tốt đẹp cùng ghê tởm. Kinh lịch quá nhiều, hắn cũng không có thời gian suy tư. Hắn tổng nói mình đầu óc chậm, đây cũng không phải là khiêm tốn hoặc ẩn dấu, hắn là thực cảm giác mình đầu óc chậm. Mỗi khi có mới lạ sự tình phát sinh, hắn phải tại sau đó tỉ mỉ suy nghĩ, phân tích tâm lý của mình cùng hành vi, bình phán chính mình đúng sai cùng được mất, sau đó vì chính mình định ra nguyên tắc. Cái thói quen này hắn từ nhỏ đã có, thể nhưng thịnh thế sinh hoạt thật sự bình thản, hắn từ trên đại Học Khai mới, cũng rất ít gặp được vượt qua chính mình dự liệu chuyện. Hiện tại hoàn cảnh bỗng nhiên biến hóa, hắn chỉ có thể lần nữa nhặt lên trước kia kỹ năng, một lần nữa quy hoạch cuộc sống mới. Mặt khác, hắn biết mình còn có rất nhiều sự tình không có làm, cần nhanh chóng suy nghĩ một chút, nhớ kỹ, sau đó từng cái từng cái địa đi xử lý.

Nữ nhân tắm rửa thật chậm. Lãnh Mặc dưới lầu một mình đã ngồi nửa giờ, đem tất cả vấn đề đều nghĩ rõ ràng, Khương Bạch Lộ còn không có hạ xuống. Vì vậy Lãnh Mặc mình cũng rửa mặt, sau đó làm cơm tối.

Làm Khương Bạch Lộ lúc xuống lầu, hai người đều có chút tiểu kinh hi. Khương Bạch Lộ không còn là một thân quần áo thể thao, mà là đổi lại quần trang, tân mát ra không giống với dĩ vãng tài trí đẹp, để cho Lãnh Mặc hai mắt tỏa sáng. Mà trên bàn cơm nến cùng rượu đỏ, cũng làm cho Khương Bạch Lộ cảm nhận được Lãnh Mặc mịm mòng, khoe miệng nâng phủ lên một tia cười yếu ớt, hai gò má tại ánh nến làm nổi bật dưới có một chút đỏ.

"Mỹ lệ công chúa, mời ngồi. " Lãnh Mặc dắt Khương Bạch Lộ tay, đưa đến bên cạnh bàn ăn.

Tay hắn cầm tinh rượu khí, mặt mang thần bí mỉm cười, nói: "Có một sự tình, ta không muốn đợi uống rượu say sẽ nói cho ngươi biết. " theo thanh âm của hắn, tinh rượu khí bên trong rượu đỏ đánh cái chuyển, từ bên trong dâng lên hai đạo tửu thủy, bay đến chén rượu trên không, giống như mảnh giao phối con rắn nhỏ, lượn vòng một hồi, nhẹ nhàng trượt xuống đến trong chén.

"Đây là của ta dị năng, khống chế nước. "

Khương Bạch Lộ không cần uống rượu, đã say, chìm đắm trong Lãnh Mặc đối với tín nhiệm của nàng. Nàng cùng Lãnh Mặc nhận thức bảy ngày, biết rõ hắn đối với hoàn cảnh, đối với hắn người cảnh giác. "Còn có ai biết?" Nàng nhìn không được hỏi.

"Từ Tinh. " Lãnh Mặc sắc mặt âm trầm, "Tại nàng trước khi chết..."

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: sói đói chiến đội

Lãnh Mặc cùng Khương Bạch Lộ thức dậy rất sớm, Khương Bạch Lộ trong sân rèn luyện, Lãnh Mặc tại Khương Bạch Lộ giám sát dưới đứng trung bình

tấn.

"Đình đông!" Cửa tiếng chuông vang lên. Lãnh Mặc nói: "Ngươi đoán là lão bằng hữu, hay là bằng hữu mới?"

Khương Bạch Lộ trợn mắt trừng một cái, nói: "Ngươi còn có thể cảm giác không được sao?"

Lãnh Mặc không hề thừa nước đục thả câu, nói: "Xem ra là trong căn cứ có người đối với chúng ta có hứng thú. Nhiều làm quen mấy cái bằng hữu mới, vừa vặn thừa cơ làm quen một chút tình huống."

Mở cửa, một cái giấy Tây nam tử trẻ tuổi đứng ở ngoài cửa.

"Ngài khỏe. Lãnh Mặc tiên sinh. Ta là ngài láng giềng, sẽ ngủ ở bên kia bộ kia trong biệt thự. Nghe nói tới hàng xóm mới, cho nên qua tới bái phỏng một chút." Hắn nói qua lấy ra một chi Champagne, "Hoan nghênh đi đến Bình Dương cứ địa."

Lãnh Mặc thầm nghĩ: "Ngươi này một bộ dường như là tốt đẹp kịch học a. Hành động hơi hiển khoe khoang a." Bất quá tay không đánh người đang cười, mặc kệ người đến là ôm cái mục đích gì, tối thiểu lễ tiết thượng biểu hiện không kém. Lãnh Mặc đưa hắn để cho vào nhà trong, hỏi: "Không biết tiên sinh ngài xưng hô như thế nào?"

Người trẻ tuổi nét mặt mỉm cười, nói: "Tin tưởng Lãnh Mặc tiên sinh cũng phải biết, ta chỉ là đi tiên trạm tiểu tốt tử, gọi Vương Tân An. Ngài bảo ta Tiểu Vương là được rồi."

Lãnh Mặc hàn huyên nói: "Vương huynh đệ quá khiêm nhường, ngài như vậy người tiến hóa, đều muốn tự xưng tiểu tốt tử, chúng ta những người này, quả thực là người sa cơ thất thế a. Ngài này một thân trang bị, để cho ta bệnh đau mắt đều phạm vào. Chẳng lẽ nói Bình Dương cứ địa đã cường đại như vậy, liền tiểu tốt tử cũng có thể cảm đến tốt như vậy trang bị?"

Vương Tân An khoát tay cười nói: "Mưa riu qua mắt thợ, mưa riu qua mắt thợ. Ta đây chính là biến khéo thành vụng. Kỳ thật ta cũng không phải là căn cứ người, mà là một phần của sói đối tiểu đội." Nói qua giới thiệu lên Bình Dương hiện trạng.

Nguyên lai tại tận thế bạo phát mới bắt đầu, Bình Dương phụ cận vừa vặn có một chi bộ đội đi qua, người số không nhiều, dẫn đội chỉ là Đại đội trưởng, gọi Cao Theo Võ. Cao Theo Võ đang cơ quyết đoán, dùng có hạn vũ khí, chiếm trước PY thị trấn xung quanh một ít phương tiện, một bên chống cự Zombie cùng Biển Dị Sinh Vật, một bên thu nạp dân chạy nạn, chiêu mộ người tiến hóa. Trải qua mấy ngày nửa thời gian, đầu tiên là hợp nhất rất nhiều cảnh sát vũ trang cùng địa phương binh sĩ, lại đem chiêu mộ người tiến hóa một lần nữa biến thành đặc biệt chiến đội, quét sạch xung quanh nơi ở, này mới xem như dần xếp xuống. Về sau có người đề nghị, cứu viện xung quanh thị huyện chuyên gia cùng công nhân, Cao Theo Võ toàn lực duy trì, phái ra nhiều phần lực lượng vũ trang, bốn phía thu nạp có năng lực có kỹ thuật người, một vòng thời gian, liền một lần nữa tiếp thông điện nước, để cho Bình Dương dân chạy nạn an định lại. Là bọn họ rút cuộc người số không nhiều, vũ khí cũng ít, khó có thể đại quy mô địa càn quét, đến nay chỉ có thể chiếm lĩnh Bình Dương một góc. Về sau dân chạy nạn càng ngày càng nhiều, người tiến hóa số lượng cũng tùy theo trên diện rộng gia tăng, Cao Theo Võ đối với căn cứ không chế cũng càng ngày càng yếu, dân gian người tiến hóa cương quyết bước binh, nhao nhao kéo chính mình chiến đội, cứ địa đối với cái này chỉ có thể áp dụng ngầm đồng ý thái độ.

Sói đối chiến đội chính là địa phương thực lực cường đại một chi chiến đội, ngày bình thường ra ngoài càn quét Zombie, thu thập vật tư, chẳng những có thể đủ tại thực phẩm đồ dùng phương diện tự cấp tự túc, còn có dư thừa chiến lợi phẩm ngay tại chỗ chợ đêm giao dịch, cũng tại cứ địa chính thức thu mua tuyển nhân (*). Lãnh Mặc hai người tư liệu, liền là bọn họ tuyển nhân (*) cung cấp.

"Ta đại biểu chiến đội qua, cũng không có ý tứ gì khác." Vương Tân An cho thấy thái độ: "Nhị vị thực lực, chúng ta đều là rất rõ ràng, tuyệt không phải vật trong ao. Cho nên chúng ta chỉ muốn làm người bằng hữu, tuyệt đối không có kéo người nhập bọn ý tứ."

Lãnh Mặc thầm nghĩ: "Nghĩ một đằng nói một nẻo. Chỉ sợ là không có thăm dò chi tiết, ý định Tiểu Hòa chậm hàm cách thủy a."

Quả nhiên, không có mấy câu, giấu đầu lòi đuôi liền lộ ra. "Lãnh tiên sinh vừa tới, khả năng đối với phụ cận tình huống còn không rõ ràng. Kỳ thật điện lực chữa trị, không chỉ là cứ địa chỗ này một khối, xung quanh rất nhiều địa phương điện nước, cũng đã khôi phục. Cho nên, rất nhiều chiến đội đều ý định ra ngoài kiến thiết một mảnh chính mình nơi trú quân. Dù cho Bình Dương chính thức không chế nước đứng nhà máy điện, cùng lắm thì nhiều giao điểm thuốc, chung quy so với ăn nhờ ở đậu, mỗi ngày tiếp nhận kiểm tra mạnh mẽ. Chúng ta sói đối, cũng nhìn trúng một khối địa phương. Không biết Lãnh tiên sinh có hứng thú hay không hợp tác, cùng đi càn quét một phen?"

"Hà? Không biết quý tổ chức nhìn trúng kia một khối địa phương đâu này?" Lãnh Mặc kỳ thật không sao cả, chính mình thế đơn lực bạc, lại không có ý định thường ở với này, là thông qua những chuyện lật vật này động, nhiều nhận thức những người này mà thôi.

"Bình Dương trung học tân giáo khu." Vương Tân An biết Lãnh Mặc đối với nơi này không rõ ràng, lập tức giải thích nói: "Lâu dạy học, lâu ký túc xá, thao trường, nhà ăn đều là có sẵn, vừa xây dựng thành công hai năm, tầng trệt lại thấp, không có bảo vệ áp lực. Xung quanh đều là mới xây khu biệt thự, tầm mắt rộng rãi. Chỗ PY thị trấn ngoại vi, hiện tại tuy không đủ náo nhiệt, nhưng tương lai nhất định là giao thông yếu đạo."

"Nhìn xa trông rộng." Lãnh Mặc nịnh nọt nói: "Quý tổ chức mưu tính sâu xa, tương lai tất nhiên cao hơn tầng lầu. Đối với cái này sự kiện, cá nhân ta thì nguyện ý tham gia, chỉ là không biết đối với chúng ta như vậy tán hộ, quý tổ chức cho ra thù lao như thế nào. Hiện tại nói rõ, chúng ta cũng tốt lén lút thương lượng một chút, hảo làm quyết định."

Vương Tân An nói: "Chúng ta sói đối ngoại trừ chiếm giữ giáo khu, còn muốn đối với xung quanh khu biệt thự tiến hành thanh lý, để ngừa bên trong có dấu tai họa ngầm. Giáo khu đồ vật, sói đối toàn bộ lưu lại. Khu biệt thự đồ vật, toàn bộ do trợ giúp bằng hữu chia đều. Mặt khác, nhìn trúng phiến địa phương này, chỉ sợ cũng không phải chúng ta một nhà, đến lúc sau vạn vừa có xung đột, tất cả chiến lợi phẩm, mọi người thương nghị phân phối."

"Hào. Quý tổ chức quả nhiên tức giận lượng. " Lãnh Mặc trước khen một tiếng, sau đó chuyển giọng: "Bất quá ta còn muốn cùng bằng hữu thương nghị một chút. Mặt khác, chúng ta vừa mới đặt chân, còn muốn mua một ít vũ khí. Không biết trên thời gian, có thể tới hay không được và. "

"Lãnh tiên sinh yên tâm, chúng ta ngày một lên đường, trên thời gian tuyệt đối dư dả. " Vương Tân An nói: "Nếu như ngài tại vũ khí phương diện có yêu cầu gì, cũng có thể cùng chúng ta nói một chút, có nhiều thứ, chợ đêm trên giá cả quá cao, còn không bằng chúng ta nơi này, hàng thật giá thật. "

Lãnh Mặc cười nói: "Hào. Có ngài lời này, ta liền an tâm nhiều. Buổi tối hôm nay, ta đến nhà báỉ phòng, nhất định cho ngài một cái trả lời. "

"Vậy ta sẽ không quấy rầy, buổi tối trong nhà, xin đợi đại giá. " Vương Tân An đứng dậy cáo từ.

Khương Bạch Lộ đợi Vương Tân An đi, từ phía sau đi tới, hỏi: "Người không ở trong nhà hảo hảo rèn luyện, ra ngoài mò mẫm giày vò cái gì?"

Lãnh Mặc nói: "Lời không thể nói như vậy. Nếu như tận thế có tận quy củ, đương nhiên muốn tiếp xúc nhiều xã hội, nhiều nghe nhìn nhiều mới có thể có chỗ chuẩn bị. Lại nói Ngô Tuyết Nhạn bọn họ không có đi quốc lộ, ai biết hội từ con đường kia đi lên? Có thể tới vị trí đi một chút, cũng là thử thời vận. Chúng ta trong chốc lát ăn cơm xong, liền đi bên ngoài nhìn xem. Ta vừa rồi nghe ngóng chợ đêm vị trí, chúng ta đi qua đôi vài món vũ khí. "

Chợ đêm tại một cái trong khu cư xá. Cái tiểu khu này là một tuần trước bị thanh lý ra, hiện tại ở chỗ này, đại bộ phận là người bình thường. Bọn họ không có ai che chở, mình cũng không có có dũng khí thăm dò khu vực mới, chỉ có thể quần cư tại mỗi trong một cái phòng. Mà cư xá xung quanh ngọn nguồn thương lượng, cũng bị tất cả cái tổ chức chiếm lĩnh, bán ra chính mình không dùng đến đồ vật. Còn có rất nhiều rai rác người tiến hóa, thì tại ven đường bày quầy hàng, bán ra đồ ăn cùng vũ khí.

"Vốn đang cho rằng căn cứ sinh hoạt thật tốt nha. Nguyên lai ngoại trừ điện nước, cái khác không có cái gì. Dân chúng ở tại nơi này trong lâu, cùng ở lâu vài cũng không có gì khác nhau nha. " Khương Bạch Lộ bủi bùi nói: "Nhất là những vũ khí này, đều vật gì, mấy cây phá mộc côn tử, gọt cái tiềm liền có thể làm vũ khí bán. "

"Người kiến thức rộng rãi tầm mắt cao, đương nhiên chú ý mất những cái này rách rưới. " Lãnh Mặc lấy lòng nói: "Những cái này người bình thường, xuất liên tục đi giết cái phổ thông Zombie là gan cũng không có, cầm lấy những vũ khí này, cũng chỉ là tại trong doanh địa tự vệ mà thôi. Muốn là bọn họ dám lấy ra một kiện như dạng vũ khí, lập tức liền sẽ bị người cướp đi, thậm chí mạng của mình cũng không giữ được. Muốn bắt đến chân chính vũ khí, lại muốn đi những cái này trong cửa hàng. "

Thực phẩm cùng vũ khí, là tất cả cửa hàng kinh doanh chủ yếu nghiệp vụ. Lãnh Mặc tùy ý đi vào một nhà mặt tiền cửa hàng, lão bản chào đón, giới thiệu nói: "Nhị vị muốn chút gì đó? Thực phẩm vũ khí đều có, chúng ta là Kim Ưng quân đoàn mặt tiền cửa hàng, nguồn cung cấp phong phú, già trẻ không gạt. "

Lãnh Mặc gật gật đầu, nói: "Tùy tiện nhìn xem. " Khương Bạch Lộ thì đi đến giá vũ khí phía trước, chính mình chọn lựa lên. Vài món binh khí dài, nàng thượng thủ ước lượng trọng lượng liền buông xuống rồi, đao kiếm loại binh khí, thì cầm lên khua vài cái; búa chùy loại trọng binh khí, chỉ nhìn lướt qua. Đầu sau khi xem xong, quay đầu lại hỏi: "Lão bản còn có vũ khí khác sao?"

Lão bản kia không dám lãnh đạm, nói: "Nếu như khách nhân muốn một ít..." Hắn khua một cái súng ngắn thủ thế, "Muốn sớm đặt trước mới được. Giá cả cũng không tiện thích hợp, nguyên bộ, tối thiểu bốn mươi cân gạo, nếu như bắt kịp lương thực bị giảm giá trị, lại càng mắc. "

"Đã minh bạch. " Khương Bạch Lộ gật gật đầu, xong Lãnh Mặc nói: "Chúng ta đi. "

Lão bản đối với như vậy khách nhân thấy cũng nhiều, cũng không có gì lời nói thừa thãi, gật đầu nói âm thanh: "Khách nhân đi thông thả, lần sau lại đến. "

Lãnh Mặc sau khi rời khỏi đây, đối với Khương Bạch Lộ nói: "Kỳ thật ta xem trong đó có đem búa không sai..."

Khương Bạch Lộ xen lời hắt: "Búa người bây giờ cũng đừng nghĩ, đợi có tiền, chính mình mua lấy chơi. Vật kia không tốt dùng, chúng ta cũng không có học qua, trước kia vũ khí trên lựa chọn ít, chỉ có thể chấp nhận dùng, hiện tại có đao có súng, ai còn dùng kia đồ chơi. Về sau người phù hợp chính là một dài một ngắn, đợi mua về tới là tốt rồi hảo giáo giáo người. "

Lãnh Mặc nói: "Binh khí dài có phải hay không không tốt lắm cầm a. Nhất là trong xe, không bỏ xuống được a. "

Khương Bạch Lộ nghĩ nghĩ, nói: "Người nói cũng có đạo lý, nhưng là bất kể như thế nào, người cũng không muốn dùng búa. Trọng binh khí làm ăn ra ngoài dễ dàng, thu hồi lại khó. Đánh đánh phổ thông Zombie coi như cũng được, gặp gỡ biến dị, khắp nơi là sơ hở. Hơn nữa tương lai gặp gỡ cỡ lớn sinh vật, tất cả bỏ chém đập nên công kích, e rằng đều hiệu quả quá mức bé nhỏ. Chỉ có dùng lưỡi lê tài năng hình thành hữu hiệu tổn thương. "

Lãnh Mặc biết nàng ở phương diện này so với chính mình chuyên nghiệp nhiều, đương nhiên muốn khiêm tốn thỉnh giáo: "Vậy ta muốn là một tay thuần, một tay đao như thế nào đây?"

Khương Bạch Lộ nói: "Nghĩ đến rất đẹp. Dùng thuần phải xông về phía trước mới được, người một cái pháp sư, chạy đến phía trước làm gì. Hơn nữa thuần cũng là trọng binh khí, vọt lên tới quán tính đại, chuyển biến không linh hoạt, nếu như không thể hình thành thuần trận, một cái thuần binh rất nguy hiểm. Cho nên nói hay là dùng thương hảo, phía trên dẫn đầu, phía dưới trợn lẫn chân, không cần cận thân cũng sẽ không bị thương. Vũ khí lạnh thời đại, tất cả quốc gia cuối cùng đều phát triển xuất Thương binh sĩ, không phải là không có nguyên nhân. "

Lãnh Mặc nói: "Vậy ta bình thường liền lấy cái Tề Mi Côn, cần dùng thương thời điểm, đón thêm trên đầu thương như thế nào đây?"

Khương Bạch Lộ giải thích nói: "Cái này cũng không phải không thể nào, bất quá rất nhiều liều tiếp binh khí, chất lượng không quá quan, bình thường đánh cho đã khùng coi như cũng được, gặp gỡ đại chiến binh khí dễ dàng tan vỡ, đó chính là lấy mạng nói giỡn..."

Hai người một bên thảo luận, vừa đi, không bao lâu đi dạo bốn năm cửa tiệm.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: chọn mua vũ khí

"Hóa chúng tiểu đội, Bình Dương phân đội vì ngài phục vụ. " tiệm này điểm trường, là một cái nhiệt tình người trẻ tuổi, "Nguyễn nhân loại văn minh hóa chúng kéo dài!"

"Hả?" Lãnh Mặc nhiều hứng thú mà nhìn hắn, hỏi: "Hóa chúng tiểu đội?"

Tuổi trẻ điểm trường gật gật đầu, giải thích nói: "Bằng hữu nếu như đi đến Bình Dương, chắc hẳn trên đường thấy được rất nhiều về văn minh hóa chúng nhấn lại. Vì để cho người đến sau đoạn tiết kiệm thời gian, chúng ta mỗi thanh lý một chỗ, sẽ đem thành quả ghi tại rõ ràng vị trí. Đương nhiên, chúng ta Bình Dương phân đội là tự phong, không có lừa loại trung đoàn chứng thực. Trên thực tế không có ai biết hóa chúng trung đoàn tại nơi nào, cũng không biết bọn họ là không phải là còn sống. Bất quá kia không trọng yếu, truyền thừa văn minh hóa chúng lý niệm lưu truyền tới nay, phạm là gia nhập hóa chúng tiểu đội người, đều tán thành điểm này. "

Khương Bạch Lộ nhìn thoáng qua Lãnh Mặc, trầm nghĩ: "Lại nói tiếp, người hẳn là coi như là hóa chúng trung đoàn đội trưởng a. "

Nhưng mà Lãnh Mặc cũng không nghĩ kể công, chỉ là gật gật đầu biểu thị tán thành: "Tình Tình Chi Hóa, có thể lừa cháy lan ra đồng cỏ. Yêu cầu văn minh hóa chúng còn thừa một chút Hòa Tinh, liền có thể vĩnh viễn truyện bá ra. Các người là công thần. "

Điểm trường mỉm cười nói: "Cảm tạ ngài khẳng định. Thỉnh chọn lựa cần hàng hóa a. "

Lãnh Mặc không có phương diện này kinh nghiệm, vẫn là Khương Bạch Lộ đi chọn lựa. Nàng tùy ý nhìn nhìn binh khí dài, xem ra không có gì tiện tay, ngược lại là bên cạnh một cái bày đầy đao kiếm khay chứa đồ, để cho nàng hai mắt tỏa sáng. Chỉ thấy nàng gỡ xuống một bả trường đao, huy vũ vài cái, xếp đặt tư thế, hướng chủ tiệm dò hỏi: "Binh khí này là nơi nào tới ? Còn có cùng một đám đến đồ vật sao?"

Chủ tiệm nói: "Đây là tại một nhà trong kho hàng phát hiện, cùng một đám có vài món đã bị trong đội chủ chiến nhân viên phân ra, còn dư lại còn có một ít, liền ở phía sau trong kho hàng. " nói qua đánh thủ thế, một người nhân viên cửa hàng tiến nhà kho lấy hàng đi.

Khương Bạch Lộ cầm lấy một cây đao, đối với Lãnh Mặc nói: "Này vài thanh đao, cũng không phải truyền thống kiểu dáng, nghĩ đến bịa đặt thành phần càng nhiều. Thế nhưng vô luận là chất liệu hay là chế tác, đều muốn mạnh hơn tầm thường đao kiếm. Tuy không thích hợp chúng ta luyện qua (tập võ) sáo lộ (*đường theo động tác võ thuật), thế nhưng công năng toàn diện, có thể làm công cụ, cũng có thể chiến đấu, biến hóa cũng nhiều, dường như thích hợp người người như vậy. "

"Ta người như vậy?" Lãnh Mặc nghi ngờ nói: "Ta là hạng người gì?"

"Chủ yếu chế tác binh, kiêm chức chính diện chiến đấu. " Khương Bạch Lộ nói một chút đối với Lãnh Mặc định vị, thế nhưng ngay trước ngoại nhân mặt, nàng cũng sẽ không nói Lãnh Mặc hay là phương pháp hệ viễn trình cùng lính trinh sát.

Điểm trường kia nghe xong Khương Bạch Lộ, thừa cơ chào hàng nói: "Này vị đại ca nếu như lấy công binh làm chủ, chúng ta nơi này còn tồn tại vài món xẻng công binh, trong chốc lát để cho nhân viên cửa hàng lấy tới, ngài nhị vị chọn một xuống. "

Không bao lâu, nhân viên cửa hàng ôm một bó lớn đao kiếm qua. Lãnh Mặc trầm nghĩ: "Có thể không tốn sức chút nào ôm lấy như vậy một bó lớn đao kiếm, điểm viên này chỉ sợ cũng là cái hệ sức mạnh người tiến hóa. Hòa chúng tiểu đội năng lượng không nhỏ. "

Khương Bạch Lộ tại một ít đao kiếm bên trong chọn chọn lựa lựa, cho mình chọn lấy một đôi nhẹ nhàng rắn chắc đoản đao, lại cho Lãnh Mặc chọn lấy một bả hơi có chút sức nặng đoản đao. Đội nhân viên cửa hàng đem xẻng công binh lấy ra, lại cầm hai bộ.

Tính tiền, Lãnh Mặc từ trong ba lô lấy ra đại lượng com trưa thịt đồ hộp, cũng làm cho điểm trường kia lấy làm kinh hãi, nói: "Tiền sinh thật sự là tài đại khí thô, này com trưa thịt hiện tại thế nhưng là so với gạo mặt trắng còn hút hàng đồng tiền mạnh. Nhất là người tiến hóa chiến sĩ đối với thứ này nhu cầu rất lớn. " Lãnh Mặc Tiểu Tiểu, không có nhiều lời, thế nhưng trong lòng nghĩ, về sau nhìn thấy com trưa thịt có thể nhất định phải ưu tiên thu thập lại.

Ngân hàng hai bên thoả thuận xong, Khương Bạch Lộ trực tiếp đem một đôi đoản đao mang tại trên thân thể, còn dư lại đều làm Lãnh Mặc lấy được. Cái khác mặt tiền cửa hàng cũng không hề nhìn, trực tiếp về nhà.

"Vừa rồi ngươi không phải là một mục ở nói thương chỗ tốt sao? Vì cái gì không tiếp lấy nhìn xem binh khí dài?" Lãnh Mặc hỏi.

"Bởi vì ta suy nghĩ một chút đặc điểm của mình, nếu như dùng binh khí dài, không thể tốt hơn địa phối hợp ta dị năng. " Khương Bạch Lộ giải thích nói: "Mà ngươi ở phía sau làm tốt pháp sư là được rồi, tận lực không muốn dùng vũ khí. Cho nên binh khí dài sự tình, liền giao cho Tuyết Nhạn a. Đội năng tới, để cho chính nàng chọn lựa tiện tay. "

"Ah. Những cái này chiến thuật trên sự tình, liền để cho hai người các ngươi chuyên gia tới quyết định đi. " Lãnh Mặc quyết định làm cái vung tay chương quỹ.

"Ta tới quyết định, thế nhưng ngươi cũng không thể buông lỏng. " Khương Bạch Lộ chia chia Lãnh Mặc cây đao kia, "Về sau ngoại trừ cơ sở luyện tập ra, sẽ dạy ngươi hai chiêu đao pháp, chính ngươi nắm chặt, trong một tuần muốn luyện hảo. Mặt khác buổi tối ngươi liền hỏi một chút sói đối người, nhìn xem mua thương là cái gì giá cả. Vũ khí lạnh cuối cùng không có súng ống uy lực lớn, mua không cần cũng có thể uy hiếp người khác. "

"Minh bạch!" Lãnh Mặc cũng sớm có ý đó.

Giữa trưa ăn cơm xong, Lãnh Mặc cùng Khương Bạch Lộ lại đẩy đến chợ đêm, đối với một đám xanh xao vàng vọt người sống sót nói: "Có hay không Bình Dương người địa phương. "

Lúc ấy một đám người xông tới, bọn họ e ngại hai người võ trang đầy đủ cách ăn mặc, không dám dựa vào thân cận quá, xa xa làm thành một vòng tròn.

Có người nói: "Lão đại, ta có khí lực, có thể khuân đồ, ngài có chuyện tìm ta. "

Có mà nói: "Lão bản, ta có thể quét dọn vệ sinh, tài giỏi ô-sin, biết làm cơm, biết lái xe, ngài dùng ta một cái đình bốn người bọn họ. "

Có mà nói: "Đại ca, người địa phương tài giỏi sự tình, ta cũng có thể làm. "

Có mà nói: "Lão gia, ta chính là người địa phương, cái địa phương này ta biết rõ hơn. "

Lãnh Mặc hai tay nhấn một cái, nói: "Đều cảm miệng, hãy nghe ta nói. " bốn phía nhất thời an tĩnh lại.

"Ta muốn một cỗ Bì Táp, còn có đầy đủ xăng. Các ngươi ai có thể dẫn ta tìm đến, liền lưu lại. Càng nhanh tìm đến, thù lao càng cao. "

"Ta có thể! Ta có thể!" Những cái này người sống sót ngay từ đầu vẫn chỉ là trên miệng tranh đoạt, chỉ chớp lát sau liền quay đánh nhau.

Lãnh Mặc chẳng muốn nhìn bọn họ đánh nhau, xoay người rời đi, vừa đi vừa nói chuyện: "Có bốn sự này, liền theo kịp. "

Lúc này một ít thể lực kém, đã bỏ đi nhiệm vụ, chỉ còn lại sáu bảy người, giúp nhau lôi kéo, đi theo Lãnh Mặc cùng Khương Bạch Lộ sau lưng. Đi không bao xa, mấy người phát hiện không đúng, vị đại gia này thật giống như là muốn hướng nội thành đi, chỗ đó còn không có bị thanh lý xuất ra, Zombie thành đàn, Biến Dị Sinh Vật chạy khắp nơi a!

"Đại... Đại gia, ngài này là muốn đi đâu vậy?" Một người chần chờ hỏi.

"Đương nhiên là đi dẫm. Chẳng lẽ ta muốn tại trong căn cứ trộm xe sao?" Lãnh Mặc nói: "A, đúng rồi, các ngươi nếu là có mục tiêu, hiện tại liền có thể nói, miễn cho ta đi chặn đường oan uổng. Không có mục tiêu, hiện tại cũng có thể đi, đừng chậm trễ mọi người thời gian. "

Mấy người lại đi hơn phân nửa, chỉ còn lại ba người, hai nam một nữ, nhìn nhìn giống như là một phe, niên kỷ cũng không đại, đại khái đều là học sinh trung học.

Lãnh Mặc hỏi: "Ba người các ngươi có mục tiêu a? Nói một chút. "

Một nam tử sinh nói: "Đại ca, chúng ta đều là bốn địa. Ta biết có một chuyến phố, có vài nhà đại lý xe, còn có 4S điểm. "

"Hảo, có mạch suy nghĩ. Mang ta đi. " Lãnh Mặc ném cho hắn một bao bánh mì.

Đưa bé trai kia nhanh chóng tiếp được, qua tay giao cho hai người khác, sau đó nói: "Đại ca, có chút xa, chúng ta nơi này tại góc tây nam, chỗ kia tại thành bắc. Ngài có xe sao?"

Lãnh Mặc hỏi: "Các ngươi biết lái xe không?"

Ba người đều lắc đầu.

"Vậy ta không xe. Đi qua bao lâu thời gian?" Lãnh Mặc biết Khương Bạch Lộ cũng không biết lái xe, nếu như khai mở trên mái hiên thức xe vận tải đi qua, sẽ không người cho hắn lái về. Hiện tại trong thành thị tình hình giao thông không tốt, lại làm cho một chiếc xe tương đối phiền toái, hắn cũng không muốn đem tới tay xe ném đi ra bên ngoài.

"Nếu không chúng ta trở về nữa mướn cái lái xe?" Khương Bạch Lộ đề nghị.

"Được rồi, ta cũng không muốn lại nhìn bọn họ đánh nhau. " Lãnh Mặc nói: "Trên đường nhìn xem có hay không xe đạp xe chạy bằng điện a. "

Năm người theo thị trấn ngoại vi đường cái, Hường Nam hài nói đại lý xe đi đến. Lãnh Mặc cho bọn họ một người phát một cây đoản côn, "Muốn sống mệnh, cũng không thể tổng trông cậy vào ta ah. "

Trên đường Lãnh Mặc nghe ba người giới thiệu một chút tình huống của bọn hắn. Ba người đều là trong huyện thành học học sinh trung học, đã sơ tam. Bọn họ cha mẹ đều là xí nghiệp nhà nước công nhân viên chức, cũng đều là lảng giềng, từ nhỏ cùng nhau lớn lên. Cầm đầu nam hài gọi Hàn Học Lâm, một cái khác nam hài gọi Tân Ngọc Tuyền, nữ hài gọi Tề Thanh Lợi. Ba người tại tận thế cùng ngày tránh được một kiếp, nhưng là người nhà của bọn hắn toàn bộ gặp nạn. Ý vào tuổi trẻ có bốc đồng, bọn họ tại cứ địa kiến thiết trong quá trình tiếp một ít công việc, miễn cưỡng nuôi sống chính mình, thế nhưng bây giờ là người tiến hóa thiên hạ, hướng bọn họ như vậy người bình thường, dù cho cố gắng nữa, cũng bắt quá lần lộn cái ám no mà thôi. Nửa tháng đến nay, khu bình dân sinh hoạt trình độ cùng đạo Đức Thủy bình không ngừng chuyển biến xấu, ba người giúp đỡ lẫn nhau đỡ, cũng nhanh chóng đỡ không nổi nữa. Cho nên bọn họ nóng lòng tìm đến một cái có thể nương nhờ "Đại nhân vật", dù cho cùng cái khác người trưởng thành đánh nhau, dù cho xâm nhập trái rặng Zombie cùng Biến Dị Sinh Vật nội thành, cũng bắt chấp.

"Hi vọng lựa chọn của các người là rất đúng. " Lãnh Mặc nghe xong kinh nghiệm của bọn hắn, nói: "Có lẽ 'Đại nhân vật' cũng không thể cam đoan an toàn của các người, tương lai của mình, còn phải dựa vào chính mình dốc sức làm. Bước đầu tiên, trước tìm xem phụ cận có hay không xe đạp a. "

"Ta hai ngày trước thấy được bên kia có một cái khu dân cư, có thể sẽ có xe đạp. " Tân Ngọc Tuyền nói.

"Thế nhưng là khu dân cư hiện tại rất nguy hiểm, Zombie cùng Biến Dị Sinh Vật đều tiến hóa. " Hàn Học Lâm nhận thức vì đề nghị này quá nguy hiểm.

Lãnh Mặc nói: "Các người đánh bạc qua mệnh sao? Từ tận thế đến bây giờ, các người là mỗi một bước làm gì chắc đó, hay là không ngừng liều mạng? Bảo cho người, kỳ thật ta một mực ở cầm sinh mạng của mình đánh bạc. Các người lựa chọn ta, chính là một lần đánh bạc. Chúng ta lựa chọn ra để chiến đấu, cũng là đánh bạc. Đi theo chúng ta, người cho rằng cũng không cần đánh bạc sao? Sai, người chỉ là vốn đánh bạc càng nhiều một chút mà thôi. Nếu như không muốn đánh bạc, các người tốt nhất hiện tại trở về. "

Hàn Học Lâm suy nghĩ một chút, nhìn xem hai người khác kích động gương mặt, còn muốn nghĩ xóm nghèo trong khó có thể vì kế, quyết định nói: "Hào. Chúng ta đánh bạc. "

Đi qua nửa tháng, đại bộ phận ở bên ngoài lác lác Tang Thi Đô đã hình thành tân quan hệ giữa người với người, chẳng những là hình người Zombie, liên cái khác động vật Zombie cũng gia nhập vào, hình thành sẵn sẵn đoàn đội, cư xá trong cơ bản trở thành Zombie đoàn đội cùng Biến Dị Sinh Vật tràn sẵn sẵn, còn lưu ở cư xá người sống sót trên cơ bản hết gạo sạch đạn (*), hoàn toàn không có có thể chạy thoát. Lãnh Mặc một đoàn người sát nhập, lập tức đưa tới Zombie cùng Biến Dị Sinh Vật chú ý. Một cái Zombie đoàn đội chỉ số thông minh khá thấp, đầu tiên xông tới.

Lãnh Mặc buông ra cảm giác của mình, đối với những người khác nói: "Hình người Tang Thi Đô là phổ thông Zombie, tổng cộng là mười ba cái, so với tận thế mới bắt đầu năng lực hơi mạnh mẽ. Hai cái Tang Thi Khuyển đều là biến dị qua, ta đề đối phó. Còn có hai cái biến dị mèo, ở ngoại vi quan sát, xem ra là nghĩ trai cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi. "

Khương Bạch Lộ chỉ huy ba người trẻ tuổi lưng tựa lưng đứng thành một vòng, dạy bọn họ cơ bản động tác, nói: "Kế tiếp liền nhìn chính các người. Có thể kiên trì đến chúng ta tiêu diệt Tang Thi Khuyển, các người liền có thể còn sống sót. " nói xong rồi hướng Lãnh Mặc nói: "Giữa trưa dạy người hai chiêu, nhớ kỹ sao? Lần này chỉ cho phép dùng này hai chiêu, có thể phối hợp dị năng, nhưng không cho phép dùng xéng công bình. "

Lãnh Mặc nói: "Nói như vậy, ta thế nhưng là có chút thấp thòm a. "

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: ba cái tiểu quỷ

Tang Thi Khuyển cũng không Quản Lãnh Mặc tâm tình như thế nào, một cái chỗ cũ bất động, một con khác hướng hắn hạ bàn đánh tới. Lãnh Mặc nhất thời luống cuống tay chân. Hắn chỉ muốn Tang Thi Khuyển hắn là nhảy dựng lên nhào người, lại không nghĩ rằng nó thẳng đến đi đứng, nghĩ kỹ chiêu thức dùng không đi ra, chỉ có thể hướng bên cạnh sai bước tránh ra. Một con khác Tang Thi Khuyển thấy hắn động, lại hướng hắn sơ hở nhào đầu về phía trước. Lãnh Mặc đối phó Tang Thi Khuyển đã có kinh nghiệm, biết chúng trong đó tất có phối hợp, sớm đã có đề phòng. Đề nghị khuyến vừa có động tác, hắn liền phát động dị năng, thừa dịp Tang Thi Khuyển ngốc trệ trong chớp mắt, đem nó đụng qua một bên.

Một khi tiến nhập trạng thái chiến đấu, Lãnh Mặc ngược lại càng đánh càng thuận tay. Hai cái Biến Dị Tang Thi khuyển cũng không phải tốc độ hình, hắn

chỉ cần vừa đánh vừa chạy nhất định có thể toàn thân trở ra, cho nên đã dừng ở thế bất bại, chỉ là cần có thời gian tới tôi luyện đao pháp của mình mà thôi. Hai chiêu đao pháp, một chiêu trọng điểm bổ chém, một chiêu trọng điểm gai nhọn, hơn nữa đều là công thủ gồm nhiều mặt chiêu thức, muốn hoàn toàn nắm giữ tuyệt không phải nhất thời công. Khương Bạch Lộ ở một bên không ngừng chỉ điểm uốn nắn, Lãnh Mặc cùng hai cái Tang Thi Khuyển tới tới lui lui đi hơn hai mươi cái hiệp, mới đem chiêu thức dùng đúng. Kế tiếp chính là hết sức công phu, lại qua mấy cái hiệp, hẳn đã có thể nắm chắc hảo xuất đao thời cơ cùng vị trí, đao đao thấy công lao. Lãnh Mặc cây đao này không hề dài đại, thể nhưng trọng lượng không nhẹ, lưỡi đao sắc bén, vài cái liền có thể chém đứt Tang Thi Khuyển chân trước. Hai cái Tang Thi Khuyển phát hiện không đúng, liền cơ hội chạy trốn cũng không có, bị Lãnh Mặc một đao một cái chém thành hai đoạn.

Bên kia ba một học sinh phòng thủ tuy hết sức, thể nhưng mười phần liều mạng, lại có Khương Bạch Lộ thỉnh thoảng trông nom, cũng không có bị thương. Lãnh Mặc giải quyết xong bên mình chiến đấu, mọi người không còn lưu lại lực, thuận thực, đem còn dư lại Zombie toàn bộ giết chết. Ba một học sinh thấy tất cả Tang Thi Đồ chết rồi, không kịp hăm mộ hai cái người tiền hóa vũ lực, tất cả đều ngồi dưới đất, thở hồng hộc, mồ hôi đầm đìa.

Lãnh Mặc nhìn lấy bọn họ cười nói: "Không tệ không tệ. Ta lần đầu tiên giết đi Zombie thời điểm, thể nhưng là mười phần muốn ới. "

Hàn Học Lâm thở hổn hển nói: "Buồn nôn đồ vật thấy nhiều, cũng liền không phun ra được. "

Lãnh Mặc nói: "Xem ra các ngươi sinh hoạt được không tốt lắm a. Hiện tại nhanh chóng đứng lên a, Biến Dịch Sinh Vật chờ không được muốn tới dùng cơm, chúng ta phải làm cho người ta nhà đằng địa phương. "

Năm người tại trong khu cư xá đi lòng vòng, tìm tìm, thanh lý mấy đám Zombie, rốt cục gom góp ra năm chiếc có thể sử dụng xe đạp.

"Đi thôi, lúc trở lại liền có xe. " Lãnh Mặc khích lệ nói.

Đại lý xe bên trong quả thật có không ít xe, thể nhưng Bì Tập còn là một tiểu chủng xe hình. Thành phố lớn không dễ cho mờ, địa phương nhỏ bé mờ ra thật mất mặt, trong huyện thành bản thân thị trường dung lượng liền không lớn, muốn tìm được phù hợp, thật sự là muốn tìm vận may. Bất quá Lãnh Mặc hành vi càng thêm vượt quá ba một học sinh dự liệu, hẳn chẳng những đem tất cả đại lý xe bên trong Tang Thi Đồ thanh lý, còn đem tất cả chìa khóa xe tìm ra, đặt ở tương ứng trên xe, sau đó tại trên tường viết xuống: "Trong tiệm Zombie đã giết chết, tất cả chìa khóa xe đặt ở cần gạt nước, bình xăng không mở ra kiểm tra. Mỗi năm tháng nào ngày nào. " lại viết xuống "Truyền thừa nhân loại văn minh hòa chủng" câu này khẩu hiệu.

Thấy ba một học sinh rất kinh ngạc mà nhìn hẳn, Lãnh Mặc cười nói: "Truyền thừa nhân loại văn minh, mỗi người có trách. Hòa chủng tiêu diệt người cứ như vậy làm, ta cũng trợ bọn họ giúp một tay. "

Có lẽ là hành vi của hẳn cho mình tích đức, cuối cùng quả nhiên tại một nhà đại lý xe trong tìm được muốn Bì Tập.

"Úc! Bắt đầu tới đây chính là Bì Tập, thật sự nhìn qua rất thực dụng nha. " Khương Bạch Lộ nói.

"Đương nhiên, tại tận thế, này nhất định là tối bán chạy nhất xe hình. " Lãnh Mặc vừa nói, một bên đem vừa tìm ra hai thùng xăng phóng tới trên xe.

Trở lại biệt thự, Lãnh Mặc ngừng hảo xe, đối với ba một học sinh nói: "Các ngươi nhiệm vụ hoàn thành không sai. Cho mỗi người các ngươi hai bình cơm trưa thịt, một bao bánh mì. Đi theo ta lấy a. "

Hàn Học Lâm nhìn xem sau lưng hai người, khẩn cầu: "Đại ca, cầu ngài nhận lấy chúng ta a. Chúng ta có thể chịu được cực khổ, có thể liều mạng, ăn được ít, học đồ vật nhanh, tuyệt không cho ngài thêm phiền toái. " hẳn tựa hồ cảm giác mình không đủ thành khẩn, bỗng nhiên ồm một phát quý trên mặt đất. Tàn Ngọc Tuyền cùng Tề Thanh Lôi, chịu hẳn bị nhiễm, cũng một chỗ quý xuống.

Lãnh Mặc sợ tới mức hướng bên cạnh nhảy dựng, cười nói: "Nếu như các ngươi có ý tứ này, vậy trước tiên đi theo ta, xem như khảo sát dùng thử. Tất cả đứng lên a, về sau không muốn quý. Tận thế nửa tháng, từ trước đến nay không ai cho ta quý xuống, làm ta giật cả mình. "

Ba một học sinh được an bài dưới lầu, để cho bọn họ thu thập gian phòng, chỉnh lý cá nhân vệ sinh, sau đó làm cơm tối.

Khương Bạch Lộ hỏi: "Mấy người này lần đầu tiên gặp mặt, lại là khu dân thường trong lẫn lộn ra càng già càng lão luyện, ngươi thật sự tin tưởng bọn họ?"

Lãnh Mặc cười cười: "Ta có toàn cảnh thị giác a. Bọn họ nhất cử nhất động, đều trong mắt ta. "

Khương Bạch Lộ nhũn mày nói: "Thể nhưng ngươi cũng không thể đem toàn bộ lực chú ý thả tại trên người bọn họ. "

Lãnh Mặc nói: "Ta biết. Vậy cũng là một hồi đánh bạc. May mà chúng ta vũ khí đều ở bên người, những vật khác đều là nhặt được, cũng không có gì sợ cột. Bất quá ngươi nói đúng, ta tinh thần lực xác thực cần muốn hảo hảo rèn luyện, tài năng cao hơn tầng lầu. Hiện tại như vậy, không thể phân tâm đa dụng, muốn giết người còn muốn vận nửa ngày khí, thật sự là không đủ dùng. "

Khương Bạch Lộ hỏi: "Ngươi có rèn luyện phương pháp sao?"

Lãnh Mặc chân chờ một chút, sắc mặt quái dị, nói: "Kỳ thật a, cùng mình ác mộng đối kháng, thật là tốt rèn luyện phương pháp. "

"Hừ!" Khương Bạch Lộ vỗ hẳn một chút, khí đến: "Có tốt như vậy phương pháp, vì cái gì không nói sớm. Mau trở về tắm rửa thay quần áo. "

Lãnh Mặc ngạc nhiên: "Hiện tại thời gian còn sớm a. "

"Nghĩ gì thế?" Khương Bạch Lộ nói: "Người trong chốc lát muốn đi tìm sói đói đàm luận đâu, còn không hảo hảo chuẩn bị. "

Lãnh Mặc thầm nghĩ: "Rõ ràng là người tại nói dối ta..."

...

"Lãnh tiên sinh muốn dùng thương, chúng ta đương nhiên có thể làm đến. Bất quá loại phẩm đối với nhưng chỉ có tùy cơ rồi. Rốt cuộc quan này phương người, không phải là đồng nhất chỉ bộ đội, đều là cảnh sát vũ trang, cảnh sát hình sự, địa phương binh sĩ người sống sót pha trộn, cho nên xứng thương cũng không giống nhau dạng. Lại một cái, rốt cuộc đều là lén lút giao dịch, chúng ta cũng không thể sớm nhìn hàng. " sói đói đội trong biệt thự, Vương Tân An hướng Lãnh Mặc kiên nhẫn giải thích.

"Không có vấn đề. " Lãnh Mặc gật gật đầu, nói: "Tất cả mọi người có chỗ khó. Chúng ta cũng lý giải. Hơn nữa thương thứ này, nói cho cùng là một loại thù đoạn, tận thế muốn sinh tồn, mấu chốt hay là nhìn năng lực của mình. "

Vương Tân An khen: "Lãnh tiên sinh Cao Luận. Những cái kia ngoại vật cho dù tốt, cũng không có năng lực của mình tin cậy. Bất quá giá tiền này nha, hiện tại trong căn cứ người tiến hóa nhiều, lương thực có chút bị giảm giá trị, vũ khí giá cả ngược lại cao, dựa theo trước kia giá cả, đã có thể có chút khó làm. Bất quá Lãnh tiên sinh là cao thủ, đáng kết giao, chúng ta đương nhiên không thể không có biểu thị, năm mươi cân gạo, một cây, mặt khác một cân gạo hai phát. "

"Đầu có. " Lãnh Mặc lương thực tới dễ dàng, căn bản không nói giá, "Ngày mai buổi sáng, ta trong nhà chờ người. Hai đem khẩu súng, một trăm phát. Đứng rồi, hai cây súng viên đạn muốn thông dụng. Điểm này tiểu yêu cầu, nghĩ đến quý tổ chức có thể làm được. "

Vương Tân An thầm nghĩ: "150 cân gạo, động động miệng liền cho ra, này Lãnh Mặc đôi của cái không nhỏ a. " vội vàng đáp: "Không có vấn đề. Nguyên bộ đồ vật đều chuẩn bị tốt, cùng nhau cho ngài đưa đi. "

"Hậu thiên hành động, hai người chúng ta đều tham gia. Không biết có hay không địa đồ, để cho chúng ta nói trước rõ ràng một chút tình huống. Mặt khác không biết đối với vũ khí cùng phương tiện giao thông có yêu cầu gì?" Lãnh Mặc lại hỏi.

"Địa đồ ta ngày mai một chỗ cho ngài đưa qua, cái khác hoàn toàn không có yêu cầu. " Vương Tân An nghĩ nghĩ, còn nói thêm: "Bất quá ngài nếu có những bằng hữu khác muốn cùng đi, kính xin sớm chào hỏi, tránh đến lúc sau có chút chiến lợi phẩm không tốt phân phối. "

Lãnh Mặc nói: "Chúng ta mới đến, ngược lại là không có cái gì bằng hữu, có mấy cái tiểu tùy tùng các người không cần tính ở bên trong. Nếu như đến lúc sau có cái khác tình huống đặc biệt, cũng tuyệt không để cho quý tổ chức làm khó. "

Vương Tân An cùng cười nói: "Lãnh tiên sinh nhân phẩm, chúng ta có nhiều nghe thấy, là tin được. " nội tâm lại nghĩ: "Thay vì tin tưởng người miệng không Bạch Nha hứa hẹn, còn không bằng tin tưởng chính chúng ta thực lực. "

Lãnh Mặc nói xong rồi sự tình, lập tức cáo từ, trong nhà còn có ba cái tại khảo sát kỹ công nhân, hấn sợ Khương Bạch Lộ bận không qua nổi. Trờ lại chỗ ở, mới biết mình quá lo lắng. Khương Bạch Lộ cũng không phải bình hoa, năng biết nếu như âm thầm giám thị, một người một chết cũng xem không ở ba người, vì vậy liền đem ba người tổ chức, đứng trung bình tấn. Trung bình tấn công phu là cơ sở bên trong cơ sở, đã hao tổn thể lực lại tốn thời gian, hay là trong khi huấn luyện lộn quanh không ra một khẩu, ba cái người mới vô luận có hay không tâm tư không đứng đắn, cũng sẽ không cự tuyệt huấn luyện như thế.

Lãnh Mặc đem mấy người gọi vào một chỗ, trước nói một chút vừa rồi thương lượng kết quả, sau đó bố trí nhiệm vụ: "Đầu tiên, ba người các người nếu như để lại, về sau trong nhà tập vụ đều do các người phụ trách, bình thường quét dọn một chút gian phòng, làm một chút cơm. Nó yêu cầu của hấn, chúng ta nhìn thấy gì lại nói; sau đó, mỗi ngày các người an bài gác đêm, ba người có thể phân ra tam ban, từ tám giờ đến sáng ngày thứ hai sáu giờ, mặc kệ tại trụ sở hay là đã ngoại, muốn hình thành chế độ, hình thành thói quen; mặt khác, mỗi ngày huấn luyện các người đều phải tham gia. "

"Ngày mai buổi sáng, chúng ta trong nhà đợi thương, cũng không đi ra. Ngoại trừ hằng ngày công tác, ba người các người đem đối phương cần lương thực chuyển ra. Buổi chiều ra ngoài, giáo các người lái xe. "

Đều an bài xong, Lãnh Mặc cùng Khương Bạch Lộ lên lầu. Hai người nội tâm cũng phảng phất ước lượng con thỏ, bịch bịch địa nhảy. Cuối cùng Lãnh Mặc cắn răng một cái, dứt khoát chui vào Khương Bạch Lộ gian phòng. Mọi thứ chỉ cần khởi đầu làm, tâm tính liền thay đổi, hai người song song nằm ở trên giường, ngược lại đều không khấn trương. Khương Bạch Lộ nói: "Chúng ta hay là phân biệt gác đêm a, hay là ta thủ nửa đêm trước, người thủ nửa đêm về sáng. Mỗi qua lập tức ra ngoài lộ mặt, là giám sát, cũng là cùng bọn họ đồng cam cộng khổ. " nói qua đi qua một bên, lại bắt đầu đứng như cọc gỗ, trên mặt mang cười xấu xa, nói: "Ta cũng vận động một chút, xuất điểm mồ hôi, để cho huấn luyện của người hiệu quả rõ ràng hơn một ít. "

Lãnh Mặc nói: "Kỳ thật còn có cang đơn giản phương pháp. " nói qua cũng xuống giường đi qua, hai tay nâng, ..lên Khương Bạch Lộ khuôn mặt nhỏ nhắn, nhẹ nhàng vừa hôn.

Trong đầu "Ong" địa một tiếng, Lãnh Mặc cảm thấy thời gian đều đình trệ, đợi có ý thức, hấn phảng phất từ Quỷ Môn Quan đi một vòng trở về, cố nén trong lòng sợ hãi, co quắp ngồi ở trên giường. Qua một hồi lâu, hấn cảm giác mình đã trải qua hiện giả thời gian, ý thức rốt cục hoàn toàn trở về thân thể.

Khương Bạch Lộ ở một bên chân tay luống cuống mà nhìn, tuy mười phần ân cần, thế nhưng không dám tiến lên đây đụng hấn. Thấy hấn có chút phục hồi tinh thần lại, mới nhẹ giọng hỏi: "Người thế nào?"

Lãnh Mặc nhếch nhếch miệng, bay ra một cái khuôn mặt tươi cười, nói: "Ta không sao, chính là mới vừa rồi không có ý thức. " hấn kéo qua Khương

Bạch Lộ tay, nói: "Này một nụ hôn, phảng phất đã trải qua sinh tử, thế hội vĩnh hằng. Khai mở không vui?"

Khương Bạch Lộ vỗ hán một chương, nói: "Còn ba hoa nha. Ngươi biết người ta lo lắng nhiều!" Nói qua nước mắt nhỏ xuống. Nàng ý thức được nước mắt cũng sẽ khiến sợ hãi, vội vàng đứng dậy trốn xa chút, đem nước mắt lau sạch sẽ.

Lãnh Mặc truy đuổi qua, như cũ dặt tay, nói: "Ngươi đã quên năng lực của ta, có thể khống chế nước. Chúng ta buổi tối hảo hảo rèn luyện, đợi ta tinh thần lực tăng lên, ngươi dĩ năng liền không phải trở ngại. "

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: kiếp sau gặp lại

Khương Bạch Lộ mơ mơ màng màng địa mở mắt, ai nha, dường như lại ngủ nướng. Nàng nghe được dưới lầu Lãnh Mặc tại cùng người nói chuyện, hán là sói đôi kia cái Vương Tân An.

"Lãnh tiên sinh chỉ cần còn nhiều luyện tập, liền có thể thuần thục nắm giữ súng ống. Tương lai nếu như còn cần viên đạn, cũng đừng quên chúng ta này khách hàng cũ ah. "

"Vương huynh đệ làm việc chu đáo. Lần này đa tạ. Nếu không là ngươi tự mình đến cửa chỉ đạo, ta cái cửa này ngoại hán, cũng không biết một khẩu súng liền có chú ý nhiều như vậy. "

"Lãnh tiên sinh khách khí. Lại nói tiếp đây còn là ngài vận khí tốt, ngày hôm qua chính thức một cái phân đội trở về, bọn họ lần này thu hoạch không ít, cũng tổn thất một số người, cho nên những cái này thương tài năng nhanh chóng chảy vào thị trường. Thời điểm không còn sớm, ta hãy đi về trước. Buổi sáng ngày mai tám giờ, tiểu khu chúng ta công môn tập hợp. "

"Yên tâm, chúng ta nhất định đúng hạn đến. "

Khương Bạch Lộ đám người đi, mới lên rửa mặt một phen, chạy xuống lầu, thấy Lãnh Mặc đang cầm lấy một khẩu súng khoa, trên bàn trà còn để đó một đồng công cụ.

Thấy nàng hạ xuống, Lãnh Mặc nói: "Ta cũng không nghĩ tới này Vương Tân An động tác nhanh như vậy, sáng sớm liền đã tới. Chúng ta trước đi ăn cơm đi. Đã ăn xong ta sẽ dạy ngươi nghịch súng chơi xe, ngày hôm qua định kế hoạch, nay Thiên Đô có thể sớm tiến hành. "

Lái xe là hạng nhất mười phần thực dụng kỹ năng, vô luận là người tiến hóa, hay là người bình thường, nắm giữ cái này kỹ năng cũng có thể mang đến cho mình rất hào phóng liền. Tận thế trong lái xe, không có quy củ nhiều như vậy, có thể đem lái xe động, cho dù thành công. Lãnh Mặc mang theo Khương Bạch Lộ bốn người, ở bên ngoài luyện một ngày, tất cả mọi người cơ bản nắm giữ cất bước đồ xe cùng đối ngăn cản kỹ xảo. Mặc dù tại Lãnh Mặc xem ra, ngồi bọn họ lái xe so với đi đường còn mệt mỏi, thế nhưng đối với tại chính bọn họ, vậy cũng là chưa từng đã có địa học xong một môn sinh tồn kỹ năng. Lãnh Mặc lại mượn gió bẻ măng, tìm một cỗ cang Dã Xa, để cho bọn họ lái về.

Trở lại biệt thự, công môn sớm có người đợi lấy bọn họ.

Hai cái ra ngoài ý định lão bằng hữu!

Trịnh Tiệp, Lý Phương Trác.

Lãnh Mặc lao ra cửa xe, cùng bọn họ ôm cùng một chỗ.

"Ta đều vài ngày không nghĩ lên các ngươi. " Lãnh Mặc kích động được vành mắt có chút đỏ lên: "Ta cho rằng không còn chịu có thể nhìn thấy các ngươi. "

"Chúng ta thế nhưng là vẫn muốn ngươi nha. " Trịnh Tiệp giờ lên trong tay một tờ giấy, "Cám ơn ngươi cho chúng ta lưu vũ khí. "

"Từ Tinh đâu này?" Lý Phương Trác hỏi.

"... , chết rồi. " Lãnh Mặc trầm giọng nói: "Ta không thể bảo vệ tốt nàng. Nàng biến thành Zombie, sau đó ta liền đem nàng phóng sanh. "

Lý Phương Trác nói: "Tiểu Đồng cũng không có, vì chúng ta, hán cả nhắc lấy chân..." Nói qua nói qua, liền nghẹn ngào.

Trịnh Tiệp vỗ vỗ bả vai của hai người, nói: "Đều là mệnh..."

Lãnh Mặc chỉnh lý một chút tâm tình, đem hai người để cho vào nhà trong, giới thiệu mọi người nhận thức, sau đó nói mình một chút về sau như thế nào gặp được sinh viên đoàn đội, thì như thế nào một đường đi đến Bình Dương.

Trịnh Tiệp cũng nói lên kinh nghiệm của bọn hắn: "Chúng ta về sau leo một cái đàng trước thang trốn khi cháy, ta ở phía trên hoàn thành tiến hóa, đuổi đi còn lại Zombie, trở về thấy được người lưu vũ khí cùng tờ giấy, liền quyết định tới Bình Dương đợi các người. Trên đường đi rất thuận lợi. Đến Bình Dương, ta liền gia nhập đặc biệt chiến đội, phương trác tại một cái có chính thức bối cảnh dân gian chiến đội trong làm văn chức. Đứng rồi, chúng ta ở cùng một chỗ. "

"Chúc mừng chúc mừng!" Lãnh Mặc cười nói: "Rất cục có một cái tin tức tốt. "

Trịnh Tiệp nói: "Ta mấy ngày hôm trước làm nhiệm vụ, đến trong huyện tìm thương, hôm qua mới vừa trở về. Trong đội phân ra tới mấy cái người mới, bọn họ nói đến kinh nghiệm của mình. Ta nghe xong danh tự, cũng biết là người. Sáng hôm nay huấn luyện hết liền đã tới, không nghĩ tới người đã đi ra. "

Lãnh Mặc nói: "Nguyên lai ta buổi sáng từ chợ đêm mua thương, chính là người tìm. Vừa rồi chúng ta chính là ra ngoài luyện xe luyện thương đi. "

Trịnh Tiệp hỏi: "Người nếu là không có cái khác ý định, không bằng cũng gia nhập chính thức đặc biệt chiến đội a. Có ăn có uống có quyền lực, cũng so với ở bên ngoài nhẹ nhõm. "

Lãnh Mặc điều lắc đầu: "Ta ý định Bắc thượng, đi kinh đô. Bạch Lộ cha mẹ đều ở bên kia, ta quê quán cũng ở phương Bắc. Ý định quay về đi xem một chút. Hai ngày này lưu ở cứ địa, một là vì các mặt khác đồng đội, hai là vì mua điểm trang bị. "

Trịnh Tiệp biết hắn tự có quyết đoán, cũng không có cưỡng cầu.

Mấy người buổi tối đoàn tụ một hồi, trong bữa tiệc, Lãnh Mặc nói lên ngày hôm sau sói đối đội ý định. Trịnh Tiệp thờ dài, nói: "Những người này, ai cũng có ý nghĩ của mình. Nhất là người tiến hóa, cương quyết bước bình, muốn tự thành hệ thống. Kỳ thật nếu không phải cao Đại đội trưởng đau khổ chèo chống, liền ngay cả hiện tại cái địa phương này, tất cả mọi người thủ không được. " đón lấy liền tố lên đau khổ. Nguyên lai cao Đại đội trưởng người vốn cũng không nhiều, tuy thu nạp rất nhiều cảnh sát vũ trang cảnh sát hình sự, thế nhưng vũ khí phương diện rách rưới, chỉ có thể tại trong căn cứ với tư cách là lực uy hiếp lượng, căn bản ứng phó không được đại quy mô nguy cơ. Cao Đại đội trưởng vì thế đại lực hấp nạp dân gian người tiến hóa, biến thành đặc biệt chiến đội, dùng tới quản lý cứ địa cùng thanh lý xung quanh uy hiếp. Về sau chữa trị điện lực cùng cung cấp Thủy hệ thống, này hai nơi lại phân ra đại lượng nhân thủ tuần tra thủ vệ, đối với căn cứ chương không tiến thêm một bước yếu hóa.

Lãnh Mặc nói: "Hiện tại tuy nhìn mặt ngoài, cao Đại đội trưởng thu thập không được những cái này dân gian chiến đội, thế nhưng rốt cuộc điện nước đều chương không trong tay hắn, hay là bắt lấy tất cả mọi người mạch máu. Bước tiếp theo, đoán chừng hắn muốn tổ chức phát triển nông nghiệp a. "

Trịnh Tiệp nói: "Điểm này ta cũng không phải rõ ràng, rốt cuộc ta chính là cái công kích, đối với mấy cái này đều không rõ ràng. "

Lãnh Mặc phân tích nói: "Hiện tại trong thành thị còn có rất nhiều có sẵn vật tư, mọi người nhất thời không có thiếu y ít ăn phiền não. Thế nhưng y phục lương thực đều mục nát. Mấy ngày nay, ta phát hiện rất nhiều thực phẩm đều thả không thể, đoán chừng là vì sinh vật cũng khởi đầu biến dị, về sau vật tư càng ngày càng gặp xinh đẹp, nếu như không nắm chặt thời gian làm tốt nông nghiệp, tương lai vô luận ai tới quản lý, đều là không bột đổ gột nên hồ. "

Lý Phương Trác gật đầu nói: "Người nói không sai, ta sau khi trở về, liền đề nghị chúng ta chiến đội đánh trước dưới vài miếng đồng ruộng, nhiều hơn nữa tìm một ít nông nghiệp phương diện chuyên gia. Chỉ tiếc ta đối với phương diện này dốt đặc cán mai, trước kia cũng không nghĩ tới, hi vọng không muốn làm vụ mùa. "

Lãnh Mặc nói: "Tân thời kì tình huống mới, nguyên lai vụ mùa chỉ sợ cũng không chính xác. Hay để cho những cái kia thành thạo chậm rãi nghiên cứu đi thôi. "

Trịnh Tiệp cùng Lý Phương Trác ăn xong cơm tối liền cáo từ. Lãnh Mặc thấy Khương Bạch Lộ tâm tình không tốt, hỏi: "Cả đêm người cũng không nói lời nào, có tâm sự gì?"

Khương Bạch Lộ áy náy nói: "Không có việc gì. Chính là nhìn các người trước kia đội viên đều an toàn, có chút nghĩ Tuyệt Nhận. Vừa rồi ta có phải hay không biểu hiện được không tốt? Để cho Lý tỷ so không bằng a? Lý tỷ xác thực xinh đẹp quá, may mắn theo người khác. "

Lãnh Mặc mang nàng ôm vào trong ngực, cười nói: "Mò mẫm nghĩ gì thế, nha đầu ngốc. Người mới là xinh đẹp nhất. "

...

Sáng sớm ngày thứ hai, Lãnh Mặc sớm đem Khương Bạch Lộ kêu lên, năm người đã ăn điểm tâm, khai mở trên Bì Táp, đến cửa tiểu khu cùng sói đối chiến đội sẽ cùng. Lãnh Mặc lúc trước đáp ứng sói đối đội muốn mời, một là nghĩ kết dễ làm thế lực tránh phiền toái, hai là muốn thông qua bọn họ nghe ngóng căn cứ tình huống, ba là ý định thông qua bọn họ mua chút vũ khí. Thế nhưng là ngày hôm qua thấy Trịnh Tiệp cùng Lý Phương Trác, hắn phát hiện mình đi một mảnh đường quanh co. Bất quá sói đối chiến đội bên này định hảo cuộc hẹn, hắn cũng không muốn thất tín với người, chỉ là giúp đỡ nhiệt tình biến mất hơn nhiều.

Sói đối chiến đội ra ba chiếc xe, hai chiếc thành thị việt dã, bên trong ngồi đều là người tiến hóa, một cái khác chiếc là xe vận tải, chỉ có một người tiến hóa áp xe, cái khác mười mấy người, đều ở phía sau thùng xe trong ngồi lên. Mặt khác còn có hai chiếc xe, bên trong tất cả đã ngồi bốn người, nghĩ đến

là tới trợ giúp.

"Đường lão đại, các người gọi tới những người bạn này, tựa hồ đối với hành động lần này không quá coi trọng a. " Lãnh Mặc vừa mới ngừng hào xe, liền nghe được có người khiêu khích, nói chuyện chính là cái tráng kiện đại hán, trên mặt có một đạo sẹo, là một cái tới trợ giúp người tiến hóa.

Đường lão đại chính là sói đối đội lão đại Đường Thụy, là một dị có thể tiến hóa người, nghe nói có thể thông qua tùy ý vật thể truyền năng lượng, tiến hành định hướng bạo phá, chẳng những uy lực lớn, hơn nữa khó lòng phòng bị. Hắn cùng với mặt khác hai cái huynh đệ hồ dịch cùng Loup sừng sét, chính là sói đối đội tam cự đầu. Mà Vương Tân An đội người tiến hóa, đều là về sau chiêu mộ đội viên, dù cho năng lực xuất chúng, cũng chỉ là thể đội thứ hai, không coi là tuyệt đối tâm phúc. Lúc này nghe được có người châm ngòi, Đường Thụy từ trong xe nhô đầu ra, nói: "Chúng ta đã nói rồi là tám giờ, chỉ cần tám giờ lúc trước đến, đều là bằng hữu. Trong chốc lát gặp được chiến đấu, mọi người không thể thiếu hợp tác. "

Kia mặt sẹo thô hán nghiêng qua Lãnh Mặc liếc một cái, nói: "Một cái phụ trợ người tiến hóa, có thể có bản lãnh gì, còn xứng nói chuyện hợp tác. " lại nhìn mắt ngồi ở xếp sau Khương Bạch Lộ, cười lạnh nói: "Chỉ sợ là trốn ở nữ nhân đằng sau, dựa vào lái xe đối lấy địa vị a. "

Lãnh Mặc là Vương Tân An phụ trách liên lạc người, lúc này nghe được có người nói hán như vậy khách nhân, trên mặt mũi có chút không nhịn được, nói: "Vương Đại Ca đặc lập độc hành, e rằng còn không biết vị này Lãnh tiên sinh danh khí. Hiện giờ hán thể nhưng là tại chính thức khoác hào, không biết bao nhiêu người muốn mời hán nhập bọn. "

Mặt sẹo thô hán nghe xong sững sờ, thể nhưng lời nói ra, há có thể đổi giọng, vẫn là nói: "Chính thức đám người kia chính là ý có thương, có thể có bao nhiêu bốn sự. Vương lão đệ, người cũng không nên bị đồn đãi lừa. Người xem một chút, xung quanh có hay không người tiến hóa cho người bình thường lái xe. "

Vương Tân An đang muốn phản bác, Đường Thụy ngắt lời nói: "Được rồi, nếu như mọi người đến đông đủ, phải nắm chặt thời gian xuất phát. Sớm một ngày tiến vào chiếm giữ giáo khu, liền có thể sớm một bước phát triển. " nói xong để cho lái xe phát động ô tô, cũng gọi những người khác tụt vị.

Lãnh Mặc thấy Vương Tân An mặt mang áy náy nhìn qua, vẫy vẫy tay ý bảo, đuổi kịp phía trước đoàn xe.

"Lão đại, thật xin lỗi. Chúng ta để cho ngài thật xấu hổ chết người ta rồi. " Hàn Học Lâm ngồi ghé cạnh tài xế, thấy Lãnh Mặc nhú mày, liền vội vàng cúi đầu nói xin lỗi.

"A? A, không có việc gì. " Lãnh Mặc kỳ thật là đang suy nghĩ chuyện gì, bị hán cắt đứt, vừa mới phục hồi tinh thần lại, khảo thí so sánh mấy người nói: "Các người nói một chút, vừa rồi kia là chuyện gì xảy ra? Vì cái gì kia cái Vương mặt sẹo muốn nhắm vào ta? Đường đội trưởng lại là cái gì thái độ? Vương Tân An đầu này? Còn có, ta nên xử lý như thế nào?"

Tần Ngọc Tuyền đoạt đáp: "Cái kia họ Vương khiêu khích, chính là vì cùng ngài tỷ thí, đem ngài đè xuống, hán may mà đoàn đội trong xuất đầu. "

Hàn Học Lâm gật gật đầu biểu thị tán thành, lại bổ sung: "Sói đối đội lần này không đơn thuần là mời người trợ giúp, còn tồn lấy phát triển đội viên mới ý niệm trong đầu. Họ Vương nóng lòng biểu hiện, nhất định là rất muốn gia nhập sói đối đội, tại vì nhập đội địa vị chuẩn bị. "

Tần Ngọc Tuyền còn nói thêm: "Đường đội trưởng đối với chuyện này, chẳng những mặc kệ, ngược lại cố ý dung túng, kỳ thật là muốn mượn người khác tay, giết giết chúng ta uy phong, thuận tiện hán về sau quản lý. "

Tề Thanh Lôi nhìn xem mọi người, thấp giọng nói: "Ta, ta đã cảm thấy Vương Tân An là người tốt. " bên người Khương Bạch Lộ ha ha cười cười, vuốt ve tóc của nàng, thầm nghĩ: "Người nhỏ như vậy đồ ngốc, như thế nào từ xóm nghèo sống sót ?"

"Ừ, hảo. " Lãnh Mặc gật gật đầu, "Cùng ta nghĩ không sai biệt lắm. Ta đây xử lý như thế nào đầu này?"

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 37: thanh lý giáo khu

"Lão đại ngài tương lai tính thế nào ? Là gia nhập sói đối, hay là gia nhập chính thức, hay hoặc là ở chỗ này ở vài ngày liền đi?" Hàn Học Lâm không có trước nói ý nghĩ của mình, mà là hỏi Lãnh Mặc ý định.

"Này mấy loại tình huống, người đều phân tích phân tích, nói thoải mái. " Lãnh Mặc khích lệ nói.

"Ngoại trừ này ba loại tình huống ra, còn muốn cân nhắc ngài có thể hay không đầu thắng bọn họ. Nếu như có thể đầu thắng, đương nhiên không thể yếu

thế. Lão đại nếu như muốn gia nhập sói đôi, không bằng liền tốt cạnh tranh, trong chốc lát còn nhiều xuất lực; nếu như muốn gia nhập chính thức, trong chốc lát cũng có thể đôi chọi gay gắt, chỉ là muốn chú ý đến sói đôi mặt mũi, như quả lão đại chuẩn bị đi, vậy chúng ta ai cũng không cần để ý tới, không dùng được cái gì ám chiêu, đều muốn đem bọn họ lớn lối khi điểm đánh tiếp. " Hàn Học Lâm trước nói "Đầu qua được" ba loại tình huống.

Lãnh Mặc gật gật đầu: "Vậy nếu đầu không lại đầu này?"

"Đầu không lại, đó là đương nhiên muốn chịu thua. Hào hán không ăn thiệt thòi trước mắt. Nếu lão đại muốn gia nhập sói đôi, còn muốn chủ động lấy lòng, tránh tương lai bị bọn họ làm khó dễ. " Hàn Học Lâm thấp giọng nói.

Lãnh Mặc nhìn hần cẩn thận chặc chẽ bộ dáng, cười nói: "Người không cần như vậy sợ hãi. Ta cũng sẽ không ăn người rồi. Là ta để cho người nói xem 'Đầu không lại thế nào', chẳng lẽ còn bởi vì người nói ý nghĩ của mình, liền đánh người chửi, mắng người? Chúng ta đều là người trưởng thành rồi, có thể giảng đạo lý hay là giảng đạo lý. Tiểu Tàn người nói xem. "

Tàn Ngọc Tuyền nói: "Muốn ta nói, bọn họ nhiều người, chúng ta hay là trước quan sát quan sát, nhìn nhìn bọn họ là năng lực gì, sau đó lại quyết định. Đánh thắng được, đương nhiên chúng ta định đoạt; đánh không lại, cần gì phải cho bọn họ được lòng. Thiên hạ lớn như vậy, đâu không thể đi, chẳng lẽ trên đời chỉ còn lại hần sói đôi một cái chiến đội sao?"

Lãnh Mặc gật gật đầu: "Có đạo lý. Tiểu Tề đầu này? Có ý kiến gì không?"

Tề Thanh Lôi nói: "Ta, ta nghe lão đại. " nàng nói xong ngẩng đầu, thấy tất cả mọi người nhìn nhìn nàng, biết đáp án này tất cả mọi người không hài lòng, cúi đầu nghĩ nghĩ, còn nói thêm: "Ta cảm thấy được có thể thông qua Vương Tân An cùng đường đội trưởng nói một chút, bọn họ có thể giúp đỡ chúng ta giải quyết. "

Lãnh Mặc cũng gật gật đầu: "Cũng có đạo lý. Bạch Lộ, người sao?"

Khương Bạch Lộ nói: "Ngu tầm ngu mã tầm mã, người lấy bầy phân ra. Kìa cái Đường lão đại cũng không là đồ tốt, dám nói nhảm liền hần một chỗ giết chết. "

Lãnh Mặc thờ dài nói: "Đã trải qua vừa rồi chuyện này, ta liền phát hiện năng lực của mình vẫn không đủ mạnh mẽ a. "

Hàn Học Lâm ba người cho là hần tâm tình uể oải, đang muốn an ủi, chỉ nghe hần nói tiếp: "Bây giờ còn muốn cân nhắc giết chết bọn họ, người khác sẽ đối với ta có ý kiến gì không. Nếu có thể đem Bình Dương căn cứ người đồng thời giết chết, lại không có lo lắng. "

Hàn Học Lâm ba người nghĩ thầm: "Lão đại người là điên rồi sao? Ai có thể có lớn như vậy bốn sự, đem toàn thành người đều bị chết. Cho dù có bốn sự này, cũng không thể làm như vậy a. "

Khương Bạch Lộ khuyên nhủ: "Nhân sinh trên đời, há có thể thuận buồm xuôi gió. Cho dù người là có thể đem Bình Dương lật qua, cũng tránh không được gặp được cái khác phiền lòng sự tình. Còn không bằng tốn chút tâm tư giấu lại, nếu như mình là một người bình thường, người ý định giải quyết như thế nào chuyện này. "

Lãnh Mặc nói: "Đáng tiếc, ta từ trước đến nay liền không phải người bình thường. Cho dù là tận thế lúc trước, gặp được loại người này, ta cũng là quay đầu liền đi, cũng không ủy khuất chính mình cười làm lành mặt. Ta quyết định, giúp đỡ sói đôi thanh lý hết trung học giáo khu, xem như hoàn thành hứa hẹn. Đội thanh lý hết xung quanh khu biệt thự, đồ vật đều trang hảo, liền tiêu diệt Vương mặt thợ đoàn đội. Đến lúc sau các người cần phải vững vàng đương đương mà đem xe lái về. "

Khương Bạch Lộ đối với quyết định này sớm có dự liệu, không nói gì. Hàn Học Lâm cùng Tề Thanh Lôi trong nội tâm lo sợ, thầm nghĩ: "Ngài thật có thể đầu qua được bọn họ sao?" Cũng không nói gì. Chỉ có Tàn Ngọc Tuyền đáp ứng nói: "Lão đại yên tâm, nhất định đem lái xe được vững vàng đương đương. "

Bình Dương trung học cư xá, so với Lãnh Mặc đám người đi qua đại lý xe còn muốn gần một ít, chỉ chốc lát sau đã đến. Mấy đoàn người toàn bộ xuống xe, Đường Thụy Nhị đề hồ địch khởi đầu giới thiệu tình huống chung quanh: "Nơi này là Bình Dương trung học, xung quanh theo thứ tự là huyện sân thể dục, huyện đường án quán, mới xây khu biệt thự. Chúng ta hôm nay nhiệm vụ chủ yếu, là thanh lý xuất giáo khu, bao gồm lầu chính, ký túc xá, nhà ăn cùng sân vận động. Trường học bởi vì thời gian lên lớp sớm, bên trong có không ít Zombie, nửa tháng này, thao trường cùng bên ngoài Zombie đã nhìn không đến, thế nhưng trong phòng vẫn tương đối nguy hiểm. Chúng ta thống nhất hành động, không muốn phân tán, tất cả mọi người chú ý an toàn. Mỗi thanh lý hết một chỗ, đều muốn lưu lại người trông coi. "

Nghe xong hồ địch giới thiệu, Tàn Ngọc Tuyền nói khẽ với Lãnh Mặc nói: "Lão đại, kỳ thật chúng ta chính là học sinh của trường học này, đối với nơi này địa hình lại quen thuộc bất quá. "

Lãnh Mặc thấp giọng đáp: "Người liền giả dạng làm cái gì cũng không biết bộ dáng là tốt rồi. "

Mọi người nhao nhao thu thập xong vũ khí, trước thanh lý phòng thường trực Zombie, đón lấy tiến vào lầu chính. Tại trong kiến trúc bộ, Lãnh Mặc cảm giác năng lực hết sức tốt dùng, tổng có thể sớm biết trước mỗi hẻo lánh cùng trong phòng học bộ tình huống, hần tuy không có ý định vì sói đôi bán mạng, thế nhưng cơ bản công tác vẫn sẽ làm. Mỗi đến một kiện phòng học hoặc văn phòng, hần đều sớm nói ra tình huống bên trong, để cho mọi người có chỗ chuẩn bị; tất cả góc cùng đầu bậc thang, nếu có nguy hiểm đều sớm báo động trước; có Zombie nghe tiếng chạy tới, cũng có thể dự đoán chuẩn bị sẵn sàng, phòng ngừa hai mặt thụ địch. Tại trợ giúp của hần, chẳng những thanh lý tốc độ so với dự đoán nhanh rất nhiều, còn có thể hữu hiệu chế định chiến thuật, tại cố định vị trí vây giết Zombie, vì tương lai quét dọn chiến trường tiết kiệm thời gian.

Đường Thụy thờ ơ lạnh nhạt, trầm nghĩ: "Cái này người quả nhiên thật sự có tài, trách không được chỉ có cái phụ trợ dị năng, lại có thể tại chính thức có lớn như vậy danh khí. " lại cùng hai cái huynh đệ giao lưu một chút ánh mắt, quả nhiên mọi người anh hùng thấy gần giống nhau, đều đã có chiều dự ý nghĩ của hần.

Mặt sẹo thô hán lại đối với cái này bất mãn hết sức, hần một cái chủ công tay, để cho một cái đánh phụ trợ đoạt lấy danh tiếng, sắc mặt càng ngày càng khó coi. Hần cố kỵ Đường Thụy cảm nhận, không dám hiển nhiên cùng Lãnh Mặc đối kháng, thế nhưng mỗi đến lúc tác chiến, tổng là cố ý rò mấy cái Zombie, muốn cho Lãnh Mặc xấu mặt. Đáng tiếc Lãnh Mặc căn bản không động thủ, mỗi khi có Zombie cận thân, liền trốn qua một bên, phản đề cho Hần Học Lâm đối ba cái người bình thường trên đỉnh, cũng không truy cầu sát thương, chỉ là đem Zombie đẩy quay về trong vòng vây.

Mấy lần, mặt sẹo thô hán khởi đầu lâm lâm: "Này tận thế trong, lại muốn dám đánh dám liều mới là đàn ông. Chúng ta đường đường người tiến hóa, nếu không động thủ nói chuyện, vậy như người bình thường cũng như, đến xóm nghèo trong kiếm ăn được. "

Thù hã của hần, tự có vai diễn phụ tiếp được mảnh vụn (gốc): "Vương Đại Ca nói đúng. Bất quá chúng ta người tiến hóa trời sinh tài trí hơn người, những người bình thường kia sinh hoạt, chúng ta như thế nào trôi qua hạ xuống?"

Mặt sẹo thô hán nói: "Nhưng chỉ có có ít người, tuy được xưng là người tiến hóa, kỳ thật còn không có người bình thường mạnh mẽ. Giết Zombie núp ở phía sau mặt, lái xe làm việc vật nhồi nhét ngược lại ngồi ở phía trước. "

Kia cấp dưới hỏi: "Hả? Còn có người như vậy?"

Mặt sẹo thô hán nói: "Người như vậy tuy hiếm thấy, có thể cũng không phải là không có. Người muốn nhìn ai đao trong tay, đến bây giờ cũng không có ra khỏi vỏ, liền biết là người nào. "

Những lời này nói xong, mọi người tự nhiên đều nhìn về Lãnh Mặc. Đường Thụy nhìn không được, đứng ra ho khan một tiếng: "Mọi người phân công bắt đồng, đều làm tốt chính mình thuộc bốn phận sự tình. " mọi người nhao nhao quay đầu đi chỗ khác. Lãnh Mặc hướng Đường Thụy cười nhẹ một tiếng, xem như biểu thị dưới lòng biết ơn.

Lầu chính tổng cộng bốn tầng, phòng học tuy nhiều, thế nhưng sói đói đội ý vào người đông thế mạnh, thanh lý lên vô cùng nhanh, chưa tới giữa trưa, liền đem lầu chính hoàn toàn thanh lý xuất ra. Đường Thụy cùng hai cái huynh đệ thương lượng một chút, tuyên bố: "Chúng ta buổi sáng tiến độ rất nhanh. Theo cái tốc độ này, còn có thể thanh lý không ít địa phương. Lầu chính lưu lại mấy người, thủ được đại môn, những người khác theo ta đi sân vận động. "

Sân vận động chiếm diện tích không nhỏ, thế nhưng gian phòng ít, mở cửa muộn, bên trong có mấy cái nhân viên trực, mọi người dạo qua một vòng, không được một giờ, liền hoàn toàn thanh lý sạch sẽ. Đường Thụy lại phân phối nhiệm vụ: "Lưu lại hai người thủ được sân vận động, những người khác ăn một chút gì, đi thanh lý nhà ăn. "

Nhà ăn địa phương không lớn, thế nhưng cùng dạy học văn phòng lầu chính cùng không có người nào sân vận động so sánh, nơi này nguy cơ hiểm nhiều. Bởi vì nơi này có tồn lương thực, có tồn lương thực, liền dễ dàng có con chuột; có con chuột, sẽ đưa tới mèo cùng xà. Đối với người tiến hóa mà nói, phổ thông Zombie đã không có cái uy hiếp gì, thế nhưng Biến Dị Sinh Vật hay dễ cho người khó lòng phòng bị. Đến nhà ăn công môn, Lãnh Mặc nhắc nhở: "Đường lão đại, trong này Biến Dị Sinh Vật không ít, chủ yếu là con chuột cùng xà. Con chuột tập trung ở nhà kho, khả năng trong đường cống ngầm có sào huyết của bọn hần. Xà chỉ có hai cái, đều tại trong đường cống ngầm. Trên mặt đất còn dễ nói, trong đường cống ngầm, e rằng thanh lý lên khó khăn. "

Đường Thụy trầm ngâm một chút, nói: "Trước tiên đem trên mặt đất rõ ràng, sau đó ngăn chặn cống thoát nước, đến tương lai đối điểm độc được, lại đến cái một lần vất vả suốt đời nhân nhả. " mọi người nghe xong sắp xếp của hần, nhao nhao biểu thị "Lão đại cao minh", Lãnh Mặc cũng hiểu được này an bài mười phần hợp lý.

Một đoàn người tiến vào nhà ăn, trước tiên đem đại sảnh thanh lý xuất ra, tất cả cái bàn đem đến một chỗ chôn cất hảo, càng làm cửa sổ đóng kỹ, phân biệt phái người gác, kế tiếp tập trung thanh lý hậu trù cùng nhà kho.

Lãnh Mặc cầm lấy hậu trù tay nắm cửa, đề nghị: "Đường lão đại, có biết phóng điện phóng hỏa huynh đệ, tới trước thả một sóng kỹ năng a. "

Đường Thụy hiện tại đối với hần năng lực mười phần tín nhiệm, gọi tới một nam một nữ hai cái người tiến hóa, đều là hỏa diễm dị năng, nam có thể miệng phóng hỏa diễm, nữ có thể sử dụng tay tiếp xúc vật phẩm khiến cho lửa cháy. Lãnh Mặc hiểu được hai người dị năng, đối với người nữ kia mà nói: "Người từ bàn ăn bên kia cầm hai tờ khăn trải bàn, trong chốc lát một mở cửa, vị huynh đệ kia trước phóng hỏa, cô nương người liền đem khăn trải bàn đốt, hướng con chuột hơn địa phương ném. " đội hai người đều chuẩn bị cho tốt, Lãnh Mặc nói: "Mọi người có chuẩn bị tâm lý, những con chuột cũng đã trận địa sẵn sàng đón quân địch. " nói qua đem tay nắm cửa nhéo một cái, chính mình hướng bên cạnh tránh ra.

Cửa vừa mở ra, mọi người chỉ cảm thấy một hồi sồn tóc gáy, trên mặt đất, trên mặt bàn, rậm rạp chằng chịt che kín con chuột, liền cái đứng chân địa phương cũng không có. Cái đám chuột này toàn bộ trườn mất tối như mực con mắt, đối mặt ngoài cửa mọi người, vận sức chờ phát động.

Phun Hỏa Nam kia gặp qua tràng diện này, sợ tới mức ngược lại rút một ngụm khí lạnh, trong miệng hỏa diễm vậy mà không có phun ra. Bị con chuột nắm lấy cơ hội, xông tới hai ba mươi. Cái đám chuột này tốc độ cực nhanh, cái đầu lại nhỏ, người bình thường đầu ngăn được. Chúng gặp người liền cắn, chỉ nghe liên tiếp mảnh kêu thảm thiết, không ít người đều trúng chiêu, nhất là người bình thường, trong chớp mắt ngã xuống sáu bảy.

Chương 38: buông tha cho nhà ăn

"A!" Một tiếng thét lên vang lên, châm lửa nữ thất kinh, đưa trong tay khăn trải bàn ném đến khắp nơi đều là. Mặc dù không có cái gì chính xác, thế nhưng vừa vịn ngăn chặn hậu trừ cửa, đằng sau biến dị chuột cũng bị chắn trong phòng, tại hỏa điểm trước mặt do dự không tiến.

Lãnh Mặc bắt lấy phun Hòa Nam, ra lệnh: "Người canh giữ ở cổng môn, một khi chúng muốn xuất ra, liền phun nó. Chúng ta trước bắt lấy vừa rồi rồi chạy đến. " lại bắt lấy châm lửa nữ, nói: "Người tương trợ hần, không cần quản địa phương khác. " nói xong rút ra sau thắt lưng xẻng công binh, gia nhập chiến đoàn.

Biến dị con chuột tuy khó đối phó, thế nhưng ở đây Dị năng giả không ít, mỗi người đều có mỗi người biện pháp hay, đã trải qua lúc ban đầu bối rối, rất nhanh ổn định lại. Đường Thụy trên mặt đất một đập, một cô mắt thường có thể thấy ba động, từ dưới chân hần từ phía truyền ra, bên người biến dị chuột đều dừng lại, lao đảo mới tốt như uống rượu say tửu. Đón lấy một cái niệm lực Dị năng giả vươn tay, đem trước mắt con chuột một người tiếp một người địa bắt lại bóp chết. Cái khác người tiến hóa cũng nhao nhao gia nhập chiến đoàn, hướng còn dư lại con chuột vung lên đao mổ. Đường Thụy trong đại sảnh đi một vòng, một đám người tiến hóa theo ở phía sau bỏ đao, không bao lâu liền đem trong đại sảnh tất cả con chuột chém chết. Lãnh Mặc tại cả trong cả quá trình, chỉ là bảo vệ chính mình, có biến dị con chuột chạy đến bên cạnh hần, liền dùng xẻng công binh đập qua một bên, một chú chuột cũng không có giết. Khương Bạch Lộ lại càng là trốn ở một bên, che chở chính mình trong đội ba cái người bình thường. Nàng kèm theo sợ hãi quang sáng, biến dị con chuột căn bản không hướng nàng bên kia chạy.

Đường Thụy thấy trong đại sảnh đã thanh lý sạch sẽ, thoáng nhẹ nhàng thở ra, nhưng mà trông thấy hai cái Hóa hệ Dị năng giả vẫn còn ở cửa phòng bếp chặn đằng sau đàn chuột chủ lực, lại không khỏi đau đầu lên.

Lãnh Mặc nói: "Đường lão đại, đàn chuột thật sự khó làm, cái đầu nhỏ như vậy, cho dù chúng ta giết đến buổi chiều, cũng khó bảo vệ không có mấy người cá lọt lưới. "

Đường Thụy nói: "Nơi này vấn đề, xác thực vượt quá ta dự kiến, người có biện pháp nào?"

Lãnh Mặc nói: "Chúng ta hiện tại thiếu đều là phòng bếp nhập khẩu này một mảnh, nơi này là bị rau rửa rau địa phương, thả cũng đều là công cụ, cho nên thả châm lửa cũng không có việc gì. Thế nhưng là bên trong liền có gas bình. Nếu như ngài cam lòng này một mảnh biến thành phế tích, không bằng trực tiếp cho nó đến tận diệt. "

Đường Thụy nghe xong cái đề nghị này, nghĩ nghĩ, nói: "Lãnh Huỳnh Đề ý kiến không sai. Nơi này nhiều như vậy con chuột, lương thực khẳng định không có thể ăn, phía dưới lại nổi thẳng công thoát nước, bên trong còn có nhiều như vậy Biến Dị Sinh Vật, những cái này đều là tai họa ngầm, không bằng nổ sạch sẽ. " vì vậy chọn mấy người lưu lại, để cho những người khác đều ra ngoài. Hần trước hết để cho mọi người kiểm tra rồi trong phòng tất cả cửa sổ, đem chúng toàn bộ đóng kỹ. Lại mệnh lệnh niệm lực nam đem trong phòng gas bình đều kéo dài tới tương ứng vị trí, niệm lực nam năng lực không mạnh, niệm lực cùng mình tứ chi lực lượng không sai biệt lắm, hơn nữa chỉ có thể hoạt động trong tầm mắt vật thể, đem gas bình cắt kỹ, mình cũng nhanh thoát lực. Đón lấy mọi người lần lượt từ nhà ăn rút khỏi, một đám Dị năng giả bảo vệ tốt từng cái phương hướng cửa sổ. Cuối cùng do châm lửa nữ để hoàn thành một bước cuối cùng, nàng hỏa diễm thanh thế không lớn, thế nhưng không chế lại mười phần tinh chuẩn, là viễn trình phóng hỏa không có hai nhân tuyến. Chỉ thấy nàng đưa tay dề xuống đất, một đạo mặt trận*hỏa tuyến theo ngón tay chui ra, dọc theo mặt đất, xuyên qua vách tường, một đường thiêu hướng một cái trong đó gas bình. Không bao lâu, hiệu quả hiện ra, tại bên cửa sổ quan sát Đường Thụy hét lớn một tiếng: "Năm ngược lại!" Chính mình vội vàng chạy qua một bên nằm rạp trên mặt đất. Vài giây sau, trong phòng ăn "Ầm ầm" một tiếng vang thật lớn, niềng thủy tinh nứt ra, khói đặc cuồn cuộn. Mọi người nằm sấp lấy không dám động, không bao lâu, bên trong truyền ra liên tiếp tiếng nổ mạnh, ở giữa còn kèm theo thể lương chuột kêu. Có mấy cái bốc lên hỏa con chuột từ cửa sổ trốn ra, thế nhưng không người nào dám đứng lên bắt giết, chỉ có thể mặc cho do chúng đào tẩu.

Qua thật lâu, mọi người nằm sấp được đau thắt lưng chân chập choạng, Đường Thụy cao kêu hỏi: "Lãnh Huỳnh Đề, bên trong tạc xong chưa? Chúng ta có thể đi lên a?"

Lãnh Mặc cao giọng hồi đáp: "Ta cũng không biết a. Bạo tạc ảnh hưởng tới cảm giác của ta năng lực. Mọi người hay là trước ra bên ngoài leo a, cách xa một chút lại lên. "

Vì vậy mọi người sát mặt đất bò lên thật xa, mới nhao nhao đứng dậy, lại chờ thật lâu, cảm thấy trong phòng ăn khói đặc phai nhạt, mới dám chậm rãi tới gần. Đường Thụy nói: "Có nên đi vào hay không nhìn xem, có hay không cá lọt lưới?"

Lãnh Mặc nói: "Hay là chó đi vào, vừa rồi động tĩnh lớn như vậy, lâu này đoán chừng cũng nhanh sụp, tiến vào quá nguy hiểm. "

Đường Thụy gật gật đầu, nói: "Có đạo lý. Bất quá ta có biện pháp. " quanh hần lấy nhà ăn đi một vòng, hướng về phía mặt đất dậm chân một cái, phát phát quyền, trở lại chỗ cũ, trước chỉ huy nói: "Mọi người sát phía sau đứng. " đón lấy xoay người cúi người, một quyền đập xuống đất. Chỉ thấy một đạo sóng địa chấn xuyên qua cả tòa nhà ăn, đón lấy "Ầm ầm" một hồi nổ mạnh, nhà ăn suy sụp trở thành một mảnh phế tích.

"Ba, ba!" Lãnh Mặc vỗ tay khen: "Trắng lệ trắng lệ! Hôm nay xem như nhìn thấy cái gì gọi là 'Àm ảm sụp đổ' . Đường lão đại này thân bản sự thật sự là danh bất hư truyền a!"

Đường Thụy cười ha hả, khiêm tốn nói: "Lãnh Huynh Đệ quá khen, quá khen!"

Những người khác cũng phản ứng kịp, nhao nhao qua vuốt mõng ngựa. Đường Thụy theo đơn toàn bộ thu, sau đó vung tay lên, nói: "Cần quét lâu ký túc xá!"

Bình Dương trung học lâu ký túc xá chia làm ba bộ phận: Nam sinh ký túc xá, nữ sinh ký túc xá cùng giáo công nhân viên chức ký túc xá. Đệ tử ký túc xá quản lý rất nghiêm khắc, e rằng có thể tìm tới một ít đồ ăn vặt; nhưng giáo công nhân viên chức bất đồng, rất nhiều vị lão sư đều có ưa thích của mình cùng chuyên nghiệp kỹ năng, thời gian lại tương đối đầy đủ, rất có thể sẽ có ngoại ý muốn phát hiện. Bất quá Đường Thụy vận khí hiển nhiên không tốt lắm, Bình Dương trung học lão sư đều tương đối lười nhác, tìm đến tới đa đạo cụ, đều là bài tú-lo-khơ chơi mặt chược, duy nhất có thể lấy tính làm an ủi, đại khái chính là đại lượng bia.

Tuy không hài lòng lắm, nhưng Đường Thụy vẫn rất có phong độ nói: "Các huynh đệ, hôm nay đa tạ mọi người hỗ trợ, Bình Dương giáo khu cho dù sơ bộ thanh lý đã xong, chúng ta sói đôi chiến đội sau đó hội lần lượt mà đem đội viên dời qua. Hôm nay nơi này còn không có thanh lý sạch sẽ, liền không để lại mọi người. Ngày mai hay là tám giờ, chúng ta cử tiểu khu tập hợp, cùng đi phụ cận tìm tới khu biệt thự. Hiện tại mọi người chỗ cũ giải tán, sói đôi đội lưu lại phân phối nhiệm vụ. "

Trên đường trở về, Lãnh Mặc lái xe đi ở phía sau, nhìn nhìn phía trước xe, sâu kín nói: "Muốn là bọn họ hiện đang gây hấn với một chút, ta cũng không cần đợi đến ngày mai lại giết bọn họ. "

Hàn Học Lâm hỏi: "Lão đại, ngươi không phải nói ngày mai để cho bọn họ chuyển hết đồ vật lại giết sao?"

Lãnh Mặc nói: "Đây không phải là buổi sáng nói nha, về sau trên buổi trưa, bọn họ không phải là lại thù dật chuyện sao? Cho nên ta đối với sát ý của bọn hấn đương nhiên liền càng cường liệt. Các ngươi còn chưa vào hóa, có chút tâm tình là nhận thức không được. Theo năng lực càng ngày càng mạnh, ngươi đáy lòng Tiểu Ác Ma sẽ rục rịch, có cái gì không hài lòng sự tình, muốn dựa vào sát lục đi giải quyết. Như vậy không tốt. Dung túng đáy lòng Ác Ma, liền làm che giấu trí tuệ của mình, để mình trở nên ngang ngược can rở, bảo thủ, không biết trời cao đất rộng, cuối cùng đi về hướng diệt vong. Ngươi xem phía trước xe kia, Vương mặt thẹo chính là ví dụ. Ta cũng không muốn có một ngày trở nên như hấn, qua qua mệnh nghiệt liền đưa tới họa sát thân. "

Khương Bạch Lộ ở phía sau dây nói: "Ngươi yên tâm, ngươi thông minh cũng sẽ không đi đến bọn họ một bước kia. Ngươi có này cảm khái công phu, không bằng nghĩ muốn đi nơi nào đánh nghe năng lực của bọn hấn. Hoặc là, ngươi liền hiện tại giết chết bọn họ. "

Tần Ngọc Tuyền hỏi: "Bạch Lộ tỷ, chẳng lẽ hiện tại động thủ cùng ngày mai động thủ, còn có cái gì khác nhau?"

Khương Bạch Lộ nói: "Đương nhiên là có khác nhau. Hiện tại động thủ là ám sát, ngày mai động thủ liền có khả năng khoảng cách gần chính diện chiến đấu. "

Lãnh Mặc nói: "Ta quyết định, vô luận hấn như thế nào khiêu khích, ta đều phải chờ tới ngày mai động thủ. Chính giữa đoạn này thời gian dầy vò, coi như là đối với ta tâm trí tới luyện. "

Tần Ngọc Tuyền kính nể nói: "Lão đại, từng giây từng phút sáng tạo cơ hội tới luyện chính mình, đây là trở thành cường giả thiết yếu điều kiện sao? Thực là chúng ta học tập tấm gương a!"

Khương Bạch Lộ bĩu môi, thăm ngẫm: "Thật sự là người không trúng hai uống thiếu niên!"

Trở lại biệt thự, Lãnh Mặc không có làm dừng lại, trực tiếp đi tìm Trịnh Tiệp nghe ngóng mặt thẹo thô hán tình huống. Trịnh Tiệp nghe xong Lãnh Mặc nói mấy người này, khinh thường địa bĩu môi, nói: "Một cái có thể đánh cũng không có. Mặt thẹo thô hán năng lực chính là hóa đá làn da, trên mặt sẹo cũng là bởi vì trâu bò bị người chém. Mặt khác mấy người, có một cái là phóng điện, bất quá bắn không ra hồ quang điện, chỉ có thể thông qua tiếp xúc điện giật đối thủ; còn có một cái có thể bắn ra cứng rắn đâm, bất quá chỉ là vật lý công kích, cũng không có độc; cái cuối cùng ngược lại là thoát nhìn huyền một ít, hai tay có thể ném ra hỏa cầu, bất quá cái đồ chơi này còn không có tảng đá bay nhanh, cũng liền đối phó Zombie thời điểm có thể sử dụng dùng. "

Lãnh Mặc nghĩ nghĩ, nói: "Kỳ thật năng lực của chính mình, cũng không phải dụng sào thấy bóng cái loại kia, nhìn để đối phó bọn họ còn phải phí thêm chút khí lực a. "

Trịnh Tiệp nói: "Nếu không ngày mai ta đi? Ta hiện tại thể nhưng là cuồng chiến sĩ, chẳng những sức bật đề cao sâu sắc, miệng vết thương còn có thể nhanh chóng khôi phục, sức miễn dịch cũng hơn xa thường nhân, tại đây trong căn cứ, chính diện chiến đấu có thể nói là 'Độc Cô Cầu Bại'. "

Lãnh Mặc cười vẩy vẩy tay: "Không cần phải ngươi xuất thủ. Đây mấy khối, ta muốn là cũng không thể chính mình đối phó, cũng cũng không cần tại tận thế lẫn lộn. " đón lấy nghiêm mặt nói: "Ngày hôm qua có chuyện đã quên nhờ cậy ngươi. Ta rời đi các ngươi, không phải là lại cùng mấy cái sinh viên tổ đội nha, bên trong có hai người, hấn là còn sống, ngươi giúp ta lưu ý một chút, một khi tiến vào Bình Dương cử địa, liền để cho bọn họ tới tìm ta. Hai người kia một cái là mỹ nữ chân dài, nữ cường nhân hình, gọi Ngô Tuyết Nhạn; một cái khác con mắt thư sinh, lời tương đối ít, gọi Phương Triết. Hai người đều là người tiến hóa, thể nhưng không biết có năng lực gì. Đùng rồi, bọn họ có thể sẽ mang theo mấy cái súng vật, đều là Biến Dịch Sinh Vật. Hấn là tương đối khả nhận thức. "

Trịnh Tiệp hiểu ý cười cười: "Mỹ nữ chân dài a, đã minh bạch. "

"Người chú ý trọng điểm được không nào?" Lãnh Mặc nghiêm túc nói.

"Ta nói không phải là trọng điểm sao?" Trịnh Tiệp kỳ quái nói.

"Được rồi. " Lãnh Mặc chỉ có thể bắt đầu từ đầu, "Còn có một việc người muốn nhắc tới chú ý. Hôm nay ta tại Bình Dương trung học phát hiện một vài vấn đề. Nhà ăn xung quanh, ngoại trừ con chuột, xà bên ngoài, còn có con cú mèo. Ta không biết vùng này trước kia có hay không con cú mèo, thế nhưng thứ này tại trong thành thị vẫn tương đối hiếm thấy. Rất có thể là sinh thái hệ thống phát sinh tân biến hóa. Tại thành thị ra, e rằng đã là Biến Dị Sinh Vật thiên hạ, lại còn chúng tại dần dần hướng trong thành thị thâm thấu. Cứ địa chính thức muốn sớm làm tốt phòng ngự chuẩn bị, nhất là không trung cùng cống thoát nước, không thể trở thành góc chết. "

"Ừ, tình huống này rất trọng yếu. " Trịnh Tiệp cũng nghiêm túc lên, "Ta muốn lập tức họp thành báo lên. "

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: không chịu nổi một kích

Thanh lý khu biệt thự đội ngũ, quy mô nhỏ hơn không ít. Đường Thụy không có tự mình dẫn đội, mà là để mình Tam đệ Loup sùng sét, dẫn theo ba người người tiền hóa, mở một cỗ cang Dã Xa. Dựa theo Loup sùng sét thuật lại Đường Thụy bắt đầu lời: "Thứ nhất sói đối đội trước mặt kiến thiết trụ sở cần đại lượng nhân thủ, thứ hai khu biệt thự chỉ là tìm tòi vật tư, cũng không cần đại lượng nhân thủ thủ vệ thành quả chiến đấu, cho nên chỉ phải chút 'Cường lực đội viên' cho mọi người hỗ trợ. " mấy người này cũng không phải chênh lệch, trong đó có ngày hôm qua biểu hiện nổi bật niệm lực nam cùng phun Hỏa Nam, tên còn lại thì là Vương Tân An.

Trên đường đi, Hàn Học Lâm chia sẻ chính mình đối với khu biệt thự lý giải: "Đây mảnh khu biệt thự tổng cộng có 32 bộ đồ biệt thự, vốn đang quy hoạch hai kỳ cùng ba kỳ, thế nhưng hiện tại cũng còn không có xây xong. Cự xá xanh hoá hảo, quản lý nghiêm, lại đang vùng ngoại thành, láng giềng gần quốc lộ cao tốc, giao thông thuận tiện, cho nên giá phòng đặc biệt cao, chúng ta người địa phương là mua không nổi, đều là chút tình lý quan lại quyền quý, hoặc là có tiền thương nhân, còn có bọn họ ngoại chỗ ở ở chỗ này ở. "

"Tiểu Hàn Chân, là người làm công tác văn hoá a, còn biết 'Ngoại chỗ ở' như vậy văn ngôn từ nha. " Lãnh Mặc trêu chọc nói.

Khuong Bạch Lộ nói: "Người cũng rất có văn hóa a, nghe xong liền hiểu. "

Lãnh Mặc ngượng ngùng nói: "Ta chính là nghe nói qua mà thôi. Ha ha. Đối với các người phát hiện không có, hôm nay kia cái Vương mặt theo đường như có chút lễ phép a. "

"Đúng vậy a đúng vậy a, ta cũng phát hiện. " Tần Ngọc Tuyền nói.

"Vậy chúng ta còn động thủ không?" Hàn Học Lâm hỏi.

Lãnh Mặc nói: "Ta cũng rất xoắn xuýt a. Ha ha, nhìn hán kế tiếp biểu hiện a. "

Kia mặt sọc thô hán mặt sơ ý không thô, ngày hôm qua nhìn Lãnh Mặc biểu hiện, ngay từ đầu chẳng qua là cảm thấy "Bất quá chỉ như vậy". Thế nhưng là về sau phát hiện Đường lão đại thái độ thay đổi, do thờ ơ lạnh nhạt, biến thành tại hán châm chọc khiêu khích thời điểm ra mặt cắt đứt, khiến hán biết khả năng hành vi của mình khiến cho người khác bất mãn. Lại về sau thấy Lãnh Mặc có thể trực tiếp cùng Đường lão đại đối thoại, hán khởi đầu trong lòng bồn chồn, thăm nghĩ: "Người này nếu như trèo lên cành cây cao, đem đến cho ta làm khó dễ, ta đây có thể chịu không được. " bất quá hán cảm giác mình sức chiến đấu không sai, lại dốc sức nghe chỉ huy, tương lai sẽ không so với Lãnh Mặc chênh lệch, cho nên tuy không hề khiêu khích, thế nhưng cũng không có chủ động chữa trị quan hệ.

Đến khu biệt thự, mọi người sau khi xuống xe, này mặt sọc hán từ mở miệng trước nói: "Chư vị, hôm nay Đường lão đại không ở, ta đề nghị, liền Jean-Loup huynh đệ tới chỉ huy hôm nay chiến đấu, như thế nào?"

Loup sùng sét trên mặt hơi đỏ lên, liền tục khoát tay, nói: "Ta chính là tới giúp đỡ, nay Thiên Đô nghe mọi người. Lại nói ta tại trong đội cũng chỉ sẽ động thủ, sẽ không chỉ huy, liền không bêu xấu. "

Mặt sọc hán từ đối với phản ứng của hán sớm có dự liệu, thuận thế nói: "Đã như vậy, ta lớn tuổi nhất, ở chỗ này tự đề cử mình, chỉ huy hôm nay hành động, mọi người nghĩ như thế nào?"

Dưới tay hán người tự nhiên đồng ý. Mặt khác một chiếc xe trên bốn người, đều là tạm thời liều xe độc hành người tiến hóa, lúc này cũng không có ý kiến gì. Tần Ngọc Tuyền kích động, nghĩ đề cử từ nhà lão đại, sớm bị Lãnh Mặc đề lại. Mặt sọc hán từ thấy tất cả mọi người không có dị nghị, hết sức hài lòng, vung tay lên, nói: "Tất cả mọi người khai mở lên xe, chúng ta từng nhà địa lục soát. "

Đệ nhất bộ đồ biệt thự lắp đặt thiết bị rất khá, thế nhưng hiển nhiên không có ai ở, Liên gia chiếc đều dùng vải plastic bịt lại. Mặt sọc hán từ hướng trên mặt đất gặt một cái, đạo âm thanh: "Xúi quẩy!" Mang người đi tới một nhà. Lãnh Mặc cố ý roi ở phía sau, kéo lấy Vương Tân An, trước hàn huyền nói: "Vương huynh đệ hai ngày này vất vả. "

Vương Tân An biết Lãnh Mặc tất nhiên có việc, khách khí nói: "Đâu có đâu có, ngày hôm qua Lãnh tiên sinh xuất lực rất nhiều, Đường lão đại cũng dẫn dò ta còn nhiều hướng ngài biểu thị lòng biết ơn. " đón lấy hướng phía trước mặt mặt sọc hán từ nỗ bữu môi, nói: "Người này sự tình, tuyệt không phải chúng ta lão đại bày mưu đặt kế. "

Lãnh Mặc gật gật đầu, cười nói: "Yên tâm. Ta biết Đường lão đại là tính tình bên trong người, làm sao có thể làm loại này mờ ám đâu này?"

Vương Tân An luôn miệng nói: "Chính là chính là. May mắn Lãnh tiên sinh ngài sáng mắt sáng lòng. Ngày hôm qua để cho ngươi chịu ủy khuất. Bất quá tất cả mọi người là người sáng suốt, ai cao ai thấp, tự có công luận. "

Lãnh Mặc khoát tay nói: "Thế đạo loạn như vậy, mạng nhỏ cũng không biết lúc nào sẽ không có, này ít điểm ủy khuất lại được cho cái gì. Bất quá ta nơi này có sự kiện, kính xin Vương huynh đệ phối hợp một chút. Hôm nay này cư xá thanh lý xong sau, hi vọng ngài có thể đề nghị Tam Đương Gia về sớm một chút, các ngươi vừa bắt lại từ sở mới, muốn bận rộn sự tình nhiều như vậy, cũng không thể tổng cùng chúng ta những người này ở bên ngoài đi dạo. Ngươi nói có đúng hay không?"

Vương Tân An ngẫm hiểu, chỉ là có chút do dự, hàm hồ đáp: "Cái này ta có thể không làm chủ được. Nếu Tam Đương Gia không chịu đi, e rằng ta cũng không có cách nào. Chỉ có thể thỉnh Lãnh tiên sinh nhiều thông cảm. "

Lãnh Mặc ha ha cười cười, vỗ Vương Tân An đầu vai, nói: "Chỉ cần huynh đệ ngươi đáp ứng, Tam Đương Gia tuyệt sẽ không làm khó ngươi. Ta chỗ này cũng không có gì có thể thông cảm, chỉ sợ một lát nữa nhi ngược lại muốn thỉnh ngươi thông cảm. " nói xong như không có việc gì đi trước một bước.

Vương Tân An chỉ có thể bất đắc dĩ lắc đầu, hướng Loup sừng sét báo cáo đi.

Đệ nhị hộ trong biệt thự là có người cư trú, hơn nữa tồn lương thực không ít. Mọi người hôm nay lái xe cũng không nhỏ, nhất là mặt sọc thô hán, nay thiên khai một chiếc xe vận tải qua, chỉ huy mọi người mang thứ đó đều đem đến xe của hán. Thấy Lãnh Mặc qua, mặt sọc thô hán chào đón, cao giọng nói: "Lãnh Mặc, đồ vật trong này đều tính ta, vừa rồi ngươi không ở, trung dụng tiểu đệ của ngươi. Chờ đến tiếp theo nhà, chúng ta xem qua đồ vật lại phân ra. Mặc kệ thứ này phân cho ai, tất cả mọi người muốn một chỗ giúp đỡ chuyển. "

Lãnh Mặc gật gật đầu: "Đâu có. " nói xong tiến vào biệt thự xem xét một phen, cũng đi theo chuyển một chuyến đồ vật.

Trở lại trên xe, Lãnh Mặc cau mày, đối với Khương Bạch Lộ nói: "Ngươi trong chốc lát không cần đi quá xa, cũng không muốn đi theo khuôn đồ. Này cư xá e rằng có vấn đề. "

Khương Bạch Lộ hỏi: "Ngươi cảm giác đến cái gì?"

Lãnh Mặc nói: "Không phải là cảm giác. Vừa rồi kia trong phòng, hán là có Zombie, trong phòng khách cái bàn mất trật tự, trên mặt đất có vết máu. Thế nhưng không có thi thể, còn có nhiều như vậy lương thực lưu lại. Ngươi có hay không cảm thấy kỳ quái?"

Khương Bạch Lộ gật gật đầu, nói: "Xác thực kỳ quái. Nếu như là Zombie thắng, bọn họ đã ăn xong thi thể khẳng định có hài cốt. Nếu như là nhân loại thắng, hán sẽ mang đi lương thực. Chẳng lẽ là Biến Dị Sinh Vật?"

Lãnh Mặc nói: "Nếu như là Biến Dị Sinh Vật, hán sẽ có Zombie hài cốt lưu lại. Trừ phi..."

Khương Bạch Lộ nói: "Trừ phi nó có thể ăn được đặc biệt sạch sẽ, ví dụ như xà. "

Nói lên xà, hai người không hẹn mà cùng mà nghĩ đến cho bọn họ mang đến cả đoàn bị diệt cái kia đại xà. Nhìn nhìn Khương Bạch Lộ trắng xám khuôn mặt nhỏ nhắn, Lãnh Mặc an ủi: "Yên tâm. Lớn như vậy xà, như vậy một cái khác thự khu cũng không đủ nó ăn, khẳng định sớm đi. Nơi này có tối đa nhất mấy cái phổ thông mạng xà. "

Kế tiếp lại tìm tòi mấy bộ biệt thự, Lãnh Mặc không có và những người khác cũng như đoạt lương thực, mà là tìm tìm một ít người khác không cần đồ vật. Có một nhà chủ nhân là một địa đồ kẻ yêu thích, chẳng những có nhiều loại cả nước địa đồ, còn vẽ rất nhiều tỉnh thành phố du lịch địa đồ, điều này làm cho Lãnh Mặc như nhặt được chí bảo, chẳng những đem tất cả giấy phẩm chất đồ đóng gói, còn đem chủ nhân Computer cũng dọn đi rồi. Còn có một nhà chủ nhân đại khái là một vị bác sĩ, trong nhà có không ít y học sáng tác cùng biểu đồ được phẩm, cũng bị Lãnh Mặc lấy đi.

Đối với hán như vậy tìm tòi phương thức, những người khác đều xì mũi coi thường. Tận thể trong lương thực cùng vũ khí trọng yếu nhất, tri thức cùng tư liệu tuy khó được, cũng phải trước lưu lại tánh mạng mới cần dùng đến. Mặt sọc thô hán thấy Lãnh Mặc muốn chuyển những vật này, nói thẳng: "Lãnh Mặc, ngươi này chút đồng Sirah trở về có làm được cái gì? Vì chuẩn bị cho ngươi những cái này rách rưới, bạch chiếm nhiều cái cường tráng lao động. Cứ như vậy, chính ngươi ở chỗ này chuyển đồ đạc của ngươi, đem ngươi mấy cái tiểu đệ cho ta, theo ta chuyển lương thực. "

Lãnh Mặc nói: "Vương tiên sinh, lúc trước chúng ta cũng không phải là nói như vậy. Ngươi lúc ấy nói xem đến đồ vật lại phân phối, vô luận vật gì, mọi người cùng nhau chuyển. Ta không có cùng ngươi đoạt lương thực, ngươi ngược lại đoạt tiểu đệ của ta?"

Mặt sẹo hán tử đã đối với Lãnh Mặc chậm chọc một ngày, một mực không gặp hán cải lại, lúc này bị hán nói một câu này, sắc ra ngoài ý định, trừng mắt: "Lãnh Mặc, ta xem ngươi còn có chút dùng, không muốn cùng ngươi xung đột, có thể ngươi cũng không thể được một tác lại muốn tiến một bước. "

Lãnh Mặc cười lạnh một tiếng: "Ngươi còn có mặt mũi nói ta được một tác lại muốn tiến một bước sao? Ngươi có phải hay không cảm thấy, không đánh ta không mất ta, cho dù cho ta mặt?"

Mặt sẹo hán tử đang muốn nói tiếp, Loup sừng sét chen miệng nói: "Nhị vị, tiểu đệ ta xuất cái chủ ý như thế nào?"

Lãnh Mặc thấy hán ra mặt, đưa tay thỉnh nói: "Tam Đương Gia thỉnh giảng. "

Mặt sẹo hán tử lại cảm giác mình tổng bị sói đối đội người cắt đứt, nội tâm không cam lòng, nói: "Tam Đương Gia, việc này ngài không cần nhúng tay. Vốn hôm nay liền là chính chúng ta sự tình, xin ngài tới chính là vì áp trận. Hiện tại trong chúng ta bộ xảy ra vấn đề, tự nhiên là chính mình nội bộ giải quyết. "

Lãnh Mặc thấy hán nói như vậy, cũng thuận thế nói: "Tam Đương Gia chịu làm trọng tài, ta đương nhiên cao hứng. Thế nhưng chính như họ Vương theo như lời, hai chúng ta nhà vấn đề, chính chúng ta cũng giải quyết. Nếu như xảy ra điều gì ngoài ý muốn, cũng là chính chúng ta sự tình, tuyệt sẽ không hư mất sói đối đội thanh danh. "

Loup sừng sét thở dài một hơi, nói: "Nếu như các ngươi đều nói như vậy, ta đây liền không làm phiền. Cái tiểu khu này chúng ta lục soát cho tới trưa, xem ra cũng không có cái gì vật đặc biệt. Chuyện kể tiếp, chúng ta liền không tham dự. " nói xong mang lên sói đối đội người, đều quay về cứ địa đi.

Mặt sẹo thô hán đưa mắt nhìn hán đi, quay đầu nhìn xem người chung quanh, lại nhìn xem Lãnh Mặc, nói: "Tam Đương Gia đi, hiện tại chúng ta bốn người người, trung lập bốn người, hai người các ngươi, còn có lời gì nói?"

Lãnh Mặc nói: "Chúng ta là năm người. "

"Phi!" Mặt sẹo thô hán nói: "Người bình thường cũng coi như người?"

Lãnh Mặc nói tiếp: "Các ngươi cũng không phải bốn người. " lời còn chưa dứt, huyết quang lóe lên, mặt sẹo hán tử thủ hạ chính là gai nhọn nam bị Khương Bạch Lộ một đao phong hầu.

"Ngươi!" Mặt sẹo hán tử không nghĩ tới Lãnh Mặc một lời không hợp liền động thủ, nhanh chóng biến thân, một thân làn da trở nên giống như cát đá thô lẹ, đồng thời trong miệng hạ lệnh: "Sát!" Hán hai người thủ hạ cũng phản ứng kịp, phóng điện nam cầm lấy một cây côn sắt hướng Lãnh Mặc đập tới, hỏa cầu nam hai tay mở ra, lòng bàn tay tất cả nâng lên một cái hỏa cầu.

Lãnh Mặc lách mình trốn tránh qua phóng điện nam côn sắt, chỉ hỏa cầu nam, miệng nói: "Chết!"

Hỏa cầu kia nam chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm, tỉnh táo lại, cảm thấy thân thể có chút khác thường, cúi đầu vừa nhìn, một đoạn mũi đao từ ngực duỗi ra, nguyên lai đã bị Khương Bạch Lộ từ phía sau lưng đâm thủng.

Phóng điện nam một kích không trúng, còn muốn đánh tiếp, bỗng nhiên phản gáy tê rần, ngã xuống đất, nguyên lai là Tàn Ngọc Tuyền ở phía sau đánh lên. Đáng thương phóng điện nam toàn thân có điện, Lãnh Mặc cùng Khương Bạch Lộ cũng không nguyện đụng hán, lại bị người bình thường dùng một côn thả ngược lại.

Lúc này mặt sẹo hán tử mới vừa vọt tới Lãnh Mặc trước mắt, hán thấy ba thủ hạ đảo mắt chết cái sạch sẽ, trong nội tâm lại sợ vừa hận, ý vào da dày thịt béo, làm ăn quyền liền đánh. Trong nội tâm cùng chính mình khuyến khích: "Ta làn da cứng đờ, các ngươi ai cũng không phá được ta phòng, cuối cùng vẫn là phải chết trong tay ta!" Năm tay còn không rơi xuống, liền thấy được Lãnh Mặc quý dị cười cười, đón lấy chính mình con mắt một hồi đau đớn. Hán "Ai nha" một tiếng, hướng bên cạnh tránh ra, ôm đầu cuộn thành một đoàn, thầm nghĩ: "Đây là có chuyện gì? Chẳng lẽ là kia cái **** năng lực?"

Nhìn nhìn mặt sẹo hán tử bỗng nhiên co lại thành một cái thạch cầu, đứng ngoài quan sát tất cả mọi người hết sức kỳ quái, không biết hán nhận lấy cái gì công kích.

Lãnh Mặc cười đối với mọi người giải thích nói: "Một chiêu này ta rất lâu vô dụng, hiệu quả tựa như đâm người hai mắt. Bất quá đối với Zombie không dùng được, bọn họ không có cảm giác đau. Cho nên chỉ có thể dùng để đối phó nhân loại. "

Khương Bạch Lộ hỏi: "Gia hỏa này da dày như vậy, ngươi định làm như thế nào?"

Lãnh Mặc nói: "Ta gần nhất tân luyện một chiêu. " nói qua tiến lên đuổi chân vừa đập. Kia mặt sẹo hán tử thuận thế té trên mặt đất, đã chết.

Nhìn nhìn xung quanh ngạc nhiên mục quang, Lãnh Mặc tiến đến Khương Bạch Lộ bên tai, lặng lẽ kêu lên: "Buổi tối báo cho ngươi chuyện gì xảy ra. "

Chương 40: mua! Mua! Mua!

Tần Ngọc Tuyền giết đi một cái người tiến hóa, lúc này tay vẫn còn ở run. Lãnh Mặc vỗ vỗ bờ vai của hắn, mỉm cười hỏi: "Giết chết người tiến hóa cảm giác như thế nào đây?"

"Ta, ta không nghĩ giết hắn. " Tần Ngọc Tuyền về mặt đau khổ nói: "Trên TV không phải nói, đánh vào trên cổ hội ngất đi sao?"

Khương Bạch Lộ nói: "Không có đi qua huấn luyện người, rất khó nắm giữ đánh ngất xiu độ mạnh yếu. Bình thường chỉ sợ đánh 'Đau', hoặc là đánh 'Chết' . "

Lãnh Mặc tiếp nhận câu chuyện, nói: "Cho nên không muốn từ trên TV học đánh nhau. " hắn nhìn nhìn trên mặt đất người chết, cũng không có tràn đầy xe vận tải, thờ dài nói: "Vốn còn muốn nhiều lấp ít đồ lại giết bọn họ. "

Hàn Học Lâm hỏi: "Lão đại người trên đường không phải là vẫn còn ở xoắn xuyết sao? Ta còn tưởng rằng không sẽ động thủ. "

Lãnh Mặc giải thích nói: "Ta chỉ là tại xoắn xuyết giết chết phương pháp của bọn hắn. Là gợn gợn địa giết, hay là một bên giáo bọn họ làm người một bên giết. Không nghĩ tới một động thủ, căn bản thu lại không được. "

Hắn quay đầu, đối với bên cạnh bốn cái "Vây xem quần chúng" nói: "Bốn vị người tiến hóa, ta biết các người cùng bọn họ không phải là một đám nhĩ. Hai ngày này chúng ta cũng không có gì qua kết. Hiện tại các người có hai lựa chọn, một là cầm chính mình nên được kia phần liền đi, hai là theo chân chúng ta lại tìm tòi mấy nhà. Tình bạn nhắc nhở một chút, căn biệt thự này trong vùng, rất có thể có Biến Dị Sinh Vật, cho nên cùng chúng ta tiếp tục tìm tòi, có nhất định mạo hiểm. "

Bốn người này đều là không muốn gây chuyện tính cách, nghe xong Lãnh Mặc, nhìn nhau, đi ra một có người nói: "Lãnh lão đại, mấy người chúng ta cũng đều là trong loạn thế vùng vẫy giành sự sống đau khổ ha ha, nếu như đón lấy tìm tòi có mạo hiểm, vậy chúng ta nghĩ đi trước một bước. "

Lãnh Mặc chỉ vào xe vận tải, nói: "Mấy vị vừa rồi vất vả một hồi, cũng không thể khiến mọi người bạch bận rộn. Đem xe của các người tràn đầy, liền có thể đi. "

Bốn người luôn miệng nói tạ, từ xe vận tải trên chuyển một chút đồ ăn. Bọn họ kiến thức Khương Bạch Lộ lẳng lẽ đạo pháp, lại biết Lãnh Mặc cất giấu quỹ dị thù đoạn, nào dám thật sự đem xe "Tràn đầy", bất quá là chuyển mấy túi gạo mặt ý tứ ý tứ, mặt sẹo hắn từ lưu lại vũ khí lại càng là cũng không dám nhìn.

Đội bốn người đi, Lãnh Mặc để cho Hàn Học Lâm và ba người mở ra xe vận tải đi theo Bì Tập đằng sau, ý định tại khu biệt thự bên trong lượn quanh một vòng, trinh sát một chút tình huống. Mới đi một nửa, Lãnh Mặc dừng xe, vui vẻ nói: "Ngô Tuyết Nhạn ở chỗ này. " nói qua mang Khương Bạch Lộ xuống xe. Xe vận tải trên ba người không biết là tình huống như thế nào, cũng đi theo xuống xe. Lãnh Mặc mang theo bốn người đi vào một rừng cây, chỉ nghe "Uông uông" hai tiếng chó sủa, đón lấy bay tới một hồi mùi thịt.

Lãnh Mặc cao giọng nói: "Là chúng ta. Lãnh Mặc cùng Khương Bạch Lộ. Không muốn kêu. "

Mấy người chuyển qua một mảnh rừng cây, thấy bên trong Ngô Tuyết Nhạn đang nướng một mảnh măng xà, bên cạnh nằm sấp lấy một mèo ba chó.

Ngô Tuyết Nhạn chạy qua tới bắt lên Khương Bạch Lộ tay, mừng rỡ nói: "Lộ Lộ! Ta thật không nghĩ tới có thể ở nơi này nhìn thấy người. Thật sự là thật trùng hợp!"

Khương Bạch Lộ vui đến phát khóc, lại bỏ qua Ngô Tuyết Nhạn tay, trốn qua một bên. Để cho người sau ngăn người ở chỗ cũ, không biết làm sao, nói: "Lộ Lộ người làm sao vậy?"

Lãnh Mặc giải thích nói: "Nước mắt của nàng có độc, có thể khiến người sợ hãi cùng ngốc trệ, cho nên không dám cách người thân cận quá. " vừa dứt lời, mấy cái tiểu sủng vật liền có phản ứng, trốn ở một bên, hướng về phía Khương Bạch Lộ nhẹ nhàng trốn mắt địa gầm nhẹ lên. Ngô Tuyết Nhạn vội vàng trở về trấn an.

Lãnh Mặc vì Khương Bạch Lộ lau đi nước mắt, an ủi: "Không cần lo lắng, này mấy tiểu tử kia lại miễn cảm lại thông minh, rất nhanh liền có thể thích ứng. " đón lấy gọi mọi người ngồi xuống, nói lên mấy ngày nay kinh lịch.

Nguyên lai Ngô Tuyết Nhạn sáng ngày thứ hai tỉnh lại, phát hiện mình đã tiến hóa, chẳng những thương thế khỏi hẳn, còn nắm giữ không chế nhiệt độ năng lực. Đón lấy cùng với Phương Triết hội họp bốn cái sủng vật, ý định thẳng đến Bình Dương. Thế nhưng là các sủng vật cũng không như trong tưởng tượng như vậy nghe lời, không chịu dọc theo quốc lộ đi, một đường mang theo hai người ghim đến trong hương thôn mật, tha vài ngày đường, thẳng đến hôm qua mới tiến vào PY thị trấn. Bởi vì tại vào thành thì chọc chút phiền toái, bọn họ cũng không có tại chính thức kéo ra khu vực an toàn cư trú, mà là một đường đi theo các sủng vật đi tới căn biệt thự này khu. Hai người trải qua mấy ngày nữa ở chung, biết sủng vật đối với trụ sở chọn lựa là có chú ý, trọng yếu nhất điều kiện, ngay cả có đồ ăn. Quả nhiên, chỉ chốc lát sau bốn cái sủng vật liền từ trong bụi cỏ kéo về một mảnh măng xà.

"Nguyên lai như thế. Xem ra chính là này mắng xà ản trong khu cư xá tất cả mọi người cùng Zombie. " Lãnh Mặc phỏng đoán một phen, hỏi tiếp: "Phương Triết đi đâu?"

"Hắn hôm nay đi căn cứ, nghe ngóng một chút có hay không tin tức của các người. " Ngô Tuyết Nhận nói: "Ngày hôm qua tiến thành thời điểm, gặp được lưu manh, muốn động thủ với ta động cước, bị ta đem hai tay phết đi. Lúc ấy ồn ào ra động tĩnh không nhỏ. Cho nên hôm nay ta sợ lại gây chuyện, chỉ làm cho bản thân hắn đi. Yên tâm đi, hắn năng lực không kém, có thể cùng máy móc sản sinh cảm ứng, mở lên xe tới dễ sai khiến, sẽ không xảy ra vấn đề. Điều này cũng nhanh giữa trưa, ta xem hắn cũng mau trở lại. "

Vừa dứt lời, chỉ nghe rừng cây ngoại một hồi xe vang, Lãnh Mặc cười nói: "Nhắc Tào Tháo, Tào Tháo đến. Phương Triết, là ta! Lãnh Mặc! Không cần trốn tránh! Người ở bên ngoài đều là ta giết, không cần sợ!"

Phương Triết nghe xong Lãnh Mặc tiếng la, từ rừng cây ngoại chui vào, nói: "Lãnh ca! Có thể tính đem người trông mong đến rồi! Không có người, ta này nội tâm không tin tưởng, tổng sợ gặp chuyện không may. "

Ngô Tuyết Nhận "Hừ" một tiếng, nói: "Không có hắn, người khác đều sống không được sao? Ta cứ như vậy không đáng tin cậy?"

Phương Triết nhanh chóng cười lạnh nói: "Không đúng không đúng, ta... Ta..."

Lãnh Mặc tiếp nhận lời tới nói: "Chúng ta chính là hàn huyền một chút, người không nên tưởng thiết nha. "

"Đứng đứng đứng, hàn huyền, hàn huyền. " Phương Triết phụ họa hai câu, nhanh chóng nói sang chuyện khác: "Lãnh ca, ta hôm nay đi trong căn cứ nghe ngóng tình huống, gặp ngày hôm qua cùng chúng ta phát sinh xung đột một đám nhĩ người. Vừa rồi ta là lái xe trốn về đến. Ta ở phía trước chạy trốn, bọn họ còn ở đằng sau thả thương, trang bị chênh lệch quá xa. Cũng không biết bọn họ có thể hay không theo tới. "

Lãnh Mặc nói: "Yên tâm, nếu là có người truy đuổi đến nơi đây nháo sự, chúng ta trực tiếp giết hắn cái máu chảy thành sông. Nhìn xem hiện tại chúng ta thực lực này, bốn cái người tiến hóa, bốn cái Biến Dịch Sinh Vật, này ba cái chưa đi đến hóa cũng đều chịu qua huấn luyện. Những cái kia không có mắt, ai tới ai chết. Đứng rồi, nói đến trang bị, cho người xem đồ tốt. " hắn nói qua móc ra bên hông súng ngắn, "Nghe nói người thao tác máy móc dễ sai khiến, thử một chút. "

Phương Triết thấy được súng ngắn hai mắt tỏa sáng, tiếp thương hai tay đều run run rẩy rẩy : "Thật tốt quá Lãnh ca! Ta từ khi nghiệm chứng chính mình dị năng hiệu quả, liền vẫn muốn thử một chút cảm thương cảm giác. "

Ngô Tuyết Nhận nhìn nhìn Phương Triết súng trong tay, bệnh đau mắt đều phạm vào, xông Lãnh Mặc nói: "Vậy ta đâu này? Có vật gì tốt?"

Lãnh Mặc cười ha ha: "Này mấy cái tiểu cầu cầu đều tên gọi là gì a?"

"Không cho phép nói sang chuyện khác!" Ngô Tuyết Nhận trừng mắt nói.

Một bên Khương Bạch Lộ cười hắc hắc nói: "Tuyết Nhận đừng làm khó hắn. Hắn vốn nghĩ mua cho người vũ khí, là ta ngăn đón không có để cho hắn mua. Vũ khí thứ này, hay là chúng ta chính mình chọn thích hợp nhất, hắn một cái người thường, biết cái gì a?"

Ngô Tuyết Nhận nói: "Coi như người nói rất có đạo lý. Trong chốc lát ta muốn đi mua vũ khí. "

Lãnh Mặc nhanh chóng tỏ thái độ: "Mua, mua, mua!"

Bởi vì khu biệt thự trong không có uy hiếp, một đoàn người càng làm còn dư lại biệt thự quét sạch một lần, thực phẩm tràn đầy xe vận tải cùng Bì Táp, lại đang một bộ trong biệt thự tìm đến một cổ thành thị cảng Dã Xa, cũng một chỗ tràn đầy. Đến hơn ba giờ chiều, mới thắng lợi trở về. Trở lại biệt thự, Trịnh Tiệp đang chờ hắn, trước thấy Ngô Tuyết Nhận cùng Phương Triết, đem Lãnh Mặc kéo qua một bên, nói: "Ta đang muốn cùng người nói chuyện này, không nghĩ tới các người đã gặp được. Ngày hôm qua người kia cái mỹ nữ chân dài, tại cửa trụ sở phết đi một cái nhĩ thể tử. Là ta đương chiến đội người, chiến đội thực lực không kém, đang khắp nơi nghe ngóng, chuẩn bị báo thù nha. "

"Hả?" Lãnh Mặc miễn cưỡng tại hồ hời: "Thực lực không kém, đó là nhiều yếu?"

Trịnh Tiệp bắt đầu đi nói: "So với sói đối đội hơn một chút. Có chừng mười bốn mười lăm cái người tiến hóa, phụ thuộc bọn họ người bình thường, có 50~60 người. Dài ngắn thương khăng định tại mười chuỗi trở lên. "

Lãnh Mặc suy nghĩ một chút, nói: "Đã minh bạch. Bọn họ trụ sở tại nơi nào?"

Trịnh Tiệp lập tức biết hắn muốn làm gì, cảnh cáo nói: "Người cũng không nên nháo sự a. Ừ, hoặc là ồn ào cũng không muốn ồn ào quá lớn. Ta bây giờ là chính thức người, người nếu như huyền ảo quá lớn, ta rất khó xử lý a. " đón lấy giới thiệu lên ta đương chiến đội tới: "Bọn họ lão đại gọi vương phi hồ, bị Ngô Tuyết Nhận phết đi, liền là con của hắn Vương Văn Thái. Bọn họ trong đội ngũ không có nghe nói có cái gì điều tra loại người tiến hóa, người chỉ cần không cùng bọn họ xung đột chính diện, hắn là không có vấn đề gì. Chiến đội bởi vì nhiều người, không có ở khu biệt thự muốn gian phòng, đều tập trung ở chợ đêm kia cái cư xá Số 3 lầu một đơn nguyên, toàn bộ đơn nguyên đều là người của bọn hắn. Bất quá bọn họ hai ngày này dường như muốn đi ra ngoài khai phát trụ sở của mình, hiện tại kia tòa nhà trong có bao nhiêu người, ta cũng không rõ ràng lắm. "

Lãnh Mặc nói: "Cám ơn. Người yên tâm, chúng ta cũng không có ý định ở chỗ này ở lâu. Này một hai ngày, muốn Bắc thượng. Người sẽ giúp ta hỏi thăm một chút, trong quân đội có hay không dài súng ngắn hay là tầm bắn cận quá. "

Trịnh Tiệp nói: "Người nói là súng trường a. Trong bộ đội có hàng tồn, trễ nhất trời tối ngày mai, lấy cho người hai cái nguyên bộ. Bất quá người cần phải đem lương thực chuẩn bị cho tốt. Súng trường giá cả, là súng ngắn gấp ba. Viên đạn gấp hai. Bất quá ta biết người có rất nhiều vật tư, cơm trưa thịt cùng áp súc bánh bích quy người khẳng định tồn tại không ít, nếu có rượu thuốc lá cái này xa xỉ phẩm tốt hơn, còn có thể để ta cũng tiểu lợi nhuận một chút. "

Lãnh Mặc nói: "Muốn cái gì, muốn bấy nhiêu, chính người lên xe chọn. Trong chốc lát lái một xe đi. Đúng rồi, ta còn hữu lễ vật tặng cho người. " nói qua lên xe ôm hạ xuống một đài Computer, nói: "Đây là một cái đĩa đồ kẻ yêu thích Computer, ta nhìn qua, hải lượng đĩa đồ, nhất là xung quanh địa hình hình dạng mặt đất, vô cùng đầy đủ hết, đối với các người rất hữu dụng. "

Trịnh Tiệp vui vẻ nói: "Người lễ vật này thật đúng là giá trị Liên Thành, ta hiến cho cao Đại đội trưởng, còn không lập tức trở thành 'Uy Hổ Sơn lão Cửu' ? Ha ha. Có người phân này đại lễ, súng trường tặng không người rồi. "

Lãnh Mặc liền vội vàng khoát tay nói: "Không nên không nên. Người cũng là có đội ngũ người, dù sao cũng phải có cái gì lấy về, tài năng phục chúng. Những vật này, người nên cầm còn muốn cầm. Chỉ cần người chọn lựa thời điểm, ưu tiên nhất những cái kia chúng ta bất tiện mang đi là được rồi. Kỳ thật mặc kệ thả ở chỗ của người, hay là thả ở chỗ này của ta, cuối cùng còn không đều là dùng tại chúng ta huynh đệ mình trên người. "

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: tâm sự, giết giết người

Trịnh Tiệp đi rồi, lúc sau đã không còn sớm. Lãnh Mặc đối với Ngô Tuyết Nhạn nói: "Hôm nay sự tình quá nhiều, sáng sớm ngày mai cùng người đi mua binh khí. "

Ngô Tuyết Nhạn vốn là không sao cả, lúc trước hướng hấn đòi hỏi, cũng chỉ là vung làm nũng, lập tức gạt đầu đồng ý.

Lãnh Mặc lại nói: "Các người trong nhà đội đừng có chạy lung tung. Ta mang Phương Triết đi ra ngoài một chuyến, lập tức trở về. "

Ngô Tuyết Nhạn vốn muốn hỏi hấn đi làm cái gì, bị Khương Bạch Lộ kéo lấy.

Phương Triết phát động Bì Táp, mang lên Lãnh Mặc, hỏi: "Lãnh ca, người là muốn cho chúng ta trút giận đây?"

Lãnh Mặc nói: "Tiểu tử người nội tâm rất rõ ràng a. Chúng ta đi chợ đêm bên kia, người xa xa dừng lại, không muốn phát động xe, cũng đừng bật đèn. Ta sờ soạng tiến vào, hai giờ xuất ra. Nếu ra không được, người trở về đi tìm người tới cứu ta. "

Phương Triết do dự nói: "Lãnh ca, nếu không có nắm chắc, cũng đừng đi. "

Lãnh Mặc nói: "Để cho người đợi ở bên ngoài, kia đều là lấy phòng ngừa vạn nhất, kỳ thật nắm chắc vẫn rất lớn. Người liền thi hành mệnh lệnh a. "

Hai người đến chợ đêm phụ cận, Phương Triết đem xe xa xa đứng ở ven đường, Lãnh Mặc không có cầm đoản đao cùng xẻng công binh, chỉ dẫn theo một cây côn gỗ đi vào cư xá. Hấn trái sáng ngời phải sáng ngời, vòng vo vài vòng, lại đang mấy tòa nhà trong hành lang vòng vo vài vòng, lúc này mới như không có việc gì đi đến Số 3 lầu, tiến vào ba đơn nguyên. Ba đơn nguyên cùng một đơn nguyên chính giữa cách mấy bức tường, thế nhưng chân thực cự ly cũng không xa. Lãnh Mặc thông qua cảm giác, có thể rõ ràng địa biết một đơn nguyên trong tà dương tiểu đội tình huống. Hiện tại nơi đó chỉ có hơn hai mươi người, những người khác không biết là đi mở phát trụ sở mới đi, hay là đang ở phụ cận. Lãnh Mặc quyết định ở chỗ này chờ đến sắc trời toàn bộ màu đen, tất cả mọi người muốn về đơn vị nghỉ ngơi và hồi phục thời điểm, biết rõ ràng tình huống động thủ lần nữa.

"Tiểu huynh đệ, mới tới ?" Trong hành lang cũng không thanh tịnh, một người lặng lẽ đi tới, cùng Lãnh Mặc chào hỏi.

Lãnh Mặc nhếch miệng cười cười: "Không phải. Các người cũng theo ta một đoạn thời gian, là ý định đoạt trong tay của ta này cây côn a. "

Người kia瑟瑟, sắc mặt biến đổi, hung ác nói: "Nếu như cũng biết, còn không giao ra. Tận thế, đã trúng đánh cũng không địa phương trị. " nói qua vung tay lên, lầu trên lầu dưới chui đi ra bảy tám cái đồng lõa.

Lãnh Mặc cười nói: "Các người bình thường chưa bao giờ ra ngoài đánh Zombie sao? Canh giữ ở trong hành lang khi để người bình thường, có ý tứ sao?"

Người kia cười lạnh một tiếng, nói: "Tiểu thí hài nhĩ lời còn không ít. Dù sao lão tử cũng không có việc gì, giáo dục giáo dục người. Xã hội này là có đẳng cấp, mỗi tầng thứ người, đều có bản thân sống phương pháp. Người trên bên ngoài nhìn xem, còn có tại trong đồng rác nhặt đồ ăn, đó là một cái đẳng

cấp; còn có bán nhĩ bán nữ bán thịt, đó cũng là một cái đẳng cấp; còn có dóc sức, kia lại là một cái đẳng cấp; còn có bán mạng, đó chính là người cảm thấy cao cao tại thượng cái giai tầng kia. Chúng ta đây, so với dóc sức mạnh hơn một chút, so với bán mạng thiếu chút nữa, thế nhưng cũng coi như một cái đẳng cấp. "

Lãnh Mặc hỏi: "Các người đối với phía dưới mấy cái đẳng cấp, đương nhiên là có thể khi dễ liền khi dễ. Cần phải là gấp gờ bán mạng, nên như thế nào đối với người ta?"

Người kia nói: "Người lấy vì chúng ta không bán mệnh sao? Báo cho người, chúng ta cũng có không mờ mắt thời điểm, cũng sẽ giúp đỡ tánh mạng. Nhưng là phải là đụng với lạc đàn người tiền hóa, ai muốn ai mệnh, thế nhưng rất khó nói. Tiểu tử, ta nhìn ra, người chính là cái lạc đàn người tiền hóa, đúng hay không?"

Lãnh Mặc gật đầu nói: "Đúng vậy a. Người ý định chăm yêu dạng nì?"

Người kia không có tiếp tục chơi tiếp, ngược lại khuyên như: "Người trẻ tuổi, lời nói người không thích nghe, người tiền hóa không có gì không nổi. Chúng ta người như vậy trong, cũng không thiếu người tiền hóa. Người không ngại đi theo chúng ta làm, ăn uống không lo, không cần dùng bán mạng, chẳng lẽ không so với đi bên ngoài lang bạt mạnh mẽ?"

Lãnh Mặc nói: "Lời của người rất có đạo lý, bất quá không thích hợp ta. Bán mạng tuy con đường phía trước chưa biết, thế nhưng một khi có thu hoạch, có thể ăn vài ngày a. Có thể người xem một chút cái khác đẳng cấp, nhìn qua an ổn, thế nhưng bất quá là đem vận mệnh của mình, từ Zombie trên tay giao cho người tiền hóa trên tay mà thôi. "

Người kia lắc đầu, nói: "Người trẻ tuổi luôn là tâm cao ngất, kỳ thật chính là thiếu nợ thu thập, hẳn là để cho xã hội hảo hảo giáo dục giáo dục người. Phải nói ta cũng nói rồi, người không chịu gia nhập chúng ta, vậy liền đem vũ khí lưu lại a. "

Lãnh Mặc nghiêng đầu, mắt liếc thấy hỏi hân: "Người cảm thấy, các người mấy người này, nhất định có thể đầu qua được ta sao?"

Người kia từ người bên cạnh trong tay tiếp nhận một cây côn gỗ, nói: "Ta muốn thử xem. " dứt lời làm ăn côn đánh tới. Lầu trên lầu dưới cái khác đồng lõa cũng một loạt mà lên. Những người này đều là người bình thường, thế nhưng bảy tám người nhào lên, dù cho không động thủ, áp cũng có thể đem người ép tới không thể động đậy, đến lúc sau chà xát dẹp bóp tròn, liền đều do bọn họ định đoạt.

Lãnh Mặc đã sớm cân nhắc đến điểm này, vừa vừa động thủ, dị năng lập tức phát động, chỉ nghe bên người một hồi "A nha", "A nha" gọi bảy, tất cả mọi người che mắt của mình. Trong những người này không thiếu thường xuyên đánh dã khùng, tuy con mắt nhìn không thấy, vẫn đưa trong tay gia hỏa loạn làm ăn một trận, sợ bị địch nhân cận thân. Chỉ là trong hành lang thật sự chen chúc, không ít đồng lõa bị ngộ thương, trong nháy mắt ngã xuống bốn năm cái, cái khác đứng cũng đều che liếc trông mắt, chỗ đứng trở nên thưa thớt, một chút uy hiếp cũng không có.

Kia đầu lĩnh mười Phân quang côn, biết không phải là đối thủ, "Bịch" một tiếng quỳ rạp xuống đất, một tay che liếc trông mắt, tay kia đem một côn ném qua một bên, đem tay không giơ lên cao cao, kêu lên: "Tha mạng tha mạng! Đại ca, chúng ta mắt bị mù, ngài đại nhân không ký tiểu nhân qua!"

Lãnh Mặc lúc này đã chạy ra vòng vây, ngồi ở càng cao một tầng trên bậc thang, ha ha cười cười: "Không tệ không tệ, có thể lăn lộn đến bây giờ, cũng không dễ dàng. Người chỗ này thế chi đạo thật sự là biết tròn biết méo a. "

Người kia còn xem không Kiến Đông tây, chỉ có thể men theo Lãnh Mặc thanh âm, cao giọng đáp: "Chúng ta loại người này, khi dễ người, không muốn mạng người. Ngài là loại kia cao cao tại thượng người tiền hóa, nhìn chúng ta liền cùng kiến hôi cũng như, cầu ngài đem chúng ta làm cái cái rơm, tùy tiện thả a. "

Lãnh Mặc nói: "Yên tâm, ta không giết các người. Thế nhưng đâu, thả các người cũng không được. Các người trong chốc lát đem thương binh chuyển qua một bên, đều chó đi, ở chỗ này chờ. Ta muốn làm việc, không thể để cho các người ra ngoài bị dễ lộ tin tức. Đợi xong xuôi sự tình, lại thả các người đi. "

Người kia nhanh chóng gật đầu: "Dạ dạ dạ. Chúng ta đều ở chỗ này chờ, tuyệt không lộn xộn. "

Lãnh Mặc hỏi: "Bên cạnh ta dương chiến đội, bọn họ như thế nào ở đây ít người? Đều đã làm gì?"

Người kia đáp: "Bọn họ ra ngoài khai phát trụ sở mới đi. Ngày hôm qua lại bắt đầu, mỗi ngày trụ sở trong liền lưu lại mấy người này, buổi tối hội trở về một bộ phận. Tổng cộng có chừng hơn bốn mươi người lưu ở chỗ này. " hân đoán được Lãnh Mặc là tới cùng tà dương chiến đội tìm phiền toái, đem tự mình biết tin tức một chút không roi nói hết ra, lại hỏi: "Đại ca, người xem có muốn hay không chúng ta đi cho ngài tìm hiểu một chút?"

Lãnh Mặc ngạc nhiên nói: "Tìm hiểu? Người còn có lá gan này đâu này? Có can đảm này, vì cái gì không đi bán mạng?"

Người kia về mặt đau khổ nói: "Đại ca ngài cũng đừng chơi chúng ta. Chúng ta vốn là không muốn bán mạng, thế nhưng là hiện giờ biết ngài là tới tìm phiền toái, còn có thể thoát được lốc xoáy này sao? Về sau nếu không cho ngài bán mạng, e rằng này mệnh cũng chỉ có thể sống tới ngày nay. "

"Này! Người đa tâm. " Lãnh Mặc cười nói: "Ta hôm nay nếu như tới, sẽ không sợ tà dương người. Duy nhất lo lắng, liền là bọn họ sớm biết tin tức chạy trốn, cho nên mới đem các người tạm thời lưu ở chỗ này. Chờ thêm đêm nay, có người hỏi các người tới, các người cũng có thể ăn ngay nói thật. Bọn họ những người còn lại nếu là dám đến báo thù, ta đang cầu mà không được. " nói đến đây, dưới lầu truyền đến xe vang. Lãnh Mặc đem thoại đề dừng, nói tiếp: "Chúng ta vừa rồi trò chuyện không sai. Người rất có ý nghĩ, không phải là người bình thường a? Trước kia đang làm gì?"

Người kia vội vàng nói: "Không dám không dám. Ta trước kia cũng không tính là một xã hội tầng dưới cùng nhân tàn nhân viên. Bình thường chính là

khoản tiền cho vay lấy tiền, cũng không có gì lớn tiền đồ. "

Lãnh Mặc nói: "Này vị đại ca ngươi quá khiêm nhường. Liền ngài này trình độ, đã có thể nói là có bản thân độc đáo nhân sinh giải thích, đây cũng không phải là người bình thường. Ngươi xem một chút những người khác, bình thường đều là ở trong xã hội lăn qua lăn lại, thế tục trong vùng vẫy giành sự sống, làm sao có thời giờ suy nghĩ nhân sinh?"

Ánh mắt người nọ đã được rồi, thời điểm này nhào nặn liếc trông mắt cười nói: "Ai, ta cũng chính là bình thường rảnh rồi được sợ, nằm ở trên giường nghĩ ngợi lung tung. Bây giờ trở về quá mức nhìn, nếu lúc đi học hạo hạo dụng công, không chuẩn có thể lẫn lộn được càng tốt một chút. "

Lãnh Mặc nói: "Ngài lúc đi học tuy không có học tập tốt, thế nhưng hẳn cũng sống được thật dễ chịu a?"

Người kia cười nói: "Cái đó đúng. Lúc ấy mỗi ngày vào trò chơi sảng, lão sư cũng không cần biết ta, xung quanh huynh đệ cũng đều phục ta, nguyện ý theo ta cùng nhau chơi đùa. Trường cấp hai thời điểm, còn cua được vợ ta. " nói đến đây, bỗng nhiên vành mắt đỏ lên, "Thế nhưng là... Tận thể tới, lão sư, không có; huynh đệ, không có; con dâu, con dâu cũng không có..."

Lời này vừa ra khỏi miệng, người chung quanh đều chịu bị nhiễm, khóe mắt đều phủ lên nước mắt, có mấy người đã khóc nức nở. Tận thể, ai cũng có bản thân mất đi đồ vật. Mọi người bình thường không nói, chỉ là không muốn đụng vào trong lòng mình miệng vết thương mà thôi.

Người kia thanh âm có chút nghẹn ngào, hần chỉ vào người chung quanh, nói: "Bọn họ vốn tới làm gì đều có, có chút còn là có công tác lương dân, thế diện người. Nhưng là bây giờ cũng chỉ có thể ở ở chỗ này, đi theo ta làm lưu manh cường đạo. Chúng ta đều muốn trở lại quá khứ, thế nhưng trở về không được. " nói đến đây hần hắc hắc cười ngây ngô hai tiếng, "Kỳ thật tận thể lúc trước, ta cũng chỉ là cái muốn sờ sách đầu đường xá chợ. Mọi người sợ ta, mắng ta, xem thường ta. Thế nhưng là, khi đó tất cả mọi người còn sống a..." Hần xoa xoa khóe mắt, nói tiếp: "Ta cái mạng này, là Diêm Vương Gia không muốn muốn, ném ở trên đời này. Kỳ thật hiện tại cũng là cái xác không hồn, cùng những cái kia Zombie không có gì khác nhau. Cho nên, chúng ta cũng không muốn ra ngoài bán mạng, cũng không muốn ăn được bao nhiêu no bụng, mặc được bao nhiêu hảo, được thông qua còn sống, chờ chết a. "

Lãnh Mặc nhìn nhìn những người này, lại quay đầu lại xem kỹ chính mình, phát hiện mình đoạn này thời gian, sống được rất giống một cái "Người", cũng quá không giống "Người". Giờ khắc này, hần so với bất cứ lúc nào đều muốn trở lại trong nhà của mình, nhìn xem cha mẹ biến thành cái gì bộ dáng; hần cũng so với bất cứ lúc nào đều sợ về đến nhà, phát hiện cha mẹ biến thành cái gì bộ dáng. Hần đem mình các loại ý niệm trong đầu áp xuống, lau lau khóe mắt nước mắt, đi xuống thang lầu, vỗ vỗ người kia bờ vai, nói: "Đừng suy nghĩ nhiều, trước còn sống a. " nói xong đi đi xuống lầu.

"Ngươi muốn đi 'Làm việc' sao?" Người kia ở sau lưng hỏi.

"Ah. Đã xong xuôi. " Lãnh Mặc phát phát tay, bóng lưng tiêu thất tại trong bóng đêm.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 42: bước trên tân lộ trình

"Hôm nay chúng ta nhiệm vụ chủ yếu, chính là cho ngươi chọn một kiện binh khí tốt. " Lãnh Mặc vừa ăn điểm tâm, vừa hướng Ngô Tuyết Nhạn cam kết.

"Ta cũng muốn đi. " Khương Bạch Lộ làm sao có thể để cho Lãnh Mặc cùng Ngô Tuyết Nhạn một chỗ dạo phố.

"Hạo hạo hạo, ngươi yên tâm. Sẽ không quên ngươi. " Lãnh Mặc trấn an nói: "Hôm nay để cho Phương Triết thủ trong nhà, tiểu Hân cùng Tiểu Tề cũng lưu lại. Tiểu Tân cho chúng ta lái xe. "

Lần này, bọn họ không có ở cái khác cửa hàng lãng phí thời gian, tại Khương Bạch Lộ dưới sự dẫn dắt, thẳng đến hòa chủng tiểu đội cửa hàng.

"Hoan nghênh quang lâm, nguyện nhân loại văn minh hòa chủng kéo dài. " tuổi trẻ điểm trưởng mặt mỉm cười chào đón, "Khách nhân lần trước chọn lựa vũ khí còn thuận tay a?"

"Thuận tay thuận tay. " Lãnh Mặc cũng mỉm cười đáp lại nói: "Cho nên chúng ta làm khách hàng quen, lần này lại đến tuyển một ít cái khác. " nói qua hướng sau lưng hai cái nữ chiến sĩ gật đầu ý bảo, để cho chính các nàng đi chọn lựa.

Điểm trưởng áy náy nói: "Mấy ngày nay, tiệm chúng ta trong có thể không có cái gì mới lạ đồ vật, e rằng khách nhân phải thất vọng. "

Lãnh Mặc nói: "Điểm trưởng khiêm tốn. Đội chúng ta hai vị cô nương kia, đều là vũ khí lạnh phương diện hành gia, các nàng nếu như nguyện ý, có thể

thấy ngài nơi này thứ tốt không ít. "

Điểm trường chợt nói: "Nguyên lai hai vị cô nương học qua võ thuật a, trách không được khoi mào vũ khí tới có bài bản hẳn hoi. Ta tiệm này dài Cuồng Thương Nhâm không lâu sau, nhân lực bắt lực, thật sự là chậm trễ quý nhân. Nếu là hành gia, chúng ta nơi này có nhiều thứ, đều là một đám tiền vào, chỉ là không người có thể sử dụng, cái này để cho bọn họ cho ngài đặt lên. " nói qua vung tay lên, vài người nhân viên cửa hàng chui vào đằng sau nhà kho, mang ra tới một đồng dài cán.

Ngô Tuyết Nhạn vừa thấy những vật này, chế nhạo nói: "Nguyên lai điểm trường đem thứ tốt đều ẩn nấp rồi. "

Điểm trường cùng cười nói: "Không dám không dám. Chúng ta những người này, không có những vật này lại sẽ không dùng, thật sự là người tài giỏi không được trọng dụng. Như là hôm nay cô nương cũng mua không đi, sợ sợ chúng ta chỉ có thể đem bọn họ đoạn thành đoạn còn dùng. "

Ngô Tuyết Nhạn nghe xong kinh hãi nói: "Ngàn vạn không muốn! Đội trưởng, chúng ta mua a. Những tài liệu này đều rất khó được, rất nhiều cũng không phải một sớm một chiều liền có thể làm được. "

Khương Bạch Lộ trầm nghĩ: "Tuyết Nhạn người như thế nào như vậy thật sự, ở trước mặt như vậy tỏ thái độ, còn không phải đưa cái cổ lần lượt làm thịt sao?" Vội vàng đánh cho giảng hòa: "Tài liệu tuy khó được, nhưng là chúng ta lại có thể dùng đến mấy cây? Huống hồ binh khí dài mang theo không tiện, cũng không cần phải nhiều mua. Ta xem người liền chọn hai cây thuận tay mang lên được rồi "

Ngô Tuyết Nhạn vừa nhìn Khương Bạch Lộ sắc mặt, biết mình lại lỗ mắng rồi, cúi đầu đáp: "Được rồi, ta đây lại lựa chọn. "

Nàng chọn tới chọn lui, thủy chung dưới không được quyết tâm, ngẩng đầu hướng Khương Bạch Lộ cầu cứu, Khương Bạch Lộ nghiêng đầu đi không để ý tới nàng. Nàng lại tội nghiệp mà nhìn về phía Lãnh Mặc. Lãnh Mặc thật sự chịu không được ánh mắt này, vội ho một tiếng, nói: "Điểm trường, người những vật này, không biết là cái gì giá vị?"

Điểm trường kia cười nói: "Binh khí dài tuy mang theo không tiện, thế nhưng sử dụng tới an toàn, cho nên giá cả so với binh khí ngắn quý một ít. Nếu là khách nhân rất nhiều lượng mua sắm, hai mươi cân gạo một kiện. Nếu như bán lẻ, e rằng nếu thêm chút tiền. "

Lãnh Mặc gật gù đầu, chỉ vào mấy cây dài cán, hỏi: "Những cái này không có đầu thương, vậy là cái gì giá cả?"

Điểm trường nói: "Khách nhân nói nở nụ cười, mặc dù không có đầu thương, cũng là dựa theo một kiện giá cả ra bán. Rốt cuộc đầu thương hao làm, báng thương khó được a. Hơn nữa ngài mua về, còn có thể dựa theo tâm ý của mình, đổi dao nĩa thang kích, vô cùng thuận tiện. "

Lãnh Mặc nói: "Điểm trường ngài cũng là hành gia, những vật này đặt ở ngài nơi này, xem ra cũng không phải là 'Người tài giỏi không được trọng dụng' a. "

Điểm trường nói: "Hồ thẹn hồ thẹn, ta đây đều là hiện học hiện mại, là trong đội có hội võ thuật đội viên, cho ta phổ cập một điểm nhỏ thưởng thức. "

Lãnh Mặc thờ dài, nói: "Mua không có bán tính. Điểm trường, ta cũng lười tại mặc cả trên động não. Những cái này đánh cho bao, người xem nhìn giá trị bao nhiêu tiền a. "

Điểm trường nói: "Nơi này bát cán binh khí dài, tổng cộng là 160 cân, ta tối đa chỉ có thể lại để cho mười cân. Bất quá chúng ta nơi này còn có các thứ đầu thương, có thể miễn phí cung cấp cho khách nhân. Nay tận thể trong đầu thương cũng không nên tìm, một lần phối tề, khách nhân ngài cũng bớt việc. "

"Hào. " Lãnh Mặc cũng không trả giá, đối với Ngô Tuyết Nhạn nói: "Người đi tuyển chọn súng đầu a. "

"Ừ. " Ngô Tuyết Nhạn biết để cho Lãnh Mặc đại xuất huyết, cúi đầu không dám nhìn Khương Bạch Lộ, lặng lẽ đi theo nhân viên cửa hàng đi nhà kho.

Khương Bạch Lộ đi đến Lãnh Mặc sau lưng, tại bên hông hần vừa bấm, thấp giọng nói: "Mua mua mua! Người thực thỏ hào a. Cho mỹ nữ mua đồ có thể vui vẻ có phải hay không?"

Lãnh Mặc chịu đựng đau, cười khan một tiếng, đối với điểm trường kia nói: "Điểm trường, ta chỗ này lương thực đã không có nhiều như vậy, có chút rượu thuốc lá, ngài vội tới đánh giá cái giá a. "

Điểm trường giả trang không thấy được bọn họ mờ ám, đáp: "Đâu có đâu có, trong chốc lát ngài chọn đã xong đồ vật, ta cùng ngài đi qua. " dứt lời quay lưng đi, trầm nghĩ: "Tận thể trong còn có người hành hạ độc thân uống, lão thiên gia sao mà bất công!"

Trở lại biệt thự, Trịnh Tiệp lại đang chờ bọn họ.

"Ta phát hiện người luôn là thừa dịp lúc ta không có ở đây qua a!" Lãnh Mặc hàn huyền nói.

"Người ngày hôm qua làm sự tình có thể khá lớn được!" Trịnh Tiệp không tiếp lời của hần mãnh vận (gốc), bắt đầu dĩ nói lên chính sự: "Toàn bộ cứ địa đều kinh động đến. Tà dương những người còn lại, cũng đã biết là người làm rồi. Đoán chừng hiện tại đang thương lượng như thế nào đối phó người. "

Lãnh Mặc hoàn toàn thất vọng: "Bọn họ cũng không có còn lại mấy người, còn nhảy đáp cái gì lực?"

Trịnh Tiệp nói: "Tuy không có còn lại mấy người, thế nhưng trang bị tinh xảo, mỗi người có súng, người không muốn như vậy không coi ai ra gì. "

Lãnh Mặc hỏi: "Kia bọn họ có vài thanh súng trường?"

Trịnh Tiệp nói: "Súng trường một bà, súng ngắn mười hai đem, bốn cái người tiến hóa, sáu cái người bình thường. " đón lấy vũ bên cạnh mình ba lô, nói: "Chẳng những cho người đem tin tức đánh nghe cho kỹ, liền vũ khí cũng cho người mang đến. " nói qua lấy ra hai thanh95 thức, mười cái hộp đạn.

Lãnh Mặc vũ Trịnh Tiệp bà vai nói: "Hay là chúng ta lão huynh đệ cho lực. Có cái này, để cho bọn họ có đến mà không có về. " nói qua đem những người khác gọi tới, để cho Trịnh Tiệp đem súng ống lắp ráp, xạ kích, bảo dưỡng đợi một loạt tài nghệ giảng giải biểu thị một phen. Phương Triết đối với thiên phú tối cường, chỉ nghe một lần liền hoàn toàn nắm giữ, để cho Trịnh Tiệp thần phục không thôi.

Cuối cùng Lãnh Mặc đem Trịnh Tiệp tổng xuất biệt thự, nói: "Nếu như hôm nay chúng ta tất cả sự tình đều xong xuôi, cũng liền không ở nơi này tốn hao thời gian. Buổi chiều chúng ta liền đi, tranh thủ tại trước khi trời tối tìm nơi tốt, cùng tà dương người chu toàn một chút. "

Trịnh Tiệp cả kinh nói: "Nhanh như vậy! Kia người chờ, ta cái này trở về, gọi mọi người qua, buổi chiều một chỗ đưa tiễn người. "

Lãnh Mặc vốn không muốn khiến cho động tĩnh quá lớn, thế nhưng ngẫm lại đi lần này khả năng chính là vĩnh biệt, hay là gặp mọi người tương đối khá, vì vậy gật gật đầu, nói: "Kia các người có thể đã ăn xong cơm trưa lại đến, ta hai ngày này chi tiêu quá lớn, không có nhiều như vậy lương thực chiêu đãi các người. "

Tổng biệt đội ngũ thanh thế không nhỏ, có Lãnh Mặc lúc ban đầu đồng đội Trịnh Tiệp cùng Lý Phương Trác, có tiền nhập đặc biệt chiến đội Lý Chính, Tôn Minh Trí cùng Dương Kiến Thiết, có lưu ở cảnh sát vũ trang binh sĩ Trình Dương, có tiền nhập cứ địa tầng quản lý Vương Văn Xương, còn có chuyên tâm làm nghiên cứu khoa học Viên Duệ Tinh. Vương Mạn Nhu cũng tới, bất quá năng không phải là tới tổng biệt.

"Bạch Lộ, ta muốn cùng các người cùng đi. Ta muốn đi tìm giáo dục cao đẳng quan. " Vương Mạn Nhu đong đưa Khương Bạch Lộ cánh tay cầu khẩn nói: "Ta ở chỗ này cũng không phải người qua thời gian. Mỗi ngày để cho ta cho bọn họ sinh sản dịch nhòn, ta đều mất nước. "

"Mỗi ngày bài tiết dịch nhòn?" Lãnh Mặc bĩu môi, thăm nghĩ: "Hảo ô nghiên cứu khoa học hạng mục a!"

Khương Bạch Lộ hỏi: "Người cùng chúng ta đi, kia thân nhân của người thể nào đâu này?"

Wương Mạn Nhu khí đạo: "Bọn họ mới mặc kệ ta nha. Không cần nói bọn họ. Người liền đồng ý a, chỉ cần người đồng ý, nam nhân của người khẳng định liền đồng ý. "

Khương Bạch Lộ nhìn xem Lãnh Mặc, người sau hỏi: "Giáo dục cao đẳng quan có thể không phải dễ gặp như vậy. Hẳn là cái gì tầng thứ người, người tâm lý nắm chắc. Địa phương của hắn đi, cũng đều là Long Đàm Hồ Huyệt. Quan nhỏ tý, người làm tốt chết ở nửa đường trên chuẩn bị sao?"

Wương Mạn Nhu hít sâu một hơi, kiên định mà nói: "Ta chuẩn bị sẵn sàng. "

Lãnh Mặc bãi xuống đầu: "Lên xe a. "

Viên Duệ Tinh thấy bọn họ nói xong, cũng gom góp qua nói: "Giáo quan, tương lai ngài nếu là có thực lực, đã thành lập trụ sở của mình, nhất định nhớ kỹ để ta đi qua đến cậy nhờ ngài a. Ta bây giờ là có người nhà liên lụy, thật sự đi không được. Bằng không nhất định đi theo ngài đi. "

Lãnh Mặc ngạc nhiên nói: "Người không phải là chuyên tâm làm nghiên cứu khoa học sao? Đi theo ta có cái gì con đường phía trước?"

Viên Duệ Tinh nói: "Này thâm son cùng cốc, có thể làm ra cái gì thành quả tới? Kỳ thật chính là để ta ở chỗ này thụ cái tắm gương, thứ nhất để cho phụ mẫu ta thể lực sau lưng nói chuyện kiên cường chút, thứ hai cũng hoặc nhiều hoặc ít (*) chiêu dụ chọn người mới. Ngài cùng giáo dục cao đẳng quan trình độ, chúng ta đều nhìn ở trong mắt. Nếu thật là làm nghiên cứu khoa học, còn phải ôm bắp đùi của các người mới được. "

Lãnh Mặc hàm hồ đáp: "Đi. Nếu là có một ngày như vậy, khẳng định đem người tiếp nhận. "

Trịnh Tiệp cùng Lý Phương Trác cũng đi tới, Lý Phương Trác nói: "Mới gặp mặt một lần, người lại muốn đi. Tương lai lẫn lộn được rồi, cũng đừng quên trở về dẫn dắt chúng ta những cái này bộ hạ cũ. "

Lãnh Mặc bất đắc dĩ nói: "Các người như thế nào đều cảm thấy tương lai của ta có thể lẫn lộn được tốt hơn đâu này?"

Trịnh Tiệp nói: "Vậy ta liền mặt khác, tương lai người lẫn lộn không được khá, trở về tới tìm chúng ta, đến lúc sau còn có thể làm chúng ta đội trưởng, mang theo đám này lão huynh đệ đông son tái khởi. "

Lãnh Mặc ha ha cười cười, nhớ tới Cao Luận đã từng đối với hắn nói qua: "Tương lai khoác hoàng bào, có thể không phải do người. " thờ dài một tiếng, nói: "Các người đều đối với ta ký thác kỳ vọng, xem ra ta về sau chỉ có thể là cái lao lực mệnh. "

Lý Phương Trác nói: "Người tài giỏi đúng là luôn có nhiều việc phải làm nha. "

Hai vị này rời đi, Lý Chính mang theo đặc biệt chiến đội mọi người đi tới, lấy ra một cái bọc nhỏ, đưa cho Lãnh Mặc nói: "Tiểu lễ vật. Máy người chúng ta cho người chuẩn bị. Khả năng người không dùng được, bất quá Trịnh đội trưởng nói dưới tay người có người dùng vượt được. "

Lãnh Mặc nhận lấy sờ lên, hẳn là cái kính viễn vọng, hắn gật gật đầu, nói: "Các huynh đệ đều có tâm. "

Lãnh Mặc lại cùng Vương Văn Xương, Trình Dương đám người hỗ trợ dạo quanh. Mọi người tuy không chút nghi ngờ hấn năng lực, thế nhưng tận thể dù sao cũng là nhân mạng như cỏ giới, lần này phân biệt, khả năng cả đời không còn có thể gặp nhau, có lẽ là sinh cách, có lẽ là chết đường.

Tám người, bốn cái biển đi thú, ba chiếc xe, tại Trịnh Tiệp đám người chúc phúc, chậm rãi khai ra khu biệt thự, bước lên tân lầu.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43: tà dương chảy máu

Phương Triết mở ra Bì Tập tại phía trước nhất, chẳng những phụ trách mở đường, còn đồng thời dùng kính viễn vọng điều tra, nếu như không phải là thân có dị năng, thật sự là không có biện pháp như vậy thứ nhất nghĩ thứ hai là làm. Ngô Tuyết Nhạn ngồi ở hấn phó giá áp xe, các súng vật thì ngồi ở xếp sau.

"Lãnh ca, phía trước không có phát hiện bất cứ dị thường nào." Phương Triết thông qua máy bộ đàm hướng đội vì Lãnh Mặc báo cáo tình huống.

"Ta chỗ này cũng không có phát hiện vấn đề. Người trước tìm nhà xưởng, chúng ta năm giờ lúc trước cắm trại." Lãnh Mặc trả lời.

Phương Triết nhận được mệnh lệnh, tỉ mỉ tìm tòi, tìm đến một cái thiêu gạch men sứ nhà xưởng. Mọi người đem ba chiếc xe ngừng hạo, Lãnh Mặc phân phối nhiệm vụ nói: "Nhà này mấy còn không có ai tới qua, bên trong không có có sinh vật. Ngô Tuyết Nhạn người mang theo súng vật dò xét một vòng, Phương Triết người đi trên lầu chọn cái địa phương canh gác, Hàn Học Lâm, Tần Ngọc Tuyên, Tề Thanh Lôi, ba người các người đem xe ngừng đến nhà mấy trong khóa kỹ. Đầu xong việc, đến ký túc xá đại sảnh tập hợp. Đầu chú ý an toàn, tà dương người tùy thời đều có thể xuất hiện."

Nói xong mang theo Khương Bạch Lộ cùng Vương Mạn Nhu, tiến vào ký túc xá, cười ngửa xem hoa thức địa tìm tòi lên. Lãnh Mặc vừa đi vừa nói chuyện: "Từ cảm giác của ta đến xem, xung quanh không có cái gì uy hiếp, bất quá vì phòng ngừa ngoài ý muốn, chúng ta hay là cùng đi một vòng nhìn xem."

Không bao lâu, tất cả mọi người hoàn thành trong tay nhiệm vụ, tập hợp đang làm việc lầu đại sảnh, chỉ có Phương Triết tại tầng ba phòng họp canh gác. Lãnh Mặc nói mình một chút kết quả tìm kiếm: "Nhà này mấy không lớn, cũng không có nhà ăn, ngược lại là có cái phòng bếp, bên trong còn có chút tồn lương thực. Trong chốc lát tiểu Hàn các người đi kiểm lại một chút mang đi. Ngô Tuyết Nhạn cùng Khương Bạch Lộ an bài huấn luyện cùng gác đêm sự tình."

Vừa an bài xong, máy bộ đàm trong truyền ra Phương Triết thanh âm: "Lãnh ca, có hai chiếc xe tiến nhập tầm mắt, rất giống tà dương người."

Lãnh Mặc trả lời: "Để cho bọn họ tới gần chút nữa nhì, người trước xác nhận một chút có phải hay không tà dương chiến đội. Nếu như là, kịp thời cho ta biết." nói qua mang tất cả mọi người lên lầu.

Chỉ chốc lát sau, Phương Triết báo cáo: "Lãnh ca, nhìn thấy mấy cái gương mặt quen, chính là tà dương không sai."

Lãnh Mặc vỗ tay nói: "Hạo! Hai chiếc xe a? Xem ra này mấy cái dư nghiệt đều đến đông đủ, lần này sẽ tới cái một lần vất vả suốt đời nhàn nhã." đón lấy an bài nói: "Các người đều chuẩn bị cho tốt, Phương Triết dùng súng trường, mấy người khác cầm vũ khí tốt, trốn đi không nên bị đạn lạc ngộ thương. Đội ta nói nổ súng thời điểm, Phương Triết người ưu tiên tiêu diệt đối phương dùng súng trường người."

"Minh bạch!" Phương Triết kích động, hấn cầm đến thương, còn không có chân chính sử dụng qua, hiện tại rốt cục chờ đến cơ hội.

Lãnh Mặc ngồi xổm cửa sổ nhìn trộm quan sát, tà dương hai chiếc xe một trước một sau tiến nhập cảm giác của hấn phạm vi, 100m, 80m, "Xạ kích!" Lãnh Mặc quyết đoán hạ lệnh.

"Phanh! Phanh! Phanh!" Phương Triết liên xạ ba phát, một phát cũng không có đánh trúng, lại đưa tới đối phương cảnh giác. Hai chiếc xe một trước một sau dừng lại, trên xe người té dưới mặt đất xe, toàn bộ trốn đến phía sau xe, mỗi người móc ra một khẩu súng, bình bình pằng pằng về phía nhà xưởng phương hướng đánh trả.

"Ha ha, lần đầu tiên dùng, không quá quen thuộc." Phương Triết hồ thẹn địa giải thích một chút, nói tiếp: "Bọn họ làm cái gì vậy đầu này? Rồi đi xa như vậy, súng ngắn cầm bắn đánh không trúng chúng ta a."

Lãnh Mặc ha ha cười cười, nói: "Những người này đều lúc trước đều là dân chúng, cả súng ngắn tầm sát thương cũng không biết, hơn nữa theo ta quan sát, bọn họ kỳ thật căn bản không biết chúng ta giấu ở phòng nào trong. Cho nên kế tiếp sẽ là của người thời gian, hạo hạo làm quen một chút súng ống thao tác, trước tiên đem dùng súng trường tiêu diệt, sau đó chậm rãi thu thập lấy tay thương. Chú ý không nên bị đạn lạc đánh trúng, đánh trúng vào vậy

cũng liền trúng giải thưởng lớn, bắt quá muốn đi Diêm Vương Gia nơi nào đây lĩnh. "

"Yên tâm đi Lãnh ca. " Phương Triết tự tin mà nói: "Ta hiện tại đã quen thuộc. " nói qua thò ra thân đi, "Bang bang" hai phát. Dưới lầu lập tức một mảnh rối loạn.

"Lão đại trúng đạn rồi!"

"Lão đại đã chết!"

"Đem thương của hắn cho ta!"

"Chúng ta chạy mau a!"

"Phanh!" Vừa cầm đến súng trường người lại té trên mặt đất.

"Nhanh lên xe! Nhanh lên xe!"

"Chạy a! Lão đại đều chết rồi, còn cấp cho ai bán mạng?"

"Phanh!" Lại một người té trên mặt đất, súng trường liền rớt tại chân hắn bên.

"Đừng vờ ngớ ngẩn, ai cầm súng trường ai chết, còn không mau đi!"

"Phanh! Phanh! Phanh..." Một hồi tiếng súng nghĩ tới, thế giới an tĩnh, tất cả mọi người ngược lại trong vũng máu, một cái cũng không có đào tẩu.

"Mùi liên sát, cảm giác như thế nào đây?" Lãnh Mặc hỏi.

Phương Triết cau mày, nói: "Dùng thương thuận tiện nhiều, cũng sẽ không cảm thấy không hạ thủ được. Chính là kính nhắm trong nhìn rất rõ, nội tâm chấn được sợ. "

Lãnh Mặc vỗ vỗ bờ vai của hắn, nói: "Trước nghỉ ngơi một chút, nếu như muốn nhà không cần chịu đựng. Chúng ta đi thanh lý một chút chiến trường. "

Mười cỗ thi thể vô cùng buồn nôn, bởi vì vết thương do thương miệng vết thương quá lớn, máu chảy được đầy đất đều là. Lãnh Mặc người chỉ huy Hàn Học Lâm cùng Tần Ngọc Tuyên: "Đem thi thể đều kéo dài tới ven đường, không muốn trở ngại giao thông. Chú ý không muốn đem huyết dính đến trên người. " rồi hướng Tề Thanh Lôi nói: "Khẩu súng cùng viên đạn đều thu lại, chú ý đem bảo hiểm đóng, không cần đi hỏa. Buổi tối các người hảo hảo bảo dưỡng một chút, về sau còn có thể cần dùng đến. "

Bản thân hắn kiểm tra một chút cỗ xe, trước một chiếc xe cửa sổ xe có chút tổn hại, thế nhưng mở lên tới không có vấn đề, một chiếc xe lại càng là hoàn hảo không tổn hao gì. Trong xe có một chút tiền lương thực cùng xăng, vừa vặn bổ sung chính mình từ từ thiếu thốn vật tư.

Lãnh Mặc đem hai chiếc xe chạy đến đường bên kia ngừng hảo, dùng cái chìa khóa tại thân xe trên phân biệt viết: "Này xe có dầu có thể lái được. Mỗi năm tháng nào ngày nào, hỏa chủng tiêu đội, truyền thừa nhân loại văn minh hỏa chủng. " sau đó đem cái chìa khóa thả lại trên xe.

"Lần chiến đấu này chúng ta thu hoạch không nhỏ. " quét dọn xong chiến trường Hàn Học Lâm, hướng Lãnh Mặc báo cáo tình huống: "Vũ khí phương diện: Tổng cộng có súng trường một bà, hộp đạn ba cái; súng ngắn mười hai đem, hộp đạn mười lăm cái, viên đạn còn không có kiểm kê. Mặt khác có đoản đao bốn thanh, rìu chữa cháy hai thanh, xẻng công binh hai thanh. "

"Lương thực phương diện: Cơm trưa thịt năm mươi bình, gạo bảy mươi cân, chân không bao trang thực phẩm chín ba mươi phần, nước khoáng ba kiện, hai kết bia, hai cái khối lửa. "

"Cái khác chủ yếu là ba thùng xăng, đại khái 120 thùng. "

Lãnh Mặc một bên nghe, một bên ký, một vừa gạt đầu nói: "Không tệ không tệ. Người làm rất khá. Trong chốc lát các người đem khẩu súng đều sát xuất ra, sau đó thống nhất đảm bảo. Việc này nắm chặt xử lý, không muốn chậm trễ. Nấu cơm sự tình, để cho Tiểu Tề một người làm là được rồi. "

Đuổi đi Hàn Học Lâm, Lãnh Mặc gọi tới Khương Bạch Lộ cùng Ngô Tuyết Nhạn, nói: "Hiện tại chúng ta vũ khí không ít, thế nhưng phân phối trên có một vài vấn đề. Phương Triết là cùng chúng ta một đường dốc sức làm tới, tại chúng ta tới thời điểm khó khăn, cũng không có phản bội, có thể tin nhiệm. Cho nên ta cho hắn xứng nguyên bộ vũ khí trang bị. Vương Mạn Nhu tuy luôn là cùng ta tranh luận, thế nhưng tổng thể mà nói, hay là nhận thức thân thể to lớn chú ý đại cục, sẽ không xuất hiện vấn đề lớn, ta ý định cho nàng phối hợp một khẩu súng, một thanh đoản đao. Còn dư lại ba người, ta còn là cảm bất định chủ ý. Thứ nhất, bọn họ cũng không phải người tiến hóa, cùng chúng ta giai cấp bất đồng, không có như vậy thân cận. Thứ hai, bọn họ cùng chúng ta không có chung hoạn nạn kinh lịch. Thứ ba, bọn họ trước kia sinh hoạt hoàn cảnh tương đối phức tạp, niên kỷ lại nhỏ, không biết trên tâm lý có hay không thành thực. Nhưng là bây giờ vũ khí nhiều, bọn họ mấy ngày qua lại không có gì sai lầm, ta sợ không cho bọn họ phân phối vũ khí, hội buồn bực, ngược lại để cho bọn họ sinh ra tâm tư khác. "

Ngô Tuyết Nhạn nói: "Nếu như sở không cho phép chi tiết, thì không muốn cho bọn họ đồ vật. Bằng không lại nuôi dưỡng xuất một cái Dư Quang Kiệt, chúng ta có thể chịu không nổi. "

Khương Bạch Lộ nghĩ một lát nhi, nói: "Một mặt địa đề phòng cũng không phải biện pháp. Có muốn hay không thiết kế cái nhiệm vụ, khảo nghiệm bọn

họ một chút?"

"Không được. " Lãnh Mặc lập tức lắc đầu chối bỏ, "Chân chính cảm tình, không thể...nhất dễ dàng tha thứ khảo nghiệm. Nếu như đem cảm tình đẩy tới lợi ích mặt đối lập, nhìn như là để cho bọn họ tự chủ lựa chọn, thuộc về lại là chúng ta chủ động đem bọn họ đẩy tới phản bội biên giới. Làm chuyện ngu xuẩn kỳ thật là chính chúng ta. Chúng ta hẳn là tận lực bảo hộ bọn họ, không để cho bọn họ hãm vào khốn cảnh, đối mặt lần lượt lựa chọn. Như vậy mới có thể đạt được chân chính cảm tình. "

Khương Bạch Lộ gật gù đầu, nói: "Người nói đúng. Chúng ta không nên đem bọn họ đưa vào khốn cảnh, lại Thẩm Phán bọn họ. Nếu như không thể không cho, cũng không thể lập tức liên cho, ta đây đề nghị cùng bọn họ rõ ràng một cái thu hoạch vũ khí con đường. Ví dụ như, gặp được tình huống như thế nào, có thể có vũ khí quyền sử dụng; có nhiều công hiến, liên có thể thu hoạch vũ khí quyền sở hữu. "

Lãnh Mặc gật đầu nói: "Như vậy hảo, hai người các người thương lượng một chút, nhìn xem làm như thế nào một cái thưởng phạt chế độ xuất ra. "

Ngô Tuyết Nhạn kỳ quái nói: "Trước kia chúng ta trong đội ngũ nhiều người như vậy, cũng không thấy người ý định làm chính quy chế độ. Như thế nào hiện tại ít người, ngược lại có ý nghĩ đầu này?"

Lãnh Mặc Tiểu Tiểu, nói: "Cao Luận cùng ta nói rồi, nếu có một ngày khoác hoàng bào, ta là không có quyền lựa chọn. Cho nên ta sớm luyện tập một chút. Các người chăm chỉ làm việc a, ta đi tìm Phương Triết nghiên cứu một chút ngày mai lộ tuyến. "

Nhìn nhìn Lãnh Mặc rời đi, Ngô Tuyết Nhạn hỏi: "Cái này Cao Luận đến cùng là người nào? Hai ngày này nghe các người nói lên nhiều lần, vì cái gì Lãnh Mặc đối với hắn như vậy tôn sùng? Mạn Nhu tỷ đối với hắn như vậy sùng bái?"

Khương Bạch Lộ một buông tay, nói: "Kỳ thật ta cũng không biết hắn đến cùng là người nào, bất quá có thể đạt được Lãnh Mặc tán thành, khẳng định không phải là người bình thường. "

Ngô Tuyết Nhạn sờ sờ Khương Bạch Lộ cái trán, nói: "Người bị Lãnh Mặc rót thuốc mê sao? Lúc này mới vài ngày, liền nói gì nghe vậy. "

Khương Bạch Lộ vuốt ve Ngô Tuyết Nhạn tay, nói: "Hắn thật là tốt. Người cũng tìm không ra tật xấu. "

Ngô Tuyết Nhạn khí đạo: "Tiểu Thiếu Nữ, rời đi ta vài ngày liền không phục quản. Hắn đại nam tử chủ nghĩa, bảo thủ, đối với chúng ta những cái này đồng đội cũng không có thành thật với nhau, chúng ta đến bây giờ cũng không biết hắn năng lực. Như thế nào đây? Có phải hay không tất cả đều là tật xấu. "

Khương Bạch Lộ nghe xong ngược lại càng cao hứng, thầm nghĩ: "Ta biết hắn năng lực, hắn đối với ta thành thật với nhau, các người cũng không bằng ta thân cận. " biểu hiện ra giả ý cả giận nói: "Hắn có năng lực có quyết đoán, mình làm quyết định, chính mình gánh chịu hậu quả, như vậy có cái gì không tốt? Hơn nữa người nam nhân nào không có bí mật nhỏ, huống chi bảo vệ tánh mạng át chủ bài, chẳng lẽ còn quảng bá thiên hạ đều biết sao?"

Ngô Tuyết Nhạn nói: "Người đây là tình trong mắt người xuất Tây Thi, ta không cùng người tranh giành. Nhanh làm người việc a, nam nhân của người an bài cho người, đem chế độ định ra. "

Hai người đang nói qua, Vương Mạn Nhu đi tới nói: "Lãnh Mặc đầu này? Chó chó nhóm đường như có chút bất an. "

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: dọc đường Đông Sơn

Ba con chó cũng bị Ngô Tuyết Nhạn nổi lên danh tự, biên cảnh Shepherd (chó vàng lớn) thông minh nhất hoạt bát, gọi "Nhảy đáp"; nước Đức Shepherd (chó vàng lớn) cường tráng khỏe ngu ngốc, luôn là bị hồ ban mèo trở thành tọa kỵ, gọi "Đệm"; kha cơ tiến hóa ra siêu nhanh chạy nhanh chóng, gọi "Móa*"; hồ ban mèo không có chính thức danh tự, bởi vì vô luận tên gọi là gì nó đều khinh thường địa quay đầu không để ý tới người, chỉ có khi người gọi nó "Cao thủ", nó hội ngẩng đầu nhìn nhìn người.

Khuyến loại cảm giác năng lực tại trong tiểu đội linh mãnh nhất, hồ ban mèo cũng so ra kém chúng, chứ đừng nói chỉ là vài cái nhân loại. Bởi vậy khuyến loại các loại biểu hiện, là đội viên biết trước nguy hiểm trọng yếu tham khảo tin tức. Nhất là "Nhảy đáp", nó chẳng những cảm giác năng lực so sánh cái khác hai cái đồng loại càng thêm linh mãnh, cũng am hiểu hơn cùng nhân loại giao lưu. Ngô Tuyết Nhạn trước tiên mang theo nó đi tìm Lãnh Mặc, lúc này người sau vẫn còn ở cùng Phương Triết nghiên cứu ngày mai hành trình.

"Nhảy đáp, báo cho đội trưởng chuyện gì xảy ra. "

"Nhảy đáp" đi đến cửa sổ, chỗ sâu trong chân trước chi. Bên ngoài sắc trời đã hôn ám, cái gì cũng thấy không rõ. Phương Triết cảm lấy kính viễn vọng nhìn nhìn, nhủ mầy nói: "Đường như trên mặt đất có đồ vật gì, bắt quá thấy không rõ. Quá xa, sắc trời cũng tối. "

"Nhảy đáp" trên mặt đất về lên vài cái, ba người gom góp qua xem kỹ một phen.

"Đây là cái gì? Khí cầu?" Lãnh Mặc hỏi.

"Khí cầu hẳn là tròn, khả năng này là kẹo đường. " Phương Triết phân tích nói.

"Đàn! Đây là con chuột. Nhảy đáp là báo cho các người bên kia có con chuột!" Ngô Tuyết Nhạn ghét bỏ nói.

"Ồ!" "Nhảy đáp" đối với Ngô Tuyết Nhạn biểu thị khẳng định.

Phương Triết giơ lên kính viễn vọng, lại nhìn một chút, nói: "Con chuột a! Kia cái đám chuột này cũng không ít a!"

"Không ít là ít nhiều?" Ngô Tuyết Nhạn truy vấn.

"Vài trăm a? Muốn không phải là vài ngàn? Ta cũng chưa từng thấy qua nhiều như vậy con chuột, không biết như thế nào mấy a. " Phương Triết bắt đắc dĩ nói.

Lãnh Mặc nói: "Bọn họ rất có thể là bị tà dương tiểu đội kia mìn cổ thi thể hấp dẫn. Đoán chừng sẽ không đến cửa hàng trong vùng. Ta đi bố trí một chút, các người tiếp tục giám thị lấy, không phải buông lỏng cảnh giác. "

Quả nhiên như Lãnh Mặc sở liệu, này một đoàn con chuột tại thi thể xung quanh dừng lại, cũng không có tiếp tục đi tới, mà là trực tiếp khởi đầu ăn uống. Tuy cự ly khá xa, sắc trời lại ám, nghe không được cũng nhìn không đến, thế nhưng nghĩ đến 50~60 mét ngoại liền có mấy trăm chú chuột tại gặm nuốt thi thể của con người, tất cả mọi người có chút sồn tóc gáy.

Lãnh Mặc nhất là cảm thấy gian nan, bởi vì trận này con chuột đại liên hoan ngay tại cảm giác của hắn trong phạm vi, lại còn với tư cách là điều tra chủ lực, hắn không thể đem lực chú ý chuyển dời đến địa phương khác, chỉ có thể nghiêm túc nhìn nhìn những con chuột đem mìn cổ thi thể gặm thành khung xương.

"Có vấn đề. " mặc dù là bắt đắc dĩ, thế nhưng quan sát hạ xuống, còn có thu hoạch ngoài ý muốn, Lãnh Mặc mặt sắc mặt ngưng trọng nói: "Đây không phải phổ thông đàn chuột. Chẳng những quy mô đại, hơn nữa có tổ chức. Chúng ăn uống thời điểm là từng nhóm lần tiến hành, một bộ phận ăn uống, một bộ phận cảnh giới. Ăn trước no bụng cũng không phải mọi nơi chạy loạn, mà là hướng cùng một cái phương hướng lui lại. "

"Vậy chúng ta thế nào? Có muốn hay không hiện tại chuyển đi?" Ngô Tuyết Nhạn vấn đạo

Lãnh Mặc điều lắc đầu, nói: "Không phải loạn đầu trận tuyến, bây giờ sắc trời đã chậm, chính là Biến Dịch Sinh Vật sinh động thời điểm, bên ngoài chưa hẳn so với nơi này an toàn. Mặt khác trên đường cũng không tốt đi, vạn vừa gặp phải muốn bỏ xe tình huống, chúng ta lại càng thêm nguy hiểm. Hay là ở chỗ này chờ, vạn nhất đàn chuột chỉ là đi ngang qua, chúng ta liền bình an vô sự; nếu quả thật xông nổi lên, chúng ta cũng không cần sợ. Ta vừa rồi thử qua, cái đám chuột này chỉ là số lượng nhiều, vẫn rất dễ dàng giết chết. Ta nắm chặt thời gian đi nghỉ ngơi. Nhảy đáp, trong chớp lát nếu như con chuột chạy qua bên này tới, liền đi đánh thức ta. "

Lãnh Mặc nói xong, chính mình cầm một cái quần đựng ấm nước, chọn lấy một cái phòng đi ngủ đây. Hắn có được khổng nước dị năng, đương nhiên không cần ấm nước đựng nước, trong này giả bộ kỳ thật là "Luyện công được tề". Ban ngày tại Khương Bạch Lộ xuất mò hôi thời điểm, hắn âm thầm góp nhặt mò hôi, cùng nước hỗn hợp dự trữ tại ấm nước trong, buổi tối lúc ngủ, đem ấm nước mở ra đặt ở bên gối, hơi nước liền có thể để cho hắn làm ác mộng. Phương pháp này là hắn hôm nay vừa nghĩ đến, bắt quá Khương Bạch Lộ cũng không tin, "Lấy người trí lực hội vừa nghĩ đến? Người chính là vì tìm cơ hội tiến phòng ta!" Cuối cùng Lãnh Mặc lại thu hoạch được bên hông một khối bầm đen.

Đàn chuột cũng không có lại xuất hiện, Lãnh Mặc con đường thực tế địa ngủ một đêm. Buổi sáng vừa, Hàn Học Lâm lại đây báo cáo: "Đội trưởng, ta tới hôm qua nghĩ đến, bộ đàm cần nạp điện. Tuy bây giờ còn có thể sử dụng, thế nhưng e rằng chống đỡ không được hai ngày. Nếu như không có nạp điện địa phương, chúng ta có thể tìm tìm có hay không cái khác hình hào bộ đàm, hoặc là loại phù hợp pin. "

"Minh bạch. Ta sẽ xem xét. " Lãnh Mặc đem hắn đuổi đi, sau đó gọi tới Khương Bạch Lộ, đem sự tình an bài xong xuôi.

Ăn xong điểm tâm, tám người cùng bốn cái súng vật tập hợp, Khương Bạch Lộ khởi đầu an bài công tác: Trước vì Phương Triết cùng Vương Mạn Nhu cấp cho vũ khí, sau đó tuyên đọc vừa mới chế định < vũ khí quản lý tạm thi hành biện pháp >, cuối cùng tuyên bố cùng ngày hành quân lộ tuyến cùng tìm tòi nhiệm vụ.

Lãnh Mặc cuối cùng vung tay lên, "Xuất phát!"

...

"Báo cáo đội trưởng, ta là Phương Triết. Phía trước đến Đông Sơn thành phố, có hay không tiến nhập nội thành, xin chỉ thị. ov Er!"

"Ta là Lãnh Mặc. Tiến nhập Đông Sơn thành phố, sau đó sang bên đỗ xe. ov Er!"

Buông xuống bộ đàm, Lãnh Mặc đối với Khương Bạch Lộ nói: "Vì cái gì cả đêm đi qua, mọi người biến hóa lớn như vậy? Đường như bỗng nhiên từ đội du kích biến thành quân chính quy. "

Khương Bạch Lộ nói: "Cái này đương nhiên là Ngô Tuyết Nhạn công lao. Nàng ngày hôm qua nghe xong lời của người, liền đi tìm mỗi người làm tư tưởng công tác. Nàng a, đã sớm muốn làm như vậy. Nàng có bắt buộc chúng, thích hết thấy đều chỉnh tề quy luật. Người lần đầu tiên tổng kết < tận thế kinh nghiệm > thời điểm, nàng xem thấy người đem tất cả nội dung chỉnh lý thành một mảnh một mảnh, nội tâm đều muốn vui cười điên rồi. "

"Nguyên lai như thế. " Lãnh Mặc không nghĩ tới Ngô Tuyết Nhạn còn có như vậy tính Gert, "Không từng như vậy cũng rất tốt, người tài giỏi đúng là luôn có nhiều việc phải làm. Những sự tình này đều có nàng đi xử lý, ta liền có thể lười biếng. "

"Người mới không lười. Tuy người không thương động thủ, thế nhưng người yêu động não. " Khương Bạch Lộ nói.

Ngồi ở xếp sau Vương Mạn Nhu nghe bọn họ nói chuyện một cái lực bủn mủ, nếu không là hôm qua Thiên Ngô Tuyết Nhạn tìm nàng nói qua, để cho nàng bảo vệ Lãnh Mặc quyền uy, nàng đã sớm mở miệng trào phúng. Thật vất vả chờ xe đội dừng lại, nàng nhanh chóng xuống xe, thầm nghĩ: "Thay vì để cho các người hành hạ chó, còn không bằng chính ta cho chó ăn, trong chốc lát ta liền xin đi đầu xe cùng chó chó nhóm cùng một chỗ. "

Lãnh Mặc thấy mọi người đến đông đủ, ý bảo Khương Bạch Lộ triển khai một tấm bản đồ, nói: "Đây là Đông Sơn thành phố địa đồ, bất quá cũng là năm năm trước rồi, chỉ có thể làm tham khảo. "

Mọi người làm thành một vòng, Khương Bạch Lộ đối với địa đồ giảng đến: "Đây mấy cái vị trí là ta vừa rồi tìm ra cỡ lớn khu buôn bán. Nếu như muốn duy nhất một lần đại quy mô địa sưu tập vật tư, những địa phương này là phương tiện nhất. Mặt khác từ chúng ta vị trí hiện tại phúc bản ra, đây mấy cái địa phương, hẳn là vật tư so sánh phong phú địa phương. " nàng một bên nói qua, một bên tại trên địa đồ chỉ ra mấy cái, sau đó nói: "Đến cùng đem nào địa phương làm làm mục tiêu? Mọi người có đề nghị gì, có thể phát biểu ý kiến. Tiểu Tề trước nói. "

"A?" Tề Thanh Lôi không nghĩ tới chính mình xếp hạng cái thứ nhất, có chút mộng, cúi đầu xuống nói: "Ta không có ý kiến gì. Ta không biết đi nơi nào, đều nghe đội trưởng chính là. "

Khương Bạch Lộ đối với nàng thuyết pháp không có bất kỳ đánh giá, nói tiếp: "Tiểu Tần nói. "

Tần Ngọc Tuyền thấy cái thứ nhất chọn Tề Thanh Lôi danh, liền đoán được chính mình xếp hạng thứ hai, đã có chuẩn bị tâm lý, nói: "Ta cảm thấy được nội thành bên trong mấy cái địa phương quá xa, e rằng trên đường cũng không nên đi, xe đều muốn lưu ở nội thành ngoại vi. Cho nên ta đề nghị, hay là tìm tới phụ cận này mấy cái mục tiêu. Nếu như sâu hơn nhập đậm, ta đề nghị lưu lại mấy người ở chỗ này trông coi cỗ xe. Cái khác không có. "

Khương Bạch Lộ gật gật đầu, nói: "Tiểu Hàn. "

Hàn Học Lâm nói: "Ta đồng ý tiểu Tần đề nghị. Không muốn xâm nhập, trực tiếp tìm tới phụ cận mục tiêu, mặc kệ có thu hoạch hay không, mau rời khỏi, sớm ngày Bắc thượng. "

Khương Bạch Lộ lại ý bảo Vương Mạn Nhu, người sau biểu thị không có ý kiến, cùng Tề Thanh Lôi cũng như, phục tùng tổ chức phân phối.

Kế tiếp là Phương Triết tỏ thái độ: "Ta đề nghị xâm nhập thăm dò, không chỉ tìm tới những cái này khu buôn bán, một ít tiệm cơm, hán khu cũng có thể tiến vào tìm tới. Chủ yếu là vì cho bộ đàm đổi mới. Buổi sáng tiểu Hàn đưa ra điểm này, ta cảm thấy rất đúng, hiện tại rất nhiều dùng điện thiết bị, kỳ thật đều cần đổi mới, ngoại trừ bộ đàm, còn có điện thoại cùng còn điện cảnh sát, dựa vào trên xe nạp điện thật sự cung cấp không hơn. "

Ngô Tuyết Nhạn tại mọi người nói chuyện thời điểm, một mực ở kỷ lục, thời điểm này đến phiên chính nàng, liền đem giấy bút đưa cho Khương Bạch Lộ, nói: "Ta tán thành xâm nhập tìm tới, bất quá tất cả mục tiêu đều tìm tới một lần quá tốn thời gian, tốt nhất là vén vén tại phụ cận tìm một cái vòng, sau đó bất kể là có phải có thu hoạch, lập tức rời đi nơi này, đi kế tiếp thành thị. "

Khương Bạch Lộ cái cuối cùng lên tiếng nói: "Đông Sơn thành phố là chúng ta Bắc thượng trên đường gặp phải đệ một đại thành thị, thế nhưng thành thị quy mô so với tình lý cùng thủ đô, còn có rất lớn chênh lệch, lại còn nơi này là du lịch thành thị, công nghiệp cùng nông nghiệp không phải là chủ yếu phát triển phương hướng, cho nên ta cho rằng không có đại quy mô tìm tới tất yếu. Đề nghị co lại phạm vi nhỏ, trọng điểm tìm tới mấy chỗ, sau đó nhanh chóng rút lui khỏi. "

Lãnh Mặc nghe xong mọi người đề nghị, nói: "Mọi người lời đều có đạo lý. Nên suy tính vấn đề, đều cân nhắc đến. Ta cơ bản chấp nhận. " đón lấy ý bảo Khương Bạch Lộ tuyên bố kế hoạch. Khương Bạch Lộ tại trên địa đồ chọn mấy chỗ, nói: "Đây mấy chỗ là phụ cận trọng điểm tìm tới khu vực, chúng ta lái xe đến phụ cận, sau đó phân ra một nhóm người với tư cách là tìm tới đội đi qua, lưu lại một nhóm người thủ hộ cỗ xe. " tiếng nói một hồi, lại chỉ ra mấy chỗ, nói: "Đây một bộ phận tại nội thành Bắc Bộ, chúng ta tại tìm tới hết phụ cận phương tiện, quay về lái xe, lượn quanh thành nửa vòng đi qua, lại tìm tới đây mấy chỗ. Nếu như cũng không có thu hoạch, liền trực tiếp rời đi. " nói xong nhìn chung quanh mọi người, hỏi: "Còn có ý kiến gì? Hiện tại nói ra. " ngừng một chút, thấy tất cả mọi người không nói gì, cuối cùng tổng kết nói: "Vậy xuất phát. "

Mọi người đem xe chiếc đứng ở một cái trong khu cư xá, trước tại xung quanh tìm tới một vòng. Hơn nửa tháng, cư xá đã trở thành tương đối địa phương an toàn, đại bộ phận Tang Thi Đồ bị giết chết, còn dư lại cũng đều chạy không biết tung tích. Cư xá phụ cận cửa hàng cũng bị người sống sót nhóm trước tiên quét sạch, không có gì vật hữu dụng lưu lại. Duy nhất có thể lo chính là Biến Dịch Sinh Vật. Hành lang là Biến Dịch Sinh Vật thiên nhiên càng tránh gió, chúng không có xây tổ làm ổ năng lực, lại không muốn ở bên ngoài thừa nhận gió thổi ẩm mưa, nhân loại lưu lại kiến trúc liền biến thành chúng đệ nhất lựa chọn. Nhưng mà những cái này đối với Lãnh Mặc đoàn đội mà nói đều không là vấn đề. Bọn họ chẳng những có chính mình biến đi súng vật, trong đó còn có hổ ban mèo như vậy "Đại Cao Thủ" tọa trấn, phổ thông Biến Dịch Sinh Vật nghe thấy được vị sẽ lui lại xa xa. Ngô Tuyết Nhạn chọn Phương Triết, Hàn Học Lâm, Tần Ngọc Tuyền danh tự, để cho bọn họ đi theo mình và Lãnh Mặc cùng đi tìm tới, những người khác đều cùng bốn cái súng vật một chỗ đóng giữ. Khương Bạch Lộ tuy không muốn cùng Lãnh Mặc tách ra, thế nhưng biết Ngô Tuyết Nhạn an bài tự có thâm ý, cũng liền gật đầu đồng ý.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: một vòng bắn tỉa

Ngô Tuyết Nhạn an bài đương nhiên là đi qua một phen suy tính. Đầu tiên Lãnh Mặc cùng súng vật hấn là tách ra, bởi vì vị bọn họ điều tra năng lực có trùng điệp. Tiếp theo tìm tòi người phải có khí lực khuôn đồ, cho nên nam nhân là chủ lực. Sau đó lưu lại nhân trung, muốn có một cái đầu óc linh hoạt có chủ kiến. Cuối cùng, chính nàng phải ở đội trưởng trước mặt hảo hảo biểu hiện ra năng lực của mình.

"Dù sao Lộ Lộ đã tại Lãnh Mặc bên người đã lâu như vậy, khẳng định đem sở trường của mình đều biểu hiện ra đã xong. " nàng đập vào chính mình tính toán nhỏ nhất, "Kế tiếp ta tựu muốn đem nắm nhiều cơ hội biểu hiện, bằng không như thế nào phục chúng? Làm như thế nào phụ tá? Như thế nào bị Lãnh Mặc coi trọng? Một người dù cho năng lực cường thịnh trở lại, không tại lãnh đạo cùng cấp dưới trước mặt biểu hiện ra, sớm muộn bị người quên lãng. " nàng có tâm biểu hiện, mọi thứ liền muốn gương cho binh sĩ, lãnh nghề quân lộ, một mực cầm trong tay trường thương đi ở đội ngũ phía trước nhất.

Lãnh Mặc có thể đoán ra một ít Ngô Tuyết Nhạn ý nghĩ, cũng rất nguyện ý cho nàng sáng tạo cơ hội. Hắn đem quyền chỉ huy hoàn toàn giao cho Ngô Tuyết Nhạn, chính mình thì đi ở đội ngũ cuối cùng, giao trái tim tư đều dùng tại điều tra. Đồng thời, hắn không giống như trước kia như vậy, đem tất cả tin tức loại bỏ một lần lại truyền đạt cho đội viên, mà là đem phát hiện chỗ có biến tức thời thông báo.

"Hai giờ đồng hồ phương hướng, trên lầu có biến dị mèo một cái. "

"Chín giờ phương hướng, trong lầu có ba người người sống sót. "

"Bảy giờ đồng hồ phương hướng, một đội Zombie đi qua. "

"Hai giờ đồng hồ phương hướng, xuất hiện biến dị xà, vừa rồi kia biến dị mèo đi qua bộ xà. "

"Mười một giờ phương hướng, một cái người sống sót tiểu đội, tám người, có vũ khí, hướng chúng ta nơi này đi tới. Ta chán ghét cùng người như vậy loại tiếp xúc, so với Biến Dị Sinh Vật còn muốn phiền toái. " khi nhắc tới tiểu đội thời điểm, Lãnh Mặc hiếm thấy địa thêm một câu lời bình.

Không bao lâu, hai đội nhân mã gặp nhau, Ngô Tuyết Nhạn đám người cũng biết, vì cái gì Lãnh Mặc sẽ có đánh giá như vậy. Đối diện sáu người, phụ giúp một cỗ xe ba gác, trên xe để đó hai cỗ **** nữ thi. Nữ nhân, thi thể, ****, khó tránh khỏi làm cho người ta không tốt liên tưởng.

Này một đội người thấy được đâm đầu đi tới Ngô Tuyết Nhạn, liếc mắt nhìn nhau, mặt mang tiểu ý. Đội đến gần nhìn thấy cầm trong tay súng trường Phương Triết, luống cuống tay chân địa lấy ra vũ khí, hiển nhiên hết sức kiêng kỵ.

Ngô Tuyết Nhạn quay đầu lại nhìn nhìn Lãnh Mặc, thấy hắn không có bất kỳ biểu thị, biết hắn là cho mình biểu hiện cơ hội, tiến lên một bước, nói: "Mấy vị, chúng ta qua đường, không muốn phát sinh xung đột. Xin cho con đường đi. "

Người đối diện cũng không có nhường đường, cho ra một hình xăm nam, nói: "Mấy vị bằng hữu nơi nào đến ? Muốn đi đến nơi nào?"

Ngô Tuyết Nhạn nói: "Phía nam tới, đi kinh đô. "

Hình xăm nam cười lạnh một tiếng: "Đi kinh đô không đi đại lộ, đến dặm tới làm gì? Chẳng lẽ một đường giết đi qua sao?"

Ngô Tuyết Nhạn nói: "Đi ngang qua nơi này, tìm một chút tiếp tế, đang định đi phía trước thương lượng vòng nhìn xem. "

Đối diện mấy người nhìn nhau, không biết đúng rồi cái gì ám hiệu, hình xăm nam nói: "Mấy vị, bên kia đã có người chiếm. Một đám thổ phi cường đạo Vô Pháp Vô Thiên, ở nơi này làm Thổ Hoàng Đế. Chúng ta những người này, đã sớm nhìn không được, muốn đi đem bọn họ đuổi đi, mang thứ đó đoạt lấy. Đáng tiếc không là đối thủ của bọn họ. Ta xem này vị đại ca là có thương, nghĩ đến là có người có bản lĩnh. Không bằng chúng ta mang các người đi qua, chúng ta giành lại địa bàn, đồ vật theo các người chọn. "

Ngô Tuyết Nhạn nói: "Chúng ta là tới bù cho, không phải là tới chiến tranh. Nếu như nơi này kiếm không được chỗ tốt, cũng không cần phải càn đi về phía trước, càng không đáng đi cùng người liều mạng. " nói xong vung tay lên, đối với sau lưng mấy có người nói: "Chúng ta đường vòng, qua bên kia nhà khách. "

Hình xăm nam ở phía sau hô: "Mấy vị chờ một chút. Nếu như các người không muốn đánh nhau, thẩm nghĩ nhất điểm tiện nghi, ta khuyên mấy vị còn bị gãy này ý niệm trong đầu. Hiện tại một ít nhà khách tiệm cơm, kia còn có hay không chủ ? Không là bị nhân loại chiếm, chính là bị Biến Dị Sinh Vật chiếm. Mấy vị muốn đi bên kia, cũng có không ít người tiến hóa đội ngũ. Các người nghĩ giết đồ, đâu còn có không động thủ ? Không bằng cùng chúng ta

hợp tác. Này phụ cận thế lực, chúng ta đều hiểu rõ, cộng thêm các người này một cây thương, tuyệt đối là dễ như trở bàn tay. "

Ngô Tuyết Nhạn dừng một chút, nói: "Chúng ta không muốn gây chuyện. " dứt lời xoay người rời đi.

Chưa có chạy hai bước, sau lưng kia hình xăm nam kêu lên: "Đứng lại! Thương cùng nữ nhân lưu lại, những người khác có thể đi. "

Ngô Tuyết Nhạn lông mày nhướng lên, quay người nhìn chằm chằm hình xăm nam, nói: "Nữ nhân lưu lại, là muốn biến thành các nàng như vậy sao?" Nói qua chìa xe ba gác trên thi thể.

Hình xăm nam hắc hắc cười quái dị nói: "Người sẽ không thay đổi thành như vậy. Này mấy cái lớn tuổi, lớn lên cũng không được, cuối cùng chỉ có thể làm mồi dụ. Chỉ cần người ngoan ngoãn nghe lời, sống bao lâu còn không phải ca ca một câu..."

Lời còn chưa dứt, "Vèo", "Đương", liên tiếp hai âm thanh vang lên. Mọi người tập trung nhìn vào, nguyên lai là một mũi tên từ ven đường trên lầu bắn ra, thẳng đến Phương Triết mà đến, kết quả bị Lãnh Mặc dùng quần dụng cái xẻng ngăn cản hạ xuống.

Đây hết thầy phát sinh ở trong nháy mắt, Phương Triết ngây ra một lúc mới kịp phản ứng, trong miệng mắng một tiếng: "Móa!" Bụng lên thương một hồi bắn tia. Đối diện mấy người nói liên tục lời công phu cũng không có, liền toàn bộ nằm vật xuống.

Lãnh Mặc giơ tay chỉ, "Vây biên. " Phương Triết bụng lên súng trường, thấy được bên kia một đoàn ánh lửa hiện lên, không kịp suy nghĩ nhiều, bóp cò, chỉ nghe "A nha" hét thảm một tiếng, mái nhà nổ bung một đoàn hỏa cầu, một người từ hỏa cầu bên trong hướng dưới lầu rơi xuống. Phương Triết lại là sững sờ, thâm nghĩ: "Súng trường viên đạn không có bạo tạc hiệu quả à?" Lãnh Mặc vỗ vỗ bả vai hắn, nói: "Là dị năng phản phệ, không cần quản hắn. Bên kia. " nói qua chỉ bên kia. Phương Triết lại bụng lên súng trường, thấy bên kia một người đang tại giường cung lấp tên, biết là vừa rồi ám toán người của mình, vừa bóp cò, đem người này bắn chết.

Ngô Tuyết Nhạn thấy Phương Triết trong nháy mắt liền thanh lý tất cả mọi người, lại hâm mộ lại thất lạc. Đi đến mấy người kia thi thể bên người, mở ra, nói: "Không có gì vật hữu dụng. Chúng ta đi thôi. Nếu như nơi này cũng bị người chiếm lĩnh, ta xem cũng không có gì có thể tìm tòi, không bằng trực tiếp đi. "

Lãnh Mặc nói: "Về sau trên đường e rằng không có vật vô chủ. Nếu như bị người chiếm đồ vật chúng ta cũng không muốn, về sau e rằng muốn chết đói. Ta xem hay là giữ nguyên kế hoạch đi xem một chút a. "

Ngô Tuyết Nhạn nghĩ nghĩ, nói: "Được rồi. "

Lãnh Mặc biết nàng gây khó dễ trong lòng mình khâm, khuyên như: "Không cần lo lắng, chúng ta không cần đi đoạt những cái kia người tốt, tận thế trong ác nhân còn nhiều mà, chúng ta hội có rất nhiều lựa chọn. " nói qua chỉ trước mắt một đồng thi thể, nói: "Những người này đều là từ bên kia tới, chúng ta liền hướng bên kia một đường tìm tòi đi qua, có lẽ có thể có thu hoạch. "

Ngô Tuyết Nhạn gật gật đầu, xòng Lãnh Mặc cười cười, nói: "Hảo. Đi thôi. "

Những người kia nơi trú quân rời đi không xa, đại khái đi 300~400m, Lãnh Mặc đã cảm giác đến một đám nhi người. Hắn cười lạnh một tiếng, đối với Ngô Tuyết Nhạn nói: "Này một đám nhi người, người khẳng định hạ thủ được. "

Ngô Tuyết Nhạn theo chỉ điểm của hắn, tại một tòa trong lầu tìm được những người kia. Một cái trong đó đơn nguyên ở đều là chút quần áo tả tơi, nằm trên giường không nổi thương binh bệnh nhân. Bọn họ đại bộ phận đều vết thương chồng chất, cho dù là người tiến hóa cũng đã rơi xuống tàn tật. Thấy được Ngô Tuyết Nhạn đi vào, bọn họ từng cái một làm như không thấy, có chút sức sống đều tại tự một mình rên rỉ, không có có sức sống quyền trên mặt đất cùng người chết không có gì khác nhau. Trong hành lang một cỗ tanh tưởi, là huyết tinh hòa với đồ cứt đại tao thúi hương vị. Ngô Tuyết Nhạn vừa mới tiến đi, liền bùm lấy cái mũi trốn ra: "Muốn hạng người gì, mới có thể liền loại hoàn cảnh này đều có thể chịu được?"

Nàng lại theo Lãnh Mặc chỉ điểm, tìm được một cái khác đơn nguyên, nơi này liền sạch sẽ nhiều, một tầng không có một bóng người, hai tầng trong thang lầu chận rất nhiều thứ, nhìn qua là một cái đơn giản công sự phòng ngự. Ngô Tuyết Nhạn thấy không gian hẹp hòi, buông xuống trường thương, mang theo đoàn đao đi vào, thấy mấy người đang tại cách hành lang gần nhất một gian phòng ốc bên trong ngủ nướng. Nàng lặng lẽ đi qua đem những người kia bên người vũ khí lấy đi, để cho Hàn Học Lâm canh giữ ở công môn, chính mình thì lên lầu ba. Mở ra lầu ba gian phòng, nhất thời lại càng hoảng sợ. Nơi này không có người tiến hóa, không có Zombie, không có Biến Dị Sinh Vật, chỉ có nữ nhân. Thấy được các nàng thân thể trần truồng co rúc ở trên giường, Ngô Tuyết Nhạn sắc mặt lập tức lạnh xuống, quay đầu hướng theo ở phía sau Phương Triết cùng Lãnh Mặc nói: "Các người đừng đi lên. "

Lãnh Mặc sớm biết trên lầu là cái dạng gì nữa, bởi vì hắn không cần "Tùng" liền có thể trông thấy, đồng thời hắn từ lầu quét nhìn cả tòa lầu, biết bên trong không có cái khác uy hiếp, thấy Ngô Tuyết Nhạn sắc mặt khó coi, lôi kéo Phương Triết đi đi xuống lầu, thuận tiện gọi đi Hàn Học Lâm cùng Tàn Ngọc Tuyên. Bốn người dưới lầu đợi nửa giờ, Ngô Tuyết Nhạn mới từ trong lầu xuất ra, nàng có chút không có ý tứ địa cúi đầu, đối với Lãnh Mặc nói: "Ta nghĩ, đem những thứ kia, cho bọn họ lưu lại. "

Lãnh Mặc không có tỏ thái độ, ngược lại đối với mặt khác mấy người hỏi: "Các người nói sao?"

Phương Triết đám người liếc nhau, đều gật đầu nói: "Lưu lại a, dù sao đều là lương thực, chúng ta ở đâu cũng có thể làm đến, cũng không kém điểm này. "

Lãnh Mặc gật gật đầu, nói: "Chúng ta đi dưới một chỗ. "

Ngô Tuyết Nhạn lần này không hề đi ở phía trước, mà là sai một chút, cùng Lãnh Mặc đi cùng một chỗ, thấp giọng nói: "Ta có phải hay không quá mềm

lòng?"

"Không có. " Lãnh Mặc mặt không thay đổi đáp: "Ta còn tưởng rằng ngươi hội đáng thương các nàng, mang theo các nàng cùng đi nha. "

Ngô Tuyết Nhạn càng xấu hổ : "Kỳ thật ta nghĩ qua. Thế nhưng sợ ngươi không đáp ứng, sẽ không dám nói. "

Lãnh Mặc giả bộ kinh ngạc nói: "Thật sự sao? Ta lúc nào trở thành một cái người có máu lạnh sao?"

Ngô Tuyết Nhạn kinh dị ngẩng đầu, hỏi: "Chẳng lẽ ngươi thật sự hội mang theo các nàng đi sao?"

"Đương nhiên sẽ không. " Lãnh Mặc đương nhiên nói, đón lấy giải thích nói: "Các nàng theo không kịp chúng ta tiến bộ tốc độ, trên đường vẫn sẽ chết, hơn nữa bị chết không có chút giá trị. "

"Ngươi trước kia không phải như thế. " Ngô Tuyết Nhạn hỏi: "Chúng ta trước kia trong đội ngũ cũng có người bình thường, cũng có nữ sinh, thế nhưng ngươi không có buông tha cho bọn họ. Bây giờ trong đội ngũ cũng có người bình thường, ngươi cũng không có buông tha cho bọn họ. Ngươi chẳng những huấn luyện bọn họ, còn cho bọn họ vũ khí, cho bọn họ cơ hội. Nhưng vì cái gì hiện tại ngươi muốn buông tha cho những nữ nhân kia? Các nàng có cái gì bất đồng?"

"Đội ngũ chúng ta trong, có người bán đứng thân thể đổi lấy đồ ăn sao?" Lãnh Mặc nghiêm túc nói: "Không có. Đội ngũ chúng ta trong kia chút nữ sinh, thẳng đến chết trận cũng không có làm loại sự tình này. Tiểu Tề tại xóm nghèo bụng ăn không no, cũng không có đi đến con đường này. Bạch Lộ đại khái cùng ngươi nhắc tới qua, ta đã từng thấy qua một cái nữ Zombie, khi còn sống trong phòng đồ đầy khí than, dựa vào cái bật lửa đem những cái kia nghĩ xâm phạm nàng người tiến hóa bức lui. Mà Vương Thu Tư đâu này? Nàng là người tiến hóa, lại bỏ qua bạn trai của mình, làm như ta lần nữa nhìn thấy nàng, nàng còn sinh hoạt rất khá, trên người một chút tổn thương cũng không có. Cho nên, không muốn nói cùng cái gì nhu nhược, cái gì vận mệnh, cái gì bất đắc dĩ, cái gì bị ép. Tất cả mọi người đường ra, đều là mình tuyển. "

Lãnh Mặc thấy Ngô Tuyết Nhạn cúi đầu không nói thêm gì nữa, biết nàng đã tán thành lời của mình, chỉ là tâm tình có chút uất ức, lại đổi lại đề tài nói: "Vừa rồi Phương Triết tiêu diệt tám người kia thời điểm, ta chú ý tới nét mặt của ngươi. Ngươi có phải hay không cảm thấy, tim không cho phép mình tại trong đội ngũ định vị sao?"

Ngô Tuyết Nhạn hay là không nói lời nào, thế nhưng cũng không có phản đối.

Lãnh Mặc nói tiếp: "Kỳ thật mỗi người đều là đa tài. Định vị đều là căn cứ đội ngũ tình huống tùy thời thay đổi. Phương Triết nguyên lai là công nhân bốc vác, lái xe, hiện tại trở thành chủ công tay, cũng là bởi vì đội ngũ tình huống thay đổi, có vũ khí mới. Ta nguyên lai luôn là cho mọi người định phương hướng, quyết định, nhưng bây giờ phải chịu trách nhiệm điều tra là được rồi. Đây là bởi vì đội ngũ chính thể tổ chức đề cao, người tiến hóa nhiều. Ngươi cũng phải chú ý cùng thi đấu tiên, cũng không nên bị trước kia định vị trói buộc chính mình. Nếu như có ý kiến gì cũng nghi vấn, có thể nhiều cùng Bạch Lộ điều tra. "

Ngô Tuyết Nhạn vẫn không nói lời nào, nội tâm lại khí đạo: "Ta cùng Bạch Lộ từ nhỏ cùng nhau lớn lên, nhưng bây giờ có ngăn cách, đều là ai tạo thành?"

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46: Ngô trung đội trưởng

"Phía trước nhà khách, là binh sĩ trại an dưỡng cải biến, trước kia xem như phương tiện tương đối hoàn thiện, hiện tại e rằng không được. Bất quá nơi này vật tư dự trữ hẳn là không ít. Chúng ta vừa rồi không có cái gì cảm đến, lần này nhất định phải có thu hoạch. " Ngô Tuyết Nhạn cho mọi người ra lệnh. Bất quá nghe vào Lãnh Mặc trong lỗ tai, càng giống là tự cấp chính nàng tạo áp lực.

Nhà khách chiếm diện tích không nhỏ, bên trong ngoại trừ lầu chính, còn có một cái công viên thức khu biệt thự. Lãnh Mặc phía trước đài tìm tìm, nhảy ra một trương nhà khách bản đồ địa hình, nói: "Cái này thực phẩm nhà kho là chúng ta tất đi địa phương. Mặt khác nơi này là công cụ, cũng đáng được vừa nhìn. Đằng sau khu biệt thự có người, bọn họ trang bị dường như rất tốt, có súng. "

"Đã có thương, vậy chúng ta hay là không nên đi trên chọc, cầm đồ vật liền đi. " Ngô Tuyết Nhạn nói.

Mọi người tới trước công cụ đang lúc nhìn một chút, tìm đến hai bộ côn điện cảnh sát, vũ khí này có điện thì rất thực dụng, thế nhưng không có điện còn không bằng đoản côn, chỉ có thể nói có chút ít còn hơn không. Phương Triết phát hiện rất nhiều dùng chung pin, để cho hân cao hứng phi thường, rốt cục không lo lãng bộ đàm hao tổn điện vấn đề. Mọi người thanh lý xuất hai cái xe đẩy, chuẩn bị đến thực phẩm nhà kho lại tìm tòi một lần. Mới ra công cụ,

Lãnh Mặc nhắc nhở: "Khu biệt thự người tới. Khả năng phát hiện chúng ta. "

"Mọi người đề cao cảnh giác, đều đứng phân tán điểm. " Ngô Tuyết Nhạn nói: "Không biết đối phương cái gì lai lịch, có thể hay không đối thoại. "

Lãnh Mặc ý bảo Phương Triết trốn đến một tòa giả sơn đằng sau, chính mình trốn đến một chiếc xe hơi đằng sau, Hàn Học Lâm cùng Tàn Ngọc Tuyền tất cả đẩy một cái xe đẩy, đi đến xa xa, cũng tìm địa phương trốn đi. Ngô Tuyết Nhạn thì chủ động đón đối phương đi qua, vừa đi vừa cao giọng nói: "Người ở bên trong, chúng ta không có ác ý, thỉnh không cần nổ súng!"

Trong nhà khách người không ai nói chuyện, qua thêm vài phút đồng hồ, cũng cho ra một người, cao giọng nói: "Các người là người nào?"

Ngô Tuyết Nhạn nói: "Chúng ta là qua đường, mới từ Bình Dương cứ địa qua, chuẩn bị Bắc thượng đi kinh đô. Các người là người nào?"

Người kia nói: "Chúng ta là đến nơi đây du lịch, bị vây ở chỗ này. "

Ngô Tuyết Nhạn nói: "Mấy vị nếu như không ngại, chúng ta cầm vài thứ liền đi. "

Đối phương ra ngoài ý định hào phóng: "Không quan hệ, các người tùy tiện cầm. Chúng ta cũng chuẩn bị rời đi, những thứ kia mang không đi. "

Ngô Tuyết Nhạn quay đầu lại nhìn xem Lãnh Mặc, lại quay người hô: "Tiểu Hàn tiểu Tàn, đi nhà kho nhìn xem. "

Đối diện người kia cười nói: "Mấy vị không cần như vậy cảnh giác, chúng ta cũng không phải cùng hung cực ác người. Các người nếu như lo lắng, ta để cho các huynh đệ đều rút về. " nói qua vung tay lên, hai người từ công sự che chắn bên trong đi ra, cầm súng lục rút lui quay về một bộ trong biệt thự. Người kia nói tiếp: "Ta vừa mới nhìn đến, các người có năm người, một cái trong đó còn có súng trường, không kêu đi ra, mọi người quen biết một chút sao?"

Ngô Tuyết Nhạn quay đầu nhìn xem Lãnh Mặc, thấy hấn lác đầu, cao giọng nói: "Hay là trốn đi tương đối an toàn. Đa tạ ngài hùng hồn, chúng ta cầm đồ vật liền đi. "

Người kia gật gật đầu, khen: "Tiểu cô nương, người rất tốt, tính cảnh giác rất cao, đáng bồi dưỡng. Nói thật cho người biết, chúng ta kỳ thật không phải là du khách, mà là Tuyền Thành căn cứ chiến sĩ. Tới nơi này, vốn là vì đem thù trường tiểu nữ nhi đón về. Nhưng là chúng ta thương vong quá lớn, một cái dãy chỉ còn lại hai người, viên đạn cũng không nhiều, xe cũng hư mất, cho nên vây ở nơi này. Các người nhìn qua đều là ở bên ngoài rèn luyện qua người, không biết có thể hay không mang lên chúng ta, cùng đi đoạn đường?"

Ngô Tuyết Nhạn trầm ngâm không có trả lời. Người kia nói tiếp: "Từ nơi này bắc Thượng Kinh đều, Tuyền Thành cứ địa là phải qua đây, mọi người vừa vận tiện đường. Hơn nữa chúng ta cũng không phải đi nhờ xe dạng ăn cơm chùa. Chúng ta nơi này có bảy người, đều là người tiến hóa, trong đó bốn cái đều là trưởng thành nam tính, cũng không có thiếu súng ngắn súng trường. "

Ngô Tuyết Nhạn nghe xong hấn giới thiệu, ngược lại cảnh giác nói: "Các người thực lực mạnh như vậy? Còn cần cùng người khác kết bạn mà đi sao?"

Người kia bắt đầu dĩ lác đầu, nói: "Nhân số tuy nhiều, sức chiến đấu chưa đủ a. Mặc dù có bảy người tiến hóa, thế nhưng chỉ có ba người sở hữu dị năng, trong đó còn có một cái phải không đến mười tuổi hải tử, không thể tham dự chiến đấu. Ta đem bọn họ kêu đi ra, người vừa nhìn mình bạch. " nói qua quay người hướng phía sau phát phát tay, trong biệt thự đi ra sáu người.

Dẫn đầu một người mặc y phục tác chiến, bùng súng trường, trên người đeo đầy trang bị, hiển nhiên là cái chân chính chiến sĩ. Đằng sau đi theo một cái khí chất cao quý chính là nữ nhân, cho dù ở tận thế, cũng mặc được mười phần chú ý, phảng phất đang chuẩn bị tham gia một hồi tiệc tối. Nữ nhân mang theo hai cái hải tử, nam hải đại khái mười tuổi, ăn mặc một thân lượng thân cắt quần áo Tây phục; nữ hải niên kỷ nhỏ hơn, đại khái năm sáu tuổi bộ dáng, hoạt bát khả ái, mang theo tiểu hồng mào. Cuối cùng hai người một béo một gầy, vừa rồi đều gặp, đều cầm một khẩu súng, béo kia cái ăn mặc phổ thông, mang trên mặt hiền lành mỉm cười; gầy kia cái ăn mặc tửu điểm nhân viên phục vụ y phục, lớn lên có chút hèn mọn bỉ ổi.

Lúc trước cùng Ngô Tuyết Nhạn thương lượng người, chỉ vào phía trước nhất chiến sĩ nói: "Có hai người chúng ta là đi qua huấn luyện chiến sĩ, cũng chỉ có chúng ta có thể sử dụng dị năng chiến đấu. Ta là lực lượng tăng cường, hấn là lãnh đồng thuật. Những người khác đều là dân chúng bình thường, tận thế về sau cũng không có trải qua chiến đấu. "

Ngô Tuyết Nhạn nhìn nhìn mấy người này, nói: "Ta cũng cần cùng các đội viên nghiên cứu một chút. "

Đối diện hai cái quân nhân bữu mồi, nhưng vẫn là nói: "Không có vấn đề. Hi vọng các người không muốn làm quan liêu tác phong, một điểm nhỏ vấn đề liền nghiên cứu mấy giờ. "

Lãnh Mặc điệu bộ để cho Phương Triết không nên động, chính mình từ che dấu địa phương xuất ra, đi đến Ngô Tuyết Nhạn bên người, thấp giọng nói: "Ta có thể cảm giác đến người, đều ra, thế nhưng này đằng sau an dưỡng khu diện tích quá lớn, có mấy bộ biệt thự ta cảm ứng không được, cho nên cũng không thể xác định có hay không cất giấu người khác. Phương Triết không nên động, trong chốc lát Ngô Tuyết Nhạn ngăn chặn bọn họ, ta tìm cơ hội đến đằng sau chuyển vừa chuyển. Mặt khác, không muốn đem năng lực của chúng ta báo cho bọn họ, ta hoài nghi bọn họ đều có chỗ giữ lại. "

Nói xong cùng Ngô Tuyết Nhạn một chỗ, đi đến những người này trước mặt, hỏi: "Vị tiên sinh này, không biết xưng hô như thế nào?"

Đầu lĩnh đáp: "Ta là Ngô Thành Kiến, cảnh vệ trung đội trưởng. Đây là của ta binh, Hồ Hiểu Vinh. "

Lãnh Mặc hỏi: "Ngô trung đội trưởng, ngài nơi này không biết có còn hay không vũ khí đồ phòng ngự lưu lại? Ta nhìn vị này trên người áo chống đạn, thế

nhưng là hãm mộ rất a. "

Ngô Thành Kiến ha ha cười nói: "Đương nhiên là có có dư. Chúng ta dọc theo con đường này hao tổn không ít huynh đệ, những trang bị này còn lại vài món. Hồ Hiểu Vinh!"

"Đến!"

"Mang vị tiểu huynh đệ này, đi xem một chút trang bị. "

"Vâng!"

Lãnh Mặc nhìn nhìn hai người đối thoại cùng động tác, thầm nghĩ: "Này hành động diễn xuất, đều là tự nhiên, xem ra bọn họ thật sự là quân nhân. " vừa muốn, một bên theo phía trước mặt Hồ Hiểu Vinh, cùng đi tiến biệt thự.

Biệt thự này trong Lãnh Mặc đã cảm giác qua, liền kia mấy bộ áo chống đạn để ở nơi đâu đều rõ ràng rành rành, chỉ là vì không bại lộ chính mình dị năng, mới kiên nhẫn đi theo Hồ Hiểu Vinh đằng sau. Cảm lấy áo chống đạn, Lãnh Mặc không có ý tứ mà hỏi: "Cái này, làm sao mặc? Không có ý tứ a, tiểu dân chúng, không kiến thức qua. " Hồ Hiểu Vinh ha ha cười, nói: "Bình thường. Thứ này chúng ta bình thường cũng rất ít dùng đến, làm nhiệm vụ thời điểm mới mặc. " nói qua giúp đỡ Lãnh Mặc mặc vào một kiện.

Lãnh Mặc vừa sửa sang lại trang bị vừa hỏi: "Tuyền Thành bên kia, cách nơi này dường như cũng không gần a? Các người liền xe cũng vô dụng, trực tiếp đi tới?"

Hồ Hiểu Vinh nói: "Làm sao có thể, chúng ta tới thời điểm có xe. Thế nhưng là cao tốc quốc lộ đều là chắn, xe không qua được, cuối cùng chỉ có thể ném ở nửa đường lên. Này thay đổi thành bộ hành, thế nhưng là chịu tội. Tốc độ chậm một chút còn dễ nói, chúng ta làm lính, cũng không sợ bị liên lụy. Thế nhưng là khắp nơi Biển Dị Sinh Vật trốn không thoát a. Đoạn đường này đi tới, chúng ta thế nhưng là thêm kiến thức, ven đường một cái bụi cỏ, liền có thể là biến dị Bọ Ngựa; trong nước mấy cây thảo, chính là Tích Dịch mỗi nhữ; buổi tối mới vừa ngủ, để cho nhánh dây quần lên hấp thành người làm. Chúng ta cảnh vệ đây vốn là đầy biên, đến nơi này chỉ còn lại năm người, cũng đều là nửa chết nửa sống. "

Lãnh Mặc làm làm ra một bộ kinh ngạc biểu tình, nói: "Ai ôi!!!! Các người này kinh lịch cũng quá mạo hiểm. Chúng ta từ Bình Dương qua, trên đường đi cũng không có cảm thấy có nguy hiểm gì, liền gặp được một lần con chuột bầy, cùng chúng ta gặp thoáng qua, không có gạch. Tuyền Thành bên kia hoàn cảnh như thế nào đây? Bình Dương bên kia nói là cái cơ sở đấy, kỳ thật có thể không chế chính là thị trấn bên cạnh một ít khối, ngoại trừ có nước có điện, cái khác cũng đã ngoại cấm trại cũng không có gì sai biệt. "

Hồ Hiểu Vinh tự hào nói: "Bình Dương rốt cuộc chỉ là thị trấn, cũng không thể yêu cầu quá cao. Tuyền Thành liền không giống với lúc trước, vốn chính là tỉnh lỵ, xung quanh phương tiện hoàn thiện, nhân tài cũng nhiều. Ví dụ như quân đội chúng ta, tại kia phụ cận liền có mấy cái cứ địa. Tuy nói tận thế ngay từ đầu, tất cả mọi người có không ít tổn thất, thế nhưng còn dư lại binh sĩ thu nạp, của cải hay là không ít. Cho nên Tuyền Thành bên kia cùng với tận thế lúc trước cũng như. "

Lãnh Mặc thầm nghĩ: "Chỉ sợ là miệng cộp gan thò a. Nếu quân đội thật sự mạnh như vậy thế, vì cái gì chỉ có các người một cái cảnh vệ đây chạy xa như vậy xuất tới cứu người? Chẳng lẽ không phải là bốn phía Bình Loạn, xây dựng đội quân tiền tiêu sao?" Trong miệng vẫn nói chuyện phiếm đồng dạng, hỏi: "Vừa rồi Ngô đội trưởng nói có ba người đã thức tỉnh dị năng, trừ các người nhị vị, còn có một cái hài tử, là kia cái tiểu nam hài sao? Năng lực gì?"

Hồ Hiểu Vinh nói: "Chính là hấn. Hấn năng lực là ma văn. Chính là tại một thứ gì bên trên vẽ xuất một ít chữ như gà bới, sau đó thứ này liền có cái khác thuộc tính. Ví dụ như này áo chống đạn, nếu là hấn có thể vẽ lên Ma văn, khả năng sẽ càng chắc chắn, càng nhẹ nhàng. "

"Năng lực mạnh mẽ a!" Lãnh Mặc lần này là chân tâm thật ý đã tán thưởng, "Vừa vặn thích hợp các người những cái này thế lực lớn. Có hảo trang bị, đối với các người những cái này xong ở tiền tuyến cũng là một cái bảo đảm a. "

"Ai!" Hồ Hiểu Vinh thở dài nói: "Năng lực muốn nói mạnh mẽ, là thật mạnh mẽ; muốn nói yếu, cũng là thực yếu. Này Ma văn không phải là tùy tiện họa. Phải căn cứ vật phẩm hình dạng không ngừng nghiên cứu không ngừng điều chỉnh, tài năng cuối cùng xuất thành quả. Cho nên vị kia Tiểu Thiếu Gia a, hiện tại cũng là tay mơ một cái. Chỉ có thể đợi trở về nhà, có quân đội duy trì, lại chậm rãi phát triển a. "

Lãnh Mặc gật gật đầu, nói: "Nguyên lai như thế. Kia các người còn không mau một chút trở về?"

Hồ Hiểu Vinh bắt đầu nói: "Chúng ta vốn cũng muốn về sớm một chút. Thế nhưng là vị kia bà cô không muốn đi a. " hấn thần bí nói: "Nghe nói nàng cùng trong nhà quan hệ không tốt, trước kia hôn nhân là một hồi chính trị giao dịch, cho nên không những mình không muốn trở về, cũng không muốn để cho nhi tử trở về vì trong nhà hiệu lực. "

Lãnh Mặc nhíu mày nói: "Nữ nhân này nghĩ như thế nào ? Lúc này còn phát cáu. Cho dù không là trong nhà hiệu lực, cũng nên trở về qua qua ngày tốt lành, trốn ở bên ngoài chịu tội có ý gì?"

Hồ Hiểu Vinh không biết nhớ tới cái gì, nghiêng đầu sang chỗ khác nói: "Một người có một người ý nghĩ. Việc này ngoại nhân cũng chen miệng vào không lọt. "

Lãnh Mặc gật gật đầu, hỏi: "Bên ngoài kia mấy bộ biệt thự, các người đều tìm tòi qua sao? Bên trong không có vật gì a?"

Hồ Hiểu Vinh nói: "Sớm nhìn qua. Nên thanh lý cũng đều thanh lý. " hấn chỉ vào tới xa xôi một bộ biệt thự nói: "Thì thế đều chồng chất tại kia bộ đồ trong biệt thự. Vốn nên là lập tức đốt đi hoặc là chôn, có thể là chúng ta nhân thủ quá ít. Cho nên định đi lúc trước phóng nắm lửa. "

Lãnh Mặc lại hỏi: "Các người đã tới đã bao lâu? Tân quán này trong ngoại trừ kia người một nhà, cái khác người sống sót đều người nào vậy? Đi theo các người đằng sau kia một béo một gầy, đều là người nào?"

Hồ Hiểu Vinh nói: "Những người khác, chết thì chết chạy chạy. Kia người gầy là tân quán phục vụ viên, gọi Lương Tân; mập mập gọi gì biết ta, là về sau chạy nạn tiến vào, cùng chúng ta trước sau chân, tới một tuần. Đây hai người danh tự đều rất trêu chọc. "

Lãnh Mặc lựa chọn lông mi, nói: "Kỳ thật tên của ta cũng rất trêu chọc, ta là Lãnh Mặc. "

Hồ Hiểu Vinh lúng túng sờ sờ cái mũi, hỏi: "Đây là của người này tên thật sao? Ha ha, a, không có ý tứ..."

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47: phân biệt thăm dò

"Rốt cuộc muốn không nên cùng bọn họ kết bạn đi Tuyền Thành đâu này?" Lãnh Mặc tuy đem Ngô Tuyết Nhạn đẩy đi ra thương lượng, thế nhưng quyết định biện pháp còn phải dựa vào chính mình.

Nếu như mang lên bọn họ, bảy người tiến hóa, đương nhiên là một cái rất lớn trợ lực, hưởng chi trong đó còn có mấy người tại Tuyền Thành quân đội có phần có sức ảnh hưởng. Mặt khác, quân nhân tại đại bộ phận dưới tình huống, đều có thể tạo được ổn định nhân tâm tác dụng. Tựa như tại tận thế trước, nếu ngồi đường dài xe thì trong xe có mấy cái quân nhân, người liền sẽ cảm thấy rất an toàn. Tận thế về sau cũng là như thế, trong đội ngũ có quân nhân, cảnh sát, tất cả mọi người sẽ cảm thấy càng an tâm.

Nhưng là đối phương rõ ràng cất giấu chính mình tiểu tâm tư, vô luận là Ngô Thành Kiến, hay là Hồ Hiểu Vinh, đều có giấu diếm đồ vật; kia cái Đại tiểu thư Mạnh Lam nhìn ánh mắt của người bao hàm thâm ý; hai cái hài tử cũng khác hẳn với thường nhân; Lương Tân thỉnh thoảng địa nhìn lên Đại tiểu thư; chỉ có gì biết ta dường như một bộ thờ ơ bộ dáng. Có lẽ bọn họ chỉ là có bản thân việc riêng tư, có lẽ sinh hoạt hoàn cảnh để cho bọn họ đối ngoại người bảo trì cảnh giác, thế nhưng cũng không bài trừ bọn họ kỳ thật trong lòng còn có ác ý.

"Nếu như Cao Luận, đại khái có thể nhìn ra bọn họ đã ẩn tàng cái gì a. " Lãnh Mặc nhớ tới lần đầu gặp Cao Luận thì tình cảnh: Lúc ấy đội ngũ của mình chỉ có hai người, gặp được cùng thực lực của chính mình gần tương đương người xa lạ, lại có thể không chút do dự tiếp nhận đối phương. Hiện tại đội ngũ lớn mạnh, trang bị tăng lên, lương thực đầy đủ, dị năng tăng cường, chính mình ngược lại càng thêm cẩn thận.

"Thật sự là giang hồ càng lão, lá gan càng nhỏ a. Ta tích lũy tài phú, ngược lại trở thành chính mình tiến thủ liên lụy. Ngay tại mười ngày trước, ta còn đang giáo dục Tướng Học muốn có đủ 'Tận thế tư duy' ; ngay tại mấy ngày hôm trước, ta còn tại báo cho Hàn Học Lâm bọn họ 'Tận thế chính là đánh bạc' ; ngay tại ngày hôm qua, ta còn đang hỏi Vương Mạn Nhu 'Có hay không có chết ở nửa đường chuẩn bị' . " Lãnh Mặc thăm hạ quyết tâm: "Hiện tại, ta cho các người làm tâm gương a. Liền đánh bạc bọn họ không có ác ý. "

Tuy làm ra mạo hiểm quyết định, thế nhưng đánh bạc cũng không phải là khinh xuất, chung quy chú ý chút kỹ xảo. Thừa dịp Ngô Thành Kiến bọn họ đi thu dọn đồ đạc thời điểm, Lãnh Mặc đối với đội viên khác chăm chú dặn dò một phen, yêu cầu bọn họ: Thứ nhất, không muốn nhanh mồm nhanh miệng, đem tình báo của chúng ta đều báo cho người ta; thứ hai, phải chú ý giám thị hành động của bọn hắn, nói bóng nói gió địa tìm hiểu tin tức, không muốn khiến cho bọn họ cảnh giác; thứ ba, phải chú ý an toàn, vô luận là lúc nghỉ ngơi, hay là thời điểm chiến đấu, đều lưu lại tưởng tượng. Cuối cùng còn quyết định một ít chi tiết, ví dụ như làm người khác hỏi chính mình dị năng là cái gì, ứng nên như thế nào trả lời. . . , cũng muốn cầu bọn họ sau khi trở về, trước tiên đem này ba mảnh giao cho cho những người khác.

Ngô Thành Kiến đám người thu thập xong đồ vật, nên mang mang, nên ném ném, nên thiêu thiêu. Sau khi đi ra, Ngô Tuyết Nhạn nói: "Chúng ta còn có mấy cái đội viên tại phụ cận chờ. Chúng ta đi trước hội hợp bọn họ, sau đó quyết định bước tiếp theo hành trình. " dứt lời mang theo đội ngũ hướng đoàn xe phương hướng đi đến.

Ngô Thành Kiến nghe được bọn họ còn có đội viên, có chút ra ngoài ý định, bất quá cũng không có nhiều lời, mấy người đem Mạnh Lam mẫu tử ba người hộ ở bên trong, đối với bất kể người khác không để ý.

Lãnh Mặc cố ý rút lại phía sau vài bước, cùng xe đẩy Hàn Học Lâm, Tân Ngọc Tuyền đi cùng một chỗ. Hàn Học Lâm nhú mày nói: "Lãnh ca, tuy lần này mang về không ít lương thực, nhưng là vừa mang về bảy người, tiêu hao lương cũng đề cao. Lương thực vẫn không đủ ăn. Người tiến hóa cùng Biến Dị Sinh Vật ăn được quá nhiều, chúng ta điểm này dự trữ e rằng đều chống đỡ không được Tuyền Thành cứ địa. "

Lãnh Mặc an ủi: "Không nên gấp gáp. Không phải là còn muốn đi nội thành mặt phía bắc sao? Bên kia tới gần cánh khu, khách sạn nhiều, khẳng định có hàng tồn. Lại nói Bắc thượng trên đường còn sẽ có tiếp tế. Đương nhiên người trong chỗ lát hợp thời điểm, cũng đem tình huống này cùng tất cả mọi

người thông báo một chút, cường điệu một chút tìm tòi đồ ăn tầm quan trọng. "

Cùng Khương Bạch Lộ hội hợp, nhìn thấy hai cái người tiến hóa cùng bốn cái biến dị thú, Ngô Thành Kiến đám người chấn động, hiển nhiên đội hình như vậy vượt ra khỏi bọn họ nhận thức. Bất quá mấy người này đều rất có lòng dạ, rất nhanh liền thần sắc như thường. Giúp nhau giới thiệu, Ngô Tuyết Nhạn triệu tập tất cả mọi người mở cái ngân hội, chủ yếu cường điệu hai điểm, một là lương thực không đủ, cần tiếp tục thu thập vật tư. Hai là trong đội ngũ không nuôi dưỡng người rảnh rỗi, không có lão ấu phụ nữ và trẻ em khái niệm. Đón lấy cho tất cả mọi người một lần nữa phân phối cổ xe, Phương Triết vẫn điều khiển Bì Táp mở đường, phó giá ra sao biết ta, Ngô Tuyết Nhạn cùng các sủng vật lách vào ở phía sau dãy; chính giữa xe vận tải do Hồ Hiểu Vinh điều khiển, phó giá là Hàn Học Lâm; Lãnh Mặc cùng Khương Bạch Lộ vẫn khai mở cuối cùng một cổ cảng Dã Xa, do Ngô Thành Kiến ngồi ở xếp sau giám sát; những người khác toàn bộ tiến vào xe vận tải thùng xe.

Trên đường đi, Lãnh Mặc câu được câu không địa cùng Ngô Thành Kiến nói chuyện phiếm, Khương Bạch Lộ ngồi ở một bên không nói một lời.

Ngô Thành Kiến hỏi: "Lãnh Huỳnh Đệ, các người đi kinh đô, là vì nhà tại nơi này sao?"

Lãnh Mặc nói: "Ngô Tuyết Nhạn nhà tại nơi này, chúng ta đều là tiện đường. Tiến vào Trục Lệ, chúng ta nên tách ra. "

Ngô Thành Kiến mặt lộ vẻ tiếc hận, nói: "Tận thế trong, có như vậy một chi đội ngũ có thể khó khăn a. Tách ra, còn muốn tìm phù hợp đồng đội tất nhiên không thể dễ dàng. "

Lãnh Mặc thần nhiên nói: "Không quan hệ, phân ra phân ra hợp hợp, mới là thái độ bình thường. Ta trước kia cũng tổ qua đội, có chết rồi, có đi, cuối cùng chỉ còn ta một cái. Kinh lịch hơn nhiều, cũng thành thói quen. "

Ngô Thành Kiến đối với lời của hắn cũng không tán thành, lắc đầu, nói: "Những người kia e rằng cùng người không có gì cảm tình. Nếu chính người mang ra ngoài bình, chết ở trước mắt người, đó chính là một loại khác cảm giác. Chúng ta đây rất nhiều người, đều là ta nhìn tận mắt từng bước một lớn lên, kia đều là có thể tánh mạng đối với năm huynh đệ. "

Lãnh Mặc không có ý định cùng hắn tranh luận, nói: "Ta những cái kia đồng đội, cũng là ta nhìn phát triển. Nếu như gặp được bằng hữu mới, ta sẽ không dễ ý lại mang lấy bọn họ phát triển một lần. "

Ngô Thành Kiến biết hắn không nhận có thể tình cảm của mình, theo lời của hắn đề nói: "Mấy cái người bình thường, đều là người mang ra ngoài a? Ta nhìn bọn họ cùng người đều rất thân cận, ngược lại cùng Ngô Tuyết Nhạn các nàng không có gì nói. "

Lãnh Mặc cười nói: "Ngô trung đội trưởng mắt sáng như đuốc a. "

Ngô Thành Kiến vội vàng khoát tay: "Đâu có đâu có. Ta chỉ là hơi hơi lưu ý một chút mà thôi. Người là không tệ lãnh đạo, đối với mấy người kia rất chiều cõ. Điểm này so với Ngô Tuyết Nhạn mạnh mẽ. Kỳ thật lấy người năng lực, hoàn toàn có thể chủ đạo đoàn đội phương hướng a, tại sao phải đem cái tiểu nha đầu kia đẩy tới trước sân khấu tới đâu này?"

Lãnh Mặc nói: "Ngô trung đội trưởng, người đây chính là phạm vào kiêng kỵ. " hắn chỉ bên người Khương Bạch Lộ, nói: "Vị này chính là cùng Ngô Tuyết Nhạn cùng nhau luyện võ, cùng tiến lên học thân thiết. Phương Triết cũng là các nàng cùng một trường học đồng học. Ta mới là một ngoại nhân. Lúc ấy ta mới vừa vào đội thời điểm, các nàng mấy càng nhiều, có chín người. "

"Ai ôi!!!!" Ngô Thành Kiến vội vàng nói xin lỗi: "Cô nương ta cũng không phải là muốn sau lưng nói các người đội trưởng nói vậy, chỉ là nói chuyện phiếm, bực tức, thứ lỗi thứ lỗi. "

Khương Bạch Lộ cười một cái, không nói chuyện, Lãnh Mặc tiếp nhận câu chuyện, nói: "Không cần nói xin lỗi. Ngô trung đội trưởng, ngài nói những cái này, dài quá mắt cũng có thể thấy được, Ngô Tuyết Nhạn mình cũng biết. "

Ngô Thành Kiến nhìn qua vẫn còn có chút xấu hổ, nói sang chuyện khác: "Các người có mấy người, đều là cái gì dị năng? Vừa rồi ta hỏi Ngô Tuyết Nhạn, nàng che che lấp lấp. Kỳ thật chúng ta đi đến cùng nhau, chung quy giúp nhau hiểu rõ, bằng không gặp được đột phát tình huống, phối hợp không tốt, đó cũng không phải là đùa giỡn. "

Lãnh Mặc thâm nghĩ: "Các người chính là đột phát tình huống. " trong miệng lại nói: "Nàng chính là tương đối cẩn thận. Kỳ thật cũng không có gì có thể giấu diếm. Năng lực của ta, là làm cho người ta mê muội. " đón lấy chỉ Khương Bạch Lộ, "Nàng dị năng rất kỳ quái, có thể khiến người cảm thấy sợ hãi, thế nhưng không biết như thế nào khống chế. "

Ngô Thành Kiến nghe xong nhăn cau mày, nói: "Đây là cái gì duyên cớ?"

Lãnh Mặc nói: "Ai cũng không biết chuyện gì xảy ra, cho nên ta mới đem nàng giữ ở bên người, ngồi cuối cùng một chiếc xe, tránh khỏi bỗng nhiên phát tác, xảy ra sự cố. "

Ngô Thành Kiến gật đầu nói: "Không tệ không tệ, là hắn là thời khắc lưu tâm. "

Lãnh Mặc lại nói: "Ngô Tuyết Nhạn dị năng ta cũng không thấy nàng lúc chiến đấu dùng qua, ngược lại là thấy nàng tay không thật nường uy những cái kia sủng vật, đoán chừng là Hòa hệ a. Phương Triết liền hoàn toàn không biết, hắn dường như chính là lái xe thuần thực, thương pháp nhiều, phương diện khác không có gì biểu hiện. Chúng ta trên cơ bản chính là như vậy cái tình huống. "

Ngô Thành Kiến nói: "Người còn chưa nói kia cái Vương Mạn Nhu đâu này?"

Lãnh Mặc phảng phất vừa nhớ tới, nói: "Nàng a. Nàng không là đội chúng ta người. Cùng xe của chúng ta, Bắc thượng tìm người. Năng lực của nàng hẳn là như Spider Man cũng như, bất quá cũng không thấy nàng dùng qua. Đoạn đường này từ Bình Dương đến Đông Sơn, thật sự là quá như ý, một chút nguy hiểm cũng không có. "

Ngô Thành Kiến nhắc nhở: "Đến Đông Sơn đã có thể không giống với lúc trước, nơi này rốt cuộc tới gần cảnh khu, Biến Dịch Sinh Vật quá nhiều. "

...

Bì Táp, ba người cũng ở giúp nhau thăm dò. Phương Triết không có gì chú ý, gì biết ta cũng tựa hồ không quá thả được khai mở, Ngô Tuyết Nhạn tại khoi mào chủ đề.

"Người làm thế nào cùng bọn họ đi đến cùng một chỗ?" Ngô Tuyết Nhạn hỏi.

"Chạy thoát thân nha, không có đầu con ruồi cũng như, không biết làm sao lại đụng tới đó. " gì biết ta cười nói.

Ngô Tuyết Nhạn đối với đáp án này có thể không hài lòng, lại hỏi: "Người là người địa phương sao? Trước kia là làm việc gì?"

Gì biết ta cười nói: "Tại cơ quan chánh phủ, làm văn phòng công tác. Hầu hạ lãnh đạo, nghênh đón mang đến, mò mẫm bận rộn. "

Ngô Tuyết Nhạn nói: "Người công việc này thật tốt. Chúng ta đều muốn, nếu như tốt nghiệp có người làm việc như vậy, cả đời liền không lo. "

Gì biết ta cười lắc đầu, nói: "Kia một nhóm đều khó xử của mình a. Người khác cảm thấy chúng ta lại thanh nhàn, lại thể diện, kỳ thật không biết khổ cho của chúng ta. Công tác nhiều năm như vậy, ta sẽ không cùng qua vợ con. " hần phảng phất lâm vào đi qua trong hồi ức, thanh âm cũng có chút nghẹn ngào: "Năm đó ta vừa lên làm lãnh đạo thư ký, nội tâm cao hứng a, nghĩ đến có thể ôm vào đại thô chân, nhà của chúng ta nghèo mấy bồi người, đến nơi này của ta liền có thể trở mình. Thế nhưng là cơ hội này đến từ không dễ a, bao nhiêu người ở bên cạnh, đỏ hồng mắt nhìn chăm chăm nha. Ta lúc ấy cùng với lão bà nói, từ nay về sau, nhà này ta e rằng chẳng quan tâm, chúng ta hải tử, ba mẹ của ta, liền đều giao cho người rồi. Kia hai năm ta thật sự không có vì trong nhà thao một chút tâm, vợ của ta toàn bộ giúp ta khiêng hạ xuống rồi. Có một lần cho nhà gọi điện thoại, ta chợt nghe lấy của mẹ ta thanh âm có chút hoảng hốt, ta nghĩ đó là ta ma ma sao? Có phải hay không gọi lộn số? Nhưng khi nhìn số điện thoại đi động không sai a! Người nói ta ngay cả thân nương thanh âm đều nhanh đã quên. "

Ngô Tuyết Nhạn nhìn hần rất có ghi một thiên hồi ức lực tư thế, nhanh chóng ngắt lời nói: "Bận rộn là bận rộn một ít, thế nhưng người bị người tôn trọng a. Phía dưới người đều sợ người đi, người cũng không ít ăn cầm tạp muốn a?"

Gì biết ta ngượng ngập cười một tiếng, nói: "Hoàn cảnh tạo nên người a. Ta muốn là không điểm bím tóc tại lãnh đạo trong tay, người ta có thể yên tâm dùng ta sao? Ta muốn phải không đối với phía dưới hung ác một ít, bọn họ có thể nghe ta chỉ huy sao? Ta muốn phải không vì bằng hữu hương thân làm ít chuyện, ba mẹ ta có thể trôi qua thoải mái sao?"

Ngô Tuyết Nhạn bùi bùi nói: "Đều là mượn cớ, người coi như là không lo bí thư, chẳng lẽ liền sống không nổi nữa? Chẳng lẽ có thể so với nông dân công nhân cày vát vả?"

Gì biết ta nói: "Người nói cái này đạo lý, ta đương nhiên biết. Có thể là có chút cảm giác, người một khi cảm nhận được, liền thật sự không muốn buông xuống. Người xem ta trở thành thư ký, mọi người kính ta sợ ta. Ta cảm giác trước kia không có nhận thức qua, cảm thấy bất quá chỉ như vậy, còn muốn lấy có một ngày ta trở thành thư ký, cũng sẽ không cáo mượn oai hùm khi dễ người khác. Thế nhưng về sau ta cảm nhận được, thật sự là không bỏ xuống được, vừa nghĩ tới có một ngày ta xuống chức dưới cương vị, đó chính là toàn tâm đau a, ngấm lại đã cảm thấy tâm đều nhảy ra ngoài. "

Ngô Tuyết Nhạn nói: "Người ngược lại là đủ thẳng thắn thành khẩn. "

Gì biết ta vung tay lên, cười nói: "Ta chính là nghĩ đến thật nhiều mà thôi. Kỳ thật mỗi người đều có loại kinh nghiệm này. Nói ví dụ Ngô đội trưởng người. Người mặc dù không có tham gia công tác, thế nhưng khẳng định cũng có được qua những vật khác a. Người xem người xinh đẹp như vậy, khẳng định có người truy đuổi người đi. Loại kia bị người săn sóc, bị người bảo vệ cảm giác, người tổng thể gặp qua a. "

Ngô Tuyết Nhạn mặt đỏ lên, nàng nhớ tới chính mình "Zombie bạn trai", sau đó đương nhiên địa nhớ tới "Bạn trai Terminator" Lãnh Mặc, còn nhớ tới chính mình toàn thân đầm máu thời điểm, Lãnh Mặc ôm trên mình xe xích lô, lại đem mình ôm vào tiệm cơm tình cảnh.

Gì biết ta thấy mặt nàng đỏ, không biết nàng là xấu hổ, vẫn có cái gì chuyện thương tâm, đổi lại đề tài nói: "Đương nhiên bây giờ là tận thế, chuyện trước kia cũng liền tan thành mây khói. Thế nhưng là nhân tính phải không biến thành. Các người đều sở hữu dị năng a..."

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 48: không thể không đề phòng người

Gì biết ta nhắc đến "Dị năng", Ngô Tuyết Nhạn lập tức cảnh giác lên.

Chỉ nghe hắn nói tiếp: "Người tiến hóa, sở hữu dị năng. Loại cảm giác này người chung quy có nhận thức a. Nếu như bỗng nhiên thân thể trở nên yếu đi, dị năng đã không còn. Người hội sẽ không cảm thấy rất thất lạc?"

Ngô Tuyết Nhạn thấy hắn cũng không có hỏi mọi người dị năng hiệu quả, thò ra một hơi, nghĩ nhớ hắn, cảm thấy cũng có chút đạo lý.

Gì biết ta lại đón lấy nêu ví dụ từ: "Người xem chúng ta bây giờ đội ngũ, cũng không tệ a? Mọi người ở chung coi như hòa hợp, thực lực cũng rất mạnh. Thế nhưng là nếu có một ngày, những người này đều... Đều phân tán, đều đều có tương lai riêng, người hội sẽ không cảm thấy rất tiếc? Hội sẽ không cảm thấy rất lưu luyến?"

Ngô Tuyết Nhạn gật gù đầu, nói: "Đây là tự nhiên. "

Gì biết ta thấy nàng có trả lời, lại truy vấn: "Nếu có một ngày, xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, hội chia rẽ đội ngũ của người, tước đoạt người dị năng, người nói người sẽ làm sao?"

"Đương nhiên muốn chiến đấu. " Ngô Tuyết Nhạn không chút do dự nói.

"Vậy nếu như chiến đấu của người hội thương tổn người khác đâu? Nếu như hội thương tổn vô tội đâu này? Nếu như hội thương tổn bằng hữu đâu này?" Gì biết ta chậm rãi hỏi ra ba cái vấn đề, hắn ánh mắt hoảng hốt, phảng phất mình cũng đang tự hỏi đáp án.

"Cái này..." Ngô Tuyết Nhạn do dự một chút, nói: "E rằng muốn đến lúc sau tài năng làm quyết định đi. "

...

Xe vận tải trong xe, đồng dạng tình cảnh cũng ở trình diễn.

Mạnh Lam cùng tất cả mọi người chào hỏi, liền đem nói chuyện trọng điểm đặt ở Vương Mạn Nhu trên người. Có lẽ là bởi vì Vương Mạn Nhu thân thể, để cho hai người có tiếng nói chung, các nàng trò chuyện được mười phần hăng say. Mấy phút đồng hồ sau, Mạnh Lam đem thoại đề từ thời thượng mặc đáp chuyển đến mấy vị đội viên trên người: "Ta nhìn các người trong đội kia cái Lãnh Mặc, dường như rất lợi hại bộ dáng. "

Vương Mạn Nhu nói: "Ồ? Tỷ tỷ người làm sao thấy được ?"

"Nhìn khí chất a. " Mạnh Lam đương nhiên nói: "Mỗi người khí chất là không đồng dạng như vậy. Lãnh Mặc người này, vừa nhìn liền không phải vật trong ao. Dọc theo đường, người khác đều muốn cẩn thận từng li từng tí, duy chỉ có hắn có thể phân ra tâm tư tương trợ người khác. "

"Tỷ tỷ người thật lợi hại!" Vương Mạn Nhu khen: "Ta nói với người, này trong đội lợi hại nhất, chính là hắn. Những người khác đừng nhìn huyền ảo vui mừng, kỳ thật căn bản không phải đối thủ. "

Mạnh Lam hết sức kỳ quái: "Nếu như hắn lợi hại nhất, vì cái gì bản thân hắn không làm đội trưởng, ngược lại để cho kia cái Ngô Tuyết Nhạn ra lệnh đầu này?"

Vương Mạn Nhu bĩu môi, nói: "Ai biết hắn nghĩ như thế nào. Khẳng định cất giấu ý xấu mất chứ sao. Vốn ta vừa gặp được hắn thời điểm, bên người liền chỉ có một Khương Bạch Lộ, lúc ấy hắn liền là chuyện đương nhiên đội trưởng a. Đi tới Bình Dương, chúng ta tách ra vài ngày, lại vừa thấy mặt, Hây A, đội trưởng đổi người rồi. Bọn họ còn nói trước kia liền nhận thức, lúc ấy Ngô Tuyết Nhạn chính là đội trưởng. Ta xem a, chính là kia cái Ngô Tuyết Nhạn tâm cao khí ngạo, Lãnh Mặc hãy theo nàng qua mọi nhà. Về phần hắn cất giấu những cái kia tiểu tâm tư, còn không rõ ràng rành? Nam nhân đều như vậy, trông thấy nữ nhân liền đi không dạng đường. "

Mạnh Lam thấy Vương Mạn Nhu tựa hồ càng nói càng tức giận, khuyên nhủ: "Người cũng đừng đem người nghĩ đến hư hỏng như vậy. Có lẽ người ta chính là nhớ tình cũ nha. Hơn nữa người xem tất cả mọi người ở chỗ này..." Nói qua nhìn xem bên người ngồi lên Tần Ngọc Tuyền cùng Tề Thanh Lôi.

"Sợ cái gì. " Vương Mạn Nhu chẳng hề để ý, "Tỷ tỷ người không biết, mấy người này, đều là Lãnh Mặc mang ra ngoài. Người nói Lãnh Mặc năng lực mạnh mẽ, nhớ tình cũ tình gì gì đó, bọn họ đều khá ái nghe xong. "

Tần Ngọc Tuyền không ngớt lời đáp: "Đúng, đúng. Chúng ta đều là lão đại mang ra ngoài. Nếu không là hắn thu nhận, chúng ta bây giờ vẫn còn ở xóm nghèo trong nhặt cơm thừa nhà. "

Mạnh Lam đối với Tần Ngọc Tuyền cười một cái, đón lấy đối với Vương Mạn Nhu nói: "Người nhắc tới Ngô Tuyết Nhạn liền nổi giận như vậy, có phải hay không cũng đúng Lãnh Mặc có ý tứ a?"

"Ta đối với hắn?" Vương Mạn Nhu kêu lên: "Ta hận không thể mỗi ngày quát hắn. "

Mạnh Lam nghe xong lời này, khóe mắt nhảy lên, thuận thế cười nói: "Hảo muội muội như thế nào lớn như vậy hỏa khí a. Người có thể có hôm nay, còn

không đều là người ta tài bồi, như thế nào giống như là có cừu oán tựa như?"

Vương Mạn Nhu nói: "Người biết huấn luyện như thế nào ta sao của ta? Hẳn để ta trực tiếp đối với Zombie, mình tại đằng sau cầm lấy búa, nói: 'Người muốn là đánh không chết Zombie, liền chính mình chết đi. Nếu muốn chạy, ta liền chém chết người, tránh khỏi tương lai liên lụy ta. ' "

"A?" Mạnh Lam cau mày nói: "Đây không phải xem mạng người như cỏ rác sao?" Nàng nhìn chăm chăm Tần Ngọc Tuyền hỏi: "Các người lúc ấy cũng là như vậy huấn luyện?"

Tần Ngọc Tuyền cùng cười nói: "Chúng ta không phải. Lúc ấy hẳn dẫn tới kỳ quái tương đối nhiều, chính mình quần quít lấy Tang Thi Khuyển đi luyện đao pháp, đối với chúng ta nói: 'Nếu như ta luyện hết các người còn sống, cho dù thông qua. ' "

Mạnh Lam rung mình một cái, nói: "Đây cũng quá hung ác. Bản thân hẳn chẳng lẽ cũng là như thế này luyện ra được?"

Vương Mạn Nhu nói: "Này không ai có thể biết. Hẳn sớm nhất cái đám kia đồng đội, ta ngay cả thấy đều chưa thấy qua. Nghe nói Khương Bạch Lộ gặp qua một cái, là cuối cùng một cái tiểu cô nương, còn là nàng nhìn tận mắt chết. "

Mạnh Lam nghe được tin tức này, đồng tử co rút lại, đón lấy trấn an Vương Mạn Nhu nói: "Muội tử người gặp gỡ như vậy cái giáo quan, thật không biết là phúc hay là họa a. "

...

Thành bắc đến, Phương Triết tại mục tiêu kiến trúc phụ cận, tìm cái địa phương dừng lại, đằng sau hai chiếc xe cũng đi theo ngừng hạo. Tất cả mọi người sau khi xuống xe, Ngô Tuyết Nhạn nói: "Hay là phân thành hai đội, một đội tìm tòi, một đội tại đoàn xe nơi này chờ. Ngô trung đội trưởng, ngài cùng vị này Hồ Huỳnh Đề, đều đi theo chúng ta cùng đi tìm kiếm vật tư a. "

Ngô Thành Kiến nói: "Ngô đội trưởng, theo ta thấy, tìm kiếm vật tư loại sự tình này, lại muốn thân thể khỏe mạnh nhân tài đi. Mạnh tiểu thư mẹ con bọn hắn ba người, hay là lưu lại ở chỗ này chờ a. "

Ngô Tuyết Nhạn nói: "Có đạo lý. "

Ngô Thành Kiến nói tiếp: "Chúng ta cảnh vệ đây, vốn là vì các nàng mà đến, đều rời đi các nàng cũng không thích hợp. Ta xem, để cho hiểu quang vinh lưu lại. Ta cùng Lương Tân, gì biết ta đều đi theo mọi người cùng nhau. "

Ngô Tuyết Nhạn nói: "Hạo. Chúng ta mặc dù có quy củ, thế nhưng cũng không thể không có nhân tình vị. Liền ẩn người nói xử lý. Đội viên cũ trong Khương Bạch Lộ cùng Tề Thanh Lôi mang theo súng vật lưu lại, những người khác đều đi tìm kiếm vật tư. "

Ngô Thành Kiến nhăn cau mày, nói: "Này mấy cái chó, đối với tìm kiếm vật tư rất có tương trợ a, nhất là này đức Mục, điển hình cảnh khuyển. Như thế nào không mang theo trên người, ngược lại lưu ở trong doanh địa đầu này?"

Ngô Tuyết Nhạn giải thích nói: "Này mấy cái Biến Dịch Sinh Vật, đều là tận thế về sau mới cùng chúng ta tổ đội, vẫn không thể rất tốt giao lưu, lưu lại thủ vệ canh gác coi như cũng được, mang ra ngoài dễ dàng chạy loạn gọi bậy, ngược lại cho mình thêm phiền toái. "

Ngô Thành Kiến gật đầu nói: "Nguyên lai như thế. " lại lắc đầu, nói: "Đáng tiếc đáng tiếc. "

Mọi người bộ hành hướng một cái nhà khách đi đến, Lãnh Mặc đi trong đám người, Hàn Học Lâm cùng Tần Ngọc Tuyền đưa hắn cùng Ngô Thành Kiến đám người ngăn cách, Phương Triết đề sát vào thấp giọng nói: "Gì biết con người của ta không đơn giản. Ngô Tuyết Nhạn vốn muốn dẫn đạo chủ đề, bị hắn mấy câu liền mang lệch, về sau toàn bộ nói chuyện quá trình đều là hắn dẫn đạo. Bất quá dường như không có gì miễn cảm nội dung, chủ yếu là đang tự hỏi nhân sinh, nói chút thiện ác được mất triết học vấn đề. "

Lãnh Mặc gật gật đầu, nói: "Người đi kiểm chế Ngô Thành Kiến. "

Kế tiếp là Tần Ngọc Tuyền báo cáo: "Cái kia Mạnh Lam tâm tư rất nhỏ, nói bóng nói gió nghe ngóng không ít chuyện. May mà Mạn Nhu tỷ lanh lợi, nói thật lời nói đối lẫn vào nói, hẳn có thể cho nàng không ít nói dối. Nhất là nàng bộ kia hận người tận xương biểu diễn, cùng thật sự cũng như, Mạnh Lam khẳng định đã tin tưởng. "

Lãnh Mặc cũng là gật gật đầu, nói: "Nàng đây không phải là biểu diễn, là thực hận ta. Bất quá Vương Mạn Nhu người này tin được, sẽ không phản bội chúng ta. "

Cuối cùng là Hàn Học Lâm báo cáo: "Hồ Hiểu Vinh không có quá sâu lòng dạ, có cái gì thì nói cái đó. Chỉ là dường như ở sâu trong nội tâm cất giấu bí mật gì. "

Lãnh Mặc lần nữa gật gật đầu, nói: "Ta cũng có cảm giác. Bí mật này rất có thể cũng không trọng yếu, đoán chừng là hẩn tình cảm của mình vấn đề. "

Nghe xong báo cáo, Lãnh Mặc đem chủ yếu tinh lực đặt ở điều tra, vùng này đã mười phần tiếp cận cảnh khu, sơn Cao Lâm mật, là Biến Dịch Sinh Vật phức kích nơi tuyệt hảo. Vì để cho Khương Bạch Lộ tại trong doanh địa chiếm giữ chủ động, bọn họ một cái súng vật mang theo cũng không có xuất ra, Lãnh Mặc liền biến thành điều tra chủ lực. Ngô Thành Kiến bởi vì không biết Lãnh Mặc năng lực, lúc này biểu hiện được càng thêm cẩn thận, không ngừng mà dùng kính viễn vọng bốn phía điều tra, liền bước chân cũng thả rất nhẹ. Những người khác chịu ảnh hưởng, đều trở nên rón ra rón rén.

Vương Mạn Nhu thẳm nói: "Tại sao ư? Đề ý như vậy?"

Ngô Thành Kiến một bên cảnh giác bốn phía, vừa nói: "Như thế nào cẩn thận đều không quá phận. Chúng ta tới thời điểm, ngay ở chỗ này lọt vào qua một lần phục kích. "

Vương Mạn Nhu nói: "Ngươi vừa rồi tại sao không nói? Chúng ta có thể đổi lại mục tiêu a. "

Ngô Thành Kiến nói: "Đầu đều cũng như. Từ nơi này đến Tuyền Thành cứ địa, trên đường đi năm bước một ít khó, mười bước một đại nạn, khắp nơi gặp nguy hiểm. Nơi này hay là nội thành, xem như an toàn. "

"Cũng không có người nói được khoa trương như vậy chứ?" Vương Mạn Nhu nói: "Này đều đi một km, cũng không thấy đến có cái gì 'Đại nạn tiểu khó' chạy đến. "

Lãnh Mặc cắt đứt nàng nghi vấn, nói: "Vây khả năng là bởi vì vì bọn họ chạy trốn chậm a. " nói qua xa xa chỉ.

Mọi người theo tay hấn chỉ phương hướng vừa nhìn, chỉ thấy mấy người từ đường đi góc rẽ hoảng hoảng trương trương chạy đến, nhìn thấy bọn họ võ trang đầy đủ tiểu đội, dường như thấy được cứu tinh, rẽ một cái thẳng đến bọn họ mà đến, vừa chạy vừa hô: "Đại đội trưởng Zombie! Chạy mau chạy mau!" Theo lấy bọn họ kêu to, một sóng lớn Zombie từ góc đường phun ra, có chừng bốn mươi năm mươi cái. Những cái này Tang Thi Đô đã trải qua hơn nửa tháng tiến hóa, chạy so với nhân loại chậm không có bao nhiêu.

"Biết có đại đội trưởng Zombie, còn vừa chạy vừa hô, còn hướng chúng ta nơi này chạy. Đây là muốn kéo chúng ta làm đệm lưng a. " Tần Ngọc Tuyền tức giận bất bình.

Hấn vừa dứt lời, kia một sóng lớn Zombie đằng sau lại cùng đi theo xuất ra mấy cái to lớn tang Thi Sơn dê, đều có hơn hai mét cao, mỗi một cái trên người đều ngồi lên một cái Zombie. Những cái này "Dê rừng kỳ sĩ" không nhanh không chậm địa theo ở phía sau, cũng không có tham dự truy kích, thế nhưng mỗi một bước cũng phăng phất dẫm nát trong lòng mọi người.

"Ta đi! Đen khoa học kỹ thuật a! Tang Thi Đô có kỳ binh sao?" Tần Ngọc Tuyền quên rồi mới phần nộ, thay vào đó là thần phục.

Miệng hấn còn không có khép lại, hai bên đường đường đi trong lại chạy ra mấy cái người sống sót, đồng thời mái nhà toát ra mấy cái thon gầy Zombie, những cái này Zombie răng nhọn móng sắc, tung nhảy như bay, lại cũng không tham dự truy kích, mà là tại đem tất cả người sống sót đi đến một chỗ.

"Nhiều binh chủng phối hợp!" Lần này không chỉ là Tần Ngọc Tuyền, mỗi người cũng bị tình huống trước mắt chấn kinh rồi. Mọi người nội tâm không hẹn mà cùng địa xuất hiện một cái ý nghĩ: "Nếu như Zombie hơn mười ngày liền có thể tiến hóa đến nước này, nhân loại còn có thể trọng Kiến Văn rõ ràng sao?"

Nhìn đến mọi người trợn mắt há hốc mồm bộ dáng, Lãnh Mặc biết bây giờ không phải là do dự thời điểm, hấn xông Ngô Tuyết Nhạn một nháy mắt, người sau ngầm hiểu, cao giọng hạ lệnh: "Sáng thương!"

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 49: Zombie tân binh loại

Ngô Thành Kiến đã sớm ngờ tới Lãnh Mặc những người này không có khả năng khẩu súng đều trang bị tại Phương Triết một người trên người, nhưng khi nhìn đến liền Hàn Học Lâm cùng Tần Ngọc Tuyền như vậy người bình thường cũng từ trong lòng ngực móc ra giành được, hay là lại càng hoảng sợ. Hấn hiện tại có chút hối hận yêu cầu hai cái đoàn đội xác nhập, bởi vì một khi có súng trên tay, người tiến hóa ưu thế đã bị suy yếu rất lớn. Hấn vốn cho rằng hai cái đoàn đội sức chiến đấu so sánh là 4:3, chính mình có hơi yếu ưu thế. Về sau thấy được đóng giữ tại đoàn xe người bên cạnh cùng biến dị thú, hấn khỏi đầu chợt dạ. Bây giờ nhìn đến Lãnh Mặc vậy mà cho người bình thường súng lục, hấn biết mình chẳng những đánh mất chủ đạo địa vị, còn có thể biến thành pháo hôi.

"Phương Triết, Ngô trung đội trưởng, các người dùng súng trường tận lực bắn chết mái nhà nhanh nhẹn Zombie. " Ngô Tuyết Nhạn khỏi đầu phân phối nhiệm vụ, "Những người khác đều nhìn chăm chăm trên mặt đất Zombie xạ kích. Ta cùng Lãnh Mặc hội yểm hộ các người, không cần lo lắng bị Zombie cận thân. "

"Vây chút người sống sót thế nào?" Gì biết ta hỏi: "Chẳng lẽ chúng ta liền không quản bọn họ?"

"..." Ngô Tuyết Nhạn có chút do dự.

Gì biết ta lại hướng Ngô Thành Kiến hỏi: "Ngô trung đội trưởng, các người làm lính, năm đó chống lũ kháng chiến, chống chiến động thời điểm làm thế nào làm? Tận thể chẳng lẽ không phải tai nạn? Đôi mặt Zombie chẳng lẽ liền không cứu dân chúng sao?"

"..." Ngô Thành Kiến cũng do dự.

"Bá"! Lãnh Mặc rút ra đoản đao, chiếu vào gì biết cái mông của ta "Ba" địa vỗ, "Ít nói nhảm. Một đám không có tìm được đến đây thương tay mơ, còn muốn lấy như thế nào quân người khác đâu. Cho dù để cho người nhắm ngay người sống sót đánh, người có thể đánh bên trong sao?"

Ngô Tuyết Nhạn biết Lãnh Mặc thái độ, thở ra một hơi, nói: "Nghe ta lệnh cho, chuẩn bị, xạ kích!"

"Phanh! Phanh! Phanh..." Vòng thứ nhất tiếng súng vang lên, hai bên đường phố rớt xuống bốn chiếc nhanh nhẹn tính Zombie thi thể, giữa lộ Zombie ngã sấp xuống hai cái.

"Súng lục của các người trong có 15 phát, cơ hội không nhiều lắm, mỗi một phát đều chăm chú đánh, thế nhưng không muốn do dự. Đánh xong nên trận giáp lá cà." Lãnh Mặc ôm đao đứng ở súng ngắn đội đằng sau, giống như giáo quan, vừa giống như giám quân. Hắn quan sát đến mỗi người hành động, nhất là gì biết ta cùng Lương Tân. Gì biết ta cá nhân tố chất quả thật không tệ, rất nhanh nắm giữ xạ kích yếu lĩnh, thế nhưng vẫn có mấy phát đánh trúng người sống sót, bất quá tại một mảnh loạn tiếng súng, hắn căn bản không biết những cái kia Zombie hoặc người sống sót đều là ai giết. Lương Tân còn kém một chút, tay của hắn một mực run rẩy, đại bộ phận viên đạn đều đánh bay, chỉ có hai ba hạt rơi vào Zombie bày trong, tạo thành hơi nhỏ tổn thương.

Mười lăm phát rất nhanh liền đánh xong, Ngô Tuyết Nhạn hạ lệnh: "Tất cả mọi người lui lại, chính mình tìm địa phương trốn hào. Phương Triết Ngô Thành Kiến, cải biến mục tiêu, bắn chết dê rừng kỳ binh." nói xong nhỏ lên trường thương, nghiêng tiếp từ trên trời giáng xuống nhanh nhẹn hình Zombie. Lãnh Mặc cũng lộ ra đoản đao, cùng ở sau lưng nàng.

Những cái này Zombie tuy trải qua biến dị, làn da cứng cỏi, nanh vuốt sắc bén, không có cảm giác đau, hung hãn không sợ chết, thế nhưng còn bảo lưu lấy sinh vật bản năng, mỗi khi thương ảnh thoáng qua, đều sẽ chủ động trốn tránh. Ngô Tuyết Nhạn chăm đối với nhược điểm của bọn hắn, dưới chân từng bước mọc rễ, thương pháp hư thật kết hợp. Chỉ thấy đầu thương trái dao động phải bày như một mảnh đại xà, đầu rắn mỗi sáng ngời hai ba cái, sẽ bỗng nhiên về phía trước tìm tòi, nhất định có thể đục lỗ một cái Zombie cổ họng. Trong nháy mắt, bốn cái Zombie té trên mặt đất, lúc này Phương Triết hộp đạn vẫn không thay đổi hao. Lãnh Mặc thì là đã đường từ xuất thân, xuất thủ không có gì sáo lộ (*đường theo động tác võ thuật), tới tới lui lui chỉ có một chiêu. Bởi vì cái gọi là "Một chiêu tươi sống, ăn lướt thiên", hắn hai thức đao pháp đều là Khương Bạch Lộ kết hợp kỳ đặc điểm chọn kỹ lựa khéo ra, lúc này đã rất quen thuộc luyện, phối hợp dị năng của hắn, chẳng những miệng lưỡi sắc sảo, còn nghĩ Zombie chém vào huyết nhục văng tung tóe, kia hình ảnh so với Ngô Tuyết Nhạn bên kia càng thêm thâm thiết.

Phương Triết cùng Ngô Thành Kiến thay xong hộp đạn, đối diện dê rừng kỳ sĩ cũng có phản ứng, một hồi "Ngao ngao" kỳ quái trong tiếng kêu, thúc dục sơn Dương Xung. Hai người một vòng bắn tỉa, phía trước hai đầu dê rừng hết lên rồi ngã gục, chỉ là xông đến quá nhanh, thu lại không được thế, đem trên lưng kỳ sĩ nhắc lên rơi trên mặt đất. Kia hai cái kỳ sĩ rõ ràng so với cái khác Zombie lớn hơn một vòng, Lãnh Mặc sợ hãi bọn họ sức chiến đấu quá mạnh mẽ, thừa dịp lấy bọn họ không có đứng lên, lập tức dùng dị có thể không chế ở, xông lên đánh chó mù đường. Ngô Tuyết Nhạn thấy hắn xông đến quá gần phía trước, sợ hãi khó có thể phân tâm, cũng theo sau thủ ở bên cạnh hắn, giúp hắn thanh lý vây quanh cái khác Zombie.

Đằng sau dê rừng kỳ sĩ thấy phía trước ngược lại, lập tức cải biến chiến thuật, hai tay cau lại Dương Giác, mấy cái dê rừng bay lên trời, giẫm lên bên đường kiến trúc bên cạnh nhảy, lảng không đánh tới. Chúng thân thể khỏe mạnh, không ít kiến trúc cũng bị giẫm sập, trên mặt đất sụp đổ đến khắp nơi đều là đá vụn. Phương Triết bọn người ôm đầu chạy trốn từ phía.

Lãnh Mặc lúc này mới nhớ tới, tận thể trước dê rừng, cũng là cân đối tính rất mạnh, tính tình hoạt bát hiểu động sinh vật, xem ra biến thành Zombie, ưu điểm của bọn nó cũng bị bảo vệ lưu lại. Lập tức cao giọng hô: "Đều trốn đi, vào nhà, thả bắn lên!"

Đội viên của hắn đều huấn luyện nhiều lần, kỷ luật nghiêm minh. Những người khác tuy phối hợp không tốt, nhưng là mình cũng không có gì chú ý, nghe được có người chỉ huy, toàn bộ nghe theo. Mọi người đều trốn vào hành lang chật vật trong ngõ, mới lĩnh ngộ Lãnh Mặc dụng ý. Bên ngoài tiểu hình thể Zombie đã bị Lãnh Mặc cùng Ngô Tuyết Nhạn phối hợp giết sạch rồi, chỉ còn lại dê rừng kỳ sĩ lớn như vậy hình thể sinh vật, bọn họ tuy mạnh mẽ đâm tới thời điểm lực phá hoại to lớn, thế nhưng một khi hãm vào hẹp hòi không gian, đã không còn xê dịch chỗ trống, cũng chỉ có thể mặc người chém giết.

Có Phương Triết như vậy người tiến hóa cùng Ngô Thành Kiến giả như vậy binh ở một bên phát ra, lại có Lãnh Mặc không ngừng mà trốn ở góc hẻo lánh sử dụng ám chiêu, để cho dê rừng kỳ sĩ liên tiếp từ không trung ngã trên mặt đất. Chỉ dùng 10 phút, hùng hổ dê rừng kỳ binh liền toàn quân bị diệt, đường đi một lần nữa hãm vào yên tĩnh.

Lãnh Mặc cùng Ngô Tuyết Nhạn dẫn đầu đi đến giữa lộ, đối với còn có sinh mạng dấu hiệu Zombie sinh vật lần lượt bỏ đao. Những người khác cũng cùng đi theo xuất ra, ngoại trừ bỏ đao, còn phải nhìn một chút có hay không người sống sót sống sót.

Lãnh Mặc nhìn nhìn đầy Địa Thi thể, nói: "Nếu là có người trong trận chiến đấu này sống sót, đó chính là chân chính 'Người sống sót'. Tương lai tất có hậu phúc."

Tần Ngọc Tuyền đứng tới đây nói: "Người như vậy khẳng định có vai chính quang sáng, tương lai Lãnh ca người khả năng đều muốn ôm người ta bấp chân nha."

Lãnh Mặc khinh thường địa cười nhạo nói: "Mỗi người đều là cuộc sống mình vai chính. Người khác mệnh lại cứng rắn, đứng ở góc độ của ta, cũng chỉ có thể là phối hợp diễn."

Tần Ngọc Tuyền nhìn nọt nói: "Kỳ thật lão đại nguoi lợi hại như vậy, tại người khác trong sinh hoạt, cũng có thể làm chủ giác. "

Vương Mạn Nhu ở một bên nghiêng mắt nói: "Có thể làm vai chính nhiều người nha. Hần tối đa xem như tình bạn khách mời. "

Lãnh Mặc nhìn nàng một cái, có thâm ý khác địa đối với Tần Ngọc Tuyền nói: "Có người a, đem vai chính vị trí để lại cho người khác, cả đời cũng chỉ có thể làm phôi giắc. "

Vương Mạn Nhu biết hẳn ám chỉ chính là "Cao Luận", "Hừ" một tiếng, không tiếp lời của hắn. Ngô Tuyết Nhạn lại tiếp nhận câu chuyện nói: "Kỳ thật làm phối hợp diễn cũng rất tốt. Mỗi người đều có lựa chọn của mình không phải sao?"

Gi biết ta ở một bên nhìn nhìn đầy Địa Thi thể, lẩm bầm nói: "Cái gì vai chính phối hợp diễn, chẳng lẽ những người này chính là người qua đường gặp sao?"

Lãnh Mặc nói: "Bọn họ không phải là người qua đường gặp, là phi binh át. Đều đem Zombie dẫn tới đồng loại trước mặt, chẳng lẽ còn muốn làm chính diện nhân vật?"

Gi biết ta lắc lắc đầu nói: "Vì muốn sống, thực là cái gì đều đành phải vậy. Cái gì chính nghĩa thiện lương, đều muốn vứt qua một bên. Bọn họ vì mạng sống đem Zombie dẫn hướng chúng ta, chúng ta vì mạng sống bắn giết đi bọn họ, trong chuyện này có cái gì khác nhau chứ?" Hắn nói qua ngồi xổm người xuống, nhìn nhìn một cỗ thi thể trên vết thương do thương, nói: "Có lẽ người này chính là ta giết chết. Nhưng là bây giờ ta nhìn hắn, cũng không biết là áy náy cùng khổ sở. Chẳng lẽ là ta quá máu lạnh sao?"

Lãnh Mặc nói: "Nguoi mặc dù không có vì cái chết của hắn mà áy náy khổ sở, thế nhưng nguoi tại vì chính mình 'Không có áy náy khổ sở' mà 'Áy náy khổ sở'. Nói rõ nguoi chẳng những lãnh huyết, mà còn muốn làm một cái đạo đức con nguoi toàn vẹn. Ta khuyên nguoi hay là thuận theo nội tâm của mình a, nguoi không là người tốt lành gì, đừng đem mình hướng thần đàn trên đây. "

Gi biết ta nói: "Không, nguoi không biết. Ta kỳ thật là người tốt, là vận mệnh bức ta làm chuyện xấu. "

Lãnh Mặc trầm nghĩ: "Chỉ cần chính nguoi cao hứng, như thế nào tự an ủi mình đều được. " không quan tâm hắn, quay đầu nhìn xem những người khác, xông Lương Tân nói: "Lương Tân, nguoi làm gì đó? Còn sợ chứ? Lòng loẹt nắm tay, hít sâu, không chế tâm tình đừng phát run. "

Lương Tân nghe được có người gọi hắn, theo thanh âm quay đầu lại, nhìn xem Lãnh Mặc, bay ra một cái vận vẹo nụ cười, nói: "Ừ, ta không chế một chút. "

Lãnh Mặc đi tới nói: "Giết người, có phản ứng gì không cần chịu đựng, muốn ói liền nôn, nghĩ chóng mặt liền chóng mặt, nghĩ hô liền thừa dịp tất cả mọi người đang lớn tiếng hô. Nếu như thật sự không biết nên như thế nào phát tiết, liền đi xem một chút nằm trên đất có còn hay không người sống, nếu như có thể cứu tới một người, nguoi cũng sẽ dễ chịu một chút. "

Lương Tân thấy Lãnh Mặc đặc biệt đi tới an ủi chính mình, tựa hồ có chút kích động, thân thể run được lợi hại hơn, thế nhưng vẫn không chế tâm tình, nói: "Cám ơn. Ta đi xem một chút có còn hay không người sống. "

Lương Tân đè nén tâm tình của mình, bắt buộc chính mình lực soát cứu người sống sót bộ dáng, đã sớm rơi vào người có ý trong mắt. Ngô Tuyết Nhạn tiến đến Lãnh Mặc bên cạnh nói: "Ngô Thành Kiến thủ hạ đám người này, thật sự là vô cùng kỳ quái, không có một cái đèn đã cạn dầu. "

Lãnh Mặc nói: "Đúng vậy a. Ta vốn lấy vì cái này Ngô trung đội trưởng khó đối phó nhất, không nghĩ tới hắn trái ngược với cái ngu ngốc cừ non, thủ hạ lại cất giấu một đám sói. Hiện tại xem ra, hẳn chủ động yêu cầu hai đội xác nhập, hẳn có hai nguyên nhân. Một là nghĩ mở rộng thực lực của mình, đề thăng mình tại đoàn đội bên trong địa vị; hai là muốn dùng người mới tới trộn lẫn nước, áp chế những người này rục rịch tiểu tâm tư. "

Ngô Tuyết Nhạn nói: "Đáng tiếc hẳn vận khí quá kém, gặp chúng ta. " nàng nhìn lướt qua người chung quanh, thấp giọng hỏi: "Nguoi định xử lý như thế nào mấy người này?"

Lãnh Mặc cũng hạ giọng, nói: "Ngô trung đội trưởng nhìn như cường thế, kỳ thật chỉ là con bò già, lưu lại đấu tranh anh dũng là được. Hồ Hiểu Vinh, gi biết ta cùng Lương Tân đều là không ổn định nhân tố, nội tâm cất giấu sự tình, thậm chí khả năng có bệnh tâm lý, thế nhưng cho tới bây giờ, bọn họ cũng không có biểu hiện ra đối với chúng ta bất lợi tâm tư, cho nên ta cũng không có ý định động bọn họ. Hai cái hải từ cái gì cũng đều không hiểu, cũng không nên thương tổn bọn họ. Chỉ có kia cái Mạnh Lam..." Lãnh Mặc dừng một chút, nói: "Kỳ thật ta không có cùng nàng tiếp xúc qua, theo lý thuyết cũng không nên có thành kiến. Thế nhưng không biết vì cái gì, ta cảm thấy được nàng chính là hỗn loạn chi nguyên, Ngô trung đội trưởng nóng lòng chiêu tân người hành vi, hẳn là cùng nữ nhân này tiểu tâm tư mờ ám có quan hệ. "

Ngô Tuyết Nhạn nghe xong Lãnh Mặc phân tích, nhìn chằm chằm hắn nhìn trong một giây lát, thấy trong lòng của hắn có chút sợ hãi.

"Nguoi như vậy nhìn ta làm gì?" Lãnh Mặc hỏi.

"Lộ Lộ nói qua, nguoi tối chú ý cường đại nữ nhân, quả nhiên không có nói sai. " Ngô Tuyết Nhạn đáp.

"Ta..." Lãnh Mặc muốn giải thích, thế nhưng lại không biết nên nói cái gì.

"Tìm được! Có người sống sót!" Lương Tân hưng phấn tiếng la, kịp thời hóa giải Lãnh Mặc xấu hổ.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: kiêm nghe thì rõ ràng

"Người may mắn" tổng cộng có hai cái, đều bị tổn thương, đã có Zombie bắt tổn thương, cũng có súng tổn thương.

"Không tệ không tệ, hai người các ngươi mệnh rất cứng." Lãnh Mặc bình luận: "Bước tiếp theo, liền nhìn các ngươi có thể hay không biến thành Zombie."

Ngô Tuyết Nhạn nói: "Ngô trung đội trưởng lưu ở chỗ này giúp đỡ bọn họ xử lý miệng vết thương, đồng thời coi chừng bọn họ, một khi biến thành Zombie, liền xử quyết. Những người khác tiếp tục tìm kiếm vật tư, xuất ra một chuyến không thể tay không mà về."

Kia người sống sót bên trong một người chen lời nói: "Các ngươi không cần đi. Nay phụ cận đã không có đồ ăn."

"Há? Ngươi làm sao biết?" Ngô Tuyết Nhạn hỏi.

"Ta từ nhỏ ở chỗ này, phụ cận con đường kiến trúc đều rõ hơn. Hơn nữa ta còn tiến hóa ra khứu giác bén nhạy." người này giải thích nói: "Phụ cận đồ ăn cũng bị Zombie thu thập được cùng nhau, chôn cất tại một cái công ty lương thực trong. Bọn họ ở bên trong nuôi chuột, sau đó uống con chuột huyết."

"Theo ngươi nói như vậy, bọn họ trình độ tiến hóa rất cao?" Lãnh Mặc hỏi.

"Rất cao! Vô cùng cao! Mới xuất hiện Zombie thời điểm, bọn họ liền bắt đầu có tổ chức địa hoạt động. Hiện tại chẳng những hội tự nuôi chuột, còn dùng đồ ăn dụ bắt người sống. Nghe nói có một chút trình độ tiến hóa cao Zombie, đã dùng tới vũ khí. Vừa rồi những cái kia, chỉ là Zombie bày một bộ phận, là một chi săn bắn tiểu đội. Công ty lương thực trong đến cùng có bao nhiêu Zombie, ai cũng nói không rõ." người này nói nội dung làm cho người ta càng nghe càng kinh hãi.

"Nếu như Đông Sơn thành phố nguy hiểm như vậy, vậy chúng ta nắm chặt thời gian rút lui khỏi. Trên đường tìm hai chiếc xe, tranh thủ sớm ngày đến Tuyên Thành." Ngô Tuyết Nhạn sửa lại kế hoạch, mọi người nhất trí chấp nhận, lập tức hướng đoàn xe phương hướng lui lại.

Dọc theo đường, gì biết ta để sát vào Lãnh Mặc, nói: "Ngươi nếu như muốn đánh quét chiến trường, lục soát cứu người sống sót, vì cái gì ngay từ đầu muốn ép chúng ta nổ súng đầu này? Kỳ thật mấy người chúng ta tay mơ lại có thể cung cấp ít nhiều hỏa lực trợ giúp? Chỉ sợ còn không có dùng đao chém hiệu quả tốt."

Lãnh Mặc nói: "Mục đích chủ yếu là để cho các ngươi quen thuộc súng ống. Các ngươi tuy cầm trong tay thương, thế nhưng có thể cơ hội nổ súng không nhiều lắm, bình thường nếu như sống động luyện tập, thanh âm quá lớn, dễ dàng dẫn phát các loại nguy hiểm. Cho nên vừa rồi cơ hội cũng rất khó được."

Gì biết ta lắc đầu, nói: "Cái này thuyết pháp ta không nhận có thể. Chẳng lẽ những người kia mệnh, còn không có chúng ta một lần luyện tập cơ hội trọng yếu?"

Lãnh Mặc nói: "Bọn họ dù sao cũng là ngoại nhân, thậm chí có thể là địch nhân. Làm bọn họ đem Zombie dẫn hướng chúng ta thời điểm, ngươi đoán ta đang suy nghĩ gì? Ta đang suy nghĩ bọn họ có thể hay không cùng Zombie là một đám nhĩ? Bọn họ giúp đỡ Zombie tìm đến nhân loại, sau đó dẫn đầu tách ra nhân loại trận hình, thuận tiện Zombie đi săn, dùng cái này cùng Zombie đối lấy các loại vật tư."

Gì biết ta cười nói: "Làm sao có thể? Zombie làm sao có thể..." Hắn bỗng nhiên dừng lại.

"Ngươi cũng nghĩ đến?" Lãnh Mặc nói: "Phổ thông Zombie, đương nhiên vô pháp cùng nhân loại hợp tác. Thế nhưng một cái cao độ tiến hóa Zombie đoàn đội sẽ rất khó nói. Ta sẽ dĩ hội nghĩ đến cái này vấn đề, là bởi vì lúc trước đã kiến thức rất nhiều trí lực cực cao Zombie sinh vật."

"Dưới loại tình huống này, ngươi còn muốn tiếp nhận kia hai cái người sống sót?" Gì biết ta hỏi: "Bọn họ rất có thể không phải là người tốt, rất có thể là 'Người gian', rất có thể là uy hiếp, rất có thể những cái kia chết đi người sống sót trong, liền có cha mẹ của bọn hắn thế nhĩ. Bọn họ cùng ngươi có cừ oán." "

Lãnh Mặc trầm nghĩ: "Muốn nói 'Uy hiếp', các ngươi bảy người người tiến hóa đoàn đội mới là càng lớn 'Uy hiếp' được không nào?" Biểu hiện ra lại miễn bất tại hồ cười nói: "Thả lỏng. Chúng ta đoàn đội trong, không thành thật, đều chết mất."

Gì biết ta nghĩ nghĩ, hỏi dò: "Đoàn đội của các ngươi trong, đến cùng ai là đội trưởng? Nếu như đội viên có ý nghĩ của mình, có phải hay không đều muốn bị chen ép hạ xuống?"

Lãnh Mặc nói: "Không có gì đội trưởng. Tổng cộng như vậy mấy người, 'Đội trưởng' hư danh có ý nghĩa gì? Ai biện pháp nhiều, ai cống hiến đại, những cái này đều tại mọi người trong đầu giả vờ. Về phần ý nghĩ, mỗi người đều có, quân cũng không quản được, cũng không cần phải chèn ép. Ý nghĩ chênh lệch quá lớn, chính mình đi là được. "

Gì biết ta do dự trong chốc lát, hỏi: "Nếu như là chủ ý hay thay đổi, do dự đây này?"

Lãnh Mặc nói: "Người đây là câu nói có hàm ý khác a. Đừng vòng vo, muốn nói ai cứ nói đi. "

Gì biết ta xấu hổ cười cười, nói: "Ta cảm thấy được Ngô trung đội trưởng có vấn đề. Bọn họ đoàn đội, ta cũng gia nhập vài ngày. Ngay từ đầu mục tiêu của bọn hần hần là hộ tống Mạnh Lam quay về Tuyên Thành, thế nhưng không biết vì cái gì, chậm chạp không hề động thân, ngược lại chính mình luôn là cãi nhau. Bọn họ nguyên lai cũng không phải là chỉ có hai cái quân nhân, mà là năm cái. Về sau không biết vì cái gì, nổi lên nội chiến, chết mất hai cái, chạy một cái. Hôn nữa đang là vì có một cái chạy, lúc này mới đã kích thích Ngô trung đội trưởng, quyết định mau chóng lên đường. Vừa vận thời điểm này các người đã tới, Ngô trung đội trưởng cùng Hồ Hiểu Vinh không biết như thế nào thương lượng, quyết định muốn thu biên đội ngũ của các người. Chuyện sau đó, các người cũng biết. Tuy thực lực của các người ra ngoài ý định, để cho Ngô trung đội trưởng hợp nhất kế hoạch rơi vào khoảng không, thế nhưng hần khác có tính kẻ là nhất định. "

Lãnh Mặc nói: "Người những tin tức này quá lộn xộn. Nhìn như nội dung rất nhiều, kỳ thật trọng yếu nhất bộ phận đều thiếu hụt. Làm cho người ta rất khó tin tưởng a. "

Gì biết ta nói: "Ta cũng biết có thể tin không cao. Thế nhưng là ta cũng không phải người ta thành viên trung tâm, nội bộ hội nghị cũng không có phần của ta, có thể biết những cái này mặt ngoài cũng không tệ rồi. Người có thể tìm Lương Tân nghiệm chứng. Hai chúng ta địa vị không sai biệt lắm, biết đồ vật cũng không sai biệt lắm, chỗ của hần nhất định là không có gì mới lạ đồ. Bất quá hần cùng Mạnh Lam quan hệ so với ta gần, rốt cuộc người ta tận thế trước hầu hạ kia người một nhà. Người có thể thông qua hần tìm Mạnh Lam hỏi một chút. "

Lãnh Mặc nói: "Người a, hay là an tâm làm việc. Tại như vậy tiểu trong đội ngũ, bí mật gì đều giấu không được. "

Gì biết ta hầu hạ lãnh đạo nhiều năm, biết Lãnh Mặc đem nói được trình độ này, chính là đã có tính toán của mình, lập tức cũng không nói thêm lời. Chào đón đến Lãnh Mặc chậm rãi đến gần Lương Tân, mới chậm rãi thở phào nhẹ nhõm.

Lãnh Mặc tới gần Lương Tân, đúng là tìm hiểu tin tức. Bởi vì vừa rồi gì biết ta cung cấp tin tức xác thực rất trọng yếu. Lãnh Mặc cảm thấy cần phải đánh nghe rõ ràng, mặt khác ba cái binh sĩ vì cái gì chết thì chết trốn thì trốn. Thông qua đoạn này thời gian quan sát, hần cảm thấy Lương Tân tuy trầm mặc, thế nhưng tương đối đơn thuần, tối thiểu tại kích động thời điểm hội toàn thân run rẩy.

"Sự kiện kia, Ngô trung đội trưởng không sai. " Lương Tân đối với hai cái quân nhân tử vong vấn đề, biết càng nhiều nội tình: "Cái kia làm lính, đối với Mạnh tiểu thư ý đồ bất chính, bị phát hiện, còn giết đi chiến hữu của mình. Cuối cùng Ngô trung đội trưởng kịp thời đi đến, xử tử người kia. Đương nhiên những sự tình này là không thể công khai. Cho nên cuối cùng Ngô trung đội trưởng đối ngoại tuyên bố hai người bởi vì phát sinh xung đột, tạo thành thương vong. Đưa cho người kia an bài tội danh là 'Lôi cuốn chiến hữu, muốn làm đảo binh' . "

"Nguyên lai như thế. " Lãnh Mặc truy vấn: "Làm sao người biết? Ta thế nhưng là nghe nói bọn họ tranh đấu thời điểm, người hần là không ở tại chỗ a. "

"Ta xác thực nhìn thấy, ta lúc ấy liền ở bên cạnh. " Lương Tân cúi đầu, thanh âm càng nói càng nhỏ.

"Người tốt nhất nói thật. Ta trong chốc lát còn muốn đi tìm Ngô trung đội trưởng xác minh nha. " Lãnh Mặc làm làm ra một bộ vẻ mặt nghiêm túc, trừng mắt Lương Tân nói.

"A? Xác minh? Người vụng trộm điều tra Ngô trung đội trưởng? Còn có thể tìm hần giăng co?" Lương Tân cũng không ngu ngốc, đối với Lãnh Mặc thuyết pháp rất kỳ quái.

"Người suy nghĩ một chút ta điều tra mục đích là cái gì?" Lãnh Mặc đã sớm nghĩ kỹ lý do thoái thác: "Ta là vì tiêu trừ đoàn đội tai hoạ ngầm. Nếu như Ngô trung đội trưởng thật sự là tai hoạ ngầm, kế tiếp chính là rõ ràng đao minh thương Địa Hóa cũng. Sống mái với nhau còn không sợ, còn có thể sợ giăng co?"

"Thế nhưng là, thế nhưng là hần không biết ta lúc ấy ở đây. Ta là len lén, không cần thận thấy. " Lương Tân chột dạ.

Lãnh Mặc nhìn chằm chằm Lương Tân nhìn trong chốc lát, thấy trong lòng của hần sợ hãi, sau đó chậm rãi nói: "Được rồi, ta tin tưởng người là vụng trộm thấy. Như vậy, một cái khác đào tẩu chiến sĩ, là chuyện gì xảy ra?"

"Cái này ta có thể không nhìn thấy. Chỉ biết bọn họ là bởi vì đi hay là không đi, khi nào thì đi này một loại vấn đề phát sinh tranh chấp. Sau đó kia cái chiến sĩ liền bay mất. Hần đã thức tỉnh năng lực phi hành, trôi qua tự nhiên. Ngô trung đội trưởng không có ngăn cản hần đi, lúc ấy Hồ Hiểu Vinh nghĩ xạ kích, cũng bị Ngô trung đội trưởng ngăn cản. " Lương Tân lần này nói tương đối trôi chảy, xem ra không có nói sai.

"Như vậy xem ra, Ngô trung đội trưởng đối với thủ hạ binh lính cũng không tệ lắm. " Lãnh Mặc thấp giọng lầm bầm.

"Đúng vậy a. " Lương Tân nói: "Mấy người này bên trong, ta đã cảm thấy Ngô trung đội trưởng không sai, bản sự lớn, nhân phẩm cũng tốt, so với mặt khác mấy người mạnh hơn nhiều. Nhất là kia cái Hồ Hiểu Vinh, đừng nhìn lớn lên tướng mạo đường đường, kỳ thật một bụng ý xấu mất. "

"Hồ Hiểu Vinh có cái gì ý xấu mất?" Lãnh Mặc cảm giác mình lại phát hiện vấn đề mới, hần cho tới nay đều cảm thấy Hồ Hiểu Vinh là một người đơn

giản.

"Hắn..." Lương Tân có chút chần chờ, nhưng nhìn Lãnh Mặc ép hỏi mục quang, cuối cùng nhịn không được, nói: "Hắn ý vào chính mình lớn lên hảo, muốn trèo cành cây cao, thường xuyên quấy rối Mạnh tiểu thư."

"Nguyên lai như thế." Lãnh Mặc làm bưng tỉnh đại ngộ hình dáng, kỳ thật nội tâm lại thầm nghĩ: "Nguyên lai là hai người các người nam nhân tranh thủ tình cảm chuyện xưa. Bất quá vèn vèn nhìn tướng mạo, người này bức tôn vinh, xác thực không phải người ta Hồ Hiểu Vinh đối thủ. Đương nhiên, nếu như tính luôn những phương diện khác, chỉ sợ người liền càng không được."

Lần này xuất ra, mặc dù không có mang về bất kỳ vật tư, thế nhưng Lãnh Mặc cảm thấy thu hoạch không nhỏ, một là phát hiện kiểu mới Zombie, hiểu được Đông Sơn tình huống; hai là mang về một cái khurú giác biến dị người tiến hóa, cái này điều tra hình người tiến hóa thả ở đâu đều là bánh trái thom ngon; ba là hiểu được Ngô Thành Kiến đám người tình huống, điều này cũng là trọng yếu nhất thu hoạch. Thông qua gì biết ta cùng Lương Tân miêu tả, Lãnh Mặc cảm giác Ngô Thành Kiến đám người trên căn bản là vô hại, bọn họ che dấu bí mật nhỏ, đều là một ít xấu hổ mờ miêng việc riêng tư. Đồng thời thông qua quan sát của mình, Lãnh Mặc còn phát hiện những người này rất dễ dàng "Thuần hóa". Gì biết ta cùng Lương Tân đều là dân chúng bình thường, hiện tại không có nhà không có nghiệp thích ứng trong mọi tình cảnh; hai tiểu hài tử sẽ cùng theo ma ma đi; Hồ Hiểu Vinh chỉ biết nghe lệnh hành sự; Ngô Thành Kiến tuy chiến đấu rèn luyện hàng ngày không sai, cũng không phải Đại Tướng chi vật liệu, không có gì chủ kiến; chỉ có Mạnh Lam tính cách khó có thể đoán, bất quá một nữ nhân, lẻ loi một mình, rất dễ dàng bị người khác.

"Bẩm đi cùng Bạch Lộ một chỗ phân tích một chút, làm tiếp quyết định." chẳng quản trong nội tâm đã có ý nghĩ, Lãnh Mặc hay là quyết định cẩn thận hành sự. Tại toàn bộ đoàn đội trong, Khương Bạch Lộ ý nghĩ là có đủ nhất tham khảo giá trị, những người khác tuy chấp hành lực mạnh mẽ, lại không thể tương trợ hẳn quyết định biện pháp.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: có chuyện xưa người

"Ta cũng cho rằng Ngô dây dài không đáng để lo." Khương Bạch Lộ phân tích nói: "Hắn dường như đối với Tuyên Thành cứ địa cũng không có biểu hiện được như vậy trung thành. Buổi sáng chúng ta khi ở trên xe, hắn nói tới lính của mình đều chết mất, khi đó có một loại vô cùng cảm giác mất mát. Cho nên ta đoán hẳn tại Tuyên Thành cũng không có gì lưu luyến. Người có thể đi hỏi một chút hắn, có lẽ có thể đem hắn trực tiếp hợp nhất."

Lãnh Mặc nhớ lại một chút, cảm thấy Khương Bạch Lộ nói rất có đạo lý.

"Mặt khác kia cái Mạnh Lam, người ít tiếp xúc." Khương Bạch Lộ cảnh cáo nói: "Có chuyện gì, có thể cho ta cùng Tuyệt Nhận đi truyền đạt."

Lãnh Mặc bất đắc dĩ nói: "Không cần để ý như vậy a. Kia đều là hai cái hài tử mẹ."

Khương Bạch Lộ đưa tay gạt Lãnh Mặc ngực, nói: "Phòng ngừa chu đáo, thắng được mất bò mới lo làm chuồng."

Hai người đối thoại đồng thời, những người khác cũng thương lượng hảo tiến lên lộ tuyến. Ngô Tuyệt Nhận thông báo nói: "Chúng ta từ hướng tây bắc quốc lộ đi, trên đường phải đi qua vùng núi cùng đập chứa nước, nguy cơ tứ phía. Thế nhưng nơi này đã là sự chọn lựa tốt nhất, cái khác lộ tuyến chẳng những muốn lượn quanh xa, đồng dạng muốn Xuyên Sơn qua nước, tránh không khỏi Biến Dị Sinh Vật. Còn là dựa theo vừa rồi chỗ ngồi an bài, mọi người lên xe xuất phát, tùy thời chuẩn bị chiến đấu."

Lãnh Mặc vừa lái xe, vừa nói: "Ngô trung đội trưởng, ngài tham gia quân ngũ đã bao nhiêu năm?"

"Tốt nghiệp trung học coi như binh, đến bây giờ cũng nhanh hai mươi năm." Ngô Thành Kiến hồi ức nói.

"Vậy ngài thế nhưng là tại trong quân doanh thời gian không ngắn. Ta có chút đồng học, đã sớm chuyển nghề." Lãnh Mặc nói.

"Kỳ thật a, ta đã sớm là Đại đội trưởng." Ngô Thành Kiến giải thích nói: "Nếu trung đội trưởng, ấn quy định làm không được ta số tuổi này. Bất quá đâu, tận thế thứ nhất, đại bộ phận binh sĩ đều tôn thất thảm trọng, bị Zombie lây bệnh đều nhẹ, một khi xuất một cái dị năng Bạo Tẩu, khả năng toàn bộ cứ địa đều nổ bay. Đội ngũ này đều tàn, muốn một lần nữa biên. Lúc ấy phân biệt đối xử, ta kỳ thật còn có thể làm cái kẻ buồn nước bọt Đại đội trưởng. Thế nhưng ta cùng thủ trưởng nói, bên ngoài Đô Thiên dưới đại loạn, ta chẳng lẽ mang một cái tên tuổi dường lão? Ta thà rằng làm một cái đầy biên trung đội trưởng, cũng không đi làm cái kẻ buồn nước bọt Đại đội trưởng. Cho nên ta liền biến thành trung đội trưởng, có đội ngũ, ra nhiệm vụ."

"Hiện đang hỏi hạn sao?" Lãnh Mặc nghe được Ngô trung đội trưởng thanh âm càng ngày càng thấp, hỏi: "Tân binh còn không có mài giũa vài ngày, muốn xuất tới cứu người, thử nhất một hồi đều nhanh chết hết. Người có phải hay không cảm thấy thật xin lỗi bọn họ?"

Ngô trung đội trưởng thở dài một tiếng: "Ta thật xin lỗi bọn họ. " hấn khỏe mắt có chút phấp phỏng, thanh âm cũng có chút nghẹn ngào, nhưng vẫn nhưng kiên trì nói: "Bất quá ta không hối hận. Ta cũng không có tư cách hối hận. Chúng ta làm lính, muốn chính là phục tùng mệnh lệnh. " hấn dừng một chút, lại cười khổ nói: "Kỳ thật đều thời điểm này, người đều chết mất, ta cũng không cần phải lừa gạt mình. Ta những năm gần đây, một mực cho thủ trưởng làm cảnh vệ thành viên, cùng thủ trưởng trong nhà đều rất quen, thủ trưởng cũng không có lấy ta làm ngoại nhân. Tận thể buổi sáng hôm đó, vợ của ta tới thủ trưởng trong nhà, một chỗ ăn điểm tâm. Thủ trưởng tại thư phòng đón đến cảnh báo, gọi ta tiến đi truyền đạt mệnh lệnh. Xuất ra về sau, người đoán chúng ta nhìn thấy gì? Thấy được vợ của ta tại ăn thủ trưởng thân tôn tử. Nay đương nhiên không phải ai sai, không có ai tự mình nghĩ biến thành Zombie. Thế nhưng ta lại cũng không biết nên như thế nào đối mặt lão thủ trưởng. Ta chủ động cầu xuống chức, cầu nhiệm vụ, chính là vì trốn tránh hấn. Lần này cứu người nhiệm vụ vừa xuất ra, ta liền nghĩ, dù cho ta không nhận nhiệm vụ, người khác cũng phải, vậy tại sao không nhân cơ hội này báo đáp thủ trưởng đầu này? Dù cho ta chết trên đường, tương lai dưới mặt đất gặp nhau, ta cũng có thể thân nhiên một ít. "

"Vậy người bây giờ thân nhiên sao?" Lãnh Mặc hỏi.

"Ta đối với lão thủ trưởng, càng ngày càng thân nhiên. Thế nhưng đối với những người khác, đối với những cái kia đi theo lính của ta, càng ngày càng không thân nhiên. " Ngô trung đội trưởng nhắm mắt lại, trầm giọng nói: "Mấy ngày nay ta thường xuyên đang suy nghĩ, trong căn cứ khó khăn như vậy, vì cái gì để cho chúng ta xuất tới cứu người đầu này? Nhiều như vậy binh sĩ, đều là tận thể trong sống sót người may mắn, cũng tại mấy ngày nay cứu viện trong quá trình chết rồi, đây cũng là vì cái gì?"

"Vì tranh quyền đoạt lợi chứ sao. " Lãnh Mặc nói.

"Làm sao người biết?" Ngô trung đội trưởng cả kinh, mở mắt, "Là Hồ Hiểu Vinh để lộ bí mật sao?"

"Có tính không để lộ bí mật, ta cũng không biết. " Lãnh Mặc Tiểu Tiểu, nói: "Hấn nói qua Mạnh Lam năm đó kết hôn, là chính trị hôn nhân. Người vừa rồi còn nói, binh sĩ tổn thất thảm trọng, hơn nửa lão thủ trưởng tôn tử chết rồi. Cho nên ta liền tưởng đến, lão thủ trưởng cần trợ lực, cần người nối nghiệp. Ai thích hợp nhất đầu này? Ta nghĩ tới Mạnh Lam hài tử, kia cái Ma văn nam hài. Hấn thích hợp nhất. Hấn có thể thông qua huyết mạch, để cho lão thủ trưởng đạt được thân gia tương trợ, đồng dạng bởi vì huyết mạch, có thể kế thừa hai nhà thế lực. Nhiệm vụ của người, chỉ sợ cũng không phải là cứu viện Mạnh Lam, mà là phải đem đứa bé kia mang về a. "

"Ha ha, người rất có mạch suy nghĩ. " Ngô dãy cười dài nói: "Nói như vậy, ta so với Tiểu Hồ tiết lộ bí mật còn nhiều. Bất quá không sao, những cái này đã không có gì có thể giữ bí mật rồi. Tận thể vừa ngay từ đầu, tăng trên liền bắt đầu tranh quyền đoạt lợi, còn muốn khôi Hạ Gia tộc chế, quả thực là lịch sử cùng văn minh rút lui. Ta còn vì bọn họ bán mạng, có ý nghĩa gì?"

"Người nếu như không vì bọn họ bán mạng, lại có thể làm cái gì đây? Tối thiểu ở trong bộ đội, còn có thể cho người cung cấp cơ bản sinh hoạt bảo đảm. " Lãnh Mặc tiếp tục dẫn đạo chủ đề.

"Ta không cần những cuộc sống kia bảo đảm. " Ngô trung đội trưởng miễn bất tại hồ vung tay lên, nói: "Nếu tiến hóa lúc trước, khả năng ta còn sợ hãi phía ngoài hoàn cảnh. Hiện tại tiến hóa, cũng kiến thức thế giới bên ngoài, ta tự tin có thể còn sống sót, không cần phải người khác bảo đảm cuộc sống của ta. Ta hiện tại chính là muốn đem nhiệm vụ hoàn thành, coi như là hồi báo lão thủ trưởng đối với ân tình của ta, đối với chính mình cũng coi như có cái giao cho. Sau đó ta liền rời đi Tuyền Thành, đi chỗ nào cũng được. Có lẽ quãng dựa vào người khác, có lẽ chính mình xây dựng cái thế lực. "

Lãnh Mặc nói: "Ngô trung đội trưởng, người nếu là có ý nghĩ này, dứt khoát đi theo ta đi được. "

Ngô Thành Kiến ha ha cười cười, nói: "Người? Không phải không đi, thế nhưng muốn quan sát một đoạn thời gian. "

Lãnh Mặc trầm nghĩ: "Muốn chính là người những lời này. " hỏi tiếp: "Người ý định làm một mình, kia Tiểu Hồ cái gì ý nghĩ?"

"Hấn a? Nói không chính xác. " Ngô Thành Kiến nghĩ nghĩ, nói: "Tâm tư của hấn cùng ta không đồng nhất. Mấy ngày nay, ta nhìn ra, hấn đối với Mạnh Lam động tâm. Người này a, khó khăn nhất phán đoán, chính là cảm tình. Không ai biết hấn bước tiếp theo sẽ làm ra cái gì lựa chọn. Ta vốn nghĩ khuyên hấn một chút, nói cho hấn biết đi theo Mạnh Lam không có kết cục tốt, thế nhưng là ta giảng không ra đạo lý, hấn cũng sẽ không tin tưởng ta. "

"Người giảng không ra đạo lý, nhất định đi theo Mạnh Lam không có kết cục tốt? Xem ra người cũng không phải thật 'Không làm nổi bật' a?" Lãnh Mặc trêu chọc nói.

"Ha ha, người nói là 'Thành kiến', cho dù 'Thành kiến' a. Bất quá ta nhận thức Mạnh Lam cũng không phải là ngày một ngày hai, nàng là cái làm cho người ta nhìn không thấu người. " Ngô Thành Kiến giọng nói vừa chuyển, cười giong nói: "Thay đổi người, ngược lại là có khả năng toàn thân trở ra. Tiểu Hồ, không có bốn sự này. "

Lãnh Mặc cảm nhận được Khương Bạch Lộ cảnh giác mục quang, đang muốn xá mở chủ đề, nghe ngóng một chút kia ba tên lính hai chết vừa trốn là chuyện gì xảy ra, bỗng nhiên phía trước xe vận tải giảm tốc độ, hấn đi theo đập xuống phanh lại, bộ đàm trong truyền đến Phương Triết thanh âm: "Phía trước con đường bế tắc, mọi người xuống xe thăm dò. " Lãnh Mặc nội tâm buồn lòng: "Phương Triết là một hảo đồng chí a!"

"Này lên giao thông sự cố cũng không nhỏ a!" Nhìn hiện trường, Tần Ngọc Tuyền nói.

"Ta xem không quá giống đơn thuần giao thông sự cố. " Ngô Thành Kiến nhìn chung quanh một lần, trở về đưa ra giải thích của mình: "Ngay từ đầu, nơi này hấn là phổ thông sự cố, tối thiểu chiếm bên trong song hướng bốn mảnh làn xe, thế nhưng cái khác mấy cái làn xe, liền không giống sự cố. "

Hấn mang theo mọi người đi đến chỗ gần xem xét, quả nhiên tới cạnh ngoài làn xe mấy chiếc xe cũng không có cùng sự cố cổ xe đụng vào một chỗ, chỉ là ngổn ngang lộn xộn địa ngừng trên đường, còn có rất nhiều cổ xe đem hai bên nhân tiện nói cũng đậu đầy, hiển nhiên là nhân công chế tạo chướng ngại

vật trên đường.

Theo hần nhắc nhở, mọi người cũng phản ứng kịp. Ngô Tuyết Nhạn nói: "Sự cố xung quanh cũng có không ít xe, đều là vì gây khó dễ mới ngừng ở chỗ này. Nếu là người vì cái gì, kia mục đích chỉ là vì để cho người ở chỗ này xuống xe. Xuống xe đối với mọi người có lợi? Chẳng lẽ là phụ cận có cướp đường?"

"Không sai. Khăng định có ăn cướp. Bất quá bây giờ đã không còn. " Ngô Thành Kiến chỉ trên mặt đất nói: "Các người nhìn nơi này, nơi này, còn có nơi này. Chiến đấu dấu vết, mất trật tự dấu chân, khô cạn vết máu. "

Hần dọc theo dấu chân đi vài bước, lại chỉ vào mặt đất nói: "Nhìn nơi này, huyết dấu chân chỉ có nửa trước cái bàn chân, cự ly cũng càng lúc càng lớn, nói rõ có mấy người càng chạy càng nhanh. Ngoại trừ dấu chân, còn có dấu móng tay. "

Hần đi lên nhân tiện nói, chỉ vào một chỗ không có ý nghĩa huyết, nói: "Bọn họ tại chạy trốn, chạy trốn đến nơi đây còn không có dừng lại, vẫn còn ở chạy trốn. "

Hần nhìn qua phương xa núi rừng, nói: "E rằng trốn không thoát..."

"Cũng chính là, một đám bọn cướp, bị Biến Dịch Sinh Vật tiêu diệt. " Lãnh Mặc tổng kết nói.

"Trên lý luận là. " Ngô trung đội trưởng nói: "Thăm dò hiện trường phương pháp, đều là mấy năm trước học rồi. Đi theo thủ trưởng không có cơ hội dùng những kiến thức này. Cho nên kết luận cũng không nhất định chính xác. "

"Ngô trung đội trưởng khiêm tốn. " Lãnh Mặc cười lấy lòng một câu, nói tiếp: "Nơi này nếu như mỗi ngày có người cản đường cướp bóc, khăng định tụ tập rất nhiều bộ hành nhân loại, nói không chừng còn đánh qua một trận chảy qua huyết. Thời gian dài, chính là Biến Dịch Sinh Vật thiên nhiên khu vực săn bắn. Bất quá bây giờ không sao, cướp bóc người đã không còn, chúng ta có đầy đủ thời gian đem xe dịch chuyển khỏi. "

Ngô Tuyết Nhạn chỉ huy mọi người chuyển xe, có thể phát động lên liền khai mở qua một bên, không thể phát động cũng đẩy đi. Trong đội ngũ nhiều như vậy người tiến hóa, còn có Ngô trung đội trưởng lực lượng như vậy hình người tiến hóa, thanh lý con đường không thành vấn đề.

Mọi người trước tiên đem tối cạnh ngoài làn xe đạp khỏi, Ngô Tuyết Nhạn hỏi: "Chúng ta có muốn hay không đem nhân tiện nói cũng thanh lý xuất ra? Chỉ có một mảnh làn xe, e rằng tương lai có chút xe không qua được, một khi phát sinh sự cố, cũng dễ dàng lẫn nữa phá hỏng. "

Lãnh Mặc vừa muốn gật đầu, Phương Triết xen vào nói: "E rằng không có tính lực như vậy kia. Xa xa có đàn sói tới. "

Lãnh Mặc triển khai dị năng, mở rộng cảm giác phạm vi, quả nhiên có không ít Dã Lang từ trong núi bọc đánh qua, có chừng bốn mươi năm mươi chỉ là bộ dáng, nhờ vào bên đường kiến trúc cùng xanh hoá mang, chúng đã ẩn núp đến đội ngũ trăm mét ngoai.

Ngô Tuyết Nhạn từ trên xe lấy thương, nói: "Ngô trung đội trưởng, người mang theo Hồ Hiểu Vinh cùng Phương Triết xạ kích, Khương Bạch Lộ, Lãnh Mặc theo ta thủ ở bên ngoài, những người khác đều nhập hàng xe thùng xe. Chúng ta trước hết giết đã xong, lại thanh lý chướng ngại vật trên đường. "

Dã Lang số lượng tuy nhiều, trong đó cũng có không ít biến dị thân thể, thể nhưng tại ba chi súng trường dưới áp chế, hoàn toàn không có sức hoàn thủ. Lãnh Mặc đám người vừa nóng người, đàn sói liền vút xuống hơn ba mươi bộ thi thể, trốn về núi rừng đi.

Ngô Tuyết Nhạn kiêu ngạo nói: "Ngô trung đội trưởng, dựa theo chúng ta này sức chiến đấu, tại Tuyên Thành cũng có thể xông pha a?"

Ngô trung đội trưởng nói: "Có thể hoành hành, không thể bá đạo. "

Lãnh Mặc nói: "Bá đạo sự tình, chúng ta cũng mặc kệ. Bất quá nghĩ hoành hành cũng khó khăn. Các người nhìn đó là cái gì?" Hần chỉ vào đàn sói lưu lại thi thể hỏi.

"Côn trùng nha, có cái gì tốt nhìn ? Thực buồn nôn. " Khương Bạch Lộ thấy được côn trùng, liền trốn đến Lãnh Mặc sau lưng.

Lãnh Mặc điều lắc đầu, nói: "Không phải là đơn giản như vậy. Người gặp qua lớn như vậy côn trùng? Cách xa như vậy cũng có thể thấy rõ ràng, e rằng có nắm tay lớn như vậy. Hơn nữa cũng không như ong mật, lại không giống thiêu thân, đây là cái gì giống?"

"Xác thực chưa thấy qua. " Hồ Hiểu Vinh vừa nói, vừa đi đi qua, đưa tay một trào.

Lãnh Mặc vốn định nhắc nhở hần coi chừng, nhưng thấy hần tự tay đồng thời, lòng bàn tay phun ra một cỗ khí lạnh, nháy mắt công phu tại côn trùng trên người bao trùm một tầng sương trắng, thể mới biết hần cũng không phải là liễu lĩnh, mà là người mang tuyệt kỹ.

Mọi người tiến đến một chỗ, nhìn nhìn này đông cứng côn trùng, không ai gặp qua. Tần Ngọc Tuyên suy đoán nói: "Chẳng lẽ là côn trùng cũng khởi đầu biến dị?"

Chương 52: một bước một khó

Lãnh Mặc hỏi: "Hiện tại cái gì tiết sao? Qua Kinh Chấp sao?"

Ngô Thành Kiến nói: "Sớm đã vượt qua, trước hai Thiên Đô xuân phân. "

Lãnh Mặc nói: "Xem ra tận thế nguy hiểm hơn. Máy ngày hôm trước nhiệt độ thấp, côn trùng còn chưa bắt đầu hoạt động. Hiện tại nhiệt độ lên cao, uy lực của bọn nó liền hiện ra rõ ràng. Chờ đến Hạ Thiên, e rằng còn phải đối mặt phô thiên cái địa trùng bày. "

Phượng Triết xen vào nói: "Không cần chờ đến Hạ Thiên, người xem!"

Mọi người theo tay hần chỉ phương hướng nhìn lại, chỉ thấy một mảnh mây đen biến đổi hình dạng, hướng bên này cuộn cuộn mà đến.

"Lên xe! Đi mau!" Lãnh Mặc quyết định thật nhanh. Tất cả mọi người nhanh chóng trở lại trên xe. Chỉ là này không lâu sau, trùng bày ngưng tụ mây đen đã nhào rơi trên mặt đất. Đại bộ phận côn trùng đều rơi vào đàn sói bên cạnh thi thể, một hồi "Rì rầm" ăn uống âm thanh làm cho người ta nổi lên cả người nổi da gà. Còn có một phần nhỏ côn trùng thì là bay đến bốn phía, có tiến nhập xanh hoá mang, có rơi vào cổ xe, có vọt vào bên đường kiến trúc.

Mọi người phát động cỗ xe, dựa theo đội hình khai mở trên đường cái, ô tô động cơ âm thanh cùng khói xe hương vị tựa hồ đã kích thích trùng bày, một ít cách gần đó côn trùng bay đến không trung, hướng ba chiếc xe đánh tới. Côn trùng nhóm đâm vào thân xe, truyền đến một hồi "Bang bang" thanh âm. Trong xe mọi người kinh hồn bạt vía, sợ cửa sổ xe bị đục nát. Nhất là trốn ở xe vận tải trong xe mọi người, liên tình huống bên ngoài cũng không rõ ràng lắm, căn bản không biết bên ngoài tình thế như thế nào, côn trùng mỗi đục một cái, đều tốt như đục vào bọn họ nội tâm, sợ sau một khắc thùng xe phá cái đại động, côn trùng chen chúc mà vào; hay hoặc là cỗ xe ngã lật, đem mình vây khốn ở bên trong. Loại này mặc cho số phận cảm giác quả thật cùng chờ chết không sai biệt lắm.

Phượng Triết thanh âm từ bộ đàm trong truyền tới: "Lãnh ca, xe của chúng ta phát động, dường như đã kích thích chúng, muốn dừng nên dừng lại, đợi chúng lãnh tĩnh lại đi?"

Lãnh Mặc nói: "Dừng có ngừng, gia tốc đi. Như là đã chọc giận chúng, dù cho hiện tại dừng lại, cũng chưa chắc có thể tránh thoát đi, ngược lại đánh mất chạy trốn thời cơ tốt nhất. Đợi chúng nhiều binh sĩ đã ăn xong Dã Lang thi thể, muốn tới truy đuổi chúng ta. "

"Những cái này côn trùng phạm vi hoạt động rất lớn, tất cả xe gia tốc, chẳng những muốn chạy ra chúng điều tra phạm vi, còn muốn đem ghé vào thùng xe trên đều bỏ rơi. "

"Xe vận tải trong xe người không cần lo lắng, hiện tại đại bộ phận côn trùng cũng bị bỏ rơi, còn dư lại chỉ cần chậm rãi thanh lý. Xe vận tải thùng xe rắn chắc, các người không có việc gì. "

"Phượng Triết xe của người kỹ hảo, gia tốc kéo ra cự ly, đến phía trước dò đường, tận lực đừng có ngừng, gặp được chướng ngại, có thể lượn quanh liền đi vòng qua; lượn quanh không qua liền dừng lại chờ. Chỉ cần không ra cửa sổ là được. "

Phượng Triết nhận được mệnh lệnh, lập tức gia tốc, đem đằng sau hai xe xa xa bỏ qua. Hần thêm lên nhanh chóng, trùng kích bọn họ trùng bày lập tức thiếu đi, ngoại trừ một phần nhỏ tại Bì Tập đằng sau ẩn nấp hạ xuống, còn dư lại đều ngược lại vây công đằng sau hai chiếc xe.

Lãnh Mặc vừa lái xe, một bên cảm giác hai xe tình huống, xe vận tải bản thân liền không quá linh hoạt, có chuyển chờ tuyệt đại bộ phận người cùng vật tư, tại khắp nơi chướng ngại trên đường càng khó gia tốc. Tốc độ cảm lên không nổi, liền không bỏ rơi được trùng bày. Hần sợ đằng sau trùng bày nhiều binh sĩ theo kịp, thầm nghĩ: "Xem ra muốn bại lộ lá bài tẩy. " tại bộ đàm thảo luận nói: "Xe vận tải giảm tốc độ, giảm đến bốn 10 km phía dưới. Ta tới trừ trùng. " đón lấy chính mình gia tốc, chạy đến xe vận tải phía trước, mở ra chính mình tùy thân ẩm nước, lại đem cửa sổ xe mở ra một đường nhỏ khe hở.

Không bao lâu, vây quanh hai chiếc xe côn trùng không còn trùng kích cỗ xe, mà là tăng lên cao độ, xa xa đi theo.

Lại đi một đoạn đường trình, trùng bày vẫn âm hồn bất tán địa lên đỉnh đầu bay múa, Lãnh Mặc nội tâm nôn nóng, nói: "Chúng ta trong đội ngũ làm sao lại không có một cái phạm vi tổn thương đây này?"

Khương Bạch Lộ nói: "Người thử một chút . Phối hợp dị năng, có lẽ có dùng. " nói qua đưa qua một cái côn điện cảnh sát.

"Có đạo lý. " Lãnh Mặc hai mắt tỏa sáng, tại bộ đàm bên trong nói: "Xe vận tải chú ý động tác của ta, ta giảm tốc độ, người cũng giảm tốc độ; ta chuyển hướng, người cũng đi theo chuyển; một khi ta bắt đầu gia tăng tốc độ, lập tức đuổi kịp. Vô luận xuất hiện cái gì cảnh tượng, không nên kinh hoảng, đi theo ta đằng sau là được. " đón lấy hần ngưng thần tĩnh khí, tâm thần tiến nhập một loại huyền diệu trạng thái. Hần trước thử tại hai chiếc xe xung quanh ngưng tụ một tầng nước màng, thế nhưng đã thất bại. Tuy tốc độ xe đã rất chậm, nước của hần màng vẫn rất nhanh bị xa xa vung tại sau lưng, dính vào thân xe trên cũng đều bị gió đã làm.

"Không thể vây quanh ở thân xe xung quanh, kia thì ở phía trước làm cạm bẫy a. " chỉ chốc lát sau, cỗ xe chạy phía trước xuất hiện một bộ kỳ diệu cảnh tượng, mặt đường trên không hình thành một mảnh sương mù dày đặc, này mảnh sương mù dày đặc lơ lửng không trung, phía dưới cách cách mặt đất hơn hai mét cao, biên giới mười phần rõ ràng. Xa xa nhìn lại, phảng phất tiên nhân cười tường vân, chỉ là diện tích mười phần rộng lớn, có chừng hơn trăm thước. Hai chiếc xe chui vào sương mù dày đặc phía dưới, phảng phất chui vào một cái sương mù đường hầm.

Những cái kia còn trùng thấy mục tiêu từ trong tầm mắt biến mất, nhao nhao hàng xuống cao độ, chui vào trong sương mù dày đặc. Chúng vừa rồi đã cảm thấy trong xe có khiến người sợ hãi đồ vật, thời điểm này cũng không dám bay thân cận quá, chỉ ở trong sương mù dày đặc xuyên qua, không cho hai chiếc xe chạy trốn cách tầm mắt của mình, chờ nhiều binh sĩ đuổi theo.

Hồ Hiểu Vinh ở phía sau mở ra xe vận tải, phát hiện Lãnh Mặc càng Dã Xa càng ngày càng chậm, mình cũng chỉ có thể giảm tốc độ đi theo. Tiến vào sương mù dày đặc đường hầm, ô tô xung quanh sương mù cuộn cuộn, bên trong còn trùng như ẩn như hiện, phảng phất lái vào còn trùng sào huyết đồng dạng, để cho trong lòng của hắn không ngừng bồn chồn: "Hồ Hiểu Vinh a Hồ Hiểu Vinh, để cho tay ngươi thiếu nợ, không muốn nắm còn trùng. Sớm một chút đi không sẽ không sao rồi!" Đang tại oán trách chính mình, bỗng nhiên phía trước càng Dã Xa cửa sổ xe mở ra, Lãnh Mặc cầm lấy một cây đèn nhánh gãy, hướng sương mù dày đặc đường hầm vách tường đưa tới. Kia sương mù phảng phất chịu cái gì triệu hoán, cũng từ trên vách động đuổi ra một cái xúc tu, cùng cây gãy kia liền cùng một chỗ. Đón lấy không biết Lãnh Mặc làm cái gì, trong đó trong đường hầm điện quang thoáng hiện, trong sương mù còn trùng phảng phất uống rượu say tẩu, bùm bùm đùng đùng địa rút xuống, trên mặt đất hiện lên một tầng.

"Ha ha! Đối phó!" Bộ đàm trong truyền đến Lãnh Mặc thanh âm: "Chúng ta đi nhanh lên, truy đuổi trên Phương Triết, đem hắn xe kia trên cũng thanh lý thanh lý. " vừa dứt lời, đây trời sương mù dày đặc tiêu tán, càng Dã Xa gia tốc lái đi. Hồ Hiểu Vinh còn đang ngăn người, tại Hàn Học Lâm dưới sự thúc giục mới hồi phục tinh thần lại, vội vàng đuổi theo.

"Đây cũng là người năng lực?" Càng Dã Xa trong, Ngô Thành Kiến vừa mới phục hồi tinh thần lại, sương mù dày đặc đường hầm cùng điện quang bắn ra bốn phía cảnh tượng thật sự rung động, đầu tiên là như lên tiên cảnh, về sau nếu như rơi xuống đất ngục, hắn sống ba mươi năm, như vậy kinh lịch vẫn là lần đầu tiên.

"Đúng vậy a. " Lãnh Mặc mặc dù có thoát khỏi trùng bày phương pháp, thế nhưng tại rõ ràng đội viên mới lúc trước, liền bại lộ năng lực của mình, điều này làm cho hắn có chút khó chịu.

"Có thể giữ được tánh mạng cũng không tệ rồi. " Khương Bạch Lộ đoán được ý nghĩ của hắn, thấp giọng an ủi: "Không cần nói trùng bày chủ lực, chỉ là chúng ta sau lưng những cái này, cũng không phải chính diện chiến đấu có thể giải quyết. "

Lãnh Mặc gật gật đầu, nội tâm vẫn còn ở tự trách: "Ta còn là phát triển quá chậm. "

Ngô Thành Kiến lại đối với Lãnh Mặc mười phần hâm mộ: "Người vậy mà tiến hóa xuất hai cái dị năng? Tình huống như vậy quá hiếm thấy. Đến Tuyền Thành, chắc là phải bị chính thức chú ý tới. "

Lãnh Mặc nhanh chóng giải thích: "Ta đây không phải hai cái dị năng, chỉ là một cái năng lực hai loại cách dùng. Ta cũng không muốn bị người chú ý, bị người nghiên cứu. "

Ngô Thành Kiến nói: "Người không nên bị điện ảnh tiểu thuyết sai lầm, chính thức chú ý tới người, là bởi vì người có năng lực, đây là vì dùng người, không phải là vì hại người. "

Lãnh Mặc trầm nghĩ: "Đối với cái khác người tiến hóa mà nói, có thể là thật sự là muốn dùng bọn họ. Thế nhưng ta loại này am hiểu ám sát năng lực, e rằng những đại nhân kia vật trong, không có mấy người dám đối với ta thành thật với nhau. "

Ngô Thành Kiến thấy hắn không tiếp, biết hắn không nhận có thể, vốn còn muốn tiếp tục khuyên bảo, thế nhưng nghĩ lại: "Chính ta đều phải rời chính thức, còn quản những cái này nhân sự làm gì?" Vì vậy cũng không hề nói.

Hai người tuy quan điểm bất đồng, nhưng lại không có nhạ nhẽ, bởi vì tâm tình hướng dòi đi sự chú ý của mọi người. Phía trước quốc lộ biến mất, nguyên lai là con đường địa phương, bao trùm một mảnh biển hoa. Biển hoa diện tích rất lớn, liếc một cái nhìn không thấy bờ, liền hai bên đường kiến trúc trên cũng lổm đổm địa nở đầy đỏ vàng lam tứ muôn sắc hoa. Phương Triết Bì Tập liền đứng ở trong biển hoa, đầu xe đánh lên đèn đường, đã tắt máy. Mấy cây nhánh dây, đang theo thùng xe trở lên leo, lúc này đã bò qua bánh xe.

"Chuyện gì xảy ra?" Tất cả mọi người xuống xe, Tần Ngọc Tuyền chui vào phía trước nhất hỏi.

"Không rõ ràng lắm. Người cùng súng vật đều trong xe, dường như là hôn mê. " Lãnh Mặc hồi đáp: "Bất quá tựa hồ không có ngoại thương. "

"Chúng ta đi trước đem bọn họ kéo trở về a. " Tần Ngọc Tuyền đề nghị.

"Ừ. " Lãnh Mặc gật gật đầu, khởi đầu điểm danh: "Tiểu Hàn, tiểu Tần, còn có Lương Tân, ba người các người, một người một bả rìu chữa cháy, lại mang lên dây thừng, đi qua đem người cùng súng vật đều mang ra. Vương Mạn Nhu, người chuẩn bị, một khi ba người bọn hắn xảy ra vấn đề gì, trực tiếp lòi ra. Những người khác đều lui lại, cầm vũ khí tốt. Hồ Hiểu Vinh coi chừng hai cái thương binh. "

Hàn Học Lâm và ba người trang bị thỏa đáng, hướng Bì Tập đi qua. Bước đầu tiên giẫm vào bụi hoa, không có cái gì khác thường, chỉ cảm thấy mềm nhũn, dưới chân rất thoải mái. Lại đi vài bước, dưới mặt đất chui đi ra mấy cây nhánh dây, hướng bọn họ đi đứng quần lên. Những cái này nhánh dây tốc độ di động rất chậm, ba người đi vài bước liền thoát khỏi chúng dây dưa. Nhánh dây trên không trung lơ lửng vài cái, lại rút về dưới mặt đất. Tại ba người chỗ đặt chân, lại có tân nhánh dây chui đi ra.

"Xem ra không có nguy hiểm gì. " Vương Mạn Nhu nhẹ nhõm nói.

"Chỉ là còn không có hiểm lộ tới mà thôi. " Lãnh Mặc vẫn còn ở cảnh giác, "Tất cả mọi người cùng biến dị thú đồng thời té xỉu, chịu nhất định có nguyên nhân. "

Vừa dứt lời, chỉ thấy ba người loáng vài cái, Tần Ngọc Tuyền đầu tiên quỳ xuống, đón lấy đầu một năm, té trên mặt đất. Hàn Học Lâm thấy muốn đi cứu hắn, vừa cung hạ thân, cũng té trên mặt đất. Trên mặt đất lập tức duỗi ra mấy cây nhánh dây, hướng hai người quần qua. Lương Tân thấy, biết không hảo, ném đi trong tay búa, một tay nắm lên một người chân, kéo lấy đi trở về. Vừa đi vài bước, chỉ cảm thấy tay chân vô lực, mí mắt đánh nhau. Trong tai thấp thoáng nghe thấy có người la hét, đón lấy một phát ngã quỵ.

Vương Mạn Nhu vội vàng ném ra tờ nhện, dính đến Lương Tân trên người, Lãnh Mặc cùng Ngô Thành Kiến cũng tới hỗ trợ, liền kéo túm lưng quần, đem người lồi ra bụi hoa. Đón lấy làm từng bước, đem Hàn Học Lâm cùng Tần Ngọc Tuyền cũng đẩy ra ngoài.

Ngô Thành Kiến xoay lên Tần Ngọc Tuyền ống quần, nhìn nhìn, nói: "Đây nhánh dây ta đã thấy, chuyên môn hút máu, một khi bị cuốn lấy, liền có gai nhọn ghim đến trong thân thể, hút khô một người, chỉ cần năm phút đồng hồ. Chúng ta tới trên đường, có hai cái chiến sĩ, chính là như vậy hi sinh. Đây gai nhọn hẳn là còn có gây tê công năng, nếu như không có người tương trợ, đơn dựa vào chính mình là trốn không thoát đâu. "

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: chuột Vương Giải vây

"Độc đảng lợi hại như vậy, Tuyệt Nhận các nàng hiện tại rất nguy hiểm! Nửa cái cửa xe đã bị bao trùm. " Khương Bạch Lộ nhíu mày.

"Không cần lo lắng. Xe vẫn rất rắn chắc, một lát không có việc gì. " Lãnh Mặc suy nghĩ nói: "Hàn Học Lâm bọn họ vì cái gì bỗng nhiên té xỉu sao? Bọn họ té xỉu lúc trước cũng không có bị gai độc ghim đến. "

"Có thể là hoa có vấn đề. " Ngô Thành Kiến lại nói về kinh nghiệm của mình: "Tới thời điểm, đã từng gặp được mấy cái Tích Dịch, trên đầu đều đỡ đòn mấy đóa tiểu hoa, tiến gần người nghe thấy được mùi thơm, sẽ mê man đi qua, Tích Dịch thừa cơ đi lên ăn thịt người. Bất quá chúng ta thoát được nhanh, cũng không biết những cái kia hoa là Tích Dịch chính mình biến dị ra khí quan, hay là chúng từ nơi khác hái. "

Lãnh Mặc nói: "Hỏi hỏi ba người bọn hắn, sẽ biết. " nói qua tay khẽ vẫy, cứ thế ngưng tụ ra ba cái thủy cầu, gọi tại Hàn Học Lâm ba người trên mặt. Ba người bị nước lạnh một kích, đều tỉnh lại.

"Các ngươi vừa rồi có hay không nghe thấy được hương hoa?" Lãnh Mặc ngồi xổm Hàn Học Lâm trước mặt, nắm chặt lấy bờ vai của hắn hỏi.

"A..... Hương hoa?" Hàn Học Lâm còn có chút mơ hồ, tri hoãn trong chốc lát, mới đột nhiên bừng tỉnh, nói: "Đúng vậy, lão đại. Vừa rồi ta nghe thấy được hương hoa, còn cảm thấy thật thoải mái. Sau đó tiểu Tần liền ngã sấp xuống. Ta nghĩ đi đỡ hắn, thế nhưng đột nhiên cảm giác được rất vậy khốn, sau đó liền ngủ mất. "

"Đã minh bạch. " Lãnh Mặc đứng lên nói: "Ngươi lại đi một lần, ta dùng nước cho ngươi mở đường, nhìn xem ngươi có thể đi thật xa. "

Hàn Học Lâm nói: "Lão đại yên tâm, lần này nhất định đem Phương ca bọn họ cứu ra. "

Lãnh Mặc gật gật đầu, nội tâm lại thầm nghĩ: "Hi vọng những cái này chất khí gây mê hòa tan nước, bằng không ngươi thật sự là không hẳn như vậy có thể an toàn trở về. " vừa nghĩ, một bên tại trước mặt ngưng tụ lại to lớn nước đoàn. Hắn hiện tại dị năng càng ngày càng mạnh, chỉ chốc lát sau nước đoàn đường kính liền vượt qua một mét. Kế tiếp liền khó khăn, mỗi ngưng tụ một ít, sẽ có một ít hơi nước tán dạt đến không trung, đợi thủy cầu đường kính đến 2m, liền rút cuộc ngưng tụ không lên.

Đường kính 2m thủy cầu, cũng đã hết sức kinh người. Đang lúc mọi người ngạc nhiên trong ánh mắt, thủy cầu phảng phất bị người phụ giúp, lẫn hướng bụi hoa. Đến mức, đóa hoa đều bị ướt nhẹp. Thủy cầu càng lẫn càng xa, càng lẫn càng nhỏ, hướng về Bỉ Tập đi một nửa cự ly, đường kính cũng chỉ có không được nửa mét. Hàn Học Lâm một mực theo ở phía sau, cũng không dị thường.

Lãnh Mặc thầm nghĩ: "Trời không tuyệt đường người, bằng năng lực của chúng ta, vẫn có thể giải quyết đại bộ phận vấn đề. " đang nghĩ ngợi, Hàn Học Lâm bịch một tiếng ngã trên mặt đất.

Vương Mạn Nhu sớm có chuẩn bị, đem tờ nhện vung đi qua, đem người kéo trở về, nói: "Nếu lại xa một chút, e rằng ta liền đủ không tới. "

Lãnh Mặc lần nữa đem Hàn Học Lâm tưới tỉnh, hỏi tình huống. Hàn Học Lâm nói: "Ngay từ đầu đi tới không có vấn đề gì, đi đến một nửa, bỗng nhiên truyền đến một cổ đậm đặc hương hoa. "

Lãnh Mặc suy nghĩ nói: "Xem ra là bị chúng ta kích thích, gia tăng chất khí gây mê liều thuốc. "

"Vậy làm sao bây giờ?" Khương Bạch Lộ nhìn nhìn độc đảng đã leo tới Bì Tập trần xe, lòng nóng như lửa đốt, nói: "Nếu không vậy điểm xăng, một mồi lửa đốt đi. "

Lãnh Mặc nói: "Biển hoa thiêu cháy, chúng ta đi như thế nào cứu người đầu này? Chỉ sợ không có đội chúng ta tới gần, Bì Tập trước nổ tung. "

"Người còn có biện pháp nào?" Khương Bạch Lộ hỏi.

"Không có biện pháp tốt, thế nhưng có cái biện pháp khá ngốc. " Lãnh Mặc gãi gãi đầu nói: "Chúng ta có dao, đem biển hoa chém thế là được. Không từng như vậy cần tới gần biển hoa, chỉ sợ chém không được vài cái liền muốn té xỉu, hiệu suất thật sự quá thấp. Hơn nữa chúng ta chặt cây tốc độ, có thể hay không vượt qua chúng sinh trưởng tốc độ, hiện tại cũng không thể xác định. "

Khương Bạch Lộ nghe xong phương pháp này, cũng có chút do dự. Vương Mạn Nhu lại nói: "Có phương pháp liền thử một chút chứ sao. Một bên chém vừa muốn những biện pháp khác a. " nói qua chạy về trên xe lấy dao.

"Ta có thể hỗ trợ!"

Một thanh âm đem sự chú ý của mọi người đều hấp dẫn qua. Dĩ nhiên là hai cái thương binh bên trong một cái.

"Ta là Vương Sở. " thương binh tự giới thiệu mình: "Các người thấy ta, chỉ là ta một bộ phận. "

"'Một bộ phận' là có ý gì?" Tần Ngọc Tuyên hỏi.

Vương Sở hai tay lẳng không ấn xuống, nói: "Các người không cần phải sợ, không cần phải sợ..." Đón lấy chỉ nghe xung quanh một hồi tất tiếng xột xoạt tốt địa thanh âm vang lên, ven đường trong rừng rậm, đã tuôn ra một mảnh con chuột biển!

Lãnh Mặc cảnh giác địa cầm chặt trong tay côn điện cảnh sát, những người khác cũng nhao nhao móc súng rút dao, chỉ hướng Vương Sở.

May mà những con chuột kia mười phần nghe lời, đều chạy đến Vương Sở sau lưng, xếp thành mấy cái phượng trận, ngồi ngay ngắn, hai tay ôm quyền. Đây một mảnh lớn con chuột, rậm rạp chằng chịt địa ngồi dưới đất, lại một chút thanh âm cũng không có, tình cảnh mười phần quỷ dị. Thế nhưng nếu như nhìn kỹ mỗi chú chuột, chúng màu lông sáng rõ, ô đồng tử phản hồng môi, ôm tiểu móng vuốt ngồi ngay ngắn bộ dáng rồi lại ngốc nẩy sinh khả ái.

Lãnh Mặc hỏi: "Cái đám chuột này, đều là thù hạ của người?"

Vương Sở cau mày, nói: "Xem như thế đi, cũng không phải. "

"Giải thích rõ ràng. " Lãnh Mặc ra lệnh.

"Chúng hẳn là xem như phân thân của ta. " Vương Sở nói: "Từ ta được đến con thứ nhất con chuột phân thân, ta sẽ rất khó phân rõ cái nào là chính mình, cái nào là con chuột. Chúng trước kia nghĩ tới cái gì, đã làm cái gì, ta cũng biết. Về sau muốn, đều là ta khống chế. Chỉ có tại ta buông lỏng thời điểm, chúng mới có ý thức của mình, hoặc là nói bản năng. "

Lãnh Mặc còn muốn hỏi nhiều, thế nhưng cũng biết bây giờ không phải là thời điểm, trước hết để cho mọi người nhượng ra một khối địa phương, nói: "Người là ý định để cho con chuột phân thân gặm được những cái này hoa cỏ a? Vậy thì bắt đầu a. "

Vương Sở gật gật đầu, cũng không có cái gì động tác, sau lưng con chuột liền đứng xếp hàng từng con một địa chạy đến biển hoa biên. Mười chú chuột một loạt, cúi đầu đối với những cái kia hoa cỏ một hồi loạn gặm, trong chớp mắt gặm ngược lại một mảnh. Kia mười chú chuột không bao lâu liền lung la lung lay địa ngủ té trên mặt đất, đằng sau mười chú chuột chạy lên đi đón lấy gặm, khác có hai mươi chú chuột đem nhóm đầu tiên ngủ ngược lại con chuột kéo đi, còn có mười chú chuột phụ trách đem té trên mặt đất hoa cỏ ngậm trong mồm qua một bên. Những con chuột động tác nhanh, số lượng nhiều, chỉ chốc lát sau liền thanh lý xuất một đại khu vực.

Lãnh Mặc đám người thấy Vương Sở khống chế đàn chuột dễ sai khiến, điều hành thoả đáng, đã tán thưởng, lại kiêng kỵ. Lãnh Mặc cùng Khương Bạch Lộ liếc nhau, đồng đều thầm nghĩ: "Cái này người phải vì ta sử dụng. "

Lại qua hơn nửa canh giờ, đàn chuột chẳng những thanh lý xuất ra một mảnh đi thông Bì Tập rộng lớn thông đạo, còn đem xe trên quán quanh độc đảng toàn bộ cản đứt. Khương Bạch Lộ mang theo Hàn Học Lâm đội ba cái người bình thường, chạy đến bên cạnh xe, nện miêng thủy tinh, mở cửa xe, đem ba người bốn thú tất cả đều cứu về. Hàn Học Lâm lại chạy một chuyến, đem có thể sử dụng vật tư cũng chuyển xuất ra.

Lãnh Mặc dùng nước trước giới thiệu Ngô Tuyết Nhạn cùng Phương Triết.

Phương Triết mở mắt ra nhìn nhìn người bên cạnh, cười nói: "Lãnh ca, ta liền biết người có biện pháp, cho nên tinh thần phấn chấn để cho xe đánh lên cột đèn. "

Lãnh Mặc Tiểu Tiểu, nói: "Làm tốt lắm. Bất quá lần này người có thể đã đoán sai. Nếu như không phải là gặp gỡ vị này Vương Sở tiên sinh, các người

bây giờ còn vậy khốn trong xe nha. Là hấn không chế đàn chuột, găm xuất ra một mảnh cứu viện thông đạo. "

Ngô Tuyết Nhạn cùng Phương Triết luôn miệng nói tạ, cũng làm cho Vương Sở có chút không có ý tứ.

Lãnh Mặc đón lấy đem gì biết ta cùng "Nhảy đáp" tỉnh lại, để cho Ngô Tuyết Nhạn cùng "Nhảy đáp" trước câu thông hảo, tránh các sủng vật tỉnh, thấy được đầy dật con chuột, thú tính quá, cùng Vương Sở nổi lên xung đột. Đội "Nhảy đáp" sau khi hiểu rõ tình huống, mới đem "Đệm!", "Móa*" cùng "Cao thủ" cũng gọi là tỉnh.

Như là đã hiển lộ thực lực, Lãnh Mặc cũng liền không hề giấu dốt, trước hết để cho Hàn Học Lâm dẫn người đem các loại vật tư một lần nữa xếp chồng chất tại xe vận tải trong, sau đó an bài mọi người lên xe. Quốc lộ hiện tại bị biến hóa bao trùm, khẳng định đi không được. Chỉ có thể tìm đường nhỏ vào thôn, lượn quanh cái đại ngoặt. Trong xe không gian có hạn, mọi người cũng chỉ có thể tạm thời nhẫn nại. Gì biết ta là người địa phương, đối với xung quanh con đường tương đối quen thuộc, mang theo mọi người đi đường nhỏ đến chân núi xuống. Nơi này cũng có một mảnh đại lộ, một đường hướng bắc nối thẳng Đông Sơn đại học.

Hai chiếc xe đến Đông Sơn đại học phụ cận dừng lại, Lãnh Mặc nói: "Trong sân trường tình huống phức tạp, bây giờ sắc trời đem muộn, chúng ta không nên vào đi mạo hiểm. Ở bên ngoài tìm cửa hàng được thông qua một đêm. Ngày mai ban ngày lại tiến giáo khu, nhìn xem có hay không có thể lái xe. " sau đó chính mình mang theo Khương Bạch Lộ đi qua một bên.

Lãnh Mặc nói: "Đoạn đường này đi tới, so với trước kia nguy hiểm nhiều. Đội ngũ cũng khuếch trương được quá nhanh. Ta ý định, khẩu súng đều phát hạ. Không chỉ là tiểu Hàn bọn họ, chúng ta mấy cái người tiến hóa, cũng nhiều hơn một chút phòng thân thủ đoạn. Trong chốc lát ta đi cùng tiểu Hàn nói, để cho hấn lặng lẽ khẩu súng giao cho trong tay các người. "

Khương Bạch Lộ nói: "Súng ngắn đâu có, chúng ta có rất nhiều. Kia hai thanh súng trường làm sao phân phối? Vật kia có thể giấu không được. "

Lãnh Mặc nói: "Giấu không được liền không ẩn dấu. Phân cho Vương Mạn Nhu cùng Hàn Học Lâm. Người cùng Ngô Tuyết Nhạn đều muốn cận chiến, mang theo súng trường bất tiện, binh khí của ta đã qua nhiều, cũng không thể lại thêm gỗ. " hấn dừng một chút, hạ giọng nói: "Còn có một việc. Trong đội ngũ có người che giấu dị năng. "

Khương Bạch Lộ ngạc nhiên nói: "Đó không phải là người sao? Người cũng không nên 'Chỉ cho quan châu đốt lửa, không cho dân chúng thấp đèn' a. "

Lãnh Mặc không tiếp lời mảnh vụn (gốc), vẫn thấp giọng nói: "Phụ cận có một cái con quạ, một mực đi theo chúng ta. Ta có thể trông thấy nó, thế nhưng cảm giác không được. Điều này nói rõ nó chỉ là ảo giác, xem tới được, sờ không tới. Ngô Thành Kiến thủ hạ chính là người, đều có hiểm nghi. Ta cũng không nghĩ chọn phát sinh xung đột, thế nhưng không thể không đề phòng người. "

Khương Bạch Lộ gật đầu đồng ý. Lãnh Mặc lại giao cho nói: "Buổi tối không muốn an bài ta gác đêm. Hôm nay ta tiêu hao lớn, muốn nghỉ ngơi một chút. Mặt khác xem trọng kia hai cái bị nhiễm người may mắn, bọn họ sắp biến dị. Nhất là Vương Sở, để cho hấn sớm đem đàn chuột thu xếp hảo. "

Lãnh Mặc an an ổn ổn địa ngủ một đêm, buổi sáng rời giường, Khương Bạch Lộ lên lút nói: "Cái kia Mạnh Lam, cùng Hồ Hiểu Vinh nhất định là có chuyện. "

"Hả? Chuyện gì?" Lãnh Mặc biết Hồ Hiểu Vinh đối với Mạnh Lam có ý tứ, thế nhưng Khương Bạch Lộ có thể nói lên, e rằng sự tình không đơn giản.

"Hai người bọn họ có tư tình. Chiều hôm qua các người đi tìm tòi vật tư thời điểm, bọn họ liền lên lút lưng mang chúng ta riêng tư gặp một lần. Buổi tối cắm trại, bọn họ lại vụng trộm đi ra. Khẳng định không phải là Ngô trung đội trưởng nói đơn giản như vậy. " Khương Bạch Lộ khẳng định nói.

Lãnh Mặc nhíu mày nói: "Ngô trung đội trưởng e rằng không biết thật sự của bọn hấn cắt quan hệ, chỉ cho là là Hồ Hiểu Vinh đơn phương thích Mạnh Lam, thế nhưng không biết Mạnh Lam có chỗ đáp lại. Người cảm thấy bọn họ là chân ái sao?"

"Lừa gạt tiểu hài tử đâu này?" Khương Bạch Lộ khinh thường địa bĩu môi, "Hồ Hiểu Vinh các phương diện tố chất tuy không thấp, thế nhưng cách Mạnh Lam yêu cầu điều kiện kém cách xa vạn dặm. Nếu là hấn con đường thực tế làm lớp xe dư, ta liền tin tưởng là chân ái. Nghĩ thượng vị làm lão công, hỏi trước một chút Mạnh Lam sau lưng gia tộc thế lực có đồng ý hay không rồi nói sau. Trừ phi..."

"Trừ phi hấn che giấu thực lực. " Lãnh Mặc đồng tử co rụt lại.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 54: dị năng chiến đấu

"Bất quá ta cảm thấy Hồ Hiểu Vinh chỉ là ngu ngốc. " Khương Bạch Lộ nói: "Này hai mươi năm trong, ta đã thấy quá nhiều người, người vốn lấy vì bọn họ tất cả hành động tất có thâm ý, nhưng sau đó phát hiện bọn họ chỉ là bởi vì ngu xuẩn, mới làm ra lựa chọn sai lầm. "

"Người hay là không nên xem thường bất kỳ một cái nào đối thủ. " Lãnh Mặc nhắc nhở: "Dù cho Hồ Hiểu Vinh không hiểu chuyện, Mạnh Lam khẳng định biết trong chuyện này lợi hại quan hệ. Lui một bước giảng, tức khiến cho bọn họ hiện tại rơi vào bẽ bực, chỉ số thông minh hạ thấp, tương lai cũng tất có một ngày tỉnh táo lại. "

Khương Bạch Lộ so với Lãnh Mặc tự tin nhiều, hất đầu, nói: "Đội bọn họ thanh tỉnh rồi nói sau. Hiện tại bọn họ căn bản không tính là đối thủ. "

Lãnh Mặc Tiểu Tiểu, không nói thêm lời. Hắn thích Khương Bạch Lộ tự tin, không muốn làm cho nàng cái biến. Hơn nữa hắn tin tưởng nhất còn là mình, chỉ cần tại không chế của mình trong phạm vi, hắn không ngại để cho người bên cạnh thông qua thử lỗi phương thức phát triển.

Hai cái "Người may mắn" cũng không có thay đổi thành Zombie, lại còn năng lực đều đã có để thắng. Khương giác người tiến hóa gọi Hầu Văn Đạt, hắn vô cùng hưng phấn địa báo cho mọi người, mình đã có thể thông qua mùi, phán đoán mỗi người tâm tình. Mà Vương Sở năng lực thì khó có thể thuyết minh, dùng hắn lời của mình giảng, chính là "Ta cảm giác mình càng giống người. "

Đã trải qua ngày hôm qua trùng bày biển hoa, tất cả mọi người không dám lần nữa một mình hành động, vì vậy Lãnh Mặc để cho tất cả mọi người mang hảo trang bị, cùng đi tìm kiếm cỗ xe vật tư. Vì phòng ngừa bị một mẻ hốt gọn, hắn lại đem tất cả phân thành ba đội, tiến lên thì đội cùng đội trong đó cách xa nhau hơn 50m. Phương Triết mang theo Vương Sở cùng Hàn Học Lâm đội ba cái người bình thường, đi ở đằng trước.

Vương Sở ngày hôm qua ngủ say một đêm, không có cơ hội điều tra, hiện tại đem thủ hạ đàn chuột thả ra, tại mỗi tòa nhà trong tìm tòi lên. Con chuột khurú giác nhạy bén, thân thể linh hoạt, không bao lâu liền đem phụ cận cửa hàng tìm tòi một lần. "Ha ha, vận khí tốt!" Hắn cao hứng kêu lên: "Này một cửa hàng có không ít lương thực, đều chồng chất ở đại sảnh, hơn nữa xung quanh một cái Tang Thi Đồ không có. "

"Có vấn đề. " Lãnh Mặc nghe xong lời của hắn ngược lại nhíu mày: "Không có Zombie, phụ cận không có xe, nói rõ có người ở chúng ta lúc trước lái xe đi. Thế nhưng vì cái gì không có mang đi lương thực?"

"Nghĩ nhiều như vậy làm gì? Qua đi xem một chút chẳng phải sẽ biết?" Vương Mạn Nhu nhìn nhìn Lãnh Mặc suy đi nghĩ lại liền phiền.

Bất quá lần này nàng hiển nhiên là chính xác, lương thực chồng chất tại một cái cửa hàng đường lớn, bên cạnh trên mặt đất có một nhóm nhân lại: "Phụ cận cửa hàng lương thực đều ở nơi này, thế nhưng xe bị chúng ta lái đi, người đến sau có thể cầm ít nhiều cầm ít nhiều a. Không có ý tứ, Bye E!" Lạc khoản (phần đề chữ, ghi tên trên bức vẽ) là "Hỏa chủng tiểu đội Đồng Sơn phân đội".

"Lão đại, chúng ta trả giá có hồi báo!" Tần Ngọc Tuyền hưng phấn nói.

Lãnh Mặc cảm giác tình huống chung quanh, xác thực không có vấn đề, cũng cười hồi đáp: "Đúng vậy a, mỗi người vì ta, ta làm người người nha. Các người lưu ở chỗ này, chuyển đi một nửa chứa lên xe. Chúng ta tiến giáo khu nhìn xem. Vương Sở cùng súng vật cùng chúng ta đi. "

Giáo khu diện tích quá lớn, Lãnh Mặc cũng không có ý định toàn diện tìm tòi, dựa theo đội Văn Đạt chỉ điểm, bọn họ chủ yếu tìm tòi nhà ăn cùng cỗ xe. Vương Sở đàn chuột bị phái đi ra một bộ phận lớn, đến ký túc xá trong tìm kiếm chìa khóa xe. Mọi người tại trong sân trường đi trong chốc lát, Lãnh Mặc nghỉ ngơi nói: "Các người có hay không cảm thấy không đúng?"

Khương Bạch Lộ minh bạch ý của hắn, gật đầu nói: "Không sai, trong sân trường quá an tĩnh. "

Vương Mạn Nhu nói: "Các người a, luôn là nghi thần nghi quỷ. Hỏa chủng tiểu đội có thể đem cửa hàng xe đều lái đi, nói rõ bọn họ nhân số rất nhiều, rất có thể trong trường học người đều rút lui. Nếu như người đều đi, an tĩnh chút có cái gì không đúng. "

Lãnh Mặc nói: "Nếu như không có người, nơi này xanh hoá tốt như vậy, hắn có đại lượng Biến Dị Sinh Vật tiến vào chiếm giữ mới đúng. Chúng ta ngày hôm qua gặp được nhiều như vậy nguy hiểm, nói rõ toàn bộ sinh thái vòng đều tại biến hóa, tất cả tân sinh mệnh đều tại đoạt tài nguyên, đoạt địa bàn, không thể có thể ở nơi này chây ra một mảnh Tĩnh Thô. Ừ?" Hắn nói qua nói qua, bỗng nhiên dừng lại, đi đến Hầu Văn Đạt bên người, bắt lấy cánh tay của hắn, thấp giọng nói: "Đừng làm động tác, lấp làm cái gì cũng không có phát sinh bộ dáng. "

Hầu Văn Đạt sững sờ, lập tức hiểu được: "Đại ca, người là phát hiện nguy hiểm gì?"

Lãnh Mặc hỏi: "Ngay tại chúng ta đội ngũ đằng sau, năm giờ đồng hồ phương hướng, cự ly Ngũ trung đội trưởng bọn họ tiểu đội rất gần, người có phát hiện hay không cái gì dị thường? Là có người hay không tại chỗ nào?"

Hầu Văn Đạt cúi đầu phân biệt một phen, nói: "Không sai, bên kia có người. Có chừng bốn năm cái. Thế nhưng là, cái gì cũng nhìn không thấy a. "

Lãnh Mặc nói: "Nhất định là dị năng hiệu quả. Đó là một cái ẩn thân tiểu đội. "

Vương Mạn Nhu tháo xuống sau lưng súng trường, nói: "Tiên hạ thủ vi cường?"

Khương Bạch Lộ vội vàng đề lại: "Còn không có phân ra địch ta, không muốn hành động thiếu suy nghĩ. "

Lãnh Mặc nói: "Không bắn súng, thế nhưng đáng đáp lại muốn làm đủ. " hắn đoàn đao ra khỏi vỏ, hướng về cái hướng kia chỉ, thấp giọng nói: "Đều sáng giá hóa, nhắm ngay chỗ đó. "

Vừa mới nói xong, Ngô Tuyết Nhạn đành thương, Khương Bạch Lộ rút đao, một trái một phải hộ tại hai bên, Vương Mạn Nhu giờ lên sừng trường đứng ở chính giữa, Hầu Văn Đạt cùng Vương Sở đều trốn ở ba người sau lưng. Lãnh Mặc thì bỏ đi hai bước, tự thành một đội.

Ngô Thành Kiến đám người phát hiện bọn họ khác thường, tuy không biết chuyện gì xảy ra, cũng lập tức làm ra phản ứng. Ngô trung đội trưởng mang theo Hồ Hiểu Vinh, gì biết ta cùng Lương Tân làm thành một vòng, đem Mạnh Lam mẫu tử ba người hộ ở trong.

"Mấy vị, người sáng mắt không làm chuyện mờ ám, đừng vụng trộm thương lượng, trước xuất ra gặp mặt a. " Lãnh Mặc cao giọng nói.

"Ha ha, xem ra mấy vị đều là cao thủ. Mấy người chúng ta người múa rìu qua mắt thợ, để cho mọi người chê cười. " trong hư không truyền ra một cái âm thanh trong trẻo, "Bất quá chúng ta không có ác ý, chỉ là muốn đi theo mấy vị, ở phía sau nhặt cái tiện nghi mà thôi. "

Theo cái thanh âm này giải thích, trong hư không hiện ra một cái hình bán cầu màu hào quang, bên trong đều là mờ mịt sương mù, đội màn hào quang tiêu thất, sương mù tan hết, trên mặt đất xuất hiện một tiểu đội, tổng cộng có năm người. Tới đoạt mục đích là một cái trong đó ngồi xe lăn thiếu niên, nhìn niên kỷ không cao hơn hai mươi, sắc mặt trắng xám, tứ chi thon gầy, hiển lãnh trong tươi cười, cất giấu một cổ trên cao nhìn xuống ngạo khí. Phía trước đội ngũ một cái trắng hán, thân cao tiếp cận 2m, lưng hùm vai gấu, tóc ngắn râu quai nón, lúc này trời khí còn không tính nóng, hán vậy mà chỉ mặc một thân rộng thùng thình Lam Cầu bộ đồ. Một cái khác mặt chữ điền thanh niên, dáng người hơi mập, thân quang nội liếm, ở phía sau đẩy xe lăn, phảng phất một cái nhiệt tâm phục vụ viên, lại phảng phất một bà giấu ở trong hộp bảo kiếm. Xe lăn hai bên tất cả có một cái tiểu cô nương, bên trái đại khái hơn hai mươi tuổi, dáng người cao gầy, một thân cao bồi phục gọn gàng; phía bên phải cô nương một thân quần áo thể thao, cầm trong tay một cây súng lục.

Lãnh Mặc hướng Hầu Văn Đạt nháy mắt, thấp giọng hỏi: "Còn có cất giấu sao?"

"Đã không còn, chính là mấy người này thôi. " Hầu Văn Đạt nói: "Bất quá kia cái người cao to mũi có chút không đúng, dường như tâm tính có chút biến hóa. "

Vừa dứt lời, chỉ nghe kia người cao to cao giọng nói: "Đúng vậy, vốn chỉ là dụng cái vận khí. Không có nghĩ tới đây thật sự có tiện nghi có thể chiếm. " hán chỉ một ngón tay Mạnh Lam, nói: "Tiểu thư, không muốn cùng lấy bọn họ, những người kia không bảo vệ được ngươi. Đi theo ta, toàn được nhậu nhẹt ăn ngon, muốn cái gì có cái đó, làm người trên người. "

"Đánh rắm!" Người cao to lời chọc giận Hồ Hiểu Vinh, hán bùng lên thương chỉ hướng đối phương, nói: "Ngươi tính toán thom bơ vậy sao? Biết Mạnh tiểu thư là người nào sao? Ngươi cho nàng xách giày cũng không xứng. "

"Há? Ta đây ngược lại phải thử một chút!" Người cao to mở ra bước đi qua, vừa đi vừa cười lạnh nói: "Hắc hắc, muốn xách giày, muốn trước cởi giày mới được!"

Hồ Hiểu Vinh mở ra bước chốt an toàn, lạnh lùng uy hiếp nói: "Đừng động, tới nữa nổ súng!" Bỗng nhiên bóng người bên cạnh nhoáng một cái, trong tai nghe được: "Đừng vọng động, ta tới!" Nguyên lai là Ngô Thành Kiến đối diện lấy người cao to thẳng tiến lên.

Kia người cao to thấy có người xông lại, quát: "Để cho ngươi mở mang kiến thức!" Một cái khom bước xông quyền, nắm tay phải thẳng đảo Ngô Thành Kiến mặt. Ngô Thành Kiến không tránh không né, hai tay đỡ lên nắm tay, thuận thế chui vào đối phương trong lòng, khuỷu tay phải làm ngực va chạm. Chỉ nghe "Rắc" một tiếng, người cao to bay ngược ra mấy mét, giống như cái Ma Bàn(cối xay) đập trên mặt đất, chấn động mặt đất run lên mấy run.

Kia xe lăn thiếu niên chau mày, nói: "Mấy vị lãnh tinh, trước nói rõ ràng động thủ lần nữa. "

Kia người cao to từ trên mặt đất trở mình lăn lên, hai mắt đỏ thẫm, nói: "Ta xương sườn đều đã đoạn, còn phí nói cái gì? Động thủ trước mới nói được rõ ràng. " nói qua một tiếng gầm nhẹ, thân thể giống như súng khí, không ngừng phình to, trên người lông tơ cũng trở nên thô cứng rắn, không bao lâu vậy mà biến thành một cái Khi Đột Không Lồ, đứng lên có 2m năm, may mắn hán ăn mặc y phục rộng thùng thình, lúc này chặt chẽ kéo căng tại trên người hán, còn không có chống đỡ toái. Khi Đột Không Lồ biến thân chấm dứt, lập tức hướng Ngô trung đội trưởng đánh tới. Hai người vốn đều là hệ sức mạnh chiến sĩ, luận thân thể tố chất đều không sai biệt lắm, Ngô trung đội trưởng trải qua hệ thống huấn luyện, tại chiêu thức trên cao hơn một bậc, thế nhưng biến thân về sau Khi Đột Không Lồ lực lượng lớn, tốc độ tự nhiên cũng nhanh, đầy đủ nói rõ cái gì gọi là "Dốc hết sức hàng mười hội". Chỉ một lát, Ngô trung đội trưởng bị một quyền đánh vào trên bụng, cả người bay ra hơn mười thước, ngã trên mặt đất.

"Rầm rầm rầm!" Hồ Hiểu Vinh thấy Ngô trung đội trưởng thua thiệt, sợ Khi Đột Không Lồ thừa thắng xông lên, vội vàng xạ kích. Kia Khi Đột Không Lồ da lông cứng cỏi, vậy mà một chút vết thương cũng không có. Thế nhưng súng trường viên đạn lực xung kích không nhỏ, đánh cho hán che mặt rút lui, lưng lay sắp đổ.

Người đối diện có thể nào thấy mình người thua thiệt, người cao cao bồi trang phục đích nữ nhân xông lên hai bước, đem giờ tay lên, "Tê rồi" một đạo thiểm điện từ lòng bàn tay bắn ra, ở giữa Hồ Hiểu Vinh. Một kích liền đem hán điện trở mình trên mặt đất, miệng sùi bọt mép, run rẩy không chỉ. Này điện nữ không ngừng cố gắng, hai tay giờ lên, trong lòng bàn tay hai đạo thiểm điện vừa mới hình thành, cứ thế xuất hiện một đạo thủy lưu, đem hai tay của nàng liền cùng một chỗ. Chỉ nghe "Bành" địa một tiếng, dường như không trung thả một cái pháo đốt, nàng cả người bắn bay, ngã trên mặt đất thân thể run rẩy, hiển nhiên bị thương không nhẹ.

Đẩy xe lăn mặt chữ điền thanh niên thấy điện nữ ngã xuống đất, lại nhìn không ra đối phương ai đã hạ thủ, thầm nghĩ: "Tiếp tục như vậy chẳng phải là muốn cả đoàn bị diệt!" Không dám lãnh đạm, vội vàng vượt qua xe lăn, khó chịu "Hừ" một tiếng, chỉ thấy một đạo mắt thương có thể thấy gọn sóng từ trước người hán phát ra, hướng Lãnh Mặc cùng Ngô Thành Kiến hai cái tiểu đội đẩy đi, mười mấy người không có lực phản kháng, bị này không khí sóng vừa đẩy, nhất thời người ngã ngựa đổ. Thanh niên này nhưng không dừng tay, nhắc chân một đạp, lại một đạo gọn sóng kẻ sát đất truyền đến, mọi người vừa phục hồi tinh thần lại, lại cùng nhau ngã lật.

Thanh niên này từng chân một địa liền tiếp đập mạnh hạ xuống, Lãnh Mặc đám người một cái cũng đứng không dậy nổi, chứ đừng nói chi là giờ súng bắn.

Khi Đột Không Lồ lúc này tri hoãn quá mức, hung ác nói: "Gọi các người đặc ý, cái này đừng hòng đi!" Nói qua lao đến!

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 55: to lớn cạm bẫy

Khi Đột Không Lồ vừa lao ra hai bước, bỗng nhiên hai mắt đau đớn. Hắn tuy da dày thịt béo, thể nhưng con mắt vẫn mười phần mẫn cảm, lúc này bảo vệ con mắt, một bên gào thét, một bên lui về phía sau. Mấy người khác cũng nhận được tương đồng công kích. Sóng địa chấn nam kinh sợ kêu một tiếng che mắt, đón lấy một hồi trời đất quay cuồng, ngửa mặt ngã quỵ. Quần áo thể thao nữ hài cảm thấy không ổn, lập tức trốn đến phía sau xe lăn ngồi xổm xuống, xe lăn thiếu niên ngược lại cực kỳ có phong độ, chỉ là tại nhắm mắt lại, nhẹ nhàng nhú mào.

Sóng địa chấn nam té trên mặt đất, con mắt cũng không mở ra được, phân ra không rõ phương hướng, sợ có người thừa cơ đối với hắn ra tay, hít sâu một hơi, chính là một tiếng thét dài! Lãnh Mặc đám người mới vừa rồi bị mặt đất chấn động xương cốt đều tán giả, không đợi ngồi xuống, lại bị hắn tiếng kêu gào chấn trụ, chỉ cảm thấy màng tai trái tim đều muốn bùng nổ.

Đáng tiếc này tiếng kêu gào chẳng phân biệt được địch ta, chỉ có sóng địa chấn nam chính mình có thể miễn dịch. Xe lăn thiếu niên thân thể kém cỏi nhất, tại trong tiếng huyết gió toàn thân run rẩy, phảng phất sau một khắc muốn tắt thở. Đồ thể thao thiếu nữ bàn tay nhỏ bé một trương, khởi động một đạo quang mang, đem mình cùng xe lăn thiếu niên, điện nữ đều trảo ở bên trong, ngăn trở tiếng kêu gào chấn động, ba người trên mặt mới khôi phục huyết sắc. Về phần Khi Đột Không Lồ, rồi đi quá xa, thật sự là đành phải vậy.

Sóng địa chấn nam một hơi rít gào xong, con mắt còn không có khôi phục, hít sâu một hơi, còn phải lại rít gào, bỗng nhiên bị nước miếng sắc một cái, một hơi hấp đến một nửa rồi cuộc hấp không vào, phục trên mặt đất ho khan không chỉ, trong miệng không ngừng mà phun chảy ra nước.

Vương Mạn Nhu trước phục hồi tinh thần lại, giờ lên súng trường, đối với sóng địa chấn nam "Đột đột đột" một hồi bắn phá. Lúc này hai bên đều co quắp trên mặt đất, nàng vốn tưởng rằng mấy phát hạ xuống đối phương không chết thì bị thương, nhất định có thể xây dựng công lao. Không nghĩ tới sóng địa chấn nam bên cạnh bùng nổ một đoàn sương mù xám, viên đạn bắn vào sương mù xám, giống như bùn nhập biển rộng, vô ảnh vô tung. Kia sương mù xám thu viên đạn còn còn chưa xong, thấy gió liền dài, không bao lâu trở thành một cái đường kính hơn hai mét sương mù đoàn, hướng về Vương Mạn Nhu cuộn cuộn mà đến. Mắt thấy muốn đem Vương Mạn Nhu thôn phệ, bỗng nhiên "Phốc" địa một tiếng hướng chính giữa thu nạp, co lại đến một cái điểm biến mất. Lại nhìn đối phương vòng bảo hộ trong, xe lăn thiếu niên ngửa mặt té xỉu ở xe lăn, hiển nhiên lại là Lãnh Mặc dị năng hiệu quả.

Lãnh Mặc Diêu lay động sáng ngời địa đứng lên, mở rộng một chút gân cốt, nói: "Đều thành thật một chút."

Đối phương duy nhất không có bị thương quần áo thể thao nữ hài, chạy tiến lên đây, căng ra vòng bảo hộ, đem chính mình tất cả đồng đội hộ ở bên trong, thanh âm run rẩy: "Người, người muốn thế nào?"

Lãnh Mặc khinh thường địa bĩu môi, nói: "Người này vòng bảo hộ đối với ta vô dụng." Hắn chia chia xe lăn thiếu niên, nói: "Hắn vừa rồi ngay tại vòng bảo hộ bên trong, còn không phải choáng luôn."

Xe lăn thiếu niên lúc này ung dung tĩnh lại, đã nghe được hắn những lời này, khoe miệng co quắp động vài cái, không nói chuyện.

Lãnh Mặc nói: "Ta biết các người không phục, bởi vì không có vượt lên trước hạ sát thủ. Bất quá chúng ta cũng không đem hết toàn lực, nhiều cái người tiến hóa cũng không có xuất thủ."

Xe lăn thiếu niên lạnh lùng nói: "Đó là bởi vì bọn họ cũng bị thả ngược lại."

Lãnh Mặc ngẫm lại cũng đúng, bất quá hắn sẽ không thừa nhận, chỉ là nói: "Tùy người nghĩ như thế nào. Bất quá lần này chiến đấu, là các người khơi mào tới, điểm này các người sẽ không không thừa nhận a."

Xe lăn thiếu niên còn chưa có trả lời, Khi Đột Không Lồ đứng lên, đi lên trước, nói: "Việc đã đến nước này, nhiều lời vô ích. Như là đã khai chiến, vì sao bỏ dở nửa chừng?"

Lãnh Mặc nói: "Người tốt nhất thành thật một chút, hiện tại đã lưỡng bại câu thương, chẳng lẽ muốn kết xuống từ thù mới coi xong sao?"

Xe lăn thiếu niên cũng nói: "Kim Đại Ca, người nghĩ bề quan sao?"

Khi Đột Không Lồ nghe xong lời này, đứng lại nói: "Tất cả mọi người có cái gì dị năng, cũng không cần coi trọng ... của mình, không ngại nói nghe một chút."

Xe lăn thiếu niên nói: "Kim Đại Ca, người từ vừa mới bắt đầu, liền có chút không đúng a. Người không phải là Đông Bắc khẩu âm sao? Vì cái gì tiếng phổ thông sao?"

Khi Đột Không Lỗ không nhịn được nói: "Chịu các người ảnh hưởng, đương nhiên khẩu âm càng ngày càng nhẹ. "

Vừa dứt lời, quần áo thể thao nữ hài bàn tay nhỏ bé một trương, màn sáng mở rộng, đem sóng địa chấn nam cũng trảo ở bên trong, duy chỉ có đem Khi Đột Không Lỗ ngăn cách bởi bên ngoài.

Xe lăn thiếu niên cười lạnh nói: "Kim Đại Ca, người thế nhưng là Ngưu Văn Lão Sư, tiếng phổ thông cấp một giáp các loại. Vừa thổi ngưu, chính mình liền đã quên?"

Khi Đột Không Lỗ phát hiện bại lộ, không nói nhảm nữa, đưa tay chiếu vào màn sáng "Bịch bịch bịch" một hồi đập loạn. Kia màn sáng mặc dù chỉ là hơi mỏng địa một tầng, lại không chút sức mẻ. Xe lăn thiếu niên trốn ở bên trong, mặt không thay đổi nói: "Ta không biết trên người của người chuyện gì xảy ra. Nhớ lại chúng ta đồng hành vài ngày giao tình, ta không sẽ đích thân giết người. " đón lấy hướng Lãnh Mặc khẽ vươn tay, làm muốn mời động tác, nói: "Ngài không phải nói còn có rất nhiều bổn sự không có sử đi ra sao? Để cho chúng ta mở mang mắt a. "

Khi Đột Không Lỗ biết nên không phá màn sáng, theo xe lăn thiếu niên động tác, quay đầu nhìn về phía Lãnh Mặc, phát hiện người sau khoe môi nhếch lên cười lạnh, đang nghiêng đầu nghiêng mắt thấy chính mình, nghi ngờ nói: "Người là năng lực gì? Đường như tuyệt không sợ ta?"

Lãnh Mặc nói: "Năng lực không phải là dùng miệng nói. Nếu như người có thể xem hiểu, có thể phá giải, là có thể sống mệnh. "

Khi Đột Không Lỗ hừ lạnh một tiếng, nói: "Nói hay lắm! Nhìn xem người như thế nào PHÁ...!" Vừa dứt lời, dưới chân đạp một cái, thân thể giống như đạn pháo, hướng Lãnh Mặc đạn đi qua.

Lãnh Mặc hướng bên cạnh thoáng lách mình, tránh thoát một kích này, đón lấy phát động dị năng "{đâm mù} thuật", thủ hạ liên tục, cử đao hướng Khi Đột Không Lỗ chọc đi qua. Vừa chọc đến một nửa, bỗng nhiên phát giác không đúng, vội vàng thu thế tránh né, thế nhưng đã đã chậm. Kia Khi Đột Không Lỗ hoàn toàn tựa hồ hoàn toàn không bị "{đâm mù} thuật" ảnh hưởng, quay người làm ăn quyền, chặn ngang quét tới. Lãnh Mặc phản ứng mặc dù nhanh, lại so ra kém Khi Đột Không Lỗ tốc độ, bị cọ đến cánh tay, liền đập vào chuyển bay ra vài mét, lại trên mặt đất lăn vài vòng mới dừng lại. Khi Đột Không Lỗ đang muốn đuổi đi lên lại hạ sát thủ, bỗng nhiên dưới chân đạp phải vật gì, đánh cho lão đảo. Đột ổn định thân hình, quay người nhìn lại, nguyên lai là một cây trường thương ghim trên mặt đất.

Ngô Tuyết Nhạn cất bước đi ra, nói: "Người làm được quá nhiều, trận này ta. "

Lãnh Mặc đứng lên gật gật đầu, nói: "Cái này Khi Đột Không Lỗ hoàn toàn không bị khống chế, so với Zombie còn khó hơn quản. Chỉ sợ người chỉ có thể bầm thây vạn đoạn, mới có thể chân chính giết chết hẳn. "

Ngô Tuyết Nhạn đi đến Khi Đột Không Lỗ bên cạnh, rút ra trường thương, nói: "Bầm thây vạn đoạn, rất đơn giản. "

Khi Đột Không Lỗ cười lạnh nói: "Nói dễ như trở bàn tay, kỳ thật nói như rồng leo, làm như mèo mửa, hôm nay các người đều tới làm ta đá thử vàng a. " nói xong đưa tay bắt tới.

Ngô Tuyết Nhạn thân hình linh hoạt, dưới chân một tung, tháo chạy qua một bên, hai đầu gối hơi cong, trong tay thương xa xa chỉ hướng Khi Đột Không Lỗ ngực.

Khi Đột Không Lỗ thấy nàng như thế nhanh nhẹn, không hề mạnh mẽ đâm tới, mở ra hai tay, chậm rãi tới gần, đợi cận thân, hoặc bắt hoặc đánh, hoặc quét hoặc nện, đánh ra một trận loạn quyền, ý vào thân thể khỏe mạnh, nện đến trên mặt đất đá vụn loạn tung tóe, không trung bụi đất tung bay. Ngô Tuyết Nhạn ở bên cạnh lẩn vòng quanh đi nhanh, như linh hầu con báo, tiến thối có theo, mỗi lần rút sạch đâm ra nhất thương, cũng có thể chuẩn xác trúng mục tiêu. Bất quá Khi Đột Không Lỗ thân thể mạnh mẽ, liền súng trường viên đạn đều đánh không phá, phổ thông trường thương càng không khả năng xây dựng công lao.

Ngô Tuyết Nhạn đâm hai phát, ước lượng ra Khi Đột Không Lỗ cân lượng, không giữ lại nữa, đem dị năng dùng được. Nàng dị năng là khống chế nhiệt lượng chuyên đi. Đây nhiệt năng không chỗ nào không có, theo lý thuyết Nàng cái này năng lực so với Lãnh Mặc khống Thủy Năng lực áp dụng phạm vi càng rộng. Thế nhưng là nàng tiền hóa thời gian ngắn, vừa không có phù hợp phương pháp huấn luyện, đến nay có thể khống chế năm mét ở trong nhiệt lượng. Lại còn như lợi dụng không khí truyền nhiệt lượng, tốc độ quá chậm, chỉ có lấy thể rắn làm môi giới, tài năng trong chiến đấu phát huy tác dụng. May mà Lãnh Mặc lúc trước nhắc nhở qua nàng, "Đại địa chính là thể rắn" .

Mấy cái hiệp, Khi Đột Không Lỗ hai chân thiêu đốt lên, lửa này giống như có sinh mạng, vừa mới giã diệt, trong chốc lát lại thiêu cháy. Hắn chỉ lo dưới chân đạp tắt lửa, trên người khó tránh khỏi chiếu có không được, bị Ngô Tuyết Nhạn liên tục đâm trúng. Mỗi lần trúng đạn, đều có một mảnh bộ lông bị điểm đốt, không bao lâu Khi Đột Không Lỗ liền biến thành một cái hỏa hầu. Hắn dứt khoát mặc kệ đối thủ, nằm xuống đầy đất lăn qua lăn lại, chỉ cầu dập tắt lửa. Ngô Tuyết Nhạn lại là đúng lý không buông tha người, vây quanh Khi Đột Không Lỗ vừa đi vừa đâm, chuyên chọn đốt rụi da lông địa phương ra tay, thương thương thấy máu.

Mất thấy kia Khi Đột Không Lỗ bị thua chỉ là vấn đề thời gian, dị biến này sinh. Khi Đột Không Lỗ một cái té ngã từ trên mặt đất lật lên, song quyền "Bang bang ba ba" địa đập xuống đất. Mọi người đang tại hiếu kỳ hắn muốn làm gì, bỗng nhiên mặt đất một hồi lay động. Mọi người vừa mới đã trải qua tình huống tương tự, toàn bộ đều nhìn về sóng địa chấn nam. Người sau vội vàng khoát tay: "Lần này không phải là ta, động đất!"

Vừa dứt lời, mặt đất "Ầm ầm" một tiếng, rạn nứt một đạo kẽ nứt, bên trong trước phun ra một đạo bùn nhão, đón lấy chui ra một mảnh đại trùng tử. Đây

côn trùng không có mắt không tai, trên đầu chỉ có một hã to mồm, mở ra giống như mặt bàn lớn nhỏ, miệng đầy răng như cối xay thịt. Nó chui ra mặt đất bộ phận đã có dài năm sáu mét, thế nhưng dưới mặt đất tựa hồ còn ẩn núp càng nhiều, chỉ thấy mặt đất một hồi lay động, kẻ đất càng lúc càng lớn, bên trong một tòa núi thịt ngọc ngậy mọc ra mặt đất. Nhưng mà địa chấn còn không có chấm dứt, hiển nhiên trên mặt đất này đạo thịt tường, cũng chỉ là côn trùng một phần nhỏ.

"Àm âm", "Àm âm" ... Liên tiếng nổ, lại là mấy cái côn trùng chui ra mặt đất, đem xi-măng mặt đất hoàn toàn phá hư, còn mang ra dưới mặt đất bùn nhão đồ cút dái, cùng côn trùng trên người dịch nhờn, bắn tung tóe đến khắp nơi đều là.

Lãnh Mặc tránh trái tránh phải, lúc này đã hoàn toàn nhìn không đến cái khác đồng bạn. "Lui lại! Lui lại!" Hắn đặt chân bắt ổn, lao đảo về phía ngoại chạy, người khác chết sống tạm thời chẳng quan tâm, chỉ có thể cao giọng la hét, truyền đạt chỉ lệnh: "Có thể chạy được bao xa chạy rất xa, đi rồi ra liền đi Tuyên Thành hội họp!"

"Biết, chúng ta rút lui!" Khương Bạch Lộ thanh âm truyền tới. Lãnh Mặc biết nàng là vì để mình an tâm, nhanh chóng rút lui khỏi, cũng không nói thêm lời, xa xa chạy đi.

Chạy ra 30~40m, hắn cảm giác đến có ở trên trời một cái hình thù kỳ quái đồ vật, nhìn lại, là kia cái xe lăn thiếu niên, bị nhục trùng từ vén đến không trung, liền người mang ghế dựa, hướng chính mình đập tới. Lãnh Mặc thoáng nghiêng người, song duỗi tay ra, hai cổ thủy lưu theo hai tay kích xạ, ngăn chặn thiếu niên thân thể, kia xe lăn không có nước lưu hoà hoãn, ngã cái tan tành. Thiếu niên ngồi dưới đất, trước nói tiếng: "Cám ơn. " nói tiếp: "Còn muốn phiên toái ngài giúp ta chạy đi. Ta sẽ hồi báo người. "

"Ta chỉ có thể nói thử một chút. " Lãnh Mặc nói qua đi qua đem hắn vác tại trên lưng, hướng nam biên chạy tới. Phương Triết đám người vẫn còn ở phía nam, chỗ đó có người, có xe, có súng, có lương thực, nếu có người có thể an toàn đào thoát, nhất định sẽ trước đi vào trong đó hội họp. Vừa chạy hơn trăm thước, Lãnh Mặc dừng bước lại.

"Làm sao vậy?" Thiếu niên hỏi.

"Một sóng lớn Zombie bao vây qua. Bọn họ tiến thối có theo, nhất định có người không chết. Toàn bộ Đông Sơn đại học, chính là một cái đại cạm bẫy!"

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: đường ai nấy đi

"Nếu là cạm bẫy, tất có phá cục phương **** ghé dựa thiếu niên hỏi: "Người điều tra năng lực mạnh như vậy, nghĩ ra biện pháp sao?"

"Không có. " Lãnh Mặc sắc mặt càng ngày càng lạnh, nói: "Có chút cạm bẫy một khi thành hình, liền không phải dựa vào kỹ xảo có thể giải quyết rồi. " dứt lời chuyển qua một tòa lầu, trước mặt chính là một đội Zombie.

Lãnh Mặc đem thiếu niên buông xuống, móc súng lục ra đưa cho hắn, hỏi: "Hội dùng sao?"

"Chơi qua. " thiếu niên thuần thục địa mở ra bảo hiểm, hỏi: "Chú ý ta khai mở mấy phát sao?"

"Không ngại, ngược lại đang cần người kiểm chút thanh âm xuất ra. " Lãnh Mặc dùng đoản đao chỉ chỉ cách đó không xa Zombie: "Nhìn nhìn bọn họ có phản ứng gì. "

"Ba! Ba! Ba! Ba..." Thiếu niên một hơi đem hộp đạn bên trong mười lăm phát toàn bộ bắn vào trước mặt một đoàn trong sương mù, nhìn nhìn Lãnh Mặc tò mò biểu tình, giải thích nói: "Ta dị năng. Một cái tùy thân không gian, bên trong thời gian là bất động. Đây đoàn sương mù xám chính là cửa ra vào. Ta cầm đạn đánh tiền vào, chúng nhìn như ngừng ở bên trong, kỳ thật tốc độ không có đổi. Dùng thời điểm chỉ cần mở ra một cái miệng nhỏ, liền có thể bắn ra. "

"Thực dụng!" Lãnh Mặc đánh giá một câu, một tay cầm đao, một tay nắm xẻng công binh, hướng Zombie đội ngũ đi đến.

Nói là "Zombie", là vì những cái này quái vật hình người hai mắt vô thần, làn da âm đạm, bước chân tập tễnh, cùng Zombie rất tương tự. Thế nhưng đi qua vừa rồi quan sát, Lãnh Mặc biết bọn họ cũng không phải là chân chính "Zombie". Bởi vì vì bọn họ cơ bắp hư thối, không có hút máu răng nanh, động tác đều nhịp, lại không có độc lập ý thức. Vừa rồi nổ súng thanh âm rất lớn, thế nhưng không có một cái "Zombie" bị thanh âm hấp dẫn qua. Lãnh Mặc cũng đối với bọn họ dùng qua "{đâm mù}", "{Mê muội}" đội thủ đoạn, một chút hiệu quả cũng không có.

"Những cái này 'Zombie' không là sinh vật, càng giống là máy móc, khôi lỗi. Cùng vừa rồi Khi Đột Không Lồ rất giống. " Lãnh Mặc một bên suy nghĩ,

vừa đi về phía khối lõi phương trận một góc, vung đao bổ về phía một cái khối lõi cái cổ. "Kha", "Kha" hai đao, đầu người rơi xuống đất, thế nhưng khối lõi cũng không có ngã xuống, ngược lại xoay người, hướng hấn nắm lấy. "Răng rắc", Lãnh Mặc lại chém đứt khối lõi một cái cánh tay. Lúc này nó tượng gỗ của hấn cũng có động tác, đồng thời quay người, hướng quanh hấn qua. Lãnh Mặc vừa lui biên chém, trong miệng kêu lên: "Người chú ý quan sát. Nhìn xem rơi trên mặt đất phần còn lại của chân tay đã bị cụt còn động bất động." Đạt được thiếu niên trả lời, lập tức quay đầu, tại khối lõi vây kín lúc trước chạy ra vòng vây, dọc theo góc tường chạy đến phương trận đằng sau, lại là một trận chém giết.

Những cái này khối lõi động tác chậm chạp, ngoại trừ đi đường ra, chỉ sợ bắt, ôm, cắn ba cái động tác, Lãnh Mặc vòng quanh phương trận ngoại vi, vòng vo vài vòng, đem tất cả khối lõi chém ngã, chính mình như cũ lông tóc ít bị tổn thương. Thế nhưng thời gian dài chém giết, cũng làm cho hấn thở hồng hộc.

"Nhìn đã minh bạch." thiếu niên nói: "Tất cả gãy chi cũng sẽ không cử động nữa, thế nhưng cùng xương sống tương liên bộ phận, như cũ năng động."

"Tin tức xấu." Lãnh Mặc thở phì phò nói: "Dù cho đao đao tinh chuẩn, cũng phải tam đao mới có thể để cho một cái khối lõi mất đi sức chiến đấu. May mắn bọn họ động tác không khoái." nói xong cũng lên thiếu niên, tiếp tục hướng cửa Nam đi đến.

Hai người xuyên qua mấy tòa nhà lầu ký túc xá, thời kỳ lại gặp được mấy đội khối lõi, cũng không có vừa rồi một đội kia nhân số nhiều, dễ dàng địa một đường giết qua. Qua khu ký túc xá, Lãnh Mặc nhíu mày, nói: "Kỳ quái. Phía trước có một đội khối lõi, cùng vừa rồi không quá cũng như."

Vừa dứt lời, hơn ba mươi cái khối lõi từ lầu ký túc xá bóng mờ bên trong đi ra, đứng ở chỗ cũ, xa xa chăm chăm lấy bọn họ.

Thiếu niên nói: "Nhìn qua dường như không có gì khác nhau."

Lãnh Mặc điều lắc đầu, đưa hấn phóng tới bên đường trên ghế dài, nói: "Người không nhìn thấy, này mấy cái khối lõi là chạy trước tới. Hiện nhiên trình độ tiến hóa càng cao."

"Nếu thật là như vậy, vì cái gì nhìn xa xa chúng ta, bắt quá tới đâu này?" Thiếu niên nghi ngờ nói.

"Không rõ ràng lắm. Cho nên cần muốn động thủ thử một chút." Lãnh Mặc rút ra đoản đao một bước tìm tòi mà đi tới. Khối lõi môn phảng phất không nhìn thấy hấn, vẫn ở chỗ cũ bất động, cùng lúc trước gặp phải kia mấy đội không có gì khác nhau.

Lãnh Mặc đi đến bọn họ đội ngũ hơi nghiêng, duỗi đao chém tới, khoảng cách gần nhất kia khối lõi phảng phất chịu kinh hãi, hướng về sau nhảy dựng, sau lưng cái khác khối lõi bị lách vào ngược lại một mảnh.

"Tình huống mới! Này khối lõi rất linh hoạt." Lãnh Mặc thừa thắng xông lên, bắt kịp một bước, lại là một đao, kia khối lõi lại hướng về sau nhảy. Lãnh Mặc cản lại truy đuổi, sau lưng truyền đến "Phốc phốc" vài tiếng trầm đục, hấn vội vàng quay đầu lại, phát hiện hai cái khối lõi té trên mặt đất run rẩy, đột nhiên tỉnh ngộ: "Vậy khối lõi không phải sợ ta, mà là phải đem ta dẫn vào vòng vây!"

Lúc này trong tai truyền đến thiếu niên thanh âm "Cẩn thận sau lưng!"

Lãnh Mặc tỉnh ngộ, lập tức buông ra cảm giác, đối với sau lưng tình huống rõ như lòng bàn tay, về phía trước nhảy lên, trên mặt đất đánh cho lặn, thoát ra khối lõi bao vây. Quay đầu lại lại nhìn, những cái kia khối lõi không hề ấn dấu thực lực, từng cái một chạy cùng thường nhân không khác, vài bước liền đi đến phía sau hấn. Lãnh Mặc cũng không phải ngồi không, nghiêm túc, những cái này khối lõi không có hấn hợp lại chi đích. Hấn đao chém xúc bổ, vừa đánh vừa chạy. Khối lõi tuy khó có thể giết chết, thế nhưng mỗi chém đứt một cái cánh tay, liền có thể giảm bớt một tia uy hiếp. Nếu như có thể cắt đứt thất lưng, liền có thể để cho bọn họ tê liệt. Lãnh Mặc bày chính ngay ngắn tâm tính, không cầu có công, nhưng cầu không qua, mỗi một đao hạ xuống, đều có chút thu hoạch. Chỉ là như vậy đánh tiếp hiệu suất quá thấp, Lãnh Mặc từ buổi sáng lại không có nghỉ ngơi, lúc trước lại luân phiên đại chiến, còn bị Khí Đột Khổng Lồ đã thương cánh tay, lúc này không khỏi lực bất tòng tâm.

"Không muốn chạy xa như thế, đến ta bên này, dùng viên đạn tiêu diệt, chúng ta nhanh lên đi." thiếu niên phát hiện Lãnh Mặc càng chạy càng xa, lên tiếng nhắc nhở.

Lãnh Mặc biết vừa rồi té trên mặt đất hai cái Zombie, chính là thiếu niên kiệt tác, chỉ là chưa kịp ngẫm nghĩ hấn đến cùng làm sao làm được, lúc này nghe hấn gọi hô, cũng tỉnh ngộ lại, chính mình cảm giác, cảm thấy thiếu niên kia thân thể tàn tật, cần người khác tương trợ, quên hấn kỳ thật cũng không phải kẻ yếu. Hấn vội vàng cải biến sách lược, không hề một mặt cùng khối lõi dây dưa, mà là tìm cơ hội hướng thiếu niên phương hướng chạy tới. Đến cách thiếu niên hơn 50m địa phương, sau lưng lại truyền tới "Phốc phốc" địa trầm đục. Lãnh Mặc trở lại nhìn lại, chỉ thấy đuổi đến tới nhanh khối lõi đỉnh đầu xuất hiện một đoàn sương mù xám, viên đạn từ bên trong hướng phía dưới bắn ra, "Phốc" địa một tiếng, từ đột nhiên cái cổ xuất vào xương sống, kia khối lõi trở mình ngã sấp xuống, trên mặt đất run rẩy lên.

"Nguyên lai như thế." Lãnh Mặc trong nội tâm thầm khen: "Thiếu niên này cũng là đem dị năng chơi bày trò người." đang nghĩ ngợi, bỗng nhiên sau lưng tình thế lại có biến hóa, kia còn dư lại mấy cái khối lõi, bỗng nhiên chỗ cũ đứng lại bất động.

"Chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ là phía sau màn độc thủ buông tha cho thảo tác?" Lãnh Mặc để cho thiếu niên ngừng bắn, hai người quan sát.

"Ta có cái suy đoán." thiếu niên nói: "Người nhìn bọn họ chỗ đứng, đang là chúng ta vừa rồi gặp nhau thì vị trí. Bọn họ vì cái gì đứng ở chỗ này? Ta đoán là vì chỗ đó có tầm mắt."

"Ai tầm mắt?" Lãnh Mặc hỏi.

"Từ linh pháp sư" tầm mắt." thiếu niên nói: "Những cái này khối lõi nhất định có người khống chế. Người này không thể thông qua khối lõi cảm giác tình huống chung quanh, cho nên cần tìm một vị trí, trên cao nhìn xuống, tài năng nắm toàn bộ toàn cục. Chúng ta vừa rồi đi qua đoạn này đường, vừa lúc bị

lầu ký túc xá ngăn trở, hần nhìn không đến chúng ta, thế nhưng hần có thể thông qua khỏi lối tử vong quy luật, phỏng đoán chúng ta tiến lên lộ tuyến, cho nên mới sớm khống chế khỏi lối đội ngũ chạy qua tới chặn đường chúng ta. "

Lãnh Mặc gật gật đầu, nói: "Nói có lý. Ngươi đoán hần biết không biết mình đã bại lộ?"

"Nếu như lựa chọn ở chỗ này ra tay, nhất định sẽ bại lộ. Đây là người ngu cũng có thể đoán được sự tình. " thiếu niên cười lạnh nói: "Bất quá ta từ trước đến nay lý giải không được kẻ đàn ý nghĩ. Có lẽ lấy hần trí lực, thật sự không nghĩ được chính mình bại lộ vị trí. "

Lãnh Mặc nhìn nhìn thiếu niên khinh bỉ biểu tình, nhớ tới ngày hôm qua Khương Bạch Lộ khinh bỉ Hồ Hiểu Vinh bộ dáng, thầm nghĩ: "Ta cũng lý giải không được tự tin của các ngươi. "

Thiếu niên nói: "Ngươi không muốn đi qua, ta đem bọn họ giết sạch, tận lực để cho kia cái 'Tứ linh pháp sư' không biết xảy ra chuyện gì. Có lẽ đối với tương lai có lợi. " dứt lời "Phốc phốc" vài tiếng, đem còn dư lại khỏi lối toàn bộ giết chết.

Lãnh Mặc cồng lên hần lại lần nữa xuất phát. Hai người đi qua vừa rồi hợp tác, thân cận không ít. Lãnh Mặc hỏi: "Đi này nửa ngày, còn không biết ngươi tên là gì?"

Thiếu niên nói: "Thích Dĩ Phương. "

"'Quân tử có thể lẩn chi lấy phương, khó vồng lấy không một con đường riêng'. Nhà của ngươi trường bối đối với ngươi trí lực kỳ vọng rất cao a!" Lãnh Mặc bình luận nói.

"Ta cũng không có để cho bọn họ thất vọng. Đáng tiếc thân thể xảy ra vấn đề, có thể thấy trí lực cũng không phải vạn năng. " Thích Dĩ Phương bình tĩnh mà đáp.

"Ta là Lãnh Mặc. Rét lạnh lạnh, mực nước mực. " Lãnh Mặc nói, hần vốn cho rằng hội thu được Thích Dĩ Phương trên chọc, không muốn đối phương chỉ nói cái "A".

Lãnh Mặc nói tiếp: "Chúng ta tại cửa Nam bên kia, có hai chiếc xe, còn có đội viên thủ ở bên kia. Nếu có người trốn ra, nhất định sẽ trước đi vào trong đó chờ. Các ngươi còn có đội viên khác sao?"

"Không có. Mấy người chúng ta người, là vừa vận tổ đội, giúp nhau giữa rõ ràng không nhiều lắm. Lúc trước vẫn là bộ hành, cũng không có xe. " nói tới chính sự, Thích Dĩ Phương ngược lại là nhiều lời vài câu. Hần phát hiện Lãnh Mặc bỗng nhiên chuyển hướng, hỏi: "Lại có tình huống như thế nào?"

Lãnh Mặc quay đầu nói: "Một cái đội viên, khứu giác tiến hóa, rất thực dụng điều tra năng lực. " vừa dứt lời, Hầu Văn Đạt từ một cái bồn hoa trong chui đi ra, nói: "Đội trưởng, cuối cùng đội đến ngươi rồi. Ta sớm liền chạy ra khỏi tới, thế nhưng là xung quanh Zombie quá nhiều, thật sự không biết trốn nơi nào. May mắn nghe thấy được ngươi vị, biết ngươi đang hướng bên này đi. Lúc này mới trốn đi chờ ngươi. "

Lãnh Mặc gật gật đầu, hỏi: "Ngươi biết người khác đều tại nơi nào sao?"

"Biết. " Hầu Văn Đạt một bên khua vừa nói: "Ngươi mấy nữ bằng hữu, vừa rồi đều trở lại tới hôm qua nơi trú quân, hiện tại lại đi, hướng hướng tây bắc đi. "

"Mấy nữ bằng hữu?" Lãnh Mặc nói thêm một câu.

"Liên ba cái kia a. " Hầu Văn Đạt còn tưởng rằng là mình nói được không chính xác, vội vàng đem số lượng nói ra, nói tiếp: "Các ngươi trong doanh địa người, lái xe theo phía đông bắc đại lộ đi, cùng bọn họ cùng đi, còn có kia cái tiểu nam hài, cùng kia cái có thể phóng ra vòng bảo hộ nữ nhân. "

"Vương Sở cùng sủng vật của ngươi nhóm hướng đông nam đi, không biết đi đâu vậy, chân núi hạ phong hướng có chút loạn, xa liền nghe thấy không được. "

"Ngô trung đội trưởng vừa rồi đi nơi trú quân, hần và kia cái tiểu nam hài trước sau chân đến, hiện tại hần là còn ở lại nơi đó. "

"Còn có một cái người mang theo tiểu cô nương, cũng đi tây bắc đi. "

"Quý phụ cùng hèn mọn bị ỏi nam còn trong trường học, đang tại hướng nơi trú quân đi. "

Hần nói trình tự hỗn loạn, thế nhưng may mà trong đội ngũ không có mấy người, Lãnh Mặc còn có thể tính toán rõ ràng, truy vấn: "Hồ Hiểu Vinh đâu này? Chính là ngày hôm qua một mực trông coi các ngươi kia cái chiến sĩ, mới vừa rồi bị điện ngược lại kia cái. "

"Hần không có chạy đến, đã để cho đại trùng tử ăn, ta tận mắt nhìn thấy. " Hầu Văn Đạt nói. Hần và tất cả mọi người không có gì cảm tình, cũng không thấy được thương tâm.

"Bọn họ trong đội mặt khác mấy người, đi đâu vậy?" Lãnh Mặc vừa chỉ chỉ Thích Dĩ Phương hỏi.

"Đều tại giáo khu trong nha. Kia Khi Đột Không Lồ dường như tiến vào thí nghiệm lầu. Hai người khác cùng một chỗ, đang tại hướng bắc đi. " Hầu Văn Đạt ngược lại là hữu văn tất đáp.

"Đội ngũ của các ngươi trong, đội viên trong đó cảm tình rất sâu sao?" Thích Dĩ Phương bỗng nhiên nói xen vào hỏi.

Lãnh Mặc nghĩ nghĩ, nói: "Ta biết ngươi nghĩ hỏi cái gì. Hành vi của bọn hấn quả thật có vấn đề. Có mấy người, tuyệt đối sẽ không bỏ xuống ta đi trước. "

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57: phía sau màn độc thủ

Lãnh Mặc trong lòng tự hỏi, nếu như mình cái thứ nhất an toàn trở lại nơi trú quân, kế tiếp nhất định sẽ nhẫn nại tính tình chờ đợi, thẳng đến đợi đến Khương Bạch Lộ. Đối vị suy nghĩ, hấn biết Khương Bạch Lộ khẳng định cũng có thể làm như vậy. Hiện tại Khương Bạch Lộ không có đợi đến chính mình đã đi, một nhất định có nguyên nhân. Như vậy đối chỗ mà xử, nếu như mình là Khương Bạch Lộ, tại dưới tình huống nào, sẽ rời đi nơi trú quân đâu này? Hấn thăm nghĩ đến một loại tình huống, chính là "Đã biết Lãnh Mặc hoặc là Ngô Tuyết Nhạn tại một chỗ gặp nạn". Đúng vậy, toàn bộ đoàn đội trong, chỉ có hai người đáng Khương Bạch Lộ rời đi nơi trú quân. Căn cứ Hầu Văn Đạt cung cấp tin tức, Khương Bạch Lộ cùng Ngô Tuyết Nhạn cùng một chỗ, như vậy còn dư lại duy nhất có thể có thể, chính là "Có người báo cho Khương Bạch Lộ, Lãnh Mặc bị nhốt tại một chỗ".

Giả truyền tin tức người là ai đó? Ngô Thành Kiến! Đồng dạng là căn cứ Hầu Văn Đạt cung cấp tin tức, Ma văn nam hài trước quay về nơi trú quân, Ngô Thành Kiến theo sát phía sau, sau đó Phương Triết đám người rời đi, đón lấy Khương Bạch Lộ đám người trở lại nơi trú quân, cuối cùng là Khương Bạch Lộ rời đi. Quá trình này bên trong chỉ có Ngô Thành Kiến cùng tất cả mọi người có tiếp xúc. Càng mấu chốt chính là, bản thân hấn một mực không có rời đi nơi trú quân. Ngô Thành Kiến nhiệm vụ là bảo vệ Ma văn nam hài, hiện tại bảo hộ đối tượng đều đi, hấn còn lưu ở nơi trú quân làm gì?

Bất quá, Lãnh Mặc đồng dạng không tin nhiệm Hầu Văn Đạt. Người này hôm qua mới gia nhập đội ngũ, lúc trước đã từng dẫn dắt Zombie đội ngũ trừng kích chính mình chiến đội, về sau còn bị các đội viên lấy tay súng bắn tổn thương. Nếu có người nói: "Hầu Văn Đạt ý đồ bị diệt toàn bộ đoàn đội", Lãnh Mặc tuyệt sẽ không cảm thấy ngoài ý muốn.

"Mạnh Lam cùng Lương Tân ở đâu sao?" Lãnh Mặc hướng Hầu Văn Đạt hỏi, thấy hấn nghi hoặc biểu tình, lại giải thích một câu: "Chính là quý phụ cùng hèn mọn bi ối nam. "

"Quý phụ so với chúng ta nhanh, muốn đến nơi trú quân. Hèn mọn bi ối nam hấn là đã sớm tới, thế nhưng là tựa hồ chạy qua, đã đến giáo khu bên ngoài. " Hầu Văn Đạt nói.

Lãnh Mặc nói: "Chúng ta trước Hồi doanh địa. Ngươi đuổi kịp. "

Tương đối Hầu Văn Đạt khừu giác tiến hóa, Lãnh Mặc cảm giác năng lực phạm vi nhỏ, thế nhưng càng thêm chính xác. Trên đường đi, hấn phát hiện khỏi lối phương trận có di động dấu hiệu, tựa hồ tại tránh né chính mình, lại tựa hồ tại co rút lại phòng ngự. Hấn liên tục đã trải qua mấy trận chiến, thể lực có chút không chịu đựng nổi, cũng không hề chủ động xuất kích, mà là từ khỏi lối phòng ngự lỗ thủng bên trong chui ra. Tuy lượn quanh chút đường, có khi còn muốn dừng lại chờ đợi, thế nhưng để cho hấn thể lực khôi phục không ít.

Nhanh đến nơi trú quân thời điểm, Hầu Văn Đạt nói: "Quý phụ đã đến, hèn mọn bi ối nam cũng ở phụ cận. "

Lãnh Mặc gật gật đầu, kỳ thật hấn đã thấp thoáng cảm giác đến hai người tình huống. Tại đêm qua cắm trại địa phương, hấn dừng bước lại, nói: "Trong doanh địa người khẳng định có vấn đề. Trong chốc lát trở về, các ngươi không cần nói, trước tiên ta hỏi hỏi lại nói. " Hầu Văn Đạt liên tục gật đầu.

Thích Dĩ Phương thì ghé vào trên lưng hấn từ chối cho ý kiến, lông mi giương lên, tựa hồ đang hỏi: "Sau đó thì sao?"

Quả nhiên Lãnh Mặc vỗ vỗ chân của hấn, hỏi tiếp: "Ngươi còn có viên đạn sao?"

"Có. "

Lãnh Mặc ngón trỏ chỉ mặt đất, nói: "Nếu như ta làm động tác này, ngươi liền..."

"Mình bạch. "

"Vậy ta đâu này? Ta làm cái gì?" Hầu Văn Đạt cảm giác mình *****, nhanh chóng truy vấn.

"Ngươi xem là được. " Lãnh Mặc vừa đi vừa nói chuyện: "Chút việc nhỏ này, không cần phải vận dụng tất cả mọi người. "

Ba người tới hòa chung tiểu đội đặt lương thực cửa hàng, Ngô Thành Kiến cùng Mạnh Lam xa xa địa ra đón, Lãnh Mặc không có tiếp tục đi lên phía

trước, mà là tại một cái không xa không gần địa phương dừng lại, nhìn hai bên một chút hỏi: "Phương Triết đâu này? Xe đâu này?"

"Bọn họ biết chúng ta gặp được nguy hiểm, liền lái xe đi trợ giúp, cũng không biết hiện tại đến chỗ nào. Ta lúc trở lại, bọn họ đã đi rồi, trong phòng lưu lại chữ, nói rõ đi về phía. "Ngô Thành Kiến đáp.

Không biết có phải hay không là bởi vì vừa đã trải qua Khi Đột Không Lồ sự tình, Lãnh Mặc cảm giác Ngô Thành Kiến khẩu âm có chút khác thường. Hắn tiếp tục hỏi: "Còn có những người khác trở về sao?"

"Ngô Tuyết Nhận các nàng đã trở lại, thế nhưng ta không nhìn thấy, các nàng cũng ở trên tường lưu lại chữ. "Ngô Thành Kiến nói: "Nơi này thật là quý dị, chẳng những Zombie cực khác tầm thường, còn có biến dị con giun, chúng ta phải đi mau. "

"Mạnh nữ sĩ hài từ đầu chưa có trở về, chúng ta như thế nào cũng phải lại chờ một chút. " Lãnh Mặc Điều lắc đầu nói: "Hơn nữa chúng ta cũng không biết từ con đường kia đi tương đối an toàn, còn muốn có cái kế hoạch chu đáo. "

"Còn kế hoạch cái gì? Bây giờ có thể giữ được tánh mạng cũng không tệ rồi. Mạnh Lam bên kia, chúng ta vừa rồi đã thảo luận qua, dù sao nhiệm vụ của ta chỉ là hộ tống chính nàng, về phần con của nàng, hiện tại cũng chỉ có thể bỏ qua. Những cái kia biến dị con giun không đủ gây sợ, chúng chính là bị vừa rồi chấn động kích thích, lúc này mới xuất ra làm loạn. Chúng ta lái xe rất nhanh thông qua, không sẽ ảnh hưởng chúng. " Ngô Thành Kiến biểu hiện được có chút cấp thiết, động tác biên độ cũng có chút đại, còn đi về phía trước vài bước.

"Lãnh tĩnh, lãnh tĩnh. " Lãnh Mặc không có tránh lui, ngược lại đón hắn đi qua, nói: "Ngô trung đội trưởng, người như thế nào đối với biến dị con giun như vậy hiểu rõ? Người trước kia đã tới nơi này sao?"

Ngô Thành Kiến đang muốn đáp lời, "Phốc" địa một tiếng vang nhỏ, mềm co quắp té trên mặt đất.

Hầu Văn Đạt gom góp qua, hỏi: "Người vừa rồi làm động tác kia?"

"Đương nhiên. " Lãnh Mặc lập lại: "Người không có chú ý ta mới vừa nói: 'Đã tới nơi này' sao?"

"Đừng nói nhảm. " Thích Dĩ Phương vỗ vỗ Lãnh Mặc bờ vai, xòng trên mặt đất Ngô Thành Kiến giương lên cái cằm, nói: "Hắn còn chưa có chết. "

Lãnh Mặc biết ý của hắn, Ngô Thành Kiến không có chết, liền có thể nghe có thể nhìn, có thể hiểu rõ bọn họ rất nhiều bí mật. Hắn buông xuống Thích Dĩ Phương, rút ra đoản đao, đem Ngô Thành Kiến từ chi tháo bỏ xuống, đầu chặt xuống, sau đó xa xa văng ra.

"Người hắn là đem con mắt đâm mờ mắt, lỗ tai đảo nát. " Thích Dĩ Phương cái chính.

Lãnh Mặc miệng há hốc nói: "Ta biết, thế nhưng ta cảm thấy được buồn nôn. " nói xong trên lưng hắn, đi vào cửa hàng. Mạnh Lam theo ở phía sau, không có đối với Ngô Thành Kiến từ vong phát biểu đảm nhiệm cái nhìn thế nào, xem ra là sớm có chuẩn bị tâm lý. Hầu Văn Đạt lại lưu lại chỉnh lý Ngô Thành Kiến trên người trang bị.

Trên mặt đất còn có một nửa lương thực, trên tường quả thật có hai đoạn văn tự: Một đoạn là Phương Triết nhấn lại, nói rõ chính mình dựa theo Lãnh Mặc mệnh lệnh đi trước một bước, ven đường thu nạp chạy tứ tán đội viên, cũng để lại năm đem khẩu súng; một cái khác đoạn là Khương Bạch Lộ ghi, nói rõ chính mình đi trợ giúp Lãnh Mặc, cũng cầm đi ba cái thương.

Lãnh Mặc không thấy được thương, vừa mới triển khai cảm giác, Mạnh Lam rất có ánh mắt mà đem hai đem khẩu súng đưa qua. Lãnh Mặc chính mình lưu lại một bả, một cái khác đem đưa cho Thích Dĩ Phương. Đón lấy đối với vừa đi tới Hầu Văn Đạt nói: "Người lưu lại một bả Quân Đao. Cái khác đều cho tiểu thích. " sau đó rồi hướng Thích Dĩ Phương nói: "Người đem lương thực thu một chút. "

Thích Dĩ Phương nói: "Ta chỗ này lương thực đủ. "

Hầu Văn Đạt khuyên nhủ: "Người nghe đội trưởng chính là a, lương thực thứ này, càng nhiều càng tốt. "

Thích Dĩ Phương lắc đầu, hỏi: "Người nghe nói qua 'Không Minh Quyền' sao?"

Hầu Văn Đạt không để ý tới rõ ràng, còn muốn đang khuyên, Lãnh Mặc ngừng lại hắn, nói: "Không gian muốn 'Không', mới có đất dụng võ. Nếu như tràn đầy đồ vật, liền biến thành bao phục vướng víu. Người đi ra bên ngoài nhìn xem, trên cây có một cái con quạ, người đối với nó vẫy tay, nói cho hắn biết mau trở lại. "

Hầu Văn Đạt ngạc nhiên nói: "Con quạ? Là người nuôi dưỡng?"

"Không phải. Là đội chúng ta hữu dị năng, người đem hắn gọi tới sẽ biết. " Lãnh Mặc bán cái hấp dẫn.

Không bao lâu, Lương Tân đi theo Hầu Văn Đạt sau lưng đi tới. Nhìn thấy Lãnh Mặc, ánh mắt của hắn có chút trốn tránh.

Lãnh Mặc đại mã kim đao địa ngồi xuống, cười nói: "Hai ngày này kinh lịch sự tình quá nhiều, một mực không có thời gian cùng mọi người nói chuyện. Năng lực của các người, đều gạt ta; ta đâu, cũng cất giấu nội tâm. Mọi người ai cũng đừng nói ai. Hiện tại đội ngũ tình huống, mọi người cũng tâm lý nắm chắc, không cần phải ta giới thiệu. Kế tiếp ta muốn đi Đông Sơn trong đại học, đem phía sau màn độc thủ bắt được. Các người có nguyện ý đi theo ta đi, hoan nghênh. Không muốn đi, vui vẻ đưa tiễn. Đều tỏ thái độ a. "

"Ta cùng đi với ngươi. " Mạnh Lam cái thứ nhất nhắc tay.

"Đội trưởng, ngươi cũng biết, ta không đi theo ngươi, cũng sống không nổi. Thế nhưng là ngài cũng đừng lừa ta a. " Hầu Văn Đạt cầu khẩn nói.

Lương Tân nhìn Mạnh Lam liếc một cái, cũng nói: "Ta với ngươi cùng đi. "

Thích Dĩ Phương nhìn nhìn này mấy cái đội viên, thầm nghĩ: "Các ngươi đều đi theo, ta mình cũng không thể bỏ rời đi a. Bất quá liên tính các ngươi tự mưu đường ra, đi theo các ngươi đám này gà đất chó kiểng, đi tới chỗ nào đều sống không lâu. Hay là Lãnh Mặc có thể tin hơn chút. " vì vậy cũng nói: "Ta cũng cần một bộ xe lẫn. "

Lãnh Mặc gật gật đầu biểu thị biết, quay đầu hỏi Mạnh Lam: "Ngươi là quân khu thủ trưởng hải từ, thương pháp như thế nào đây?"

"Hơi thông một ít. " Mạnh Lam dương khởi hạ ba. Nhìn nàng kiều ngạo bộ dáng hiển nhiên cũng không phải là "Hiếu so" mà thôi.

"Lương Tân khẩu súng cho nàng phòng thân, ngươi dùng. " Lãnh Mặc đem xẻng công binh đưa tới.

Đối với Mạnh Lam có lợi sự tình, Lương Tân đều là cam tâm tình nguyện đi làm, lập tức cưỡi xuống chính mình thương đưa tới. Hắn cũng không biết Lãnh Mặc đem dư thừa thương đều cho Thích Dĩ Phương, người khác cũng ăn ý địa chưa nói cho hắn biết. Đương nhiên, cho dù hắn biết, Lãnh Mặc cũng sẽ không để ý ý nghĩ của hắn.

Nhanh đến giữa trưa, thế nhưng Lãnh Mặc liền cơm cũng không có để cho mọi người ăn. Cổng lên Thích Dĩ Phương, hướng trong trường học đi đến.

"Ngươi ý định làm sao tìm được xuất phía sau màn độc thủ? Hiện tại chúng ta đi đâu?" Dọc theo đường, Mạnh Lam khởi đầu vấn đề.

Nhìn nàng không thể chờ đợi được muốn tham dự quyết định biện pháp bộ dáng, Lãnh Mặc nhớ tới Lý Phương Trác, "Đều là không chịu cô đơn nữ nhân. "

"Ta cùng tiểu thích vừa rồi tập trung vào mấy tòa nhà, đều là kia cái 'Độc thủ' khả năng giấu kín địa phương. " tuy cho Mạnh Lam hành vi định rồi tính, thế nhưng Lãnh Mặc cũng không hề đem người có năng lực bài trừ tại tầng quản lý ra, "Thí nghiệm lâu liền là một cái trong số đó. Mà căn cứ Hầu Văn Đạt cung cấp tin tức, vừa rồi Khi Đột Không Lồ vừa vọt trốn vào thí nghiệm lâu. Cho nên, ngươi đã minh bạch. "

"Minh bạch. " Mạnh Lam hỏi tiếp: "Vì cái gì chúng ta không đi Giáo Y viện, trước tìm một cái bộ xe lẫn cho tiểu thích. Lưng mang hắn sẽ ảnh hưởng hành động của ngươi. Ta vừa rồi nhìn địa đồ, biết Giáo Y viện vị trí, chỉ cần hơi hơi lượn quanh một chút, sẽ không bị phòng thí nghiệm người phát hiện. "

"Hừ hừ..." Thích Dĩ Phương tự hào địa cười lạnh nói: "Một cái hành động bất tiện ta đây, mới phù hợp hắn lớn nhất lợi ích. Nếu để cho ta có tự do hành động năng lực, hắn liền có khả năng đồng thời đối mặt hai địch nhân, còn không bằng chịu điểm mệt mỏi sau lưng ta. "

Lãnh Mặc đối với lời của hắn từ chối cho ý kiến, bỗng nhiên dừng lại. Hầu Văn Đạt từ phía sau đi tới nói: "Khi Đột Không Lồ từ phòng thí nghiệm ra. Mùi càng ngày càng đậm, thế nhưng không biết hắn chạy đi nơi nào. "

Lãnh Mặc nói: "Ta biết bọn họ tại nơi nào. Ngoại trừ Khi Đột Không Lồ, còn có một cái khác khô lổ. Xem ra 'Độc thủ', vô cùng thiên vị mạnh mẽ thân thể. "

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 58: tử linh pháp sư

"Khi Đột Không Lồ tại chúng ta đỉnh đầu, một cái khác tại đây bức tường đằng sau. " Lãnh Mặc chỉ chỉ bên người lầu dạy học.

"Hai cái? Chúng ta thế nào?" Mạnh Lam biết người ở chỗ này trong, Lãnh Mặc sức chiến đấu là tối cường, mà "Tối cường chiến lực" vừa mới thua ở Khi Đột Không Lồ. Bây giờ người ta còn nhiều thêm một người trợ giúp, đương nhiên càng không có phần thắng. Trong miệng nàng hỏi "Thế nào", nội tâm kỳ thật nghĩ chính là "Như thế nào chạy trốn".

"Ba người các ngươi đứng ở bên này, trong chốc lát dễ dàng ngộ thương. " Lãnh Mặc để cho trong bọn họ lầu dạy học vách tường xa một chút, sau đó không nói thêm gì nữa.

"Ngươi đến cùng có biện pháp nào? Nói nhanh một chút a!" Mạnh Lam nhìn Lãnh Mặc đã tính trước, cũng biết hiện tại ngoại trừ tin tưởng hắn bên ngoài,

không còn phương pháp. Thế nhưng để cho nàng ngu ngốc đợi kết quả, lại không nói cho nàng quá trình, sẽ chỉ làm nàng như ngồi trên đồng lửa.

Này chính là cường giả cùng kẻ yếu khác nhau. Nếu như là Khương Bạch Lộ, hiện tại nhất định là vững như Thái Sơn. Bởi vì chính nàng đầy đủ cường đại, dù cho Lãnh Mặc ra chỗ sơ suất, nàng cũng có thể hỗ trợ bổ cứu, cho dù cứu viện không kịp, cũng có thể chỉ lo thân mình. Mà Mạnh Lam cuối cùng là một cái đem vận mệnh giao cho người khác quản lý con gái yếu ớt.

Lãnh Mặc sẽ không đem biện pháp nói ra, bởi vì hai cái đối thủ đang ở phụ cận, hắn làm sao có thể tại khai chiến lúc trước lộ ra át chủ bài? Bất quá đội viên tâm tình cũng cần hấn tới chương không, một khi mấy người này khởi xướng điên, rất có thể phá hư kế hoạch của mình. Hắn cười hỏi: "Ta gọi người một tiếng, người dám đáp ứng không?"

"Đội trưởng, người diễn < Tây Du Ký > đâu này?" Hầu Văn Đạt phản ứng nhanh nhất.

Lãnh Mặc gật đầu một cái, nói: "Đúng vậy. "

Lời còn chưa dứt, chỉ nghe "Oanh", "Oanh" hai tiếng, một tiếng tới từ đỉnh đầu, một tiếng là bên người vách tường phá vỡ thanh âm. Trong lúc nhất thời gạch đá bay loạn, bụi mù tràn ngập. Hai tiếng gào thét sau đó truyền đến, đầu tiên là vách tường phá trong động thoát ra một thân ảnh, tiến vào trong bụi mù, bỗng nhiên không thấy. Đón lấy trên đỉnh đầu một cái thân thể khổng lồ, giống như Thái Sơn Áp Đỉnh, hướng mọi người nện xuống, chính là Khi Đột Không Lồ. Thích Dĩ Phương ngoắc ngoắc ngón tay, trong bụi mù bay ra một đoàn sương mù xám, vật che chắn ở đỉnh đầu mọi người. Mạnh Lam đám người không biết ý tưởng, thậm chí một tầng đám sương có thể lên cái tác dụng gì, cuống quýt tứ tán tránh né. Lại không nghĩ kia thân thể khổng lồ rơi xuống đến sương mù xám, đột nhiên biến mất không thấy.

Lãnh Mặc nhìn nhìn bốn phía tránh né ba người, nói: "Ta còn tưởng rằng các người đã biết tiểu thích dị năng là cái gì nha. "

Mạnh Lam này lúc sau đã đoán được đại khái: "Tiểu thích năng lực là vết nứt không gian?"

"Không sai. Khe nứt thông hướng bản thân hấn tùy thân không gian, bên trong thời gian là bất động. " Lãnh Mặc giải thích một chút.

Thích Dĩ Phương nói: "Cũng chính là, hiện tại tuy đem bọn họ nhốt, thế nhưng vô luận nhiều hay ít năm, một khi phóng xuất, vẫn là cùng vừa rồi cũng như sinh khí dồi dào. Lão Kim tốc độ cũng sẽ bảo trì, hội như Đại Thạch đầu cũng như nện trên mặt đất. Cho nên, ta hiện tại muốn đi xử lý một chút, các người không cần đi khai mở. " nói qua trên người chảy ra sương mù xám, đem mình bao lấy, đón lấy sương mù xám không ngừng thu nhỏ lại, cuối cùng biến mất.

Mạnh Lam nhìn nhìn biến mất Thích Dĩ Phương, lại nhìn xem Lãnh Mặc, nói: "Người là có điều tra năng lực, có phải hay không? Người có rất nhiều loại dị năng, có thể khiến người mê muội, có thể khống chế nước, còn có thể nhìn thấu. "

Lãnh Mặc từ chối cho ý kiến. Mạnh Lam còn nói thêm: "Người cùng tiểu thích phối hợp, vô địch thiên hạ, có phải hay không? Không ai có thể giết chết các người. "

Lãnh Mặc nhin không được nói: "Không có tối cường dị năng, chỉ có hội dùng người. "

Mạnh Lam lại hỏi: "Vậy người có phương pháp phá giải các người tổ hợp sao?"

Lãnh Mặc nói: "Tạm thời còn không nghĩ tới. " nội tâm lại tìm tư: "Người là thật trắng si, hay là giả bộ hồ đồ? Phương pháp phá giải khá nhiều loại, thế nhưng ta tại sao phải nói cho người biết? Ta là chán sống sao?"

Mạnh Lam tựa hồ cũng biết mình nói sai, có chút lúng túng nói sang chuyện khác: "Người đối với 'Độc thủ' hiểu rõ ít nhiều?"

Lãnh Mặc cũng không muốn dây dưa tại năng lực của mình, theo lời của nàng đề nói: " 'Độc thủ' rất có thể là một Zombie, bởi vì vì chúng ta tiêu diệt tất cả khôỉ lổ cũng không có cảm giác đau. Bất quá cũng có thể là nhân loại, bởi vì tiếng nói của hấn năng lực không sai. Hấn khả năng chỉ có thể phát huy khôỉ lổ thân thể năng lực, mà không thể sử dụng chúng dị năng, bởi vì hấn pháí ra 'Tình anh khôỉ lổ' đều không ngoại lệ đều là hệ sức mạnh. Hấn khả năng thân thể suy nhược, tối thiểu không phải là đấu tranh anh dũng Mạnh Sĩ. Hấn có thể khống chế khôỉ lổ số lượng rất nhiều, thế nhưng chỉ có 'Tình anh khôỉ lổ' mới có nhìn, nghe, nói năng lực, không biết là khôỉ lổ bản thân nguyên nhân, hay là hấn tại chọn lựa khôỉ lổ thì có chỗ trọng điểm. Hấn không phải là một cái chiến thuật cao thủ, bằng không chúng ta sớm đã bị tiêu diệt từng bộ phận, tuyệt đối không có phản kích năng lực. " Lãnh Mặc nghĩ nghĩ, lại bổ sung một chút: "Còn có biến dị con giun, rất có thể là chịu hấn khống chế. "

"Vậy người có hay không nhằm vào hấn, nghĩ đến ứng đối phương pháp?" Mạnh Lam hỏi.

"Suy nghĩ phương pháp, nhưng không phải là nhằm vào hấn. " Lãnh Mặc nói: "'Mặc hấn muôn vàn biến hóa, ta có ý đã định' . Vô luận hấn có bao nhiêu khôỉ lổ, chỉ cần giết hấn liền Quần Long Vô Thủ. Vô luận hấn là cái gì giống, chỉ cần là sinh mệnh sẽ chết. "

Hai người không có nói vài câu, một đoàn sương mù xám từ vừa rồi biến mất địa phương tản mát ra, bên trong duỗi ra hai cánh tay, Thích Dĩ Phương nói: "Qua cổng ta. "

Bò lên trên Lãnh Mặc phía sau lưng, hấn vung tay lên, trước từ sương mù xám bên trong rơi ra hai cây xương cột sống, Lãnh Mặc chỉ huy Lương Tân nhắt lên ném xa một chút, đón lấy lại ném ra hai đồng thịt nhão, chính là Khi Đột Không Lồ cùng một cái khác hệ sức mạnh khôỉ lổ thi thể; cuối cùng ném ra hai cái đầu, Lãnh Mặc đề cho Hầu Văn Đạt chuyển mấy khối Đại Thạch đầu áp ở phía trên.

"Người này sương mù xám không gian lợi hại như vậy?" Lãnh Mặc nhìn nhìn cốt nhục chia lìa hai cổ thi thể hỏi.

"Không phải là không gian năng lực. " Thích Dĩ Phương giải thích nói: "Là ta tại trong không gian chuẩn bị một bộ đao giải phẫu. Ta phát hiện một cái tình huống mới, tiến nhập không gian của ta, khôi lỗi dường như không bị người khác khống chế. Tuy bọn họ bản thân cũng chết thì, thể nhưng không bị khống chế thời điểm, loại kia tình mạch cùng khôi lỗi không đồng nhất. "

"Tin tức tốt. " Lãnh Mặc khen.

Năm người tiếp tục hướng thí nghiệm lầu phương tiến về phía trước, chuyển qua lầu dạy học, Hầu Văn Đạt báo cáo: "Có mấy người hướng chúng ta bên này chạy tới. "

Lãnh Mặc nói: "Trong dự liệu. Rất có thể là 'Độc thủ' biết chúng ta muốn đi tìm hắn, đem mình 'Tình anh khôi lỗi' triệu hồi tới hộ giá. "

Mạnh Lam đột nhiên tỉnh ngộ, nói: "Đây mới là mục đích của ngươi. Ngươi là muốn dùng chính mình hấp dẫn đối phương 'Tình anh khôi lỗi', vì bạn gái của ngươi giảm bớt gánh nặng. "

Lãnh Mặc ngạc nhiên nói: "Ồ? Ngươi vừa mới hiểu được sao? Nếu như không có mục đích, ta tại sao lại muốn tới đã sanh đã tử? Nếu như chỉ là vì còn sống, hẳn là như kia mấy cái sùng vật cũng như, phát hiện nguy hiểm liền trốn xa một chút. " Hắn nhìn chung quanh một vòng, nhìn nhìn mấy người nói: "Bất quá đối với các ngươi tới nói, dù cho đi theo ta xâm nhập địch doanh, cũng so với chính mình chạy loạn an toàn. Nếu như đi đến nơi đây, đều đừng nhàn rỗi. Lương Tân, đem ngươi con quạ cũng thả ra, bốn phía trinh sát một chút. Nhất là vây quanh thí nghiệm lầu phi vài vòng, nhìn xem 'Phía sau màn độc thủ' đến cùng dấu ở nơi nào. "

Năm người đến thí nghiệm lầu của chính, Hầu Văn Đạt báo cáo: "Tổng cộng tám cái 'Tình anh khôi lỗi', trong đó bốn cái đã tiến vào, mặt khác bốn cái mai phục tại bên ngoài, xem ra là muốn nội ứng ngoại hợp, để cho chúng ta đầu đuôi không thể nhìn nhau. "

Lãnh Mặc cười lạnh một tiếng: "Lý luận suông. " nhìn Lương Tân hỏi: "Tìm đến mục tiêu sao?"

Lương Tân nói: "Tại sáu tầng đại sảnh, chờ chúng ta nha. "

Lãnh Mặc đối với mấy người nói: "Đều chuẩn bị cho tốt gia hỏa, sau khi đi vào, khả năng còn có đại chiến. "

Hầu Văn Đạt run giọng nói: "Đội trưởng, vừa rồi chúng ta đã nói rồi, ngươi cũng không thể lừa ta. Ta ngay cả gà cũng không có giết qua. "

Lãnh Mặc cười hắc hắc: "Đúng dịp, ta cũng không có giết qua gà. " nói xong một tay rút ra đoản đao, đi vào lầu.

Trong hành lang cũng không có quá nhiều khôi lỗi, chỉ ở mỗi tầng lầu đầu bậc thang, có mấy cái "Thủ vệ", đợi Lãnh Mặc giết đến lầu ba, phát hiện "Thủ vệ" cũng bỏ chạy. Mấy người một đường thông suốt trên mặt đất lầu sáu, tại giữa thang máy đối diện, thấy được một cái phòng nghỉ ngơi. Một người đầu ngồi ở bên trong, hai bên trái phải tất cả đứng hai cái thị vệ.

"Ngươi hảo. " Lãnh Mặc chào hỏi: "Đánh chào tới trưa, rốt cục gặp mặt. Ta còn tưởng rằng nơi này hẳn có 'Khôi lỗi' cản đường, tôi thiếu muốn chặt ních cả lầu bậc thang. "

"Các ngươi rất tốt, ta thật không tốt. " người đối diện giọng cảm hận nói: "Nếu như là ngươi, hội tại trong nhà mình đồ đầy thịt thối sao? Lầu này là chỗ ta ở, đương nhiên muốn sạch sẽ. "

"Ta có một vấn đề, ngươi làm thế nào khống chế những cái kia khôi lỗi?" Lãnh Mặc đánh giá đối phương, hỏi.

Vấn đề này tựa hồ gây đến đối phương chỗ ngứa, người kia mặt lộ vẻ hưng phấn nụ cười, giải thích nói: "Tận thể, ta liền phát hiện năng lực của mình. Từ trong đầu phóng ra một mảnh tơ mỏng, quấn đến người khác xương sống, sau đó liền có thể khống chế bọn họ. Liền giống như vậy. "

Vừa dứt lời, Lãnh Mặc đột thân thể người cứng đờ, bọn họ có thể cảm thấy thân thể tình huống, nhưng thật giống như quên như thế nào khống chế thân thể hành động.

"Như thế nào đây? Có ý tứ a?" Người kia cười nói: "Các ngươi đã cho ta có thể khống chế từ thì? Không! Ngươi sống người chết, đều là ta khôi lỗi. "

Lãnh Mặc nói: "Trên thực tế, chúng ta biết ngươi có thể khống chế người sống. Ngươi đã quên buổi sáng ngươi còn khống chế Khi Đột Không Lồ. "

"Khi Đột Không Lồ? A, đúng vậy, Khi Đột Không Lồ!" Người kia càng nói càng khí: "Các ngươi biết đó là cỡ nào khó được khôi lỗi? Chẳng những lực lớn vô cùng, hơn nữa đao thương bất nhập! Ta này gần một tháng qua, từ chưa thấy qua so với này tốt hơn thân thể! Nhưng là các ngươi đem hắn phá hủy! Các ngươi đột đi hắn!"

"Thật xin lỗi, chúng ta lúc ấy còn không rõ ràng tình huống. " Lãnh Mặc thuận miệng nói lời xin lỗi, hỏi tiếp: "Vì cái gì Khi Đột Không Lồ có thể dựa theo ý nghĩ của ngươi nói chuyện? Ngộ trung đội trưởng cũng là loại tình huống này a? Thế nhưng là ngươi xem, mấy người chúng ta hiện tại cũng là dựa theo ý nghĩ của mình nói chuyện. "

Người kia quỷ dị cười cười, Lãnh Mặc phảng phất trúng tà, không bị khống chế địa há mồm nói: "Hiện tại đâu này? Ngươi biết loại cảm giác này a. Chỉ cần ta nhiều phóng ra mấy cái sợi tơ, liền có thể khống chế địa càng thêm tinh chuẩn. Chẳng những có thể nói chuyện, còn có thể nhìn, có thể nghe, có thể nghe thấy. "

Người kia đợi trong chốc lát, phát hiện không ai phản ứng đến hắn, tỉnh ngộ lại, buông lỏng đối với Lãnh Mặc khổng chế, nói: "Ta quá lâu không cùng người nói chuyện. Người người này không sai, cái khác mấy cái còn kém chút. Trong chốc lát ta đem bọn họ giết chết, người có thể lưu lại. "

Lãnh Mặc nói: "Người nếu như muốn cùng người nói chuyện, vì cái gì giết người đầu này? Người cường đại như vậy, hoàn toàn có thể đi tất cả thành phố lớn hưởng phúc, còn có thể xây dựng thế lực của chính mình. "

"Người cho rằng ta không nghĩ tới sao?" Người kia sắc mặt phát lạnh: "Tận thế lúc trước, ta liền bị người bắt nạt, lãnh đạo khi dễ ta, đồng sự khi dễ ta, các học sinh không làm bài tập, vẫn còn ở sau lưng cười nhạo ta. Ta có năng lực, đầu tiên nghĩ chính là để cho bọn họ đều nghe lời! Ta làm được! Ta cho là mình rất cường đại! Ta muốn xây dựng thế lực của chính mình! Thế nhưng..." Người kia trừng mắt Lãnh Mặc, run giọng nói: "Ta gặp hai người kia! Ta đến nay không biết bọn họ là ai, có năng lực gì, nhưng là bọn họ những nơi đi qua, ta khỏi lỗi tất cả đều thịt nát xương tan. Ta thậm chí không dám đề cho bọn họ biết, những cái kia khỏi lỗi là có người không chế. "

"Rất tiếc nuôi. " Lãnh Mặc đồng tình nói: "Vừa tạo dựng lên lòng tin, lại bị đánh tan. Bất quá lòng tin của người vốn cũng là dị dạng. "

"Cái gì? Dị dạng?" Người kia hung dữ nói: "Tự tin của ta, nguyên ở chính mình lực lượng cường đại. Người xem một chút chính người, cả ngón tay đầu đều không nhúc nhích được, còn có thể làm gì? Cái mạng nhỏ của người liền trong tay ta, người có sợ không?"

Lãnh Mặc nói: "Tuy cái mạng nhỏ của ta trong tay người, thế nhưng ta còn là muốn hỏi một vấn đề, người có thể khống chế người khác cơ bắp sao? Có thể không có thể khống chế người khác tư tưởng?"

"Hỏi rất hay, người rất có ý nghĩ!" Người kia lại có thuyết giáo hào hứng.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 59: giấu đầu lòi đuôi

"Khống chế người tư tưởng cũng không khó. " người kia đi thông thả khoan thai nói: "Chỉ cần nhiều đuổi ra vài đạo sợi tơ là được. Thế nhưng kia kỳ thật là dùng người khác đầu óc, suy nghĩ chuyện của mình. Thuộc về còn là mình đang tự hỏi, hơn nữa thời gian lâu dài sẽ xáo trộn mình và khỏi lỗi chính và phụ quan hệ. Cho nên..." Hắn bỗng nhiên dừng lại, lung lay mấy cái, che ngực ngã xuống trên mặt đất. Đón lấy bên cạnh hắn bốn cái khỏi lỗi đồng thời ngã sập xuống, Lãnh Mặc dám người cũng khỏi phục đối với thân thể quyền khống chế.

"Người cũng không biết hắn có phải hay không 'Phía sau màn độc thủ' bản thể, liền tùy tiện xuất thủ. " Thích Dĩ Phương đầu tiên biểu thị ra bất mãn.

"Nghe nói hắn có thể khống chế tư tưởng, ta liền không nhìn được. " Lãnh Mặc giải thích một câu, vui mừng nói: "May mắn là bản thể, vừa rồi xác thực lỗ mạng rồi. "

Mạnh Lam gom góp qua tới hỏi: "Hắn chết như thế nào?"

Lãnh Mặc nhếch miệng cười cười: "Cùng ta trò chuyện được quá ăn ý, một kích động, khoác! Cho nên nói bình thường nhất định phải chú ý rèn luyện thân thể, còn nặng hơn xem tâm lý khỏe mạnh. "

Mạnh Lam làm sao có thể tiếp nhận như vậy vợ vẫn giải thích, đang lời muốn nói, bỗng nhiên một hồi son dao động địa chấn, năm người đều té ngồi trên mặt đất.

"Biến dị con giun!" Lãnh Mặc kêu lên: "Vừa rồi quá sốt ruột, quên hỏi chuyện này. Những cái này con giun quả nhiên là chịu hắn khống chế, hiện tại không có chó ước, khỏi đầu lộn xộn. " Hắn lão đạo địa chạy đến cửa sổ, hướng ra phía ngoài nhìn lại, không chỉ là mình ở tại thí nghiệm lâu, toàn bộ giáo khu địa phương khác cũng bị to lớn nhục trùng từ lật ra mấy lần. Mà thí nghiệm lâu hiển nhiên là trọng tai khu, đại bộ phận biến dị con giun, đều là từ nơi này phụ cận chui đi ra.

"Là muốn sụp, chạy mau!" Mạnh Lam thét chói tai vang lên nhắc nhở.

"Thả lỏng, mang các người sao cái gần đường. " Lãnh Mặc vừa nói, một bên dùng đoản đao đập ra đại sảnh cửa sổ, đối với sau lưng Thích Dĩ Phương nói: "Đây chính là nhảy lầu đầu thanh tú, tốt nhất nắm cái mũ. " nói xong thả người nhảy lên.

Mạnh Lam vội vàng chạy đến cửa sổ, hướng phía dưới nhìn lại, chỉ thấy trên mặt đất cứ thế dâng lên một cây trong suốt cây cột, Lãnh Mặc rút xuống đến trên cây cột, đem nó nên từ tán bắn tung toé, nguyên lai này cây cột là Thanh Thủy ngưng tụ mà thành. Lãnh Mặc cùng Thích Dĩ Phương tại cột nước bên trong chậm rãi trầm xuống đến mặt đất, kia cột nước cũng tùy theo tiêu tán, y phục của hai người đã ướt đẫm, thế nhưng rất nhanh liền đã làm.

Thích Dĩ Phương nhìn Lãnh Mặc dị năng cách dùng, như có điều suy nghĩ. Lãnh Mặc thì quay đầu lại nhìn qua trên lầu, kêu lên: "Nhanh nhảy!"

Mạnh Lam còn có chút do dự, quay đầu lại nhìn nhìn. Lương Tân đi đến cửa sổ, do dự một chút, nói: "Mạnh nữ sĩ, ta... Ta có thể mang ngài hạ xuống. Không biết ngài có nguyện ý hay không..."

"Ta nguyện ý ta nguyện ý!" Mạnh Lam không ngớt lời nói qua, hai tay ôm Lương Tân cái cổ, "Ta tin tưởng ngài, dẫn ta đi!"

Lương Tân ôm lấy Mạnh Lam, lấy hết dũng khí, thả người nhảy lên, Lãnh Mặc ở phía dưới đối với lấy bọn họ ngưng tụ lại cột nước, để cho hai người an toàn rơi xuống đất, lại đem y phục của hai người làm cho làm.

Hầu Văn Đạt lại chậm chạp không có xuất hiện ở cửa sổ.

"Lão Hầu! Ngài làm gì đó? Nhanh nhảy!" Lãnh Mặc một bên hô, một bên phát tay để cho mọi người rời xa thí nghiệm lầu. Trên lầu không ngừng có tường thể, vật lẫn lộn rớt xuống, có chút hóa học được phẩm cùng đồ điện vẫn còn không ngừng bạo tạc, dưới lầu dùng lại thật sự quá nguy hiểm. Mạnh Lam cùng Lương Tân chạy ra 30-40m, trốn đến một cái bồn hoa hòn non bộ sau lưng, kia hòn non bộ tuy đã bị biến dị con giun chấp tay ngược lại, thế nhưng tốt xấu xem như cái công sự che chắn. Lãnh Mặc có Thích Dĩ Phương dị năng che chở, không có chạy đi quá xa, dưới lầu chờ Hầu Văn Đạt.

Thích Dĩ Phương nói: "Nếu hần dưới không được quyết tâm xuất ra, chúng ta hay là tránh xa một chút tương đối khá, không gian của ta tiếp mấy khối tảng đá coi như cũng được, nếu đặt ở phế tích phía dưới, có thể leo không đi ra. "

Lãnh Mặc cảm giác đến Hầu Văn Đạt tại trong lầu ngậy người bất động, biến ra một đoàn thủy cầu, nện vào trên mặt của hần, cảm thấy hần rung mình một cái, lại vẫn đứng ở chỗ cũ vẫn không nhúc nhích. Lầu thể đã lung lay sắp đổ, Lãnh Mặc chỉ có thể lại trốn xa một ít, nhìn nhìn thí nghiệm ôm vào bạo tạc cùng thiêu đốt bên trong biến thành phế tích, mà Hầu Văn Đạt thủy chung không có chạy đến.

Thích Dĩ Phương ghé vào Lãnh Mặc sau lưng, đem tay phải ngả vào trước mắt hần, ngón trỏ hướng phía dưới chọn hai cái. Lãnh Mặc sắc mặt âm trầm, đẩy ra tay của hần, nói: "Lần này là người sống, không cần người động thủ. "

Mạnh Lam cùng Lương Tân từ hòn non bộ đằng sau xuất ra, Lãnh Mặc nghiêng đón, trước đối với Lương Tân nói: "Ngươi phóng ra con quạ, đến bên kia tìm một chút, nhìn xem Khương Bạch Lộ các nàng mấy cái ở nơi nào. Vừa rồi lão Hầu nói các nàng từ nơi trú quân lúc xuất ra, hướng hướng tây bắc hướng đi. "

Mạnh Lam đề nghị: "Lương Tân phụ trách tìm người, chúng ta đi trước Giáo Y viện, tìm một cái bộ xe lăn a. "

Lãnh Mặc điều lắc đầu, nói: "Thí nghiệm lầu là trước hết nhất sụp đổ, Khương Bạch Lộ các nàng rất có thể hội đến nơi đây xem xét tình huống, chúng ta ở chỗ này chờ một hồi lại đi. "

Lương Tân con quạ bay đi, bốn người hăm vào trầm mặc. Mạnh Lam nhìn xem bên người ba nam nhân, chỉ có Lương Tân đối với nàng quay về lấy mỉm cười, Lãnh Mặc cùng Thích Dĩ Phương đều đang trầm tư. "Các người muốn động thủ, phải không?" Mạnh Lam phá vỡ ngắn ngủi yên lặng.

"Động thủ? Động cái gì tay?" Lương Tân hỏi: "Đối với mọi người động thủ?"

"Động thủ với ta. " Mạnh Lam nhũu mày, nhấp nhẹ cặp môi đỏ mọng, nhìn chăm chăm Lãnh Mặc, nói: "Ta vừa mới nhìn rõ hai người các người đánh ám hiệu. Vừa rồi Ngô trung đội trưởng trước khi chết, các người liền làm động tác này. "

Lãnh Mặc ngừng đầu hướng về phía Mạnh Lam dò xét một phen, cảm thấy nữ nhân này quả nhiên không đơn giản, xa xa liếc mắt nhìn, vậy mà liền chú ý tới chính mình mờ ám. Hơn nữa, nàng lớn lên cũng rất tốt, xa xem là một cái cao ngạo lãnh diễm quý phụ, nhìn kỹ nữ nang lại không mất khỏe đẹp cân đối, nét mặt bây giờ giống như một cái uy khuất quật cường tiểu nha đầu, nàng từng cái bên cạnh, đều đủ để cho nam động lòng người. Lãnh Mặc nội tâm dâng lên một loại "Không đành lòng lừa gạt nàng" cảm giác.

"Chúng ta là đánh ám hiệu. Bất quá người vì cái gì cảm thấy là muốn đối phó người, mà không phải đối phó tiềm phục tại chỗ tối địch nhân đâu này?" Lãnh Mặc hỏi.

"Bởi vì người khởi đầu hoài nghi ta. Bởi vì người cảm thấy ta làm chuyện xấu. " Mạnh Lam đáp.

Lãnh Mặc Xùy~~ cười một tiếng, nói: "Ngươi có tật giật mình sao?"

Lương Tân nghe bất đồng hai người bí hiểm, xen vào nói: "Đội trưởng, các người đang nói cái gì? Mạnh nữ sĩ làm sao có thể làm chuyện xấu? Nàng đối với người rất tốt. "

Lãnh Mặc nói: "Vậy một bộ chỉ có thể lừa gạt người. " hần nhìn chăm chăm Mạnh Lam hỏi: "Lão Hầu vì cái gì không có trốn ra? Khi Đột Không Lỗ vì cái gì vừa thấy mặt đã muốn đem người mang đi? Ngô trung đội trưởng cùng thủ hạ chính là bốn cái binh sĩ, đều là chết như thế nào? Các người chỗ trong nhà khách, vì cái gì có ít người loại thi thể trên người là vết thương do thương?"

Mạnh Lam vẫn không nói gì, Lương Tân cướp giải thích nói: "Ngô trung đội trưởng mấy cái binh sự tình, ta đã cùng người nói rõ. Bọn họ chỉ có hai người chết rồi, bởi vì một cái trong đó người muốn đối với mạnh nữ sĩ làm loạn. Hồ Hiểu Vinh là vì Khi Đột Không Lỗ mạnh hơn đoạt mạnh nữ sĩ, mới bị đánh thương, sau đó chết trong lúc hỗn loạn. Trong nhà khách những người kia, mặc dù là Ngô trung đội trưởng bọn họ giết, thế nhưng đều là bởi vì vì bọn họ muốn đối với mạnh nữ sĩ..." Hần nói đến đây bỗng nhiên dừng lại, trong đầu "Oanh" một tiếng, dường như nổ cái sấm rền.

Lãnh Mặc thương cảm mà nhìn hấn nói: "Ngươi cũng phát hiện vấn đề, có phải hay không? Nàng liên sáo lộ (*đường theo động tác võ thuật) cũng không có đổi qua. Một người muốn đối với nàng bất lợi, một người khác tới bảo hộ nàng, hai người nổi lên xung đột, sau đó chết một người. "

"Ừ... Mạnh nữ sĩ rất có mị lực, cho nên..." Lương Tân ý đồ giải thích một chút, bắt quá xem ra chính mình cũng không thể tin được, chỉ có thể đối với Mạnh Lam kêu lên: "Mạnh nữ sĩ, ngươi nhanh giải thích một chút a! Ngươi báo cho đội trưởng, những sự tình kia cũng không phải ngươi làm. Đội trưởng là người tốt, hấn sẽ tin tưởng ngươi được!"

"Những sự tình kia, đều là ta làm. " Mạnh Lam biết mình là vô pháp chống chế, nếu như lúc trước mấy lần hành động, nàng còn có thể từ chối trách nhiệm, thế nhưng Hầu Văn Đạt sẽ chết tại Lãnh Mặc mí mắt phía dưới, không ai có thể thay nàng lưng (vác) nổi.

"Là ngươi làm ? Ngươi vì cái gì... ?" Lương Tân thanh âm trầm thấp, bỗng nhiên lại hưng phấn lên: "Đúng! Đúng! Ngươi làm như vậy một nhất định có nguyên nhân, nhất định có nỗi khổ tâm. Ngươi nói cho đội trưởng nghe!"

"Ngay từ đầu, ta chỉ là không chế không nổi chính mình dị năng. " Mạnh Lam cúi đầu xuống, nhớ lại: "May mắn lần đầu tiên dị năng lúc bộc phát, Ngô trung đội trưởng kịp thời đi đến, đem ta cứu. Tại kia, ta liền minh bạch, phải tự mình nắm giữ vận mệnh. Ta âm thầm luyện tập năng lực của mình, mị hoặc người khác, khống chế người khác. Có nhiều lần dị năng không kiểm soát, những người kia như sói đói cũng như muốn đem ta bỏ vào. May mắn ta một mực có chuẩn bị, để cho Ngô trung đội trưởng mấy cái chiến sĩ thay phiên thủ hộ ta. Về sau, người bình thường bị chết không sai biệt lắm, năng lực của ta cũng vận dụng càng thêm thuần thực, vì vậy ta lại bắt đầu tại người tiến hóa trên người làm thí nghiệm. Cuối cùng, trong nhà khách chỉ còn lại Ngô trung đội trưởng người. Bọn họ chịu qua huấn luyện, cùng người bình thường bất đồng, ta nhất thời không có khống chế tốt, kết quả đã dẫn phát xung đột. "

"Ngươi xem, ngươi xem! Đội trưởng, ta đã nói nàng không phải là cố ý. Kia đều là ngoài ý muốn, là sự cố! Đây không phải là nàng muốn làm. " Lương Tân hướng Lãnh Mặc xin tha, còn kém quý xuống tới đập đầu.

"Tình yêu thật là làm cho người mù quáng a!" Lãnh Mặc Điều đầu thờ dài: "Nàng mới vừa nói nhiều như vậy, ngươi chỉ nghe được 'Ngoài ý muốn', 'Sự cố' hai cái từ sao?" Hấn quay đầu nhìn nhìn Mạnh Lam hỏi: "Ngươi dùng người khác luyện tập năng lực, là chính ngươi làm quyết định đi? Ngươi vừa rồi mị hoặc Khi Đột Không Lỗ, không có ai bức ngươi à? Còn có định trụ Hầu Văn Đạt, để cho hấn chết tại trong phế tích, cũng không phải phụng mệnh hành sự a? Ta duy nhất kỳ quái, sẽ là của ngươi động cơ. Nếu như nói ngay từ đầu là vì luyện tập chính mình dị năng, đằng sau làm những sự tình này, lại là tại sao vậy chứ? Chẳng lẽ là bởi vì chính mình không muốn trở lại Tuyên Thành? Không muốn vì gia tộc hiệu lực?"

Mạnh Lam nghe được "Gia tộc" cái từ này, khinh thường địa bĩu môi, nói: "'Gia tộc' ? Bất quá là hạn chế chúng ta lỏng giam mà thôi. Ta chẳng những không muốn vì nó hiệu lực, mà còn muốn phá hủy nó! Những cái kia không muốn trở về đi thuyết pháp, chỉ là tìm cơ. Ta chân chính mục đích, là xây dựng thế lực của chính mình, trong gia tộc đánh xuống một khóa cái đỉnh. Ta muốn nắm giữ quyền nói chuyện, để cho những lão gia hỏa kia cả đời tâm huyết đều nước chảy về biển đông!"

"Lớn như vậy thì? Gia tộc làm cái gì thật xin lỗi chuyện của ngươi?" Lãnh Mặc trong nội tâm dấy lên hứng hực bát quái chi hỏa, ngay tiếp theo đối với Mạnh Lam sát ý đều giảm bớt.

Mạnh Lam lại không có đề ý đến hấn, nói tiếp: "Ta vốn muốn đem Ngô trung đội trưởng năm người này, thu vì chính mình lúc ban đầu thành viên tổ chức. Không nghĩ tới dị năng không đủ thuần thực, gây ra mâu thuẫn. Như vậy thủ hạ, tùy thời có thể lời chuyện cũ, không thể lưu lại. Cho nên ta chẳng những không có đối với bọn họ thổ lộ thật tình, còn đem bọn họ cả đám đều dẫn vào cạm bẫy. Vốn Ngô trung đội trưởng có thể còn sống sót, hấn nản lòng thoái chí, cũng định rồi đi căn cứ, cùng ta không có gì xung đột. Đáng tiếc bản thân hấn vận khí không tốt, bị 'Phía sau màn độc thủ' khống chế, đầu có gì lạ đâu. "

"Vậy Hầu Văn Đạt đâu này?" Lãnh Mặc hỏi.

"Hầu Văn Đạt năng lực mới là đầu sỏ gây nên!" Mạnh Lam sắc mặt trầm xuống, lạnh giọng nói: "Hấn có thể cảm giác người khác tâm tình, ta tất cả hành động, ở trước mặt hấn không chỗ che giấu, cho nên phải thừa dịp hấn không có thuần thực nắm giữ dị năng, mau chóng tiêu diệt hấn. Lần này giết hấn, ta là mạo mạo hiểm. Các ngươi đều là người thông minh, rất dễ dàng nhìn xảy ra vấn đề. Thế nhưng bỏ qua lần này, ta không biết về sau còn có cơ hội hay không. Đáng tiếc, hay là bại lộ. Nay vốn là đánh bạc, ta không hối hận. Thế nhưng là..." Nàng bỗng nhiên ngẩng đầu lên, nhìn chăm chăm Lãnh Mặc, thâm tình chân thành nói: "Ta đối với ngươi không có mấy may ác ý. Ta thích ngươi, kính trọng ngươi, sùng bái ngươi. Ta chưa từng nghĩ tới muốn thương tổn ngươi. "

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 60: khó lòng phòng bị

"Này tính là gì? Trước khi chết thổ lộ sao?" Thích Dĩ Phương nhíu mày chế nhạo nói.

"Dù sao đều phải chết, còn có cái gì không thể nói?" Mạnh Lam buồn bã nói: "Ta từ nhỏ cứ dựa theo gia tộc an bài sinh hoạt. Trọng phụ của ta, con của ta, địa vị của ta, ta giáo dưỡn, học thức của ta, đều không phải mình muốn. Hiện tại ta sẽ chết, nếu không nói nói lời trong lòng mình, cả đời này liền sống vô dụng rồi. "

Nàng nhìn hướng Lương Tân, nói: "Tâm tư của ngươi ta cũng biết, ta chưa từng có đối với ngươi sử dụng dị năng. Ngươi đối với cảm giác của ta, đều là mình chân tâm thật ý. Ta không thương ngươi, thế nhưng cũng sẽ không làm thương tổn một cái chân tâm đối với người của ta. "

Đón lấy lại nhìn nhìn Thích Dĩ Phương, nói: "Ta lúc ấy khoi mào hai cái đoàn đội xung đột, thật sự chỉ là muốn diệt trừ Hồ Hiểu Vinh. Không nghĩ tới chui đi ra biến dị con giun. Ngươi cùng Lãnh Mặc cũng như, đều là người thông minh, tin tưởng ngươi có thể lý giải ta. "

Cuối cùng, nàng quay đầu trở lại dừng ở Lãnh Mặc, nói: "Ta đã thất bại, nguyện ý gánh chịu hậu quả. Vô luận ngươi làm cái gì, ta tuyệt không phản kháng. " nói qua mỉm cười, khóe mắt chảy xuống một giọt nước mắt.

Lãnh Mặc nhìn nhìn kia song hai mắt đầm lệ, trong đầu bỗng nhiên hiện ra Từ Tinh bộ dáng, tiểu nha đầu phảng phất đang nói: "Đội trưởng, ta thích ngươi, kính trọng ngươi, sùng bái ngươi. Nếu như ta biến thành Zombie, ngươi ngàn vạn không muốn lưu tình ah. Chẳng qua nếu như ngươi không đành lòng ra tay, ta cũng sẽ rất vui vẻ. "

Lãnh Mặc biết, Mạnh Lam là một tâm cơ thâm trầm, thủ đoạn bí mật nữ nhân, chính mình lại biết nàng ruộng bỏ gia tộc ý nghĩ cùng lam sát kẻ vô tội hành vi, hiện tại phương pháp ôn hòa nhất, chính là tiêu diệt nàng. Nhưng khi nhìn lấy nàng sinh không thể luyện, ngồi chờ chết bộ dáng, lại cảm giác mình là đang khi dễ nàng.

"Ngươi không làm thương hại ta, ta hãy bỏ qua ngươi..." Lãnh Mặc lầm bầm nói ra những lời này.

"A... ?" Mạnh Lam tựa hồ không có phản ứng kịp, đội trong chốc lát mới hồi phục tinh thần lại, nước mắt tràn mi mà ra. Nàng một bên lau nước mắt, vừa nói: "Ta sẽ không làm thương tổn ngươi, vĩnh viễn cũng sẽ không!"

Lãnh Mặc vội ho một tiếng, quay đầu đi, không dám nhìn nàng bộ dáng bây giờ. Mạnh Lam thấy hần không có ý tứ, nhớ tới bên cạnh còn có cái Thích Dĩ Phương, ngược lại hỏi: "Tiểu thích, ngươi sao? Ngươi nguyện ý buông tha ta sao? Ta biết ngươi cũng có năng lực giết chết ta, còn có thể đem ta vấy ở không gian của ngươi trong. "

Thích Dĩ Phương nói: "Lãnh Mặc không giết ngươi, ta cần gì phải xen vào việc của người khác. "

Mạnh Lam lắc đầu, nói: "Ngươi là độc lập người, có ý nghĩ của mình, cho dù là Lãnh Mặc cũng bên cạnh không được ngươi. Ta có thể lúc này cam đoan, tuyệt đối sẽ không làm thương tổn ngươi sự tình, dù cho ngươi có một ngày muốn giết chết ta, ta cũng tuyệt không phản kháng. "

"Vậy ta cũng cam đoan với ngươi: Người không phạm ta, ta không phạm người. " Thích Dĩ Phương nghiêm mặt nói.

"Không đúng..." Lãnh Mặc cúi đầu lẩm bầm, bỗng nhiên ngẩng đầu kêu lên: "Hảo thủ đoạn! Mạnh nữ sĩ, nguyên lai ngươi dị năng, là như thế này phát động được!"

"Cái gì?" Thích Dĩ Phương vẻ sợ hãi cả kinh: "Vừa rồi trong chúng ta chiêu!"

Mạnh Lam mỉm cười, nói: "Trong các ngươi chiêu, thế nhưng cũng không có tổn thất. Muốn giết ta sao? Giết đi, ta đã nói rồi, sẽ không phản kháng. " nói xong nhắm mắt đợi chết.

Lãnh Mặc đã cảm giác đến trái tim của nàng, chỉ cần nhẹ nhàng sờ chút bên trong huyết dịch, liền có thể để cho nàng mất đi sinh mệnh. Chiêu thức ấy hần chơi qua rất nhiều lần, Bình Dương căn cứ mật theo hần tử, tà dương chiến đội đóng giữ nhân viên, vừa rồi "Tử linh pháp sư", đều là chết tại đây một chiêu phía dưới. Thế nhưng là đối mặt chút nào không phản kháng Mạnh Lam, hần do dự.

Có một số việc, biết rõ không đúng, vẫn sẽ nhìn không được đi làm, trái lại, có một số việc biết rõ nên làm như thế nào, chính là không muốn động thủ. Lãnh Mặc nhớ lại trên mình tiết học tình cảnh. Lúc ấy hần biết rõ hần là làm bài tập, lại nhìn không được buông xuống sách giáo khoa, mở ra Computer. Năm đó không có bao ở chính mình, hiện tại chuyện xưa tái diễn, hần buông lỏng đối với Mạnh Lam cảm giác, thờ dãi nói: "Hảo! Hảo tâm cơ! Hảo thủ đoạn! Ngươi từ vừa mới bắt đầu sẽ không nghĩ buông tha cho, từ ngươi chủ động khoi mào đối thoại, liền bắt đầu công tác chuẩn bị tâm tình, từng bước một dụ dỗ chúng ta nhảy vào ngươi cạm bẫy. Hiện tại ta biết rõ bị ngươi tính kế, hay là không hạ thủ được. "

"Không sai. " Thích Dĩ Phương đồng ý nói: "Ngươi đối với hần đánh cảm tình bài, đối với ta đánh tín nghĩa bài. Vừa rồi Lãnh Mặc muốn động thủ thôi điếm, trong nội tâm của ta đều đang vì ngươi khẩn trương. Quả nhiên là đùa bốn nhân tâm cao thủ, lần này thua không oan. "

Mạnh Lam trên mặt cũng không có tránh được từ kiếp hưng phấn, ngược lại an ủi hai có người nói: "Các ngươi không thể giết ta, ta cũng không thể giết các ngươi. Đây là công bình ước định. Các ngươi cũng không có tổn thất cái gì. "

Lãnh Mặc ngẫm lại cũng đúng, bị tính kế oán khí tiêu tán không ít, thế nhưng lập tức cả kinh, thầm nghĩ: "Hần là lại trúng nàng dị năng? Này miệng oán khí tàn, ta cũng chỉ có thể thuận lý thành chương tiếp nhận nàng 'Công bình ước định'. " đáng tiếc người tâm tình khó có thể không chế, oán khí tàn ra, còn muốn trở lại vừa rồi trạng thái cũng không thể nào.

Thích Dĩ Phương lại lắc đầu nói: "Lời này của ngươi đã có thể không đúng. Chúng ta là bị động, ngươi là chủ động. Chúng ta muốn giết ngươi, ngươi

chỉ cần không phản kháng, liền không chết được; ngươi muốn giết chúng ta, chỉ cần tốc độ rất nhanh, liền có thể đắc thủ. Tại sao công bình đáng nói?"

Mạnh Lam khẽ mỉm cười nói: "Ngươi không biết mị hoặc dị năng vận hành quy luật, mới có ý nghĩ này. Kỳ thật ta nói mỗi một câu, đều là phát ra từ đáy lòng, chỉ có trước thuyết phục chính mình, mới có thể thuyết phục người khác. Cho nên, ta nói sẽ không làm thương tổn các ngươi, liền thật sự sẽ không làm thương tổn các ngươi. "

Lãnh Mặc không muốn tại cái đề tài này trên tiếp tục xoắn xuýt, tránh bại lộ ý nghĩ của mình, chen lời nói: "Không sao cả. Dù sao là chịu người chế trụ, ngươi có thể hay không giết chúng ta, cũng không trọng yếu. " hắn quay đầu hỏi Lương Tân: "Tìm đến Khương Bạch Lộ sao?"

Lương Tân vừa rồi nhìn ba đồng bạn một đoạn giao phong. Không đợi chính mình phục hồi tinh thần lại, ba người bọn hắn liền hành quân lặng lẽ, điều này làm cho hắn có rất sâu cảm giác bị thất bại. Hắn biết cả đời mình không có khả năng đuổi kịp ba người này tiến lên bước chân. Nhất là Mạnh Lam, thân phận của nàng, tướng mạo, tâm kế, dị năng, đều đem mình xa xa bỏ qua. Chính mình đối với tâm ý của nàng, thật sự là cóc ghè mà đòi ăn thịt thiên nga.

Lãnh Mặc thấy Lương Tân thần sắc âm trầm, phản ứng chậm chạp, cũng đoán được hắn đang suy nghĩ gì, lại hỏi một lần: "Thấy được Khương Bạch Lộ sao? Các nàng có hay không hướng chúng ta bên này tới gần?"

Lương Tân này mới kịp phản ứng: "A? Úc! Thấy được. Các nàng không có qua. Các nàng..."

"Không cần nói!" Mạnh Lam bỗng nhiên kêu lớn: "Không muốn nói cho hắn biết!"

"A?" Lương Tân lại ngây ngẩn cả người.

"Nếu như ngươi nói cho hắn, để cho bọn họ hội hợp. Chúng ta lại không có giá trị. " Mạnh Lam giải thích nói: "Đến lúc sau bọn họ sẽ bỏ xuống chính chúng ta đi. Chỉ còn lại hai người chúng ta người, có thể có cái gì đường sống?"

Lãnh Mặc quả thật có rời xa Mạnh Lam ý nghĩ, ai cũng không muốn ở bên người mang một cái tạc đạn, thế nhưng nếu như không có Lương Tân tương trợ, để cho bản thân hắn đi tìm Khương Bạch Lộ, quả thật chính là mò kim đáy biển. Hắn không có Hầu Văn Đạt cùng Lương Tân loại này cự ly xa trình sát năng lực, Khương Bạch Lộ và ba người cũng không có mang bộ đàm, súng vật lại tất cả đều đi rồi ra. Không nghĩ tới Mạnh Lam lại đoán được ý nghĩ của mình.

"Đừng nghe nàng nói vậy. Nói cho ta biết các nàng ở nơi nào. " Lãnh Mặc nhíu mày nói.

"Mạnh, mạnh nữ sĩ, đội trưởng là người tốt, hắn sẽ không vứt xuống chúng ta. Chúng ta hay là nói cho hắn biết a. " Lương Tân vậy mà hướng Mạnh Lam xin chỉ thị lên.

"Hắn sẽ không vứt xuống ngươi, thế nhưng hội bỏ lại ta. " Mạnh Lam đối với cái này mười phần khẳng định.

Lương Tân vội vàng tỏ thái độ: "Ta sẽ không vứt xuống ngươi. Đội trưởng, cầu ngài cũng không muốn vứt xuống nàng một người. Nàng dù sao cũng là cái nhu nhược nữ nhân, rời đi chúng ta, sống không nổi. "

Lãnh Mặc không có tỏ thái độ, thế nhưng hắn biết rõ, Lương Tân rất cố chấp, thậm chí có thể nói cố chấp. Nếu như muốn hội hợp Khương Bạch Lộ, liền phải đáp ứng Lương Tân điều kiện.

"Ngươi xem ánh mắt của ta, nói sẽ không vứt bỏ ta. " Mạnh Lam đi tới, nhìn chăm chăm Lãnh Mặc nói.

Lãnh Mặc nghe được yêu cầu này, con mắt híp lại thành một đường nhỏ, cắn chặt hàm răng, trầm giọng nói: "Đây là ngươi nói 'Sẽ không làm thương tổn chúng ta' ?"

Mạnh Lam bị hắn áp lực thanh âm sợ tới mức lui một bước, lấy lại bình tĩnh, nói: "Này tính là gì tổn thương? Ta chỉ là bảo vệ tánh mạng mà thôi. "

Lãnh Mặc hít sâu một hơi, cùng nàng đối mặt, đang muốn mở miệng, bỗng nhiên thấy nàng sắc mặt đỏ lên, thay đổi đầu, thấp giọng nói: "Ngươi cho ta kiểm chút nước, ta trước rửa mặt. "

Lãnh Mặc trầm nghĩ: "Lại muốn làm cái quỷ gì?" Thế nhưng vẫn nghe nàng, nâng lên một đoàn thủy cầu.

Mạnh Lam đem nước mắt trên mặt bụi đất đều rửa rảy sạch sẽ, ngẩng đầu ưỡn ngực, khuôn mặt ửng đỏ, nhìn nhìn Lãnh Mặc ánh mắt, cũng không giống vừa rồi như vậy lẳng lẽ. "Ngươi nói, sẽ không vứt bỏ ta. "

"Ngươi yên tâm, ta sẽ không đem ngươi ném ở bên ngoài, sẽ không mặc ngươi tự sinh tự diệt. " Lãnh Mặc ngạc nhiên địa cảm nhận được Mạnh Lam trong ánh mắt truyền đi xuất ý nghĩ - yêu thương, này ngược lại để cho hắn rất cảm thấy cảnh giác, suy tư một chút, hắn trịnh trọng địa ưng thuận lời hứa của mình.

"Ta muốn ngươi nói, sẽ không vứt bỏ ta!" Mạnh Lam lông mày đứng đậy, lại cường điệu một lần.

Lãnh Mặc trừng mắt: "Ta đã nói. Không muốn được một tác lại muốn tiến một thước!"

"Hào, hào!" Mạnh Lam ngực phập phồng, hiển nhiên cũng tức giận đến không nhẹ. Điều này cũng làm cho Lãnh Mặc cảm thấy kỳ quái. Hắn biết Mạnh Lam cùng mình mới vừa quen một ngày, cũng không có cái gì giao lưu, làm sao có thể sinh ra cảm tình đâu này? Thế nhưng là Mạnh Lam biểu hiện, rất

giống một cái bắt kê thông dân chính thể, mà bản thân hẳn ngược lại dường như là cái đuổi lý cận bã nam.

"Lương Tân! Không muốn nói cho hẳn biết!" Mạnh Lam đối với Lương Tân quát.

"Thế nhưng là, vừa rồi các ngươi đã đã nói rồi..." Lương Tân thế khó xử.

"Ngươi lặng lẽ nói cho ta biết. " Mạnh Lam chậm khẩu khí, nói ra ý nghĩ của mình: "Ta sẽ cho các ngươi chỉ đường. Cam đoan sẽ không theo ném đi. " nàng đối với Lãnh Mặc một tiếng cười lạnh, nói: "Thế nhưng nếu như ngươi nghĩ nhìn thấy chính mình bạn gái nhỏ, liền phải cho ta một cái hứa hẹn. "

"Ta hẳn nại, là có hạn. " Lãnh Mặc cảm thấy mình ngực khó chịu, đã có điểm không chế không nổi tâm tình.

"Ngươi muốn sao liền động thủ giết đi ta, hoặc là liền cho ta hứa hẹn. " Mạnh Lam chút nào không để phòng địa quay người lại, đưa lưng về phía Lãnh Mặc hướng Lương Tân đi đến, "Lương Tân, đi theo ta, đem hành tung của các nàng nói cho ta biết. "

"Lương Tân, không muốn nói cho nàng. Nói cho ta biết. " Lãnh Mặc thanh âm bỗng nhiên bình tĩnh trở lại.

"Lương Tân, còn không mau đi. " Mạnh Lam thúc giục nói.

"Lương Tân, nói cho ta biết, là duy nhất biện pháp giải quyết. " Lãnh Mặc nói.

"Lương Tân, đừng nghe hẳn. Cho tới nay, ngươi đều nguyện ý giúp giúp ta, đúng hay không?" Mạnh Lam động chỉ lấy tình.

"Lương Tân, Mạnh Lam rất có thể hội mê hoặc người khác đi giết chết các nàng ba cái. Ngươi bị để lộ hành tung của các nàng, chính là đồng lõa. " Lãnh Mặc hiểu chỉ lấy lý.

"Lương Tân, ngươi là tín nhiệm ta, ngươi biết ta sẽ không. Chỉ có ngươi đem tình huống của các nàng nói cho ta biết, ta tài năng nắm giữ chủ động. Ta chỉ muốn an toàn. " Mạnh Lam giải thích nói.

"Lương Tân, ngươi phải học được chính mình suy nghĩ, không nên bị tình yêu lốc xoáy chuyển choáng luôn đầu óc. " Lãnh Mặc nói xong, xoay người không hề nhìn hai người bọn họ.

"Mạnh nữ sĩ, ngươi thật sự hội một mực mang chúng ta đi theo các nàng, cũng sẽ không làm thương tổn các nàng, có phải hay không?" Lương Tân hỏi.

"Đương nhiên. " Mạnh Lam mỉm cười gật đầu: "Ngươi có thể một mực giám thị lấy hai cái đội ngũ hướng đi. Đến lúc sau ngươi liền biết, tin tưởng ta là rất đúng. "

Lương Tân gật gật đầu, che ngực ngã xuống.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: bình địa sinh sống

"Ngươi giết hẳn?" Mạnh Lam trừng lớn hai mắt.

"Ta đã nhắc nhở qua. " Lãnh Mặc quay đầu, nhìn nhìn Lương Tân thì thế, từ trên người hẳn thu hồi xẻng công binh, hỏi: "Nhìn mình trung thành nhất thuộc hạ chết rồi, cảm giác gì?"

"Thuộc hạ? Không, lấy hẳn năng lực, căn bản không xứng làm thuộc hạ của ta. " Mạnh Lam lẩm bẩm nói: "Nếu như nhất định phải nói chúng ta có quan hệ gì, khả năng chính là khách hàng cùng phục vụ thành viên quan hệ a. " nàng ngẩng đầu, nhìn chăm chăm Lãnh Mặc, nói: "Ngươi vậy mà đối với chính mình người hạ sát thủ? Hẳn đã làm sai điều gì sự tình?"

"Hắn đứng sai đội. " Lãnh Mặc đáp.

"Hắn căn bản không có đứng sai đội! Hắn chỉ là lần này không có nghe mệnh lệnh của ngươi! Ngươi trong lòng tự hỏi, như vậy tất cả hành động, còn có thể tính người tốt sao?" Mạnh Lam chất vấn.

"Ta vốn cũng không phải người tốt. Chỉ là ta xử thế nguyên tắc, cùng 'Người tốt' có chút chỗ tương tự. Để cho ngươi hiểu lầm. " Lãnh Mặc công lên

Thích Dĩ Phương, nói: "Giáo Y viện cũng tổn hại nghiêm trọng, không biết còn có thể hay không tìm đến xe lẫn. "

"Không sao cả. Dù sao nơi này mặt đất cũng đều bị phá hư, dù cho có xe lẫn cũng đi không được, lại muốn nhờ cậy người sau lưng ta. " Thích Dĩ Phương đáp.

"Hay là đi tìm xem xem a, tìm được tương lai cũng cần dùng đến. "

Hai người càng chạy càng xa, ai cũng không có phản ứng Mạnh Lam. Mỹ nữ đại khái chưa từng có bị người lạnh như vậy rơi qua, một mình sinh trong chốc lát hồn dỗi, mới bước nhanh đuổi theo.

Không có ai phát hiện, từ Lương Tân trong thi thể, bay ra một cỗ huyết dịch, tại phá toái trên khóm hoa lưu lại một hàng chữ: "Mạnh Lam có hoặc rắp tâm, Tuyền Thành thấy, lạnh" .

Lãnh Mặc tin tưởng kia ba nữ nhân có thể ứng đối tuyệt đại bộ phận vấn đề, nếu như các nàng không giải quyết được, e rằng mình cũng bất lực, cho nên hẳn kỳ thật cũng không lo lắng Khương Bạch Lộ an toàn. Thế nhưng Khương Bạch Lộ không có tin tức khởi nguồn, nhất định sẽ lo lắng Lãnh Mặc an toàn, thậm chí có thể sẽ tại phụ cận dò xét, đem chính mình bại lộ tại dã ngoại trong nguy hiểm. Bởi vậy, Lãnh Mặc chuẩn bị tại đủ khả năng dưới tình huống, ở lâu tiếp theo chút manh mối, để cho các nàng có thể nhanh chóng đi đến Tuyền Thành, đạt được quân đội che chở.

Giáo Y viện tổn thất kỳ thật cũng không lớn, Thích Dĩ Phương thuận lợi địa tìm được xe lẫn, bất quá hẳn không có ngồi lên, mà là nhận được trong không gian, vẫn làm cho Lãnh Mặc lưng mang. Ba người lại hướng nam đi, trở lại vừa rồi nơi trú quân. Lãnh Mặc quyết định ở chỗ này dừng lại một đêm, nhìn xem Khương Bạch Lộ đám người có thể hay không phản hồi nơi này xem xét tình huống. Lúc này vừa qua khỏi hai điểm, thế nhưng lúc trước mọi người luân phiên đại chiến, tiêu hao quá lớn, Thích Dĩ Phương biểu thị chính mình muốn nghỉ ngơi thật tốt, trốn vào không gian của mình. Lãnh Mặc mười phần hâm mộ, không gian dị năng quá thực dụng, liền gác đêm đều không cần. Kỳ thật hẳn cũng có thể đi theo Thích Dĩ Phương một chỗ tại sương mù xám trong không gian nghỉ ngơi, thế nhưng như vậy liền đem sinh tử của mình hoàn toàn giao cho trong tay người khác, hẳn cũng không có như vậy thật sự. Nhưng mà một mình đối mặt Mạnh Lam, đồng dạng để cho hẳn mười phần dằn vò, nữ nhân này mỗi một câu, thậm chí một cái nhăn mày một nụ cười, đều có hàm nghĩa, cũng đều không thể tin. Hẳn chỉ có thể nhắm mắt lại, luyện tập chính mình dị năng. Buổi sáng liền trận chiến, hẳn thật sự quá mệt mỏi, mạnh mẽ chống ba giờ, rốt cục không thể kìm nén nổi chính mình bối rối, tìm một gian phòng ốc, một mình trốn vào đi ngủ. Nói là ngủ, kỳ thật nửa mê nửa tỉnh. Có Mạnh Lam ở bên ngoài, trong lòng của hẳn cảm giác, cảm thấy không ổn. Một đêm này hẳn không có sử dụng "Sợ hãi tổ" luyện công, làm mộng so với bình thường kinh khủng hơn, giữa đường lại càng là đánh thức ba bốn lần.

Ngày hôm sau Lãnh Mặc tỉnh lại, đã là buổi sáng hơn sáu giờ. Thích Dĩ Phương thấy hẳn xuất ra, cười nói: "Khó được người tại loại hoàn cảnh này còn có thể ngủ lâu như vậy. Đã mười ba giờ. "

Lãnh Mặc mỉm cười đáp lại: "Giấc ngủ chất lượng không tốt, chỉ có thể nhiều tổn thời gian triệt tiêu. "

"Người hôm nay trạng thái tinh thần không sai, có hay không có chuyện gì tốt?" Thích Dĩ Phương hỏi.

"Đêm qua có chút thu hoạch, đại chiến về sau có thể nghỉ ngơi thật tốt một chút, tiến bộ không nhỏ. " Lãnh Mặc đêm qua kỳ thật tại nửa mê nửa tỉnh đang lúc nghĩ thông suốt vài món sự tình, sau khi tỉnh lại dị năng cũng tiến bộ rất nhiều, thế nhưng hẳn không có ý định cùng trước mặt hai người chia sẻ.

Ba người ăn cơm xong, Lãnh Mặc tại bắt mắt vị trí cho Khương Bạch Lộ lưu lại ngôn, ba người lập tức lên đường, hướng Tuyền Thành xuất phát.

"Dọc theo con đường này không có thị trấn, có mấy cái thôn trấn, chúng ta không có xe, con đường cũng đều bị phá hư, chỉ sợ muốn đi vài ngày tài năng nhìn thấy người ở. " Mạnh Lam lại biểu hiện ra tấn năng lực, năng vậy mà tại thời gian một ngày trong, rút sạch trong xe đọc qua phụ cận địa đồ, lại còn toàn bộ ghi tạc trong đầu.

"Không quan hệ, ta ngày hôm qua nghĩ tới một cái chạy đi phương pháp tốt. " Lãnh Mặc lưng mang Thích Dĩ Phương, một tay nắm Mạnh Lam cánh tay, nói: "Chỉ là cần thí nghiệm một chút. " nói qua công tác chuẩn bị một chút, bên người tụ họp lên một đoàn hơi nước, hơi nước càng tụ càng dày đặc, trong chớp mắt ngưng tụ thành một cái lũ lụt bóng, đem ba người khóa ở bên trong, chỉ lộ ra diện mạo hô hấp. "Chú ý cân đối. " theo Lãnh Mặc nhắc nhở, thủy cầu khởi đầu có quy luật địa lưu động, phụ giúp ba người đi thẳng về phía trước.

Lúc bắt đầu, người cùng nước ở giữa phối hợp có chút vấn đề, đi lên còn không bằng bình thường dùng ít sức. Mạnh Lam ở trong nước hành tẩu, dường như đi ở vùng bùn trong, một bước ngắn một bước dài, hơn nữa thường xuyên bị thủy lưu xông đến ngã trái ngã phải, nhiều lần đầu bao phủ tại thủy cầu trong, may mắn tất cả nước đều chịu Lãnh Mặc khống chế, chẳng những sẽ không ngấm nước, liên sắc nước tình huống cũng không có phát sinh. Theo Lãnh Mặc càng ngày càng thuần thục, ba người tiến lên tốc độ chậm rãi tăng nhanh, từ đi lại khó khăn, đến hành động như thường, lại đến bước đi như bay, chỉ dùng hơn 10' sau. Kế tiếp ba người càng chạy càng nhanh, tại thủy cầu thúc đẩy dưới dần dần chạy. Tốc độ vẫn còn ở đề thăng, thủy lưu động lực càng lúc càng lớn, Mạnh Lam chạy trốn quá nhanh, trong nội tâm hoảng hốt, chân kế tiếp lao đảo, bỏ nhào vào trong nước. Nàng vừa rồi đã có kinh nghiệm, biết Lãnh Mặc hội kéo chính mình, lại không nghĩ rằng Lãnh Mặc trên tay cũng không có động tác, ngược lại cùng nàng cũng như, về phía trước một năm sắp, bỏ nhào vào trong nước. Thủy lưu từ phía dưới đánh thẳng vào thân thể, đem ba người nắm ở giữa không trung, càng lên càng cao. Đến hơn 10m không trung, dưới thân đã không còn là thủy cầu, mà là biến thành một đạo cột nước. "Rầm Ào Ào" một tiếng, cột nước tán loạn, ba người theo thủy lưu hướng tiền phương trượt xuống. Mạnh Lam nhìn dưới mặt đất cách mình càng ngày càng gần, cả kinh trợn mắt há hốc mồm, thầm nghĩ: "Hẳn là Mị Hoặc Thuật mất đi hiệu lực, hẳn muốn giết ta?" Cách mặt đất còn có hơn một mét, bỗng nhiên dưới thân lại bị một cỗ thủy lưu nâng lên, về phía trước trình độ trượt ra một đoạn khoảng cách, Mạnh Lam lúc này mới yên lòng lại. Ba người tốc độ hơi trì hoãn, kia thủy lưu lại đem bọn họ hướng nghiêng phía trên nâng lên, lên tới không trung, lần nữa trượt xuống. Như thế nhiều lần, Lãnh Mặc rốt cục nắm giữ bí quyết, kia thủy cầu không duy trì nữa nguyên lai hình tròn, mà là biến thành một cái hình dạng biến ảo vô thường nước thể, nội bộ chia làm mấy tầng, tối bên trong tầng giống như chỗ ngồi, đem ba người nắm trên không trung, chính giữa tầng là bảo vệ tầng, đem ba người thân thể bảo vệ, tầng ngoài cùng thì không ngừng hình thành sóng lớn, phụ giúp ba người tiến lên.

Ba người ở trong nước nước chảy bèo trôi, dọc theo chân núi đại lộ dấu vết, một đường hướng bắc tiến lên. Phảng phất có ấn ý đồng dạng, ai cũng không nói gì, thế nhưng từng người nội tâm, đều theo ba đào phập phồng, lật lên bọt nước.

Thích Dĩ Phương ý nghĩ tương đối đơn giản, hẳn bị Lãnh Mặc cường đại kinh hãi. Hẳn vững tin Lãnh Mặc duy nhất năng lực, chính là khống chế nước, thế nhưng có thể đem đơn giản như vậy năng lực, khiến cho hoa dạng đòi hỏi, có thể điều tra, có thể khống chế, có thể chiến đấu, còn có thể chạy đi, chỉ dựa vào điểm này, hẳn đã mặc cảm. Mà Lãnh Mặc tốc độ phát triển, càng làm cho lòng hắn kinh sợ. Hắn biết rõ, ngay tại ngày hôm qua, Lãnh Mặc còn không có thể khống chế nhiều như vậy nước, càng không khả năng phát động sóng lớn, thế nhưng đi qua mười mấy giờ giấc ngủ, người nam nhân này trên người vậy mà phát sinh long trời lở đất biến hóa. "Người như vậy, không thể là địch, chỉ có thể là bạn, may mà chúng ta bây giờ có cùng chung địch nhân Mạnh Lam, cho nên chúng ta là thiên nhiên minh hữu. "

Mạnh Lam nhưng trong lòng dòi sông lấp biển. Nàng thôi miên tất cả mọi người, đem "Lẫn nhau không làm thương hại" này khế ước khắc ở ba người sâu trong tâm linh, nhưng là đồng thời cũng đắc tội này hai nam nhân. Ba mươi năm, nàng gặp qua vô số nam nhân, biết rõ bọn họ là tranh cường hảo thắng động vật, hơn nữa càng cường đại nam nhân, lại càng sẽ không tình nguyện bị người trói buộc, nhất là không muốn bị nữ nhân trói buộc. Lãnh Mặc, chính là nàng gặp qua cường đại nhất nam nhân, người nam nhân này tốc độ phát triển, tại hai ngày trong thời gian không ngừng đổi mới chính mình nhận thức. Bị nam nhân như vậy cảm thù, nàng chỉ sợ cả đời đều đứng ngồi không yên. Thế nhưng trước mắt nàng đối mặt một cái vô cùng xấu hổ nan đề: Bởi vì chính mình dị năng là "Mị hoặc", chỗ có ý đồ chữa trị quan hệ hành vi, cũng bị trở thành dụng tâm kín đáo. Càng làm cho nàng bất đắc dĩ chính là, ngày hôm qua vì đã động Lãnh Mặc, nàng trước đối với chính mình tiến hành tâm lý ám chỉ, vốn đối với Lãnh Mặc trên cao nhìn xuống "Thường thức", bị chính mình cứng rắn vận vẹo trở thành "Ngưỡng mộ". Lúc này Mạnh Lam, tuy lý trí trên biết cùng Lãnh Mặc quan hệ không tốt, thế nhưng một khi cảm nhận được tới người nam nhân này chú ý, sẽ từ đáy lòng vọt lên một cỗ mừng rỡ cảm giác. "Thật sự là mua dây buộc mình!" Mạnh Lam bình tĩnh thần, thầm nghĩ: "May mà tiểu thích tuổi không lớn lắm, năng lực cũng so ra kém Lãnh Mặc, đối với địch ý của ta cũng không có sâu như vậy, có thể kéo một cái, đánh một cái. "

Lãnh Mặc nếu như biết Mạnh Lam trạng thái, nhất định sẽ cười trộm. Hắn sớm đã có một cái cảm giác: "Mỗi một chủng dị năng, đều có bản thân tai hại, nếu như sử dụng không lo, sẽ phản phệ bản thân. Chính như 'Thiên lặn người nịch tại nước' ". "hắn khống nước dị năng cũng gặp nguy hiểm, là mình một mực ở lẫn tránh mạo hiểm mà thôi. Đối với Mạnh Lam dị năng, hẳn cũng không rõ ràng, nhưng là thông qua một ngày quan sát cùng suy nghĩ, hắn cảm giác mình khả năng đánh giá cao nữ nhân này năng lực. Lúc trước hắn vẫn cho rằng, Mạnh Lam tại ngày hôm qua cả trong cả quá trình, có thể đem mình cùng Thích Dĩ Phương đồng thời lừa rồi, nói rõ nàng đối với tâm linh thao túng năng lực đạt đến chính mình khó có thể với tới tình trạng. Thế nhưng hiện tại hắn nghĩ thông suốt, Mạnh Lam ngày hôm qua hành vi, nhất định không phải là tạm thời này lòng tham, tùy cơ ứng biến. Nàng rất có thể từ khởi đầu diệt trừ Ngô trung đội trưởng binh sĩ, liền nghĩ kỹ một khi sự tình bại lộ, hẳn là áp dụng nào ứng đối biện pháp. Ngày hôm qua chính mình chỉ là vừa vận sấm vai "Thâm Phán" nhân vật này. Về sau chính mình cố ý muốn đi tìm Khương Bạch Lộ, cùng với cuối cùng giết chết Lương Tân, những tình huống này đều vượt quá Mạnh Lam sở liệu, cho nên nàng phương thức xử lý cũng không thể nào xuất sắc. Nghĩ thông suốt điểm này, Lãnh Mặc liền an tâm nhiều. Hắn xuất thân cùng Mạnh Lam chênh lệch quá nhiều, đối với những thứ này nhà cao cửa rộng nhà giàu đệ tử, luôn là có một loại "Kính trọng", "Sợ hãi" tâm lý. Hiện tại biết đối thủ còn là mình có thể lý giải "Người bình thường", liền còn có phần cao thấp khả năng.

Ba người "Đi" hơn một giờ, Lãnh Mặc cảm thấy hơi mệt chút, này mới dừng lại, xoa tán đi trên quần áo nước, cười hỏi: "Như thế nào đây? Đây mới gọi là 'Bình địa sinh sóng', 'Ruộng cạn đi thuyền' ". "

Thích Dĩ Phương khó được địa trêu chọc nói: "Người đây là đi đường không cần chân, toàn bộ nhờ 'Sóng' a!"

"Chỉ sợ là 'Sóng' hơi quá. " Mạnh Lam cảnh giác địa nhìn chung quanh một chút, nói: "Người không phải là có nhìn thấu mắt sao? Nơi này khói bếp đều thẳng lên, rõ ràng có người, người còn ở nơi này dừng lại, là cố ý sao?"

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: nhảy đại thần nhi

"Liên là có ý. " Lãnh Mặc chia chia ven đường ngã lật cổ xe, nói: "Này hai chiếc xe là xe của chúng ta. Phương Triết khai mở tới. "

Xe vận tải cùng cang Dã Xa đều tổn hại nghiêm trọng, xung quanh mặt đường cũng bị bay qua một lần, xem bộ dáng là cùng biến dị con giun chính diện đã tạo ngộ. Xe vận tải thùng xe mở ra, Lãnh Mặc để cho Thích Dĩ Phương ngồi trên xe lăn, chính mình đi đến bên cạnh xe nhìn nhìn, bên trong không có ai, đại bộ phận vũ khí cũng bị cầm đi, lương thực tán lạc tại trong xe, địa đồ cùng sách thuốc tức thì bị trở mình được bừa bãi lộn xộn.

"Địa đồ có muốn hay không mang theo?" Mạnh Lam gom góp qua tới hỏi.

"Không cần, vật kia quá chiếm diện tích phương. Lúc trước cảm thời điểm, không nghĩ tới trên đường nguy hiểm như vậy, hiện tại xem ra, thật sự là gần gả a. " Lãnh Mặc thở dài, quay người hướng kia bốc lên khói bếp cửa hàng đi đến.

Cửa hàng trong có năm người, một nam tứ nữ. Nam nhân tự hồ bị tổn thương, một cánh tay che phủ cực kỳ chặt chẽ, nằm ở một cái rách rưới trên ghế sa lon. Còn có một cái nữ hài, vóc người không cao, bị mất ngồi ở một bên. Còn lại ba người thì vây quanh một đồng đồng lửa nấu cơm.

"Một chút tính cảnh giác cũng không có. " Lãnh Mặc một bên trong lòng bình luận, vừa đi đến ngoài cửa, gõ gõ cửa, hỏi: "Chủ nhân ở nhà sao?"

Trong phòng một hồi loạn hưởng, ba nữ nhân luống cuống tay chân địa đứng lên, phân biệt thao lên riu chữa cháy cùng đoàn đao đẳng binh khí, nam nhân ngồi dậy, trong tay nắm lấy một thanh súng ngắn.

"Người nào?" Một cái trong đó thân hình cao lớn, cầm trong tay riu chữa cháy nữ nhân cao giọng hỏi.

"Chớ khản trương. Người qua đường. Cùng ngài nghe ngóng chút chuyện. " Lãnh Mặc nói qua, đẩy cửa nói: "Ta đẩy cửa vào được. "

Cửa phòng mở ra, người ở bên trong thấy ba người này, có một nữ nhân, cùng một cái người tàn tật, hơi yên lòng một chút. Kia người cao nữ nhân tiến lên một bước, nhắc ngang riu chữa cháy, ngăn chặn Lãnh Mặc tiến lên con đường, nói: "Đừng tới đây, cứ như vậy nói. "

Lãnh Mặc mỉm cười gât gât đầu, hỏi: "Bên ngoài hai chiếc xe kia..."

"Kia là chúng ta. Đồ vật bên trong đều là chúng ta. " một cái cầm trong tay đoàn đao phụ nữ trung niên cướp lời nói.

Lãnh Mặc không để ý tới nàng, nói tiếp: "Trên xe người đều đi đâu vậy? Các người biết không?"

"Các người cái gì quan hệ?" Người cao nữ nhân hỏi.

"Bằng hữu, đi rồi ra. " Lãnh Mặc vừa dứt lời, đối diện đao búa đều giờ lên, kia nam nhân thương cũng chỉ qua.

"Đừng tới đây! Đừng tới đây!" Phụ nữ trung niên hô được tới hung. Người cao nữ nhân không nói chuyện, thế nhưng cầm búa tay một cái sức đánh rung động, khăn trương tâm tình lộ rõ.

Lãnh Mặc không nói chuyện, đợi trong chốc lát, thấy được đối diện mấy người tâm tình bình phục một ít, mới vẫy vẫy tay nói: "Các người có cái gì qua kết, ta không có hứng thú. Trong xe đồ ăn, đều là các người, ta cũng không cầm. Liền hỏi hỏi bọn họ đi đâu vậy. "

"Bọn họ đều chết mất, bị một cái đại trùng tử ăn. " nam nhân không kiên nhẫn địa nói một câu, thúc giục nói: "Biết cũng sắp đi, nơi này không chào đón người. "

"Ta một xe lương thực đều đưa cho các người, có thể không phải là vì nghe người nói dối. " Lãnh Mặc mới không tin Phương Triết bọn họ nhiều người như vậy một cái đều trốn không thoát, sắc mặt hẩn trầm xuống, nói: "Cho người thêm một cơ hội, nghĩ kỹ lại nói. "

Nam nhân còn chưa nói, phụ nữ trung niên the the kêu lên: "Người tính toán thom bơ vậy sao, dám hướng về phía Thánh sứ nhân mặt! Thánh sứ để cho các người lẫn, liền rút nhanh lên, hiện tại không đi, trong chốc lát đã có thể đi không được nữa!"

"Cái gì Thánh sứ? Nhảy đại thần đầu này?" Lãnh Mặc Xùy~~ cười một tiếng. Tận thể về sau hẩn còn chưa thấy qua loại này giả thần giả quỷ, thế nhưng cái này đoàn thể xuất hiện có nó tính tất yếu, rốt cuộc xã hội quy tắc bị phá hư, dân chúng cần ký thác tinh thần.

"Lớn mật!"

"Vô lễ!"

Người cao trong tay nữ nhân búa vượt qua quét tới. Lãnh Mặc không tránh không né, đưa tay vừa đẩy, một cổ thủy lưu từ trong lòng bàn tay lao ra, đem nữ nhân kia đẩy một cái té ngã. Phụ nữ trung niên cùng một nữ nhân khác đang muốn tiến lên, Mạnh Lam tiến lên một bước, rút ra giành được, chỉ vào hai người này nói: "Dừng tay! Đều lui lại. "

Nam nhân thấy bên mình không phải là đối thủ, kêu lên: "Nhược Nhược, trốn mất!"

Bên cạnh một mực không có động tĩnh tiểu cô nương, đưa tay đem trước mắt mờ hồ vải giặt xuống, mở hai mắt ra, mọi nơi nhìn quét một phen. Mọi người bị năng lực quang đảo qua, tất cả đều cảm thấy tứ chi vô lực, một chỗ té trên mặt đất.

"Cầm... Cầm thương!" Nam nhân cũng rơi vào trên ghế sa lon, lời đều nói không rõ.

Tiểu cô nương nghe xong lời của hẩn, đang muốn tiến lên, bỗng nhiên con mắt tê rần, "A" địa kinh hô một tiếng, che liếc trông mắt ngồi xổm xuống. Đón lấy đồng bạn của nàng cũng đồng thời kêu rên, tất cả đều nhắm mắt lại. Đợi bọn họ mở mắt, tiểu cô nương kia đã tiêu thất vô ảnh vô tung, ba nữ nhân từng người bị một cái thủy cầu vây khốn trên không trung, bất kể như thế nào giãy dụa đều bơi không đi ra, mà đối diện ba người đều khôi phục năng lực hành động, liền kia người tàn tật cũng ở xe lăn ngồi thẳng.

"Đại ca, đại ca! Ngài đại nhân không ký tiểu nhân qua, ta chính là kiểm miếng cơm ăn. " nam nhân không kịp trên người có tổn thương, quỳ trên mặt đất dập đầu ngẩng đầu lên.

"Thánh sứ, người sao có thể hướng Ác Ma quỷ xuống! Chúng ta hôm nay vì trừ ma vệ đạo mà chết, sau khi chết thánh nhân hội tiếp chúng ta đi thiên đường hưởng phúc được!" Một cái khác thủy chung cũng không nói nói chuyện nữ nhân, thấy được nam nhân cử động, bỗng nhiên kích động lên.

"Ai ôi!!!, ta Đại Muội Tử, ngươi còn nhìn không ra? Cái kia một bộ đều là giả!" Phụ nữ trung niên khuyên nhủ: "Nào có cái gì thánh Nhân Thánh khiến cho? Muốn thật sự có này chuyện tốt, trực tiếp mang chúng ta đi thiên đường chẳng phải được, còn đứng ở chỗ này vùng vẫy giành sự sống?"

"Thế nhưng là hẳn có thể triệu hoán Thánh Quang, cho mọi người chữa bệnh a! Nếu không là Thánh sứ, nào có loại năng lực này?" Nữ nhân kia lý luận nói.

"Người ta thanh tú đạt đến còn có thể biến thành người sắt đầu, Nhược Nhược từng liếc một cái liền có thể làm cho người ta co quắp, này mấy cái còn có thể làm lũ lụt bóng. Cái kia cái Thánh Quang, cùng những cái này có cái gì khác nhau?" Phụ nữ trung niên cho nàng giải thích.

"Bọn họ kia đều là chém chém giết giết bốn sự, có thể Thánh Quang là dùng để cứu người. Nếu không là thánh nhân, ai có thể như vậy đáng thương chúng ta?" Nữ nhân kia vẫn không tin.

"Đại Muội Tử, ta van ngươi, ngươi bớt tranh cãi. " bên trong mẹ phụ nữ thấy nàng chấp mê bất ngộ, đổi lại phương pháp nói: "Ngươi đi học học thánh nhân, đáng thương đáng thương chúng ta, đừng nói chuyện, để cho chính bọn họ giải quyết. "

"Không được a! Chúng ta thánh nhân cùng Ác Ma là đúng đầu. Ngươi đã quên Thánh sứ đã nói? Đối mặt Ác Ma truyền nhân, liền muốn đối kháng đến cùng!" Nữ nhân kia xoay đầu lại, đối với Lãnh Mặc nói: "Các ngươi bị Ác Ma mê hoặc, tương lai là không đến được thiên đường, bây giờ trở về đầu, tin tưởng Thần sứ, hẳn sẽ giúp... A..., khục khục..."

Nguyên lai là Lãnh Mặc chẳng muốn nghe nàng nói nhảm, dùng nước đem miệng của nàng phong lên.

Mạnh Lam nghe các nàng này vài câu đối thoại, nhãn tình sáng lên, tiến lên một bước, đối với kia nam nhân nói: "Ngươi vì Ác Ma làm việc, mê hoặc thể nhân, để cho bọn họ rơi vào tà đạo, vì ngươi bản thân tư lợi phục vụ, bây giờ còn không thừa nhận sao?"

"A?" Nam kia người sững sờ, thấy Mạnh Lam dùng thương ở trước mặt mình lung lay, vội vàng dập đầu nói: "Dạ dạ dạ, ta thừa nhận. Ta là Ác Ma, ta là Ác Ma!"

"Chớ má Ác Ma!" Mạnh Lam mắng: "Ngươi bắt quá là Ác Ma tại thế tục đang lúc nuôi dưỡng một con chó!"

"Dạ dạ dạ, ta là chó, ta là chó. " nam nhân vội vàng theo Mạnh Lam lời đối giọng.

"Ngươi mê hoặc thể nhân, để cho bọn họ tại thế tục trong phục vụ cho ngươi, sau khi chết liền đem linh hồn đưa cho Ác Ma ăn, chẳng những lên không được thiên đường, liền lần nữa đầu thai làm người cũng khó có khả năng! Có phải hay không? Nhìn nhìn ánh mắt của ta, trả lời ta!" Mạnh Lam dùng tới dị năng.

"Vâng. Ngài nói đều đúng. Ta chính là đánh như vậy tính toán!" Nam nhân ánh mắt mê ly.

"Ngươi đã nhận tội, ta hứa ngươi tự sát thoát tội!" Mạnh Lam híp mắt liếc mắt một chút trong tay nam nhân thương, nói.

"Ta, ta..." Nam nhân nói không được đầy đủ, cũng không động làm. Mạnh Lam có chút gấp, trầm nghĩ: "Pháp thuật hệ người tiến hóa chính là khó đối phó, luôn là xuất ngoài ý muốn. "

"Thương của hẳn trong không có viên đạn. " Lãnh Mặc nhìn không được nhắc nhở. Hẳn tại cửa hàng phía ngoài thời điểm, liền cảm giác đến ra súng ngắn trong là trống không.

"Dừng !" Mạnh Lam hung hăng tâm, đem mình súng bắn khai mở bảo hiểm đưa tới, trong miệng chậm rãi nói: "Thần tin tưởng thành ý của ngươi, nguyện ý món vũ khí cho ngươi, nhưng ngươi chỉ có thể dùng để tự sát. "

"Phanh!" Thi thể ngã xuống đất.

"Đem mấy người bọn hắn thả xuống đây đi. " Mạnh Lam đối với Lãnh Mặc nói.

Thủy cầu bên trong ba người rơi xuống mặt đất, thần thái hai bên đều không cùng. Kia cái "Cuồng tín đồ" nữ nhân mục quang ngốc trệ, giống như mất hồn. Phụ nữ trung niên con mắt loạn chuyển, bán tín bán nghi. Người cao nữ nhân khoe mắt nghiêng mắt nhìn lấy Mạnh Lam, khoe môi nhếch lên vẻ mỉm cười.

"Các ngươi khuyên nhủ nàng, khôn nên quá thương tâm. Thần hội khoan dung nàng. " Mạnh Lam thuận miệng phân phó một câu, đối với Lãnh Mặc cùng Thích Dĩ Phương nói: "Chúng ta ra ngoài nói chuyện. Đứng rồi, đem tiểu cô nương kia cũng phóng xuất. "

Ba người đi ra một đoạn khoảng cách, Lãnh Mặc nói: "Ngươi lại muốn chế tạo thể lực của mình?"

"Không sai. " Mạnh Lam nói: "Ta nghĩ qua, cứ địa chính thức người, cũng có đỉnh núi, ta trở về được quá muộn, cái nào cũng tranh thủ bắt quá tới. Cho nên ta duy nhất nguồn mộ lính, ngay tại dân gian. Mà dân gian những cái này ngu phụ ngu phụ, dùng giáo lý dẫn đạo là tối cao hiệu quả. Tín đồ nhiều, ta dân gian danh vọng liền càng ngày càng cao, tiến tới ảnh hưởng chính thức quyết định biện pháp. Đợi nhiều người, lại từ bên trong lấy ra năng lực tư chất xuất chúng, hảo hảo bồi dưỡng thành tâm phúc của mình. "

"Quá mệt mỏi. " Lãnh Mặc lời bình một câu, nói: "Ta cũng sẽ không mang theo các nàng cùng một chỗ khởi hành. Hai người các ngươi đã đủ ta nhưc đầu.

"

"Chúng ta không cần mang các nàng ra đi. Hoàn toàn tương phản, muốn đem các nàng rải ra, vì ta truyền giáo. " Mạnh Lam một bộ trí châu năm bộ dáng, cao cao ngẩng đầu lên, "Một truyền mười, mười truyền một trăm, tài năng đem hình tượng của ta chế tạo xuất ra. Ngược lại ta mình không thể thường xuyên hiện thân, phải bảo trì cảm giác thần bí. "

"Bất quá, còn có một việc cần người hỗ trợ. " Mạnh Lam bỗng nhiên lại cúi đầu xuống, khẩn cầu: "Chúng ta trước không nên vào nhập Tuyên Thành cứ địa, nhiều tại xung quanh chuyển vừa chuyển, gặp được có khó khăn người, liền giúp một tay. "

Lãnh Mặc đối với cái này không sao cả, phần chính tự mình hành quân tốc độ nhanh, nếu như trực tiếp đi đến Tuyên Thành, hơn phân nửa cũng là muốn tại nơi này ngụ ngốc đợi Khương Bạch Lộ đám người. Bất quá phàm là Mạnh Lam chuyện muốn làm, hẳn đều muốn phản đối, tựa như thời kỳ trưởng thành nghịch phản tâm lý. "Ta làm như vậy có chỗ tốt gì?" Hắn cố ý hỏi.

"Có ba cái hảo vị trí. " Mạnh Lam thoát nhìn sớm có nghĩ sẵn trong đầu: "Đầu tiên là không cần phải Tuyên Thành ngồi chờ, có thể dùng này thời gian vì dân chúng làm điểm chuyện tốt; hai là có thể đề thăng thanh danh của người, tuy chưa hẳn hữu dụng, nhưng chung quy không phải là chuyện xấu; ba là nếu như kế hoạch của ta thuận lợi, liền có thể tại Tuyên Thành trong căn cứ xây dựng một cái thế lực cường đại, đối với người tìm kiếm Khương Bạch Lộ các nàng cũng có tương trợ. " nàng biết trước hai chỗ tốt khó có thể đả động Lãnh Mặc, thế nhưng cái cuối cùng, nhất định có thể đề cho người sau động tâm.

"Người cứ nói đi?" Lãnh Mặc nhìn về phía Thích Dĩ Phương.

"Ta ý định tại Tuyên Thành cứ địa định cư. " Thích Dĩ Phương nói: "Danh vọng cao một chút, đối với ta là chuyện tốt. "

"Vậy quyết định như vậy đi hả?" Mạnh Lam rên sát khi còn nóng, nhìn nhìn Lãnh Mặc gật đầu, mới mỉm cười nói: "Kia các người chờ một chút, ta tiến vào phân phó các nàng vài câu. "

"Ta còn là đi theo người tiến vào, nghe một chút người đều phân phó mấy thứ gì đó nội dung. " Lãnh Mặc nói: "Không chăm chăm khẩn người, sao có thể yên tâm đầu này?"

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: hồ bang hồ trợ

Mạnh Lam trước tiên đem người cao nữ nhân kêu đi ra, hỏi: "Người tên là gì?"

"Ta là Cao Tú Trăn. " nữ nhân này bao quát Mạnh Lam đáp.

"Bỏ tú?" Lãnh Mặc nhìn nhìn nàng thân hình cao lớn, trầm nghĩ: "Ba mẹ người hi vọng xem ra rơi vào khoảng không. "

"Người cùng các nàng không đồng nhất. Vừa rồi người nam nhân kia chết thời điểm, ta nhìn thấy người cười. " Mạnh Lam khen ngợi địa mỉm cười, hỏi: "Người tận thế lúc trước là đang làm gì?"

"Ta là sinh viên thôn quan. Vừa bị phân ra đến Triệu thôn, không được một năm. " Cao Tú Trăn đáp.

"Không tệ, không tệ. Chịu qua giáo dục chính là không đồng nhất. " Mạnh Lam trước khích lệ một câu, đón lấy tự giới thiệu mình: "Ta là Mạnh Lam, Tuyên Thành căn cứ Mạnh Tướng Quân, là phụ thân của ta. "

Cao Tú Trăn biết được nữ nhân này lai lịch, không khỏi thân thể co rụt lại. Mạnh Lam thấy biểu hiện của nàng, trong nội tâm thoả mãn, nói tiếp: "Hiện tại thế đạo rối loạn, vốn có quy tắc đều bị phá hư hầu như không còn. Bình sĩ có người có súng, đã ở lúc nơi xuất phát. Các người những người này, không có vũ khí, cũng không có chịu qua huấn luyện, lại tại đã ngoại vì một chút lương thực bốn ba, hơi không cẩn thận, còn có thể chết oan uổng. Mà những người này, còn có tình cảnh khó khăn nhất một đám, chính là nữ nhân hài tử cùng không có tiến hóa người bình thường. Đợi cuộc sống của các người ổn định lại, người khác sớm liền trở thành người trên người. Các người hiện tại bị người ghét bỏ cùng khi dễ, tương lai lại muốn bị người ức hiếp bóc lột, lúc nào là một đầu đầu này?"

Cao Tú Trăn nghe xong lời nàng nói, cũng lâm vào trầm tư.

"Ta trong nhà cùng thế hệ, niên kỷ tương đối nhỏ, lại là nữ hài, không có địa vị gì. Tại Tuyên Thành cứ địa, gia tộc có thể bảo vệ ta áo com không lo, lại

không thể để ta mở ra khát vọng, tùy tâm sở dục. " Mạnh Lam lại giới thiệu tình huống của mình, trong ngôn ngữ toát ra bất mãn, sau đó chuyển giọng, nói: "Gia tộc không chịu duy trì ta, ta lại cũng không kỳ quái bọn họ. Ai bảo ta không có thành tích, không có lý lịch nha. Tại trong con mắt của bọn họ, ta chỉ là một cái nuôi dưỡng trong lòng Hoàng Yến mà thôi. "

Cao Tú Trăn nghe xong lời này, có chút bất mãn, nói: "Ai có thể sanh ra đã có kinh nghiệm? Không cho người cơ hội, dù cho năng lực cường thịnh trở lại, cũng không có chỗ thi triển. Ta nhìn bọn họ chính là không muốn làm cho người biểu hiện ra năng lực của mình. Bọn họ chỉ cần một cái Hoàng Yến. Gia tộc của người thế lực xác thực khá lớn, thế nhưng nếu như ý nghĩ của người cùng bọn họ không nhất trí, gia tộc càng mạnh, đưa cho người lực cản cũng càng lớn. "

"Đúng vậy a. " Mạnh Lam thở dài, nói: "Muội từ người quả nhiên thông minh, nhìn thấu triệt. "

Cao Tú Trăn hỏi: "Mạnh thư thư, người nguyên lai khát vọng, còn có ở đây không?"

"Có ý tứ gì?" Mạnh Lam ngừng đầu nhìn ánh mắt của nàng hỏi ngược lại.

"Người mới vừa nói qua, tận thế, quy tắc không có, thế giới rối loạn, Tuyền Thành cũng thay đổi, gia tộc của người cũng cùng trước kia không giống với lúc trước. " Cao Tú Trăn khẩn thiết địa khuyên như: "Nếu như tỷ tỷ người còn có ý nghĩ, hiện tại chính là mở ra khát vọng cơ hội. "

"Muội từ, ta ta cũng không gạt người. " Mạnh Lam cười khổ nói: "Cho dù là loạn thế, trong nhà tài nguyên cũng không tới phiên trên đầu ta. " nàng sắc mặt một tức, nói tiếp: "Bất quá, ta cũng một mực không có buông tha cho. Vừa rồi nghe xong trong phòng mấy người kia đối thoại, ta cũng rất chịu dẫn dắt. Những cái này chạy nạn người, tại bên ngoài trụ sở chịu khổ chịu tội, không có ai quản sinh tử của bọn hắn; đến trong căn cứ ăn khang nuốt rau nhận hết ăn hiếp, không có ai vì bọn họ nói chuyện; một ít người có năng lực vốn nên là lương mồi mà dùng, không có ai cho bọn họ cơ hội. Đây là vì cái gì? Bởi vì không ai đứng ra dẫn dắt bọn họ. Hiện tại, ta muốn làm người này!"

Cao Tú Trăn chịu Mạnh Lam tâm tình bị nhiễm, duy trì nói: "Hảo! Đã Nhiên tỷ tỷ ngài có khát vọng, ta đây cũng có chút ý kiến, muốn cùng ngài chia xẻ. " không đợi Mạnh Lam nói chuyện, nàng liền tự một mình nói: "Mấy ngày qua, ta tận mắt thấy người nam nhân kia lợi dụng năng lực của mình gạt người, dùng tôn giáo hình thức đem dân chạy nạn tụ họp tại bên cạnh mình. Đây một bộ đồ vật, ta cũng học được cái bảy tám phần, hoàn toàn có thể tiếp tục dùng hạ xuống. Chúng ta đã thành lập đội ngũ của mình, lại có tỷ tỷ ngài gia đình quan hệ, hoàn toàn có thể bên cạnh căn cứ chính sách. Có chính sách duy trì, lại có thể tiếp tục tăng cường, cuối cùng hình thành quả cầu tuyết thức phát triển. Tỷ tỷ ngài địa vị không thể thay thế, tương lai Giáo hội phát triển cũng phải dựa vào ngài chèo chống, liền bởi ngài đảm nhiệm giáo chủ. "

Mạnh Lam khoát tay một cái nói: "Muội từ ý nghĩ của người không sai, chỉ là có chút địa phương, còn chờ thương thảo. Đầu tiên, phong kiến mê tín kia một bộ, quá lạc ngữ, chiêu không được người có năng lực. Tiếp theo, ta muốn tại chính thức chiếm cái vị trí, không thể làm 'Giáo chủ', bằng không quá dễ làm người khác chú ý, sẽ trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích. Ta xem, chúng ta là được lập một cái 'Hội giúp nhau' a. "

"Tỷ tỷ nói rất có đạo lý, chỉ là không thành lập tôn giáo, chỉ sợ hấp nạp thành viên tốc độ quá chậm. " Cao Tú Trăn nhíu mày nói: "Chẳng lẽ chúng ta muốn đi tình anh lộ tuyến?"

Mạnh Lam mỉm cười, nói: "Ai nói không thành lập tôn giáo sao? Biểu hiện ra là 'Hội', chế độ đầy đủ hoàn mỹ. Trong thâm tâm hay là 'Giáo', hấp thu ngu phu ngu phụ. Muội từ, người là người thông minh, biết những cái kia Thần Tiên quý quái đều là giả. Cái gì trừ ma vệ đạo, đỡ yếu trợ bản, tự nhiên cũng đều là giả. Mục đích cuối cùng nhất, còn không phải là vì chúng ta chính mình vượt qua tốt hơn thời gian? Những cái kia tầng dưới cùng hội viên giáo dân, đều là chúng ta công cụ mà thôi. Thế nhưng người thông minh không chỉ hai người chúng ta, lại nói dựa vào hai người chúng ta cũng làm không thành những cái này đại sự, cho nên chúng ta còn cần chiêu dụ cái khác người thông minh. Như thế nào lấy ra những cái kia người thông minh đâu này? Chúng ta 'Rõ là hội, ám là giáo' tổ chức hình thức, chính là cho bọn họ một cái tín hiệu. Đến lúc sau không cần chúng ta hao tâm tổn trí, có chỉ không sai người, sẽ chủ động tìm đến chúng ta. "

"Nguyên lai như thế!" Cao Tú Trăn tán thán nói: "Đến cùng tỷ tỷ ngài trình độ cao!"

Mạnh Lam hướng về trong phòng nỗ lực môi, nói: "Mấy người này trong, kia cái lớn tuổi nhất đại tỷ, rõ ràng cho thấy cái gì đều không tin, chỉ là lo chiếm tiện nghi. Tương lai chúng ta hội chiêu rất nhiều người như vậy, kích động quần chúng phải dựa vào bọn họ. Một cái khác đại tỷ, tâm nhãn quá thật sự, là một cuồng tín đồ, tương lai hùng hồn chịu chết, phải dựa vào nàng người như vậy. Đứa bé kia, lại cần kiên nhẫn bồi dưỡng. 'Hội giúp nhau' không thể một mực tồn tại, tương lai trở thành chướng ngại vật, nên bỏ vứt bỏ còn phải bỏ qua. Nhưng là thế lực của chúng ta không thể ném, những hài tử này, liền là chúng ta tương lai tâm phúc. "

"Hay là tỷ tỷ suy tính chu toàn. " Cao Tú Trăn lại khen một câu, giới thiệu nói: "Đứa bé kia gọi Triệu Nhược, năng lực rất mạnh, bị nàng nhìn thấy sinh vật, đều sẽ không ngừng địa suy yếu hạ xuống, cho đến chết vong. Chỉ là năng lực quá bá đạo, chính nàng cũng không chế không được, bình thường chỉ có thể che kín con mắt. "

Mạnh Lam lại hỏi mặt khác tên của hai người, đánh tiếp nghe đạo: "Ngày hôm qua trên xe người, về sau đều đi nơi nào?"

Cao Tú Trăn lúc này đã trở thành 'Chính mình người', đương nhiên không dấu điểm nữa: "Ngày hôm qua xe bị một cái đại trùng tử đình lật ra, rơi ra tới không ít lương thực. Chúng ta những người này liền muốn tới đây nhặt cái tiện nghi. Không nghĩ tới người trong xe cũng không có sự tình, thấy chúng ta tới giật đồ, liền xông nổi lên. Bọn họ có một cái Thần Thương Thủ, vừa mới giao thủ liền đem người của chúng ta làm mất không ít. Còn có tiểu cô nương có thể thả ân hình vòng bảo hộ, Triệu Nhược năng lực cũng không cần dùng. May mắn có đại trùng tử không ngừng đi qua, chúng ta mới có thể đào tẩu. Lần này chúng ta từ thương thảm trọng, không ăn không uống, buổi sáng hôm nay chờ đợi lo lắng địa trở về, chỉ vì nhìn nhìn bọn họ có hay không rời đi, nghĩ đến nay có thể hay không thừa một chút ăn. May mắn bọn họ mang không đi nhiều như vậy đồ vật, bằng không chúng ta vừa muốn chịu đói. Bất quá bọn họ cuối cùng hướng chạy đi đâu, chúng ta thật đúng là không biết. "

Lãnh Mặc nghe xong nửa ngày, thời điểm này xen vào nói: "Không quan hệ, bọn họ không có việc gì là tốt rồi. " hần nhìn hướng Mạnh Lam, hỏi: "Đúng rồi, con của người cùng Phương Triết cùng một chỗ, người biết không?"

"Cái gì? Người còn biết cái gì? Vì cái gì không nói cho ta?" Mạnh Lam cả kinh nói.

"Hầu Văn Đạt lúc ấy đem tất cả mọi người hướng đi đều cùng ta nói. Chỉ là ngày hôm qua đã quên thông báo người. Con gái của người đi theo gì biết ta, hướng bắc đi. Nhi tử mang theo vòng bảo hộ nữ trở lại nơi trú quân, sau đó cùng lấy Phương Triết đi. Súng vật cùng 'Con chuột Vương' đi về phía nam vừa chạy. " Lãnh Mặc nói rõ chi tiết một chút.

Mạnh Lam biết ngày hôm qua Lãnh Mặc cùng quan hệ của mình xuống đến băng điểm, bất kể là không phải cố ý, cũng khó có khả năng cùng mình chia sẻ những tin tình báo này. Đổi lại góc độ nghĩ, hôm nay Lãnh Mặc có thể chủ động nhắc tới những sự tình này, nói rõ hẳn đối với chính mình cảm nhận cái thiện rất nhiều.

Nhi nữ hành tung, là Mạnh Lam tâm bệnh, lúc này nếu như biết được, nàng lập tức nói: "Nếu như biết bọn họ đi về phía, chúng ta thì không muốn chậm trễ nữa công phu. Chúng ta tại phụ cận hảo hảo tìm tòi một chút, như ý liền có thể tương trợ cái khác người sống sót. Thanh tú đạt đến muối muối, ta liền không vào. Xây dựng hội giúp nhau sự tình, giao cho người rồi. Nhớ kỹ, nhất định phải đem 'Hỗ bang hỗ trợ' thả ở ngoài mặt, giả thần giả quỷ sự tình, chỉ có thể vụng trộm nói. " Cao người có thể khiến cho động tĩnh lớn một chút, chúng ta hai ngày nữa hảo quay về tìm đến các người, đến lúc sau chế định một cái kỹ càng 'Hội quy' . "

Cao Tú Trần gật đầu đáp ứng. Lãnh Mặc mang theo Mạnh Lam trở lại hàng bên cạnh xe, Thích Dĩ Phương đã trang hảo tự mình nghĩ mang đồ vật. Lãnh Mặc càng làm mấy cán trường thương lựa đi ra, lấy thêm một cái côn điện cảnh sát máy nạp điện, ngay cả mình đoàn đao một chỗ giao cho tiểu thích, nói: "Trường thương người có lẽ cần dùng đến. Máy nạp điện giúp ta giả bộ một chút. Đoàn đao đã độn, đến tương lai tìm địa phương mài một chút đi. " nói xong chính mình lại từ trong xe nhảy ra một bà tân đoàn đao mang lên. Ba người chỉnh lý xong, Lãnh Mặc vung tay lên, trong hư không ngưng tụ lại một đoàn hơi nước, trong hơi nước chui ra một mảnh Thủy Long, xoáy lên ba người, bay lên không.

"Cám ơn. " Mạnh Lam vui vẻ địa đối với Lãnh Mặc nói. Nàng biết Lãnh Mặc vốn không cần đem thủy lưu ngưng tụ Thành Long bộ dáng, sở dĩ làm như vậy, là vì cho nàng 'Tôn giáo' tạo thế.

Lãnh Mặc không nói gì, thế nhưng nội tâm nhện không được nổi lên một loại cảm giác khác thường. Mạnh Lam chẳng những tướng mạo không kém, hơn nữa năng lực xuất chúng, cảm kích thức thời, đề mình rất có chút "Tâm hữu linh tề" cảm giác. Bên người có một nữ nhân như vậy, người nam nhân nào hội không động tâm? Thế nhưng là hết lần này tới lần khác nàng năng lực quý dị, lại có trước khoa, làm cho người ta gần không được, xa không được. "Nếu như người ngày hôm qua không có đối với ta dùng Mị Hoặc Thuật hẳn là hảo. " Lãnh Mặc trong nội tâm thâm than một tiếng. Bất quá hẳn cũng biết, nếu như không có "Mị Hoặc Thuật", có lẽ Mạnh Lam hiện tại đã là cái người chết rồi.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 64: ngôi phân ra bánh ngọt

Tận thế làm cho nhân loại tiến hóa ra dị năng, lại không có cải biến bản tính của bọn hắn. Ngu xuẩn vẫn ngu xuẩn, thông minh như trước thông minh, nhát gan hay là nhát gan, chỉ có tham lam, càng thêm tham lam.

Cự ly Đông Sơn cảnh khu càng xa, Biến Dị Sinh Vật Việt thiếu, nhân loại cùng Zombie lại càng sinh động. Nhân loại đánh chết Zombie, Zombie săn mồi nhân loại, Biến Dị Sinh Vật núp trong bóng tối kiếm tiện nghi. Thế nhưng kịch liệt nhất tranh đấu, hay là phát sinh ở trong nhân loại bộ.

Tận thế bên trong nhân loại, là khôn khổ, cũng là giàu có. Nói bọn họ khôn khổ, là vì trật tự xã hội bị đánh vỡ, nông nghiệp công nghiệp toàn diện tan vỡ, cơ sở phương tiện không người bảo vệ, phục vụ nghiệp lại càng là gần như tuyệt tích. Cho dù là cử địa chính thức người lãnh đạo, sinh hoạt trình độ cũng không lớn bằng lúc trước. Nói bọn họ giàu có, thì là vì làm rất nhiều nhân loại biến thành Zombie, khắp nơi đều có vật vô chủ. Vô luận là đồ ăn đồ uống, hay là quần áo công cụ, những vật này đối với Zombie cùng Biến Dị Sinh Vật mà nói, cho dù đưa cho bọn họ, bọn họ cũng sẽ không dùng. Cho nên những cái này vật tư nằm ở chỗ cũ, chính là tại chờ đợi dưới một nhân loại qua, trở thành chủ nhân của bọn nó.

Nhưng mà, "Chủ nhân" ai cũng muốn làm, nhưng không phải ai cũng làm. Cường giả tại tận thế mới bắt đầu liền tập kết lên đội ngũ của mình, trắng trợn càn quét. Bọn họ nhiều người lực lượng lớn, có thể công chiếm siêu thị cửa hàng, có thể thủ được công ty lương thực cửa hàng. Vật tư càng nhiều, đội ngũ càng mạnh, không ít thế lực đã như như vết dầu loang phát triển tăng cường lên. Mà những cái kia kẻ yếu, ban ngày liều tính mạng, cũng chỉ có thể đạt được chút canh thừa thịt nguội; buổi tối không có chỗ ở, trong gió rét bị gió thổi cỏ lay bưng tỉnh; gia nhập một đội ngũ, như cũ không cải biến được trở thành pháo hôi cùng nô lệ vận mệnh.

Đương nhiên, cường giả cũng khó xử của mình. Gia tài bạc triệu, đều là lấy mạng đổi lấy. Người trữ hàng vật tư càng nhiều, đồ mất người thì càng nhiều.

Ngấp nghé nhiều người, tránh không được xung đột. Một khi tại xung đột bên trong bị thương, người liền biết lão thiên gia đến cỡ nào công bình. Mặc kệ người là cường giả hay là kẻ yếu, tận thế trong không có chỗ ở viện, chỉ có thể trốn đi vùng trộm đường thương. Một bên nghỉ ngơi lấy lại sức, một bên còn muốn phòng bị chỗ tới có người hạ độc thủ. Trong những người này, có đường người, cứu nhân, còn có bạn bè, thậm chí thân nhân. Chỉ cần thoáng buông lỏng, người hết thầy, đều có khả năng vào ngày mai đôi chũ.

Cho nên, mọi người tổng kết tận thế bên trong hai cái nguyên tắc:

Thứ nhất, tận thế trong không thể tin tưởng bất luận kẻ nào. Những người kia vì các loại lợi ích, cái gì cũng có thể làm được. Mỗi người duy nhất có thể dựa vào, có năng lực của mình.

Thứ hai, cân nhắc lập tức, không muốn triển vọng tương lai. Ăn vào trong bụng đồ ăn, mới là mình ; sử dụng hết đồ vật, mới là mình ; trước mắt vui vẻ, mới là mình. Ngày mai? Ai có thể khẳng định chính mình có thể trông thấy ngày mai thái dương?

Đối mặt như vậy thế giới, như vậy quy tắc, có ít người mờ mịt thất thố. Bọn họ khó có thể thích ứng hoàn cảnh như vậy. Muốn biết rõ ngay tại một tháng trước, bọn họ còn có thể há mồm liền ăn, ngã đầu liền ngủ, có thể thay quần áo có thể tắm rửa, có thể nhìn TV có thể lên mạng. Cho dù là tận thế lúc trước lẫn lộn được không còn hảo, những cái này cơ bản nhu cầu cũng có thể thỏa mãn. Mà bây giờ đâu này? Làm bọn họ cực kỳ mệt mỏi địa tìm đến một chút đồ ăn thời điểm, làm bọn họ bị đuổi ra cắm trại địa trong gió run rẩy thời điểm, làm bọn họ từ Zombie bày bên trong tìm được đường sống trong chỗ chết thời điểm, làm vợ của bọn họ hân nhai già trẻ tại trong lòng ngực của mình nhắm mắt lại thời điểm, bọn họ lại cũng chịu không được trong nội tâm thống khổ, ngứa mặt thét dài: "Lão thiên gia! Người cứ như vậy thích đùa bỡn chúng ta, không chịu cho chúng ta một con đường sống sao?"

"Không!"

Một thanh âm nói cho hắn biết: "Lão thiên gia tuy vô tình, thế nhưng cũng không có nhằm vào người. Lại còn, hắn cho người lưu lại một con đường sống."

"Gia nhập 'Hội giúp nhau' a. "

Cái thanh âm này tại người sống sót bên trong nhanh chóng truyền bá ra tới: "Chúng ta đoàn kết lại, hỗ bang hỗ trợ, gắng gượng qua trước mắt cửa ải khó. Chỉ cần rất đi qua, về sau liền có trở mình cơ hội. 'Hội giúp nhau', chính là lão thiên gia vì chúng ta lưu kia một con đường sống. "

Tự mình hấp nạp hội viên, truyền bá "Hỗ bang hỗ trợ" lý niệm, là Mạnh Lam chính mình mãnh liệt yêu cầu. Bởi vì nàng biết, có bản thân xông vào một đường, mới có thể biết những người này đang suy nghĩ gì. Quả nhiên, hai ngày hạ xuống, nàng mở rộng tầm mắt. Đang phát triển hội viên trong quá trình, không ít tư duy va chạm, nhân tính xung đột, sâu sắc vượt ra khỏi dự liệu của nàng. May mắn chính nàng cũng là người tỉnh, đem đại bộ phận người lừa để bảo. Số ít dui mũi, cũng đều bị Lãnh Mặc tiêu diệt. Theo nàng tính ra, trước mắt Tuyền Thành đến Đông Sơn một đường, hắn là đã có ba bốn mươi cái đoàn thể, đã ra động tác "Hội giúp nhau" cờ hiệu. Trong đó Cao Tú Trần kia cái đoàn đội quy mô lớn nhất, nghe nói đã vượt qua 200 người.

Mà bọn họ không biết là, truyền thuyết Tuyền Thành đến Đông Sơn trong đó, xuất hiện một cái kỳ quái tổ hợp, một cái tàn tật thiếu gia, một cái xe đẩy tới tở cùng một người cao quý lãnh diễm thiếu phụ. Ba người giúp người làm niềm vui, là "Hội giúp nhau" nguyên lão. Kia thiếu gia bất quá là tâm địa thiện lương, bối cảnh thâm hậu. Đáng nhắc tới chính là kia cái tới tở. Trong tay hắn có hai cái Thủy Long, thực lực kinh người. Vốn người như vậy tới nơi nào cũng có thể trở thành một phương bá chủ, thế nhưng là hắn như cũ trung thành và tận tâm, vì chính mình tàn phế thiếu gia xe đẩy. Phần này trung thành, so với thực lực của hắn càng đáng quý. Trong ba người trọng yếu nhất, hay là kia cái thiếu phụ, bởi vì người này đồn đại là Quan Thế Âm Bồ Tát bên người cầm lọ sạch Long Nữ, bởi vì Bồ Tát thương cảm thế nhân, phái nàng hạ giới cứu vớt thế nhân. Đối với loại này thuyết pháp, rất nhiều người đương nhiên là xi mũi coi thường, liền ngay cả những cái kia lời đồn truyền bá người, đều cảm không ra thiết thực chứng có. Thế nhưng không biết tại sao, này lời đồn càng truyền càng quảng, càng truyền càng thực, từng "Hội giúp nhau" thành viên, đều hoặc nhiều hoặc ít địa nghe người ta nhắc tới qua.

Mấy ngày qua, Tuyền Thành phía nam người sống sót nhóm, đều phát hiện có chút đội ngũ tại hướng về một cái hướng khác tụ tập, xem ra là có cái gì đại động tác. Chỉ có có hạn mấy cái đoàn đội biết, đó là "Hội giúp nhau" muốn hợp.

Đây là "Hội giúp nhau" thành lập đến nay, lần đầu tiên đại tụ hội, tất cả lớn nhỏ đoàn đội, tổng cộng có 38 cái, lớn nhất đoàn đội có gần tới 300 người, tất cả mọi người thêm vào, có ngàn người trên dưới. Một ngàn người tụ hợp cùng một chỗ, không là chuyện nhỏ, Cao Tú Trần sớm thanh lý xuất một cái thôn, kéo ra mảnh khu, cung cấp mọi người nghỉ chân. Lại sửa sang lại thôn ủy hội phòng họp, an bài hội nghị quá trình, cũng phái người nhất nhất thông báo đến từng đoàn đội, để cho bọn họ đều chuẩn bị sẵn sàng công tác.

Sáng sớm ngày hôm sau, từng đoàn đội phái ra hai người đại biểu, đến thôn ủy hội cùng bàn đại kê. Cao Tú Trần đã sớm chờ ở cửa lớn, mỗi tới một người người, lên một lượt trước hắn huyền hai câu, để cho vào nhà trong. Đợi tất cả mọi người vào nhà, nàng tự mình đến bên cạnh một cái trong phòng nghỉ, đem Mạnh Lam và ba người mời đi ra. Chính mình đi theo Mạnh Lam sau lưng, đi vào phòng họp.

Trong phòng người vốn cũng không có gì tính kỷ luật, đều tại thì thầm to nhỏ, vừa thấy Cao Tú Trần cùng Mạnh Lam nhập tràng, thanh âm đề cao vài lần, nhưng đều là ở phía dưới đều nghị luận, không có một cái dám đứng đứng ra nói chuyện. Từ về mặt của mọi người trông được, hiển nhiên bọn họ đều nhận ra kia cái "Kỳ quái tổ ba người".

Cao Tú Trần hai tay lẳng không ấn xuống, để cho mọi người im lặng hạ xuống, nói: "Các vị đội trưởng, ngày hôm qua mọi người đã gặp ta, cũng không muốn nói nhiều. Nơi này cho mọi người giới thiệu một vị lãnh đạo, Mạnh Lam nữ sĩ! Chính nàng vốn là Tuyền Thành cử địa Mạnh Tướng Quân nữ nhi, thân phận tôn quý, thế nhưng vẫn không quên dân gian khó khăn, chẳng những lãnh đạo chúng ta thành lập 'Hội giúp nhau', thân thiết hơn tự tại quần chúng bên trong bốn ba, hướng mọi người tuyên truyền hỗ bang hỗ trợ lý niệm, thật sự là một vị được người tôn kính Nữ Trung Hào Kiệt. "

Vừa mới nói xong, dưới đài tiếng vỗ tay Lôi Động.

Kế tiếp Mạnh Lam nói chuyện, vẫn là tuyên truyền "Hỗ bang hỗ trợ" một bộ lý niệm. Nữ nhân này dị năng càng thuần thực, theo như lời nội dung lại là có lý có cứ, người ở dưới đài vậy mà một cái làm trái lại cũng không có.

Mạnh Lam nói, Cao Tú Trần lại đứng ra, nói: "Mạnh nữ sĩ, mọi người chắc là mười phần chấp nhận. Bất quá không có quy củ sao thành được vòng tròn, chúng ta nếu như muốn tăng cường hội giúp nhau, dựa vào lý niệm là không được. Phía dưới ta nói mấy cái quy củ, mọi người thảo luận một chút. "

Kỳ thật Cao Tú Trần ở phương diện này không có gì kinh nghiệm, hội giúp nhau tổ chức cơ cấu, vận hành mạch suy nghĩ cùng các hạng quy định đều là Mạnh Lam một người nghĩ ra được, chỉ là để cho nàng thay tuyên bố, lấy đây cao địa vị của nàng ôn tồn nhìn qua. Đồng thời cũng là dựng thẳng một cái bia ngắm.

Quả nhiên Cao Tú Trần vừa nói xong, có ít người liền đưa ra dị nghị: "Cao cô nương người những quy củ này nghĩ đến ngược lại tính chu toàn, chỉ là đối với chúng ta tới nói không quá thực dụng. "

Cao Tú Trần thấy là một cái cao cao gầy teo trung niên nhân, nàng cũng có chút bồn sự, ở đây mỗi người đều đứng đầy thượng đẳng, lập tức nói: "Vương Đội Trưởng. Ta này cái điều khoản, là cùng đang ngồi không ít người thương nghị qua. Bất quá 'Một người tính ngắn, mọi người tính dài', khó tránh khỏi có nhiều chỗ cân nhắc không chu toàn. Nếu như nào địa phương không thích hợp, Vương Đội Trưởng nói ra, chúng ta chậm rãi giải quyết. "

Vương Đội Trưởng nói: "Tiểu đội chúng ta, chỉ có tám người, ngài nói những cái kia phân công hợp tác, tập trung tài nguyên lại phân phối gì gì đó, tại chúng ta nơi này căn bản không thể thực hiện được. "

Lời vừa nói ra, lập tức có mấy người phụ họa nói: "Đúng vậy a. Bình thường chúng ta đều là một người làm hai người dùng, làm sao tới cái gì phân công hợp tác?"

Cao Tú Trần cười cười, nói: "Điểm này, chúng ta cũng có cân nhắc. Cho nên ta đề nghị, mọi người đánh vỡ vốn có tổ chức hình thức, xác nhập thành mới đoàn đội. Nhân viên tập trung, liền có thể phân công hợp tác, mọi người thay phiên tiến hành điều tra, chiến đấu, gác đêm, hậu cần đội công tác, bị thương cũng có chuyên gia chiếu cố, có thu hoạch liền tập trung phân phối. Đương nhiên cái đề nghị này, không phải là cưỡng chế chấp hành, cũng không phải vĩnh viễn không thay đổi. Tương lai gặp được vấn đề mới, còn có thể thương nghị giải quyết. "

Vương Đội Trưởng còn chưa nói, một người khác đứng lên, nói: "Có thể là chúng ta bây giờ đội viên đều là người một nhà, tương lai xác nhập, lại trở thành người khác cấp dưới, liền phân phối chiến lợi phẩm quyền lợi cũng không còn, cái đó và ở bên ngoài cho người khác làm nô lệ có cái gì khác nhau?"

Cao Tú Trần đối với người này nói: "Lý đội trưởng, chúng ta tất cả xác nhập đều là tự nguyện, đi lưu lại tùy ý. Nếu như là đại đoàn đội, tự nhiên là chúng ta hội giúp nhau trung kiên lực lượng. Thế nhưng tiểu đoàn đội muốn đánh chúng ta cờ hiệu, cũng là ai đến cũng không có cự tuyệt. Chỉ cần có thể tuân theo chúng ta đại nguyên thì, hỗ bang hỗ trợ, không nội đấu bên trong hao tổn, chúng ta đều giúp cho thừa nhận. Tương lai nếu là mạnh nữ sĩ bên này cho mọi người tìm được mới ra đường, vô luận lớn nhỏ đoàn đội, chúng ta đối xử như nhau. Chỉ là đoàn đội quá nhỏ, bình thường gặp mặt thời gian ít, khó tránh khỏi chiếu cố không chu toàn, cũng phải thỉnh mọi người thứ lỗi. Mặt khác vừa rồi ta nói tổ chức cơ cấu bên trong, có một cái dò xét tổ, nghĩ đến Lý đội trưởng không có đề ý. Dò xét tổ sẽ ở tất cả đại đoàn trong đội không định kỳ kiểm tra, nếu có người đối với hiện tại đoàn đội bất mãn, dò xét tổ có thể chi tri bọn họ thoát ly đoàn đội. Những người này hoặc là nhập vào cái khác đại đoàn đội, hoặc là độc lập trở thành tiểu đoàn đội, chung quy sẽ đều giúp cho tán thành. "

Vương, Lý hai cái đội trưởng nghe xong lần này giải thích, đều gật đầu biểu thị thỏa mãn.

Lãnh Mặc ở một bên thờ ơ lạnh nhạt, trầm nghĩ: "Hai người kia nói vấn đề, không giống như là tới thêu dệt chuyện, giống như là cho Cao Tú Trần một cái rõ ràng đọc điều khoản cơ hội. Chẳng lẽ là Mạnh Lam an bài tốt kẻ lừa gạt?"

Đang nghĩ ngợi, lại một người đứng lên nói: "Ta có một vấn đề. Vừa rồi cao đội trưởng nói đến tổ chức cơ cấu, chúng ta hội giúp nhau không có hội trưởng, chỉ có trưởng lão đoàn. Không biết trưởng lão này như thế nào tuyển chọn, lại có bao nhiêu cái chỗ ngồi?"

Lãnh Mặc trầm nghĩ: "Phân ra bánh cake, đây mới là món chính!"

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 65: có ý định khiêu khích

"Đương đội trưởng vấn đề này nói thật tốt!" Cao Tú Trần tuy tán thưởng một câu, thế nhưng không có trực tiếp trả lời về "Trưởng lão" đề cử vấn đề, mà là nói: "Trưởng lão vị trí này mặc dù trọng yếu, thế nhưng tận thế trong quan trọng nhất là cái gì đâu này? Tin tưởng đang ngồi các vị đều minh bạch. Đúng! Là thực lực, là vật tư, là huynh đệ! Rèn sắt còn muốn bản thân cứng rắn! Nếu như thực lực chưa đủ, dù cho làm tới trưởng lão, cũng không thể vì

huynh đệ của mình tranh thủ lợi ích. Như vậy 'Danh Dự Trường Lão', thì có ý nghĩa gì chứ?"

Mọi người đang ngồi người nhao nhao biểu thị tán thành, không ít người đã tắt tranh danh đoạt lợi ý niệm trong đầu.

Cao Tú Trăn nói tiếp: "Còn nữa nói, chúng ta đề cử trường lão mục đích, không phải là vì khống chế mọi người hành động, mà là vì cho mọi người cung cấp tốt hơn phục vụ. Trường lão tác dụng, càng nhiều là thượng truyền (*upload) truyền đạt, câu thông cân đối; mà không phải điều võ dương oai, làm mưa làm gió. Mà tất cả đội cụ thể công việc, hay là cần các vị đội trưởng cụ thể chấp hành. Phía dưới chức vụ, cũng chỉ có thể do các người tới bổ nhiệm. Bởi vậy, ta xem trường lão này chức vị, kỳ thật không nóng nảy đề cử. "

Kia Dương đội trưởng nghe đến đó, sắc mặt âm tình bất định, nói: "Nói đến nói đi, trường lão này vị trí chẳng phải là không có tác dụng gì? Đã như vậy, kia cùng chúng ta làm theo ý mình có cái gì khác nhau chứ?"

Cao Tú Trăn nói: "Việc cấp bách, hay là cần mọi người lập tức khai triển đoàn đội xác nhập công tác. Chúng ta bây giờ có ngàn đem người, có thể xác nhập thành ba bốn đường khâu. Cái khác không muốn xác nhập tiểu đội, có thể độc lập tự chủ, thế nhưng nhân viên danh sách, cũng phải tại Tổng đường lập hồ sơ. Tất cả nhà Đường chủ, dĩ nhiên là là trường lão rồi, mặt khác Tổng đường cùng tuần tra đội, cũng phải có hai ba cái trường lão chỗ ngồi. Về phần còn hay không cần gia tăng càng nhiều chỗ ngồi, thì muốn xem tình huống mà định ra. "

Dương đội trưởng ngược lại là cái tính nôn nóng, nghe xong lời này, lúc này nói: "Vậy không cần nhiều lời, tận thế trong thời gian cấp bách, chúng ta trực tiếp khởi đầu xác nhập. "

"Dương đội trưởng Lô Lê Phong Hành, tiểu muội mười phần bội phục. " Cao Tú Trăn thổi phồng một câu, đón lấy một cái chuyển hướng, nói: "Bất quá ta nơi này còn có một câu, muốn nói ở phía trước. Chúng ta hội giúp nhau vừa mới thành lập không lâu sau, trước kia tất cả mọi người là từng người tự chiến, khó tránh khỏi có chút xung đột. Nếu như trong lòng còn có bất mãn, thỉnh các vị nhất định tại xác nhập trước đem vấn đề giải quyết, tương lai trở thành người một nhà, cũng không thể ở sau lưng chọc dao găm. "

Mạnh Lam hợp thời chen lời nói: "Nếu như các huynh đệ trong đó, có sinh tử đại thù, muốn tại xác nhập trước chấm dứt, còn muốn kinh lịch hai bước. Bước đầu tiên, là đến nơi này của ta tiến hành điều đình. Bước thứ hai, đổi chỗ ngừng kết quả bất mãn, tại thôn phía nam sơn phơi trong, quang minh chính đại luận võ quyết sinh tử. Tỷ võ quy tắc, sau đó cao đội trưởng sẽ cho mọi người phát hạ. Vô luận là ai, cũng không thể trong thâm tâm giờ trò. "

Mọi người âm âm đồng ý.

Khuyến bảo điều đình loại sự tình này, Mạnh Lam có thể nói là thuận buồm xuôi gió. Từ buổi sáng đến chạng vạng tối, thật sự là có không ít người đi nằng chỗ đó giải quyết tranh chấp, mỗi một tổ người sau khi đi ra, đều là tâm phục khẩu phục. Trong vòng một ngày, vậy mà một cái báo danh tỷ võ người cũng không có. Lãnh Mặc cùng Thích Dĩ Phương, Cao Tú Trăn tính cả mặt khác ba bốn người ở một bên toàn bộ hành trình dự thính, cũng là xem đủ rồi. Nữ nhân này tuy người mang mị hoặc dị thuật, thế nhưng khích lệ lại nói tiếp cũng không phải là "Dốc hết sức hàng mười hội", mà là dùng "Bốn lạng đẩy ngàn cân" con đường, hoặc là động chi lấy tình, hoặc là hiểu chi lấy lý, hoặc là dụ chi lấy lợi, nhưng cũng không hiếp chi lấy uy. Cho dù là Lãnh Mặc cùng Thích Dĩ Phương những cái này biết nằng nền tảng người, tỉ mỉ phân tích, cũng không phân biệt ra được những người kia rốt cuộc là bị thuyết phục, vẫn bị Mị Hoặc Thuật chế phục.

Đến năm giờ chiều đã lâu, tất cả đoàn đội xác nhập công tác, đều làm được không sai biệt lắm. Ngoại trừ Cao Tú Trăn đoàn đội ra, lại xuất hiện cái khác ba cái quy mô tại hai chừng trăm người cỡ lớn đoàn đội, phân biệt đề cử xuất Lý, Dương, Trần Tam danh đội trưởng tạm thời hành sử quản lý chức năng, cũng đem mình ở tại đường khâu nhân viên danh sách báo đi lên. Khác có một chút tiểu đoàn đội cảm thấy thực lực cường đại, không chịu cho người khác làm nước phụ thuộc, cũng đều đưa ra tên của mình đơn.

Thích Dĩ Phương cảm đến danh sách liền tỉ mỉ nghiên cứu. Người này đơn không chỉ có riêng là một cái tên, càng giống là một phần lý lịch sơ lược. Chẳng những có cơ bản tính danh giới tính tuổi tác, còn có người tiền hóa dị năng giới thiệu, cùng với tận thế lúc trước công tác học tập kinh lịch. Hơn ngàn người tư liệu, thế nhưng là một phần đại công trình, may mà Thích Dĩ Phương sớm có kế hoạch, mỗi nhìn một phần, đều đem danh tự ký tại chính mình đã sớm chuẩn bị tốt bản khai trong. Ấn ý nghĩ của hắn, trong vòng một đêm, là có thể đem tất cả mọi người chi tiết sớ cái đại khái, vì bọn họ phân biệt an bài tốt phù hợp cương vị.

Đáng tiếc kế hoạch không đuổi kịp biến hóa. Sắc trời đem muộn, bỗng nhiên có người chạy tới hướng Cao Tú Trăn báo cáo: "Đội trưởng, có biến! Thôn bên ngoài tới ba cái đoàn đội, không giống như là người của chúng ta, chỉ sợ là tìm phiền toái. "

Cao Tú Trăn còn chưa nói, Dương đội trưởng trước đứng lên, nói: "Gây phiền toái hảo! Chúng ta vừa dựng thẳng lên cờ hiệu, vừa vận dụng bọn họ dương oai!"

Trần đội trưởng nhanh chóng khuyên nhủ: "Dương lão đệ đừng có gấp. Chúng ta đội ngũ vừa mới chỉnh hợp, các huynh đệ giúp nhau trong đó còn chưa quen thuộc, tùy tiện xuất kích thẳng bại không biết. Ta xem, hay để cho mệnh nữ sĩ cùng cao đội trưởng lấy trước cái chủ ý a. "

Cao Tú Trăn nhìn Mạnh Lam liếc một cái, thấy nàng gật đầu, vì vậy đứng lên nói: "Đội ngũ của chúng ta tới sớm nhất, lại phụ trách lần này tiếp đãi bảo vệ công tác. Hiện tại gặp gỡ loại sự tình này, đương nhiên bụng làm dạ chịu. Chúng ta đi trước hiện trường nhìn kỹ hẳn nói a. "

Mọi người thầm nghĩ: "Hai cái này nữ lưu, ngược lại là có đảm đương, trách không được kéo như vậy một chi đội ngũ, thật sự là bậc cân quốc(phụ nữ) không thua đáng mấy râu. " bất quá mặc dù có người vượt lên trước xuất đầu, chính bọn họ cũng không thể khinh thường, phân biệt mang lên tâm phúc của mình, cùng đi đến thôn ngoại.

Thôn tây tên đứng đầu bảng lâu bên ngoài, tổng cộng có hơn sáu mươi người, phân thành ba cái đoàn đội. Nhìn bọn họ chỗ đứng, hai hai trong đó cách ba 50m, nghĩ đến giúp nhau trong đó cũng không tin lắm đảm nhiệm.

Mạnh Lam cầm lấy một cái loa lớn, xa xa hô: "Các vị, hội giúp nhau đang tại tụ hội, mấy vị giẫm lên thời gian này điếm qua, không biết có chuyện gì? Phàm là cần muốn chúng ta tham dự, cũng có thể cao giọng nói ra!"

Đối diện chỗ đứng thiên bắc đoàn đội, đứng ra một cái, nói: "Các người là cái gì hội, ta không quan tâm. Thế nhưng Lư lão tam giết đi huynh đệ của ta, bắt cóc ngã đệ muội, việc này cần muốn các người cho cái thuyết pháp. Muốn là hôm nay không giao ra người đến, hừ hừ..." Hắn cười lạnh một tiếng, song duỗi tay ra, nâng lên hai luồng đại hỏa cầu, nói: "Chúng ta Phích Lịch Hỏa, để cho người này cái gì cái gì biết lái mờ mắt!"

Phía sau hắn gần tới ba mươi tiểu đệ, thấy lão đại lộ ra hỏa diễm, phóng ra ngoan thoại, cũng một chỗ trợ uy, đồng thời phóng ra dị năng, đại bộ phận là đặc biệt hỏa diễm, còn lại mấy cái hay là lòng bàn tay phóng ra hồ quang điện, hay là trên người phát ra điện tia lửa.

Lãnh Mặc nhìn Xùy~~ cười một tiếng, thấp giọng nói: "Những cái này tiểu đệ thật sự là chuyên nghiệp. Bất quá để ta nhớ tới một câu. "

"Nói cái gì?" Trần đội trưởng vừa đúng mà hỏi.

"Tay cầm dao phay chém dây điện, một đường tia lửa mang tia chớp. "

Bên người mấy cái đội trưởng cười ha ha, Trần đội trưởng nói: "Lão đệ lời này của người thế nhưng là chế nhạo. "

Mạnh Lam cũng hé miệng mỉm cười, bất quá cũng chưa quên chính sự, hỏi: "Hắn nói Lư lão tam, hiện tại là người nào?"

"Tại chỗ con ta. " Dương đội trưởng có chút xấu hổ.

"Dẫn hắn qua giếng co. " Mạnh Lam nói xong, thấy Dương đội trưởng có chút do dự, nói tiếp: "Người nhớ rõ nói cho hắn biết, người kia đệ đệ không có kết hôn, nữ nhân kia là tận thế bị giành được, mỗi Thiên Đò thụ ngược đãi đội, Lư lão tam vì cứu người, lúc này mới đang tranh đấu bên trong đã ngộ thương người kia đệ đệ. Nữ nhân kia nếu như không muốn xuất ra làm chứng, đã nói trên đường đã chết a. "

"Minh bạch!" Dương đội trưởng nghe xong lời này nhãn tình sáng lên, tự mình chạy vào trong thôn gọi người.

Lý đội trưởng nhìn Dương đội trưởng bóng lưng liếc một cái, hỏi: "Mạnh nữ sĩ, nếu như kia cái Lư lão tam thật sự đã làm chuyện xấu, như vậy xử lý cũng không quá công bình a!"

Lời vừa nói ra, Dương đội trưởng phụ tá còn ở nơi này chưa có chạy, lập tức đối với hắn tròn mắt nhìn. Lý đội trưởng lễ thắng khí hùng, há có thể sợ hắn, cũng trở về trừng đi qua.

Mạnh Lam hướng hai người cười một cái, để cho ánh mắt hai người đều hòa hoãn lại, rồi mới lên tiếng: "Lư lão tam đã là chúng ta hội viên. Hắn nếu như hành vi không ngay thẳng, cũng phải là đối diện người này tới cầu chúng ta làm chủ, mà không phải dẫn người tới uy hiếp chúng ta giao người. Hơn nữa, chúng ta nhập hội vì cái gì cái gì? Không phải là vì có cái dựa vào sao? Hiện tại, ta liền rõ ràng báo cho mọi người: Hôm nay trước kia, vô luận hội viên nhóm gây qua chuyện gì, hội giúp nhau vì hắn gánh chịu. Hôm nay về sau, chỉ cần làm việc thiện, hội giúp nhau chính là của hắn hậu thuẫn; nếu như làm ác, hội quy sẽ không khoan dung, tuần tra đội không phải là bài trí. "

"Hảo!" Trần đội trưởng khoi mào ngón tay cái, "Có mạnh nữ sĩ những lời này, các huynh đệ đừng khí cường tráng!"

"Không sai!" Lý đội trưởng hung hăng gật đầu, nói: "Ta trở về nhất định ước thúc thuộc hạ, về sau tuyệt không để cho mạnh nữ sĩ làm khó. "

Dương đội trưởng phụ tá cũng nói: "Mạnh nữ sĩ, ta không dám thay đội trưởng hứa hẹn, bất quá ta cá nhân, về sau liền đem mệnh giao cho ngài trong tay. Núi đao biển lửa, chỉ cần ngài một câu!"

Ba người vừa mới nói này vài câu, đối diện chỗ đứng thiên nam đoàn đội, lại cho ra một người, ha ha cười cười, nói: "Chúng ta cùng hội giúp nhau ngược lại là không có chết thù, bất quá, hôm nay các vị khai trương thuận lợi, mấy người chúng ta cùng huynh đệ tới lấy điếm tiền thưởng, ngài thấy thế nào?"

Mạnh Lam thấy phía sau hắn bất quá tầm mười người, cũng ha ha cười nói: "Chúng ta hội giúp nhau người, vốn cũng là người cơ khổ, tại đây trong loạn thế giúp đỡ lẫn nhau, thâm nghĩ qua một chút sống yên ổn thời gian mà thôi. Đoạn thời gian trước, mọi người liền cơm đều không kịp ăn, tự nhiên cũng không có tồn dưới vật gì. Mấy vị đến nơi đây lấy phần thưởng, có thể là tìm sai người. " nàng nói qua giương mắt quét qua này tầm mười người, nói: "Bất quá, mấy vị nếu như không chê, ngược lại là có thể gia nhập ta hội giúp nhau. Chỉ cần nhập hội, đều là người một nhà. Mọi người bù đắp nhau, chỉ cần có chúng ta một ngụm thịt, tuyệt sẽ không chỉ làm cho các huynh đệ ăn canh. "

Đối diện người này quay đầu lại nhìn xem tiểu huynh đệ của mình, vậy mà có không ít người đồng thời gật đầu. Người này ngược lại tiêu sái, ngay trước tất cả mọi người mặt, cao kêu lên: "Nghe được vị cô nương này bảo a. Ai nguyện ý đi qua, ta không ngăn cản lấy. "

Phía sau hắn một người nói: "Lão đại, nếu không chúng ta nhìn xem tình thế, này bên cạnh còn có trả thù đây này. Vạn nhất hội giúp nhau không phải là đối thù, chẳng phải là vừa mới tiến đi liền biến thành Cô Hồn Dã Quỷ?"

Kia lão đại vỗ đầu hắn, nói: "Đàn! Qua đó là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, đội nhân gia thắng lại đi là gió chiều nào che chiều đấy!"

"Vậy, chúng ta đi qua?" Đây tiểu đệ thăm dò nói.

"Người sao?" Kia lão đại quay đầu hỏi khác một cái tiểu cô nương.

"Ta nghĩ. " tiểu cô nương kiên định nói nói.

"Hào, kia các người đi qua đi. " vị này lão đại vỗ vỗ tiểu đệ tiểu muội bờ vai.

"Ngài không muốn cùng chúng ta cùng đi?" Tiểu đệ hỏi.

"Không có các người liên lụy, ta thiên hạ nơi nào không thể đi?" Lão đại vừa nói, một bên phụ giúp hai người, đi đến Mạnh Lam trước mặt, nói: "Ta hai cái tiểu tùy tùng, về sau liền giao cho người rồi. Tiểu huynh đệ này gọi Hà Ứng Chân, dị năng là ảo thuật. " hắn nhìn lại, thấy sau lưng còn có mười mấy người đứng, đối với Hà Ứng Chân nói: "Nhanh thu thân thông a. "

"Ah. " Hà Ứng Chân đáp ứng một tiếng, cũng không thấy làm động tác gì, kia mười mấy người tất cả đều biến mất, nguyên lai đều là hắc huyền hóa ra.

"Cái nha đầu này gọi Chu Thu Dịch, năng lực là phóng hỏa. " lão đại lại vỗ vỗ tiểu nha đầu bờ vai giới thiệu một phen, "Về sau, hai người kia tặng cho người làm người hầu. "

"Không biết tiên sinh xưng hô như thế nào? Vì cái gì không cùng nhau gia nhập đâu này?" Mạnh Lam hỏi.

"Ta à?" Lão đại ngẩng đầu nghĩ đến nghĩ, nói: "Người gọi ta 'Quý ảnh' a. Vốn chúng ta nghĩ trà trộn vào thẳng cật thẳng hát (ăn nhò ở đậu), không có nghĩ rằng vừa tới thôn, liền phát hiện các người trên quán chuyện, cho nên ở một bên nhìn xem hướng gió. May mà kết cục không sai, này hai cái hài tử cũng có cội đi về. Ta là người tính cách hướng nội, hay là làm Cô Hồn Dã Quỷ hảo. " hắn nói qua quay người, đi hai bước, bỗng nhiên quay đầu, đối với Mạnh Lam nói: "Người năng lực rất xuất chúng, này hai cái hài tử cũng là có thể tạo chi vật liệu, hi vọng người thiện đội bọn họ. " nói qua thân thể nhan sắc càng ngày càng thien, cuối cùng hóa thành một đạo hư ảnh, phù trên không trung, quả nhiên như một quý ảnh. Quý kia ảnh xong hai cái hài tử nhếch miệng Tiểu Tiểu, đón lấy một đầu đâm vào trong đất không thấy.

Mạnh Lam vuốt ve Chu Thu Dịch đầu, thấp giọng nói: "Ta sẽ thiện đội bọn họ. "

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 66: Long Tranh Hồ Đầu

Quý kia ảnh trước khi đi nói một câu cuối cùng, người khác không rõ ràng lắm trong đó thâm ý, Lãnh Mặc cùng Thích Dĩ Phương lại biết rõ, đó là đối với Mạnh Lam cảnh cáo. Quý ảnh nhất định là nhìn ra Mạnh Lam đối với bọn họ sử dụng dị năng, thế nhưng hắn vẫn lựa chọn đem hai cái tiểu tùy tùng gửi gắm cho nàng. Có lẽ là bởi vì hắn thật sự không muốn bị người liên lụy, có lẽ là hắn tin tưởng mình có đầy đủ lực chấn nhiếp, có lẽ chỉ là hắn tính cách quái dị đặc lập độc hành. Thế nhưng vô luận hắn nghĩ như thế nào, đối thủ "Trước trận đào ngũ" hành vi, đều làm hội giúp nhau sĩ khí đại chấn.

Mạnh Lam đem hai cái tân thu tùy tùng an bài tại Lãnh Mặc bên người, chính mình như cũ trở lại đám người phía trước nhất, đối với cuối cùng một đội kia người hỏi: "Không biết ngài mấy vị đến đây, lại là bởi vì nguyên nhân gì?"

"Chúng ta lần này tới, có như vậy mấy cái mục đích. " kia trong đội ngũ cho ra một người, ngạo nghễ nói: "Thứ nhất, ta cùng người của các người từng có kết, các người đoạt lấy đồ đạc của ta, lần này cần cho cái nói rõ. Thứ hai, các người nhiều người như vậy, khẳng định tồn tại không ít hàng tốt, món vũ khí thực phẩm cho chúng ta lấp một xe. Thứ ba, người của các người trong, nếu có tốc độ nhanh nhân tài, chúng ta đều muốn. "

Mạnh Lam nghe xong người này, nhướng mày. Người này mục đích, cũng vừa rồi kia cái "Phích Lịch Hóa" chiến đội không sai biệt lắm, thế nhưng càng thêm lớn lối. "Phích Lịch Hóa" trước dùng Lưu lão tam làm điểm đột phá, nếu như hội giúp nhau yếu thế, bọn họ sẽ được một tác lại muốn tiến một thước. Đây cũng là người bình thường thường dùng thương lượng sáo lộ (*đường theo động tác võ thuật). Mà vừa rồi người này không có ần lễ thường xuất bài, vừa lên tới liền đem mục đích nói rõ, điều thứ nhất giết người, đệ nhị mãnh cướp bóc, điều thứ ba nạy ra góc tường. Người như vậy, hoặc là cái thanh niên sức trâu, hoặc là ngay cả có tuyệt đối tự tin.

"Hắn rốt cuộc là kia một loại?" Mạnh Lam có chút do dự.

Thích Dĩ Phương cảm qua mấy biến điện năng thành âm thanh, hỏi: "Không biết các vị xưng hô như thế nào? Vì cái gì tận lực tìm tốc độ nhanh nhân tài đâu này?"

"Người là ai?" Đối diện người này thấy là một cái người tàn tật, khóe miệng lộ ra một tia khinh thường địa cười lạnh.

"Ta là hội giúp nhau bên trong bộ tài nguyên nhân lực chủ nhiệm. Thôn này trong hơn một ngàn người năng lực, đều tại ta trong đầu giả vờ. " Thích Dĩ

Phương thuận miệng biên một cái "Chức vụ".

"Hả? Ngược lại không tính cái phế vật. " đối diện người này nhãn châu xoay động, nói: "Chúng ta chiến đội, gọi cực nhanh chiến đội, trong đội ngũ người đều là tốc độ người tiên hóa. "

"Nguyên lai như thế. Chắc hẳn các hạ chính là cực nhanh đội trưởng? Không biết tôn tính đại danh, chúng ta ứng nên xưng hô như thế nào?" Thích Dĩ Phương lại hỏi một lần tên họ của đối phương.

"Người kêu ta 'Cực nhanh' là được. " gia hỏa này hiển nhiên là tại hướng vừa rồi kia cái "Quý ảnh" học tập.

"Hảo. " Thích Dĩ Phương đối với loại này "Bên trong hai" hành vi thấy cũng nhiều, lập tức cũng từ chối cho ý kiến, hỏi tiếp: "Không biết cực nhanh chiến đội tuyển nhận đội viên, là đơn thuần yêu cầu chạy trốn nhanh, hay là khác biệt phương diện nhanh cũng có thể? Ví dụ như bay nhanh, bơi nhanh hơn, tốc độ tay nhanh, thuận gian di động, cự ly ngắn chạy nước rút những năng lực này, có hay không phù hợp yêu cầu của ngài đâu này?"

"Cái này..." Nguyên lai những vấn đề này cực nhanh đội trưởng từ trước đến nay không nghĩ qua, bị Thích Dĩ Phương vừa hỏi, cũng có chút không biết làm sao.

Thích Dĩ Phương thấy hắn do dự, đã đoán được lai lịch của hắn, nhanh chóng đem thoại đề tiếp, nói: "Lấy ta chỉ thấy, đội trưởng không bằng tuyển nhận chạy nhanh chóng nhanh đến. Cái gọi là 'Thiên hạ vô công, duy nhanh không phá', lại có tục ngữ nói 'Một chiều tươi sống, ăn lướt thiên hạ'. Đem một cái năng lực phát triển đến tận cùng, đủ để vô địch thiên hạ. "

"Đúng đúng đúng!" Cực nhanh đội trưởng luôn miệng nói: "Người nói không sai. "

"Còn có một cái vấn đề, không biết đội trưởng ngài tốc độ đến trình độ nào? Tuyển nhận đội viên, lại đối với năng lực của bọn hắn có cái gì yêu cầu thấp nhất sao?" Thích Dĩ Phương tiến thêm một bước tìm hiểu đối phương năng lực cường độ.

"Cái này nha, ha ha. " cực nhanh đội trưởng giữa đầu cười cười, bỗng nhiên vèo một tiếng phát động tập kích. Lãnh Mặc đợi mọi người chỉ cảm thấy trước mắt một đạo hắc ảnh hiện lên, lại nhìn chăm chú nhìn lên, chỉ thấy Thích Dĩ Phương đã liền người mang xe lăn bị kéo đến cực nhanh chiến đội trước mặt.

"Muốn các người có người đạt tới cái tốc độ này, chúng ta muốn. " cực nhanh đội trưởng vừa nói, một bên kiêu ngạo mà nhìn quét Lãnh Mặc đám người, thấy bọn họ một bộ như lâm đại địch bộ dáng, không khỏi trong nội tâm đắc ý.

Thích Dĩ Phương nội tâm sớm liền bắt đầu chửi đổng. Vừa rồi lần này, nếu như đối lại người nhất định sẽ bị cực nhanh kéo đoạn xương cổ, hết lần này tới lần khác này ngu ngốc đối với vừa rồi chính mình thừa nhận hung hiểm hoàn toàn không biết gì cả. Nếu như không phải mình có sương mù xám không gian hộ thể, liền là chết cũng muốn làm cái quý chết oan. "Kém kiến thức, chỉ số thông minh thấp, không có đạo đức, có năng lực. Người như vậy nguy hiểm nhất. " Thích Dĩ Phương cho toàn bộ cực nhanh chiến đội hạ xuống kết luận.

Bất quá đi qua vừa rồi lần này, mọi người đều biết cực nhanh năng lực, người khác nghĩ như thế nào hắn không biết, tối thiểu Lãnh Mặc đã lặng lẽ gật đầu, xem ra là trong lòng hiểu rõ.

Mọi người nói này trong chốc lát, Dương đội trưởng đã đem Lưu lão tam mang đến. Đây Lưu lão tam cái đầu không cao, thể nhưng tráng kiện chắc nịch, ánh mắt lẳng lẹ, nhìn nhìn cũng không phải cái loại lương thiện.

Đối diện Phích Lịch Hỏa đội trưởng xa xa thấy hắn đi tới, tiến lên vài bước, trừng thu hút con người giọng cảm hận nói: "Lưu lão tam! Người thấy sắc vong nghĩa, lưng (vác) chủ cầu vinh, có từng nghĩ đến có hôm nay?"

Lưu lão tam sớm được Dương đội trưởng đề điểm, biết sau lưng có người nâng đỡ, tự nhiên không chịu yếu thế, nói: "Điền lão hổ, người cùng đệ đệ của người là vật gì, bốn dặm bát hương cũng biết. Liền hai người các người đồ lưu manh, ai hội gả các người? Yên Tử cha mẹ chết như thế nào, các người đã quên, chính nàng có thể quên không được. Giết chết đệ đệ của người, kia không gọi 'Thấy sắc vong nghĩa', được kêu là 'Hành hiệp trượng nghĩa' ! Còn nói ta 'Lưng (vác) chủ cầu vinh' ? Ai nhận thức người 'Chửi' sao? Người quay đầu lại nhìn xem, liền người kia một đám trong có người tốt sao? Làm khó người tụ tập lên hơn ba mươi cái tên phóng hỏa, người buổi tối ngủ dám nhắm mắt sao?"

Hắn nói qua xong Mạnh Lam liền ôm quyền, nói: "Mạnh nữ sĩ, ngài lời Dương đội trưởng đều dẫn tới. Ta đánh trong tương tượng cảm kích ngài. Bất quá việc này không cần ngài làm khó, ta vỗ bộ ngực cam đoan, chuyện này tuyệt đối không có làm sai. Trương Hiểu yển cũng không chết, nàng chính là bị khi dễ hung ác, không dám ra tới gặp những người này. "

Dương đội trưởng ở một bên hát đệm nói: "Ta vừa mới thấy qua Trương Hiểu yển, liền là bọn họ nói nữ nhân kia, sự thật xác thực như Lưu lão tam theo như lời. "

Mạnh Lam gật gật đầu, vẫn không nói gì, đối diện Điền lão hổ sớm liền không nhìn được, kêu lên: "Đối diện, đến cùng ai là chủ sự người? Còn không đem Lưu lão tam giao ra đây, là nghĩ mở mang kiến thức sự lợi hại của chúng ta sao?" Nói qua sau lưng nhất hỏa nhân một hồi tiếng kêu kì quái, lại đem dị năng biến hiện ra.

Bất quá Mạnh Lam đợi trong lòng người không hận mà cùng mà nghĩ lên "Một đường tia lửa mang tia chớp" những lời này, chỉ cảm thấy những người này trên người ánh lửa điện quang mười phần khôi hài, không có gì lực uy hiếp.

"Điền lão hổ, nếu như sự tình đã nói rõ, chúng ta không tìm người gây chuyện, đã là vô cùng khai ân, người còn đây đưa cái gì. Hiện tại đi, còn có thể lưu

lại cái mạng. " Mạnh Lam ngừng khí cường ngạnh lên. Nàng đối với cả sự kiện quá trình đã sớm quy hoạch được rồi, Lưu lão tam kêu oan, nhất định phải khai chiến, hơn nữa phải chiến thắng. Trận này thắng lợi đối với mới sinh hội giúp nhau mà nói mười phần trọng yếu. Bởi vậy nàng biểu hiện ra muốn đuổi Phích Lịch Hỏa người đi, kỳ thật nói chuyện trong giọng nói cho đều tràn ngập khiêu khích.

"Tốt! Người này thối ****, giấu đầu lòi đuôi cuối cùng lộ ra! Từ đầu tới cuối, người sẽ không nghĩ giao người có phải hay không?" Điền lão hồ lại ép lên một bước hỏi.

"Ta hội giúp nhau sớm dĩ thành lập, chính là vì không bị loại người như người khi dễ. Hội giúp nhau người, tài, vật, cũng sẽ không để cho các người lấy đi. " Mạnh Lam cũng tiến lên một bước, đối chọi gay gắt.

Điền lão hồ đang muốn lại thả ngoan thoại, chỉ nghe một thanh âm nói: "Tình cảnh lời không sai biệt lắm, khai chiến đi. " lời còn chưa dứt, một mảnh Thủy Long từ Mạnh Lam sau lưng chui ra, xẹt qua một mảnh duyên dáng quý tích, lao thẳng tới Phích Lịch Hỏa hơn ba mươi cái tiểu đệ. Thủy Long chui vào trong đám người, "Rầm Ào Ào" một tiếng nổ bùng. Chỉ nghe liên tiếp địa kêu thảm thiết, hơn hai mươi người toàn bộ té trên mặt đất run rẩy, chỉ còn lại ba người trên người lóe điện tia lửa ngay người ở chỗ cũ.

Trận này đột nhiên xuất hiện biến cố, để cho địch ta hai bên người đều ngây người đương trường. Vừa mới Phích Lịch Hỏa một đám tiểu đệ hỏa diễm bốc lên, điện quang bắn ra bốn phía, hiệu quả mười phần khốc huyễn. Tuy bị Lãnh Mặc một câu trào phúng, mang lệch ra bầu không khí, thế nhưng điện cùng hỏa uy lực, mọi người nội tâm đều rõ ràng. Là lấy bọn họ tuy mặt mỉm cười, kỳ thật nội tâm cũng tại chờ đợi lo lắng. Muốn biết rõ chính là một người chỉ lấy một cái bó đuốc, hơn ba mươi người lực phá hoại cũng đủ để nhanh chóng tiêu hủy toàn bộ thôn, huống chi hơn ba mươi cái Dị năng giả. Hội giúp nhau mọi người biết mình có người mấy ưu thế, cuối cùng tất thắng, thế nhưng đối với tất yếu tổn thất, vẫn có chuẩn bị tâm lý. Có thể là bọn họ tuyệt đối không nghĩ tới từ khai chiến đến chấm dứt, chỉ dùng thời gian một cái nháy mắt. Không cần nói chiến tổn hại, mọi người liên động tay cơ hội cũng không có.

Ngay tại mọi người sững sờ thời điểm, Lãnh Mặc từ Mạnh Lam sau lưng đi ra, nói: "Các người chiến đội hẳn là trước hết mời cái khoa điện công làm có vấn. "

Mọi người thấy hấn đứng ở phía trước đội ngũ, lại hồi tưởng vừa rồi Thủy Long, đều minh bạch vừa mới là vị này "Trung bộc" xuất thủ.

"Trách không được vừa rồi này vị lão đệ chuyện trò vui vẻ. " Trần đội trưởng khoi mào ngón tay cái khen: "Nguyên lai người ta đã sớm đã tính trước. Bất quá lần này bọn họ chém không phải là 'Dây điện', mà là 'Thủy tuyến' . "

Điền lão hồ lúc này cũng phục hồi tinh thần lại, đầu tiên là hô lớn một câu quốc mắng, đón lấy hai tay liên tục làm ăn xuất, từng đoàn từng đoàn hóa cầu hướng Lãnh Mặc đập tới. Lãnh Mặc tay trái về phía trước vừa đẩy, một đạo thủy lưu lại từ trong lòng bàn tay chui ra, thấy gió liền dài, trong chớp mắt hóa thành một mảnh thô nhám như thùng nước Thủy Long, tại khổng chế của hấn dưới đem hóa cầu nhất nhất đụng tán. Điền lão hồ vẫn còn không ngừng địa ném hóa cầu, Lãnh Mặc cười nói: "Điền lão hồ, xem ra người là hồ giấy a. " nói qua tay phải ngoắc ngoắc ngón tay, tay trái Thủy Long bên trong phân ra bốn đạo thủy tuyến, hóa thành bốn mảnh cánh tay thô Thủy Long, trên trời một cái lượn vòng, phân biệt bỏ nhào vào Điền lão hồ cùng hấn ba thủ hạ trên mặt. Đây Thủy Long bỏ nhào về phía trước đến trên mặt, lập tức hóa thành ba đạo thủy lưu, tiến vào miệng của bọn hấn trong mũi. Bốn người khỏi đầu còn có thể ho ra chút nước, mấy hơi thở về sau tất cả đều nằm trên mặt đất gãi lồng ngực của mình, lại qua vài giây, cũng chỉ còn lại có chết trắng cứng run rẩy. Thẳng đến bọn họ hoàn toàn dừng lại, không còn có một giọt nước từ bọn họ trong miệng mũi chảy ra, bốn mảnh Thủy Long phảng phất hư không tiêu thất.

Nếu như nói vừa rồi Thủy Long dẫn điện thủ pháp tính toán trên "Cơ trí", như vậy này Thủy Long nhập vào cơ thể, đem người sống chết chìm thủ pháp đáng được xưng trên "Tần nhân". Mọi người thấy hướng Lãnh Mặc mục quang, không hẹn mà cùng địa do tán thưởng biến thành kính nể.

Lãnh Mặc rất hài lòng biểu hiện của mình. Hấn lui lại một bước, lại nhớ tới Mạnh Lam người đứng phía sau bày, mang trên mặt tươi cười đắc ý. Từ khi lấy được khổng nước siêu năng lực, hấn còn chưa từng ngày hôm nay đồng dạng, tại nhiều như vậy mặt người trước như thể hiển nhiên địa biểu thị qua. Bởi vì cái gọi là có năng lực không trâu bò, như cầm y dạ hành. Cảm thụ được bên người những cái này ánh mắt của người, hấn hiện tại cũng có chút lý giải loại kia "Một đường tia lửa mang tia chớp" người tiến hóa.

Ngay tại hấn đắc ý thời điểm, chỉ nghe một thanh âm truyền đến: "Động thủ!" Đón lấy Lãnh Mặc thấy hoa mắt, "Bành" địa một tiếng bay ngược ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 67: cực nhanh chiến đấu

Lãnh Mặc đứng ngã sau lưng mấy người, mới rơi xuống mặt đất. Hấn cảm giác đầu tiên là toàn thân xương cốt dường như bị đập tán, nằm trên mặt đất không nhớ tới, thế nhưng bên người những người khác kêu sợ hãi để cho hấn nhận thức được tính nghiêm trọng của vấn đề. Nhắm mắt lại, buông ra cảm

giác, hần phát hiện mấy người ngổn ngang lộn xộn địa nằm tại chính mình xung quanh, đứng người cũng loạn cả một đoàn. Mấy đạo thân ảnh nhanh như thiểm điện, tại xung quanh mạnh mẽ đâm tới, hiển nhiên là cực nhanh chiến đội người đang tại tàn sát bừa bãi. Mà đáng sợ nhất không phải là tình huống chung quanh, mà là hần trên bụng của mình nhiều một cái hố, máu tươi đang theo tim đập, từ bên trong một cổ một cổ địa phun ra.

Cực nhanh chiến đội xác thực bắt phạm, thật ứng với vừa rồi Thích Di Phương nhắc đến câu nói kia: "Thiên hạ vô công, duy nhanh không phá. " cực nhanh chiến đội mỗi người đều tiến hóa ra tốc độ thiên phú, này vốn đã là cường đại nhất mà lại thực dụng năng lực nhất. Càng đáng quý chính là, bọn họ đi lên đoàn đội tác chiến, cộng đồng phát triển con đường. Vô luận năng lực gì, một khi hình thành quy mô ưu thế, nó cường đại trình độ tuyệt đối sẽ đảo lộn đề thăng. Điểm này đã bị binh sĩ nghiệm chứng, Ngô Thành Kiến liền đã từng nhắc đến trong bộ đội thành lập phi hành chiến đội cùng hòa điểm chiến đội.

Bất quá cực nhanh chiến đội cũng có vấn đề của mình, chính là đoàn đội phối hợp cùng chiến đấu kỹ xảo đều mười phần khiêm khuyết. Bọn họ tuy tụ tập mười mấy cái cực nhanh người, cũng hợp thành chiến đội, nhưng là công kích thì vẫn từng người tự chiến, công kích kỹ xảo cũng toàn bộ đều là cận thân vật lý công kích. Mạnh Lam đám người tuy lúc đầu hoảng loạn rồi một hồi, thế nhưng rất nhanh ổn định đầu trận tuyến. Đầu tiên phản ứng kịp, vậy mà không phải là mấy cái đội trưởng, mà là Mạnh Lam vừa thu tiểu tùy tùng Hà Ứng Chân. Tuy Lãnh Mặc không có trọn mắt nhìn, lại biết rõ theo đứa nhỏ này bắt đầu xoay người, lần lượt có sáu cái cực nhanh chiến đội người hai hai chạm vào nhau. Cực nhanh những người này tuy tốc độ rất nhanh, thân thể tổ chất lại cùng cái khác người tiến hóa không có gì khác nhau, hai người đụng vào nhau, lập tức gây xương gân gãy, té trên mặt đất đau đến lăn qua lăn lại.

Sáu người này sau khi ngã xuống đất, hội giúp nhau những người khác cũng đều hiển lộ tất cả thần thông, dựa lưng vào lấp kín tường, kết thành một cái nửa vòng tròn trận hình, ngoại vi là Cao Tú Trăn, Lý đội trưởng mang theo một đám thể chất cường hóa cùng phòng ngự dị năng người tiến hóa, Mạnh Lam cùng Dương. Trần hai vị đội trưởng mang theo những người khác trốn ở bên trong, trên mặt đất cũng bị người tiến hóa vài bộ hảo Cự Mã, cạm bẫy, lưới điện, biển lửa. Cực nhanh chiến đội không người nào vị trí đặt chân, đều trở lại chỗ cũ, đem sáu cái bị thương cũng kéo về đi thả sau lưng mình.

Lãnh Mặc từ tế số một chút, hội giúp nhau bên này ngay cả mình tổng cộng ngã xuống mười hai người. Muốn nói tổn thất, tự nhiên là cực nhanh chiến đội ít hơn. Thế nhưng hội giúp nhau tại trong thôn còn có một ngàn người, trong đó người tiến hóa có hơn hai trăm, thân có dị năng cũng có hơn một trăm người, mà cực nhanh chiến đội còn có thể đứng lên chỉ còn lại bảy người, tuyệt không lật bàn khả năng.

Mạnh Lam nhìn lướt qua tình huống hiện trường, đối với loa lớn nói: "Cực nhanh đội trưởng, chúng ta nơi này còn có một thôn làng người, người chỉ còn lại bảy. Lúc này mới giao thủ một hiệp, người lại là đánh lên, còn có cái gì có thể đắc ý? Ta xem người dị năng cũng bất quá chỉ như vậy. "

Cực nhanh vốn nội tâm bồn chồn, đã chuẩn bị đào tẩu, đám huynh đệ nhóm thương thế tốt lên, trở về tái chiến. Thế nhưng là Mạnh Lam lời này, chạm đến hần nghịch lân. Bọn họ những người này đối với tốc độ truy cầu, đã si mê đến cô chấp trình độ, sao có thể dễ dàng tha thứ người khác khinh thường năng lực của mình. Huống chi, khinh thường người của mình, còn là một cái nữ nhân, một cái có mị lực, có địa vị nữ nhân!

"Cho rằng bằng mấy người này, liền có thể ngăn cản chúng ta?" Cực nhanh ngẩng đầu lên, tay phải giơ lên, nói: "Bằng tốc độ của chúng ta, đảm nhiệm các người năng lực nhiều hơn nữa cũng vô ích. Các huynh đệ, để cho bọn họ biết lợi hại, Sát!" Cực nhanh nói qua vung tay lên, bảy người đồng thời lao ra.

"Chết!" Chiến trường bên ngoài bỗng nhiên truyền tới một thanh âm. Vọt tới một nửa cực nhanh trong lòng chấn động, đột nhiên phanh lại.

Bản thân hần tuy có thể dừng lại, sau lưng có hai cái tiểu đệ lại không có phản ứng kịp, vẫn xông về trước. Hai người này đến Cự Mã cạm bẫy lúc trước, vốn nên vượt qua đi, chột trước mắt tối sầm, một đầu ghim tại mặt đất dựng thẳng lên trên mũi nhọn.

"Móa!" Cực nhanh thấy gãy hai cái huynh đệ, quay đầu nhìn lại, nguyên lai là vừa rồi không chế Thủy Long nam nhân lại đứng lên.

Cực nhanh đối với Lãnh Mặc hết sức kiêng kỵ. Bởi vì cho dù là bọn họ cực nhanh chiến đội mười ba người cùng tiến lên, cũng không có khả năng tại trong chớp mắt giết chết hơn ba mươi người, thế nhưng Lãnh Mặc làm được. Cho nên vừa rồi lần đầu tiên tập kích, cực nhanh đầu tiên tiếp cận Lãnh Mặc, trước tiên hạ xuống độc thủ, chẳng những chọc hần một đao, còn thuận thế đưa hần đánh bay, rút đao ra tới lấy máu. Tuy Lãnh Mặc đứng ở hàng thứ hai, để cho hần tại vượt qua Mạnh Lam đám người thời điểm giảm bớt tốc độ, nhưng là dựa theo cảm giác của hần, đối phương hần là đã chịu trọng thương, lại còn hần là đại lượng không chút máu, đứng không dậy nổi mới đúng. Thế nhưng sự thật bày ở trước mắt, người này chẳng những còn có thể đứng lên, mà còn giết chết chính mình hai cái huynh đệ.

Cực nhanh vẫn còn ở kinh ngạc bên trong không có phục hồi tinh thần lại, hần mặt khác hai cái tiểu đệ đã chủ động hướng Lãnh Mặc xông lại. Lãnh Mặc neho lại hai mắt, trong miệng lại bay ra một chữ: "Chết!"

Chỉ thấy hai tay của hần nâng lên, hai cái Thủy Long từ trong lòng bàn tay chui ra, nghênh hướng hai cái đối thủ. Hai người kia thoát nhìn là chạy trốn quá nhanh, trốn tránh không kịp, bị cột nước đánh trúng, tốc độ lập tức chậm lại, đón lấy bỗng nhiên sắc mặt âm đạm, cương ở chỗ cũ. Đứng ngoài quan sát mọi người đang đang kỳ quái, bỗng nhiên hai người sau lưng quần áo cổ động, hai cái Huyết Long phân biệt từ hai người sau lưng chui đi ra, một cái lượn vòng, trở lại Lãnh Mặc bên người, quần quanh tại hai cánh tay của hần.

Này liên tiếp động tác nhìn như đơn giản, kỳ thật Lãnh Mặc chẳng những tại trong lòng diễn thử mấy lần, còn âm thầm hạ xuống độc thủ, hần trước hết để cho hai người kia đại não không chút máu, vô pháp tại chạy trốn bên trong cái biến phương hướng, sau đó dùng Thủy Long trùng kích đối phương giảm tốc độ, đợi có thể khóa chặt đối phương trái tim, không chế máu của bọn hần, chẳng những giao trái tim tạng (bản) cắn nát, càng rút ra đại lượng huyết dịch đem phía sau lưng của bọn hần cũng đảo cái nấu nhừ, cuối cùng đem huyết dịch hóa thành Huyết Long thu hồi lại.

Này liên tiếp động tác, đã muốn giết người, vừa muốn lập uy!

Lãnh Mặc quay đầu, hướng về cực nhanh cùng hần còn sót lại hai cái tiểu đệ vừa trùng mắt, há hốc mồm còn chưa nói. Cực nhanh đã cảm thấy bắp chân chuột rút, một tay cầm lấy một tiểu đệ, nói: "Chạy!" Thân hình nhaoáng một cái, đến sáu cái gãy xương huynh đệ bên người. Ba người, một người nâng lên

hai cái, nhanh như chớp tiêu thất tại trong tầm mắt.

"Phải mấy cái am hiểu điều tra huynh đệ đuổi kịp bọn họ, tốt nhất là có thể phi hành. " Mạnh Lam nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Nếu như kết xuống đại thù, phải trăm thảo trừ căn. "

"Tỷ tỷ yên tâm, ta lập tức an bài. " Cao Tú Trăn đã trải qua vừa rồi mạo hiểm, tâm thần không yên, liền "Mạnh nữ sĩ" kính xưng đều đã quên.

Mạnh Lam còn nói thêm: "Gọi người tới đem bị thương huynh đệ mang tới trong phòng, gần đây thu xếp. Hi sinh huynh đệ xem trước một chút có hay không gia thuộc người nhà, có gia thuộc người nhà trước hết để cho gia thuộc người nhà nhận lãnh thi thể, không có nhà thuộc liền hoá táng a. "

Cao Tú Trăn lập tức an bài người đi tiến hành.

Xử lý trước mắt sự tình, Mạnh Lam quay người đối với cái khác mấy cái đội trưởng nói: "Vừa rồi sự tình phát đột nhiên, cắt đứt chúng ta hội nghị. Hiện giờ tất cả đội các huynh đệ đều có tổn thương, e rằng phương diện nhân sự cũng phải điều chỉnh. Trước mắt sắc trời cũng không sớm, ta đề nghị tạm thời tạm ngưng họp, ngày mai buổi sáng tiếp tục. "

Lý đội trưởng thủ hạ chết mất hai cái thành viên trọng yếu, nghe xong lời này lập tức biểu thị đồng ý. Mặt khác hai cái đội trưởng cũng không sao cả, kỳ thật bọn họ đã là trên thực tế "Đường chủ" cùng "Trưởng lão", một buổi tối bọn họ ngược lại là đội được lên.

Mạnh Lam cũng biết ý nghĩ của bọn hắn, dứt khoát đem lời làm rõ, để cho bọn họ an tâm: "Ba vị, các người gánh đảm nhiệm Đường chủ đã là ván đã đóng thuyền, mà tất cả nhà Đường chủ lại tất nhiên gánh Nhâm trưởng lão, tương lai chúng ta các hạng quyết định, đều muốn ba vị quyết định. Bởi vậy các người trên vai trọng trách không nhẹ. Buổi tối hôm nay, ba vị cũng phải vất vả vất vả, cần nhắc một chút tất cả nhà nội bộ chức vụ an bài, suy nghĩ một chút chúng ta hội giúp nhau tương lai phát triển phương hướng. Ngày mai họp, chúng ta một chỗ thảo luận. "

Ba người địa vị, theo lý thuyết cùng Mạnh Lam cùng cấp, thế nhưng mặt đối với nữ nhân này, luôn là như cấp dưới cũng như, người ta nói một câu, bọn họ nghe một câu, hết lần này tới lần khác không có người cảm thấy trong chuyện này có vấn đề gì. Lần này cũng không ngoại lệ, ba người đội Mạnh Lam giao cho đã xong, một chỗ hành lễ, quay về từng người viện lạc đi.

Đưa mắt nhìn bọn họ đi, Mạnh Lam mới có thời gian xoay đầu lại, đối với Lãnh Mặc nói: "Ta vừa rồi gặp người bị thương. " nói qua chạy chậm vài bước đi đến Lãnh Mặc trước mặt, cúi người nghĩ búng y phục của hắn xem xét.

Lãnh Mặc dùng nước lưu nâng chính mình hướng về sau bay ra một đoạn khoảng cách, tránh đi Mạnh Lam tay, nói: "Không cần nhìn, bị thương rất nặng, thể nhưng còn có thể nhẫn. Nhanh lên trở về a, ta cần nghỉ ngơi. "

"Ta có thể dùng không gian đưa người trở về, như vậy sẽ không đụng vào miệng vết thương. " Thích Dĩ Phương chính mình đẩy xe lăn đi tới đề nghị.

"Không cần. " Lãnh Mặc không chút do dự không chấp nhận của hắn đề nghị, hỏi ngược lại: "Vừa rồi người vì cái gì không đem bọn họ đều lưu lại?"

"Ta thích giả heo ăn thịt hổ, mà không phải đánh rắn giết đầu. " Thích Dĩ Phương giải thích một chút, vừa cười nói: "Mặt khác ta xem người vừa rồi xuất hết danh tiếng rất vui vẻ, sau đó lập tức bị đánh mặt, đoán trong lòng người nhất định rất phiền muộn. Cho nên phỏng đoán người có thể sẽ nghĩ chính mình đi báo thù. Người cứ nói đi? Nếu như người chẳng muốn tự mình động thủ, ta có thể báo cho Cao Tú Trăn, sớm một chút đem bọn họ giết chết. Kỳ thật người biết, sớm một chút giết chết bọn họ vững hơn thỏa. "

Lãnh Mặc do dự một chút. Thích Dĩ Phương hỏi: "Khó có thể lựa chọn a? Cần ta cho người một chút đề nghị sao?"

Lãnh Mặc nói: "Không cần. Ta sẽ đích thân tiêu diệt bọn họ, để cho Cao Tú Trăn người cùng lấy bọn họ là được. "

Mạnh Lam vì Thích Dĩ Phương đẩy xe lăn, đi theo Lãnh Mặc sau lưng trở lại chỗ ở, Cao Tú Trăn đã mang theo "Bác sĩ" chờ ở chỗ này.

"Vị này chính là cam lộ, trị liệu dị năng, hai ngày này mới vừa vận gia nhập chúng ta. Ta đặc biệt gọi nàng vội tới Lãnh Đại Ca nhìn xem thương thế. " Cao Tú Trăn giới thiệu nói.

"Đa tạ. " Lãnh Mặc xông hai người gật gật đầu, hỏi: "Không biết cam đại phu dị năng như thế nào sử dụng?"

Cam lộ nói: "Ta có thể đem nước cái tạo thành trừ độc dịch cùng trị liệu dịch. "

Lãnh Mặc gật đầu nói: "Đang cùng năng lực của ta xứng đôi hợp. Cao đội trưởng có tâm. "

Cao Tú Trăn khách khí nói: "Điều nên làm. Chỉ là tiểu muội muội năng lực không tính cường đại, mỗi lần có thể chế tạo nước thuốc cũng không nhiều. "

"Không sao, chế tạo trị liệu nước thuốc là được. " Lãnh Mặc nói qua, tại trước mặt chậm rãi ngưng tụ ra một đoàn Thanh Thủy, nói: "Đại phu, người xem này đoàn nước quá nhiều, gọi ngừng. "

"Hảo, a, đã đủ rồi đã đủ rồi!" Cam lộ có chút ngại ngừng, đối mặt Lãnh Mặc thời điểm có chút chân tay luống cuống. Nàng duỗi ra một ngón tay, điểm tại nước đoàn bên trong, chỉ chốc lát sau đầu ngón tay toát ra bạch quang, nhuộm dần toàn bộ nước đoàn. Lãnh Mặc tay phải nâng nước đoàn, dường như giờ một cái Tiểu Nguyệt sáng.

"Trị liệu hiệu quả chỉ có thể duy trì trong chốc lát, phải nhanh một chút sử dụng. Chỉ cần bôi lên tại vết thương là được. " cam lộ cúi đầu, một bên nắm bắt

góc áo của mình, vừa nói sáng tỏ nước thuốc công năng cách dùng.

"Đa tạ cam đại phu, đa tạ cao đội trưởng. " Lãnh Mặc nói: "Mấy vị đi ra ngoài trước a, ta muốn cởi quần áo ra, không quá thuận tiện. "

Cao Tú Trăn cùng cam lộ gật đầu đi ra ngoài. Mạnh Lam do dự mà không muốn đi, Lãnh Mặc lại cường điệu một lần: "Hai người các người cũng ra ngoài chờ. "

Thích Dĩ Phương thấy Mạnh Lam bất động, vội ho một tiếng, gõ gõ xe lăn tay vịn. Mạnh Lam quyết lấy miệng đẩy hẳn ra ngoài, gài cửa lại.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 68: nghỉ ngơi lấy lại sức

Lãnh Mặc không chế thủy lưu cho mình cởi quần áo ra, nằm dài trên giường, lộ ra miệng vết thương.

Cực nhanh lúc ấy là ôm nhất kích tất sát ý nghĩ đã hạ thủ, miệng vết thương tình huống chuẩn xác địa phản ứng điểm này. Chẳng những từ bên ngoài nhìn mặt ngoài vết thương rất lớn, nội bộ cũng có nhiều chỗ cơ bắp bị chặt đứt, liền nội tạng cũng có không ít tổn thương. May mắn Lãnh Mặc trên người một mực duy trì lấy thủy lưu hộ thuẫn, tại thời khắc mấu chốt đem cực nhanh chuyển thủ hướng phía dưới giảm thấp xuống vài phần, mới đem thương thế không chế tại ổ bụng, không có thương tổn đến tim phổi cùng xương sống. Ngoại trừ chảy thủ tạo thành rõ ràng ngoại thương, Lãnh Mặc toàn thân cốt cách cũng ở đánh trúng nhiều chỗ bị hao tổn, hiện giờ chỉ có thể thông qua bên ngoài cơ thể thủy lưu tương trợ di động.

Cam lộ trị liệu nước thuốc hiệu quả không sai, tuy không là sinh tử thịt người xương trắng, thế nhưng cũng có thể xúc tiến tế bào lấy mất thương có thể thấy tốc độ sinh trưởng, chỉ là liệu thuốc bớt chút, còn chưa đủ để lấy đề cho Lãnh Mặc hoàn toàn khôi phục. May mà "Nước thuốc" cùng Lãnh Mặc "Không nước" kỹ năng có thể hoàn mỹ kết hợp, một chút cũng sẽ không lãng phí.

Đầu tiên muốn trị càng chính là bị tổn thương nội tạng. Lãnh Mặc lá gan, dạ dày, tỳ đều không có cùng trình độ tổn thương, thả tại cái khác trên thân người, thương thế như vậy đã sớm chết. May mắn Lãnh Mặc những ngày này không chút sơ xuất địa rèn luyện dị năng, đã có thể cảm giác cũng không chế chính mình dịch thể, lúc này mới có thể tại trước tiên dùng máu của mình, đem tổn hại cơ quan nội tạng cùng đứt gãy mạch máu cơ bắp toàn bộ bao lấy, tránh khỏi thương thế tiến thêm một bước chuyển biến xấu.

Lãnh Mặc mở ra miệng vết thương, trước dùng Thanh Thủy giặt sạch một lần, đem trong cơ thể tự huyết dẫn xuất, lại dùng "Nước thuốc" thấm vào cơ quan nội tạng chỗ tổn hại tế bào. Những thuốc kia nước vốn hiện ra bạch quang, vừa tiếp xúc với trong cơ thể tế bào, lập tức biến thành Thanh Thủy, đồng thời Lãnh Mặc cảm giác đến chỗ bị thương dài ra tân tế bào. Vì phòng ngừa tầng ngoài cùng da thịt đụng phải nước thuốc hội vượt lên trước khép lại, Lãnh Mặc chỉ có thể chính mình búng phần bụng da thịt, một bên cố nén đau đớn, một bên bảo trì đầu óc thanh tỉnh, gắng đạt tới đồng thời điều khiển Thanh Thủy cùng nước thuốc. Đợi nội tạng toàn bộ dài hảo, dưới người hẳn ga giường đã ướt đầm, ý thức cũng có chút mơ hồ, dứt khoát đem còn lại nước thuốc một tia ý thức rót vào trong cơ thể, song nhẹ buông tay, miệng vết thương hợp cùng một chỗ.

Nước thuốc một rót vào trong cơ thể, chẳng phân biệt được nặng nhẹ, đem tiếp xúc đến tế bào đồng thời trị liệu, liền bình thường tế bào cũng hấp thu bạch quang, trở nên hoạt tính càng mạnh. "Trách không được ta cảm thấy được thuốc này nước trị liệu hiệu quả rất mạnh, mà cam lộ chính mình lại cảm thấy tạm được, nghĩ đến những người khác sử dụng thời điểm, nước thuốc còn chưa tới đạt vết thương, liền tại cái khác tế bào trên lãng phí hết. " Lãnh Mặc một bên nhận thức nước thuốc hiệu quả, một bên dẫn đạo nước thuốc tại thể nội theo mạch máu rất nhanh vận hành, tận khả năng địa đề cao lợi dụng tỉ lệ. Làm nước thuốc hiệu lực hoàn toàn biến mất, hẳn nội tạng, mạch máu cùng trong cơ thể thần kinh đã hoàn toàn chữa trị, đứt gãy cơ bắp cũng toàn bộ tiếp, chỉ có cốt cách tổn thương cùng phần bụng mặt ngoài miệng vết thương còn không có trị liệu.

Thanh lý trong phòng vết máu nước đọng, Lãnh Mặc đem chúng khóa thành một cái thủy cầu, cách cửa sổ vắng ra, sau đó tìm một mảnh thảm che tại trên thân thể, nằm ở trên giường cao giọng nói: "Vào đi. "

Mạnh Lam mở cửa, phụ giúp Thích Dĩ Phương đi tới, thấy Lãnh Mặc nằm ở trên giường, cũng không kiêng kỵ những người khác ở đây, đi đến bên cạnh hẳn nhẹ nhàng vạch trần thảm, nhìn nhìn miệng vết thương, nội tâm căng thẳng, nói: "Không có có hiệu quả sao?"

"Không. Hiệu quả rất tốt. " Lãnh Mặc nói: "Cam đại phu nước thuốc cùng ta dị có thể phối hợp được không sai, nội tạng đã dài được rồi cốt cách cùng da thịt, chỉ cần mình nuôi là được. "

Mạnh Lam thấy thần sắc hẳn ngữ khí hơi hốt, thế nhưng theo như lời nội dung lại để mình hải hùng khiếp vía. Vừa rồi mặc dù biết thương thế của hẳn không nhẹ, lại không biết vậy mà liền nội tạng đều có tổn thương. Nghĩ đến hẳn trọng thương phía dưới còn giết chết bốn cái cực nhanh người tiến hóa, vừa lại kinh ngạc cho hẳn cường hẳn sức chiến đấu. Nàng đột nhiên cảm giác được có chút lòng chua xót, vành mắt ửng đỏ, nói: "Người cần gì phải liều mạng như vậy?"

Lãnh Mặc nói: "Không liệu đâu còn có mệnh?" Mạnh Lam nghĩ đến chính mình đi qua kinh lịch cùng bấy giờ lý tưởng, không khỏi im lặng.

Cao Tú Trăn thấy có chút nhạt nhẽo, chen lời nói: "Cam lộ năng lực sử dụng hết một lần, cần thời gian rất lâu tài năng khôi phục. E rằng ngày mai sẽ làm cho không ra lớn như vậy một đoàn nước thuốc. Chúng ta đi về nghỉ trước, buổi sáng ngày mai tới nữa nhìn người. "

Lãnh Mặc lần nữa nói tạ, Mạnh Lam đứng dậy đưa hai người bọn họ ra ngoài.

Thích Dĩ Phương thừa dịp không ai, nói: "Tốc độ tiến bộ của người nhanh như vậy, ta e rằng theo không kịp người rồi. "

Lãnh Mặc đáp: "Tiến bộ nhanh hơn nữa, cũng chỉ là năng lực của mình mạnh mẽ. Người năng lực lại yếu, muốn giết ta cũng dễ như trở bàn tay. Cái đó và dĩ năng không quan hệ, thuần túy là nhân loại bản thân quá yếu ớt. "

Thích Dĩ Phương lắc đầu, nói: "Người đối với thế giới này tràn ngập địch ý. Kỳ thật không có nhiều người như vậy muốn giết người, mỗi thời mỗi khắc đề phòng người khác, người không biết là mệt không? Người khác đều là càng cường đại càng buông lỏng, thế nhưng là người lại càng cường đại càng khản trương. Như vậy đối với chính mình không tốt, dễ dàng tâm tình tan vỡ. Vừa vặn hai ngày này dưỡng thương, thừa dịp không có việc gì, hồi ức một chút năm đó người tiếp nhận mấy cái nữ nhân thời điểm, là một loại gì tâm tình a. "

"Thời gian qua đi cảnh vật thay đổi, năm đó tâm cảnh, e rằng rốt cuộc không tìm về được. " Lãnh Mặc thở dài một hơi, lại tác động miệng vết thương, im lặng nằm trong chốc lát, nói: "Phát triển càng nhanh, binh đài càng cao, địch nhân càng mạnh. Nói cho cùng ta nguyên lai chỉ là dân chúng, đối với hiện tại này lực đực với nhau hoàn cảnh quá xa lạ. "

"Không có ai trời sinh cái gì đều biết. Tận thế hoàn cảnh ai không xa lạ gì? Người xem như thích ứng năng lực mạnh. " Thích Dĩ Phương cười nói: "Ta xem Mạnh Lam đối với người rất có ý tứ. Không bằng người thu a. Nàng thế nhưng là đối với lực đực với nhau thuần thực nhất, người muốn là đã thu phục được nàng, về sau phương diện này đều không cần quan tâm. "

"Lời này người khác nói còn có thể lý giải, người nói ra, là cái gì tâm tính?" Lãnh Mặc trở mình liếc trông mắt nói: "Ba người chúng ta người ở giữa cân đối thế nhưng là rất vi diệu. Nếu như hai chúng ta thật sự tốt hơn, người liền không lo lắng?"

"Trước kia lo lắng, hiện tại không lo lắng. Ta là người rất thủ quy củ, không gặp được người điểm mấu chốt, các người sẽ không làm thương tổn ta. " Thích Dĩ Phương khuyên nhủ: "Tỉ mỉ suy nghĩ một chút a, lớn lên không tệ, đầu óc dùng tốt, nữ nhân như vậy thế nhưng là cực phẩm, có thể ngộ nhưng không thể cầu. "

"Là khó tìm, bắt quá ta đã có. " Lãnh Mặc nói: "Người tuổi còn nhỏ, biết cái gì là nữ nhân? Cái gì là cực phẩm?"

"Ta còn hiểu biết chính xác nói. " Thích Dĩ Phương nói: "Ta còn giống như không có nói qua cho người, ta bệnh này cũng không phải là sanh ra đã có. Mười tám tuổi trước kia, nên hưởng thụ ta đều hưởng thụ qua. Khi đó ta thế nhưng là rượu nguyên chất mỹ nhân, Phi Ứng tay sai, vung tiền như rác, sống mơ mơ màng màng a! Muốn nói nhìn nữ nhân, phương diện này ta có thể làm sư phụ người. "

"Cám ơn. Lái xe sư phó, sang bên đỗ xe a ngài đây nè. Người không phải là lại trúng nàng Mị Hoặc Thuật a? Không nên a, mấy ngày nay ba người chúng ta như hình với bóng, có cái gì mờ ám, mọi người hẳn là đều thấy được mới đúng. " Lãnh Mặc dời đi chủ đề. Hẳn tin tưởng Thích Dĩ Phương gia thế bối cảnh không tầm thường, thế nhưng bởi vậy hẳn càng không dám nói chuyện, rốt cuộc một người từ khai mở xe sang trọng cầm giữ mỹ nhân, biến thành hiện tại ngồi xe lăn thủ phòng trông, chính giữa nhất định đã trải qua kịch biến, hẳn không muốn vạch trần người ta vết sẹo.

"Nếu ta lại trúng chiêu, người cũng không cần nhắc nhở ta. Dù sao ta phát hiện, chỉ cần 'Rõ ràng tâm thấy tính', Mị Hoặc Thuật căn bản không có tác dụng gì. Cuối cùng làm quyết định còn là chính chúng ta. " Thích Dĩ Phương mấy ngày nay đối với "Mị Hoặc Thuật" cũng tiến hành xâm nhập suy nghĩ, cho ra kết luận có chỗ rất độc đáo.

Mạnh Lam đưa đi khách nhân trở về, đối với Thích Dĩ Phương nói: "Nắm chặt thời gian xem người danh sách a, nhân lực tài nguyên chủ nhiệm. Ngày mai muốn xuất ra phương án, chúng ta quay về Tuyền Thành thời điểm, phải mang lên một đám cần dùng đến người. "

Thích Dĩ Phương bị hạ xuống "Lệnh đuổi khách", cũng không có cảm thấy ngoài ý muốn, nhẹ nhàng gõ xuống giường giúp đỡ, lưu lại một ý vị thâm trường ánh mắt, mình tới đối diện trong phòng chỉnh lý danh sách đi.

Mạnh Lam ngồi ở Lãnh Mặc bên người, cúi đầu, nói: "Ta vốn cảm giác mình làm được không sai. Nhưng là hôm nay, ngay tại vừa rồi, chợt phát hiện chính mình kỳ thật còn có cái khác lựa chọn. " ngừng một chút, thấy Lãnh Mặc không có động tĩnh, nàng nói tiếp: "Kỳ thật ta có thể xa chạy cao bay, không còn quay về Tuyền Thành. Gia tộc tính vật gì, hà tất ghi ở trong lòng? Bọn họ tổn thương qua ta, thế nhưng nuôi dưỡng ta, hai chúng ta rõ ràng. "

"Người quên mình còn có hai cái hải tử sao?" Lãnh Mặc một câu, đâm thẳng nội tâm của nàng sơ hở. Mạnh Lam cứng họng, thế khó xử.

"Không muốn lo trước lo sau. " Lãnh Mặc nói tiếp: "Người bước đầu tiên bước ra, sau lưng chính là vạn trượng Thâm Uyên, cũng không có khả năng tụt hậu. Dù cho người có thể buông tha cho gia tộc, vứt bỏ trọng phụ, vứt xuống hải tử, bên ngoài những người kia liền có thể buông tha người sao? Chẳng lẽ mấy ngày nay cùng người khác kết thù liền xóa bỏ sao? Người chỉ có thể từng bước một đi xuống đi, vì bên ngoài những cái kia hội viên mưu lợi ích, đồng thời để cho bọn họ vì người ngăn trở đến từ ngoại bộ công kích. "

Hắn thấy Mạnh Lam mục quang ngốc trệ, vẫn tâm thần có chút không tập trung, cũng có chút đáng thương nàng, thở dài, hỏi: "Vừa rồi Hà Ứng Chân làm thế nào để cho mấy người kia chính mình đứng tòn ? Ta lúc ấy từ từ nhắm hai mắt, cái gì cũng không thấy được. "

Mạnh Lam biết hẳn là nghĩ nói sang chuyện khác, theo ý của hẳn nói: "Cái đứa bé kia rất có năng lực, trên mặt đất huyền hóa ra tường đất, những người kia cũng không nghĩ đứng vào tường đất, lại không muốn giảm tốc độ, chỉ có thể theo tường đất phụng hướng chạy, cuối cùng tại góc rẽ đứng vào một chỗ. Có thể nghĩ đến biến ảo tường đất chiều thức ấy, đã không đơn giản. Lợi hại hơn là kia tường đất dâng lên thì cảnh tượng đủ để đánh tráo, ta lúc ấy còn tưởng rằng thật sự có một cái Dị năng giả tại đây đất tường. "

Lãnh Mặc tán thán nói: "Cái kia quỷ ảnh lão đại khẳng định càng thêm bất phàm, tận thế về sau thật sự là năng nhân bối xuất. Mấy cái cực nhanh người tiến hóa cũng coi như năng lực xuất chúng, đáng tiếc té một cái liền đem mạng nhỏ ngã không có. Năng lực mạnh, nhưng là sinh mệnh như cũ yếu ớt. "

"Yếu ớt? Vậy cũng không nhất định, ta xem ngươi mệnh liền đủ cứng. " Mạnh Lam lại nhẹ nhàng vạch trần Lãnh Mặc trên người thắm, nhìn nhìn miệng vết thương, nói: "Dù cho không có cam lộ dị năng, ngươi cũng sẽ không sao a? Ngươi tình huống hiện tại thế nào? Nằm ở trên giường là giả bộ còn là thực?"

"Tỉnh là thực a. Vừa bị thương thời điểm ta cũng có thể động, hướng chỉ hiện tại thương thế đã ổn định. Thế nhưng toàn thân khớp xương đau, hay là nằm thoải mái. " Lãnh Mặc không có đối với năng giấu diếm thương thế của mình.

"Nói như vậy, ngày mai hội nghị, ngươi thì không muốn tham gia. " Mạnh Lam hỏi dò: "Đây chính là mấy ngày qua, ta lần đầu tiên rời đi tầm mắt của ngươi, ngươi sẽ không lo lắng a?"

Lãnh Mặc thờ dài, nói: "Đương nhiên lo lắng, thế nhưng là không có biện pháp. Bị thương nặng như vậy, chỉ có thể trước chú ý trước mắt a. Ngươi bên này, ta liền đánh bạc vận khí. "

Mạnh Lam bặt miệng, nói: "Ta sẽ không làm thương tổn ngươi. Không tin được rồi. Kia ngươi muốn cái chức vụ gì? Ta giữ lại cho ngươi. "

Lãnh Mặc nói: "Ngươi cũng đừng cho ta thêm trọng trách. Ta hiện tại tự do tự tại, không muốn vì những người kia hao tâm tổn trí tư. "

Hai người nói trong chốc lát, Mạnh Lam còn muốn chuẩn bị ngày mai hội nghị, đến đối diện trong phòng cầm chút tư liệu trở về, canh giữ ở Lãnh Mặc bên cạnh vừa nhìn vừa ghi. Lãnh Mặc chính mình lại hỗn loạn địa ngủ rồi. Hẳn rất cuộc bị thương không nhẹ, thanh tĩnh thì không chế miệng vết thương xung quanh cơ bắp mạch máu, còn có thể nhìn được. Ngủ về sau thân thể khó tránh khỏi mỏi mệt, thoáng hoạt động sẽ đụng vào miệng vết thương, trong vòng một đêm không ngừng bùng tình, ngăn ngủi trong giấc ngủ cũng luôn là nhẹ giọng rên rỉ. Mạnh Lam ở một bên nhìn nhìn đau lòng, có thể lại không giúp đỡ được cái gì, chỉ có thể âm thầm roi lệ. Chút bất tri bất giác trời đã sáng choang, Chu Thu Dịch gõ cửa đi vào gọi Mạnh Lam rời giường chuẩn bị họp, thấy nàng đã tỉnh, nghiêng dựa vào bên giường, trong tay cầm lấy Lãnh Mặc một tay, bên cạnh để đó giấy bút, xem ra một đêm này cũng không có nghỉ ngơi tốt.

Thấy Chu Thu Dịch đi tới, Mạnh Lam cũng không kiêng kị, nhẹ nhàng đem Lãnh Mặc để tay quay về phía dưới, ghé vào lỗ tai hẳn nói khẽ: "Ta đi họp. Hà Ứng Chân lưu ở chỗ này chiếu cố ngươi, ngươi nghỉ ngơi thật tốt. " dứt lời cùng Chu Thu Dịch đi ra phòng đi.

Chỉ để lại Lãnh Mặc nằm ở trên giường nghỉ thần nghỉ quý: "Ta là lại trúng chiêu sao?"

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: di chuyển quân đội Tuyên Thành

Tuy được xưng "Không muốn quan tâm", thế nhưng Lãnh Mặc cũng không phải là mỗi ngày lại trên giường. Tại hội giúp nhau các đại lão chia xong bánh ngọt, hẳn chủ động tham dự Dị năng giả phát hiện huấn luyện công tác. Công việc hạng này vốn là Thích Dĩ Phương "Bộ tài nguyên nhân lực chủ nhiệm" thuộc bốn phận sự tình, Lãnh Mặc đỡ đòn "Trung bộc" danh nghĩa, thuận lý thành chương đảm nhiệm "Giáo quan" .

Hội giúp nhau hội viên nhóm, đối với "Giáo quan" tràn ngập kính nể. Trong chuyện này Lãnh Mặc chiến tích tuy làm ra trọng yếu tác dụng, thế nhưng nguyên nhân trọng yếu hơn hay là Mạnh Lam để cho Cao Tú Trần âm thầm chế tạo các loại "Truyền thuyết" . Làm Lãnh Mặc lần đầu tiên xuất hiện ở sân huấn luyện thời điểm, trong tràng hội viên nhóm lập tức thể hiện ra hai loại hoàn toàn bất đồng thái độ, một nhóm người cảnh giác địa đứng ở đằng xa, một bộ khác phận người thì cuồng nhiệt địa vây quanh. Lãnh Mặc sợ tới mức thiếu chút nữa động thủ, may mắn Hà Ứng Chân kịp thời giải thích, mới biết được những cái này vây quanh người đều là hẳn "Fans hâm mộ" .

Lãnh Mặc biểu hiện cũng không có để cho những cái này người ủng hộ thất vọng. Hẳn cho tới nay, đều cho rằng dị năng chỉ là kỹ năng nhất, cùng ca hát khiêu vũ, lái xe nấu cơm không có gì khác nhau, cũng không nên quá mức coi trọng. Đề thăng dị năng thời điểm, cũng không phải là là càng cường đại càng tốt, mà là càng thực dụng càng tốt. Đồng thời, khai phát chính mình dị năng tuy trọng yếu, thế nhưng còn muốn chú trọng khoa học kỹ thuật cùng dị năng phối hợp. Như vậy lý niệm nghe vào những cái kia dị năng cường nhân trong lỗ tai, e rằng muốn xi mũi coi thường. Thế nhưng đối với hội giúp nhau những người này mà nói, lại là giải đúng chỗ ngứa. Những người này tại nhập hội lúc trước, chỉ có thể bị người bắt nạt, cho dù là người mang dị năng người tiến hóa, cũng trải qua đối khổ lạnh lẽo sinh hoạt, có thể thấy năng lực của bọn hẳn cũng không tính cường đại. Dựa theo cùng Thích Dĩ Phương

thương lượng xong kế hoạch, Lãnh Mạc trước đối với người tiến hóa dị năng tiến hành khảo thí, dùng một đêm thời gian, vì bọn họ chế định kế hoạch huấn luyện.

Ngày thứ hai Lý, Dương, Trần Tam vị Đường chủ mang theo bộ hạ của mình rời đi, trong thôn chỉ còn lại hơn bảy mươi danh người tiến hóa, trong đó sở hữu dị năng chỉ có năm mươi danh. Người bình thường nhưng lưu lại hơn bảy trăm người, trong đó già yếu phụ nữ và trẻ em liền có 500 người.

"Mấy người này thật sự là lòng tham không đáy. " Cao Tú Trăn phàn nàn nói: "Mang đi đều là sức chiến đấu, lại đem bao phục vụ cho chúng ta. Tỷ tỷ người còn giúp lấy bọn họ nói chuyện. "

"Muội tử người đối với quân đội rõ ràng không nhiều lắm, cho nên không biết này ảo diệu bên trong. " Mạnh Lam ha ha cười cười, nói: "Tại bất kỳ xã hội nào trong, sinh sản đều là cơ sở nhất, không có ai sinh sản, liền nuôi không nổi quân đội. Ta chính là muốn thừa dịp lấy bọn họ hiện tại không nguyện ý chịu liên lụy cơ hội, đem chỗ có sinh sản loại công việc đều kéo qua. Tương lai trở lại Tuyền Thành, đem những này quân chúng đều an bài đến các ngành các nghề trên cương vị, để cho bọn họ an cư lạc nghiệp. Tại hội giúp nhau nội bộ, chúng ta liền có thể tích lũy càng cao danh vọng; tại cứ địa chính thức, liền có thể tại vô thanh vô tức đang lúc từng bước chương không quyền nói chuyện. Lúc này mới phù hợp chúng ta lúc ban đầu tư tưởng. "

"Tỷ tỷ ngài mục tiêu rõ ràng, hiện tại như vậy làm xác thực phù hợp ích lợi của chúng ta. " Cao Tú Trăn tuy tán thành Mạnh Lam thuyết pháp, vẫn nhíu mày nói: "Thế nhưng là tương lai ba cái Đường chủ binh lực bành trướng, đuôi to khó vậy, chúng ta lại xử lý như thế nào đâu này?"

Mạnh Lam nói: "Cái này muốn thể hiện đi tuần tra đội tác dụng. Tuần tra đội, có thể không phải là vì 'Tuần tra' thiết lập. Hấn trọng yếu nhất công năng, kỳ thật là đem tất cả Đường chủ thủ hạ chính là không nhân viên chiến đấu, kịp thời chuyển dời đến chúng ta Tổng đường. Hiện tại bọn họ ba nhà đại lực chiêu dụ chiến đấu nhân tài, đem dân chúng ném cho chúng ta, còn tự cho là đắc kế, sau lưng cười nhạo chúng ta Tổng đường là 'Vũ em nhà', 'Hậu cần nhà', những cái này ta cũng biết. Thế nhưng phía ngoài vật tư nhiều hơn nữa, cũng là có đếm được, chung quy có sử dụng hết một ngày. Đến lúc sau bọn họ dựa vào ai nuôi sống? Dựa vào chúng ta nuôi sống. Nhà của bọn họ hấn quyền đều tại trong tay ai? Tại chúng ta trong tay. Một đám chỉ sợ chém chém giết giết người, đánh xuống tàn sản nghiệp để cho ai tới quản lý? Để cho chúng ta quản lý. Không dùng được một năm, bọn họ cái gì kia 'Chiến đao nhà', 'Thiết thương nhà', 'Lợi búa nhà', tất cả đều phải đổi thành 'Đao đội', 'Thương đội', 'Búa đội'. Hơn nữa người chó quên, chúng ta còn muốn hướng trong quân đội xếp vào nhân tài. Đến lúc sau nếu như ba nhà muốn cướp lột đoạt quyền, còn có thể mượn quân đội chỉ áp bọn họ. "

"Nguyên lai như thế!" Cao Tú Trăn bừng tỉnh đại ngộ: "Hay là tỷ tỷ ngài mưu tính sâu xa. "

Mạnh Lam cười cười nói: "Bất quá đâu, chúng ta kế hoạch lâu dài, việc cần phải làm cũng nhiều. Tuy phía dưới ba biểu diễn tại nhà đúng hạn nộp lên trên vật tư, nhưng là chúng ta phát triển không thể toàn bộ nhờ bọn họ, lại muốn tự lực gánh sinh. Đồng thời chúng ta còn muốn phát triển lực chiến đấu của mình, tránh tương lai bị bọn họ cưỡng ép. Người ta làm một chuyện, chúng ta đồng thời làm vài món, trả giá nỗ lực muốn trở mình vài lần. Đương nhiên, hồi báo cũng là rất phong phú. "

Đón lấy hai người cùng Thích Di Phương thương thảo, đem tất cả mọi người phân thành mấy đội, phái đi ra làm các loại công tác chuẩn bị, vì tương lai hướng Tuyền Thành chuyển di chuẩn bị, cố gắng tại hai ngày bên trong xuất phát. Lưu ở Tổng đường bên trong người tuy nhiên đại bộ phận cũng không phải người tiến hóa, thế nhưng có thể lấy người bình thường thân phận, tại tận thế sống lâu như vậy, trong đó tự nhiên cũng cất giấu không ít người tài ba. Tổ chức công tác hiệu suất xa xa vượt qua mong muốn. Không được một ngày liền tổ chức lên một cái đoàn xe, còn đem các loại vật tư đều đăng ký tạo sách.

Ngày hôm sau, tất cả mọi người đúng hạn rời giường tập hợp, theo thứ tự xuất phát. Cao Tú Trăn nói: "Chúng ta nhân số quá nhiều, tiến lên chậm chạp. Một đường đến Tuyền Thành dùng thời gian lâu dài, cần tiếp tế cũng nhiều. Cái khác ba nhà sớm đi một ngày, khẳng định đem rất nhiều địa phương đều cán quét qua một lần, lưu lại cho đồ đạc của chúng ta rất ít. Trước mắt chỉ có một thôn, khẳng định không có ai đi qua. "

"Hà? Cái thôn này có cái gì chỗ đặc thù?" Mạnh Lam hỏi.

"Thôn này xem như một cái Zombie cứ điểm. Bên trong Zombie thường xuyên xuất ra đi săn qua lại dân chạy nạn. Bất quá đây không phải chỗ đặc biệt nhất. " Cao Tú Trăn nói: "Cái thôn này sở dĩ dễ trống, là vì cực nhanh chiến đội mấy người kia, ở bên trong dưỡng thương. Lãnh giáo quan nói qua, muốn đích thân báo thù. Mặt mũi này, chúng ta hội giúp nhau người đều muốn cho. Cho nên thôn này mới bảo vệ lưu lại. "

"Nguyên lai như thế. Ta vốn chỉ là muốn xả giận, không nghĩ tới chó ngáp phải ruồi, ngược lại là cho chúng ta để lại một cái điểm tiếp tế. " Lãnh Mạc cười nói: "Vậy chúng ta thẳng đến nơi này đi, đem tặng (bắn) đồ vật thanh lý sạch sẽ, nhiều tìm mấy chiếc xe, nhiều chuyển điểm vật tư. "

Thôn kia tới gần quốc lộ, giao thông thuận tiện, qua đường nhiều người. Ngoại vi phòng xá cũng bị Zombie chiếm cứ, mỗi khi có người sống sót đi ngang qua, bọn họ đều lao tới đi săn, gần một tháng qua Zombie bộ lạc ngược lại có thể miễn cưỡng sinh tồn. Thế nhưng là Zombie tụ họp ở ngoại vi, trong thôn bộ phòng xá đều là trống không, cũng không ai đi vào. Cực nhanh chiến đội người rất biết lợi dụng ưu thế của mình, bọn họ không có xúc động Zombie cảnh báo, trực tiếp chạy vào trong thôn ở lại. Ngoại vi Zombie ngược lại trở thành bọn họ thiên nhiên thủ vệ, để cho bọn họ có thể an tâm dưỡng thương.

Đương nhiên, Zombie chỉ có thể hù đến người bình thường. Đối với Lãnh Mạc mà nói, vô luận Zombie hay là cực nhanh chiến đội, đều là địch nhân, hơn nữa là nhỏ yếu địch nhân. Mạnh Lam cân nhắc đến Lãnh Mạc hành động bất tiện, vốn định an bài một số người đi tiền trạm, vì Lãnh Mạc thanh lý xuất đạo đường, thế nhưng bị Lãnh Mạc cự tuyệt.

"Các người theo ở phía sau nhìn nhìn là được. " Lãnh Mạc đã tính trước, "Bọn họ trước đánh lén, ta phòng không ngừng; ta xuất thủ trước, bọn họ sống không được. "

Hắn ngồi ở một đoàn thủy cầu trong, ở phía trước chậm rãi bình bành tiến lên, Mạnh Lam mang theo Cao Tú Trăn cùng mấy cái hộ vệ theo ở phía sau. Mấy người một đường tiến vào thôn, chuyên đi đại lộ, trên đường đi vậy mà không có một cái Zombie xuất ra. Trải qua cực nhanh chiến đội đặt chân phòng ở, Lãnh Mạc cũng không có tiến vào, mà là tiếp tục tiến lên. Thôn lớn đến không tính được, không được một giờ, mọi người dọc theo thôn chủ yếu

đường đi đi một vòng trở lại cửa thôn.

"Trên lý luận bên trong không có địch nhân rồi. " Lãnh Mặc nói: "Bất quá vẫn là muốn cẩn thận một chút, để cho nhân viên chiến đấu đi vào trước, sau đó lại trên tìm tòi đội cùng vận chuyển đội. "

"Này liền xong rồi?" Cao Tú Trăn nhìn thoáng qua Mạnh Lam, thấy nàng gật đầu, trở về an bài.

Chiến đấu đội vào phòng, phát hiện quả nhiên không có gì địch nhân rồi, tất cả Tang Thi Đồ phảng phất bị nướng qua, trở thành khô quắt tiêu bản, cực nhanh chiến đội người cũng là như thế.

"Đây là của người này năng lực mới? Cái gì nguyên lý?" Mạnh Lam hỏi.

"Không có gì nguyên lý, chính là hai ngày này lúc ngủ chung quy chú ý miệng vết thương, cho nên năng lực lại tăng cường. " Lãnh Mặc chỉ chỉ đầu của mình, nói: "Một chiều này không cần kỹ xảo, chỉ cần tinh thần lực đầy đủ, trực tiếp đem trong cơ thể của bọn họ hơi nước tất cả đều đẩy ra là được. Kết quả chính là bọn họ mất nước biến thành thây khô. "

Gần 800 người đoàn đội, vô luận làm gì cũng có thể rất nhanh hoàn thành, mấy giờ, trong đội xe gia tăng lên mấy chiếc xe, cũng nhiều rất nhiều vật tư. Những cái này vật tư vốn đầy đủ chống được Tuyền Thành, còn có thể để cho mọi người đang tìm đến công tác lúc trước duy trì cơ bản ẩm no. Bất quá ven đường gặp gỡ vấn đề cũng sâu sắc vượt ra khỏi mọi người dự liệu. Đầu tiên là cỗ xe vẫn đề, rất nhiều xe chiếc đi qua gần một tháng đề đó không dùng, xuất hiện các loại vấn đề, trên đường đi không ngừng mà kéo đi chậm tiến tốc độ, nguyên bản dự tính hai ngày đi đến lộ trình, ba ngày mới đi hơn phân nửa. Sau đó là cự ly Tuyền Thành càng gần, dân chạy nạn số lượng càng nhiều. Đại lượng người sống sót gia nhập hội giúp nhau, khiến cho đội ngũ nhân số xa xa vượt qua mong muốn, đồng thời tiêu hao cũng thành gia tăng gấp bội. Để cho người buồn rầu thì là đội ngũ quy mô mở rộng, đưa tới thể lực khắp nơi cảnh giác, vô luận là Zombie cùng Biến Dị Sinh Vật, hay là khác biệt người sống sót hoặc là quân đội, hoặc sáng hoặc tối đều tại theo dõi không lơ đoàn đội.

"Mạnh thư thư, đã có quân đội tại phụ cận qua lại, chúng ta không bằng thông qua bọn họ liên lạc ngài gia tộc, cũng tốt đạt được trợ giúp của bọn hắn, sớm ngày đến Tuyền Thành. " Cao Tú Trăn đề nghị.

Mạnh Lam trầm ngâm không có trả lời, Thích Dĩ Phương giải vây nói: "Không được. Tuyền Thành nội bộ thế lực rắc rối phức tạp. Nếu như tùy tiện liên lạc, vạn nhất bị Mạnh gia dò đầu biết, e rằng nghênh đón liền không phải tương trợ, mà là tai hoạ ngập đầu. Còn không bằng giống như bây giờ, bọn họ cũng không biết chúng ta là ai, muốn làm gì, chỉ có thể trước thử lời kéo chúng ta. "

Mạnh Lam nói: "Tiểu thích nói rất đúng. Bất quá thanh tú đạt đến nói cũng có đạo lý. Ta quyết định đi trước một bước, trực tiếp hỏi gia tộc, lấy được ủng hộ của bọn hắn. Đêm nay các người tìm một chỗ đóng quân, mấy ngày gần đây không muốn đi nữa, chỗ cũ chờ lệnh. Sau đó chúng ta thừa dịp lúc ban đêm sắc vung trộm rời khỏi đội ngũ, xe chẵn ra lẻ, chia thành tốp nhỏ lẻ vào Tuyền Thành. Việc này không nên chậm trễ, hai người các người hiện tại liền đi đem người thích hợp lựa đi ra. Ta khi về nhà, cần đủ để kinh động lực lượng của gia tộc. Đồng thời đoạn này thời gian chúng ta nơi trú quân cũng phải có năng lực tự bảo vệ mình. "

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: đi trước một bước

Mạnh Lam muốn đi, Lãnh Mặc phải đi theo, về phần tại sao "Phải đi theo", mỗi người đều có bản thân lý giải. Hà Ứng Chân cùng Chu Thu Dịch là quý ảnh chỉ định cho Mạnh Lam tùy tùng, ai cũng không dám đem bọn họ giữ lại tại trong doanh địa, tự nhiên cũng phải đi. Ngoại trừ bốn người này, còn có mười tên người tiến hóa, với tư cách là hội giúp nhau "Thanh tú cơ bắp" đạo cụ, cùng bọn họ cùng lúc xuất phát, trong đó bao gồm năm tên phi hành dị có thể tiến hóa người, cùng năm tên hóa diễm dị có thể tiến hóa người.

Cao Tú Trăn đem bảo đều đặt ở Mạnh Lam trên người, rất lo lắng an nguy của nàng, vốn định để cho nàng mang nhiều những người này, thế nhưng Tổng đường bên này nhân thủ thật sự rách rưới, nếu không phải Thích Dĩ Phương chủ động lưu lại tọa trấn, liền mười người này cũng không dám phái ra.

Sau khi trời tối, mười bốn người tại Hà Ứng Chân nguy trang dưới sự bảo vệ, lén lút địa xuất thôn, trước lạng lẽ đi ra ba bốn km, sau đó Lãnh Mặc sóng lớn một cuốn, mang theo mọi người một đường hướng bắc, phiêu lưu vài chục km, tìm một chỗ đóng trại. Ngày hôm sau sáng sớm lại là trong đầu buồn bực chạy đi, nhanh giữa trưa, đến Tuyền Thành ngoài trụ sở vậy.

Tuyền Thành vốn là cái thành phố lớn, không có tường thành quan ải, ra vào thuận tiện. Thế nhưng tận thế về sau vì khống chế nhân khẩu lưu động, quân đội kết hợp địa hình tại thành thị bên ngoài xây dựng một vòng gián dị công sự. Thành nam vốn có một mảnh đường cao tốc, hiện tại bị cải tạo thành đơn sơ tường thành, chỉ chứa mấy cái "Công tò vò", phân biệt cho bất đồng thân phận người ra vào. Phụ trách thân phận đăng ký kia cái "Cửa thành", xếp

hàng một cái hàng dài.

Lãnh Mặc mang theo mọi người xa xa dừng lại, nói: "Ta đi trước hỏi thăm một chút tình huống, các người ở chỗ này chờ tin tức ta. " nói xong một đường chạy chậm, hướng cửa thành đi đến. Hẳn cái gọi là chạy bộ, kỳ thật hay là dùng nước sóng phụ giúp chính mình bước tới, bất quá tứ chi phối hợp với làm cái động tác, hiển lộ chẳng phải rêu rao.

Đi đến cửa thành phụ cận, mới phát hiện Tuyền Thành quản lý càng thêm tỉ mỉ quy phạm, cũng càng nhân tính hóa. Vùng này tổng cộng có ba cái cửa thành, trong đó xếp hàng dài nhất, là tiếp đãi lần đầu vào thành, lại có vật tư cỗ xe đoàn đội hoặc cá nhân; bên cạnh còn có một cái cửa thành, chuyên môn cầm đầu lần vào thành, không có vật tư cá nhân làm đăng ký đồng phát thả chứng minh thân phận; cái cuối cùng cửa thành rồi đi xa hơn một chút chút, là vì đã có chứng minh thân phận người chuẩn bị.

Lãnh Mặc đang muốn người nghe ngóng một chút tình huống, bỗng nhiên cảm giác có người tới gần, nhìn lại, trước mắt một mảnh trắng trải, lại tỉ mỉ cảm giác một chút, cười nói: "Phương Triết. Còn là các người cước trình nhanh. "

Màn sáng lóe lên, Phương Triết mang theo kia cái có thể phóng ra vòng bảo hộ tiểu cô nương xuất hiện ở trước mắt. Tiểu cô nương quyết lấy miệng, Phương Triết ở một bên khuyên nhủ: "Lãnh ca luôn luôn rất cảnh giác, người không thể gạt được hắn. " lại cho Lãnh Mặc giới thiệu nói: "Đây là Viên Tĩnh như, có chút bướng bỉnh. "

Viên Tĩnh như một bên vụng trộm bóp Phương Triết sau lưng (*hậu vệ), một bên cùng Lãnh Mặc chào hỏi nói: "Lãnh ca ngài khỏe. "

Lãnh Mặc gật đầu nói: "Mấy ngày nay ta đều cùng tiểu thích cùng một chỗ, đối với tiểu Viên năng lực có nghe thấy. Các người gặp qua Khương Bạch Lộ sao?"

"Không có. " Phương Triết biết Lãnh Mặc để ý nhất chính là ai, an ủi: "Mấy người chúng ta một đường đổi xe, đi được nhanh. Các nàng hẳn là tôi không được nhanh như vậy. "

Lãnh Mặc có chút thất vọng, vẫn mỉm cười nói: "Cùng ta cùng đi còn có mười mấy người, các người đi theo ta, một chỗ giới thiệu tình huống. "

Trở lại Mạnh Lam đám người bên người, Lãnh Mặc cho hai bên đều làm giới thiệu, Mạnh Lam hỏi trước: "Con của ta thế nào?"

"Đưa đến trong nhà người đi. " Phương Triết nói: "Mạnh Tướng Quân đã tiếp kiến chúng ta, hỏi mấy câu, sau đó chúng ta liền ra. "

Viên Tĩnh như bổ sung: "Hắn hỏi chúng ta có nguyện ý hay không gia nhập, chúng ta cầm bắt định chủ ý, nghĩ đợi các người đã tới lại nói, hắn liền đem chúng ta đưa ra. "

"Hiện tại con của ta ở nơi nào, các người biết không?" Mạnh Lam lại hỏi.

"Không biết, đã bị đưa đến. " Phương Triết nói: "Chúng ta ra nhà của người biệt thự về sau, sẽ không lại đi vào. Mấy ngày nay ta cùng tĩnh như ở cửa thành trông coi, tiểu Hàn bọn họ tại nhà của người khu biệt thự phụ cận nằm vùng, thế nhưng mục đích là vì đợi Lãnh ca, cho nên lại không có quan tâm người cái đứa bé kia hướng đi. "

Lãnh Mặc hỏi: "Hải tử hướng đi, đơn giản là bị đưa đi bồi dưỡng, hoặc là đưa đến phụ thân hắn chỗ đó. Người về đến nhà, tự nhiên sẽ biết. Có vấn đề gì?"

"Nếu như bị đưa đến trượng phu của ta trong tay, chúng ta liền ít đi một trương bài. " Mạnh Lam buồn rầu nói: "Ta cùng trượng phu quan hệ, người cũng biết. Chính trị hôn nhân, không có gì cảm tình, đều là hai gia tộc lợi ích gút mắc. Hải tử nếu như tại trượng phu của ta trong tay, nói rõ tại hai nhà liên hợp, Từ gia ở vào chủ đạo địa vị, mà ta Mạnh gia chỉ là nước phụ thuộc. "

"Người quá lo lắng. " Lãnh Mặc nói: "Trước kia người không ở, hải tử phải đi theo phụ thân. Hiện tại người trở về, hải tử hội 'Nguyện ý' đi theo người. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là người có thể nhìn thấy hải tử. Có hội giúp nhau lực lượng, cộng thêm người cái đứa bé kia dị năng, cho dù người là Mạnh gia trước kia là Từ gia nước phụ thuộc, về sau cũng sẽ phân lại áp bọn họ một đầu. "

"Ai!" Mạnh Lam thở dài nói: "Hiện tại cũng không biết gia tộc bọn ta thực lực còn thừa lại ít nhiều. Vạn nhất cộng thêm những cái này, cũng không thể nắm giữ chủ động..."

"Không muốn quá bi quan. Mạnh gia khó có thể nhanh chóng quật khởi, nhưng là Từ gia có thể khoanh khắc bị diệt. " Lãnh Mặc nheo lại mắt "Cổ vũ" nói.

"Lãnh ca, người đã nói muốn dùng lý tính chừng không năng lực, không thể bị dị có thể khống chế dục vọng. " Phương Triết thấp giọng nhắc nhở.

"A, là ha. " Lãnh Mặc như ở trong mộng mới tỉnh, nghiêm túc nói: "Khả năng gần nhất sát lực quá nặng đi, ta sẽ điều chỉnh tâm tính. "

"Ta có thể cái gì cũng không có làm. " Mạnh Lam đột ngột giải thích, để cho mọi người mặc danh kỳ diệu, chỉ có Lãnh Mặc biết, chính mình vừa rồi xác thực lại tại hoài nghi nàng.

Hiểu được tình huống căn bản, Mạnh Lam cảm giác mình có thể quang minh chính đại về nhà, bởi vì Mạnh gia tình cảnh không tốt, vừa vặn cần nàng con cò này, lại còn nhất định sẽ bảo hộ nàng. Lãnh Mặc vốn không muốn cùng gia tộc của nàng lôi kéo quá sâu, ý định đi theo Phương Triết quay về bọn họ nơi đặt chân, một chỗ chờ đợi Khương Bạch Lộ đám người. Nhưng đến Mạnh gia chỗ khu biệt thự bên ngoài, Mạnh Lam kéo lại hắn.

"Chúng ta bước tiếp theo, muốn ở trong thành xây dựng hội giúp nhau cứ đi, thế nhưng là mười vị Dị năng giả muốn gia nhập quân đội, một lát không có khả năng là tự nhiên do thời gian. Người ở đây tay quá ít, không có lý khai người. " Mạnh Lam cầm lấy Lãnh Mặc tay, khẩn cầu: "Mang theo bằng hữu của người, một chỗ giúp ta một chút được không nào? Đợi bạn gái của người tới, ta liền thả người đi. "

Lãnh Mặc do dự trong chốc lát, nói: "Hào. Ta sẽ giúp đỡ tiểu thích đứng ở chỗ này ở chân. Người đi nhanh về nhanh, chúng ta ở chỗ này chờ. "

Mạnh Lam vui vẻ cười cười, mang theo hai cái tùy tùng cùng mười tên Dị năng giả đi vào khu biệt thự.

Phương Triết đứng ngoài quan sát hai người biểu tình, thầm nghĩ: "Lãnh ca người này tiến công chiếm đóng tốc độ cũng quá nhanh, thế nhưng là đừng quên phía trước mấy cái còn không có nên chắc chắn nha. Nhiều nữ nhân, tương lai có người đau đầu. "

Lãnh Mặc đưa mắt nhìn Mạnh Lam rời đi, quay đầu lại thấy được Phương Triết quái dị biểu tình, lại nhìn xem vừa mới hội họp Hàn Học Lâm đám người, nói: "Chớ suy nghĩ lung tung. Ta nói một chút tình huống hiện tại. " đón lấy đem Mạnh Lam dị năng cùng hội giúp nhau tình huống cho mọi người thông báo một lần. Tới rồi nói ra: "Ta vốn ý định, đợi lát nữa họp Khương Bạch Lộ, sẽ lên đường Bắc thượng. Thế nhưng vừa rồi nếu như đã đáp ứng nàng, kia phải nắm chặt thời gian đem hội giúp nhau dàn xếp xuống a. "

Phương Triết có chút không yên lòng, tựa hồ muốn nói lại thôi. Lãnh Mặc chú ý tới hần khác thường, hỏi: "Có chuyện gì nói thẳng. "

"Lãnh ca, ta... Ta sao, không... Không muốn đi kinh đô. " Phương Triết ấp a ấp úng nói.

"Hả?" Lãnh Mặc xác thực không nghĩ tới Phương Triết sẽ có rời khỏi đội ngũ ý nghĩ.

"Ta chính là Tuyền Thành người địa phương, lần này trở về, phát hiện nguyên lai nhà đã không có. Ta trước kia không có gánh nặng trên người, đi chỗ nào đều không sao cả. " Phương Triết nếu như đã mở miệng, cũng cũng không do dự nữa, dặt Viên Tĩnh như tay, nói: "Hiện tại ta có bạn gái, không muốn lại bốn phía đi. "

"Hào. " Lãnh Mặc gật gật đầu, vừa nhìn về phía Hàn Học Lâm đám người, "Các người đâu này?"

"Lão đại, ta cảm thấy được Tuyền Thành nơi này liên rất tốt. " Hàn Học Lâm cúi đầu nói.

"Lão đại, là như thế này. Chúng ta tuổi còn nhỏ, cũng không có gì kiến thức. Ngài nếu có ý kiến gì, ngài nói, chúng ta đang nghe. " Tần Ngọc Tuyền sợ Lãnh Mặc mất hứng, nhanh chóng giảng hòa.

Lãnh Mặc mỉm cười, nói: "Không quan hệ. Các người cùng ta không đồng nhất, đều là người địa phương. Tuyền Thành cũng là nơi tốt. Các người muốn đề lại, ta cảm thấy được quyết định này rất hợp lý. "

Mọi người thấy hần đồng ý, đều nhẹ nhõm hạ xuống. Lãnh Mặc hỏi tiếp: "Các người đối với kế tiếp sinh hoạt, có quy hoạch sao?"

Phương Triết nói: "Còn không có. Bất quá chúng ta nghe nói dân gian có rất nhiều người tiến hóa tổ chức chiến đội, bọn họ đều là dựa vào ra khỏi thành sưu tập vật tư sinh hoạt. Ta ý định mình cũng đi thử một chút, hoặc là tìm một cái chiến đội gia nhập. "

Lãnh Mặc nói: "Các người có ý nghĩ của mình rất tốt. Bất quá ta cũng nói một chút đề nghị của mình. Phía ngoài vật tư chung quy có sử dụng hết một ngày, dân chúng nếu muốn sống sót, lại muốn khôi phục công nghiệp nông nghiệp. Điểm này, ta tại hội giúp nhau thời điểm, đã cùng bọn họ đạt thành chung nhận thức. Các người nếu có tâm đập trên một mảnh thuyền lớn, có thể đi tìm Thích Dĩ Phương. Hần người này tuy tàn tật, thế nhưng các phương diện tố chất cũng không tệ, sẽ không thiệt thòi đợi các người. Nhớ kỹ, chỉ có thể tìm Thích Dĩ Phương, không muốn trực tiếp tìm hội giúp nhau, nhất là không thể đập trên Mạnh Lam này tuyến. Bằng không bị người bán, cũng đừng trách ta không có nhắc nhở các người ah. "

Phương Triết vẫn không trả lời, Viên Tĩnh như liên tục gật đầu: "Hào hảo hảo! Ta cũng hiểu được tiểu thích người này tin cậy. Tuy không quá nói chuyện tình yêu, thế nhưng tối thiểu không hại người. " nàng vỗ Phương Triết bờ vai, nói: "Nghe thấy không có. Người lão đại để cho người nương nhờ ta lão đại. Người yên tâm, ta cũng là tiểu thích thủ hạ chính là nguyên lão, tương lai ta bảo kê người. " đón lấy một tay hào khí địa đảo qua Hàn Học Lâm đám người, nói: "Các người vậy thì, tỷ tỷ ta đều tráo các người ah. "

Lãnh Mặc cười nói: "Được rồi chuyện của các người cũng nói đã xong. Giới thiệu cho ta một chút Tuyền Thành tình huống a. Gần nhất có cái gì mới lạ sự tình? Nơi này có những ai thế lực? Đóng quân ở chỗ nào? Dân chúng sinh hoạt là cái gì trình độ?"

Phương Triết nói: "Lãnh ca, thật sự là đừng nói, mấy ngày nay chúng ta thật là có phát hiện mới. Đã nói kia Zombie a. Tuyền Thành chính thức đã có kết quả nghiên cứu, nói vật kia chỉ là biến dị, cũng không có có ý thức thi thể bất đồng. Chính thức căn cứ bọn họ hút máu đặc điểm nổi lên cái danh tự, gọi 'Huyết tộc' . Vô luận là Zombie người, hay là Zombie mèo, Zombie chó, tang Thi Sơn dê, đều là Huyết tộc. Căn cứ trước mắt tin tức, chỉ có động vật có vú hội biến dị thành Huyết tộc, cái gì bò sát a, lưỡng thê a, chim a, cá a, cũng sẽ không biến. "

Lãnh Mặc nghe xong chính thức thuyết pháp, hồi ức một chút, gật đầu nói: "Có đạo lý, cùng chúng ta lúc trước quan sát kết quả hoàn toàn ăn khớp. Còn có đừng sao?"

Phương Triết nói: "Ta chủ yếu liên chú ý điểm này, cái khác tiểu Tần rõ ràng nhất. "

Tần Ngọc Tuyền thấy Lãnh Mặc nhìn qua, không cong lòng ngực, Thanh Thanh cuống họng, nói: "Muốn nói trong thành thế lực, có thể vào ngài pháp nhãn, cũng chính là ba đại bang hội..."

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71: mới phát thể lực

"Ba đại bang hội, theo thứ tự là Bang Đầu Búa, phụ nữ sẽ cùng Nghĩa Khí Đường. " Tần Ngọc Tuyền nắm chặt lấy ngón tay giới thiệu nói:

"Bang Đầu Búa thanh danh không tốt lắm, thế nhưng người đông thể mạnh, tổng nhân số có thể cùng quân đội sánh vai. Nếu như đem quân đội nội bộ tất cả cái thể lực hủy đi phân ra tới tương đối, từng cái thể lực người tiến hóa số lượng, đều so ra kém Bang Đầu Búa. Bọn họ hiện tại chiếm đoạt thành Bắc Đại khu vực, có thể nói là danh xứng với thực Tuyền Thành dân gian đệ thể lực lớn nhất. "

"Phụ nữ sẽ là một ít nữ tính người tiến hóa tổ chức. Nữ nhân này nha, xã hội bây giờ địa vị ngài cũng biết. Hai cực phân hoá nghiêm trọng. Có người tiến hóa cao cao tại thượng, có lại liền bán thịt đều không ai muốn, chỉ có thể làm pháo hôi. Đây phụ nữ hội chính là nhận thức chuẩn điểm này, đoàn kết rất nhiều già yếu phụ nữ và trẻ em. Nhân số phương diện, phụ nữ hội khả năng so với Bang Đầu Búa còn thêm một ít, thế nhưng sức chiến đấu có thể xấu. Trước mắt bọn họ chủ yếu tập trung ở thành đông, nghe nói bởi vì thường xuyên chịu Bang Đầu Búa khi dễ, vẫn muốn hướng đông mở rộng, dời đến Vân Hồ thành phố. "

"Nghĩa Khí Đường nhân số so với trước hai cái bang hội ít hơn nhiều, nhưng là bọn họ có mấy cái hung ác nhân vật, cao đoạn chiến lực chiếm ưu thế, cho nên cũng không ai dám trêu chọc bọn họ. Muốn gia nhập Nghĩa Khí Đường rất khó, không những mình phải có thực lực nhất định, còn muốn thông qua một đoạn thời gian khảo hạch kỳ. Mấy ngày qua, bọn họ mỗi gia tăng một cái thành viên chính thức, cũng có thể trở thành một mảnh tin tức. Bởi vì nhân số ít, địa bàn của bọn họ cũng nhỏ, chỉ ở đông nam chiếm hai cái cư xá. Bất quá hai cái này cư xá được xưng Tuyền Thành 'An toàn nhất, công bình nhất' địa phương, là dân chúng cõi yên vui. "

Lãnh Mặc nghe đến đó, gật gật đầu, đối với Tần Ngọc Tuyền tin tức biểu thị thỏa mãn. Tần Ngọc Tuyền chịu cổ vũ, càng thêm tích cực, nói: "Còn có hai cái kỳ quái tổ chức, tại đây tận thể trong được cho hiếm thấy. "

"Đệ một tổ chức, chính là lão đại người dẫn đầu xây dựng 'Tĩnh Hòa tiểu đội'. Tôn chỉ của bọn họ chính là hai điểm, một là cam đoan văn minh truyền thừa, hai là thuận tay tương trợ tất cả người sống sót. Bất quá đầu, Tĩnh Hòa tiểu đội không có cố định tổ chức cùng đội viên, bất cứ người nào, cũng có thể nói mình là 'Tĩnh Hòa truyền nhân'. "

Lãnh Mặc nhăn cau mày, nói: "Nói như vậy, nếu có người đập vào 'Tĩnh Hòa tiểu đội' cờ hiệu làm chuyện xấu, chẳng phải là bại phôi thanh danh của chúng ta?"

"Lão đại ngài thật sự là ánh mắt độc đáo, điểm ra vấn đề nói trúng tim đen. " Tần Ngọc Tuyền lấy lòng một câu, giải thích nói: "Mặc dù không có cố định thành viên, thế nhưng có nhận thức chi sĩ tự phát đã thành lập 'Trừ gian đội'. Vô luận là ai, chỉ cần dám đánh lấy 'Tĩnh Hòa' cờ hiệu làm chuyện xấu, đều muốn lọt vào truy sát, hơn nữa là không chết không thôi. Vô luận là quân đội, hay là ba đại bang hội, đều có người công khai thanh minh chính mình là 'Trừ gian đội' thành viên. Bởi vậy tại Tuyền Thành trong phạm vi, 'Tĩnh Hòa' tuyệt đối là 'Thành tín hữu hảo' từ đồng nghĩa. Đừng nói những cái kia nghĩ làm ác người, chính là cảm giác mình tu dưỡng chưa đủ, đều chỉ có thể nói chính mình tuân theo 'Tĩnh Hòa' hành vi chuẩn tắc, mà không dám nói chính mình chính là 'Tĩnh Hòa' người. "

"Ừ. " Lãnh Mặc biểu thị tán thành, nói: "Mặc dù có điểm uốn cong thành thẳng, thế nhưng bảo vệ một cái nhãn hiệu, nên dùng thái độ như vậy cùng thủ đoạn. Khác một tổ chức lại là chuyện gì xảy ra?"

Tần Ngọc Tuyền cười nói: "Cái tổ chức kia càng có ý tứ. Gọi 'Cật Hóa Liên Minh'. Bọn họ chiếm vùng ngoại thành một cái sơn trang, bình thường cũng không sưu tập vật tư, cũng không rõ lý Huyết tộc, còn không thu phí bảo hộ, mà là chuyên môn nghiên cứu 'Ăn'. Bọn họ công việc hàng ngày, chính là đi ra ngoài đi săn, chính mình trồng rau, sau đó trở về nấu cơm. Khoan hãy nói, thực để cho bọn họ nghiên cứu ra tới không ít đồ vật, liền quân đội cũng phải cùng bọn họ hợp tác. Hiện tại có rất nhiều dân gian tiểu chiến đội, phải dựa vào liệp sát Biến Dị Sinh Vật, đến bọn họ chỗ đó đổi ăn. "

Lãnh Mặc nói: "Cái này tổ chức, mới là Tuyền Thành trọng yếu nhất dân gian tổ chức. Những cái kia dựa vào thu phí bảo hộ bang hội không hề có tiềm lực, sớm muộn gì giải tán. Ta trước khi rời đi, nhất định phải đi bọn họ sơn trang nhìn một cái. "

Tần Ngọc Tuyền đang muốn đón lấy giới thiệu Tuyền Thành dân sinh tình huống, Mạnh Lam mang theo hội giúp nhau mọi người, mặt lạnh lấy từ khu biệt thự bên trong đi ra.

"Làm sao vậy? Lão gia tử nghĩ hái quả đào?" Lãnh Mặc hỏi.

"Không có. " Mạnh Lam trì hoãn khẩu khí, nói: "Hội giúp nhau sự tình không có vấn đề, đều ở trong khống chế. "

"Vậy người con mắt lớn trừng ai đó?" Lãnh Mặc cười nói.

"Ta chính là tức giận. Con của ta trở về, không ai đi hỏi một câu, trực tiếp đưa đến hấn ba ba chỗ đó. Nay đều bao nhiêu ngày rồi, trong nhà không có ai biết hấn năng lực!" Mạnh Lam hít một hơi, oán hận mà nói: "Như vậy gia tộc, nên tuyệt diệt. "

"Nói đúng. Có muốn hay không ta hiện tại để cho bọn họ nhân gian bốc hơi?" Lãnh Mặc cố ý hỏi.

"Hừ!" Mạnh Lam xinh đẹp vênh mặt lên, nói: "Không cần người nhắc nhở, bọn họ còn hữu dụng. Bọn họ cho hội giúp nhau phê một tòa ký túc xá, chúng ta bây giờ đi đón thu. "

Một đại bang người đi theo Mạnh Lam đi đến chỉ định ký túc xá trước, Mạnh gia hai cái cấp dưới đã chờ ở chỗ này, một cái trong đó tư thế hiên ngang nữ nhân, mặc một thân âu phục, chào đón một bước, cúi cái cung, nói: "Mạnh nữ sĩ, chúng ta đã đón đến thủ trưởng thông báo, từ giờ trở đi tòa nhà này chính là ngài cá nhân tài sản. Ta là Hồng tươi đẹp thực, là thủ trưởng phái tới tương trợ ngài thư ký. " nàng chỉ chỉ sau lưng quân trang nam tử, nói: "Vị này chính là thủ trưởng phái tới bảo tiêu, thạch bày. Năng lực là chế tạo tảng đá khô lồi. " làm xong giới thiệu, nàng lập tức lấy ra tấm vé giấy, nói: "Thỉnh ở chỗ này ký tên, vì tòa nhà này thuộc sở hữu quyền lập hồ sơ. "

Đội Mạnh Lam ký chữ, Hồng tươi đẹp thực lưu lại một trương, đem cái khác mấy Trương Đệ cho Hà Ứng Chân, nói: "Đem cái này đưa đến tài nguyên bộ. "

"Lấy về!" Mạnh Lam trầm giọng nói: "Chính mình đưa. Người nơi này người chỉ huy bất động. "

Hồng tươi đẹp thực sắc mặt cứng đờ, tiếp nhận Hà Ứng Chân lần lượt trở về văn bản tài liệu, ngượng ngùng nói: "Vâng. Mạnh nữ sĩ, ta mạng ngài tiến vào làm quen một chút hoàn cảnh a. "

Tòa nhà này cũng không cao, từ bên ngoài nhìn hấn là tương đối cũ kỹ kiến trúc, bất quá sau khi đi vào ngược lại là có khác Động Thiên. Hồng tươi đẹp thực đi theo Mạnh Lam sau lưng giới thiệu nói: "Lầu này vốn là kiểu cũ ký túc xá, về sau bởi vì đơn vị thay đổi chế độ xã hội, với tư cách là tài sản cố định chia cho xí nghiệp, một mực ở vào cho thuê trạng thái. Trong đó có một bộ phận thuê cải trang thành mau lẹ tửu điểm, rất thích hợp cư trú. Một bộ khác phận với tư cách là khu làm việc vực, nguyên bộ phương tiện cũng rất đầy đủ. Tòa nhà này là lão thủ trưởng căn cứ ngài tình huống, đặc biệt chọn lựa. "

"Hào. Phụ thân có tâm. " Mạnh Lam dường như tại cảm tạ một ngoại nhân. Nàng không để ý đến bên người hai cái người mới, mà là đối với Lãnh Mặc nói: "Người mang theo Hà Ứng Chân đem toàn bộ khu làm việc đều đi một lần. " sau đó đối với mười tên hội giúp nhau người tiến hóa nói: "Chúng ta đi khu dừng chân nhìn xem. Tuy các người rất nhanh muốn đi binh sĩ báo danh, thế nhưng ở chỗ này, lại muốn có vị trí của các người. "

Lãnh Mặc không chỉ mang đi Hà Ứng Chân, Phương Triết đám người cũng đi theo rồi đi, đội Ngũ Thiếu một nửa người, trong hành lang trông trải hơn nhiều.

"Mạnh nữ sĩ, xin thứ cho ta nói thẳng, nếu như bọn họ cũng không phải ngài thuộc hạ, lại muốn bảo trì chút cự ly. " Hồng tươi đẹp thực đội Lãnh Mặc đi rồi, đề nghị.

"Người là theo đạo ta sao? Lấy thân phận gì?" Mạnh Lam nhìn chằm chằm Hồng thư ký, thẳng đến chằm chằm được nàng mục quang lấp lánh, mới nói: "Hồng thư ký, ta nghe nói qua sự tích của người, rất tốt. Bất quá người vừa đến chỗ của ta, hay là nhìn nhiều nhiều nghe ít nói chuyện. " nói xong đi hai bước, bỗng nhiên dừng lại, tại Hồng tươi đẹp thực ánh mắt kinh ngạc, lại tiếp cận ánh mắt của nàng, nói: "Người bị phản công đến thủ hạ ta, bây giờ là thư ký của ta, nhớ kỹ thân phận của mình. "

Hồng tươi đẹp thực trong lòng chấn động, liền vội cúi đầu, nói: "Minh bạch. Mạnh nữ sĩ thỉnh bên này đi. " nàng biết Mạnh Lam tại cho mình dưới Mã Uy, thế nhưng không có biểu hiện ra cái gì bất mãn.

Từ khu dừng chân dạo qua một vòng xuất ra, Mạnh Lam đã cho mười tên người tiến hóa phân phối xong gian phòng. Trở lại lầu một đại sảnh, Lãnh Mặc đã chờ ở chỗ này.

"Phòng ở không sai. " Lãnh Mặc cười nói. Hấn và Phương Triết hai người, một cái nhìn kết cấu, một cái nhìn thiết bị, đã sớm đem cả lầu tìm tòi một lần, xác định nơi này không có che dấu cái gì "Cơ quan".

"Mặc dù có trụ sở, thế nhưng không đủ để an bài tốt chúng ta tất cả hội viên. " Mạnh Lam cũng không kiêng kị chính mình hai cái bộ hạ mới, cũng không có yêu cầu Lãnh Mặc người lánh tránh, "Hai ngày này ta sẽ cho bọn họ tìm một ít cương vị, đội ta 48 tiếng đồng hồ, cho người một cái cương vị danh sách, liền có thể đem nhiều binh sĩ lần lượt nhận về. "

"Ta không vội. Người không cần cho mình áp lực quá lớn. " Lãnh Mặc nói: "Nếu như các người dàn xếp tốt, ta cùng lão các huynh đệ một chỗ ở, đi trước một bước. "

"Ta đưa người. " Mạnh Lam cũng không có giữ lại, đem bọn họ đưa tới cửa.

Đang muốn ly khai, một chiếc xe ngừng ở trước mặt mọi người, bên trong dưới tới một người tuổi còn trẻ, đưa lên một trương thiệp mời, nói: "Từ Công Tử nghe nói phu nhân đã trở về, đêm nay tại 'Thuần vận lầu' thiết yến. Thỉnh phu nhân và các vị ân nhân nhất định phải rất hân hạnh được đón tiếp. "

Mạnh Lam tiếp nhận thiệp mời, người trẻ tuổi lại rút ra một cái khác trương, hai tay đưa tới Lãnh Mặc trước mặt.

"Hạo mặt trời có thể hay không dự họp?" Mạnh Lam hỏi.

"Phu nhân thật vất vả trở về, Tiểu Thiếu Gia đương nhiên muốn gặp mẫu thân." người trẻ tuổi cùng cười nói.

"Biết. Nếu như ta không nhìn thấy nhi tử, các người biết hậu quả." Mạnh Lam vung tay lên, "Người đi đi."

Người tuổi trẻ kia xông Mạnh Lam gật gật đầu, lại không có lập tức đi, mà là quay người nhìn nhìn Lãnh Mặc mỉm cười nói: "Không biết mấy vị ân nhân..."

"Nhất định đúng giờ dự họp. Xin yên tâm." Lãnh Mặc khách khí địa mỉm cười nói.

Người trẻ tuổi đạt được chuẩn xác trả lời, mới hành cá lễ, trở lại trên xe, nhanh như chớp lái đi.

"Kế hoạch có biến, chúng ta cần phải nắm chặt thời gian." Mạnh Lam đối với Hồng tươi đẹp thực vẫy tay một cái, nói: "Đối phương biết ta đã trở về, liền rất có thể biết hội giúp nhau tồn tại, đồng thời biết ta cùng hội giúp nhau quan hệ. Người mang mười người kia lập tức đi binh sĩ báo danh, sau đó an bài người đi thông báo hội giúp nhau Tổng đường lập tức lên đường, đi đến Tuyền Thành. Đã chậm chỉ sợ sẽ có người thừa dịp bọn họ chưa chuẩn bị, phái người đánh lên." Hồng tươi đẹp thực không nói hai lời, lập tức chấp hành.

Mạnh Lam rồi hướng Lãnh Mặc nói: "Buổi tối tình huống rất khó đoán trước. Nếu như Từ gia không chịu thả con của ta trở về, chỉ sợ cũng muốn động thủ. Ta ý định mang người cùng Chu Thu Dịch hai người tiến vào. Những người khác không nên vào hội trường, ở bên ngoài chờ, một khi động thủ, có thể nội ứng ngoại hợp."

Lãnh Mặc không có dị nghị, những người khác tự nhiên tuân mệnh.

Trở lại Phương Triết trụ sở, Lãnh Mặc thay đổi thân Tây phục, Phương Triết đám người không cần tiến hội trường, vẫn mặc y phục tác chiến. Năm giờ đồng hồ Mạnh Lam xe đến bọn họ dưới lầu, tiếp Lãnh Mặc thẳng đến hội trường, Phương Triết đám người mở ra một cỗ xe thương vụ theo ở phía sau.

Mạnh Lam trong xe chỉ có bốn người, thạch bày lái xe, Chu Thu Dịch ngồi ở hàng phía trước, Mạnh Lam cùng Lãnh Mặc ngồi ở phía sau.

"Trọng phu của ta gọi Từ Vĩ Tinh, nhi tử gọi Từ Hạo Dương, nữ nhi gọi từ uyển linh." Mạnh Lam không biết tại sao, giới thiệu lên gia đình của mình tình huống.

"Ta biết, đã từ Ngô trung đội trưởng chỗ đó nghe ngóng." Lãnh Mặc nói.

"Ta chưa từng có thích qua Từ Vĩ Tinh, chính là bị buộc gả cho hắn mà thôi. Từ sinh ra hạo mặt trời, chúng ta liền bắt đầu ở riêng." Mạnh Lam trọng âm rơi vào "Ở riêng" cái từ này, sau đó trừng to mắt, nhìn chằm chằm Lãnh Mặc.

"Khục khục..." Lãnh Mặc ho khan hai tiếng, thầm nghĩ "Tin tức lượng thật lớn a!"

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: tiệc không hảo tiệc

Nam nhân đều là trời sinh thợ săn cùng nhà thám hiểm. Nữ nhân càng khó có thể hàng phục, nam nhân chinh phục dục vọng lại càng mạnh mẽ; nữ bí mật của người càng nhiều, nam nhân hứng thú lại càng đậm đặc. Một chút chinh phục, từng tầng khai thác, nam nhân thu hoạch càng nhiều, yêu được càng sâu, cuối cùng trầm mê ở này, vô pháp tự kiềm chế. Thợ săn biến thành con mồi, nhà thám hiểm hăm vào ôn nhu hương, đây là mỗi người đàn ông số mệnh, cũng là bọn họ truy cầu.

Từ phương diện này nhìn, Mạnh Lam không thể nghi ngờ so với Khương Bạch Lộ càng có lực hấp dẫn. Từ khi cùng nàng tiếp xúc khởi đầu, Lãnh Mặc thường xuyên có phát hiện mới. Mà vừa rồi tin tức này, không thể nghi ngờ là tới ra ngoài ý định. Toàn bộ trong xe, không khí đều ngưng đọng lại, thạch bày lái xe động tác có chút cứng ngắc, Chu Thu Dịch cũng có chút chân tay luống cuống, hai người cũng không biết là bằng không hẳn là đồ xe lạng tránh một chút.

"Nhà của người bên cạnh họ Vương?" Lãnh Mặc nghĩ điều tiết một chút bầu không khí, bắt quá hiệu quả xem ra không tốt lắm.

"Sinh ra nhi tử, cho hai gia tộc ký kết minh ước, nhiệm vụ của ta liền hoàn thành. Cho nên đoạn thời gian kia ta rất phóng túng." Mạnh Lam không để ý đến mọi người xấu hổ, tiếp tục nói: "Người biết không? Người mỗi một bước phát triển, đều cần chính mình tự mình đi kinh lịch mới được. Có một số việc nếu như người không có trải qua, coi như là người đọc nhiều sách vở kiến thức uyên bác, hiểu được thiên hạ tất cả đạo lý, vẫn là sẽ bị tình cảm của mình

lôi kéo, từng bước một làm ra lựa chọn sai lầm. "

"Ta khi đó cũng hơn hai mươi tuổi, có bằng cấp, có giáo dưỡng, có trượng phu, có hải tử, nhưng thuộc về ta kỳ thật là cái gì cũng đều không hiểu tiểu cô nương. Ta đã yêu chính mình đại học đồng học, lúc ấy cảm thấy hắn rất có mị lực. Ngươi biết không? Yêu đương vụng trộm kỳ thật không có như vậy kích thích, chỉ có sợ hãi cùng thống khổ. Nhưng là vì có thể gặp hắn một lần, ta nguyện ý thừa nhận. Ta còn ngu ngốc địa mang bầu con của hắn. "

Lãnh Mặc nghe đến đó, nhủ mảy. Hắn cũng không hoàn toàn tán thành Mạnh Lam, nhất là không cho rằng "Chuyện gì đều muốn thử qua tài năng làm tốt". Dùng hắn lời của mình giảng: "Làm ta thấy có người phá vỡ đầu, liền đã biết chính mình có nên hay không cùng theo một lúc đụng phải. " như loại này tại "Gia tộc không đồng ý, lão công có thể lực" điều kiện tiên quyết, còn muốn yêu đương vụng trộm thậm chí mang thai sự tình, hắn chỉ ở não tàn kịch trong gặp qua.

"Ngươi cảm thấy bất khả tư nghị?" Mạnh Lam hỏi. Chính nàng cũng lắc đầu, nói: "Hiện tại hồi tưởng lại, ta cũng hiểu được bất khả tư nghị. Ta và ngươi nói một chuyện khác, ngươi khả năng sẽ hiểu. Ta 22 tuổi trước kia, chưa từng gặp qua giới, liền trên TV đều chưa thấy qua, bởi vì vậy đối với ta vô dụng. "

Nàng trở lại đề tài mới vừa rồi, nói: "Làm như ta mừng rỡ nói cho hắn biết, ta có con, còn muốn sinh xuống thời điểm, người kia sợ quá khóc. Ngươi có thể tưởng tượng sao? Người nhu nhược, vậy mà khóc!"

"Điểm này a, ta có không đồng ý với ý kiến. " Lãnh Mặc đối với người nam nhân kia biểu thị lý giải, "Mẹ ngươi nhà nhà chồng đều lớn như vậy thể lực, một ánh mắt liền có thể tiêu diệt hắn, đổi lại nhất gan, trực tiếp hù chết. Người ta có thể khóc đã đủ kiên cường. "

"Vậy yêu đương vụng trộm thời điểm hắn như thế nào không khóc đầu này?" Mạnh Lam dính một câu, đón lấy diễn giải: "Hắn quỳ xuống tới cầu ta, để ta đem con làm mất, trả lại cho ta ưng thuận các loại hứa hẹn. Bất quá từ khóc một khắc này lên, hình tượng của hắn đã ảm ảm sụp đổ, ta cũng đã không phải là lấy trước kia cái ngây thơ tiểu cô nương. "

"Kỳ thật làm mất hải tử đối với tất cả mọi người hảo. " Lãnh Mặc lại chen lời.

"Đàn ông các ngươi không có một đồ tốt!" Mạnh Lam hung hăng địa trừng mắt Lãnh Mặc, nói: "Lời này của ngươi hẳn là ôm Uyển Linh, chính miệng nói với nàng. "

Lãnh Mặc bất đắc dĩ cười khổ, nói: "Ta đây không phải giả thiết sao? Hiện tại hải tử đều lớn như vậy, sao có thể nói với nàng loại lời này đâu này? Mà lúc ấy nàng còn chưa ra đời nha. "

"Lãnh huyết! Ngươi căn bản không biết mẫu thân đối với hải tử cảm tình. " Mạnh Lam tuy không hề trừng hắn, thế nhưng vẫn hàm hừ mà nói: "Ngươi cảm thấy nàng khi đó còn không phải sinh mệnh, thế nhưng ta biết nàng là. Nàng ngay tại ta trong bụng, cùng ta tâm hợp với tâm, nàng hi vọng ai nhạc ta cũng biết. "

Mạnh Lam làm hai lần hít sâu, bình phục một chút tâm tình, nói: "Ta ra nước ngoài, vụng trộm sinh ra hải tử. Đợi sau khi trở về, mới biết được nam kia người đã chết, bị chết rất bất lực, một chút cục diện rồi rầm cũng không có lưu lại. Ta biết ai đã hạ thủ. "

Lãnh Mặc bĩu môi, nói: "Nếu như ta là chồng ngươi, chỉ sợ cũng phải làm như vậy. Thể lực càng lớn, dục vọng càng mạnh, kiên nhẫn Việt thiếu, sát ý càng thịnh. " hắn nói qua nói qua, không khỏi nắm chặt nắm tay, mấy ngày qua đã trải qua nhiều lần chém giết, để cho hắn hỏa khí càng lúc càng lớn.

Mạnh Lam hướng cái kia rất nhanh nắm tay khinh thường địa phui liếc một cái, nói tiếp: "Sau đó mấy cái cùng ta phải tốt đồng học, vô luận nam nữ, đều liền tiếp địa ra ngoài ý muốn. Ta còn là biết ai đã hạ thủ. "

Lãnh Mặc lấy làm kinh hãi, nắm tay cũng buông lỏng: "Cái này hơi quá đáng. "

"Ngươi còn có thể biết làm như vậy quá mức, xem ra còn có một chút lương tri. Ta còn tưởng rằng ngươi hội một mực thay bọn họ giải thích hạ xuống nha. " Mạnh Lam cười lạnh một tiếng, nói: "Từ nay về sau, hai cái hải tử không còn có rồi đi tâm mắt của ta. Mỗi khi nhìn không đến hải tử, ta đều đại náo, cùng phụ mẫu ta ồn ào, cùng Từ gia ồn ào. Ta một lần cho là mình đã điên rồi. Thẳng đến mấy ngày hôm trước, hai cái hải tử đều đi rồi ra, ta không có lại ồn ào. Khi đó ta mới xác định chính mình không có điên. Ta không sợ bọn họ rời đi ta, cũng không sợ bọn họ chết, chỉ là không muốn làm cho bọn họ chết ở Mạnh gia cùng Từ gia người trong tay. "

"Ta báo cho các ngươi những cái này, chủ yếu là nói rõ hai điểm. " Mạnh Lam bỗng nhiên sắc mặt một tức, nói: "Một là báo cho các ngươi, ta xem các ngươi vì tâm phúc, cũng hi vọng các ngươi bày chính vị bố trí; hai là báo cho các ngươi, đêm nay những người này tại tận thế trước liền giết người không chớp mắt, hiện tại khẳng định càng thêm Vô Pháp Vô Thiên, các ngươi không muốn bởi vì ta cùng bọn họ tăng gia mặt ngoài quan hệ, không thả ra tay chân. Nhớ kỹ, sự từ vô thối dung toàn lực!"

Xe con đứng ở cửa tửu điểm, Mạnh Lam mang theo Lãnh Mặc cùng Chu Thu Dịch đi vào hội trường, thạch bày chính mình đi đỗ xe.

Mạnh Lam nắm Chu Thu Dịch tay, vì nàng giới thiệu trên đường đi nhìn thấy các lộ 'Nhân vật nổi tiếng', kì thực chủ yếu là nói cho Lãnh Mặc nghe. Tận thế về sau những cái này cao cao tại thượng thế gia đại tộc toàn diện tẩy bài, có chút suy bại, có chút quật khởi, cho nên trên yến hội cũng nhiều hơn không ít khuôn mặt mới, mà biến mất xưa cũ gương mặt sớm đã không người nhớ rõ. Mạnh gia chính là tận thế suy bại điển hình ví dụ, trước kia có thể cùng Từ gia địa vị ngang nhau, hiện tại muốn làm nước phụ thuộc đều muốn trước tiên đem Từ Hạo Dương tìm trở về mới được. Liền hôm nay trận này tiệc tối mà nói, nếu như không phải là Từ Vĩ Tinh tổ chức, chỉ dựa vào Mạnh Lam căn bản gọi không tới nhiều người như vậy.

Ba người tại trong hành lang nhanh chóng dạo qua một vòng, cùng người quen biết đánh lượt gọi. Lãnh Mặc tại những người này phát hiện không ít dân

gian đoàn thể thủ lĩnh, thầm nghĩ: "Xem ra Tuyền Thành cũng là nhân tài tàn lụi, liền một ít dân gian tiểu đoàn thể cũng có thể dự họp như vậy tiệc rượu. " đang nghĩ ngợi, một người tuổi còn trẻ bước nhanh đi tới, Lãnh Mặc giờ lên mắt nhìn đi, chính là ban ngày đưa thiệp mời vị kia.

Người trẻ tuổi đi đến Mạnh Lam bên người, nói: "Phu nhân, Từ Công Tử tới. "

Lãnh Mặc như ý lấy ánh mắt của bọn hắn nhìn lại, thấy một nam tử từ từ đang mỉm cười đi tới. Nam nhân này không có quân nhân cương nghị, cũng không giống một ít minh tinh như vậy mềm mại đáng yêu, nói tóm lại được xưng tụng tướng mạo đường đường, khí khái hào hùng bùng bùng.

Nam tử đi tới trước hướng về phía Mạnh Lam gật đầu, nhưng không có lên tiếng, mà là quay người hướng về Lãnh Mặc vươn tay ra, khẩn thiết nói: "Vừa mới có hơi tục sự vấp, nghe nói ân nhân đến, lúc này mới nhanh chóng hạ xuống. Ta là Từ Vĩ Tinh, không có từ xa tiếp đón, thứ tội thứ tội!"

"Không dám không dám. " Lãnh Mặc liền vội vươn tay ra tới cầm chặt, hàn huyên nói: "Ta bất quá là may mắn gặp dịp, hay là mạnh nữ sĩ vận khí của mình hảo. Hôm nay nhận được Từ Tiên Sinh nâng đỡ, có thể tham gia lần này tiệc tối, nhìn thấy nhiều như vậy nhân vật nổi tiếng, thật sự là mở rộng tầm mắt. "

"Cái gì nhân vật nổi tiếng? Lãnh tiên sinh có thể không nên khách khí. " Từ Vĩ Tinh cười nói: "Đêm nay được ngài rất hân hạnh được đón tiếp, nơi này tài năng về vang cho kẻ hèn này a. "

"Từ Tiên Sinh đem ta bùng lấy cao như vậy, ta đều muốn đứng không yên. " Lãnh Mặc cũng cười nói: "Ta bất quá một cái tục nhân mà thôi. Ngược lại là Từ Tiên Sinh ngài, phong thần tuần lẫm, anh tuấn tiêu sái, thật là làm cho người vừa thấy liền sinh ra khâm phục tôn kính ý tứ a. "

Hoa kiều hoa tử giờ lên người, Từ Vĩ Tinh cũng là cảm kích thức thời: "Đâu có đâu có. Lãnh tiên sinh quá khách khí. Kỳ thật hay là như ngài năng lực như vậy cường đại người tiến hóa, tài năng được xưng tụng là tận thế vai chính a. "

"Được rồi, đừng nói những cái này không có dinh dưỡng nói nhảm. " Mạnh Lam đối với hai người nghĩ một đằng nói một nẻo đối thoại rất nhanh mắt đi kiên nhẫn, "Hạo mặt trời tại nơi nào, dẫn ta đi gặp hắn. "

"Ha ha. " Từ Vĩ Tinh xấu hổ cười cười, đối với Lãnh Mặc nói: "Lãnh tiên sinh, phu nhân ta ái tử sốt ruột. Thật sự không có ý tứ, người xem.."

"Không quan hệ, nhân chi thường tình nha. " Lãnh Mặc mỉm cười gật đầu, biểu thị lý giải, "Ngài trước bận rộn, ta tùy tiện đi dạo. "

"Đa tạ Lãnh tiên sinh lý giải, ngài tùy ý, chúng ta thất lễ. " Từ Vĩ Tinh lại thoáng cúi đầu, vốn định nắm Mạnh Lam tay rời đi, lại thấy nàng sớm đã kéo lại Chu Thu Dịch, đành phải buông tha cho dặt tay ý nghĩ, ở phía trước dẫn đường.

Lãnh Mặc một mình tại trong hội trường đi dạo, uống chút đồ uống, chịu chút bánh ngọt. Đêm nay được xưng tiệc tối, kỳ thật là cái món ăn lạnh hội, trong sân nhảy tuy có mấy đôi với vũ giả, nhưng ở Lãnh Mặc xem ra, kia đều là không có việc gì cao lương hoàn khổ cùng đồ mới lạ tỏ báo tử. Phàm là có chút đầu óc, đều tại trong hội trường tìm tòi mục tiêu của mình, hiệp đàm các loại hợp tác. Lãnh Mặc cũng ở tìm tòi mục tiêu của mình, hắn đối với "Cật Hóa Liên Minh" cảm thấy hứng thú nhất, bất quá xem ra mục tiêu của mình hôm nay cũng không có trình diện.

"Lãnh tiên sinh. " thạch bầy đã ngừng hảo xe, bùng một chén rượu đi đến Lãnh Mặc bên người, nhìn nhìn bốn phía, nói: "Thân thiết với người quen sơ, bất quá ta hay là nghĩ nhắc nhở người một câu. "

"Hả?" Lãnh Mặc hiểu kỳ nói: "Ta đâu xảy ra vấn đề sao?"

Thạch bầy nói: "Vừa rồi trên xe, mạnh nữ sĩ nói kia một phen. Ta đoán không đúng đối với ta nói, cũng không phải đối với Chu Cô Nương nói, mà là nói với người. Quan hệ của các người, xem ra không tầm thường. "

"Xác thực không tầm thường. " Lãnh Mặc bĩu môi, thầm nghĩ: "Thế nhưng người khẳng định đoán không ra tới chúng ta đến cùng là quan hệ như thế nào. "

"Ta không biết người năng lực mạnh bao nhiêu, thế nhưng tại Tuyền Thành, không ai có thể đồng thời đối kháng từ mạnh hai nhà. " thạch bầy nói: "Cho nên, ta khuyên người cách mạnh nữ sĩ xa một chút. Nàng trước một cái tình nhân kết cục, người đã biết. Người là cường giả, cũng là người thông minh. Vô luận thành yêu, dục vọng, quyền, lợi, người đều không cần phải chuyển vùng nước đục. "

"Nói hay lắm. " Lãnh Mặc gật đầu cười nói: "Không biết người là tại thay ai nói lời này?"

Thạch bầy nói: "Thay chính ta, thay lương tâm. " hắn không có được Lãnh Mặc chuẩn xác trả lời, cau mày nghĩ nghĩ, cuối cùng dường như hạ xuống cái gì quyết tâm cũng như, đưa ra một vấn đề: "Người biết mạnh nữ sĩ dĩ năng là cái gì không?"

"Dĩ năng? Nàng sở hữu dĩ năng?" Lãnh Mặc cố ý hỏi: "Nàng dĩ năng là cái gì?"

"Hôm nay, nàng đối với ta dùng dĩ năng, muốn cho ta đối với nàng thuận phục. " thạch bầy nói lên chính mình buổi chiều kinh lịch, "Đương nhiên này kỳ thật không cần phải. Ta là bảo tiêu, ngoại trừ nghiệp vụ trong phạm vi sự tình, cái khác mặc kệ. Chính trị đấu tranh đều cùng ta không quan hệ. Hôm nay phân phối cho nàng, liền bảo hộ nàng. Ngày mai nàng chết rồi, lại đi bảo hộ người khác. Bảo hộ trong quá trình nghe được cái gì, thấy cái gì, cũng sẽ không truyền ra bên ngoài, này là nghề nghiệp của chúng ta đạo đức. " hắn phát hiện mình có chút lạc đề, vội vàng đem chủ đề kéo trở về nói: "Bất quá nàng dùng dĩ năng, điều này làm cho ta có chút phản cảm. "

"Người trước chờ một chút. " Lãnh Mặc cắt đứt thạch bầy, bởi vì hắn nói nội dung rất nhiều, nhưng đồng thời nói trình tự rất loạn, cho nên Lãnh Mặc ý

định do chính mình nắm giữ nói chuyện tiết tấu, "Người nói năng đối với người dùng dị năng, làm sao người biết?"

"Ta đương nhiên có thể cảm nhận được, bởi vì ta cũng sẽ. " thạch bày kiêu ngạo mà khiêu một cái lông mi.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 73: nhi nữ song toàn

"Người cũng sẽ?" Lãnh Mặc nội tâm cả kinh, âm thầm hỏi tưởng chính mình có không có khả năng gặp thạch bày mà nói.

Lại nghe thạch bày nói tiếp: "Năng lực của ta chính là khống chế tảng đá khô lồi, cùng mệnh nữ sĩ cũng như, đều là từ linh hồn dưới phương diện công phu. Chỉ là ta năng lực tương đối chỉ một, chỉ có thể cho tảng đá giao phó linh hồn, lại không có thể khống chế có tư tưởng sinh vật, liên thực vật đều ảnh hưởng không được, chứ đừng nói chỉ là động vật cùng nhân loại. Mệnh nữ sĩ liền không đồng nhất, năng có thể ảnh hưởng người khác tư tưởng, tiềm lực khẳng định so với ta đại. Bất quá năng ở bên ngoài lang thang lâu như vậy, e rằng đối với năng lực của mình chỉ là kiến thức nửa vời, về sau còn muốn tăng cường cùng đồng loại luận bàn giao lưu mới được. "

Lãnh Mặc nghe xong giải thích của hắn, thoáng yên tâm, hỏi tiếp: "Mệnh Lam thủ đoạn bị người khám phá. Kìa tương lai người có tính toán gì không?"

"Ta có thể có tính toán gì không?" Thạch bày nói: "Người cảm thấy ta hẳn là có tính toán gì không? Hòn sỏi bỏ gánh? Cho Mệnh gia Từ gia đâm thọc? Thôi đi, tất cả mọi người là người trưởng thành, nếu không có lợi ích xung đột, hướng ai thuần phục không đồng nhất? Mệnh nữ sĩ sợ ta là Mệnh Tướng Quân xếp vào tới gian tế, làm điểm mờ ám cũng bình thường. Bất quá ta chỉ là bảo tiêu, vô luận năng có tin hay không, ta cũng sẽ ở về sau dùng hành động chứng minh điểm này. "

"Nói như vậy, người nhắc nhở ta 'Cách Mệnh Lam xa một chút', thật sự là bởi vì đột phát thiện tâm?" Lãnh Mặc cười hỏi.

"Đúng vậy a. Bất quá bây giờ ta có chút hối hận. " thạch bày nói: "Người cùng ta trước kia tương tượng không đồng nhất. Người không phải là loại kia có chấp người trẻ tuổi, ý nghĩ của người cũng rất khó bị người khác cải biến. Xem ra ta là vẽ vờ cho thêm chuyện ra. "

"Này 'Cử' cũng không 'Nhiều' . " Lãnh Mặc vỗ vỗ thạch bày bờ vai, giờ lên chén rượu trong tay, nói: "Tối thiểu chúng ta tính là bằng hữu, đúng hay không. "

Hai người đụng phải dưới chén, Lãnh Mặc lại hỏi: "Người mới vừa nói cùng 'Đồng loại luận bàn giao lưu' . Cái gì 'Đồng loại' ? Ở đâu luận bàn? Như thế nào giao lưu?"

"Người vừa tới đến cứ địa còn không rõ ràng lắm. Mỗi một loại Dị năng giả đều có bản thân 'Câu lạc bộ', mọi người hội ở bên trong giao lưu tu luyện kinh nghiệm. " thạch bày giải thích nói: "Những cái này 'Câu lạc bộ' có chính thức, cũng có dân gian. Chính thức tài nguyên phong phú, cao thủ nhiều, phương pháp huấn luyện cũng càng tiến vào. Dân gian các phương diện đều kém một chút, bất quá nhập hội thuận tiện, không có chính thức nhiều như vậy khuôn sáo. "

Lãnh Mặc như có điều suy nghĩ, nói khẽ: "Có ý tứ, ta phải đi tự nghiệm thấy một chút. "

Hai người nói một lát, bỗng nhiên bên tai âm nhạc biến đổi. Mọi người ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Từ Vĩ Tinh cùng Mệnh Lam mang theo Từ Hạo Dương đi vào hội trường, bên kia có thị giả đẩy ra một cái bánh ngọt tháp.

Từ Vĩ Tinh giờ lên trong tay Champagne, đối với một đám tân khách nói: "Hôm nay phu nhân của ta trở về, cảm tạ mọi người đến đây cổ động. Lúc này ta đầu tiên muốn cảm tạ Lãnh Mặc tiền sinh, Chu Thu Định tiểu thư, cùng với bọn họ toàn bộ đoàn đội. "

Chúng tân khách một chỗ vỗ tay.

Đội tiếng vỗ tay lắng lại, Từ Vĩ Tinh đang lời muốn nói, Mệnh Lam đoạt trước nói: "Hạo mặt trời, Lãnh thúc thúc đưa ma ma trở về, người khai mở không vui a?"

"Vui về. " Từ Hạo Dương đã mười tuổi, tuy còn có chút non nớt, thế nhưng lúc nói chuyện không quan tâm hơn thua, thần thái ngữ khí hiển nhiên đều tại bắt chước người trưởng thành.

"Lãnh thúc thúc bản lĩnh, người cũng kiến thức qua, lợi hại hay không a?" Mệnh Lam hỏi tiếp.

"Lợi hại. " Từ Hạo Dương phảng phất tại niệm lời kịch.

"Vậy ma ma cho người đi cùng Lãnh thúc thúc học bản lĩnh, người nguyên không muốn thì sao?" Mạnh Lam lại hỏi.

"Nguyên ý. " Từ Hạo Dương trả lời được có chút không thể chờ đợi được.

"Hào hài tử. " Mạnh Lam khích lệ một câu, nói: "Hôm nay quá muộn, người trước cùng ma ma về nhà, đợi ngày mai chúng ta đi tìm Lãnh thúc thúc bá sư học nghệ, người có chịu không?"

"Hào!" Từ Hạo Dương giơ tay lên bên trong tiều chén rượu, nói: "Ma ma, ta đi kính Lãnh thúc thúc một ly. "

"Hào. Hạo Dương Chân hiểu lễ phép. " Mạnh Lam cười nói.

Mẫu tử hai người tự quyết định, đem xung quanh tân khách đều nhìn sững sốt. Nhất là sớm biết mạnh tử hai nhà quan hệ người, đều mơ hồ đoán được Tuyên Thành chính thức khởi đầu mạch nước ngầm tuôn động.

Từ Hạo Dương đang muốn cho Lãnh Mặc mời rượu, bỗng nhiên bị một tay kéo lấy, Từ Vĩ Tinh tiến lên một bước, cách tại giữa hai người, nói: "Lãnh tiên sinh, việc này thật sự là có chút đường đột, chúng ta còn không có chuẩn bị cho tốt, thứ tội thứ tội. "

Đón lấy quay đầu hướng Mạnh Lam nói: "Hạo mặt trời niên kỷ còn nhỏ, tiểu học bài học còn không có học xong, sao có thể sớm như vậy liền tiến hành gian khổ chiến đấu huấn luyện. Phu nhân người thật sự là quan tâm tất loạn. Trong nhà chúng ta đã thỉnh hảo lão sư, mỗi ngày việc học cũng đều sắp xếp xong xuôi, thì không muốn lại phiền toái Lãnh tiên sinh. "

Không mang theo Mạnh Lam trả lời, rồi hướng Từ Hạo Dương nói: "Hạo mặt trời người mấy ngày nay biểu hiện không tệ, các sư phụ đều tại khen người, sao có thể bỏ dở nửa chừng nha. "

Sau đó lập tức quay người đối với người bên cạnh nói: "Tiểu Thiếu Gia hôm nay học được một ngày, quá mệt mỏi, các người hiện tại đưa hấn đi về nghỉ ngơi đi. "

"Chờ một chút!" Mạnh Lam nói: "Hạo mặt trời hôm nay cùng ta về thăm nhà một chút hấn ông ngoại. Các người cũng không cần quản. "

Từ Vĩ Tinh nhú mày nói: "Hạo mặt trời nghĩ ông ngoại, cũng không cần nóng lòng nhất thời, ngày mai ta cùng với người đưa hấn đi qua, ta cũng một chỗ nhìn xem nhạc phụ. "

"Không cần phiền toái. " Mạnh Lam bất hòa hấn dây dưa, nói: "Hạo mặt trời, người không phải mới vừa nói muốn mời Lãnh thúc thúc một chén rượu sao? Đi thôi. "

Từ Hạo Dương đi mau hai bước, cao giọng nói: "Lãnh thúc thúc, ta mời ngài!"

Lãnh Mặc nâng chén đáp lại nói: "Cám ơn hạo mặt trời. Nhận được Từ Tiên Sinh cùng mạnh nữ sĩ nâng đỡ, ta cam đoan sẽ không chậm trễ hạo mặt trời con đường phía trước. "

Từ Vĩ Tinh có thâm ý khác nhìn Lãnh Mặc liếc một cái, nói: "Lãnh tiên sinh, hạo Dương Giá hài tử mười phần bướng bỉnh, chi sợ sẽ lôi kéo tiên sinh quá nhiều tinh lực, đối với ngài con đường phía trước có chỗ ảnh hưởng a. "

Lãnh Mặc cười cười nói: "Không sao. Hạo mặt trời tiềm lực ta rất rõ ràng, mười năm bên trong hấn dựa vào ta, mười năm bà mẹ nó hấn. Lại nói tiếp, ngược lại là ta đừng phải đại vận, dính máu ăn phần với hấn. "

Lời nói đến nước này, xuống chút nữa nói có thể liền không phải phân rõ phải trái giai đoạn. Từ Vĩ Tinh tự thân phận, đương nhiên không thể tự mình kết cục chửi đồng động thủ, thế nhưng dưới tay hấn có rất nhiều người.

Một cái âu phục Mặc Kính (râm) trắng hấn, đi tới nói: "Từ gia quang, là tốt như vậy dính sao? Không lưu lại mấy tay, cũng muốn cho hạo Dương thiếu gia làm lão sư?"

Lãnh Mặc nhìn coi trắng hấn này, hướng Từ Vĩ Tinh nghe ngóng nói: "Đây một vị, là ngài liên hệ thế nào với? Lời của hấn, là ý của ngài sao?"

Tôi tớ nói chuyện, đương nhiên đại biểu cho chủ nhân ý tứ. Thế nhưng chủ nhân làm sao có thể thừa nhận? Loại sự tình này một khi ngồi thực, chẳng phải là cũng không có hòa hoãn chỗ trống. Từ Vĩ Tinh không có ngờ tới Lãnh Mặc không theo lẽ thường xuất bài, vậy mà ép mình tỏ thái độ, thoáng ngậy ra một lúc, nói: "Đây là nhà ta bảo tiêu. Trước kia là cha ta cảnh vệ thành viên, nhìn ta lớn lên. Chính là ta, cũng phải kêu một tiếng đại ca. " hấn đồng Rasi kéo vài câu, kỳ thật trả lời Lãnh Mặc vấn đề thứ nhất, đem vấn đề thứ hai không đề ý đến.

Lãnh Mặc cũng không có tiếp tục truy vấn, mà là gật gật đầu, nói: "Nếu như cùng Từ Tiên Sinh quan hệ mật thiết, quên đi. Ta còn là đi trước một bước, tránh hấn xấu hổ. " nói xong xoay người rời đi.

Mạnh Lam biết Lãnh Mặc tại sáng tạo cơ hội, lập tức theo vào, nói: "Hạo mặt trời, chúng ta đưa thầy của người trở về. " nói xong kéo Từ Hạo Dương tay, đi theo Lãnh Mặc sau lưng. Thạch bầy cùng Chu Thu Định cũng bước nhanh đuổi kịp.

"Đợi một chút!" Từ Vĩ Tinh lời vừa ra khỏi miệng, ngoài cửa bình sĩ cùng trong đại sảnh hắc y bảo tiêu đều xông tới. Từ Vĩ Tinh chậm rãi nói: "Phu nhân,

hôm nay vốn là vì người mời khách từ phương xa đến dùng cơm tẩy trần. Hiện tại người đi, đem một đám tân khách gạt ở chỗ này, thích hợp sao?"

Mạnh Lam quay người lại, cười nói: "Chư vị khách mời mắt rõ ràng tâm sáng, chắc hẳn nhìn ra được ta hôm nay vừa vừa trở về, thể xác và tinh thần đều mệt, kính xin mọi người thứ lỗi. Hôm nay quét mọi người hưng, thật sự xin lỗi. Ngày khác ta lại hướng các vị mời tội, mong rằng chư vị không cần đem ta cự chi môn ngoại ah."

Ở đây tân khách sắc mặt âm tình bất định, có mấy cái định lực kém, tha thứ lời trôi chảy chuồn ra: "Không dám không dám. Mạnh nữ sĩ ngài nghỉ ngơi thật tốt, tất cả mọi người sẽ không chú ý."

Mạnh Lam xoay người lần nữa muốn đi, ngoại vi binh sĩ không biết nên không nên ngăn trở, đều chờ đợi Từ Vĩ Tinh mệnh lệnh.

Lãnh Mặc thấy cục diện bế tắc, ha ha cười cười, ngồi xổm người xuống để cho Từ Hạo Dương ngồi tại chính mình đầu vai, phát phát tay nói: "Đều đừng lo lắng, nhường đường nhường đường. Người ta đôi sự tình, các người lần vào cái gì. Thần Tiên đánh nhau, tiểu quý gặp nạn! Coi chừng tương lai người ta cùng được rồi, quay đầu cảm các người trút giận."

Ngoại vi binh sĩ phần lớn là tận thế chiêu mộ binh lính tân binh, không phải là kinh nghiệm huấn luyện tinh nhuệ, còn làm không được kỷ luật nghiêm minh, nghe Lãnh Mặc nói có lý, bất tri bất giác nhường ra một con đường. Từ Vĩ Tinh thấy tình cảnh này, cũng phát phát tay, để cho tất cả mọi người triệt hạ.

Tráng hán kia có chút gấp, tại Từ Vĩ Tinh bên tai nói: "Hiện tại dùng sức mạnh, chưa hẳn không lưu lại."

Từ Vĩ Tinh có chút ý động, do dự hồi lâu, hay là nói: "Vạn nhất đã thương nàng... Vạn nhất hạo nhưng xảy ra vấn đề, vậy không công đắc tội Mạnh gia."

Tráng hán bất đắc dĩ lắc đầu, vỗ vỗ Từ Vĩ Tinh bờ vai, nói: "Chính người về nhà giải thích a."

Từ Hạo Dương đã mười tuổi, vóc người không nhỏ, ngồi ở Lãnh Mặc đầu vai phảng phất một mặt cò xí, chiêu kỳ lần này hợp Mạnh Lam thắng lợi cùng Từ Vĩ Tinh thất bại. Người ở chỗ này tuy nhiều, thế nhưng không có mấy người biết, người thắng vì sao thắng, kẻ bại vì sao bại.

"Ca ca, ca ca! Ma ma!" Theo một chuỗi thanh thúy đồng âm thanh vang lên, một cái nữ hài hướng Lãnh Mặc đám người chạy qua.

"Uyển Linh!" Mạnh Lam tinh thần chấn động, từ vừa rồi khăn trương tâm tình bên trong nhảy ra, nghênh hướng nữ nhi của mình. Trong vòng một ngày tìm về con gái của mình, vui sướng tâm tình rốt cuộc ức chế không nổi, nàng ôm hài tử để lại hạnh phúc nước mắt.

Lãnh Mặc đi tới nói: "Bây giờ không phải là thời điểm. Ta đưa các người lên xe, về nhà trước."

Sau đó đối với ven đường bóng mờ nói: "Khô cực, lão Hà."

Gì biết ta từ trong bóng râm đi ra, nói: "Có thể còn sống vào thành, lại vất vả cũng đáng."

Hai người đem Mạnh Lam mẫu tử ba người đưa lên xe, chính mình chen vào Phương Triết xe thương vụ, một đường hộ tống bọn họ trở lại Mạnh gia khu biệt thự.

Mạnh Lam tại cổng môn xuống xe, dắt Lãnh Mặc tay, nói: "Hôm nay may mắn mà có người."

Lãnh Mặc rút về tay, xem kỹ lấy Mạnh Lam nói: "Ta như thế nào cảm thấy, là may mắn mà có Từ Vĩ Tinh đâu này?"

Mạnh Lam tránh đi tầm mắt của hắn, nói: "Có lời gì, ngày mai đến hội giúp nhau nói."

"Đi, người buổi tối hôm nay chậm rãi biên, biên tròn." Lãnh Mặc giễu cợt nói.

"Ta chỉ là muốn cùng hài tử hảo hảo đoàn tụ một chút." Mạnh Lam tức giận đến trừng thu hút con người, "Ta biết hắn yêu thích ta, thế nhưng ta không nợ hắn họ Từ. Ngược lại là người, chính người ngấm lại, có hay không đem ta trở thành một cái độc lập người."

Mạnh Lam nói xong, quay người lên xe tiến vào khu biệt thự. Lãnh Mặc đứng ở chỗ cũ, thầm nghĩ: "Lời này dường như Khương Bạch Lộ cũng đã nói."

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Cật Hóa Liên Minh

"Người biết không, nàng hỏi ta có hay không đem nàng coi như một cái độc lập người. " Lãnh Mặc đối với Phương Triết nói lên kinh lịch vừa rồi.

"Vậy thì thế nào?" Phương Triết hỏi.

"Lời này Khương Bạch Lộ cũng đã nói. " Lãnh Mặc nói đến trọng điểm.

"Ah. " Phương Triết đương nhiên mà nói: "Rất bình thường. Lãnh ca người thích loại hình rất đơn điệu a. Khương Bạch Lộ, Ngô Tuyết Nhạn, Mạnh Lam, đều là một loại nữ nhân. Trên đời này nguyên ý theo nữ nhân của người biến đi, ai có thể để cho người hết lần này tới lần khác thích nữ cường nhân đâu này? Đây cũng là một người không có khả năng đã cường thế lại thuận theo, thiên hạ tiện nghi cũng không thể đều làm một mình người chiếm. "

"Ta biết. Ta cũng không nghĩ đem tiện nghi đều chiếm. " Lãnh Mặc nói: "Ta là cảm thấy, hai nữ nhân đều nói như vậy ta. Người nói có đúng hay không nói rõ, tính cách của ta có vấn đề? Hoặc là nói rõ kỳ thật ta cũng các nàng cũng không thích hợp?"

"Người quá quá lo lắng. " Phương Triết nói: "Coi như là nguyên bộ sinh sản linh kiện, cũng là có mài mòn, đôi sao có thể không có điểm xung đột. Ra sai liền sửa chứ sao. Người ta chỉ ra vấn đề của người, vậy người liền chăm đối với vấn đề này cải tiến. Thế nhưng người không thể từ một vấn đề nhảy đến một vấn đề khác, cuối cùng càng lún càng sâu, hoài nghi mình bản chất. Muốn ta nói a, người không nên suy nghĩ bậy bạ, ngày mai đi hội giúp nhau, hai người gặp mặt một trò chuyện, người liền biết người ta đối với người có còn hay không ý tứ. "

Hắn nói xong đứng dậy muốn đi, bỗng nhiên lại quay đầu nói: "Ta lời này người cũng đừng ra bên ngoài nói. Để cho người khác biết, còn tưởng rằng ta xúi giục người bỏ chân nha. Gì biết ta đều vào thành, đoán chừng Khương Bạch Lộ cũng chính là hai ngày này sự tình. "

Lãnh Mặc ngược lại là bị những lời này nhắc nhở. Chẳng quản trong khoảng thời gian này, hắn không có dựa theo Khương Bạch Lộ phân phó làm bất hòa Mạnh Lam, thế nhưng hắn còn là hi vọng đây hết thầy sớm một chút cho hấp thụ ánh sáng, sớm một chút chấm dứt, tránh khỏi chính mình một mực dày vò.

Sáng ngày thứ hai, Lãnh Mặc đúng hẹn đi đến hội giúp nhau, Mạnh Lam đã chờ ở chỗ này.

"Ta còn tưởng rằng người đừng tới nha. " Mạnh Lam đứng lên nói: "Đừng nghỉ ngơi, theo ta ra ngoài một chuyến. "

"Đi nơi nào? Không phải là muốn huấn luyện Từ Hạo Dương sao?" Lãnh Mặc đi theo Mạnh Lam sau lưng hỏi.

"Thiên kim chi tử, cẩn thận. Con của ta cũng không phải là chiến sĩ, người dạy không được. " Mạnh Lam nói: "Ta sẽ nhượng cho tiểu thích tổ chức người đến giáo dục hắn, người chỉ là treo cái danh. Hôm nay chúng ta đi 'Cật Hóa Liên Minh', nhìn nhìn bọn họ là bằng không cần nông dân. "

Lãnh Mặc vốn đối với giáo tiểu hài tử không có gì hứng thú, ngược lại là nghe được "Cật Hóa Liên Minh" cái tên này, để cho hắn mắt sáng rực lên. Hai người lên xe, hàng phía trước hay là thạch bầy cùng Chu Thu Dịch. Bốn người thẳng đến Tuyền Thành đông nam sơn trang.

Cửa sơn trang còn bảo lưu lấy nguyên lai chiêu bài, tại trên một tảng đá có khắc "Thanh tú sơn trang" bốn chữ to. Tảng đá đằng sau dựng thẳng lên một mặt cờ xí, phía trên một cái đầu đại "Ân" chữ đón gió phấp phới. Lãnh Mặc nhìn xem này chẳng ra gì cửa chính, nói: "Đơn giản đại khí, quả nhiên là tham ăn bản sắc. "

Phía sau cửa cảnh vệ phòng trong cho ra một lão đại gia, cười híp mắt đối với Lãnh Mặc nói: "Tuổi còn trẻ có như vậy kiến thức, tương lai con đường phía trước không thể lường được. " nói xong lại hướng về phía Mạnh Lam hỏi: "Ngài chính là mạnh nữ sĩ a? Hồng thư ký vừa mới truyền nói chuyện, ngài đã đến, thật sự là Lôi Lệ Phong Hành, Nữ Trung Hào Kiệt. Mời đi theo ta. "

Mạnh Lam vẫn là mang theo Lãnh Mặc cùng Chu Thu Dịch, trước đi theo lão đại gia trước mặt hướng trong sơn trang đi đến, thạch bầy muốn đi trước tìm địa phương đỗ xe, trong chốc lát hội chính mình đuổi theo. Lão đại gia tuy niên kỷ không nhỏ, thế nhưng thân thể cường tráng, tại phiên đá trên đường bước đi như bay, vừa đi vừa cho ba người giới thiệu lên sơn trang hiện trạng.

Này thanh tú sơn trang diện tích không nhỏ, Cật Hóa Liên Minh lại không có nhiều người như vậy, không ít địa phương cũng bị khai phát trở thành vườn rau xanh, một đường đi tới, có mấy người tại trên sườn núi trồng trọt, toàn bộ sơn trang hiện lộ mười phần quanh quẽ.

Lão đại gia tự xưng họ Hồ, là Cật Hóa Liên Minh bên trong nguyên lão, mỗi đến một chỗ, đều kiên nhẫn giới thiệu nơi này nguyên lai là dùng làm gì, hiện tại loại cái gì rau, như thế nào tài bồi quản lý, dùng ăn hiệu quả về sau quả như hạng gì các loại. Thẳng đến mọi người đi tới một tòa tháp bé lâu nhỏ phía trước, Hồ đại gia mới dừng lại niệm.

Này lâu nhỏ không phải là sơn trang lâu chính, cũng không phải ở người biệt thự, kết cấu đơn giản, vị trí vắng vẻ, như một nhà kho. Mạnh Lam hỏi: "Hồ lão gia tử, không biết nơi này là..."

Hồ đại gia cười nói: "Đây là mình chủ ký túc xá. Dưới mặt đất có nhà kho, nhiệt độ độ ẩm cũng có thể tự do khống chế. Một tầng có cái đầu bếp phòng, chuyên vì nghiên cứu món ăn mới chuẩn bị. Lầu hai vốn là chỗ làm việc, kia văn phòng không dùng, đã cải tạo qua, bây giờ là mình chủ chuyên môn phân biệt tuyển nguyên liệu nấu ăn phòng thí nghiệm. "

Hồ đại gia một bên nói qua, một bên đem bốn người để cho tiến một tầng phòng tiếp khách, nói: "Chư vị ngồi trước, ta đi mời mình chủ. " đồng thời gọi hai tiểu cô nương, nói: "Hai người các người, trước tiên đem trà bánh bưng lên. "

Bốn người ngồi xuống, trà bánh dâng đủ, Lãnh Mặc tỉ mỉ quan sát, thấy đều là chút tận thế lúc trước thường thấy bánh ngọt quả ướp lạnh. Hắn cảm lấy một cái quả táo, cắn một cái, chỉ cảm thấy nhập khẩu mềm mại, gần bó Lưu Hương, không giống quả táo, trái ngược với Thổ Đậu salad. Ăn xong quả

táo, lại cầm lấy một khối bánh ngọt, lần này lại không có cái gì chỗ đặc thù, cùng tận thế lúc trước hương vị không khác, chỉ là hăm liều mùi thơm thanh đậm bền bỉ, dư vị vô cùng.

Mạnh Lam xuất phát từ lễ phép, tại chủ nhân trước khi đến, không chịu động những cái này trà bánh, thế nhưng người được Lãnh Mặc kia khối bánh ngọt mùi thơm, cũng có chút tò mò, dùng hời ánh mắt nhìn qua.

Lãnh Mặc nói: "Chủ nhân cũng không phải là cùng chúng ta khách khí. Đây bốn đạo trà bánh, mỗi một đạo đều có thâm ý. E rằng trà này cũng có nội hàm. Đáng tiếc ta đối với trà dốt đặc cán mai, chỉ có thể uống xuất điểm mùi thơm."

Mạnh Lam nghe xong, nâng chung trà lên, trước người một cái, lại phẩm nhát phẩm, nói: "Không uống qua, xem ra là sản phẩm mới Hồng Trà."

Lời còn chưa dứt, trên lầu truyền đến một tiếng hào sảng tiếng cười, một thanh âm nói: "Mấy vị có lần này kiến thức, đều là người trong đồng đạo a!"

Lãnh Mặc theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một cái thân ảnh cao lớn từ trên lầu đi xuống, đằng sau đi theo Hồ lão gia từ cùng một người mặc đầu bếp trang phục đích tuổi trẻ nữ tử.

Kia mình chủ mặt vuông tai lớn, cạo cái đầu trọc, làn da trắng nõn, phái đoàn mười phần, đi đến bốn người trước mặt, một bên cùng mọi người nắm tay, một bên tự giới thiệu mình: "Ta là Trương Đồng cùng, mọi người cất nhắc, để ta làm minh chủ, kỳ thật không đáng nhắc tới."

Mọi người phân chủ khách ngồi xuống, Trương Đồng cùng nói: "Mấy vị đến nơi đây mục đích, ta cũng rõ ràng. Chúng ta cũng không cần vòng vo." hần chỉ chỉ trên mặt bàn bốn đạo trà bánh, "Đây mấy cái Tiểu chút chút, nhìn nhìn đơn giản, kỳ thật đều dùng đến tận thế về sau sản phẩm mới nguyên liệu nấu ăn. Như cái này nghiên cứu, chúng ta còn có rất nhiều tương tự đầu đề, đều tại đồng thời tiến hành, thế nhưng những cái này nguyên liệu nấu ăn đều là vật sống, chung quy có cái sinh trưởng chu kỳ, không có khả năng một lần là xong."

Lãnh Mặc hỏi: "Như vậy những cái này có thể làm thành bánh ngọt, chính là kỹ thuật thành thực, sử dụng an toàn, đáng mở rộng đúng không?"

Trương Đồng cùng lắc đầu, nói: "Cũng không thể nói như vậy. Chính chúng ta đều là phạm vi nhỏ gieo trồng, mặc dù có thành phẩm, thế nhưng không dám nói kỹ thuật thành thực. Còn nữa làm được bánh ngọt, chúng ta cũng ăn, tuy mùi vị không tệ, cũng không có gì không tốt phản ứng, thế nhưng trường kỳ dùng ăn có thể hay không có hại, chúng ta cũng không dám nói. Bất quá bây giờ mọi người com đều ăn không đủ no, chỉ cần có cà lăm lăm cảm ơn trời đất, vệ sinh gì gì đó, cũng đều không chú ý."

Mọi người nghe hần nói thật sự, cũng nhao nhao gật đầu.

Trương Đồng cùng nói tiếp: "Chúng ta Cật Hóa Liên Minh, nói trắng ra là chính là một đám ngực người không có chí lớn, tại tận thế trong đau khổ bên trong mua vui. Vì ăn vào ngon miệng đồ vật, một tháng này tới cũng độc chết bốn năm cái huynh đệ, bình thường thượng thổ hạ tả cũng chỉ có thể coi là hằng ngày hoạt động. Tuy này một tháng, chúng ta có phần có tâm đắc, nhưng là phải đem những cái này tâm đắc mở rộng ra ngoài, trồng cấy vào chúng ta những cái này hết ăn lại nằm người, đó là tuyệt đối không thể có thể. May mà hiện tại cũng có rất nhiều người khởi đầu coi trọng nghiên cứu của chúng ta thành quả. Trước hai tuần, quân đội cứ tới đây đàm phán, nghĩ đem chúng ta toàn bộ hợp nhất. Nhưng là chúng ta cân nhắc, hay là cự tuyệt. Bởi vì vì chúng ta biết, chính mình nghiên cứu ra những vật này, hoàn toàn là xuất phát từ hứng thú, một khi bị hợp nhất, sẽ mất đi sức sáng tạo. Đến lúc sau, chúng ta những cái này tham ăn, cũng chỉ có thể biến thành người làm vườn dân trồng rau, rốt cuộc hưởng thụ không được mỹ thực."

Mạnh Lam gật gù đầu, nói: "Không Phong Ma không thành sống. Cật Hóa Liên Minh mục đích chủ yếu hay là ăn, những cái này nghiên cứu thành quả bất quá là kèm theo sản phẩm mà thôi."

"Đúng là như thế." Trương Đồng cùng đối với Mạnh Lam đánh giá mười phần chấp nhận, thế nhưng chuyển giọng, nói: "Bất quá chúng ta vẫn là cùng quân đội có hợp tác, rất nhiều nghiên cứu thành quả đều chuyển nhượng cho bọn họ. Nghe nói bọn họ cũng đang nghiên cứu, chỉ là kích thước không lớn."

Mạnh Lam phân tích nói: "Quân đội hiện tại vật tư phong phú, đối với lương thực nhu cầu cũng không mãnh liệt. Thế nhưng lão bách tính môn chờ không được, nếu như bây giờ còn không bắt đầu canh tác, chỉ sợ đến vật tư thiếu thời điểm, nhân loại muốn đối mặt một sóng đại thanh tẩy."

Trương Đồng cùng nói: "Chúng ta đều là chút thiên cận người, chỉ có thể nhìn đến trước mắt này ít đồ. Mạnh nữ sĩ là đại nhân vật, nghĩ đến lâu dài. Ngài cảm giác được cần gì kỹ thuật, chúng ta đều to lớn duy trì."

Mạnh Lam thấy Trương Đồng cùng như thế tích cực, có chút không dám tin tưởng, hỏi: "Trương minh chủ, Cật Hóa Liên Minh như thế sáng khoái, không biết cần gì thù lao đây?"

Trương Đồng cùng mỉm cười, nói: "Mạnh nữ sĩ, các người làm chính trị, việc buôn bán, cảm giác, cảm thấy người khác là dụng tâm kín đáo. Thế nhưng người đừng quên, hiện tại thế đạo thay đổi. Ta Cật Hóa Liên Minh tuy không thể đại Phú Đại Quý, thế nhưng nếu muốn thực hiện chúng ta 'Ăn được uống hảo' cái mục tiêu này, lại căn bản không cần người khác hỗ trợ. Cho nên chúng ta không muốn thù lao. Sở dĩ công hiến những cái này kỹ thuật, cũng chỉ là vì vẫn minh truyền thừa quá một phần tâm lực."

"Nguyên lai như thế." Mạnh Lam cảm thấy kính nể: "Không nghĩ tới Trương minh chủ là 'Tĩnh Hòa truyền nhân'."

"Không dám không dám." Trương Đồng cùng có chút tự hào mà cười nói: "Chẳng qua là cảm thấy 'Tĩnh Hòa' lý niệm không sai, đủ khả năng thời điểm, liền đuổi người đứng đầu mà thôi." hần nói qua đứng lên, muốn mời nói: "Mấy vị, nói miệng không bằng chứng. Cái này mang mấy vị đi xem một chút nghiên cứu của chúng ta thành quả."

Mạnh Lam mang Lãnh Mặc đám người, đi theo Trương Đồng cùng sau lưng, lại đang trong son trang quay vòng lên. Lần này cũng không phải là như vừa rồi Hồ lão gia tử như vậy cười ngửa xem hoa thức giới thiệu. Mỗi đến một chỗ, đều có người lấy ra thu hoạch gieo trồng sổ tay, bên trong là thực vật sinh trưởng trong quá trình ghi chép chân thật số liệu. Khác có một phần thực đơn, đem những cái này cây nấu nướng phương pháp cũng viết rất rõ ràng.

Mạnh Lam đem mỗi hạng nhất thành quả đều nhìn kỹ qua, lấy ra trong đó bốn hạng, mang về hội giúp nhau, chuẩn bị đội Thích Dĩ Phương đám người đến một chỗ ước định.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: công tác chuẩn bị

Từ Cật Hóa Liên Minh xuất ra, đã tiếp cận giữa trưa, Trương minh chủ vốn định giữ dưới mấy người ăn cơm trưa, bị Mạnh Lam cự tuyệt. Bốn người lái xe đi đến một cái giao lộ, Hồng thư ký đang chờ ở chỗ này, Chu Thu Dịch xuống xe từ trong tay nàng cầm một phần tài liệu cùng một túi bánh mì, trở lại trên xe giao cho Mạnh Lam.

"Đi trước Nghĩa Khí Đường. Các người đói bụng liền chính mình ăn một chút gì. " Mạnh Lam nói qua lật ra tư liệu.

Nghĩa Khí Đường chỗ hai cái cư xá cùng Cật Hóa Liên Minh cự ly không xa, tận thế dặm đường trên không có nhiều như vậy xe, 10 phút đã đến. Mạnh Lam khép lại tư liệu xuống xe, không làm kinh động Nghĩa Khí Đường cao tầng, chỉ ở trong tiểu khu tham quan một phen, tìm mấy gia đình hàn huyên trò chuyện, bỏ ra một giờ.

Rời đi Nghĩa Khí Đường, bốn người lập tức đi phụ nữ hội, lại là tại dân gian điều tra nghiên cứu. Phụ nữ hội địa bàn đại, nhân số nhiều, bỏ ra ba giờ.

Điều tra nghiên cứu chấm dứt, trở lại hội giúp nhau, Mạnh Lam một đầu đâm vào phòng làm việc của mình, ngồi tại bên cạnh bàn làm việc, khi thì mình tư khổ tương, khi thì giờ tư liệu, khi thì vui đầu tính toán, chút bất tri bất giác, sắc trời dần dần tối xuống.

"Cùm cụp" một tiếng, trong phòng bỗng nhiên sáng lên. Mạnh Lam ngẩng đầu, thấy Lãnh Mặc bùng một ly cà phê đi tới, nói: "Đừng quá liều. "

"Không liều nào có mệnh?" Mạnh Lam mỉm cười, "Thanh tú đạt đến cùng tiểu thích còn có ba bốn ngày nên đến. Chúng ta tiến vào thành, muốn làm tốt chính mình sự tình. "

"Minh bạch. Không quấy rầy. " Lãnh Mặc gật gật đầu, rồi đi văn phòng.

Nhìn qua Lãnh Mặc bóng lưng, Mạnh Lam có một chút thất lạc. Nàng ném một ngụm cà phê, có chút ngọt, có chút ảm. Xoa xoa cái trán, nàng lại bắt buộc chính mình đem tinh lực vui đầu vào trước mắt hồ sơ bên trong.

Kế tiếp liên tiếp hai ngày, Lãnh Mặc đều đi theo Mạnh Lam bên người, tại Tuyên Thành bên trong bốn phía khảo sát đàm phán, nhìn tận mắt nữ nhân này mất ăn mất ngủ địa công tác. Đối với nàng hai ngày qua này biểu hiện, Lãnh Mặc chỉ có thể nói một cái "Phục" chữ. Vô luận là Lãnh Mặc chính mình, hay là Khương Bạch Lộ, Phương Triết đám người, cũng không phải cần cù người, Ngô Tuyết Nhạn tuy làm bắt đầu cuộc sống càng độc sức, nhưng đó là căn cứ vào chính nàng dồi dào sức sống. Mà Mạnh Lam cùng bọn họ đều bất đồng, nàng là kéo lấy một mỗi thân thể, ôm kiên định tín niệm, đồ đôn khắp nơi áp lực, khai triển công tác của mình.

Chạng vạng tối, vẫn là Lãnh Mặc cho Mạnh Lam bùng tới cà phê. Mạnh Lam ngẩng đầu lên nói: "Ngày mai tiểu thích đã đến. Chúng ta buổi sáng đi cửa thành nghênh tiếp. Người hôm nay về sớm một chút a, không cần đưa ta. "

"Ngày mai khởi đầu, ta bảo tiêu, cũng nên dưới cương vị. " Lãnh Mặc nói: "Đi trăm dặm người nửa chín mười, cho nên ta hôm nay càng không thể buông lỏng. "

Mạnh Lam nói: "Ta cũng không bắt người làm hộ vệ. Mấy ngày nay tất cả công tác, cũng không có gạt người. "

"Ta biết. Người trước mau lên, ta dưới lầu chờ người. " Lãnh Mặc không có nhiều lời, rồi đi văn phòng.

Có lẽ là vì ngày mai hội giúp nhau đến nghỉ ngơi dưỡng sức, cũng có thể là Mạnh Lam công tác chuẩn bị đã hoàn tất, hôm nay nàng cũng không có bận đến nửa đêm mới về nhà. Lãnh Mặc cũng bởi vậy sớm trở lại chính mình trụ sở, gặp được đội trong phòng khách Phương Triết.

"Lãnh ca, hai ngày này, người trạng thái không đúng. " Phương Triết đi thẳng vào vấn đề nói.

"Hả? Ta có vấn đề gì?" Lãnh Mặc cũng không cảm giác mình có vấn đề gì, trên thực tế tại trong mấy ngày này, hắn khó được địa thanh tĩnh lại, thế nhưng cũng không có trung đoạn dị năng rèn luyện, thân thể tổ chất cũng ở vững bước đề cao.

"Lãnh ca ngươi ăn ngay nói thật, cùng Mạnh Lam đến cùng là quan hệ như thế nào?" Phương Triết hỏi.

"Có chút thích a. " Lãnh Mặc nghĩ nghĩ đáp: "Giúp nhau khả năng đều có điểm thích. Nhưng là chúng ta cũng không có nói rõ, cho nên cũng làm không được mấy. "

"Các ngươi không có có nói rõ, thế nhưng tất cả mọi người nhìn ở trong mắt. " Phương Triết nói: "Ba ngày, ngươi một mực đi theo bên người nàng, buổi tối muốn nửa đêm mới trở về. Nếu như Khương Bạch Lộ biết, ngươi nói nàng hội thấy thế nào, nghĩ như thế nào?"

"Khương Bạch Lộ trở về sao?" Lãnh Mặc hỏi. Mấy ngày qua, Phương Triết đám người phân biệt thủ ở cửa thành cùng Mạnh gia khu biệt thự phụ cận, chính là đang đợi Khương Bạch Lộ. Mỗi lần nhớ tới chuyện này, Lãnh Mặc còn có chút áy náy. Bởi vì hắn cho là mình mới là tối hắc là tại nơi này chờ đợi người, vậy mà vì bảo hộ Mạnh Lam thoát thân không ra.

"Còn không có. " Phương Triết mặt không chút thay đổi nói: "Thế nhưng ngươi nên biết, nàng nếu như đến Tuyền Thành, muốn nhất thấy là ai. "

"Ta biết. " Lãnh Mặc giải thích: "Bất quá hai ngày này ta cũng là đang làm chính sự. Ngươi biết, hội giúp nhau cường đại, chẳng những các ngươi có thể có cái chỗ dựa, đối với chúng ta tìm kiếm Khương Bạch Lộ, cũng là rất có lợi. "

"Lãnh ca, kia ta hỏi ngươi một vấn đề. " Phương Triết hôm nay tựa hồ hứng thú nói chuyện rất cao, "Ngươi nói hội giúp nhau cường đại, đối với tìm kiếm Khương Bạch Lộ có lợi, điểm này ta tán thành. Thế nhưng nếu như hiện tại Khương Bạch Lộ xuất hiện, cùng ngươi hội hợp. Ngươi có thể hay không lập tức rời đi hội giúp nhau, mang theo nàng Bắc thượng?"

"Cái này..." Lãnh Mặc do dự một chút, nói: "E rằng không được. Hội giúp nhau vẫn còn ở cát bước giai đoạn, ta nếu như tham dự, liền không muốn bỏ dở nửa chừng, chung quy xem nó ổn định lại, tài năng yên tâm rời đi. "

"Vậy nói là, ngươi vì hội giúp nhau làm việc, cùng Khương Bạch Lộ không có trực tiếp quan hệ. " Phương Triết tổng kết một câu, lại hỏi: "Thế nhưng ngươi lại không thể mang theo hội giúp nhau Bắc thượng, như vậy ngươi lưu lại một ổn định hội giúp nhau, là vì ai?"

"Vi... Vì các ngươi, vì tiểu thích, Mạnh Lam, cũng vì... Rất nhiều dân chúng bình thường. " Lãnh Mặc nói này mấy cái đáp án, bỗng nhiên giờ hai tay lên đầu hàng nói: "Háo được rồi ta biết ý tứ của ngươi. Chính là vì Mạnh Lam. "

Hả biết đáp án này như cũ không phải là Phương Triết mục đích. Hắn tiếp tục hỏi: "Vậy ngươi hai ngày này đi theo Mạnh Lam, làm cái gì chính sự?"

"Ta..." Lãnh Mặc nghĩ nghĩ, tựa hồ thật sự không có gì chính sự, mấy ngày nay để cho hắn cực kỳ có cảm giác thành tựu, chính là chàng vạng tối cho Mạnh Lam đưa đi một ly cà phê.

"Lãnh ca, thân phận của ta bây giờ khả năng không hợp lắm, nhưng vẫn là phải nhắc nhở ngươi. " Phương Triết nói: "Ngươi này mấy Thiên Việt tới càng không giống một cái lão đại rồi, ngươi trở thành một cái phổ thông người tiến hóa chiến sĩ, một cái bảo tiêu. Ngươi bây giờ không nhận chúng ta những cái này thuộc hạ, đi, không có vấn đề. Thế nhưng ngươi lại muốn nhớ kỹ, chính mình là một cái người lãnh đạo, mà không phải đi theo người khác bên người, lười biếng địa làm bảo tiêu, làm tối tớ. "

"Phương Triết, ngươi biết, dù cho đều là một người, tại bất đồng đoàn đội trong, cũng có không cùng định vị. " Lãnh Mặc giải thích nói: "Hơn nữa ta bản thân cũng không phải rất muốn làm một cái lãnh đạo, là tình thế bức bách, để ta trở thành một cái lãnh đạo. "

"Ngươi xác định sao?" Phương Triết truy đuổi hỏi một câu, không đợi Lãnh Mặc trả lời, nói tiếp: "Có lẽ ngươi có thể nói như vậy phục chính mình, thế nhưng ngươi thuyết phục không được ta, cũng nói phục không được tiểu Hàn tiểu Tần bọn họ, đồng dạng thuyết phục không được Khương Bạch Lộ, Ngô Tuyết Nhạn. Lãnh ca, ngoài cuộc tình tảo trong cuộc u mê. Ngươi bị Mạnh Lam cải biến. Ta không biết ngươi có phải hay không bị nàng mê hoặc, thế nhưng ta phải nhắc nhở ngươi chú ý. Tựa như ngươi đến nơi đây ngày đầu tiên, liền khuyên bảo chúng ta không muốn tiếp cận nàng cũng như. "

"Ngươi nói đúng. " Lãnh Mặc nói: "Kỳ thật ta cũng không biết mình là không phải là bị mê hoặc. Bất quá ta vẫn không thể ở thời điểm này rời đi nàng. Chỉ có thể hi vọng Khương Bạch Lộ sớm một chút, hội giúp nhau sớm một chút ổn định, chúng ta cũng có thể sớm một chút rời đi nơi này. "

"Lãnh ca, ngươi bây giờ như vậy, cho dù Khương Bạch Lộ tới, cũng sẽ không tới tìm ngươi. " Phương Triết có chút kích động nói: "Chính ngươi hồi ức một chút, khi ngươi hấp dẫn Khương Bạch Lộ thời điểm, hấp dẫn Ngô Tuyết Nhạn thời điểm, ngươi là cái dạng gì nữa ? Khi đó ngươi không chỉ là một cái cường đại chiến sĩ, lại càng là quyết đoán lãnh đạo cùng cơ trí đạo sư. Mà bây giờ đâu này? Ngươi bây giờ, cùng ta có cái gì khác biệt? Đơn giản là nghe người khác chỉ huy, đánh đánh nhau, giết giết người. Ngươi cảm thấy giống như ta vậy người, Khương Bạch Lộ hội sẽ không thích? Ngô Tuyết Nhạn hội sẽ không thích?"

"Phương Triết, ngươi nói, ta sẽ suy nghĩ thật kỹ. " Lãnh Mặc cảm thấy có chút chống đỡ không được, truy cứu nguyên nhân, còn là bởi vì Phương Triết mỗi một câu, cũng nói đến lòng của hắn khâm trọng. Mấy ngày qua, hắn trầm mê ở nhàn nhã sinh hoạt. Cảm giác lấy Mạnh Lam công tác thân ảnh, hắn cảm thấy rất an tâm, nhìn nhìn Mạnh Lam cùng đối thủ chạm rai mà nói, hắn cảm thấy rất tự hào; biết Mạnh Lam uống hết hắn đầu đi cà phê, hắn cảm thấy rất vui mừng. Chẳng quản Khương Bạch Lộ thân ảnh thường xuyên hội trong đầu xuất hiện, lần lượt áp qua Mạnh Lam, để cho lòng hắn hoài áy náy, thế nhưng hắn vẫn không muốn nhảy ra vòng lẩn quẩn. Khương Bạch Lộ cũng tốt, Mạnh Lam cũng thế, hắn cũng không muốn dứt bỏ.

"Đúng rồi. Ngày mai hội giúp nhau liền đến Tuyền Thành. Mấy người các ngươi người tiến hóa, buổi sáng theo ta cùng đi cửa thành. Để cho tiểu Hàn tiểu Tần bọn họ, vẫn còn ở Mạnh gia chỗ đó nằm vùng a. " Lãnh Mặc dặn dò một câu, nhanh chóng trốn vào phòng của mình.

Ngày hôm sau, hội giúp nhau đến, cũng không có nhắc lên quá lớn sóng gió. Thế nhưng Lãnh Mặc biết, sóng yên biển lặng, còn có mạch nước ngầm tuôn động. Hội giúp nhau Tổng đường tại trong mấy ngày này gia tăng đến hơn ngàn người, mỗi gia nhập người tiên hóa cũng có bốn mươi người, gần như tăng lên gấp đôi. Như vậy một cái thế lực, bất luận kẻ nào cũng khó có khả năng bỏ qua.

Sau khi vào thành, tất cả mọi người được an bài tiến nhập một cái không bố trí cư xá, Mạnh Lam mang theo Thích Dĩ Phương đám người cùng chính thức tiến hành tư liệu trao đổi. Kế tiếp chính là Mạnh Lam chủ trì nội bộ hội nghị.

"Nhân số chúng ta quá nhiều, phải đánh tan. " Mạnh Lam đưa ra cái thứ nhất đề nghị: "Hội giúp nhau là hội giúp nhau, Tổng đường là Tổng đường, hội viên là hội viên, sản nghiệp là sản nghiệp. Không thể giúp nhau thâm thấu. Hiện tại chúng ta Tổng đường có hơn ngàn người, tại từng điều bộ, đều là một cái quái vật khổng lồ. Nhưng mà sự thật đâu, chúng ta kỳ thật chỉ có không được một trăm người tiên hóa, thực lực yếu đến đáng thương. Cho nên chúng ta phải cổ vũ tăng dưới cùng hội viên đi ra ngoài, đến thế lực khác khu vực thuộc nội sinh sống, xé chần ra lẻ, chia thành tốp nhỏ. Như vậy một phương diện có thể cho bọn họ phát triển tân hội viên, một phương diện khác cũng tránh chúng ta cây to đón gió. "

Nàng nói qua lấy ra một phần bản kế hoạch, nói: "Muốn để cho bọn họ rời đi Tổng đường, phải chính diện dẫn đạo. Đây là ta chế định cổ vũ chính sách. Thế nhưng chế định kế hoạch, ta là dựa theo lúc rời đi nhân số tính toán, số liệu còn muốn có cải biến. "

Theo nàng nói chuyện, Hồng thư ký cho đang ngồi mỗi người phát một phần tư liệu.

"Cổ vũ chính sách phải có vật tư chèo chống. Cái này dẫn xuất một vấn đề khác, cũng là chúng ta trước mắt vấn đề lớn nhất. " Mạnh Lam nói: "Chúng ta vật tư có đủ hay không? Nếu như không đủ, như thế nào nhanh chóng thu hoạch?"

Nàng nói qua lại lấy ra một phần tư liệu.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 76: không hài lòng

Mạnh Lam các loại tư liệu một phần đón lấy một phần, xuyên qua toàn bộ hội nghị. Tất cả đề nghị tại Lãnh Mặc xem ra, đều có lý có cứ. Bất quá Thích Dĩ Phương có cái nhìn khác: "Khẩn cấp nhất hai hạng quyết định, sơ tán hội viên cùng cổ vũ chính sách, ta đều ủng hộ. Về phần Mạnh trưởng lão cái khác đề nghị, ta còn muốn tỉ mỉ xem qua tài liệu, tài năng cho ra kết luận. "

Cao Tú Trăn đám người, tại vừa rời một mực theo sau Mạnh Lam mạch suy nghĩ, lúc này nghe xong Thích Dĩ Phương thuyết pháp, mới đột nhiên tỉnh ngộ, một cái lạ lắm người cao đứng lên nói: "Ta duy trì Thích trưởng lão đề nghị. Mạnh trưởng lão công tác làm rất khá, nhưng là chúng ta rốt cuộc vừa mới xem qua những tài liệu này, còn không có tiêu hóa. Hay là ngày mai lại đối với những chuyện khác hạng tiến hành biểu quyết a. " mọi người đang ngồi người cùng kêu lên đồng ý.

Tận thể trong tất cả mọi người không muốn dây dưa dài dòng, hội nghị lập tức chấm dứt, mọi người nhao nhao trở lại phòng làm việc của mình quen thuộc tư liệu đi.

Lãnh Mặc mang theo Phương Triết cùng Viên Tĩnh như tiến vào Thích Dĩ Phương văn phòng, trước giới thiệu Phương Triết năng lực, sau đó nói: "Trừ hấn ra ra, còn có mấy người cũng phải gửi gắm cho ngươi. Cũng không phải người tiên hóa, thế nhưng đi qua huấn luyện của chúng ta, vẫn có thể ứng phó đại bộ phận tình huống. "

Thích Dĩ Phương gật đầu nói: "Ta minh bạch ý tứ của ngươi. Đem bọn họ giao cho ta, ngươi cứ yên tâm đi. Bọn họ đều sẽ trở thành ta phụ tá, trừ phi bọn họ tự nguyện, bằng không sẽ không tại hội giúp nhau đảm nhiệm bất kỳ chức vụ. "

Lãnh Mặc vừa nặng nề nói: "Còn có một cái người, gọi gì biết ta. Hấn là cùng Mạnh Lam đồng thời gia nhập, mà một nhóm kia người, vừa vặn đều có vấn đề. Người này cũng một chỗ gửi gắm cho ngươi rồi. "

"Ngươi yên tâm. " Thích Dĩ Phương nói: "Ta sẽ trước tìm kiếm lai lịch của hấn. "

"Còn có, Mạnh Lam hai cái hài tử, nàng ý định để cho ngươi tới giáo dục. Đoán chừng không lâu sau muốn tới tìm ngươi. " Lãnh Mặc đánh trước cái dự phòng châm.

Thích Dĩ Phương mặt lộ vẻ mỉm cười, nói: "Tốt như vậy bài, giao cho ta tới đánh? Xem ra các ngươi đối với ta rất tín nhiệm a. "

Lãnh Mặc nhắc nhở: "Bàì mặc dù hảo, lại muốn bụm lấy, chờ ngươì đem bọn họ bồi đường lên rồi nói sau. " nói xong chính mình quay ngườì rời đi, đem Phươg Triết đắmgườì lưu ở chỗ này.

Hắn không có đi tìm Mạnh Lam, mà là trực tiếp rời đi hội giúp nhau cao ốc, đến Mạnh gia khu biệt thự bên cạnh một nhà quán cà phê trong, tìm được chờ ở chỗ này Hàn Học Lâm đắmgườì.

"Lão đại, hôm nay không phải là hội giúp nhau vào thành sao? Như thế nào ngươì ngược lại có thời gian đích thân đến?" Tần Ngọc Tuyền hỏi.

"Bọn họ đều vào thành, ta cho dù công thành lui thân. Về sau chỉ cần nhìn lấy bọn họ gầy vò là tốt rồi. " Lãnh Mặc nhìn lướt qua, hỏi: "Gi biết ta đâu này?"

"Hắn thế nhưng là một bước lên trời. " Tần Ngọc Tuyền bủi môi nói: "Cũng không biết cho kia Tiểu công chúa tuổi cái gì thuốc mê. Ngườì ta sáng sớm đã bị chiêu tiến khu biệt thự, nói là từ Uyển Linh không thấy được hắn sẽ khóc ồn ào. Thời gian dài như vậy cũng không có xuất ra, đoán chừng là lưu lại cho hải tử làm bảo mẫu a. "

Hàn Học Lâm vẫy vẫy tay, nói: "Ngươi cũng đừng ghen ghét ngườì ta, ta xem kia cái gì biết ta ngược lại là vô dụng thủ đoạn gì, chính là đối với cái đứa bé kia phát ra từ nội tâm địa bảo vệ. Ngườì ta cái đứa bé kia thông minh đâu, ai đối với nàng hảo tâm lý nắm chắc. "

Lãnh Mặc trầm nghĩ: "Từ Uyển Linh là một đau khổ hải tử, lấy thân phận của nàng trong nhà khẳng định không ai cho nàng sắc mặt tốt. Hiện tại gì biết ta đối với nàng hơi tốt một chút, để cho nàng cảm nhận được ấm áp, thậm chí còn có thể cảm nhận được đã lâu tình thương của cha. Bất quá Mạnh gia vền vẹn bởi vì tiểu nha đầu khóc rống, liền chịu đem gì biết ta chiêu tiến vào, cũng nói Mạnh Lam trong nhà địa vị đề cao sâu sắc. " thế nhưng hắn không muốn đem từ Uyển Linh thân thể truyền đi, cũng lại không có cùng Hàn Học Lâm đắmgườì nói tí mĩ trong đó ngon nguồn. Mà là nói: "Như vậy cũng tốt. Gì biết ta rốt cuộc cùng chúng ta không quen, hắn nếu như vậy lưu ở Mạnh gia, chính mình đã tìm được chỗ dựa, chúng ta cũng có thể bớt lo, xem như nhất cử lưỡng tiện. Đường lui của các ngườì, đã sắp xếp xong xuôi. Ăn cơm trưa, các ngườì liền đi hội giúp nhau cao ốc a, tìm Thích Dĩ Phươg, báo tên của ta. "

"Vậy ngườì đâu lão đại?" Hàn Học Lâm hỏi: "Chúng ta đi, một mình ngườì lưu ở chỗ này?"

"Đúng vậy a. " Lãnh Mặc ngưỡng tại trên ghế sa lon, nhìn trần nhà, nói: "Mấy ngày hôm trước, ta tại hội giúp nhau bên kia lãng phí quá nhiều thời gian, là thời điểm bứt ra xuất ra, chuyên tâm chờ đợi Khươg Bạch Lộ. "

Hàn Học Lâm cùng Tần Ngọc Tuyền đắmgườì liếc nhau, nói: "Vậy chúng ta hiện tại liền đi tìm Phươg ca a. Lão đại, ngườì ở chỗ này chờ, so với chúng ta đều phù hợp. Ngườì có toàn cảnh thị giác, hiệu suất so với chúng ta chung vào một chỗ đều cao. "

Lãnh Mặc gật gật đầu, để cho mấy ngườì đi trước. Lúc này là cơm trưa thời gian, hắn lại không có gì khẩu vị, chính mình chọn ly cà phê, nằm ngang tại trên ghế sa lon, nhìn như nhắm mắt dưỡng thần, kỳ thật là tại rèn luyện không Thủy Năng lực. Một giờ sau, hắn đang có chút buồn ngủ, bỗng nhiên cảm giác đến một nữ nhân hướng hắn đi tới.

Lãnh Mặc nhìn như đang nghỉ ngơi, kỳ thật từ nữ nhân kia vào cửa lúc trước, liền chú ý tới nàng. Nữ nhân này là từ ngoài cửa một cỗ trên xe đi xuống, xe kia trên còn có ba nữ nhân, mấy ngườì vừa mới còn ở trong xe đối với mình chỉ trở một phen, nhất định là tại tìm cách sự tình gì.

"Lãnh tiên sinh. " nữ nhân kia tại Lãnh Mặc đối diện ngồi xuống, tự giới thiệu mình: "Ta là phụ nữ hội Bạch Tuyết Dung. "

Lãnh Mặc mở mắt ra, xong nữ nhân này mỉm cười, hỏi: "Ngươi hảo. Có việc?"

Bạch Tuyết Dung nói: "Kỳ thật hôm nay tới không có việc gì. Chỉ là Lãnh tiên sinh đại danh, ta sớm có nghe thấy, một mực mười phần ngưỡng mộ. Hôm nay vừa mới bắt gặp ngài ở chỗ này, liền muốn tới đây làm quen một chút. Không biết Lãnh tiên sinh có nguyện ý hay không kết giao bằng hữu?" Nàng nói qua trên chốc trên chốc tóc dài.

Lãnh Mặc chú ý tới nữ nhân này một thân trang phục nghề nghiệp mười phần giới giang, giờ tay nhắc chân đang lúc hết lần này tới lần khác có dừng khi yếu đuối cảm giác, lại thấy nàng hữu ý vô ý địa gỡ đầu chuẩn bị tư thế dung nhan, nội tâm có chút chán ghét, nói thẳng: "Lời này của ngươi, ta một chút cũng không tin. "

Bạch Tuyết Dung ngây ra một lúc, cười mĩa nói: "Lãnh tiên sinh thật sự là ngườì sáng khoái nói chuyện sáng khoái, không theo lẽ thường xuất bài. "

Lãnh Mặc hỏi: "Ấn lẽ thường như thế nào xuất bài? Nếu là ấn lẽ thường xuất bài, đối với ngươi ta có chỗ tốt gì?"

Bạch Tuyết Dung lại ngây ra một lúc, kỳ thật nàng cũng không có đáp án.

Đương nhiên, Lãnh Mặc vốn cũng chỉ là tranh cãi, không nghĩ nghe đáp án, cho nên không đợi đối phương trả lời, liền nói tiếp: "Không bằng chúng ta đơn giản điểm. Ngươi nói muốn cái gì, ta xem một chút chính mình có hay không. "

Bạch Tuyết Dung xấu hổ cười cười, hỏi: "Lãnh tiên sinh hôm nay như thế nào có hứng thú đến nơi đây uống cà phê sao?"

Lãnh Mặc thấy nữ nhân này quanh co lòng vòng, càng chán ghét, cau mày, bưng lên cà phê nói: "Bạch Cô Nươg. Ngươi xem này cà phê, tận thế trước bất quá vật tầm thường, tận thế về sau lại trở thành xa xỉ phẩm. Ngươi xem hoàn cảnh chung quanh, chỉ có thể miễn cưỡng xem như sạch sẽ, thế nhưng tận thế về sau như vậy quán cà phê chỉ có tại khu nhà giàu mới khai mở được lên. Ngươi nhìn nhìn lại ngườì chung quanh, tuy ngườì không nhiều lắm, thế nhưng tất cả mọi ngườì đang nói chuyện đứng đắn. Ta tin tưởng ngườì có thể sống đến bây giờ, nhất định cũng có qua rất nhiều mạo hiểm kích thích kinh

lịch, khả năng còn nhiều lần quanh quẩn một chỗ tại bên bờ sinh tử. Như vậy, nếu như tận thế bên trong hết thảy đều quý giá như vậy, chúng ta có hay không hẳn là tiết kiệm một chút thời gian đâu này?"

Bạch Tuyết Dung nghe xong lời này, mặt mang không vui, nói: "Lãnh tiên sinh, người nếu như cảm thấy thời gian quý giá, thì tại sao nằm ở chỗ này uống cà phê đâu này?"

Lãnh Mặc thiền chúc một ngụm, nói: "Câu tiếp theo lời còn chưa đi đến chính đề, người liền đi thôi. "

Bạch Tuyết Dung bị hấn luân phiên chống đối, nội tâm nhẫn nhịn một đoàn hòa, đang muốn phát tác, nghĩ đến nhiệm vụ của mình, lại nhịn xuống, thở hắt hên, áp chế cuồng hống nói: "Ta muốn biết hội giúp nhau ý định làm cái gì. "

Lãnh Mặc mặt không thay đổi hỏi ngược lại: "Người muốn biết phương diện nào?"

Bạch Tuyết Dung lại là sững sờ, hôm nay Lãnh Mặc cho nàng quá nhiều mới lạ cảm thụ. Bởi vì nàng từ sinh ra khỏi đầu, mỗi Thiên Đô tại xã hội trong nước xoáy đảo quanh, nhưng theo chưa thấy qua Lãnh Mặc người như vậy. Tận thế trước, bên người nàng nam nhân đều tại nịnh nọt nàng, đón ý nói hòa nịnh; tận thế, nàng nhìn thấy nam nhân đều muốn thương tổn nàng, chiếm hữu nàng. Mà Lãnh Mặc đâu này? Nam nhân như vậy nàng dường như từ chưa thấy qua. Không! Nàng nhớ mang máng, trường cấp hai thời điểm, có một cái lão sư đối với nàng cũng là thái độ. Bất quá khi đó nàng học tập không giỏi, gặp được sư phụ đều là đi trốn.

"Hội giúp nhau tới hơn một ngàn người, một cái cư xá chỉ sợ là lách vào không dưới, bọn họ ý định hướng đâu khuếch trương?" Bạch Tuyết Dung cảm thấy vấn đề này khả năng liên quan đến hội giúp nhau cơ mật, cho nên ném đi ra với tư cách là thăm dò.

"Điểm này, các người phụ nữ hội không cần lo lắng. " Lãnh Mặc đáp: "Hội giúp nhau chỉ là rời rạc tổ chức, đối với hội viên không có tuyệt đối lực khống chế. Ta vừa rồi nghe xong bọn họ cao tăng thảo luận, nghĩ cổ vũ hội viên tự mưu đường ra, lại còn sẽ không ngăn cản bọn họ gia nhập các người như vậy dân gian tổ chức. Ở trong quá trình này đâu, bọn họ 'Cổ vũ' cũng không chỉ là miệng nói một chút, còn có một loạt chính sách cùng vật tư chèo chống. "

Bạch Tuyết Dung dễ dàng như thế địa đạt được đáp án, có chút ra ngoài ý định, truy vấn: "Các người đã từng đến ta phụ nữ hội địa bàn điều tra cẩn thận, là xuất phát từ cái gì động cơ?"

Lãnh Mặc nói: "Đương nhiên là hướng các người học tập kinh nghiệm. Không đơn thuần là các người chỗ đó, Nghĩa Khí Đường, Bang Đầu Búa, Cật Hóa Liên Minh, chúng ta đều đi qua. "

"Vậy không biết tại người hội giúp nhau trong mắt, chúng ta này mấy cái tổ chức, cái nào tốt hơn?" Bạch Tuyết Dung hỏi.

Lãnh Mặc ha ha cười cười, thầm nghĩ: "Bất quá là một đám thu phí bảo hộ mà thôi, còn muốn phân ra cái cao thấp sao?" Trong miệng lại lấy lòng nói: "Bang Đầu Búa tuy lớn, lại tàn bạo bất nhân, lấy mạnh hiếp yếu; Nghĩa Khí Đường công chính, lại bảo thủ, không muốn phát triển; chỉ có phụ nữ hội trừ bạo giúp kẻ yếu, đương nhiên là tốt nhất. "

Bạch Tuyết Dung cười đắc ý, thầm nghĩ: "Mặc dù người tâm cao khí ngạo, không thừa nhận cũng không được ta phụ nữ sẽ là tốt nhất tổ chức. " liền hỏi: "Nếu như Lãnh tiên sinh chấp nhận ta biết rồi lý niệm, không bằng liền gia nhập chúng ta, một chỗ tương trợ yếu thế quần thể, bảo vệ ích lợi của bọn hấn như thế nào?"

Lãnh Mặc Điều lắc đầu, nói: "Không đi. Ta bận quá. "

Bạch Tuyết Dung thấy hấn trả lời được như thế dứt khoát, lại kinh ngạc, nghĩ nghĩ tiến trước khi đến trong hội lời dạy bảo của tiền bối, nói: "Lãnh tiên sinh, bên ngoài thịnh truyền, ngài cùng Mạnh Tướng Quân nữ nhi quan hệ không giống bình thường, liền Từ Công Tử này chính quy lão công, đều muốn lui lại xa xa. "

Lãnh Mặc mặt trầm xuống, nói: "Tung tin vịt mà thôi. "

Bạch Tuyết Dung nói: "Coi như là tung tin vịt, chỉ sợ cũng là không có lừa làm sao có khối. "

Lãnh Mặc lạnh "Hừ" một tiếng, thầm nghĩ: "Hiếm thấy vô cùng. Ta liền có thể bình địa sinh sóng, không gió dậy sóng. "

Bạch Tuyết Dung thấy hấn sắc mặt âm trầm, nhanh chóng nói: "Lãnh tiên sinh đương nhiên là thân đang không sợ bóng dáng lệch ra. Bất quá kia Từ Công Tử cũng là sĩ diện người, khó tránh khỏi đối với tiên sinh khắp nơi hạn chế, không công sinh ra rất nhiều phiền toái. Mà ta phụ nữ hội mỹ nữ như mây, Lãnh tiên sinh vào hội, những cái kia lời đồn tự nhiên tan thành mây khói. Nếu như tiên sinh có thể lấy được bọn tỷ muội niềm vui, tương lai ôm mỹ nhân về, lại càng là một đoạn giai thoại. "

Lãnh Mặc cười lạnh một tiếng, nói: "Ta cho rằng phụ nữ hội lấy trợ giúp nhỏ yếu vì mục đích, hôm nay tới khuyên ta nhập hội, tất có Cao Luận. Không nghĩ tới lại phái cái dẫn mỗi người đến. Ta cho người biết, lời đồn cùng Từ Công Tử đều không gây thương tổn ta. Ta muốn nữ nhân, cũng không cần tận lực lấy các nàng niềm vui. Người có thể đem lời nói của ta, từ đầu chí cuối báo cho trên xe người. "

Bạch Tuyết Dung thấy hấn vậy mà biết trên xe có người, đã là lấy làm kinh hãi, lại nghe hấn nói: "Người nếu như mặc thành như vậy tới gặp ta, nghĩ đến biết ta thích gì dạng nữ nhân. Đáng tiếc người không phải là loại hình người, cũng diễn không ra loại khí chất đó. Ta liền lại khuyên bảo người một câu, nếu như 'Phụ nữ hội' liền một cái chân chính nữ cường nhân đều tìm không ra, như vậy tổ chức cũng không có gì con đường phía trước. Người trở về a. "

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 77: tửu gặp tri kỷ

Bạch Tuyết Dung nghe xong Lãnh Mặc, biết mình lôi kéo hấn nhập hội nhiệm vụ đã thất bại, còn có hấn mở miệng trào phúng, lại càng là trong nội tâm vừa thẹn vừa giận, phản bác: "Ta phụ nữ hội không phải là không có người tài ba, chỉ là các nàng không cần người có địa vị cao lại đầu hàng nhân nhượng trước người có địa vị thấp tới cùng người nói chuyện. "

Lại nhìn Lãnh Mặc, đề ý cũng không thêm nàng, nhắm mắt lại, hướng về sau hướng lên, lại nằm trở lại trên ghế sa lon.

Bạch Tuyết Dung hằm hừ một đập chân, quay người rời đi. Lãnh Mặc từ từ nhắm hai mắt nhìn như vô lễ, kỳ thật một mực dùng dị năng chú ý Bạch Tuyết Dung, biết nàng trở lại trên xe, cùng một người khác nói chuyện với nhau một phen liền lái xe rời đi, cũng không có đối với chính mình làm cái gì mờ ám

"Lãnh tiên sinh, người đắc tội đám nữ nhân này, tương lai cần phải lúc nào cũng phòng bị mới tốt. " hàng xóm tòa một nam tử từ từ ngồi vào Lãnh Mặc đối diện nói.

Lãnh Mặc dò xét hấn một phen, thấy người này già Tây, mặt trắng không râu, kiểu tóc cũng là tân trang qua, liền biết người này không đơn giản, rất có thể tận thế lúc trước gia cảnh cũng rất tốt, tận thế về sau lăn lộn được cũng không tệ. Đơn giản là tận thế trong mọi người lấy sinh tồn là đệ nhất sự việc cần giải quyết, làm sao có thời giờ cạo râu làm kiểu tóc, càng không khả năng ăn mặc âu phục ở bên ngoài đi đi lại lại.

"Tự giới thiệu một chút, ta là Không Kinh Thiên. BJ kinh, TJ(thái giám- dừng lại) thiên, không phải là 'Kinh thiên động địa' 'Kinh thiên' . " nam nhân này vươn tay ra.

"Người hào. " Lãnh Mặc cũng đưa tay ra cầm một chút, nói: "Ta biết người. Nghĩa Khí Đường từng thành viên đều là minh tinh. Không biết Không tiên sinh tìm ta có chuyện gì?"

"Kỳ thật, ta hôm nay tới không phải là tìm được người rồi, mà là tìm người mấy cái tiểu tùy tùng. Không nghĩ tới người đã đến rồi, bọn họ đi. Bất quá ta nghĩ, những sự tình này trực tiếp cùng người nói cũng rất tốt. " Không Kinh Thiên trầm ngâm một chút, hỏi: "Ngoại giới tung tin vị ngài là mệnh nữ sĩ trai lơ (đĩ đực), đương nhiên ngài là không nhận có thể. Bất quá ngài có thể giải thích căn cứ một chút quan hệ của các người sao?"

Lãnh Mặc nghe xong lời này, hỏi ngược lại: "Bang Đầu Búa cùng phụ nữ hội chỗ dựa là ai?"

"A?" Không Kinh Thiên kinh ngạc một chút, nói: "Lãnh tiên sinh thật sự là thấy mầm biết cây. Bất quá vẫn là trước hết mời người trả lời vấn đề của ta. "

Lãnh Mặc nói: "Quan hệ của chúng ta rất phức tạp. " hấn hồi tưởng lại mình và Mạnh Lam lần đầu gặp, bất quá là tại một đội ngũ trong, gặp mặt liền lời cũng không nói, thế nhưng một hồi đại chiến, liền biến thành đề phòng lẫn nhau từ địch, xa hơn theo ở chung lâu ngày, cảm tình cũng đang không ngừng biến hóa, đến bây giờ, bản thân hấn cũng nói không rõ cùng Mạnh Lam là quan hệ như thế nào. Từ Mạnh Lam lời dẫn, hấn lại nghĩ tới hội giúp nhau, đón lấy nghĩ tới Tuyền Thành tam đại dân gian tổ chức. Nghĩa Khí Đường sẽ không vô duyên vô cớ địa phái người tới hỏi mình cùng Mạnh Lam quan hệ, lớn nhất có thể là bọn họ đã đảo hướng Từ gia, cho nên mới bị Từ Công Tử phái ra. Mà Nghĩa Khí Đường có thể tại quân đội tìm chỗ dựa, Bang Đầu Búa cùng phụ nữ hội nhất định cũng sẽ. Nếu như tam đại dân gian tổ chức cũng có thể biến thành chính thức tổ chức, kia Mạnh Lam tại hội giúp nhau bên trong địa vị cũng liền không hề ổn định. "Nếu như là ta, thời điểm này phải như thế nào cân đối Mạnh gia cùng hội giúp nhau quan hệ, để cho bọn họ lẫn nhau ngăn được, đồng thời phát triển đâu này?" Lãnh Mặc không khỏi lâm vào trầm tư.

"Khục khục..." Không Kinh Thiên thấy Lãnh Mặc nói một câu liền suy nghĩ viên vông, ho khan một tiếng, nói: "Lãnh tiên sinh, cho dù lại phức tạp, cũng là có thể nói rõ ràng. Ta có thời gian, ngài có thể kỹ càng giải đáp một chút. "

Lãnh Mặc phục hồi tinh thần lại, nói: "Tuy có thể giải đáp, nhưng không thể đối với người nói. " hấn chủ yếu là không muốn đối ngoại người tiết lộ Mạnh Lam năng lực cùng mục tiêu.

Không Kinh Thiên lại có chỗ hiểu lầm, cau mày nói: "Nếu như là Từ Công Tử tự mình đến, kia tính chất lại bất đồng. "

Lãnh Mặc vẫy vẫy tay, cười nói: "Ngài hiểu lầm. Từ Công Tử tới, ta cũng không thể nói. Nhưng không phải là bởi vì ta cùng Mạnh Lam có cái gì không thể cho ai biết quan hệ. Trong đó có duyên cớ khác, trước mắt vẫn không thể lộ ra. " hấn trầm ngâm một chút, nói: "Nếu như ta cái gì cũng không nói, người trở về cũng không nên nói rõ. Ta chỉ có thể báo cho người hai điểm: Thứ nhất, Mạnh Lam không có tư cách để ta làm trai lơ (đĩ đực). Thứ hai, ta đang tại Tuyền Thành đám người, chờ đến sẽ bắc Thượng Kinh đều, không lại ở chỗ này làm nhiều dừng lại. "

"Hà?" Không Kinh Thiên nghe được Lãnh Mặc, ngược lại tới hào hứng, hỏi: "Nếu như Lãnh tiên sinh là tìm người, vô luận là Từ Công Tử, hay là ta Nghĩa Khí Đường, đều nguyện ý giúp bận rộn. Kính xin ngài miêu tả một chút, đợi người kia có cái gì đặc thù?"

Khương Bạch Lộ đám người tồn tại cũng không phải là bí mật, nếu như Khổng Kinh Thiên nguyện ý giúp bận rộn, Lãnh Mặc đương nhiên sẽ không cự tuyệt, lập tức đem Khương Bạch Lộ, Ngô Tuyết Nhạn cùng Vương Mạn Nhu ba người tính danh tướng mạo miêu tả một phen, sau đó bổ sung: "Ba người này hiện giờ còn ở đó hay không một chỗ, ta không rõ ràng lắm, có phải hay không cùng người khác tổ tấn đội ngũ, cũng không biết. Cho nên ta hiện tại chỉ có thể hi vọng các nàng sau khi vào thành, có thể thăm dò được Mạnh gia địa chỉ, tới đây gặp gỡ. Nếu như Khổng tiên sinh nguyện ý giúp bận rộn, vậy muốn nhờ cậy ngài còn nhiều phí tâm. "

Khổng Kinh Thiên ha ha cười cười, nói: "Nếu như sớm biết Lãnh tiên sinh còn có ba vị hồng nhan tri kỷ, Từ Công Tử mấy ngày nay cũng sẽ không chờ đợi lo lắng. Người yên tâm, Từ Công Tử đối với chính mình người mười phần trọng nghĩa, nhất định sẽ tận tâm tận lực. "

Hắn nói dứt lời đang muốn đứng dậy, Lãnh Mặc đưa tay ngăn lại nói: "Khổng tiên sinh đừng bước. Vừa rồi ta trả lời ngài đi hỏi đề, ngài vẫn chưa trả lời vấn đề của ta nha. "

Khổng Kinh Thiên vỗ trán, tự giễu nói: "Xem ta này đầu óc, thật sự là nói đông quên tây. Muốn nói bọn họ chỗ dựa, còn muốn biết tiền tri quân đội từng cái phe phái. Tiêu đề liên vì người giới thiệu một chút. Tận thể lúc bắt đầu, quân đội tồn thất thảm trọng, phụ cận không có một chi đội ngũ là hoàn chỉnh. Trước mắt Tuyên Thành mặc dù là quân đội cầm quyền, thế nhưng này 'Quân đội' lúc ban đầu cũng là do mấy chi tàn quân chấp vá ra. Trong đó từ, Trương, Trần, lương Từ gia căn cơ sâu nhất, phát triển nhanh nhất. Từ gia bên trong, Từ gia lại là tối cường nhất phái, dưới trướng có quân chính quy bảy ngàn, người tiến hóa gần 2000, vũ khí trang bị đầy đủ hết, hơn nữa vẫn còn không ngừng tăng cường. Mà đối thành ngoại Tam Gia, dưới trướng binh sĩ chỉ có 2000~3000 người, người tiến hóa bất quá ngàn người trên dưới, trừ phi liên hợp lại, bằng không là đấu không lại Từ gia. " dừng một chút, hắn lại bổ sung: "Về phần Mạnh Lam kia cái Mạnh gia, dưới trướng chỉ có hơn ngàn người, căn bản đây không hơn hào. "

Lãnh Mặc nói: "Nếu như thực lực sai biệt lớn như vậy, kia Bang Đầu Búa người tự nhiên muốn nương nhờ Từ gia. "

Khổng Kinh Thiên nói: "Vốn ta cũng là nghĩ như vậy. Thế nhưng là không biết Bang Đầu Búa trong xảy ra điều gì nhân vật, lại đến cậy nhờ bài danh đệ tam Trần gia. Người đoán đây là vì cái gì?"

"Dệt hoa trên gấm, không bằng đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi. " Lãnh Mặc nói: "Bang Đầu Búa muốn học Trương Tú. "

"Đúng vậy!" Khổng Kinh Thiên vỗ tay nói: "Lãnh huynh quả nhiên có kiến thức, Mạnh Lam loại kia Hoàng Yến, xác thực không xứng với người. Nếu như người có thể lưu ở Tuyên Thành, nhất định sẽ cùng chúng ta lão đại một chỗ, trở thành Từ Công Tử phụ tá đắc lực. "

Lãnh Mặc mỉm cười, từ chối cho ý kiến, thăm hỏi: "Mạnh Lam cũng không phải là Hoàng Yến. Các người ôm loại tâm tính này, sớm muộn gì bị nàng đùa chơi chết. "

Khổng Kinh Thiên nói tiếp: "Trần gia dã tâm không nhỏ, chẳng những biểu hiện ra khắp nơi cùng Từ gia làm khó, lén lút cũng chỉ có mưu ám. Vốn người của bọn hắn mấy là một ngón bàn, thế nhưng thu Bang Đầu Búa, tại người tiến hóa số lượng trên đã có thể cùng Từ gia địa vị ngang nhau. Bất quá Bang Đầu Búa người tố chất không cao, rất nhiều người tiến hóa chỉ có thể khi dễ khi dễ dân chúng, liền chưa đi đến hóa binh sĩ đều đánh không lại, nhân số nhiều hơn nữa cũng không đáng để lo. "

Lãnh Mặc gật gù đầu, lại hỏi: "Như vậy phụ nữ hội lại là cái tình huống như thế nào?"

Khổng Kinh Thiên nói: "Phụ nữ sẽ là cái không ai muốn đau khổ hải tử. Các nàng thành lập mới bắt đầu, chính là vì tương trợ kẻ yếu, hiện tại cũng thuận lý thành chương phát triển trở thành 'Yếu nhất tổ chức lớn'. Người tiến hóa không ít, thế nhưng vướng víu càng nhiều. Quân đội từng cái phe phái, đều đối với các nàng cầm quan sát thái độ. Hết lần này tới lần khác thủ lĩnh của các nàng mười phần cố chấp, thủy chung không chịu buông tha cho lý tưởng của mình. Có lẽ có một ngày Từ gia đầy đủ tăng cường thời điểm, có thể thuận tiện tiếp nhận các nàng kia cái cục diện rồi rã a. "

Lãnh Mặc thở dài một tiếng: "Có thể kiên trì lý tưởng của mình, cũng là đáng được tôn kính người. Đáng tiếc năng lực chưa đủ, lý tưởng khó tránh khỏi biến thành không tưởng. Kỳ thật cái nào văn minh phát triển rồi đi khai mở dân chúng đâu này? Nhưng mà tại tận thể mới bắt đầu, chỉ có cường giả tài năng sinh tồn được, liền chủ nghĩa nhân đạo tinh thần cũng chỉ có thể do cường giả tới thực tiễn. "

Khổng Kinh Thiên đồng ý nói: "Không sai. Tuy dân chúng là cơ sở, thế nhưng phương hướng chung quy do cường giả tới chỉ dẫn. Nếu như phụ nữ hội có thể nghiêm khắc quản lý, phát động tất cả thành viên cấu thành chiến đấu tổ, tìm tòi đội, cũng chưa hẳn không thể nhất phi trùng thiên. Đáng tiếc các nàng lòng dạ đàn bà, đối với những cái kia người già yếu một mực nhượng bộ, cũng chỉ có thể chậm rãi suy bại xuống. "

Lãnh Mặc lại hỏi: "Hiện tại Tuyên Thành tổng cộng có bao nhiêu người? Lại có bao nhiêu quân đội? Ít nhiều người tiến hóa?"

Khổng Kinh Thiên ngạc nhiên nói: "Thật sự là anh hùng thấy gần giống nhau. Ta đại ca ngày hôm qua vừa vặn hỏi qua vấn đề này, còn đặc biệt tìm người đi bộ tham mưu tìm đọc tư liệu. Bất quá ta đối với không có hứng thú, chỉ nhớ rõ một thứ đại khái. Trước mắt nội thành trong có chừng hơn hai mươi vạn người, làm lính có gần tới ba vạn, người tiến hóa cùng người bình thường tỉ lệ, đại khái là so sánh ba. Ta đại ca nói cái tỷ lệ này dị dạng, đối với phát triển bất lợi. Ta cũng không có hỏi nơi đó có vấn đề. "

Lãnh Mặc thay hắn giải thích nói: "Quân dân so với đã đạt đến so sánh mười, sức chiến đấu mặc dù cao, thế nhưng làm sinh sản người quá ít, khó tránh khỏi tác dụng chậm chưa đủ. Tận thể trước, chúng ta là 500 cá nhân nuôi dưỡng một người lính, hiện tại mười người nuôi dưỡng một cái, dân chúng gánh nặng có nhiều trọng, người vừa so sánh mình bạch. May mà bây giờ là đặc thù thời kì, quân nhân tìm tòi vật tư, tương đương với đang làm sinh sản; dân chúng gặp được nguy hiểm cũng muốn phải liều mạng, tương đương với dân binh. Nói ngắn lại, quân dân so với tuy phản ánh bây giờ vấn đề, nhưng cũng chỉ là cái tham khảo. "

Hai người càng trò chuyện càng ăn ý, Khổng Kinh Thiên đối với trong thành tình huống hết sức quen thuộc, lòng cảnh giác cũng không mạnh. Lãnh Mặc tận lực kết giao, thăm dò được Tuyên Thành không ít tình huống. Thẳng đến sắc trời dần dần muộn, Khổng Kinh Thiên mới cáo từ rời đi. Lãnh Mặc

không có một chỗ rồi đi, muốn chút giận món (ăn), vẫn tại quán cafe trong ngôi lên, dù sao hiện tại trong thành thị mười phần an toàn, hẳn ý định muốn một chút trở về nữa.

Hon bảy điểm, Lãnh Mặc còn nằm trên ghế sa lon nhắm mắt dưỡng thần, ngoài cửa tiếng thảng xe vang, Mạnh Lam đẩy cửa đi vào, trực tiếp hướng hấn đi tới.

"Người xuất ra vì cái gì không nói cho ta một tiếng?" Mạnh Lam xem ra muốn đem nhin một ngày oán khí đều vung xuất ra.

"Người đã đến rồi. Theo giúp ta ngồi trong chốc lát. " Lãnh Mặc mở mắt ra, hướng về phía Mạnh Lam nhếch miệng cười cười, để cho nàng hết giận hơn phân nửa.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: ra ngoài ý định

Lãnh Mặc vì Mạnh Lam chọn một ly cà phê, nói: "Ta còn tưởng rằng người hôm nay vừa muốn bận đến sau nửa đêm nha. "

Mạnh Lam hỏi: "Nếu ta bận đến sau nửa đêm, trở về còn có thể thấy được người sao?"

Lãnh Mặc mỉm cười, không có trả lời. Mạnh Lam cũng không có hỏi tới, mà là giải thích nói: "Ta trước mấy ngày đã đem cơ sở công tác làm xong, hiện đang làm việc tiến độ đều tập tại bọn họ chỗ đó, ta cũng liền có thể sớm một chút thoát thân. Hon nữa tiểu thích rất tài giỏi, có hấn trừ tính chung toàn cục, ta cũng rất yên tâm. "

"Tiểu thích mục tiêu cùng người cũng không hoàn toàn nhất trí. " Lãnh Mặc nhắc nhở.

"Ta biết. " Mạnh Lam không đếm xỉa tới nói: "Tối thiểu hiện giai đoạn ý nghĩ của chúng ta là nhất trí. "

Lãnh Mặc thấy nàng sớm có chuẩn bị, không dây dưa nữa tại vấn đề này, nói: "Ta vừa rồi cùng phụ nữ hội người có chút ít xung đột, tương lai các người giúp ta xử lý tốt. "

Mạnh Lam lông mày nhướng lên: "Ta còn tưởng rằng người mấy ngày nay chỉ là tại làm bảo tiêu nha. Nguyên lai đã sớm biết chúng ta mục tiêu thứ nhất là phụ nữ hội. "

Lãnh Mặc cúi đầu cười nói: "Ta xác thực chỉ là tại làm bảo tiêu, nhưng là hành động của các người mục tiêu quá rõ ràng, ta nghĩ không biết cũng không được. Hon nữa, vừa rồi ta còn thăm dò được một chút tin tức, càng nghiệm chứng suy đoán của ta. " hấn đồn lấy đem vừa rồi cùng Bạch Tuyết Dung, Không Kinh Thiên nói chuyện nói một lần.

Mạnh Lam nghe xong cười lạnh một tiếng: "Từ Vĩ Tinh hay là bệnh cũ, cho là mình cao cao tại thượng, quyền sanh sát trong tay, xem thường thiên hạ anh hùng. "

Lãnh Mặc nói: "Hấn mặc dù có chính mình tật xấu, thế nhưng hấn chấp chính lý niệm ta còn là chấp nhận. Hon nữa hấn cũng xác thực làm ra không ít thành tích, Từ gia đang từ từ tăng cường, Tuyên Thành tại dần dần ổn định, người sống sót cũng ở hướng Tuyên Thành hội tụ. "

Mạnh Lam mặt lạnh lấy "Hừ" một tiếng, khí đạo: "Hấn là mình chủ, người cho hấn làm có thể thần đi được rồi "

Lãnh Mặc bất đắc dĩ nói: "Người cái này không khách quan. Ta chính là sợ người bị tâm tình che đậy mắt, cho nên nhắc nhở người một câu. "

Mạnh Lam nói: "Chỉ cần chính người đừng để bên ngoài hấn lừa là tốt rồi, trong nội tâm của ta rất thanh tỉnh. Trên đời này người tài ba còn nhiều, rất nhiều, thiếu một cái Từ Vĩ Tinh Địa Cầu như cũ chuyện. Cái gì kia 'Chấp chính lý niệm' mọi người cũng có thể nghĩ ra được, chỉ bất quá tạm thời để cho hấn làm chìm đầu đàn mà thôi. Từ gia gần nhất khuếch trương quá nhanh, binh lực phân tán, trước mắt đã lộ về mặt mờ. Qua mấy ngày ta muốn cho hấn biết thế nào là lễ độ nhìn xem, để cho hấn hiểu được minh bạch thiên hạ này rốt cuộc là Từ gia, hay là nhân dân. "

Nàng một bên nói qua, một bên từ Chu Thu Dịch trong tay tiếp nhận một phần tư liệu, cúi đầu xuống thoát nhìn. Lãnh Mặc biết nàng một lát là sẽ không ngắt đầu, cũng không quấy rầy nàng, đi qua một bên cùng thạch bày, Chu Thu Dịch thấp giọng trò chuyện lên ngày qua.

Mạnh Lam hôm nay không có giống dĩ vãng như vậy nhin đến nửa đêm, chỉ nhìn hai phần tư liệu, liền đứng lên đối với hai cái tùy tùng nói: "Chúng ta vào đi thôi, hai ngày trước trở về được quá muộn, cũng không có hảo hảo cùng hai từ. " lại cho Lãnh Mặc chỉnh lý một chút nếp uốn y phục, nói: "Người cũng

về sớm một chút. Hai ngày này cũng không cần đi hội giúp nhau. Nếu như có chuyện, ta liền tới nơi này tìm người. "

Kể tiếp liên tục vài ngày, Lãnh Mặc mỗi sáng sớm kiên trì địa đi đến quán cafe, từ sáng sớm đợi đến tối. Nhưng mà Khương Bạch Lộ thủy chung không có xuất hiện, Không Kinh Thiên cũng không có truyền quay lại bất cứ tin tức gì. Lãnh Mặc bắt đầu vốn có thể tại trên ghế sa lon nằm một ngày, thời gian dần qua bắt đầu ở quán cafe phụ cận tản bộ, cuối cùng phát triển đến cho phụ cận thực vật tưới nước, đảm nhiệm ai vậy đều thấy được tới hân cang nôn nóng. Chỉ có mỗi lúc trời tối, Mạnh Lam trở về cùng hân tâm sự, mới có thể để cho tâm tình của hân có chỗ giảm bớt.

Một ngày này buổi chiều, Mạnh Lam theo thường lệ đi đến quán cafe, phát hiện Lãnh Mặc cả phê trước mặt đôi thành từ.

"Ngày mai, có một số việc muốn người hỗ trợ. " Mạnh Lam không có nói bất kỳ đạo lý, nàng khuyên bảo người khác có phương thức của mình.

"Hả? Hội giúp nhau đã đi vào quỹ đạo chính, còn có thể cần dùng đến chuyện của ta sao?" Lãnh Mặc ngồi ngay ngắn.

"Hay là làm bảo tiêu. " Mạnh Lam cười nói: "Tuy không biết trọng nhân tài, thế nhưng không có người không được. "

"Mạnh trưởng lão quá khách khí, nhưng phân biệt khiến, nghĩa bất dung từ. " Lãnh Mặc khó được địa mở cái tiểu vui đùa, công tác đúng là chuyển di lực chú ý phương pháp tốt.

Mạnh Lam kỹ càng giới thiệu lên ngày mai tình huống: "Chúng ta đi qua trong vòng vài ngày, cho người bình thường cung cấp đại lượng công tác cơ hội, cũng coi đây là cơ hội, thành công lôi kéo phụ nữ hội vô cùng nhiều tầng dưới cùng hội viên, các nàng cao tầng cũng đối với chúng ta phương pháp quản lý rất cảm thấy hứng thú. Đương nhiên, này đều tại kế hoạch của chúng ta bên trong. Cho nên ngày mai tiểu thích muốn dẫn người đi cùng các nàng đàm phán, đây là đối với phụ nữ hội thu phục kế hoạch một bộ phận. "

"Đồng thời, rõ ràng Thiên Quân phương hợp, hội giúp nhau cũng phải phải đại biểu dự hợp. Hiện tại chúng ta đã là Tuyền Thành tám gương cùng cộc tiêu, rất nhiều chuyện rồi đi chúng ta liền vô pháp áp dụng, cho nên quân đội tổ chức tất cả dân chính hội nghị, đều muốn chúng ta dự thỉnh. Này một khối ta đã để cho thanh tú đạt đến đi xử lý. "

"Cuối cùng là nhiệm vụ của chúng ta. Chúng ta muốn phát triển nông nghiệp công nghiệp, đều cần thổ địa cùng phương tiện. Ngày mai sẽ là cùng lương Trần hai nhà đàm phán, lấy ra tương ứng tài nguyên cùng có lợi cùng có lợi. Cái hội nghị này là ta Mạnh gia khởi xướng, cho nên phải ta tự mình. "

Lãnh Mặc nghe đến đó, gật đầu khen: "Hảo! Lúc này mới mấy ngày thời gian, hội giúp nhau đã phát triển đến loại trình độ này, người không thể bỏ qua công lao. Đã thu phục được phụ nữ hội, lại liên hợp Trương Lương hai nhà, liền có thể cùng từ Trần hai nhà tạo thế chân vạc. Đến lúc đó, người liền có thể khởi đầu thực hiện lý tưởng của mình. "

Mạnh Lam cười nói: "Ý nghĩ của ta cũng bị người đoán được. Nếu có người đem người đào đi, ta có thể cũng chỉ có thể khoanh tay chịu chết. "

Lãnh Mặc nói: "Tuyền Thành không ai có thể đem ta đào đi. Ta đi về trước, buổi sáng ngày mai tới nơi này chờ người. "

Trở lại nơi ở, Lãnh Mặc mới phát giác mình đã nhiều ngày không có cùng lão các huynh đệ nói chuyện. Phương Triết đám người từ khi đi theo Thích Dĩ Phương làm việc, mỗi người cũng bị phân phối nhiệm vụ, ngày thường cũng là đi sớm về trễ, cùng mình rất ít gặp mặt. Hôm nay Lãnh Mặc về nhà so sánh sớm, bọn họ vẫn chưa trở về. Nhớ tới xa ngút ngàn dặm không tin tức Khương Bạch Lộ đám người, nhìn nhìn lại trước mắt lạnh lạnh Thanh Thanh nơi ở, dù cho sớm có dự liệu, Lãnh Mặc cũng không khỏi dâng lên cô đơn chiếc bóng cảm giác.

Ngày thứ hai, Lãnh Mặc thu thập sẵn sàng, đi đến Mạnh gia khu biệt thự bên ngoài, ngồi trên Mạnh Lam xe, thẳng đến hội trường.

Tận thế, tất cả trong thành thị kiến trúc đều lọt vào bất đồng trình độ tổn hại, có rất nhiều bị người tiến hóa dị năng bạo động phá hư, có rất nhiều trong chiến đấu tổn hại, còn có rất nhiều bởi vì không người quản lý tự nhiên hư hao. Theo người sống sót đại lượng tràn vào thành thị, bảo tồn hoàn chỉnh kiến trúc càng ngày càng không đủ dùng, vì vậy tại người có ý tổ chức, mọi người khởi đầu dựng tạm thời nơi ở. Lại về sau quân đội tham gia, không ít có giá trị thổ địa đều dựng lên giản dị phòng ốc, với tư cách là quân đội ký túc xá, như vậy đã có thể giải quyết trụ sở chưa đủ vấn đề, lại có thể gần đây thủ vệ chính mình địa sản.

Lần này hội nghị địa điểm, ngay tại Mạnh gia chiếm lĩnh một khối trên đất. Thạch bầy đem xe đứng ở một loạt hai tầng giản dị trước phòng mặt, đem Mạnh Lam, Lãnh Mặc cùng Chu Thu Dịch buông xuống, vẫn là chính mình lái đi đồ xe. Mạnh Lam nghĩ đến là khảo sát qua này mảnh thổ địa, đối với nơi này rất quen thuộc, trực tiếp mang theo hai người lên lầu hai.

Do vì mạnh, Trần, lương Tam Gia hội đàm, liên quan đến rất rộng, lúc này giản dị trước phòng mặt đã ngừng không ít xe, hai tầng lầu trên hành lang cũng đứng không ít binh sĩ, thật sự là ba bước một cương vị, năm bước một trạm canh gác. Lãnh Mặc đi theo Mạnh Lam sau lưng, nhìn bên cạnh này bảo an trình độ, thầm nghĩ: "Lấy nơi này an toàn cấp bậc đến xem, kỳ thật căn bản không dùng đến bảo tiêu. Thế nhưng là nếu như Mạnh Lam đặc biệt bảo ta, tất có duyên cớ. Không biết là vì để cho ta đối lại hoàn cảnh giải sầu, hay là muốn ở chỗ này thay hội giúp nhau sáng sáng cơ bắp?"

Hân đang âm thầm suy nghĩ, một đoàn người đã đến hai tầng hội trường phía trước cửa sổ. Lãnh Mặc đã sớm cảm giác đến bên trong đã ngồi mấy người, lúc này từ cửa sổ hướng bên trong nhìn lướt qua, cùng mình cảm giác đến người nhất nhất xác minh, thấy ngoại trừ Mạnh gia người, còn có mấy người trên cánh tay trái quần quít lấy lam sắc vải, cũng biết là Lương gia người trước nhập tràng.

Hồng tươi đẹp thực biết Mạnh Lam đến, từ hội trường cửa trước đi ra, đưa tay thỉnh nói: "Mạnh nữ sĩ, mời đến. Lương Tiên Sinh đã..."

Lời còn chưa dứt, Mạnh Lam thân thể bỗng nhiên cứng đờ. Lãnh Mặc một mực theo sát ở sau lưng nàng, thấy nàng ra tình huống, đưa tay tại nàng trên bờ vai vừa đỡ, hỏi: "Như thế nào..."

Những lời này vẫn là chưa nói xong, Mạnh Lam thân thể thay đổi, khuỷu tay hướng Lãnh Mặc cùng lúc đánh tới.

Lãnh Mặc chấn động, hướng về sau vội vàng thối lui hai bước, đứng vào trên tường, trong nội tâm phát lạnh: "Nàng dĩ năng lại có đột phá, có thể đối với ta hạ thủ!"

Ý nghĩ này còn không có chuyển xong, trong tai chỉ nghe được "Phốc phốc" một tiếng vang nhỏ, Mạnh Lam bên hông bỗng nhiên tuôn ra một đoàn huyết hoa. Lãnh Mặc còn không có phản ứng kịp, chỉ thấy Mạnh Lam thân thể mềm mại mềm nhũn, tại hắn trọn mắt há hốc mồm trong lúc biểu lộ té trên mặt đất.

"A!" Hồng tươi đẹp thực một tiếng thét lên, đem tất cả mọi người bùng tỉnh.

"Có thích khách!" Ở đây quân nhân nghiêm chỉnh huấn luyện, đại bộ phận trong chớp mắt tìm xong rồi công sự che chắn, khác có mấy người hướng Mạnh Lam chạy qua.

Lãnh Mặc so với cái kia người rời đi thêm gần, phản ứng cũng càng nhanh, cúi người đem Mạnh Lam ôm vào trong ngực, đồng thời thân thể xung quanh đứng lên lấp kín nước tường. Sự thật chứng minh hắn này nước tường lập được kịp thời, chỉ nghe "Bịch" một tiếng, một viên đạn bắn vào nước tường trong, đang lúc mọi người nhìn chăm chú rơi trên mặt đất.

Lãnh Mặc quay người muốn đi, phát hiện sau lưng hẹp hòi hành lang bị ả núp binh sĩ chắn được cực kỳ chặt chẽ. Chu Thu Dịch quát: "Xuống!" Hai tay vỗ sàn nhà, trong hành lang trong chớp mắt tiêu xuất một cái động lớn, ba người một chỗ rút xuống lầu một, bị Lãnh Mặc ngưng tụ giương nước tiếp được. Thạch bầy lúc này còn không có lên lầu, tay khẽ vẫy, từ dưới đất đứng lên hai cái nham đất khô lồi, đem bốn người đều ngăn ở phía sau.

Lãnh Mặc nhìn nhìn trong lòng Mạnh Lam, thấy nàng cắn chặt hàm răng, nhú mày, đã hăm vào trong hôn mê, nói: "Ta hiện tại liền đi, các người thủ tại chỗ này, nếu như khả năng, tìm ra hung thủ. "

Chu Thu Dịch đưa tay bắt lấy hắn nói: "Mang ta lên, cho người chỉ đường. "

Lãnh Mặc không nói nhảm nữa, đưa tới một đạo sóng lớn, cũng không hề ngưng tụ thành long hình, xoáy lên ba người, giản lược dễ dàng phòng mặt sau đứng xuất một cái động lớn, xông ra ngoài. Vừa mới thò đầu ra, hắn liền cảm giác đến một hạt viên đạn hướng chính mình đánh tới, bất quá lúc này hắn tại sóng nước thúc đẩy dưới cao tốc di động, đạn kia căn bản đánh không trúng hắn.

Sóng nước cuộn cuộn hai lần, đem ba người cuốn tiến một mảnh hẻm nhỏ, từ bên ngoài lại cũng nhìn không ra tới ba người vị trí. Chỉ chốc lát sau, trong ngõ nhỏ lao ra hai cái Thủy Long, bình chia làm hai đường, lại xông tới mặt khác hai cái trong hẻm nhỏ, đón lấy mỗi mảnh trong hẻm nhỏ lại phân biệt lao ra hai cái Thủy Long... Như thế hai phần vì bốn, bốn phần vì bát, cuối cùng bát mảnh Thủy Long tuần hoàn giao thoa, xoáy lên rơi Diệp Trần cát bụi, tại tòa nhà building đang lúc ghé qua. Từ xa nhìn lại, rốt cuộc phân biệt không được ba người đến cùng ở đâu mảnh Thủy Long trong cơ thể. Lại một lát sau, bát mảnh Thủy Long theo thứ tự bay lên không trung, tiêu tán thành bát đoàn hơi nước, Lãnh Mặc và ba người lại tiêu thất vô ảnh vô tung.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 79: tâm tinh thần dao động

Lấy bát mảnh Thủy Long làm như yểm hộ, Lãnh Mặc tại Chu Thu Dịch chỉ điểm dưới trốn vào một hộ dân cư, nơi này là hội giúp nhau bí mật cứ điểm nhất. Bởi vì cái gọi là "Thỏ khôn có ba hang", tại hội giúp nhau vào thành lúc trước, Thích Dĩ Phương liền âm thầm an bài nhân thủ, ở trong thành đã thành lập mấy cái bí ẩn trạm liên lạc. Về sau sơ tán hội viên, hắn lại thừa cơ tại Tuyên Thành các nơi đánh xuống mấy viên cái đinh. Tuy mỗi một chỗ nhân số cũng không nhiều, diện tích che phủ cũng không tính quảng, thế nhưng với tư cách là đường lui đã đủ. Lần này Chu Thu Dịch sợ dĩ mang Lãnh Mặc đi tới nơi này cái cứ điểm, nguyên nhân chủ yếu, chính là nơi này ả núp hội giúp nhau "Thần y" cam lộ.

Lãnh Mặc cùng cam lộ đã phối hợp qua một lần, quá trình trị liệu cười xe nhẹ đi đường quen. Chỉ là Mạnh Lam chịu chính là vết thương do thương, viên đạn đường nhỏ xung quanh khí quan cũng bị quấy phá, so với trước Lãnh Mặc thương thế nghiêm trọng nhiều. Hai người đem hết toàn lực, cũng chỉ có thể đem nội tạng chữa trị một bộ phận, trước khôi phục kiến thức cơ bản có thể, mạch máu cơ bắp chỉ có thể tạm gác lại sau này hãy nói. May mà Lãnh Mặc không Thủy Năng lực đã có thể duy trì huyết dịch tuần hoàn, lại có thể ngăn cách bệnh khuẩn bảo hộ nội tạng, bảo trụ Mạnh Lam tánh mạng ngược lại là không có vấn đề.

Chu Thu Dịch trước hết để cho cam lộ lui ra nghỉ ngơi, sau đó hỏi: "Cam lộ ca ca trời hạn gặp mưa rào, cũng có đồng dạng trị liệu năng lực, có muốn hay không đem hắn điều qua?"

Lãnh Mặc trải qua vừa rồi quá trình trị liệu, tâm tình đã tĩnh táo lại, cộng thêm Mạnh Lam tình huống ổn định, cũng liền không hề sốt ruột, nói: "Chúng ta không nên tùy tiện hành động. Tiểu thích để cho bọn họ phân biệt ẩn nấp, có lẽ có tính toán của mình, không thể đánh rối loạn kế hoạch của hắn. Người tìm cơ hội quay về tổng bộ một chuyến, đem tình huống nơi này báo cho Thích Dĩ Phương, để cho hắn quyết định."

Chu Thu Dịch gật đầu nói: "Không biết là người nào muốn đối với Lam tỷ hạ sát thủ? Những ngày này, hội giúp nhau động tĩnh quá lớn, ngoài sáng ngầm đắc tội không ít người, e rằng rất khó tìm đến hung thủ."

Lãnh Mặc cười lạnh một tiếng, híp mắt che đậy kín đáy lòng sát ý, nói: "Bọn họ muốn giết không phải là Mạnh Lam, mà là ta!"

Tại Chu Thu Dịch ánh mắt kinh ngạc nhìn chăm chú, Lãnh Mặc giải thích nói: "Một sủng vốn hội đánh trúng ta, Mạnh Lam kịp thời đem ta đẩy ra, chính nằng lại đứng ở ta lúc trước vị trí, lúc này mới bị ngộ thương."

"Nguyên lai như thế. Giáo quan, người mấy ngày nay đắc tội người nào sao?" Chu Thu Dịch hỏi.

"Trên lý luận, ta hẳn là không có có đắc tội ai. Dù cho đắc tội, cũng không phải sinh tử đại thù." Lãnh Mặc suy nghĩ một chút, phân phó nói: "Nếu muốn người không biết, trừ phi mình đừng làm! Người giúp ta cầm giấy bút, nhớ rõ lấy thêm tám vé giấy."

Đã ăn cơm trưa, Thích Dĩ Phương tại Hà Ứng Chân yểm hộ, mang theo mấy người đi đến Lãnh Mặc ẩn thân cứ điểm. Hắn trước chỉ vào sau lưng một một bộ mặt lạ hoặc nói: "Đây là trời hạn gặp mưa rào, các người trước chữa thương." trị liệu hoàn tất, để cho Hà Ứng Chân lập tức đem trời hạn gặp mưa rào đưa đi, lại phân phó Phương Triết cùng Viên Tĩnh như thủ trong phòng khách, chính mình lưu lại, hỏi: "Có manh mối sao?"

Lãnh Mặc cầm lấy bên người tám vé giấy, nói: "Thứ nhất, Mạnh gia khẳng định tham dự ám sát hành động. Thứ hai, nhất định có nội ứng. Thứ ba, Từ Vi Tĩnh hiền nghi lớn nhất."

Thích Dĩ Phương nhìn nhìn trong tay tám vé giấy nội dung, lại cầm lấy bên cạnh trên bàn sách Lãnh Mặc phân tích một chồng bản nháp, chăm chú nhìn một lần, tại xe lăn ngưỡng ngược lại, suy nghĩ viên vông. Nửa ngày mới hồi phục tinh thần lại, nói: "Hai ngày này trước không nên động thủ, ta bên này còn có chút sự tình, cần Mạnh gia ra mặt. Đợi xử lý xong ta sẽ thông báo cho người. Bất quá người hay là trước hỏi một chút Mạnh Lam ý kiến, có lẽ Mạnh gia còn có nằng không muốn giết người, người không muốn đã ngộ thương."

Lãnh Mặc gật gật đầu, nói: "Ta sẽ tận lực ước thúc chính mình."

Thích Dĩ Phương còn nói thêm: "Mạnh Lam thân thể, còn cần người ở bên cạnh chăm sóc, mấy canh giờ này, chính người tốn nhiều tâm. Trong chốc lát ta xử lý xong chuyện của mình, để cho Phương Triết cùng Viên Tĩnh như qua tới giúp người." nói xong tại Viên Tĩnh như yểm hộ, vội vàng rời đi.

Lãnh Mặc đưa mắt nhìn hắn rời đi, quay người lại, nhẹ khề vuốt vuốt Mạnh Lam mái tóc, nói: "Tĩnh thì không muốn già bộ ngủ."

Mạnh Lam mở hai mắt ra, mỉm cười nói: "Người cuối cùng không có vứt bỏ ta, ta rất vui vẻ."

Lãnh Mặc nhớ tới tại Đông Sơn đại học, Mạnh Lam bức bách chính mình thề "Không vứt bỏ nằng". Lúc ấy chính mình cố ý đem lời thề nói thành "Không cho Mạnh Lam lưu lạc dã ngoại tự sinh tự diệt", Mạnh Lam cũng vì này không buông không bỏ. Buồn cười khi đó còn tự cho là thông minh cẩn thận, nói chuyện thề cẩn thận. Bây giờ trở về đầu lúc trước, mới hiểu được lại chuẩn xác ngôn ngữ cũng nói không rõ đáy lòng cảm tình. Lúc ấy chính mình thề thời điểm, kỳ thật đã quyết định tận lực thủ hộ nữ nhân trước mắt. Lãnh Mặc biết mình nội tâm ỉu lên Mạnh Lam bóng dáng, cũng biết đây là "Mị Hoặc Thuật" hiệu quả, thề nhưng là tại hắn nhìn thấu nội tâm của mình, lại không có bởi vậy đối với Mạnh Lam sản sinh sợ hãi hoặc tức giận tâm tình, ngược lại càng thêm thân nhiên mà đối diện đây hết thảy.

"Chẳng lẽ chính như tiểu thích theo như lời, đây hết thảy đều là ta lựa chọn của mình? Có lẽ không phải là của nằng 'Mị Hoặc Thuật' ảnh hưởng tới ta, mà là ta cam tâm tình nguyện lựa chọn nằng." Lãnh Mặc nhìn lấy nữ nhân trước mắt, nội tâm lại tự nhiên mà vậy địa nhớ tới Khương Bạch Lộ. Một phen đấu tranh, lần đầu tiên, Mạnh Lam đem Khương Bạch Lộ thân ảnh cố ra trong đầu.

"Người đang suy nghĩ gì?" Mạnh Lam thấy Lãnh Mặc nãy giờ không nói gì, chỉ là nhìn mình ngẩn người, nhẹ giọng hỏi.

"Ta nhớ tới chúng ta tại Đông Sơn đại học lần đầu tiên giao phong." Lãnh Mặc đáp.

"Ta thế nhưng là không còn có đối với người dùng qua dị năng ah." Mạnh Lam nhanh chóng làm sáng tỏ.

"Ta tin tưởng." Lãnh Mặc nhẹ nhàng gật đầu, nói: "Người trời sinh liền có thể mị hoặc ta, không có sử dụng dị năng tất yếu."

Mạnh Lam mặt đỏ lên, khoe miệng câu dẫn ra vẻ mỉm cười, nhắm mắt lại say mê thật lâu, mới lại trợn mắt nói: "Người chính là như vậy hấp dẫn Khương Bạch Lộ a."

"Người cần gì phải lại đề lên nằng đầu này?" Lãnh Mặc bắt đắc dĩ nói.

Mạnh Lam cầm chặt Lãnh Mặc một tay, nói: "Bởi vì ta đã được quá nhiều, hưởng thụ quá nhiều. Người không sẽ thuộc về ta, cho nên ta không thể thả đảm nhiệm chính mình trầm mê." nằng nắm chặt Lãnh Mặc tay, ngăn lại người sau tranh luận ý đồ, nói tiếp: "Ta có hài tử, có gia tộc, có việc nghiệp, không có khả năng đem hết thảy đều giao cho người. Người cũng có bản thân truy cầu, có nữ nhân của mình, đồng dạng sẽ không đem hết thảy đều cho ta. Dù cho người nguyện ý buông tha cho hết thảy, ta cũng không đành lòng để cho người vứt bỏ đã có đồ vật."

"Người như vậy thông tình đạt lý, sẽ chỉ làm ta đối với người càng thêm trầm mê." Lãnh Mặc nói.

"Vậy ta đã nói hai chuyện, để cho ngươi thanh tỉnh một chút đi. " Mạnh Lam nói: "Chuyện thứ nhất, ta xác thực đã từng muốn giết chết Khương Bạch Lộ. "

"A?" Lãnh Mặc quả nhiên lấy làm kinh hãi, tay run lên, lại bị Mạnh Lam gắt gao bắt lấy.

"Khi đó ta còn không phải là vì ngươi. " Mạnh Lam nói: "Mà là vì Khương Bạch Lộ là ta duy nhất không thể mị hoặc người. Nàng tựa hồ có thể miễn dịch tinh thần không chế loại dị năng. Ta tại vừa tiếp xúc các ngươi thời điểm, liên đối với mỗi người tinh thần lực đều tiến hành thăm dò, mọi người hoặc nhiều hoặc ít hội chịu ta ảnh hưởng, chỉ có nàng hoàn toàn không có phản ứng. "

Lãnh Mặc trầm nghĩ: "Nguyên lai Bạch Lộ dị năng còn có hiệu quả như vậy. Nếu không phải Mạnh Lam, sợ sợ chúng ta vĩnh viễn cũng sẽ không biết. "

Mạnh Lam nói tiếp: "Khi đó ngươi còn muốn giết ta, nếu để cho ngươi tìm đến Khương Bạch Lộ, ta nhất định phải chết. Cho nên ta mới cản trở các ngươi hội họp. Hơn nữa ta cũng xác thực nghĩ tới, đi theo Khương Bạch Lộ đằng sau, tìm đến cơ hội, liền giết giết tiêu diệt nàng. Không có nghĩ đến cái này ý nghĩ bị ngươi đoán được, thật rằng giết đi Lương Tần, cũng không cho ta biết hành tung của nàng. "

Một đoạn này chuyện xưa, nếu như Mạnh Lam không đề cập tới, Lãnh Mặc gần như quên. Đúng vậy, vài ngày ở chung, để cho hẳn quên Mạnh Lam điên cuồng ngoan độc một mặt, chỉ để lại tốt đẹp hồi ức.

"Bất quá ta không nghĩ tới, Khương Bạch Lộ vậy mà không còn có xuất hiện. " Mạnh Lam cảm thấy Lãnh Mặc trên tay lực lượng có chút nói lỏng, nàng liền cảm thật chặt, "Ngươi tin tưởng ta. Từ khi đối với ngươi có cảm tình, ta liền không muốn giết các nàng, thậm chí còn ngóng trông các nàng sớm một chút xuất hiện. Ta sợ ngươi nhìn thấy các nàng liền sẽ rời đi, thế nhưng là lại sợ ngươi không thấy được các nàng sẽ oán hận ta. Loại tâm tình này ngươi có thể hiểu được sao?"

"Ta có thể hiểu được. Ta không trách ngươi. " Lãnh Mặc hai tay nhẹ vỗ về Mạnh Lam cây cỏ mềm mại, hi vọng nàng có thể buông lỏng một chút, "Ngươi hay là nói chuyện thứ hai a. "

Mạnh Lam biết hẳn sợ chính mình quá kích động, tác động thương thế, mỉm cười, nói: "Chuyện thứ hai cũng chưa chắc có thể khiến ngươi vui vẻ. " nàng chinh ngay ngắn đang sắc mặt, lôi kéo Lãnh Mặc tay dán tại chính mình trên mặt, nói: "Mạnh gia nhất định tham dự ám sát hành động của ngươi. Trước mắt ta chỉ biết Hồng thư ký là người một nhà, lúc ấy là nàng cho ta cảnh báo, mới khiến cho ta kịp thời phản ứng kịp. Cho nên ta muốn nói cho ngươi chuyện thứ hai, chính là Mạnh gia ngoại trừ ta cùng hai cái hài tử, những người khác đều có thể giết. "

Nàng cảm thấy Lãnh Mặc tay run lên, nói tiếp: "Ta có thể là vì ngươi 'Tiểu nghĩa diệt thân' ah. Ngươi cảm thấy ta có phải hay không một cái lãnh huyết nữ nhân?"

Lãnh Mặc nói: "Chỉ cần ngươi đối với ta hữu tình, ta cần gì phải quan tâm ngươi đối với người khác có hay không lãnh huyết. Hơn nữa, tuy ngươi đối với ta biểu lộ thái độ, thế nhưng ta biết trong lòng ngươi cũng ở lắc lư bất định. Ngươi yên tâm, ta sẽ chú ý đến cảm thụ của ngươi, lúc giết người, tận lực khắc chế. Bất quá, cũng hi vọng Mạnh gia không muốn tìm hai cái kẻ chết thay tới lừa gạt ta. "

Mạnh Lam tại Lãnh Mặc trên mu bàn tay khẽ hôn một chút, nói: "Ngươi đối với ta hảo, ta sẽ một mực nhớ kỹ. "

Hai người lại trò chuyện trong chốc lát, Mạnh Lam thân thể suy yếu, ngủ thật say. Lãnh Mặc ngồi ở bên giường, cảm giác lại trở về vài ngày trước hội giúp nhau đóng quân thôn nhỏ, chỉ bất quá lúc ấy là mình nằm ở trên giường, Mạnh Lam ngồi ở bên người.

Sáu giờ tối, Phương Triết cùng Viên Tinh như đi tới đây hỗ trợ. Lãnh Mặc đi đến phòng khách, thờ dãi, đối với Phương Triết nói: "Khương Bạch Lộ còn không có tin tức sao? Ta cảm giác mình nhanh kiên trì không nổi. "

"Ngươi yên tâm, Lãnh ca. Các nàng ba cái không có việc gì. " Phương Triết trấn an nói: "Có lẽ chỉ là đi lầm đường, cũng có thể là tiến vào thành không tìm được ngươi. Đợi thêm hai ngày, hội có tin tức. "

Lãnh Mặc khoát tay một cái nói: "Ngươi không biết. Ta không chỉ là lo lắng an toàn của các nàng. Ta còn lo lắng thời gian lâu dài, cảm tình liền phai nhạt. Chúng ta tận thể bên trong cảm tình, càng kịch liệt, lại khó bền bỉ. "

Phương Triết hướng về phía trong phòng nỗ bữu mỗi, hỏi: "Lãnh ca, ngươi có điểm gì là lạ, có phải hay không trúng nàng Mị Hoặc Thuật?"

Lãnh Mặc nhún nhún vai, nói: "Ta cũng không biết. Bất quá ta cùng nàng cộng đồng đã trải qua sinh tử, ngươi nói có hay không Mị Hoặc Thuật, còn có trọng yếu không?" Hẳn dụi dụi con mắt, nói: "Khương Bạch Lộ không còn, ta chỉ sợ cũng muốn hãm tại Mạnh Lam cảm tình trong không ra được. "

Phương Triết nghe đến đó, ho khan hai tiếng, nói: "Lãnh ca, có chuyện ta cho ngươi biết, ngươi có thể đừng nóng giận. "

"Hả? Chuyện gì? Còn có thể so với muốn giết ta càng làm cho ta tức giận?" Lãnh Mặc hiểu kỳ nói.

"Kỳ thật Khương Bạch Lộ sớm đã tới rồi. "

Chương 80: tính nhân sinh chết

"Tối sớm? Lúc nào?" Lãnh Mặc hỏi.

"Liên so với gì biết ta chậm một ngày. Ngày đó người cùng Mạnh Lam đi ra, các nàng đã đến. " Phương Triết đáp.

"Sau đó thì sao? Vì cái gì trốn tránh ta?" Lãnh Mặc lại hỏi.

"Các nàng nghe nói người cùng Mạnh Lam ở gần, sợ người bị mị hoặc, muốn đang âm thầm quan sát người. Về sau chúng ta lại không có liên hệ rồi. " Phương Triết nghĩ nghĩ, lại bổ sung: "Các nàng đặc biệt dặn dò, không để cho chúng ta đem tin tức này báo cho người. "

Lãnh Mặc căn bản không có để ý tới Phương Triết từ chối trách nhiệm hai câu nói, mà là ngồi liệt tại trên ghế sa lon, nói: "Thẳng đến hôm nay cũng không có sẽ liên lạc lại người, chẳng lẽ là đã rời đi Tuyền Thành sao?"

"Không thể a. " Phương Triết nói: "Nếu như rời đi Tuyền Thành, càng hẳn là thông báo chúng ta một tiếng mới đúng. "

Lãnh Mặc suy nghĩ một chút nói: "Có hay không rồi đi, hai ngày này liền có thể biết. Các nàng nếu như nhìn chăm chăm vào ta, nhất định biết chuyện ngày hôm nay. Khẳng định phải đi các người trụ sở nghe ngóng tình huống. Người ngày mai giúp ta xác nhận một chút. "

Vì giúp đỡ Mạnh Lam bảo vệ miệng vết thương, Lãnh Mặc một đêm này không dám ngủ. Ngày hôm sau, Mạnh Lam lại làm một lần trị liệu, tuy hiệu quả không có ngày hôm qua hảo, thế nhưng đã không cần Lãnh Mặc thời khắc dùng dị năng bảo hộ miệng vết thương. Dựa theo trị liệu tiến độ, lại hai ngày nữa liền có thể để cho nàng khôi phục như lúc ban đầu.

Mạnh Lam nằm ở trên giường, vẫn cầm lấy Lãnh Mặc tay, vui vẻ nói: "Người bị thương cái ngày đó, là ta tận thế về sau lo lắng nhất, cũng vui vẻ nhất một ngày. Ngày đó người bị thương rất nặng, thế nhưng là khởi đầu tiếp nhận ta. Thế nhưng ngày hôm qua ta càng vui vẻ hơn, bởi vì người không có bị thương, còn thương ta một ngày. "

Lãnh Mặc nhìn nhìn nàng mỉm cười khuôn mặt, không có nữ cường nhân giỏi giang, cũng không có tiểu thư khuê các ưu nhã, chỉ còn lại thuần khiết cùng chân thành tha thiết. Những cái này tính chất đặc biệt nếu như xuất hiện ở những nữ nhân khác trên người, cũng chỉ là thường thường không có gì lạ, nhưng là xuất hiện ở Mạnh Lam trên người, ý nghĩa hoàn toàn bất đồng. Lãnh Mặc nội tâm còn băn khoăn Khương Bạch Lộ, nhưng lại không đành lòng tại Mạnh Lam trước mặt biểu hiện ra ngoài.

Buổi chiều, Phương Triết cùng Viên Tĩnh như sớm trở về, mang đến hai cái tin tức, đều là tin tức xấu. Để một tin tức là Khương Bạch Lộ không có đi Phương Triết nơi ở nghe ngóng tình huống; cái thứ hai tin tức là Từ gia đem Mạnh Lam hai cái hài tử đều đón đi. Lãnh Mặc không muốn quấy rầy Mạnh Lam nghỉ ngơi, chỉ có thể chính mình suy nghĩ hai cái này tin tức ý nghĩa.

Đối với Khương Bạch Lộ, Lãnh Mặc là có chút oán khí. Hắn mấy ngày qua mặc dù không có tâm không nhiều loạn địa đi đến Tuyền Thành chờ đợi, thế nhưng nội tâm một mực nhớ kỹ bạn gái của mình. Thế nhưng các nàng mấy cái rõ ràng đến Tuyền Thành, còn gặp được Phương Triết, lại không chịu thấy mình một mặt. Tuy Khương Bạch Lộ cho ra lý do là "Sợ Lãnh Mặc đã bị mị hoặc", thế nhưng nghĩ đến trong nội tâm nàng đối với Lãnh Mặc cùng Mạnh Lam quan hệ trong đó ít nhiều có chút ghen. Về sau liên tục mấy Thiên Đô không có xuất hiện, e rằng không chỉ là đang âm thầm quan sát Lãnh Mặc, còn có giận dữ đích thành phần. Đương nhiên, cân nhắc đến chính mình đoạn thời gian biểu hiện, Lãnh Mặc ngược lại là có thể lý giải Khương Bạch Lộ hành vi. Nếu như đổi chỗ mà xử, Khương Bạch Lộ cùng nam nhân khác mất đi mây lại, hẳn đã sớm đến cửa hỏi tội.

Nhưng mà, lúc trước sự tình có thể lý giải, chuyện ngày hôm nay lại vượt quá Lãnh Mặc dự liệu. Theo lý thuyết Khương Bạch Lộ từ một nơi bí mật gần đó quan sát chính mình, không có thể không biết chính mình gặp chuyện sự tình, hôm nay càng không khả năng không có hành động. "Chẳng lẽ là nàng không thấy rõ ràng, cho rằng một súng là ám sát Mạnh Lam? Hay là chính nàng cũng gặp phải phiền toái?" Lãnh Mặc như từng yêu đương bên trong nam nhân cũng như, khởi đầu thay bạn gái tìm lý do, bất quá càng là tìm lý do, hắn lại càng nóng lòng.

Về phần Mạnh Lam hai cái hài tử, bị Lãnh Mặc không để ý đến. "Dù sao đến lúc sau lại cướp về là được rồi. " Lãnh Mặc cho ra xử lý phương pháp đơn giản thô bạo.

Liên tục hai ngày, không có bất kỳ tân tin tức, Mạnh Lam đã sớm phát giác Lãnh Mặc tâm tình biến hóa, chỉ là Lãnh Mặc không nói, nàng cũng không hỏi. Hai ngày sau, thương thế của nàng hoàn toàn khôi phục, Thích Di Phương đoán chắc thời gian xuất hiện tại trước mặt bọn họ.

"Mạnh trưởng lão gặp chuyện không may, phụ nữ hội thái độ trở nên do dự, cho nên đàm phán tiết tấu thả chậm. Sau đó chính là Mạnh gia cùng Từ gia đều một mực ở tìm ta đòi người. Mặt khác bởi vì ám sát sự kiện, mạnh, Trần, lương Tam Gia cùng hội giúp nhau hợp tác cũng gác lại. " Thích Di Phương trước giới thiệu ám sát sự kiện ảnh hưởng, nói tiếp: "Hai cái tình huống mới, một là Từ Hạo Dương cùng từ Uyển Linh bị Từ gia đón đi, hai là gần nhất Mạnh gia cùng Từ gia không ít cứ điểm bị tập kích. "

"Con gái của ta bị mang đi, cha ta không có chút nào biểu thị sao?" Chẳng quản sớm biết đáp án, Mạnh Lam vẫn hỏi một câu, đạt được Thích Dĩ Phương khẳng định trả lời, nằng tức giận được lạnh "Hừ" một tiếng, không nói thêm gì nữa.

Lãnh Mặc an ủi: "Không cần tức giận. Từ sau này, người chính là Mạnh gia gia chủ, để cho bọn họ đều 'Gặp quỷ rồi'."

Thích Dĩ Phương gật đầu nói: "Ta đồng ý cái đề nghị này. Đi qua nửa tháng này thăm thẫu, Mạnh gia dưới trướng phi hành quân đoàn cùng hòa điểm quân đoàn, đều an bài người của chúng ta. Đại bộ phận binh sĩ người nhà, cũng do hội giúp nhau làm đội trưởng thỏa đáng thu xếp. Còn dư lại binh lính bình thường, nhân số tuy nhiều, thế nhưng trụ sở phân tán, gần nhất lại chịu tập kích, lòng người bàng hoàng, không khó đối phó. Chúng ta nắm chặt thời gian, cũng tới cái 'Huyền Vũ Môn chi biến', tiêu diệt tất cả có thể cùng người tranh giành vị người, sau đó bức phụ thân người thôi vị nhượng chức."

Mạnh Lam thấy hai người đồng đều có ý đó, cũng liền không phản đối nữa, nói: "Hào. Các người đi làm a, ta không tiện tự mình tham dự. Cần gì tin tức, người trực tiếp hỏi Hồng thư ký, ta sẽ thông báo cho nàng phối hợp người. Nữ nhân này là nhà của chúng ta từ nhỏ bồi dưỡng, đối với ta nhà hiểu rõ, lại trùng ta Mị Hoặc Thuật, trung thành phương diện không có vấn đề."

Thích Dĩ Phương nói tiếp: "Vị trí gia chủ tới tay, tự muốn đem hai cái hài tử nhận về. Về sau Mạnh gia cùng hội giúp nhau chính là người một nhà, ta đề nghị đại lượng triệu tập nhân thủ, tiến vào chiếm giữ Mạnh gia khu biệt thự, đem hai cái hài tử hộ ở bên trong. Đến lúc sau mặc kệ Từ gia rõ ràng đoạt ám trộm, cũng không thể để cho bọn họ lại đem con cướp đi."

Mạnh Lam gật đầu đồng ý, nói: "Hào. Tranh giành vị, để trống phòng ở cũng phải có người ở a."

Thích Dĩ Phương còn nói thêm: "Này hai chuyện làm xong, nên phòng ngừa Từ gia phản công. Lúc trước chúng ta đã từng trừ tính liên quan hành động, thế nhưng thời cơ chưa tới, cũng chỉ có thể gác lại."

Mạnh Lam nói: "Hiện tại vẫn không phải lúc. Hay là khác tướng chủ ý a."

Lãnh Mặc không biết hai người nói "Hành động" là vật gì, mặc dù có điểm hiếu kỳ, thế nhưng cũng không có hỏi.

Thích Dĩ Phương nói: "Tuy kia cái 'Hành động' không áp dụng được, thế nhưng gần nhất cũng có chút những chuyện khác, để cho Từ gia sứt đầu mẻ trán." hần nói qua từ trong không gian tay lấy ra nhất trương địa đồ, bày tại trên mặt bàn, chỉ vào mấy cái vẽ lên vòng đỏ vị trí, nói: "Này mấy chỗ, đều là Từ gia cứ điểm, gần một vòng, lần lượt lọt vào tập kích." lại chỉ vào mấy cái vẽ lên lam vòng vị trí, nói: "Này mấy cái địa phương, là Mạnh gia cứ điểm, cũng là đã ra vấn đề giống như trước."

"Ai làm?" Lãnh Mặc hỏi.

"Người làm." Thích Dĩ Phương khoé mắt nhảy lên, cười nói: "Hết thấy mọi người, đều là trong giấc mộng từ vong, đều là mạch máu xảy ra vấn đề."

"Hả? Xác thực giống ta làm. Có người vu oan hãm hại? Mạnh gia cùng Từ gia liền là bởi vì chuyện này mới muốn mạng của ta?" Lãnh Mặc hỏi liên tiếp vấn đề.

"Theo ta được biết, bọn họ đã sớm nghĩ muốn mạng của người, cùng những cái này tập kích không có liên quan." Mạnh Lam nói: "Hai chúng ta quan hệ, tại mạnh từ hai nhà không phải là bí mật. Ta lần này trở về lại tương đối mạnh thế, đặc tội không ít người. Cho nên Từ Vi Tinh đã sớm muốn giết người, Mạnh gia có mấy người một lòng ôm bấp dùi của hắn, cũng rất tích cực. Đương nhiên, những cái này tập kích sự kiện, tuy không phải là nguyên nhân chính, nhưng rất có thể là dây dẫn nổ."

Thích Dĩ Phương cười nói: "Không quản bọn họ nghĩ như thế nào, này mấy lần tập kích sự kiện nổi, người đều muốn lung (vác)."

"Vì cái gì? Người lại muốn cái gì xấu chủ ý đầu này?" Lãnh Mặc hỏi.

"Nào có cái gì 'Xấu chủ ý'?" Thích Dĩ Phương khoát tay một cái nói: "Những cái này tập kích sự kiện, nhất định là người kia mấy nữ bằng hữu làm. Người suy nghĩ một chút, từ tận thế khởi đầu, gặp qua một người khác dùng tương tự thủ pháp giết người sao? Không có a. Mấy ngày nay hội giúp nhau người tiến hóa cũng gia nhập không ít câu lạc bộ, thế nhưng chưa từng nghe nói có ai dùng qua tương tự thủ pháp."

"Tuy loại thủ pháp này tương đối ít thấy, thế nhưng cũng không bài trừ là có chút người tiến hóa giữ kín không nói ra." Lãnh Mặc nghi vấn nói.

"Người nói được có chút đạo lý." Thích Dĩ Phương nói: "Nhưng là đồng thời cùng Mạnh gia, Từ gia đều có thù, hội tương tự thủ pháp, lại có năng lực như thế, trừ người ra cùng bạn gái của người nhóm, ta thế nhưng là nghĩ không ra những người khác."

Lãnh Mặc nói: "Các nàng ba cái, theo sát tại gì biết ta đằng sau vào thành, trước sau chỉ kém nửa ngày. Về sau ta còn nhờ cậy Nghĩa Khí Đường cùng Từ gia hỗ trợ tìm các nàng. Lấy Từ gia thế lực, ở trong thành tìm đến các nàng không khó, nhưng lại không có cho ta phản hồi bất cứ tin tức gì. Chẳng lẽ là hai bên nổi lên xung đột?"

Thích Dĩ Phương gật đầu nói: "Cái này phỏng đoán tính khả năng rất lớn ah."

Lãnh Mặc nhìn nhìn bản đồ trên bàn nói: "Những cái này tập kích có không có quy luật? Có thể hay không suy đoán ra các nàng ẩn thân địa?"

Thích Dĩ Phương nói: "Dù sao ta phỏng đoán không đi ra. Địa đồ người lưu lại chậm rãi nghiên cứu a. Mạnh trưởng lão đi theo ta, Lãnh Mặc chính người về nhà chờ, hai ngày này đừng có chạy lung tung, ta tùy thời tìm người."

Lãnh Mặc rất nghe lời, tại Phương Triết nơi ở đợi hai ngày, mỗi Thiên Đô nhìn chăm chăm địa đồ nhìn, lại không có phát hiện bất kỳ quy luật. Mạnh từ hai nhà ở trong thành cứ điểm đều là công khai, từng cứ điểm chỉ có hai mươi người trên dưới. Nếu như Lãnh Mặc tự mình xuất thủ, cũng có thể làm được để cho tập kích mục tiêu không có quy luật chút nào, lại còn để cho tập kích quá trình vô thanh vô tức. Khương Bạch Lộ ở phương diện này cũng sẽ không so với bất luận kẻ nào chênh lệch.

Ngay tại Lãnh Mặc cơ hồ đem Tuyên Thành địa đồ lưng (vác) xuống thời điểm, Thích Dĩ Phương hợp thời xuất hiện: "Địa đồ nhớ kỹ a?"

"Người là vì để ta nhớ kỹ địa đồ, mới đem cái này cho ta?" Lãnh Mặc hỏi.

Thích Dĩ Phương ha ha cười cười: "Ồm thảo đánh con thỏ, hai không chậm trễ nha. Phía trên kia họa vòng cũng không có làm bộ. Dù sao người bị hoa mắt cũng nhìn không ra đồ vật, làm điểm chính sự a. "

"Nên động thủ?" Lãnh Mặc hỏi.

"Mạnh Lam có một cái thúc thúc, một cái thân ca ca, một cái đường huynh. " Thích Dĩ Phương từ trong không gian lấy ra ba tấm hình, trước giờ lên trong đó một trương nói: "Xế chiều hôm nay Mạnh gia một cái tìm tòi đội trở về, nàng thúc thúc muốn đi nghênh tiếp, không nghĩ tới bỗng nhiên bệnh tim phát tác, tại trước mắt bao người té trên mặt đất, thật là làm cho người chấn động. "

Đón lấy giờ lên trương thứ hai, nói: "Nàng đường huynh nóng lòng kế thừa phụ thân thế lực, vội vàng tiến đến trấn an binh sĩ, không nghĩ tới trên đường ra tai nạn xe cộ. Đáng thương vị nhân huynh này, lớn lên còn rất soái, thật sự là tráng niên mất sớm a!"

Lại giờ lên đệ tam trương, nói: "Hai người này chết rồi, còn dư lại một nam tử đỉnh, chính là Mạnh gia đương nhiên người nối nghiệp. Đáng tiếc người này không muốn phát triển, lại một lòng lưng tựa Từ gia cây to này. Người như vậy tâm tính tu vi không đủ, đối mặt từ trên trời giáng xuống phú quý, như thể nào tiếp được ở đâu này? Nay không, một kích động, chảy máu não. Ai, người nói này người một nhà, thật sự là phúc vô song chí, họa bất đản hành a. "

Lãnh Mặc tiếp nhận ảnh chụp, nói: "Ta có chút mặt mũi chứng, đối với ảnh chụp sợ nhận không ra. "

Thích Dĩ Phương nói: "Yên tâm, này ba màn trong đó còn muốn đi chợ, sao có thể để cho người chân chạy đâu này? Phương Triết cùng Viên Tĩnh như đang trong xe chờ người. "

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: xưa cũ Mạnh Tân vườn

Lãnh Mặc đối với Mạnh Lam phụ thân sớm có nghe thấy, hôm nay lại là lần đầu tiên nhìn thấy. Nay lão gia tử hẳn là vẫn chưa tới 60 tuổi, bất quá bây giờ tề liệt trên ghế ngồi, một bộ tuổi già sức yếu bộ dáng, không khỏi làm cho người ta sinh lòng thương cảm.

Mạnh Lam cách bàn trà, ngồi ở phụ thân đối diện, nói khẽ: "Phụ thân, tận thế trong thay đổi trong nháy mắt, sinh tử vô thường. Nhà chúng ta hôm nay bị kiếp nạn này khó, đều là mệnh trong nhất định. Ngài lại muốn chấn tác tinh thần, không muốn quá bi thương. "

Mạnh lão gia tử hít sâu một hơi, thấp giọng nói: "Mệnh trong nhất định? Chỉ sợ là hiện thế báo a. Tiểu Lam Lam, tận thế, chúng ta họ Mạnh từ thương thâm trọng, đã suy tàn. Lại đi qua hôm nay này trường kiếp nạn, cũng không có còn lại người nào. Ta già rồi, lưu lại cục diện rồi rồi, chính người thu thập a. Nguyên ý chính mình chơi liền chính mình chơi, nguyên ý tặng người sẽ đưa người, về sau không còn có người quản được người rồi. "

Mạnh Lam nói: "Phụ thân, năm đó người đem ta trở thành đồ chơi đưa cho Từ Vĩ Tĩnh, không nghĩ tới hôm nay a. "

"Khi đó Mạnh gia nhân khẩu thịnh vượng, tất cả tư nó chức. Người ăn Mạnh gia cơm, muốn làm ta giao cho người sự tình. " Mạnh lão gia tử vốn đã hiển thị rõ về mặt mũi, lúc này chịu Mạnh Lam khiêu khích, ngược lại hai mắt tròn lên, lại dâng lên chiến ý.

Mạnh Lam không tránh không né, tròn to hai mắt trừng mắt ngược trở về, nói: "Người bất quá là cái ngoan cố quê quán dài mà thôi. Căn bản không thể làm đến toàn bộ là nhân tài, xài cho đúng tác dụng. Mạnh gia một tay hảo bài, lại làm cho người bại đến nước này. "

"Nếu không là ta những năm nay lo lắng hết lòng, Mạnh gia sớm liền xong rồi! Người ăn cơm, họa tiền, đều là ta đưa cho người! Người cũng muốn nói này nói kia!" Mạnh lão gia tử tức giận đến đứng lên quát.

"Người lo lắng hết lòng thời điểm, người khác đều tại chuyện trò vui vẻ. Nhưng là của người khác sự nghiệp càng làm càng lớn, người tài phú lại càng ngày Việt thiếu. Nếu không phải là người chiếm vị trí gia chủ, Mạnh gia so với hiện tại hào gấp mười. " Mạnh Lam cũng đứng lên đối chọi gay gắt, "Từ gia tại

tận thế trong cũng đã chết nhiều người như vậy, vì cái gì hiện tại trở thành Tuyên Thành đệ thế lực lớn nhất? Cũng là bởi vì nhà bọn họ chủ chịu ủy quyền, đem tài nguyên giao cho Đại Tân sinh Từ Vĩ Tinh đảm người. Mà người đầu, cái gì đều muốn nắm trong tay, lại buộc chúng ta đi bên ngoài tìm tài nguyên. Chính chúng ta phát triển, người còn muốn tới hái quả đào. Chính chúng ta đồ vật, dựa vào cái gì chấp tay tặng cho người?"

"Người là ta sinh, ta nuôi dưỡng, người hết thầy đều là ta đấy!" Mạnh lão gia tử nói: "Người bây giờ không rõ đạo lý này, đợi tương lai người đến ta số tuổi này, ngồi trên ta vị trí, liền biết ta nói nhiều sao chính xác!"

Mạnh Lam khinh thường địa bĩu môi, nói: "Nếu như tương lai của ta biến thành người như vậy, để cho con của ta đem ta xong rồi mất được rồi vốn nếu như người có thể nhận thức đến sai lầm của mình, ta còn có thể cho người một cái cơ hội, để cho người tiếp tục ngồi kia cái vị trí. Hiện tại xem ra, người không thích hợp. "

Mạnh lão gia tử nói: "Con nhóc! Người cũng muốn đánh giá ta 'Có thích hợp hay không' ? Báo cho người, ta tuy mặc kệ chuyện, thế nhưng ta nhìn vào người đó! Ta ngược lại muốn nhìn, người có thể hay không để cho Mạnh gia thịnh vượng phát đạt? Tương lai bị người khác khi dễ, cũng không nên quay về tới tìm người cha tới khóc!"

Mạnh Lam cười lạnh một tiếng, nói: "Người còn muốn nhìn Mạnh gia thịnh vượng phát đạt? Nói chuyện hoang đường viễn vông. Báo cho người, từ hôm nay trở đi, chỉ có 'Mạnh Lam', không có 'Mạnh gia' . Người hơi bị phần đầu cả đời 'Mạnh gia', đã bị ta phá hủy. " nàng khoắc lại Lãnh Mặc cánh tay, thân mật địa tựa ở người sau trên người, nói tiếp: "Mặt khác, ta cũng không cần tìm người tới khóc, bởi vì ta tìm được có thể đối với hắn khóc người. "

Mạnh lão gia tử trừng mắt Lãnh Mặc nói: "Người có biết hay không nàng có trượng phu, có hài tử?" Nói xong rồi hướng Mạnh Lam nói: "Đòi phong bại tục, đâm mình! Ta không có người như vậy nữ nhi!"

Mạnh Lam mỉm cười, kéo Lãnh Mặc quay người rồi đi, xa xa địa truyền đến hai người đối thoại:

"Để cho bản thân hắn chọn mấy người, hầu hạ hắn ẩm thực bắt đầu cuộc sống hàng ngày. Ta ngược lại muốn nhìn, nhiều năm như vậy hắn có hay không bồi dưỡng được một người, có thể trung thành và tận tâm địa cùng hắn chết già. "

"Hắn đều hai bàn tay trắng, thật sự sẽ có người nguyện ý hầu hạ hắn sao?"

"Chính là vì để cho hắn chậm rãi nhấm nháp chúng bạn xa lánh tư vị. "

"Vậy nếu quả thật có như vậy người trung nghĩa đâu này?"

"Vậy để cho đích thân hắn hủy nghĩa sĩ tiền đồ a. "

...

Rời đi biệt thự, lên xe, Mạnh Lam nước mắt rốt cục tràn mi mà ra: "Đây không phải ta muốn kết quả!"

Lãnh Mặc đem nàng ôm vào trong ngực, nhẹ vỗ về vai của nàng lưng (vác), nói: "Ta biết, ta biết. Nếu như phụ thân người chịu nhận lầm, người còn thì nguyện ý đem mình tất cả tài nguyên quyền ra ngoài. Có phải hay không?"

Mạnh Lam nghẹn ngào gật gật đầu.

Lãnh Mặc còn nói thêm: "Bất quá người cũng sớm đoán được, phụ thân người căn bản sẽ không nhận lầm, cho nên hiện tại cái này kết cục là đã sớm nhất định. Đúng hay không?"

Mạnh Lam lại gật gật đầu.

Lãnh Mặc nói tiếp: "Nếu như có thể nói, người thật hy vọng hắn có thể sớm chết đi, như vậy người liền có thể tưởng tượng hắn có thể nhận thức đến sai lầm của mình. Mà không cần giống như bây giờ, lưu lại tánh mạng của hắn, cũng tại giúp nhau tổn thương. "

Mạnh Lam thân thể mềm mại run lên, không có lại gật đầu, mà là từ Lãnh Mặc trong lòng xuất ra, sát nổi lên nước mắt.

Lãnh Mặc thấy nàng không nói, thờ dài nói: "Không như ý sự tình thường tám chín, có thể cùng tiếng người không hai ba. Chúng ta đi tiếp hài tử trở về a. "

Từ gia tổng bộ vị trí là Từ Vĩ Tinh tự mình tuyển định, trú đóng ở một cái trong làng du lịch, cự ly Tuyên Thành cái nào đó nổi tiếng cảnh điểm rất gần, hướng đông không xa chính là Nghĩa Khí Đường địa bàn, vừa vặn cùng hắn cùng nhau trông coi. Bởi vì Từ gia gia chủ có can đảm ủy quyền, Từ Vĩ Tinh huynh đệ tỷ muội đại bộ phận đều phân tán tại Tuyên Thành các nơi sản nghiệp, tổng bộ bên này, cũng chỉ có Từ Vĩ Tinh thường ở với này. Mạnh Lam hai cái hài tử, cũng được an bài ở chỗ này, thuận tiện hắn gần đây giám hộ.

Mạnh Lam dẫn theo ba chiếc xe qua, tại làng du lịch bên ngoài đều bị ngăn lại. Công bảo vệ hiển nhiên là sớm liền được mệnh lệnh, mặc cho thạch bày như thế nào giải thích, cũng không chịu thả người tiến vào, lật qua lật lại chính là một câu: "Từ Công Tử không ở, không thể thả bất luận kẻ nào tiến nhập. "

Mạnh Lam lúc này sớm đã lau khô nước mắt, thấy thạch bày nói không thông, xuống xe trước cửa đối diện vệ nói tiếng: "Tránh ra. " rồi hướng sau lưng hai chiếc xe nói: "Các người ở bên ngoài chờ. " lại hướng thạch bày vung tay lên, nói: "Lên xe. "

Mấy cái cổng bảo vệ thấy Mạnh Lam thái độ cường ngạnh, một bên dùng bộ đàm gọi đồng bạn, một bên hướng về phía đoàn xe giờ súng lên.

Lãnh Mặc ngồi ở trong xe dùng hồi con mắt nhìn Mạnh Lam liếc một cái, thấy nàng từ trong kẽ răng bay ra một chữ: "Giết. "

Vừa mới nói xong, mấy cái cổng bảo vệ đồng thời ngã xuống đất không nổi. Đón lấy cửa chính hai bên cột đá hóa thành hai cái cự nhân, đem đại môn mở ra, thạch bày lái xe tốc độ thấp lái vào, một mực chạy đến một cái độc lập trước biệt thự, lại không ai xuất ra cản trở.

"Kỳ quái, vì cái gì sau khi đi vào một người đều không nhìn thấy?" Thạch bày trầm nói.

"Bởi vì công kích của ta phạm vi đại a. " Lãnh Mặc đáp.

Mạnh Lam không đợi Lãnh Mặc giải thích rõ ràng, dẫn đầu xuống xe, nói: "Chính là nơi này, đều theo ta lên. "

Từ Hạo Dương đang dạy, từ Uyển Linh thì tại gì biết ta đồng hành chơi búp bê. Thấy Mạnh Lam đi vào, hai cái hải tử đều thả tay xuống đầu sự tình chạy qua.

Mạnh Lam ôm lấy từ Uyển Linh hôn một cái, sau đó hỏi: "Hạo mặt trời, lão sư an bài bài học, ngươi có hay không làm xong a?"

Từ Hạo Dương cúi đầu nói: "Ta vừa đến bên này, ba ba liên an bài tân lão sư, trước kia bài học không có thời gian làm. "

Mạnh Lam sờ sờ đầu của hắn, nói: "Như vậy a. Không quan hệ, ta sẽ cùng Thích lão sư giải thích. Hai ngày trước mà có việc, hiện tại xong xuôi, chúng ta đi về nhà a. "

Nàng vừa dứt lời, một người từ sân thượng đi tới, nói: "Từ Phu Nhân, Từ Công Tử đã dặn dò, không để cho bọn họ trở về. Nếu như ngươi đã đến rồi, cũng phải lưu lại. "

Mạnh Lam không thèm quan tâm đến lý lẽ, ôm một cái, khiến một cái, xoay người rời đi. Người kia hừ lạnh một tiếng, mở trường hai mắt, hai đạo cột sáng từ trong mắt bắn ra, đem Mạnh Lam đám người bao lại, toàn bộ không thể động đậy.

Người kia cười đắc ý nói: "Từ Phu Nhân, ngươi sẽ không phải lấy vì chúng ta đều không có phòng bị, hội mặc ngươi trôi qua tự nhiên a?"

Vừa rồi cho Từ Hạo Dương đi học lão sư, cũng chậm rì rì mà đi đến Lãnh Mặc bên người, trên tay toát ra tí ti hàn khí, nói: "Vị này chính là Lãnh tiên sinh a? Tên của ngươi rất tốt, chỉ là không biết có sợ không lạnh?" Nói qua duỗi tay ra, hướng Lãnh Mặc trái tim điểm. Vừa ngã vào một nửa, bỗng nhiên tay run lên, ngã xuống đất không nổi. Đón lấy trên thân mọi người buông lỏng, hai đạo cột sáng cũng biến mất, quay đầu lại nhìn lên, kia hai mắt tỏa ánh sáng người cũng té trên mặt đất.

Lãnh Mặc hai tay một quán, nói: "Ta vốn không muốn tại hải tử trước mặt làm loại sự tình này, thế nhưng là chung quy có không thức thời người. " sau đó nhìn gì biết ta hỏi: "Ngươi bây giờ là kia một bên ? Cùng không cùng chúng ta đi?"

Gì biết ta còn chưa nói, từ Uyển Linh kêu lên: "Hà Thúc Thúc cùng ta cùng một chỗ, ta đi chỗ nào, Hà Thúc Thúc thì đi chỗ đó. "

Gì biết ta cười đáp: "Đúng vậy a. Đợi về đến nhà, Hà Thúc Thúc lại chơi với ngươi ah. "

Lãnh Mặc gạt đầu một cái, nói: "Mấy người các ngươi lên xe. Ta đi ra bên ngoài ngồi Hà Ứng Chân xe đi. "

Mạnh Lam cùng thạch bày cũng biết hắn tốc độ di chuyển nhanh, cũng không nhiều lời, xuống lầu lên xe rời đi. Lãnh Mặc xa xa theo ở phía sau, lại tiêu diệt mấy cái đến đây ngăn trở người tiến hóa, mới không nhanh không chậm địa đến làng du lịch ngoại ngồi xe rời đi.

Trở lại Mạnh gia khu biệt thự, Thích Dĩ Phương đã ở chỗ này an bài không ít rõ ràng cương vị trạm gác ngầm, vẫn còn ở khu biệt thự cổng môn dựng lên một cái tấm bia đá, phía trên đã viết "Mạnh vườn" hai chữ. Mạnh Lam thấy được tấm bia đá này, nhú nhú mày nói: "Mạnh gia đã không có. "

Thích Dĩ Phương trêu chọc nói: "Quá độ thời kì nha. Đem đến cho ngươi đổi thành 'Lạnh vườn' . "

Mạnh Lam bĩu môi cười nói: "Vậy đừng sửa lại. Ta sẽ không gả cho hắn. "

Thích Dĩ Phương trước khuyên nhủ: "Không nên tại ý những cái này hình thức, đều là chỉ có bề ngoài, gả hay không gả đều không có gì chân thực ý nghĩa. " không đợi Mạnh Lam trả lời, lại chuyển đề tài nói: "Kỳ thật khu biệt thự lớn như vậy một mảnh, ngươi cũng không cần dùng. Ta ý định tương lai cải biến thành sở nghiên cứu, nhà trẻ gì gì đó. Hiện tại trước giới thiệu cho ngươi một chút chúng ta bảo an hệ thống a. " nói qua gọi Lãnh Mặc nói: "Xe đây. "

Thích Dĩ Phương bảo an hệ thống, hoàn toàn là nhằm vào Nghĩa Khí Đường chế tạo, bởi vì hắn cảm thấy Từ gia cổ kỵ cái khác mấy cổ thế lực, không có khả năng triệu tập binh lực cường công, chỉ sợ mượn tay người khác Nghĩa Khí Đường đợi dân gian tổ chức tới nơi này cướp người hoặc phá hư.

Lãnh Mặc phụ giúp hắn tại khu biệt thự bên trong đi một vòng, nói: "Ngươi những cái này an bài bên trong tựa hồ không có ta chuyện gì a?"

Thích Dĩ Phương nói: "Thứ nhất, ngươi vốn cũng nhanh muốn đi, chúng ta không thể đối với ngươi quá mức ý lại. Thứ hai, ngươi gần đây cũng không có cùng người khác giao lưu, đã theo không kịp thời đại, ta sợ ngươi rời đi Tuyền Thành liền treo ở bên ngoài, cho nên an bài cho ngươi một chút chương trình học. "

Lãnh Mặc cười nói: "Tiểu thích, quả nhiên ta lòng có ưu tư yên. "

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82: Chuột vương trở về

Từ khi hội giúp nhau xây dựng, Lãnh Mặc một mực đi theo Mạnh Lam cùng Thích Dĩ Phương bên người làm bảo tiêu, mặc dù mình dị năng tiến bộ rất lớn, thế nhưng phương diện khác lại không có có đảm nhiệm Hà Trường tiến. Tại hội giúp nhau trong làm huấn luyện viên thời điểm, Lãnh Mặc liền rõ ràng cảm thấy mình trình độ không đủ, chỉ điểm tay mơ thì vẫn còn thành thạo; đối với có kinh nghiệm người tiến hóa, phải nhờ vào kiến thức của mình mặt cùng tiêu thông minh dọa người; mà đối mặt cao thủ, thì chỉ còn lại luận bàn nghiên cứu và thảo luận, chưa nói tới "Chỉ điểm".

Đồng thời, tận thế đã bắt đầu hơn một tháng, rất nhiều tân sự vật đều dần dần mở ra thần bí khăn che mặt. Tuyền Thành nhân viên nghiên cứu tại quân đội duy trì dưới tích cực thăm dò thí nghiệm, lấy được rất nhiều thành quả. Dân gian tổ chức cũng ở lẫn nhau giao lưu bên trong tổng kết ra rất nhiều hành chi hữu hiệu tận thế sinh tồn kỹ xảo.

Này tiêu so sánh, Lãnh Mặc vốn ban đầu cũng sắp đã ăn xong. Nếu như nói lúc trước hần đồng thời có đủ đạo sư, đứng đầu cùng chiến sĩ ba loại tính chất đặc biệt, hiện tại hần chỉ có thể là một cái không tề chiến sĩ, có lẽ còn là một cái phổ thông đứng đầu, cùng đạo sư cái thân phận này triệt để không quan hệ. Chính như Phương Triết theo như lời, hần hiện tại, đã không chuẩn bị hấp dẫn Khương Bạch Lộ năng lực. Điều này làm cho trong lòng của hần mười phần hoảng hốt. Đứng vào lúc này, Thích Dĩ Phương cho hần an bài một loạt chương trình học, này thật sự là "Ngủ gật tới đưa gối đầu".

Lãnh Mặc xem qua Thích Dĩ Phương vì Từ Hạo Dương lượng thân chế tạo kế hoạch huấn luyện, chẳng những có thể đủ chiều cố tri thức học tập cùng dị năng huấn luyện, còn căn cứ dựa nhờ này thân phận, tính mũi nhọn địa an bài các loại sinh hoạt xã giao năng lực huấn luyện, cũng liền dị năng của hần triển khai nghiên cứu khoa học công tác. Kế hoạch huấn luyện bên trong khuyết điểm duy nhất, chính là thời gian an bài được quá vẹn toàn, một mỗi hai tử mỗi ngày ngủ đầu đi nằm ngủ.

Lãnh Mặc sợ mệt không? Đương nhiên không sợ. Nếu có thể ở tận thế bên trong có được tốt hơn sinh tồn hoàn cảnh, chịu khổ bị liên lụy lại có cái gì đáng sợ đây này? Cho nên chẳng quản Thích Dĩ Phương an bài chương trình học mười phần chặt chẽ, Lãnh Mặc lại cam chi như lễ. Ngược lại là những người khác đều có chút gặt mình, bởi vì học tập của hần tốc độ quá nhanh.

Kỳ thật Lãnh Mặc trí nhớ cũng không tốt, thế nhưng hần cũng có ưu điểm của mình: Tập trung tinh thần, loại suy, suy một ra ba. Có này tam đại ưu điểm, làm người khác vẫn còn ở đối với từng cái một tri thức điểm học bằng cách nhớ thời điểm, hần đã xây dựng kiến thức của mình mạng lưới, cũng khởi đầu tiến hành thực tiễn. Ba ngày sau, làm Thích Dĩ Phương lần nữa đi đến mạnh vườn thời điểm, cảm thấy trước mắt Lãnh Mặc có đúng khí thoát thai hoá cốt cảm giác.

"Nhìn cái gì đấy? Ta tìm người thế nhưng là có chính sự. " Lãnh Mặc thấy Thích Dĩ Phương đối với mình ngăn người, vươn tay tại trước mắt hần lung lay.

Thích Dĩ Phương hiện tại "Một ngày kiếm tỷ bạc", không có rảnh chỗ mớm vào. Hôm nay, là Lãnh Mặc thừa dịp hần đi đến mạnh vườn, đặc biệt tìm tới cửa. Thấy hần phục hồi tinh thần lại, Lãnh Mặc khẽ vươn tay, từ trong túi áo móc ra một chú chuột.

"Cái gì đồ chơi!" Thích Dĩ Phương buồn nôn được thẳng nhếch miệng, "Người như thế nào còn đem cái đồ chơi này thả tại trên thân thể?"

"Đây cũng không phải là đồng dạng con chuột. " Lãnh Mặc nói: "Này là chúng ta một cái đồng đội, gọi Vương Sở. Hần có mấy trăm con chuột phân thân, này một cái là đem qua tìm tới cửa. "

"Vương Sở? Nghe nói qua. Cùng sủng vật một chỗ đào tẩu kia cái?" Thích Dĩ Phương từng nghe Hầu Văn Đạt đề cập qua một câu, có chút ấn tượng.

"Đúng, chính là hần. " Lãnh Mặc gật đầu nói: "Hần nói cho ta biết, có một cái Huyết tộc quân đoàn, đang tại hướng Tuyền Thành tới gần. "

"Huyết tộc đã phát triển từ mình văn minh sao?" Thích Dĩ Phương cau mày nói.

"Địa phương khác không rõ ràng lắm, thế nhưng này một đội Huyết tộc, có chút đặc thù. Thủ lĩnh của bọn hần, chính là Vương Sở phân thân nhất. " Lãnh Mặc đem con chuột đặt ở trên mặt bàn, hướng Thích Dĩ Phương kỹ càng giới thiệu lên.

Nguyên lai Vương Sở vốn là trong thôn một cái sinh viên, gia đình điều kiện không sai, trong thôn có một cái xưởng nhỏ tử. Tốt nghiệp, Vương Sở cũng không có gì lớn truy cầu, ngay tại nhà mình nhà máy trong không lý tưởng. Tận thế lúc mới bắt đầu, hần vừa giá trị hết ca đêm. Đang muốn cùng đồng sự giao ban thời điểm, bỗng nhiên bị mấy cái biến dị chuột mập mập tập kích. Quá trình chiến đấu, mấy người bọn hần người cùng biến dị con chuột đều bị tổn

thương. Ngay tại thắng bại chưa phân, người chuột giăng co thời điểm, Vương Sở chợt phát hiện chính mình có thể đủ cảm giác đến biến dị chuột mập tu tướng, tiến tới không chế chúng. Ngay từ đầu, hẳn cho là mình lấy được rất giỏi năng lực, thế nhưng theo hẳn không ngừng sử dụng, mới phát hiện năng lực đồng thời cũng là nguyên rủa.

Đầu tiên, hẳn không thể không tiếp nhận con chuột ký ức; đón lấy hẳn khởi đầu bị con chuột sinh hoạt tập quán ảnh hưởng, cuối cùng hẳn trở nên vui buồn thất thường, không thể không rời xa nhân loại. Hẳn một lần ngơ ngác ngác địa du đãng, khó có thể phân biệt chính mình là con chuột hay là người. Mấy ngày nay trong, hẳn có đôi khi xông vào dân cư nhóm lửa nấu cơm, có đôi khi tiến vào đồng rác trở mình tìm thực vật, còn đi theo chuột mập nhóm một chỗ đã ăn từ thi. Thẳng đến có một ngày hẳn và Huyết tộc chiến đấu, mình bị cắn bị thương, mấy cái biến dị chuột mập cũng chỉ còn lại duy nhất một cái. Kia lần bị thương này thúc đẩy hẳn lần thứ hai tiến hóa, sau khi tỉnh lại, rốt cục thoát khỏi đi qua vài ngày ác mộng, nhân loại ý thức thức tỉnh, khôi phục đối với thân thể quyền không chế. Mà đồng thời, kia may mắn còn sống sót biến dị chuột mập cũng tiến hóa. Một người một chuột biến thành tâm ý tương thông lại từng người độc lập hai cái thân thể.

Vương Sở sợ mình lần nữa biến thành con chuột, khởi đầu chủ động thí nghiệm, rốt cục nắm giữ dùng máu của mình không chế đàn chuột phương pháp. Kia biến dị chuột mập học theo, nhưng vẫn không có thành công. Vương Sở có chính mình con chuột quân đoàn, biến dị chuột mập lại trở thành người cô đơn. Hẳn vốn đang vì thế vui mừng, không nghĩ tới tại Đông Sơn thành phố biến dị chuột mập vừa đi mấy ngày, chủ động thoát ly tâm linh cảm ứng phạm vi. Hai ngày sau, Vương Sở gặp được một đội Huyết tộc, lập tức cảm nhận được một loại trước đó chưa từng có cảm giác. Hẳn biết, đó là biến dị chuột mập thủ hạ. Hẳn "Ông bạn già" không có thể không chế con chuột, lại tiến hóa ra không chế Huyết tộc năng lực. Tại cộng hưởng nhân loại ký ức cùng tư duy, nó không còn là phổ thông con chuột, chẳng những có chính mình đoàn đội, còn có chính mình truy cầu. Biến dị chuột mập thậm chí có bảo hộ "Việc riêng tư" ý thức, nó muốn giết chết Vương Sở, trở thành hoàn toàn độc lập sinh mệnh.

Vương Sở tại chạy trốn trong quá trình, chạy vào một cái khác Huyết tộc quân đoàn vòng vây, cũng bởi vậy nhận thức Lãnh Mặc đám người, mà biến dị chuột mập từ đó mai danh ẩn tích, cũng không có theo đuổi không bỏ. Thế nhưng Vương Sở thấp thoáng cảm thấy, biến dị chuột mập là nhìn trộm Đông Sơn Huyết tộc quân đoàn, bề bộn nhiều việc mở rộng chính mình đoàn đội, mới cho mình chạy thoát thân cơ hội.

Đông Sơn đại học một hồi loạn đấu, Vương Sở hoảng hốt chạy bừa, cùng các sủng vật một chỗ đào tẩu, từ đó bắt đầu rời một cái khác đoạn lưu vong sinh hoạt. Hẳn vốn không muốn tới Tuyên Thành, không nghĩ tới đang lãng vãng trong quá trình lần nữa phát hiện lão đối đầu, lúc này mới vung xuất con chuột phân thân, vào thành tìm kiếm Lãnh Mặc đám người viện trợ.

Thích Dĩ Phương nghe xong Lãnh Mặc giới thiệu, hỏi: "Vương Sở cùng sủng vật bây giờ đang ở chỗ nào?"

Lãnh Mặc nói: "Nhanh vào thành, đang tại hướng chúng ta bên này chạy tới. Ta ý định đi đón bọn họ một chút. "

Thích Dĩ Phương nói: "Người đi cửa thành đợi đợi bọn họ a. Sau khi tới, mang Vương Sở tới tìm ta. Chúng ta hiểu rõ thêm một ít tình huống nhìn nhìn lại như thế nào ứng đối. "

Lãnh Mặc mấy ngày nay chương trình học an bài được thật chặt, một mực không có xuất ra hoạt động. Hôm nay hẳn chương trình học học xong, lại có Vương Sở cùng sủng vật tin tức, cao hứng bùng bùng trên mặt đất xe, đem con chuột nhỏ đặt ở phó giá, hướng ngoài thành mở đi ra. Đương nhiên, hẳn kỳ thật đối với cái gì Huyết tộc quân đoàn không có hứng thú, sở dĩ hưng phấn, là vì có chó cùng con chuột hỗ trợ, hẳn rất nhanh liền có thể tìm tới Khương Bạch Lộ.

Tại con chuột nhỏ chỉ điểm, Lãnh Mặc từ tối phía tây cửa thành rời đi cứ địa, lại mở không được một km, hẳn nhìn thấy ven đường ngồi lên mấy người.

"Ta mấy ngày nay đắc tội không ít người. Phía trước mấy cái chính là tới đòi nợ. " Lãnh Mặc đối với con chuột nhỏ nói: "Các người nếu rời đi không xa, hiện tại liền tới tìm ta a. Nơi này có thể sẽ phát sinh một trận chiến. "

Nói xong, hẳn dừng xe, hướng mấy người kia đi đến. Con chuột nhỏ cũng không có lưu lại trong xe, chui vào bên đường bụi cỏ.

"Lãnh tiên sinh, chúng ta cũng không muốn cùng người là địch, nhưng là của người tất cả hành động hơi quá đáng. " đối diện bốn người bên trong cho ra một trung niên mập mạp, đối với Lãnh Mặc nói.

Lãnh Mặc đối với bốn người này rõ như lòng bàn tay, không biết sợ hãi địa đi lên phía trước nói: "Nghĩa Khí Đường chư vị, các người không tại trong thành thị động thủ, kỳ thật là bỏ qua thời cơ tốt nhất. Mà không sử dụng vũ khí hạng nặng, cũng đề cho các người không hề có phần thắng. "

Kia trung niên mập mạp nói: "Người trẻ tuổi, người không muốn quá kiêu ngạo. Ta thừa nhận các người hội giúp nhau trong có người tài ba, chúng ta mấy ngày nay mấy lần thăm dò cũng không có chiếm được tiện nghi. Thế nhưng ta Nghĩa Khí Đường cũng không phải ngồi không, người có thể tại Từ gia trời qua tự nhiên, hôm nay chưa hẳn có thể còn sống trở về. "

Lãnh Mặc mỉm cười, nói: "Ngài mấy vị năng lực, ta rõ rõ ràng ràng. Bây giờ còn chịu đứng ở chỗ này cùng các người nói chuyện, đã nói lên ta không sợ. "

Trung niên mập mạp vẫy tay, đầu ngón tay huyền hóa ra mấy cái khe hở, hướng Lãnh Mặc bay tới, phân biệt bọc tại tứ chi của hẳn. Lãnh Mặc không tránh không né, mặc kệ hành động, bị khe hở "Đại" chữ hình xâu ở giữa không trung.

Trung niên mập mạp trước hướng sau lưng mấy người cười đắc ý, sau đó đối với Lãnh Mặc nói: "Vậy ta ngược lại muốn nhìn, người có phải hay không thật sự có thoát khốn phương pháp. "

Lãnh Mặc nói: "Này vị đại ca là họ Lý a, kỹ năng chính là này Như Ý Hoàn, có thể bắt có thể đánh, diệu dụng vô cùng. "

Trung niên mập mạp cười lạnh nói: "Không sai. Tiểu tử người ngược lại cũng có chút kiến thức. "

Lãnh Mặc rồi nói tiếp: "Phía sau ngươi kia cái đại người cao, hẳn là họ Vương, chẳng những thân thủ nhanh nhẹn, còn có rất mạnh tự lãnh năng lực. Bất quá, này kỳ thật đều là hấn tận lực tuyên truyền giả tượng. Chân tướng là hấn có thể hấp thu những sinh vật khác sinh mệnh lực, trị thương cho chính mình."

Kia họ Vương đại người cao trong mắt hiện lên một tia sát ý, nói: "Ngươi biết được rất nhiều!"

Lãnh Mặc không để ý tới uy hiếp của hấn, còn nói thêm: "Cái kia cũng một thân phi đao, họ Trương, chẳng những phi đao bách phát bách trúng, còn có năng lực phi hành. Cuối cùng kia cái cách ăn mặc được không chủ lưu, họ Lư, dị năng là phóng điện."

Họ Lý mập mạp nói: "Hội giúp nhau ngược lại là đã làm nhiều lần bài học, bất quá này không cải biến được vận mệnh của ngươi."

Lãnh Mặc nói: "Các ngươi tiểu đội, hoàn toàn khác chế năng lực của ta. Ngươi có thể khống chế hành động của ta; Vương Đại Ca có thể tại ta chiếm trước trên nước thì chuyển bại thành thắng; Trương huynh đệ có thể cùng ta không trung quân chiến; Lư lão đệ tia chớp lại càng là ta này Thủy Long khắc tinh. Thế nhưng là ta có một vấn đề, nếu như các ngươi lợi hại như vậy, tại sao phải cùng ta nói nhảm đầu này? Chẳng lẽ ta còn có cái gì chính mình cũng không biết giá trị?"

"Ngươi không có giá trị!" Họ Lý mập mạp nói: "Hoặc là nói, ngươi duy nhất giá trị, chính là đi tìm chết. Bởi vì ngươi từ năng để cho Từ Công Tử vui vẻ một chút. Chúng ta sợ dĩ cùng ngươi nói chuyện, là vì dù cho chúng ta bốn người đồng loạt ra tay, vẫn không thể bảo đảm tuyệt đối không sai. Ngươi không phải mới vừa cũng nói, không có vũ khí hạng nặng, chúng ta không hề có phần thắng sao? Hiện tại, vũ khí hạng nặng đúng chỗ."

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 83: tình khoản nợ khó còn

Kia họ Lý trung niên nhân giờ tay, một cái quảng sáng bay đến không trung. Đồng thời họ Trương người trẻ tuổi hướng Lãnh Mặc vung ra mấy đem phi đao.

Lãnh Mặc trước mặt chui ra một mảnh Thủy Long, đem mấy đem phi đao đựng qua một bên, sau đó lắc đầu vẫy đuôi vòng tại Lãnh Mặc bên người.

"Mấy vị, liền chút bốn sự ấy, các ngươi xác thực lưu không được ta." Lãnh Mặc ngẩng đầu nhìn nhìn giữa không trung quảng sáng, nói: "Cái này vòng tròn lớn vòng liền là các ngươi ám hiệu a? Theo lý thuyết hiện tại các ngươi vũ khí hạng nặng hẳn là phát động. Không biết các ngươi chuẩn bị là súng ngắn, hay là súng máy hạng nặng? Chắc có lẽ không là Rocket a? Báo cho các ngươi, kỳ thật súng bắn tia tốt nhất, vũ khí khác đều dễ dàng ngộ thương."

"Ít nói nhảm. Vũ khí hạng nặng lúc nào phát động, không phải là ngươi nói tính. Hơn nữa kia chỉ là vì thêm một đạo bảo hiểm mà thôi, chúng ta bốn người cũng đủ để tiêu diệt ngươi." trung niên nhân nói.

"Mạnh mẽ." Lãnh Mặc mỉm cười nói: "Ta vừa rồi đã nói, các ngươi không ở trong thành động thủ, đã bỏ lỡ cơ hội cuối cùng. Nói thật cho ngươi biết, đừng đợi vũ khí hạng nặng tới trợ giúp, nó sửa họ 'Lạnh'."

Hắn quay đầu nhìn họ Vương người cao, cười lạnh nói: "Chuyển bại thành thắng át chủ bài? Hừ!"

Theo hấn này một "Hừ", kia người cao bỗng nhiên thân thể cứng ngắc, đón lấy diện mạo thân thể cũng làm quất hạ xuống, đồng thời sau lưng chui ra một cái thân hình nước đoàn. Đón lấy nước đoàn tiêu tán, người cao thân thể cũng biến thành cây khô, ngã trên mặt đất. Lãnh Mặc một chiêu này rút cùi dưới đáy nòi, để cho hấn hấp thụ sinh mệnh lực năng lực không thể nào sử dụng.

"Khác chế Thủy Long?" Lãnh Mặc rồi hướng lấy không chủ lưu tiểu tử cười lạnh một tiếng, tiểu tử kia bỗng nhiên một hồi kịch liệt địa ho khan, trong miệng liên tục không ngừng địa phun chảy ra nước, không bao lâu liền té trên mặt đất.

"Đừng, đừng, đừng động thủ..." Họ Lý trung niên nhân liên tục khoát tay, "Chúng ta ăn xong, thả chúng ta đi! Nghĩa Khí Đường tuyệt không sẽ cùng ngươi là địch! Về sau gặp ngươi đều đi đường vòng!"

"Đáng tiếc các ngươi thấy được năng lực của ta." Lãnh Mặc chỉ có thể biểu thị tiếc nuối, "Lại còn ta cũng không cần các ngươi đường vòng. Bất quá ngươi yên tâm, cái gọi là kẻ thức thời mới là tuần kiệt, điểm này ngươi làm không tệ, ta rất thưởng thức. Cho ngươi thông khoái a."

Liên tiếp tiêu diệt bốn người, Lãnh Mặc tứ chi trên quảng sáng cũng tiêu tán. Con chuột nhỏ từ trong bụi cỏ chạy đến, hướng xa xa chạy tới. Lãnh Mặc ở

phía sau chặt chẽ đuổi kịp. Đi bốn năm dặm đường, Lãnh Mặc thấy được một cái súng bắn tia gác ở một cái gò đất nhỏ, mô đất bên cạnh đứng mấy cái biển dị chuyển, lại không có nhìn thấy Vương Sở.

"Vương Sở đâu này?" Lãnh Mặc hỏi. Vừa rồi hắn thông qua con chuột nhỏ, âm thầm thông báo Vương Sở mang theo các súng vật tìm kiếm khắp nơi che dấu địch nhân, hiện tại các súng vật đều tại, Vương Sở nhưng không thấy bóng dáng, để cho hắn cảm thấy hết sức kỳ quái.

Một cái cùnh nhảy đáp không xê xích bao nhiêu con chuột chui vào súng vật phía trước, lấy ra một tờ giấy, trên đó viết: "Ta là Vương Sở. Thân thể của ta bị hủy. "

"A?" Lãnh Mặc lấy làm kinh hãi. Vương Sở có con chuột đại quân, còn có các súng vật đồng hành, vậy mà lẫn lộn đến nỗi ngay cả thân thể cũng không còn, này thật sự ra ngoài ý định. Hắn nhìn nhìn lại đã so với con nhé còn cao đại "Đệm", thầm nghĩ: "Khó kỳ quái bọn họ không có ý định tiến nhập cứ địa. Như vậy Biển Dị Sinh Vật tổ hợp, nếu như bị loài người nhìn thấy, khẳng định phải đánh nhau. Tại không có người dẫn dắt dưới tình huống, căn bản vào không được cứ địa. "

"Tình huống cụ thể, chúng ta trở về rồi hãy nói, các người đều theo ta lên xe a. " Lãnh Mặc thu hồi một bên súng bắn tia, sau đó mang theo các súng vật trở lại trên xe.

Kỳ thật Tuyên Thành trong căn cứ kỳ nhân dị sự đông đảo, nuôi dưỡng Biển Dị Sinh Vật người cũng số lượng cũng không ít. Chỉ là Vương Sở mất đi nhân loại thân thể, chỉ một Biển Dị Sinh Vật tổ hợp sẽ khiến nhân loại địch ý. Có Lãnh Mặc dẫn dắt, ba chó một mèo cùng đẩy xe con chuột thuận lợi tiến vào thành. Trở lại mạnh vườn, Lãnh Mặc cho Vương Sở xúng một Notebook, rốt cục có thể cùng hắn trôi chảy địa trao đổi.

Thích Dĩ Phương cùng Mạnh Lam cùng Vương Sở thông qua Computer trao đổi nửa ngày, rốt cục hiểu được ngoài thành Huyết tộc quân đoàn kỹ càng tin tức.

Thích Dĩ Phương hưng phấn mà nói: "Mấy ngày hôm trước, chúng ta kia cái 'Kế hoạch' còn kém một hồi 'Gió đông', không nghĩ tới hôm nay 'Gió đông' đã tới rồi. "

Mạnh Lam cũng cười nói: "Nói không sai. Chỉ là này Huyết tộc quân đoàn còn chưa đủ cường đại, cần muốn chúng ta thêm một mối lửa. "

Lãnh Mặc tuy chưa bao giờ hỏi kế hoạch của bọn hắn nội dung, nhưng là từ hai người lộ ra dấu vết để lại, cũng có thể đoán được không là chuyện gì tốt. Hắn đứng lên nói: "Còn dự lại sự tình, chính các người giải quyết a. Ta muốn đi tìm Khương Bạch Lộ. " nói xong đem đàn chuột lưu cho Thích Dĩ Phương, chính mình mang theo ba chó một mèo rồi đi mạnh vườn.

Mạnh Lam nhìn chằm chằm Lãnh Mặc bóng lưng biến mất, suy nghĩ thật lâu, mới thu hồi ánh mắt. Thích Dĩ Phương đem động tác của nàng nhìn ở trong mắt, nói: "Người nếu như thích, lại có cơ hội tốt như vậy, vì cái gì cuối cùng lại bỏ qua?"

Mạnh Lam nói: "Ta yêu nhất, hết lần này tới lần khác là cùng Khương Bạch Lộ cùng một chỗ Lãnh Mặc, mà không phải kia cái đi theo đằng sau ta bảo tiêu. "

Có nhiều thứ, cảm ở trong tay mình người tài giỏi không được trọng dụng, phóng tới trong tay người khác lại lớn thả dị sắc. Đối mặt loại tình huống này, người là liều mạng nắm chặt nó, hay để cho nó xài cho đúng tác dụng đầu này? Nếu như thứ này trong tay người mất đi xứng đáng sáng rực, người còn sẽ thích, còn nguyện ý có được nó sao?

Thích Dĩ Phương biết Mạnh Lam làm ra lựa chọn của mình, chỉ có thể thờ dài nói: "Đây là sinh hoạt a!"

Bên kia Lãnh Mặc có "Nhảy đáp" hỗ trợ, một đường đi theo nó xuyên qua tại phố lớn ngõ nhỏ, "Cao thủ", "Đệm" cùng "Móa*" thì nhanh nhận thông suốt địa theo ở phía sau. Bất quá hơn một giờ, Lãnh Mặc tại một tòa cư dân dưới lầu gặp được Ngô Tuyết Nhạn.

"Lộ Lộ thấy được 'Nhảy đáp', liền biết người muốn tìm tới cửa. Cho nên để ta hạ xuống chờ người. " Ngô Tuyết Nhạn đi đến Lãnh Mặc bên người, nói nhỏ: "Lộ Lộ nhìn người cùng Mạnh Lam như vậy thân mật, còn đang tức giận nha. Người tiến vào cần phải nhường cho nàng điem. Nàng kỳ thật thật lo lắng người. "

"Nàng còn bày lên cái giá đỡ tới?" Lãnh Mặc vừa trừng mắt, khí đạo: "Mấy người các người tới đã bao lâu? Liền thấy ta một mặt cũng không chịu. Ta cũng không có tức giận, nàng ngược lại có tánh khí?" Nói xong hăm hở đi đi lên lầu.

Ngô Tuyết Nhạn vốn định ngăn lại hắn, lại bị "Nhảy đáp" há miệng ổng quần. Chỉ chốc lát sau, Vương Mạn Nhu về mặt tức giận chạy xuống. Ngô Tuyết Nhạn nhanh chóng nghiêng đón hỏi: "Người như thế nào cũng chạy xuống sao? Phía trên thế nào? Cái vãi sao?"

Vương Mạn Nhu nói: "Đúng vậy a! Cái vãi, cùng ta cái vãi!"

Ngô Tuyết Nhạn sốt ruột nói: "Liền không nên để cho người ở bên trong chờ. Hai người chính là không có việc gì cũng phải nhao nhao, có cái gì có thể kỳ quái? Ta là hỏi hai người bọn họ thế nào. "

"Hừ! Người ta đối với nữ nhân của mình hảo lắm, liền câu lời nói nặng cũng không dám nói, còn kém quý xuống bồi tội. " Vương Mạn Nhu quyết miệng nói: "Có gì đặc biệt hơn người, ta cũng có người đau. "

Ngô Tuyết Nhạn thấy nàng tuy mạnh miệng, thế nhưng khóe mắt lóe lệ quang, an ủi: "Nhu tỷ nói đúng, chờ đến kinh đô, liền gặp được người cao huấn luyện viên ah. "

Một lát sau, Ngô Tuyết Nhạn xem chừng trên lầu hai người cũng nên nói không sai biệt lắm, mang theo Vương Mạn Nhu cùng súng vật lên lầu, gõ cửa tiến vào. Khương Bạch Lộ luống cuống tay chân địa sát con mắt, xem ra đã mới vừa khóc. Lãnh Mặc đứng lên nói: "Chúng ta đi trước hội giúp nhau ở hai ngày, Phương Triết bọn họ đều tại nơi này. "

Khương Bạch Lộ nói: "Ta không đi hội giúp nhau, cũng sẽ không đi Mạnh gia. "

Lãnh Mặc nói: "Thế nhưng là hai ngày này bên ngoài rất loạn, chúng ta ở ở bên ngoài không quá an toàn. "

Ngô Tuyết Nhạn nói: "Vậy chúng ta lập tức xuất phát Bắc thượng a. "

Lãnh Mặc Điều lắc đầu, nói: "Không được, còn phải lại làm ít chuyện. "

Khương Bạch Lộ nói: "Người không muốn đi liền lưu lại a. Dù sao nên thấy cũng xem qua, nên, phải hỏi cũng đã nói. "

Lãnh Mặc kéo lấy tay của nàng, nói: "Không phải là như người nghĩ. Vừa rồi người nhắc tới, Nghĩa Khí Đường cùng Từ gia đều đã từng cùng các người từng có xung đột. Ta phải đem cái phiền toái này giải quyết xong, bằng không khó ăn khó ngủ. "

Ngô Tuyết Nhạn hỏi: "Bọn họ tuy nghĩ bắt chúng ta, nhưng là chúng ta đã trả thù trở về. Người cũng đã giết, khí cũng ra. Nếu như muốn đi, hà tất lại tự nhiên đâm ngang? Từ gia cùng Nghĩa Khí Đường thế lực lớn như vậy, người chẳng lẽ muốn cùng bọn họ đấu cái không chết không thôi?"

Lãnh Mặc nói: "Từ Vi Tinh phải chết, Nghĩa Khí Đường phải suy sụp. Đây không phải là vì trút giận, mà là phòng ngừa bọn họ về sau cường đại tới muốn mạng của ta. Vốn ta không có cơ hội, cũng ý định nhẫn nhịn thời chỉ khí. Thế nhưng là Vương Sở mang tới một tin tức, ngoài thành tới một cái Huyết tộc quân đoàn. Hội giúp nhau ý định coi đây là cơ hội tại trong căn cứ gây sự, Từ gia cùng Nghĩa Khí Đường liền là bọn họ muốn đánh kích mục tiêu. Đây là cơ hội khó được, ta không muốn bỏ qua. "

"Hào. Người giết Từ Vi Tinh, ta duy trì người. " Khương Bạch Lộ nói: "Thế nhưng là ta sẽ không ở đến Mạnh Lam chỗ đó, cũng sẽ không nghe nàng chỉ huy. "

Lãnh Mặc biết trong nội tâm nàng có khó chịu, chỉ có thể gật đầu nói: "Vậy ta dời qua tới ở. "

Mặc dù nói là đem đến một chỗ, thế nhưng Lãnh Mặc sợ Từ gia ở trong thành vận dụng vũ khí hạng nặng, vẫn là cùng Khương Bạch Lộ đám người kéo ra cự ly, phân biệt ở đến phụ cận mấy tòa nhà trong.

Vốn hẳn còn muốn để cho các súng vật đến nơi đây giúp đỡ bọn họ gác đêm, thế nhưng là ba chó một mèo tựa hồ cùng định rồi Vương Sở, không muốn rời đi đàn chuột quá lâu. Lãnh Mặc đối với cái này vô cùng kỳ quái, muốn biết rõ bọn họ cùng súng vật ở chung thời gian cũng không ngắn, vì cái gì những cái này mèo chó sẽ cùng Vương Sở thân thiết hơn mật đầu này? Chẳng lẽ là bởi vì bọn họ đều không phải nhân loại, cho nên lại càng dễ thống nhất trận tuyến? Cuối cùng vẫn là Vương Sở cấp ra đáp án: "Chúng cảm thấy con chuột thịt ăn thật ngon. " phải, nên biết Đạo Vương đêm được tất cả con chuột phân thân đều là có thể cộng hưởng ký ức cùng cảm thụ, cũng chính là làm các súng vật thêm ăn thời điểm, Vương Sở liền muốn thừa nhận một lần thậm chí mấy lần từ vong tra tấn. Đi qua một đoạn thời gian ma luyện, hẳn đã có thể đối với sinh tử lạnh nhạt vị trí chi. Hiểu rõ đến điểm này, Lãnh Mặc đã không biết nên đồng tình hay là nên tán thưởng.

Thông qua cùng Khương Bạch Lộ nghiên cứu thảo luận, Lãnh Mặc cho rằng Từ Vi Tinh ngay từ đầu cũng không nghĩ hạ sát thủ. Nghĩa Khí Đường Khổng Kinh Thiên lúc ấy cũng không có nói dối, bọn họ tại cùng Lãnh Mặc tiếp xúc, xác thực tìm được Khương Bạch Lộ đám người. Nhưng lúc này thì Khương Bạch Lộ hiểu lầm bọn họ ý đồ đến, cho rằng những người kia Mạnh Lam phái tới sát thủ. Hai bên một lời không hợp liền động thủ, cũng từ đó kết xuống tử thù. Về sau Từ Vi Tinh phát hiện Khương Bạch Lộ đối với Lãnh Mặc tránh mà không thấy, mà Mạnh Lam lại cùng Lãnh Mặc càng thân mật, bởi vậy mới nghĩ giải quyết dứt khoát, tiêu diệt Lãnh Mặc xong việc, vì vậy mới có "Hội trường ám sát" sự kiện. Từ kia, hai bên cừ hận dạn lên mặt bàn, Từ gia một mực đang tìm cơ hội tiêu diệt Lãnh Mặc cùng Khương Bạch Lộ đám người, đáng tiếc quân cờ chênh lệch một, chẳng những thủy chung không thể thành công, ngược lại tổn thất không ít nhân thủ.

Hiện giờ Lãnh Mặc cùng Khương Bạch Lộ đám người hội họp, Từ Vi Tinh nhất định muốn đem bốn người tận diệt, chuyện này đã cùng Mạnh Lam không quan hệ, mà là hai bên đã đến không chết không thôi tình trạng. Lãnh Mặc bọn bốn người vì thế chờ đợi lo lắng địa đợi hai ngày, đối phương lại không có áp dụng bất kỳ hành động. Đang tại mọi người nghỉ hoặc thời điểm, ngoài cửa sổ trên đường phố một hồi huyền ảo, cho bọn họ mang đến đáp án.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 84: mạch nước ngầm mãnh liệt

Tuyền Thành mặc dù là quân đội quản lý, thế nhưng quân đội nội bộ cũng không phải là bền chắc như thép. Từng tiểu thể lực đều có bản thân khu vực thuộc, cũng đều tại chính mình thủ vệ khu vực mở ra cửa thành, hấp nạp lưu dân, chiêu mộ người tiến hóa. Lãnh Mặc đám người chỗ đặt chân, tại nội thành phía đông, quan trên mặt thuộc về Lương gia khu vực thuộc, dân gian thì là phụ nữ hội phạm vi thể lực. Vô luận là Lương gia, hay là phụ nữ hội, đều là cái gọi là "Phượng vĩ", cũng chính là thể lực lớn bên trong kẻ yếu. Như vậy tổ chức bình thường tương đối ôn hòa. Khu vực thuộc bên trong người sống sót, sinh hoạt cũng tương đối thoải mái. Nhưng mà hôm nay, "Thoải mái" sinh hoạt bị đánh vỡ, quân đội khởi đầu hướng dân chúng trưng thu vật tư.

Lãnh Mặc xen lẫn trong dòng người, đi đến một cái quảng trường nhỏ, thấy mọi người tấp nập ba tụ họp cùng một chỗ trao đổi tin tức.

"Nghe nói ngoài thành tới một đội Huyết tộc kỵ binh, có mấy ngàn người, Tuyền Thành đây là muốn chiến tranh."

"Cái gì mấy ngàn người, ta thể nhưng là nghe nói có hơn vạn Huyết tộc, đều là biến dị."

"Đừng vô nghĩa. Nếu là thật có hơn vạn tiến hóa qua Huyết tộc, chúng ta trực tiếp chạy trốn là được rồi, còn phải dùng tới chống cự sao?"

"Chính là chính là. Hơn vạn Huyết tộc muốn bao nhiêu nhân tài có thể nuôi dưỡng được lên? Tuyền Thành xung quanh còn không đã sớm thi hài khắp nơi sao?"

"Bảo cho các người, Huyết tộc chỉ là nguy trang, kỳ thật liền là quân đội mượn này lý do, tịch thu chúng ta đồ vật. Các người nghĩ, kia Huyết tộc cũng chỉ là cùng người tiến hóa thân thể tổ chất không sai biệt lắm, một viên đạn liền có thể thả ngược lại. Quân đội nhiều như vậy vũ khí, cho dù thực tới một vạn cái Huyết tộc, cũng bất quá chính là mấy trận chiến sự tình."

"Lời này của người không khỏi quá đề cao những cái kia làm lính. Kia 'Một viên đạn' nếu đánh trúng, đương nhiên có thể thả ngược lại một cái Huyết tộc. Thế nhưng là ai có thể bảo chứng thương thương trúng mục tiêu? Huyết tộc là chậm chạp, nhưng cũng là vật sống, không phải người ngu."

"Coi như người nói đúng. Thế nhưng là chúng ta nội thành mấy vạn làm lính, chẳng lẽ liều bất quá một vạn Huyết tộc? Ta xem a, chính là đám này làm quan sợ hãi! Bọn họ sợ liều hết của cải của nhà mình, không thể ở phía trên làm mưa làm gió. Cho nên ý định trước tiên đem chúng ta này mảnh vụn (gốc) lúa mạch thu."

"Không sai! Chúng ta mỗi lần vào thành đều nộp thuế, tìm đến đồ vật đều muốn phân ra cho bọn họ, ở phòng ốc của mình cũng phải mỗi ngày trao lương thực. Thế nhưng là không gặp làm quan đã làm gì chuyện tốt. Bọn họ ăn dùng đều là chúng ta ở bên ngoài liều mạng cướp về, có thể là chính bọn họ trốn ở trong thành, đại môn không ra hai môn không bước, quân đội cũng cũng không ra khỏi thành cứu viện dân chúng. Chẳng lẽ chúng ta liền trời sinh ti tiện mệnh, muốn để cho bọn họ khi dễ cả đời?"

"Lời cũng không thể nói như vậy, chúng ta hiện tại có nước có điện, này lúc đó chẳng phải quân đội cung cấp? Tận thể lúc trước, chúng ta nhà ở từ cũng phải dùng tiền không phải sao? Tương lai Huyết tộc đánh vào được, còn muốn trông cậy vào làm lính chiến tranh, hiện tại cho bọn họ trao ít đồ, cũng coi như là phí bảo hộ."

"Phí bảo hộ? Cũng không biết những người kia bảo hộ chính là ai? Chúng ta phụ nữ hội bên này coi như hảo, người xem một chút Bang Đầu Búa bên kia, cho dù thu phí bảo hộ, chẳng lẽ liền có thể che chở người không bị khi dễ?"

Mọi người đang tại thảo luận, bỗng nhiên một cái loa lớn "Sàn sạt" địa vang lên, một đội tráng kiện hán tử đưa đến mấy trương bàn ghế, đáp thành một cái đài cao, một cái trắng nõn người trẻ tuổi đứng ở trên đài, giọng cao nói: "Các vị phụ lão hương thân, hiện tại tình thế khẩn trương, tin tưởng mọi người cũng nghe đến không ít đồn đại. Ta là hội giúp nhau tiêu đang tường, ở chỗ này cho mọi người một cái chuẩn xác tin tức!"

Lãnh Mặc trong đám người nhìn xa xa người trẻ tuổi này, thầm nghĩ: "Tiêu tử này nhìn nhìn mười phần quen mắt, hẳn là hội giúp nhau 'Lão nhân'. Ngược lại muốn nhìn nhìn bọn họ có tính toán gì không."

Chỉ nghe tiêu đang tường nói: "Chúng ta hội giúp nhau buổi sáng vừa tham gia quân đội hội nghị. Ngoài thành xác thực xuất hiện một đội Huyết tộc đại quân, bọn họ bốn phía bồi sẵn, cho chúng ta tạo thành rất tổn thất lớn. Mấy ngày nay tân vào thành người sống sót đều thiếu đi rất nhiều. Qua mấy ngày bọn họ đã không còn nơi cung cấp thực vật, nhất định sẽ công thành. Tại thời kỳ khó khăn này, chúng ta phải đồng tâm hiệp lực, tổng cộng Độ Nan quan!"

Vừa dứt lời, một thanh âm kêu lên: "Quân đội những ngày này thu ít nhiều vật tư? Chẳng lẽ còn không đủ dùng? Hiện tại đến bọn họ nên xuất lực thời điểm, dựa vào cái gì lại để cho dân chúng xuất lương thực? Làm chúng ta là rau họ đậu này? Cắt một mảnh vụn (gốc) lại một mảnh vụn (gốc)!"

Mọi người theo tiếng nhìn lại, thấy là một cái này rậm mắt to trung niên nhân, đứng ở quảng trường xung quanh một pho tượng, dùng dị năng cao giọng kêu gọi đầu hàng.

Lãnh Mặc vừa nhìn trung niên nhân này, không khỏi trong nội tâm cười lạnh. Nguyên lai trung niên nhân này tên là cao lời nói thành, tuy dị năng không tính cường lực, chỉ có thể dùng để kêu gọi đầu hàng, thế nhưng lòng hán tử linh hoạt, bề ngoài thật tốt, nhất là am hiểu sắm vai thành khẩn chất phác trung niên đại thúc. Mà mấu chốt nhất chính là, người này cũng là hội giúp nhau nguyên lão nhất. Lãnh Mặc thấy được hai người kia tại trên đài kẻ xướng người họa biểu diễn, nhìn nhìn lại xung quanh những cái này vô tri quần chúng, thầm nghĩ: "Hôm nay tụ hội, là 'Kế hoạch' bước đầu tiên."

Quả nhiên, hai người cũng không có cãi nhau. Cao lời nói thành mỗi lần đặt câu hỏi, đều là thành tâm thành ý địa thay dân chúng nói chuyện. Tiêu đang tường cũng nghiêm túc, đối với từng vấn đề kiên nhẫn giải đáp, nói cũng phải có lý có cứ.

Đem một đám quần chúng dễ dàng được tâm tình ổn định, tiêu đang tưởng chém đinh chặt sắt địa cam kết: "Ta hội giúp nhau là đứng ở dân chúng một bên. Nếu như quân đội cầm đồ vật không làm việc, mọi người cùng nhau tìm bọn họ lý luận. Ta hội giúp nhau nhất định xông lên đầu tiên vị!"

Cao lời nói thành cũng đuổi kịp một câu: "Ta ngược lại muốn nhìn, các người hội giúp nhau có thể không có thể nói được làm được!" Dân chúng ăm ăm trầm trồ khen ngợi.

Lãnh Mặc theo đám biển người như thủy triều một chỗ rồi đi, thầm nghĩ: "Dựa theo Vương Sở thuyết pháp, Huyết tộc quân đoàn lúc trước tuyệt đối không có vạn người quy mô, cũng sẽ không tính mũi nhọn địa lập sát nhân loại, càng không khả năng công thành. Hiện đang phát triển thành cái dạng này, nhất định là tiêu thích có ý dẫn đạo kết quả. "

Tuy cũng ở trong xã hội đánh qua lần, kiến thức rất nhiều bầu không khí không lành mạnh, thế nhưng Lãnh Mặc làm không được như chính khách cũng như lãnh huyết. Cho dù là phát triển thế lực của mình, hắn cũng có khuynh hướng làm gì chắc đó làm ruộng lưu. Mà Mạnh Lam cùng Thích Dĩ Phương cùng hắn bất đồng, hai người này không ngại giẫm lên người khác trước thì thế tiền, đồng thời còn có đủ "Thánh nhân" tư duy phương thức. Bởi vì cái gọi là "Thánh nhân bất nhân, lấy dân chúng vì số câu". Những lời này cũng không phải nói "Thánh nhân" xem thường dân chúng, mà là nói "Thánh nhân" đã vứt bỏ người bình thường giá trị quan, vô luận "Dân chúng", "Số câu" hay là "Thánh nhân" chính mình, cũng chỉ là công cụ. Nếu như cần phải có chỗ hi sinh, cho dù là "Thánh nhân" chính mình, cũng có thể như "Số câu" cũng như bị mang lên tế đàn, chứ đừng nói chỉ là "Dân chúng".

Thích Dĩ Phương hiện tại chính là đang giúp trợ Huyết tộc quân đoàn thu nạp Tuyền Thành phụ cận rải rác binh sĩ. Huyết tộc quân đoàn càng mạnh, đối với Tuyền Thành uy hiếp càng lớn, quân đội liền càng khẩn trương. Nghiêm khắc mà nói, hắn loại hành vi này có thể xem như "Tư địch".

Lãnh Mặc chính mình sẽ không làm chuyện như vậy, nhưng là người khác muốn làm, hắn cũng sẽ không can thiệp. "Chỉ hy vọng tiêu thích có thể không chế tốt thế cục, ngàn vạn không muốn chơi lửa ***** liên tiếp hai ngày, quân đội phải người từng nhà thu được hai lần vật tư. Lãnh Mặc cùng Khương Bạch Lộ bọn người là người tiên hóa, người khác không dám trêu chọc, tuy nộp lên trên không ít lương thực, nhưng là mình hàng tồn không ít, sinh hoạt không lo. Những người bình thường kia liền khó tránh khỏi bị trùng điệp bóc lột. Tân vào thành phổ thông người sống sót càng thêm đáng thương, vật tư bị mất, trực tiếp đưa đến một cái sân thể dục tập trung quản lý.

Giá trị này dân sinh khó khăn thời điểm, hội giúp nhau động thân, hiệu triệu mọi người tích cực ứng đối, phân công hợp tác, hỗ bang hỗ trợ, tổng cộng Độ Nan quan. Bọn họ tổ chức quần chúng thanh lý cộng đồng, xây dựng công sự, khai hoang trồng trọt, còn phải phát thực phẩm, tại quần chúng bên trong dựng nên cao lớn hình tượng.

Lãnh Mặc còn lẫn trong đám người lĩnh qua hội giúp nhau cứu tế lương thực, đó là một loại tương tự Thổ Đậu trái cây, hắn từng ở Cật Hóa Liên Minh gặp qua. Thứ này sinh trưởng nhanh, khẩu vị hảo, dinh dưỡng có hay không phong phú không biết, dù sao ăn một cái có thể nhiều lắm là nửa ngày. Chỉ là đối với thổ địa độ phì yêu cầu cao, trái cây bản thân cũng không dễ bảo tồn. Nhưng mà tại tình thế bây giờ, hai cái này khuyết điểm lại trở thành ưu điểm. Thổ địa khan hiếm, liền cần đại lượng sức lao động đi mở hoang, giải quyết xong rất nhiều người vào nghề vắn đề; không dễ bảo tồn, liền cần mọi người lập tức dùng ăn, ngược lại sẽ không bị quân đội với tư cách là dự trữ vật tư thu được. Lúc trước Mạnh Lam chọn lựa loại thực vật này thời điểm, Lãnh Mặc ngay tại bên người nàng, còn đã từng nhắc nhở nàng này thực vật khuyết điểm rõ ràng, không là sự chọn lựa tốt nhất, không nghĩ tới bị nàng dùng ở thời điểm này.

Lại qua một ngày, Lãnh Mặc đám người tụ họp tại cùng nhau ăn cơm, bỗng nhiên bên ngoài một hồi đại loạn. Từ cửa sổ hướng mặt ngoài nhìn lại, thấy một đội binh sĩ áp lấy vài người thanh cường tráng từ dưới lầu đi qua, xa xa còn có binh sĩ tại từng nhà địa tìm tòi, khác có vài chỗ binh sĩ cùng người tiên hóa đang tại giằng co. Có người vừa chạy vừa hô: "Bắt lính á! Quân đội bắt lính á!" Trong hành lang cũng truyền đến tiếng đập cửa, nhưng lại nhảy vọt qua bọn họ chỗ gian phòng, xem ra lần này "Bắt lính" là chuyên môn chăm đối với người bình thường.

Lãnh Mặc nói: "Quân đội chống đỡ không hạ xuống, khởi đầu dùng người bình thường làm bia đỡ đạn. "

Khương Bạch Lộ hỏi: "Người không phải nói nội thành hai vạn binh sĩ sao? Chẳng lẽ còn đâu không lại một vạn Huyết tộc?"

Lãnh Mặc nói: "Trước một đoạn thời gian là hai vạn, bây giờ quân nhân số lượng tối thiểu vượt qua ba vạn. Bất quá cái số này hiện tại tham khảo giá trị quá thấp, bởi vì sinh vật tiên hóa, phương thức chiến đấu cũng bất đồng. Đánh cho cách khác, nếu để cho ta chạm đến tường thành trong vòng trăm mét, vụng trộm chạy một vòng, liền có thể tiêu diệt tất cả binh sĩ. Như vậy tường thành công sự đều thủng rỗng kêu to. Nếu như trong Huyết tộc có như vậy thành viên, trên chiến trường muốn xem ai trước lộ ra bài, ai có thể khác chế người nào. "

Khương Bạch Lộ gật đầu nói: "Ừ, cùng chúng ta đánh nhau mạch suy nghĩ không sai biệt lắm. Vượt lên trước tay muốn nhất kích tất sát, hoặc là dụ xuất sơ hở của đối phương; nếu như là hậu thủ liền phải khác chế đối thủ tài năng thủ thắng. "

Lãnh Mặc lại nói: "Hơn nữa đối phương mặc dù là Huyết tộc, thế nhưng chưa hẳn đều là Zombie, rất có thể có Zombie sinh vật, còn có thể có thể có nhiều binh chủng phối hợp. Trên thực tế, trong bọn họ có một bộ phận chính là lấy Đông Sơn thành phố dê rừng kỳ binh làm cơ sở phát triển ra. "

"Theo người nói như vậy, chúng ta Tuyền Thành chẳng phải là tràn đầy nguy cơ?" Ngô Tuyết Nhạn hỏi: "Cái kia Thích Dĩ Phương, đến cùng có nắm chắc hay không? Đứng đến lúc sau Nghĩa Khí Đường cùng Từ gia không có suy sụp, dân chúng trước chết sạch. "

Lãnh Mặc nói: "Yên tâm đi. Tiêu thích cho dù cuối cùng hội tính sai, cũng không có khả năng từ vừa mới bắt đầu để cho thế cục thoát ra không chế. Bắt lính chuyện này, khẳng định tại hắn nằm trong kế hoạch của. Liền nhìn hắn ý định như thế nào ứng đối rồi. "

"Chẳng lẽ hắn hội chỉ huy hội giúp nhau ngành kháng quân lệnh, trước làm một hồi nội đấu?" Khương Bạch Lộ nghi ngờ nói.

"Sẽ không. " Lãnh Mặc nói: "Hội giúp nhau vũ lực không gió, sẽ không như vậy cấp tiến. Nếu như là ta mà nói, có thể sẽ thừa cơ để cho hội giúp nhau

gia nhập quân đội, một phương diện có thể cầm đến súng ống đạn dược, một phương diện khác có thể giảm bớt hội giúp nhau lương thực tiêu hao. "

"Âm hiểm!" Vương Mạn Nhu nhìn chăm chăm ngoài cửa sổ nói: "Các người cũng không phải người tốt. Kia cái tiểu bạch kiểm tiêu đang tưởng quả nhiên mang người đầu quân. "

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: một mẻ hốt gọn

"Hội giúp nhau thăm thâu đến trong quân đội, bước tiếp theo bọn họ ý định làm gì đó?" Khương Bạch Lộ hỏi.

"Ta cũng không biết. " Lãnh Mặc giải thích nói: "Ta chỉ biết chúng ta này phụ cận tình huống, còn không biết cứ địa địa phương khác đều chuyện gì xảy ra, cho nên cũng không thể nào suy đoán. "

Ngô Tuyết Nhạn nói: "Người cùng hội giúp nhau quan hệ tốt như vậy, vì cái gì không đi hỏi thăm một chút? Sớm ngày định hảo kế hoạch, sớm ngày tiêu diệt Từ Vĩ Tinh, cũng liền sớm ngày xuất phát. "

Lãnh Mặc nhìn xem Khương Bạch Lộ, người sau nghiêng đầu đi không biểu lộ thái độ, hắn chỉ có thể nhún nhún vai nói: "Chúng ta đợi thêm vài ngày a. Nghĩ đến bọn họ kế hoạch này cũng sẽ không kéo được quá lâu. Nên động thủ thời điểm, tiểu thích sẽ đến cho ta biết. "

Quả nhiên không ra Lãnh Mặc sở liệu, chỉ qua một ngày, Hà Ứng Chân vụng trộm tìm đến Lãnh Mặc, mang đến một câu: "Đêm mai Nghĩa Khí Đường tại nó tổng bộ tụ hội. "

Chỉ cần bị Lãnh Mặc đoạt xuất thủ trước, vô luận đối thủ là ai, đều khó thoát khỏi cái chết. Nghĩa Khí Đường tuy cao thủ tụ tập, lại không người có thể tại không Thủy Năng lực phía dưới may mắn thoát khỏi. Mà Lãnh Mặc sở dĩ chậm chạp không có đối với Nghĩa Khí Đường ra tay, cũng là bởi vì bọn họ phân tán tại cứ địa các nơi, khó có thể một mẻ hốt gọn. Một khi có cá lọt lưới, chính mình khó tránh khỏi hãm vào "Ngàn ngàn đề phòng cướp" bị động cục diện. Bởi vậy, Nghĩa Khí Đường tụ hội thời điểm, chính là Lãnh Mặc chờ đợi đã lâu thời cơ. Về phần những người này vì sao bỗng nhiên một cái không rơi địa gom lại một chỗ họp, Lãnh Mặc liền không muốn tìm tòi nghiên cứu, dù sao cùng hội giúp nhau mưu đồ thoát không khỏi liên quan.

Ngày hôm sau đêm xuống, Hà Ứng Chân lại vụng trộm cùng Lãnh Mặc hội họp, thi triển ảo thuật che đậy kín hai người hành động, cùng đi đến Nghĩa Khí Đường tổng bộ phụ cận.

Hà Ứng Chân nói: "Nghĩa Khí Đường vốn có bốn mươi hai người, mấy ngày qua đã chết không ít, hiện tại chỉ còn lại mười chín cái. " hắn nói qua tại trước mặt huyền hóa ra một tấm bản đồ, nói: "Nơi này là bọn họ tổng bộ chỗ, nơi này, nơi này... đều có bọn họ trạm gác ngầm. Nơi này... Còn có Từ gia phải tới trợ thủ. " theo trong miệng hắn nói qua "Nơi này", trên bản đồ tương ứng khu vực sẽ Cao Lượng biểu hiện, có địa phương còn bắn ra không gian ba chiều đồ hình. Đợi hắn giới thiệu xong tình huống, Lãnh Mặc khen: "Ảo thuật dùng không sai! Người đây là kèm theo công nghệ cao a!"

Hà Ứng Chân ngại ngại cười cười, nói: "Là Thích lão sư giáo thật tốt. "

Lãnh Mặc chỉ vào trên bản đồ mấy cái trạm gác, hỏi: "Người nói này mấy chỗ cự ly quá xa, hơn nữa đều xứng có bộ đàm. Lấy tốc độ của ta, cho dù tốc độ cao nhất xuất kích, cũng tất nhiên cho bọn họ chạy ra thông tin cơ hội. Tiểu thích nhất định còn có kế hoạch a?"

Hà Ứng Chân gật đầu nói: "Vậy mấy chỗ đều có người phụ trách. Ngài chỉ cần phụ trách Nghĩa Khí Đường trong phòng họp mười chín người. Ta mang ngài tiến vào, đồng thời người ở bên ngoài cũng sẽ từng người tự vệ. Đợi ngoại vi trạm gác bị giết chết, sẽ có người cho ta biết, sau đó ngài liền động thủ. "

Lãnh Mặc lại hỏi: "Người cùng những cái kia đối phó ngoại vi trạm gác người, là đơn hướng liên hệ sao?"

"Không phải. " Hà Ứng Chân lấy ra một cây giống như vẽ bản đồ cục tẩy cỡ cây gỗ, nói: "Này liền là truyền tin của chúng ta công cụ, để lại tương ứng vị trí, sẽ chấn động. Nó còn có một cây nguyên bộ cây gỗ, có thể tại năm km bên trong sản sinh cộng hưởng hiện tượng. Chúng ta dựa vào cùng tổng bộ Thích lão sư thông tin. "

Lãnh Mặc nhìn nhìn kia cây cây gỗ, bất quá là làm đồ dùng trong nhà còn dư lại đầu thừa đuôi thẹo, chỉ là phía trên điêu một chút phù văn, nghĩ đến là Từ Hạo Dương dị năng hiệu quả.

Tình huống rõ ràng rõ ràng, Lãnh Mặc lập tức hành động, theo Hà Ứng Chân lặn xuống Nghĩa Khí Đường họp địa phương. Nơi này vốn là tiểu khu Công Nghiệp phòng họp, ngoài cửa sổ liền tiếp bồn hoa cùng nước đường, vốn là thiên nhiên "Sông đào bảo vệ thành", có thể phòng ngừa ngoại nhân tới gần.

Nhưng mà tại Lãnh Mạc trong mắt, này nước đường ngược lại trở thành tốt nhất đường nhỏ, để cho hai người vô thanh vô tức mà từ đường thủy lặn xuống phía bên ngoài cửa sổ.

Nếu là ở Nghĩa Khí Đường toàn thịnh thời kỳ, Lãnh Mạc cũng không dám lặn xuống gần như vậy địa phương, bởi vì khi đó Nghĩa Khí Đường bên trong có không ít am hiểu điều tra cao thủ. Mà bây giờ này còn lại mười chín người tư liệu đều tại Lãnh Mạc trong đầu giả vờ, trong đó chỉ có hai người có đủ điều tra năng lực, đều là thị giác cường hóa, vừa lúc bị Hà Ứng Chân năng lực khắc chế.

Hai người thoải mái địa đứng ở ngoài cửa sổ, một bên chờ đợi ngoại vi tín hiệu, một mặt nghe lén bên trong hội nghị.

Chỉ nghe một người cao giọng nói: "Mục đích của chúng ta vốn là phải ở tận thế trong xây dựng một mảnh cõi yên vui, thế nhưng là hiện giờ Huyết tộc thứ nhất, ngược lại bắt đầu trước nghiêng ép dân chúng. Người bình thường cũng bị bắt kịp tiên tuyến, chúng ta những cái này người tiến hóa lại núp ở phía sau mặt lục đục với nhau, từng cái một nghĩ đến trai cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi. Muốn là tiếp tục như vậy, ta xem chúng ta sớm làm giải tán a. " nghe thanh âm hẳn là Không Kinh Thiên.

Một cái khác thanh âm hùng hậu nói: "Lỗ nhỏ không muốn hành động theo cảm tình. Từ Công Tử cũng khó xử của mình. Hai ngày này Huyết tộc khởi đầu đối với Từ gia khu vực phòng thủ tấn công mạnh, mặt khác tam đại gia tộc lại không chịu viện thủ, dân gian mấy cái tổ chức cũng ở giờ trò. Tất cả mọi người nghĩ đến ích lợi của mình, Từ Công Tử làm sao có thể chỉ lo thân mình? Chẳng lẽ còn muốn ép hẳn hy sinh vì nghĩa?"

Lại một cái thanh thúy giọng nữ nói: "Hiện tại kết quả này, còn không là chính bản thân hẳn tạo thành. Mấy ngày hôm trước Huyết tộc công kích khu vực khác thời điểm, Từ Công Tử nếu chịu phái binh trợ giúp, cũng sẽ không khiến cho hiện tại từng người tự chiến. "

Một cái khàn khàn giọng nam nói: "Từ Công Tử cố nhiên là có bản thân tính kế. Thế nhưng hẳn lý niệm cùng thủ đoạn, đều là chúng ta cộng đồng tán thành. Còn nữa nói nếu như hạ quyết tâm phụ tá hẳn, chúng ta cũng không có đường quay về. Các ngươi ngẫm lại, liền này mấy ngày, chúng ta vì hẳn đắc tội bao nhiêu người? Hiện tại nếu muốn bỏ qua hẳn làm một mình, chỉ sợ hảo hán không chịu nổi nhiều người, không có vài ngày đã bị cừu nhân giết sạch. "

Một cái bén nhọn nữ sinh nói: "Đáng tiếc chúng ta chiến đội quá sớm, nếu sớm biết Thích gia co quắp thiếu gia còn sống, liền có thể lại quan sát vài ngày. "

Vừa rồi kia thanh thúy giọng nữ phụ họa nói: "Chính là. Dù cho cuối cùng vẫn là tuyển Từ Công Tử đâu, có co quắp thiếu gia ngoại bộ uy hiếp, chúng ta địa vị cũng so với hiện tại cao một chút. "

Kia thanh âm hùng hậu thở dài nói: "Bây giờ nói cũng đã chậm. Chúng ta định vị, cũng chính là Từ Công Tử mật thám sát thủ, không cái biến được. Liền ngóng trông lão đại ngài ở trước mặt hẳn nhiều biểu hiện, tương lai có thể làm cái gián điệp đầu lĩnh, chúng ta cũng đi theo dính thorn lây. "

Một cái trong trẻo thanh âm nói: "Tích cực biểu hiện là nhất định. Chỉ là hiện tại Từ Công Tử mình cũng một trán quan tòa, nếu như sống không qua trước mắt cửa ải này, đại thụ khê đảo, chúng ta đám này chim tước đều muốn xong đời. Cho nên chúng ta cũng phải bán dốc sức, người khác không đáng tin cậy, vận mệnh hay là nắm giữ ở trong tay mình. "

Kia khàn khàn giọng nam nói: "Lão đại, điểm này ngươi không cần nhiều lời, mọi người tâm lý nắm chắc. Vừa rồi lỗ nhỏ bọn họ cũng chính là phát câu nhàu, thực đến nên chúng ta dùng sức thời điểm, tuyệt đối nghiêm túc. "

Kia lão đại nói: "Vừa rồi các ngươi đều cảm thấy 'Co quắp thiếu gia' khó đối phó, kỳ thật tất cả mọi người đánh giá thấp một người khác, đó chính là Mạnh Lam. Nữ nhân này trở về không bao lâu, liền đem gia tộc bên trong người cạnh tranh toàn bộ giết chết, kế thừa đại gia nghiệp, thủ đoạn mười phần ngoan độc. Mà Từ Công Tử lúc trước đã nhận thức năng mười mấy năm, vậy mà một chút cũng không biết năng lực của nàng, có thể thấy người này tâm cơ thâm trầm. "

Kia thanh thúy nữ sinh nói: "Từ Công Tử mắt cao hơn đầu, xem thường nữ nhân. Điểm này mấy người chúng ta tỷ muội đã sớm lĩnh giáo, đáng đời lần này để cho nữ nhân tính kế. "

Kia lão đại không có tiếp lời của nàng mãnh vận (gốc), tự một mình nói: "Nàng này cùng 'Co quắp thiếu gia' liên lên tay, hội giúp nhau hắc bạch ăn sạch, phát triển không ngừng. Nhìn phát triển thế, e rằng tương lai so với kia tam đại gia tộc uy hiếp còn lớn hơn. Mặt khác còn có kia cái Lãnh Mạc, có thể tại Từ gia tiến thoái tự nhiên, lúc trước chúng ta phái đi ra mấy cái huynh đệ cũng đều hài cốt không còn. Năng lực chiến đấu mạnh mẽ, lại cùng chúng ta là tử thù, tuy mấy ngày nay không có động tĩnh gì, cũng không thể buông lỏng cảnh giác. "

"Đây vẫn chỉ là hoạ ngoại xâm. Từ gia còn có bên trong lo, đó mới là uy hiếp lớn nhất. Từ Công Tử hai cái đường đệ, một cái thúc thúc, đều đang đợi hẳn phạm sai lầm, hảo thừa cơ thượng vị. Đáng giận nhất là là, từ khi Mạnh Lam bắt lại gia chủ vị trí, Từ Công Tử đường tỷ tâm tư cũng linh hoạt, ý định làm Thái Bình Công Chúa. Thật sự là thêm phiền!"

Không Kinh Thiên hỏi: "Lão đại, ngươi nói mà nói đi, lại vì cái gì không có nói tới ngoài thành Huyết tộc a?"

"Vây là giới tiền tai họa. " lão đại nói: "Tuy ngoài thành quân đoàn đã là trong Huyết tộc ít có IQ cao đoàn đội, thế nhưng cùng với kinh nghiệm phong phú quân nhân so sánh, chênh lệch hay là quá lớn. Nếu không phải Tuyên Thành nội bộ lẫn nhau cản tay, Từ Công Tử liệu mất một phần ba của cái, đầy đủ tiêu diệt bọn họ. "

Không Kinh Thiên nói: "Lão đại, nếu như Từ Công Tử có tất thắng nắm chắc, vì cái gì vừa muốn mạnh mẽ chinh bình dân nhập ngũ đầu này? Chúng ta Nghĩa Khí Đường trị ở dưới dân chúng, vốn an cư lạc nghiệp, là trong căn cứ tích lũy tài phú tới đa một nhóm người. Hiện tại mặc dù là khai chiến, thế nhưng thu được bọn họ vật tư cũng dễ làm thôi, vì cái gì không nên bắt lính đầu này?"

Lão đại cười nói: "Ha ha, người đây cũng không biết. Thế lực khác đều tại chính mình trên địa bàn bắt lính, chúng ta nếu không bắt, người ta còn không đồ mất a? Người yên tâm, người của chúng ta chỉ là đổi cái địa phương ở mà thôi, sẽ không để cho bọn họ trên chiến trường. Bất quá đâu, những lời này huynh đệ chúng ta tự mình biết, lại không thể nói ra đi, miễn cho bị thế lực này thám tử thăm dò được tiếng gió. Ngày mai nên động viên động viên, nên cường chế cường chế, không phải sợ tổn thương hòa khí. Đợi tiến vào quân doanh, bọn họ liền biết ta Nghĩa Khí Đường chỗ tốt. Gần nhất hy sinh không ít huynh đệ, chỉ còn lại chúng ta mấy cái, ngày mai các vị muốn tổn nhiều hao tâm tổn trí. Lão Trương, người đem ngày mai trưng binh kế hoạch nói một chút a."

Lão Trương chính là vừa rồi thanh âm hùng hậu người kia, chỉ nghe hần run rẩy trong tay trang giấy, chậm rãi địa niệm lên.

Lãnh Mặc không có mệnh nghe sắp xếp của bọn hắn, chỉ là tại tinh tế cân nhắc vừa rồi Nghĩa Khí Đường mọi người đối thoại, có mấy cái địa phương là hắn trước kia không biết. Một là Thích Dĩ Phương nghe tại tận thế trước rất nổi danh. Hai là Mạnh Lam đã khiến cho sự chú ý của người khác. Ba là Từ gia cũng không phải là bền chắc như thép. Bốn là tuy tất cả thế lực đều tại chiêu binh, nhưng bọn họ chưa hẳn thật sự binh lực căng thẳng, tối thiểu Từ gia cũng chỉ là làm dáng một chút. Bởi vậy cũng có thể suy đoán ra, ngoài thành Huyết tộc quân đoàn tại tất cả nhà xem ra cũng không phải uy hiếp, chỉ là để cho bọn họ hợp lý nội đấu nguy trang mà thôi.

Còn có một chút Lãnh Mặc không nghĩ mình bạch, chính là hắn ở ngoài thành giết mấy cái Nghĩa Khí Đường thành viên, rõ ràng xử lý một cỗ cây khô, nó thì thể của hắn đều lưu lại ở chỗ cũ, thế nhưng Nghĩa Khí Đường mọi người lại không có tìm được, trong chuyện này không biết có người hay không vì cái gì nhân tố? Nếu như là có người cố ý, lại là xuất phát từ cái mục đích gì?

Đang tại hắn suy nghĩ thời điểm, bỗng nhiên nghe trong phòng kia lão đại cao giọng nói: "Nguyên lai đêm nay có khách quý đến cửa!" Nói qua một cái Lam Cầu lớn nhỏ quang đoàn bị ném ra ngoài cửa sổ, "Ba" địa một tiếng, nổ thành mấy cái tiểu quang cầu, đem sân nhỏ chiếu lên sáng như ban ngày. Hà Ứng Chân ảo thuật chịu cường quang quấy nhiễu, nhất thời tiêu tán. Hai người bị ánh sáng nhoáng một cái, trước mắt một hồi trắng bạch, vội vàng hai mắt nhắm lại.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 86: điên cuồng sát lục

Nghĩa Khí Đường lão đại phóng ra quang cầu, phá Hà Ứng Chân ảo thuật, mới phát hiện ngoài cửa sổ người dĩ nhiên là vừa mới đề cập Lãnh Mặc. Hắn không dám lập tức tiến lên vây công, ngược lại cao giọng nhắc nhở: "Là Lãnh Mặc! Mọi người tản ra, đứng ở trăm mét ngoài!"

Đồng thời Lãnh Mặc cũng làm ra phản ứng, một bên bắt lấy Hà Ứng Chân cổ áo, đạo âm thanh "Lãnh tĩnh"; một bên ở bên người ngưng tụ ra một đạo nước tường. Hắn tuy con mắt nhìn không thấy, thế nhưng còn sở hữu dị năng cảm giác tình huống chung quanh, thấy kia lão đại hạ lệnh, cũng không phải là tất cả mọi người chạy hướng phương xa, có hai người ngược lại cầm trong tay súng trường hướng hắn nhanh chóng dựa sát vào. Bởi vì cái gọi là "Công phu cao hơn, cũng sợ dao phay", súng trường viên đạn mặc dù tại trong nước có thể bắn ra 3~5m xa, thế nhưng Lãnh Mặc cũng không thể đứng ở chỗ cũ đám người vây quét. Chỉ thấy hắn tay trái vung lên, vung ra hai cái Thủy Long, trước đem kia hai cái Xạ Thủ xa xa đẩy ra, đón lấy Song Long đầu đuôi dây dưa, ở bên cạnh hắn một cuốn, hóa thành một cỗ sóng nước mang theo hắn và Hà Ứng Chân nhanh chóng rời đi.

Kia lão đại phản ứng cũng không chậm, thấy hai người ý đồ đào tẩu, trong tay lại vung ra một cái quang cầu, phảng phất một đạo lưu tinh, thẳng đến hai người mà đến. Quang cầu này vô hình vô chất, Lãnh Mặc trong cảm giác không phát hiện được, thế nhưng kia độ sáng cùng nhiệt độ cao, chính là từ từ nhắm hai mắt cũng cảm giác được. Hắn vừa chạy ra hơn mười thước, liền cảm thấy sau lưng thủy lưu bị bốc hơi không ít, biết là Nghĩa Khí Đường thủ đoạn, vội vàng thúc dục thủy lưu, quanh đi quẩn lại, hi vọng đem truy binh vớt bỏ. Không nghĩ tới kia Nghĩa Khí Đường lão đại còn có hậu thủ, quang cầu mặc dù cách tay, vẫn chịu hắn khống chế, trên không trung chạy lượn vòng, đuôi theo không bỏ, mặc dù không có nện vào Lãnh Mặc trên người, thế nhưng đem sóng nước bốc hơi không ít.

Lãnh Mặc tuy con mắt nhìn không thấy, thế nhưng đầu óc cũng không có ngừng chuyển, này mấy hơi thở công phu, liền căn cứ trong trí nhớ tư liệu, đoán được sau lưng đồ vật là Nghĩa Khí Đường lão đại phát ra quang cầu. Biết thủ đoạn của đối phương, tự nhiên có phá giải phương pháp. Chỉ thấy hắn trên không trung một hồi chạy nước rút, bỗng nhiên quẹo thật nhanh ngoặt, vọt tới một tòa cao ốc sau lưng.

Kia lão đại chỉ huy quang cầu, toàn bộ nhờ một đôi mắt định vị, cái này mất đi mục tiêu, chỉ có thể có khóc cũng không làm gì. Bất quá này cư xá dù sao cũng là Nghĩa Khí Đường địa bàn, theo thủ vệ lần lượt phản ứng kịp, lâu sau lưng truyền đến một hồi "Rầm rầm rầm" súng vang lên, mấy cái người tiến hóa cũng hướng Lãnh Mặc ẩn thân vị trí tiến lên. Kia lão đại thấy các huynh đệ tham công liệu lĩnh, vội vàng hô: "Đều đừng đi qua, viễn trình xạ kích, ngăn chặn hắn là được!" Vừa dứt lời, lâu sau lưng truyền đến hai tiếng kêu thảm thiết, ngay sau đó một mảnh Thủy Long từ mái nhà phóng lên trời, chẳng những không có chạy xa, ngược lại hướng phía Nghĩa Khí Đường mọi người tiến lên.

"Tàn ra! Tàn ra! Hắn công kích cự ly chỉ có 100m, công kích từ xa, hao tổn giết hắn!" Lão đại vừa dứt lời, mọi người vành tai bên trong nhớ tới "A" một

tiếng rít vang, chấn động mọi người trái tim ngừng nhảy, đầu ông ông tác hưởng. Nghĩa Khí Đường mọi người tuy khó chịu, thế nhưng biết này là người một nhà năng lực. Lại nhìn không trung Thủy Long phóng phát bị một đạo hữu hình sóng âm bao lại, long thân kịch liệt chấn động bọt nước văng khắp nơi. Thủy Long trong cơ thể Lãnh Mặc cũng lung lay sắp đổ, tựa hồ sau một khắc muốn từ không trung té xuống. Mấy cái Nghĩa Khí Đường người tiến hóa nắm chắc thời cơ, lập tức hướng hần phía dưới chạy tới, chuẩn bị thừa dịp hần rớt xuống thời điểm bỏ đạo.

Không muốn mấy người còn không có tị vị, kia tiếng kêu gào lập tức im bất! Chỉ thấy 150 mét, kia tiếng kêu gào chỗ đầu nguồn, một người trung niên phụ nữ ngửa mặt ngã sắp xuống, chết không nhắm mắt. Mọi người vây xem còn không có phản ứng kịp, lại thấy mấy cái Huyết Long phóng lên trời, lại là chuẩn bị bỏ đạo mấy vị, cũng bị Lãnh Mặc tháo nước trong cơ thể nhiệt huyết.

"Năm sáu, còn có mười ba cái. " Lãnh Mặc ở giữa không trung cười nói: "Các ngươi về sau gọi 'Nghĩa Khí Đường Thập Tam Thái Bảo' a. Mặt khác, các ngươi biết công kích cự ly đều là ảo hoàng lịch. " dứt lời trên không trung xoay người một cái, lại hướng nơi xa Nghĩa Khí Đường người tiến hóa đánh tới.

Nghĩa Khí Đường lão đại há có thể để cho hần tại trong nhà mình mạnh mẽ đâm tới, hai tay tất cả làm ăn xuất một cái quang cầu, đồng thời hô: "Mọi người cùng nhau công kích!" Vừa dứt lời, gian nan vất vả phát điện nhiệt điện bốn đạo công kích đồng thời hướng Lãnh Mặc đánh tới.

Đạo kia sương lạnh quét đến Thủy Long một cái cái đuôi, liền đem Thủy Long đông lạnh trở thành Băng Long, đón lấy lưỡi dao gió kích xạ, đem Băng Long đánh thành khối vụn. Lãnh Mặc từ giữa không trung ngã xuống, quang cầu, hòa trụ cùng điện quang đã mượn một bước, bị hần như vậy tránh thoát. Chỉ thấy Lãnh Mặc không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, giữa không trung khối băng thoáng rơi xuống, liền phẳng phát bị người nâng, lại trôi nổi lên. Lãnh Mặc giảm lên băng vụn, rơi xuống mặt đất, cười nói: "Chính ta chỉ có thể tụ hợp nước, lại không thể Ngưng Băng, đa tạ các ngươi giúp ta bỏ tức lực công kích ngăn cản. " một bên nói qua, một bên trên mặt đất sức chạy, bên người mũi băng nhọn xoay tròn, đụng sẽ chết, đập đầu lấy liền tổn thương. Nghĩa Khí Đường mọi người bị hần đuổi đến tứ tán chạy trốn, tuy người tiến hóa đại bộ phận không có việc gì, thế nhưng phổ thông thủ vệ bị thả ngược lại không ít.

Kỳ thật Lãnh Mặc công kích cự ly mặc dù có chỗ đề cao, cũng không có so với trước kia gia tăng ít nhiều, hần vừa rồi sở dĩ khẩu xuất cuồng ngôn, kỳ thật là sợ Nghĩa Khí Đường chơi điều chiến thuật. Muốn biết rõ hần tuy tinh thần lực xa xa mạnh hơn cái khác người tiến hóa, nhưng dù sao cũng là thân thể phàm thai, nếu như Nghĩa Khí Đường thủy chung núp ở phía xa quấy rối, hần cũng chỉ có bị hao tổn chết phần. Cho nên hần dứt khoát phô trương thanh thế, đề cho Nghĩa Khí Đường sờ không cho phép lai lịch của mình, cho rằng chiến thuật con điều không dùng được, chỉ có thể kéo khoảng cách gần, tập hợp toàn bộ thành viên chi lực, cùng mình đối đầu. Lúc ấy hần đã nghĩ kỹ, nếu như Nghĩa Khí Đường không trúng mà tính, hần cũng chỉ có thể tránh đi phong mang, mang theo Khương Bạch Lộ đám người trốn đến hội giúp nhau. Kết quả đối thủ quả nhiên rơi vào hần cạm bẫy, đề cho hần vui mừng quá độ. Bất quá Nghĩa Khí Đường những người này cũng không phải ngồi không, một luận phiên công kích thiếu chút nữa đem hần đánh xuống, đề cho hần sau khi rơi xuống đất lòng còn sợ hãi, dứt khoát không hề đến thiên thượng phóng đăng, nhờ vào mặt đất các loại công sự che chắn, cùng Nghĩa Khí Đường người boi đầu.

Nhưng mà Lãnh Mặc kế hoạch mặc dù hảo, làm gì được Nghĩa Khí Đường thủ đoạn cũng là tầng tầng lớp lớp. Kia phóng thích lưỡi dao gió cùng tia chớp hai người mất thấy bị Lãnh Mặc mũi băng nhọn đuổi đến tránh cũng không thể tránh, bỗng nhiên một đạo hỏa quang từ trên trời giáng xuống, "Ầm ầm" một tiếng trên mặt đất kích thích một mảnh sóng nhiệt, đầy trời mũi băng nhọn lập tức hóa thành hơi nước. Kia ánh lửa cũng không tiêu tán, mà là thu liễm thành một cái hỏa cầu, đón lấy hỏa cầu đuổi ra tứ chi, nhô lên thân hình, nguyên lai là một cái người tiến hóa.

Lãnh Mặc đồng tử co rút lại, như lâm đại địch. Nguyên lai người này ngoại hiệu "Thiên thạch", dị năng chính là hóa thành một đoàn thiên thạch, như đạn pháo cũng như gọi tới gọi lui, mỗi lần rơi trên mặt đất, cũng có thể tại xung quanh kích thích một cỗ sóng nhiệt. Lãnh Mặc vốn đối với người này cũng không thêm đề ý, thế nhưng là vừa rồi trong nhảy mắt đó, hần phát hiện người này biến thành thiên thạch, trong cơ thể vậy mà không có nước phân ra. Không nước dị năng lực sát thương đến từ hai điểm, một là đề cho sinh mạng thể mất nước mà chết, hai là dùng nước lưu trữ kích sinh mạng thể khí quan tổ chức. Thiên thạch bản thân không chứa hơi nước, tự nhiên sẽ không bởi vì mất nước mà chết; hần chủ thể là nóng bỏng tảng đá, cũng không phải phổ thông thủy lưu có thể phá hư.

"Cái này thiên thạch dị năng, vậy mà hoàn mỹ khác thế ta. " Lãnh Mặc thầm nghĩ: "Phải giết chết hần, bằng không ta khó ăn khó ngủ!"

Hần bởi vì thiên thạch tính chất đặc biệt có chỗ phân thân, đầy trời mũi băng nhọn lại biến mất, lực phòng ngự đại giảm. Nghĩa Khí Đường mọi người thấy xuất sơ hở, nhao nhao lộ ra tuyệt chiêu phản kích.

"Coi chừng!" Hà Ứng Chân tiếng kêu kịp thời truyền đến.

Lãnh Mặc một cái ngư được, nhảy vào bên cạnh hồ nước, trong hồ nước nước giống như bị người đẩy lên, "Rầm rầm" gom lại Lãnh Mặc xung quanh, đem vài đạo công kích đều ngăn cản ở bên ngoài. Hần không dám chỗ cũ dừng lại, mang theo trong hồ nước nước lại sức chạy lên.

"Dừng tay! Động thủ lần nữa ta giết được hần!"

Lãnh Mặc đang tại chạy, chợt nghe một nữ nhân hung dữ thanh âm. Phía sau hần còn có hai cái quang cầu, đương nhiên không dám dừng lại hạ xuống, thế nhưng trong lúc cấp bách nhìn lại, nguyên lai là một nữ nhân đang dùng thương chỉ vào Hà Ứng Chân đầu.

"Ít nói nhảm, là ta không muốn dừng tay sao? Ngươi không gặp có người ở truy sát ta sao?" Lãnh Mặc một bên cao giọng trả lời, một bên hướng sau lưng giờ lên một cỗ thủy lưu, tách ra một cái quang cầu.

"Xem ra bằng hữu của ngươi đối với ngươi không quá coi trọng a. " nữ nhân kia đối với Hà Ứng Chân nói.

Hà Ứng Chân lườm nàng liếc một cái, quay đầu không nói lời nào.

"Lãnh Mặc, ta đếm ba tiếng, một, ..." Nữ nhân nói còn chưa dứt lời, bỗng nhiên dừng lại, đón lấy ngã xuống đất.

Lãnh Mặc một bên hướng Hà Ứng Chân tới gần, vừa nói: "Điều báo cho người rồi ta công kích cự ly rất xa. "

Nghĩa Khí Đường lão đại Lãnh Mặc có tâm cứu người, quát: "Bắt lấy tiểu tử kia!" Ra lệnh một tiếng, mấy cái còn có thể đứng thủ vệ, đem hòng súng đồng thời chỉ hướng Hà Ứng Chân. Lãnh Mặc dị năng phát động, những người này tiếng kêu thảm thiết nổi thành một mảnh, đều che mắt, té trên mặt đất run rẩy. Mấy cái người tiến hóa thấy những cái này thủ vệ đều bị thả ngược lại, sợ bỏ qua thời cơ, không hẹn mà cùng địa chạy đến Hà Ứng Chân bên người.

Lãnh Mặc nói: "Cho là có con tin, liền có thể muốn làm gì thì làm? Dù sao đều là cái chết, không bằng đến cá chết lưới rách!" Nói qua không hề hướng Hà Ứng Chân bên người dựa sát vào, quay người hướng nhiều người vị trí đi đến. Chỉ thấy tay hắn vừa nhấc, chợt nghe xa xa hét thảm một tiếng, một người che hai mắt, trên mặt đất lăn lộn. Người này sức chiến đấu không mạnh, chỉ có thể thông qua đối mặt thôi miên đối thủ, một thân dị năng toàn bộ nhờ con mắt phát động, trúng Lãnh Mặc {đâm mù} thuật, cùng với phê nhân cũng như.

Nghĩa Khí Đường lão đại không nghĩ tới chính mình con tin trên tay, ngược lại khơi dậy Lãnh Mặc sát ý, kêu lớn: "Lãnh Mặc! Hắn vừa cứu người, người muốn lấy oán trả ơn sao?"

Lãnh Mặc để ý cũng không thêm, giờ tay lên, hai cái Thủy Long bay ra, chui vào phóng thích lưỡi dao gió cùng tia chớp hai trong dân cư. Hai người này cũng là không may, vừa rồi tìm được đường sống trong chỗ chết, thấy Lãnh Mặc mũi băng nhọn tiêu tán, còn muốn đuổi đi lên giết lại, cho nên vừa mới rời đi.

"Sát!" Lão đại thấy Lãnh Mặc thật sự dám hạ sát thủ, quyết định thật nhanh.

Nhưng mà trong dự liệu tình cảnh cũng không có xuất hiện, mấy cái người tiến hóa một chỗ ngã xuống đất. Lãnh Mặc tính nói: "Mười một giảm bốn, còn có bảy người. Xem ra các người tổ hợp, chỉ có thể gọi là 'Anh em Hồ Lô'."

Vừa dứt lời, "Phốc" một tiếng, một viên đạn xuyên thấu Hà Ứng Chân thân thể, bắn vào bồn hoa trong đất bùn, đón lấy xa xa truyền đến một tiếng súng vang. Nhưng mà Hà Ứng Chân lại không thấy bị thương, cũng không có ngã xuống, hay là ngờ ngác đứng ở nơi đó.

Lãnh Mặc đối với Nghĩa Khí Đường người giải thích nói: "Người ta hài tử đã sớm trốn đi, ảo giác chỉ là mồi nhử, chuyên môn dùng để lừa câu các người này mấy cái cá. Chẳng qua nếu như biết đứa nhỏ này lão đại là người nào, các người tuyệt đối không dám đối với hắn ra tay. "hắn vừa nói, một bên chậm rãi hướng Nghĩa Khí Đường lão đại đi đến, trong miệng nói: "Hiện giờ chúng ta đã là không chết không thôi, các người mặc dù có bảy người, chưa hẳn là đối thủ của ta. "

Hiện tại Nghĩa Khí Đường chỉ còn lại bảy người tiến hóa, theo thứ tự là sử dụng nhiệt độ cao quang cầu lão đại, đồng đầu cánh tay sắt lão Trương, thanh âm khàn khàn thiên thạch, thị lực cường hóa Súng Bắn Tia thạch thủy bươm bướm, phóng thích sương lạnh Lý bên trong khách, phun ra hỏa trụ Không Kinh Thiên, cùng với ngã xuống đất không nổi thôi miên sư Tiểu Cao. Mấy người này ngoại trừ thiên thạch ra, cũng không phải Lãnh Mặc đối thủ, nhưng là bọn họ lẫn mất quá xa, khoảng cách này chỉ có {đâm mù} thuật có hiệu quả. Chiến đấu mới vừa rồi quá trình tuy ngắn ngủi, thế nhưng Lãnh Mặc phí nhiều như vậy tâm tư, dụ dỗ bọn họ hướng công kích mình, lại để cho bọn họ hướng Hà Ứng Chân dựa sát vào, chính là vì đem bọn họ một mẻ hốt gọn, chấm dứt hậu họa. Hiện tại đối thủ chỉ còn lại bảy, hắn cũng không muốn thất bại trong gang tấc, dọa chạy mấy người này.

Nào biết được Lãnh Mặc mới đi hai bước, Nghĩa Khí Đường lão đại bỗng nhiên hô: "Không đúng! Hắn phạm vi công kích không lớn, chúng ta tản ra, kéo giết hắn!"

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 87: cá lọt lưới

Lãnh Mặc thấy đối phương nhìn ra vấn đề của mình, nội tâm cả kinh, lập tức thoải mái, ha ha cười cười, nói: "Không tệ không tệ. Sớm nghe nói đầu óc người dễ dùng, không nghĩ tới vẫn là xem thường người rồi, vậy mà nhanh như vậy liền kịp phản ứng. Bất quá, mới vừa rồi còn có mười chín người thời điểm, ta còn sợ các người chạy, hiện tại chỉ còn lại bảy tiểu ải nhân, còn có thể có cái gì với tư cách là?" Dứt lời sóng nước một cuốn, chọn một cái phương hướng đuổi theo.

Sự thật cũng xác thực như Lãnh Mặc theo như lời, còn lại bảy người trong, chỉ có lão đại cùng Súng Bắn Tia công kích cự ly đủ xa, thế nhưng chỉ dựa vào hai người này, thả không được Lãnh Mặc {con Điều}. Còn dư lại trong mấy người, Lý bên trong khách cùng Không Kinh Thiên mặc dù là viễn trình, nhưng là công kích cự ly chỉ có chừng năm mươi mét, lão Trương cùng Tiểu Cao lại càng là chút nào không có đất dụng võ. Chỉ có thiên thạch uy hiếp lớn nhất, thế nhưng hắn thứ nhất cũng không biết mình giá trị, thứ hai di động phương thức cứng nhắc, cơ động năng lực không phải là Lãnh Mặc đối thủ,

nghe đến lão đại mệnh lệnh, trước tiên liền xa xa nhảy ra.

Lý bên trong khách cùng Không Kinh Thiên cự ly Lãnh Mặc gần nhất, hai người lực cơ động lại, trong chớp mắt đã bị Lãnh Mặc hai cái Thủy Long đuổi tới sau lưng. Trong nguy cơ Không Kinh Thiên bỗng nhiên quay người, hai tay đẩy ra hai đạo hỏa trụ, đem hai cái Thủy Long thiêu không còn một mảnh. Lý bên trong khách biết mình dĩ năng chỉ có thể làm trở ngại chứ không giúp gì, cũng không quay đầu lại về phía trước chạy.

"Dựa vào nơi hiểm yếu chống lại!" Lãnh Mặc đối với Không Kinh Thiên ấn tượng không sai, thế nhưng với tư cách là tử địch, đã không có nương tay khả năng, tâm niệm vừa động, đem trái tim của hắn quấy phá. Đón lấy lại hướng Lý bên trong khách đuổi theo, khó khăn đuổi tới trăm mét bên trong, bỗng nhiên một đạo hỏa quang từ trên trời giáng xuống, chính là thiên thạch cắt vào chiến trường. Quả Quả Lãnh mực sớm có chuẩn bị, vẫn bị sóng nhiệt lao ra mấy mét, thân thể xung quanh nước tường cũng bị bốc hơi không ít. Thiên thạch không dám thừa thắng xông lên, quay người kéo Lý bên trong khách, "Hô" địa một tiếng nhảy ra chiến trường.

Lãnh Mặc nhìn nhìn hai người né ra, lại vô kế khả thi, chỉ có thể chuyển hướng mục tiêu kế tiếp. Thiên thạch có thể cứu đi Lý bên trong khách, là vì người sau có thể chống cự hấn ngọn lửa trên người, những người khác cũng không bền sự này. Không bao lâu, lão Trương cùng Tiểu Cao cũng trước sau chết ở Lãnh Mặc trong tay.

"Còn có bốn cái." Lãnh Mặc một bên tính kế, một bên cảm giác còn lại mấy người tình huống. Súng Bắn Tia thạch thúy buom buom ngay từ lúc đầu chiến đấu liền dừng được rất xa, hiện tại đã chạy đến cảm giác phạm vi ra, chỉ có thể thông qua nòng bắn ra viên đạn, phán đoán một thứ đại khái vị trí; Lý bên trong khách bị Vành Đại Thiên Thạch lấy nhảy ra vòng chiến, hai người đồng thời biến mất; phụ cận chỉ còn lại có Nghĩa Khí Đường lão đại.

"Đều lui lại, không muốn trở về nữa." lão đại đối với đầu vai bộ đàm hạ cái cuối cùng mệnh lệnh, hướng về Lãnh Mặc đi đến. "Lần này là ngươi thắng." hắn nhìn nhìn bên người chiến trường, bất quá hơn 10' sau chiến đấu, Nghĩa Khí Đường tan thành mây khói. Bên người trong thi thể có hắn tận thể đồng sinh cộng tử huynh đệ tỷ muội; còn có mấy cái sắp thông qua khảo nghiệm kỳ, trở thành Nghĩa Khí Đường thành viên chính thức người trẻ tuổi; càng có hơn mười danh cảm thương thủ vệ, bị Lãnh Mặc thuận tay thả ngược lại, liền danh tự cũng không có lưu lại. Ngược lại là những cái kia phổ thông dân chúng, trốn ở nơi ở trong lâu, không có bị liên lụy. "Ngươi quá cường đại! Ta thực hối hận cùng ngươi là địch." lão đại chán nản nói.

Lãnh Mặc trầm giọng nói: "Ta cũng không muốn cùng ngươi là địch. Đáng tiếc chúng ta trận doanh bất đồng. Còn có cái gì muốn nói sao?"

Lão đại xung nhìn xem, nói: "Dường như cũng không có. Động thủ đi."

Lãnh Mặc đang muốn động thủ, bỗng nhiên sau lưng sáng ngời, đem bóng dáng của hắn kéo đến lão đại! "Có người đánh lên!" Lãnh Mặc bên người sóng nước cuộn cuộn, đem chính mình vọt tới một bên, đón lấy chỉ nghe "Ầm ầm" một tiếng, nguyên lai là thiên thạch lại trở về.

"Cứu người? Đừng hòng!" Lãnh Mặc không đợi đứng vững, tâm niệm vừa động, đem Nghĩa Khí Đường lão đại tâm huyết quán quấy phá, lập tức phản ứng kịp, trong nội tâm hối hận: "Không xong!"

Quả nhiên kia lão đại bỗng nhiên tròn mở hai mắt, một tay cầm lấy thiên thạch cánh tay, một tay chỉ vào Lãnh Mặc, run rẩy nói: "Ngươi... Hắn..." Nói còn chưa dứt lời, thân thể ngã quy, chết không nhắm mắt. Thiên thạch thấy lão đại đã chết, không chút do dự, lập tức đào tẩu.

Lãnh Mặc còn đắm chìm tại hối hận, nhìn nhìn thiên thạch trên không trung lưu lại khói đặc, nhìn nhìn lại trên mặt đất kia lão đại thi thể, thầm nghĩ: "Mới vừa rồi không có đối với thiên thạch động thủ, ngược lại một lòng giết hắn muốn chết người, lại để cho hắn nhìn xảy ra vấn đề. Đáng tiếc ta lúc ấy quá mức nóng vội, vậy mà không có một kích bị mất mạng, cho hắn chảy ra thời gian, nói hai chữ di ngôn. Cũng không biết thiên thạch có thể hiểu hay không ý của hắn." nghĩ lại: "Như là đã cùng Nghĩa Khí Đường không chết không thôi, thiên thạch có thể hay không nhận thức đến giá trị của mình cũng không trọng yếu. Dù sao ta cũng muốn giúp pháp tiêu diệt hắn." nghĩ xong hắn tại phòng họp trong góc tìm đến Hà Ứng Chân, hai người lần nữa che dấu dấu vết hoạt động, một chỗ trở lại hội giúp nhau.

Thích Dĩ Phương đang chờ bọn họ, nhìn thấy Lãnh Mặc, mặt mũi tràn đầy áy náy nói: "Ra nội ứng. Ngoại vi có vài chỗ an bài bại lộ. May mắn hai người các ngươi trở về."

Lãnh Mặc ngạc nhiên nói: "Mấy ngày hôm trước ta gặp chuyện thời điểm, sẽ nói cho ngươi biết có nội ứng, còn không có tóm đi ra sao?"

Thích Dĩ Phương buông buông tay, nói: "Nội ứng rất nhiều, cũng không thể đem tinh lực toàn bộ dùng đến phía trên này a. Các ngươi muốn như vậy trở về, đánh một trận a? Nói một chút thành quả chiến đấu."

"Thiên thạch, Lý bên trong khách cùng kia cái nữ Xạ Thủ chạy. Những người khác đều chết rồi." Lãnh Mặc nói.

Thích Dĩ Phương nghe được này chiến tích, trong mắt tinh quang lóe lên, nhìn không được cười nói: "Hảo! Không nghĩ tới ngươi bây giờ cường đại như vậy. Lúc trước đối với ta che giấu thực lực, đúng hay không? Là dĩ năng phạm vi khuếch đại ra? Hay là cường độ tăng lên?"

Lãnh Mặc không có trả lời, ngược lại nói nói: "Cái kia thiên thạch, ta bắt lực. Hắn một khi biến thành thiên thạch hình thái, ta liền giết không được hắn."

Thích Dĩ Phương thấy Lãnh Mặc xá mờ chủ đề, cũng không có hỏi tới, ngược lại theo hắn nói: "Thiên thạch tin tức quá ít, ta cũng không biết nên như thế nào đối phó. Kia dù sao cũng là một loại khác sinh mệnh hình thái, vượt ra khỏi chúng ta nhận thức. Bất quá ngươi lần này tuy chạy ba cái, nhưng coi như là đại hoạch toàn thắng. Nhất là Nghĩa Khí Đường lão đại, tuy dĩ năng chỉ là phổ thông công kích từ xa, thế nhưng đầu óc linh hoạt, rồi hướng Từ Vĩ Tinh trung thành và tận tâm, là chúng ta kinh địch. Lần này có thể đem hắn diệt trừ, Từ Công Tử liền biến thành tàn phế." "

"Ta tại nơi này chờ đợi chỉ lệnh thời điểm, nghe bọn họ nói Từ gia nội bộ cũng có không ít phe phái, ngươi biết không?" Lãnh Mặc hỏi.

"Biết. " Thích Dĩ Phương cười nói: "Như thế nào? Đợi mấy ngày nay, bạn gái không kiên nhẫn được nữa a? Người có phải hay không ý định tiêu diệt Từ Vĩ Tinh, sau đó đập phui mộng liền đi a?"

Lãnh Mặc gật gù đầu, nói: "Đang có ý đó. Dù sao địch nhân của ta liền là chính bản thân hắn, không đáng cùng cả cái Từ gia đối đầu a? Tiêu diệt Từ Công Tử, để cho hắn Từ gia đề cử cái khác 'Từ Công Tử' được rồi " hắn nghĩ nghĩ kế hoạch này khả thi, hỏi: "Làm như vậy, có thể hay không cho kế hoạch của các người tạo thành ảnh hưởng?"

"Có một chút ảnh hưởng, bất quá không lớn. " Thích Dĩ Phương nói: "Thế nhưng đối với Mạnh Lam ảnh hưởng rất lớn. Người biết nàng kỳ thật cũng không nghĩ trở nên nổi bật, hiện tại làm những sự tình này, chính là vì trả thù. Báo Hạ Gia tộc, trả thù Từ gia. Nếu như Từ Công Tử bị người giết, người đoán nàng hội cao hứng sao?"

Lãnh Mặc trầm mặc. Đúng vậy, Mạnh Lam ở phương diện này là cố chấp. Trong lòng nàng, giết người không bằng tru tâm.

Báo Hạ Gia tộc thời điểm, Mạnh Lam đã thất bại. Tuy nàng thành công đem gia tộc nắm giữ ở trong tay mình, thế nhưng nàng cũng không có từ phụ thân chỗ đó thu hoạch xin lỗi, thông cảm hoặc an ủi, ngược lại muốn gánh vác gia tộc phục hưng trách nhiệm. Nếu như nàng vô lực dẫn dắt thế lực mới phát triển tăng cường, kia đã nói lên nàng chỉ là phản nghịch tiểu cô nương, căn bản không có quyền chỉ trích phụ thân của mình cùng gia tộc. Bây giờ Mạnh Lam tuy có được đại lượng tài phú, lại phảng phất mặc lên một tầng gông xiềng. Vì chứng minh chính mình là rất đúng, nàng quảng đời còn lại e rằng chỉ có thể trải tại sự nghiệp lên.

Đối với cái này, Lãnh Mặc trong lòng biết rõ ràng, lại cũng không muốn khuyên nàng làm ra cái biến. Thứ nhất, hắn cũng không muốn thông qua ảnh hưởng của mình lực, cưỡng chế người khác cải biến cuộc sống của mình cùng tư tưởng. Thứ hai, hắn sợ hãi Mạnh Lam tại làm sạch tất cả "Cừu nhân", hội hãm vào hư không Thâm Uyên, cho nên cũng vui vẻ tại nhìn thấy cuộc sống của nàng có chỗ ký thác.

Mà đối với Từ Vĩ Tinh, Mạnh Lam ý nghĩ càng thêm khó có thể đoán. Tuy Lãnh Mặc không có chăm chú tìm tòi nghiên cứu qua, thế nhưng hắn có thể cảm giác được, Mạnh Lam còn không có tìm được đối với Từ Vĩ Tinh "Tru tâm" phương pháp. Dưới loại tình huống này, nếu như Lãnh Mặc tự tiện xuất thủ tiêu diệt Từ Vĩ Tinh, Mạnh Lam cho dù ngoài miệng không nói, nội tâm cũng sẽ lưu lại tiếc nuối.

"Từ Công Tử a Từ Công Tử, bản thân người cũng không trọng yếu, thế nhưng 'Giết người phương pháp' rất trọng yếu. " Lãnh Mặc suy nghĩ một lát, nói: "Được rồi. Vậy hãy để cho hắn nhiều hơn nữa sống vài ngày được rồi "

"Người hay là ngắm lại như thế nào ứng đối hắn trả thù a. " Thích Dĩ Phương nói: "Nghĩa Khí Đường là hắn trọng yếu nhất lực lượng. Mấy ngày hôm trước Huyết tộc công thành, hắn có thể tạm thời buông xuống cùng ân oán của người. Nhưng là bây giờ người Tiên Phát Chê Nhân giết hắn đi nhiều như vậy thủ hạ, thời điểm này nếu lại không có cái gì biểu thị, về sau còn có ai dám cho hắn bán mạng?"

Lãnh Mặc đối với cái này không thêm để ý chút nào, nói: "Người khẳng định có kế hoạch. "

Thích Dĩ Phương nói: "Vốn là có, thế nhưng là bị nội ứng phá hủy. Dựa theo kế hoạch, mấy giờ, Huyết tộc hội tấn công Từ gia lớn nhất lương thực nhà kho, thế nhưng hiện tại nơi đó đồ vật cũng bị dời đi. Cho nên ta về sau tất cả phương hướng đều muốn điều chỉnh, đại khái hội chậm trễ hai ngày thời gian. Hai ngày này, người hay là tìm chỗ trốn một trốn a. "

"Được rồi. " Lãnh Mặc nghĩ đến Khương Bạch Lộ một mực không chịu nhờ bao che tại hội giúp nhau, cảm thấy một hồi tâm mệt mỏi, nói: "Ta cái này trở về chuẩn bị. "

"Lúc này đi sao?" Ngoài cửa truyền đến Mạnh Lam thanh âm, "Thấy bạn gái nhỏ, ta này Tàn Hoa Bại Liễu liền bị liếc mắt nhìn tư cách cũng không còn sao?"

"Ồ?" Lãnh Mặc lúng túng hỏi: "Người như thế nào xuất hiện? Ta một mực không có cảm giác đến người, còn tưởng rằng người tại mạnh vườn. "

Hà Ứng Chân từ Mạnh Lam sau lưng chui vào, nói: "Giáo quan, ta ảo thuật, đã có thể ảnh hưởng người khác cảm giác năng lực. " nói xong cúi đầu xuống phụ giúp Thích Dĩ Phương đi ra ngoài.

Mạnh Lam đóng cửa lại, nhìn chăm chăm Lãnh Mặc nói: "Vừa rồi muốn đi sự tình, ta liền không truy cứu. Có thể là nhiều ngày trôi qua, vì cái gì không chịu đến xem ta?" Thấy Lãnh Mặc cúi đầu không nói lời nào, cười lạnh nói: "Như thế nào? Trong nhà quán được nghiêm, không dám ra tới a?"

Lãnh Mặc đi tới, nhẹ nhàng cầm giữ nàng vào lòng, thấp giọng nói: "Ta biết người kỳ thật không muốn như vậy cùng ta nói chuyện. Người cũng biết. Đúng hay không? Chúng ta không muốn giúp nhau tổn thương, được không?"

Mạnh Lam nước mắt tràn mi mà ra...

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tàn Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: lại nắm xưa cũ nghiệp

Từ hội giúp nhau xuất ra, Lãnh Mặc tại Hà Ứng Chân dưới sự trợ giúp trở lại chỗ ở, Khương Bạch Lộ cùng Ngô Tuyết Nhạn đều đang đợi hân, Vương Mạn Nhu sớm liền ngủ mất.

"Đêm nay hành động đã thất bại." Lãnh Mặc nói: "Nghĩa Khí Đường không chết tuyệt, chạy ba người. Hội giúp nhau ra nội ứng, Từ gia vật tư bị sớm dời đi, tiếp sau kế hoạch chịu rất lớn ảnh hưởng."

"Đã minh bạch." Khương Bạch Lộ chỉ vào góc tường mấy cái ba lô, nói: "Đồ vật đều thu thập xong. Chúng ta bước tiếp theo đi chỗ nào, làm gì, đều do người quyết định."

Ngô Tuyết Nhạn nói: "Ta đi gọi Nhu tỷ lên."

Mấy người không có tri hoãn, chuyển dời đến Thích Dĩ Phuong cho bọn họ chuẩn bị chỗ ở dàn xếp xuống. Chỗ ở cũng là hội giúp nhau dưới mặt đất cứ điểm, vị trí tại Mạnh gia cùng hội giúp nhau khu vực thuộc ở trong, cự ly mạnh vườn rất gần, là Thích Dĩ Phuong vì Mạnh Lam đảm người chuẩn bị chạy trốn lộ tuyến nhất. Kế tiếp hai ngày, Lãnh Mặc ý định trốn ở chỗ này yên lặng theo dõi kỳ biến, cho dù Từ gia tại Tuyên Thành trong căn cứ mảnh khỏe thông thiên, cũng không có khả năng tại hai trong thời gian ba ngày chạy đến Mạnh gia cùng hội giúp nhau trên địa bàn đem bọn họ tìm ra.

Thế nhưng kế hoạch không đuổi kịp biến hóa, ngày hôm sau cơm trưa, ngoài cửa sổ nháo thành một đoàn. Vương Mạn Nhu từ trong cửa sổ hướng ra phía ngoài nhìn lại, thấy trên đường phố dòng người tuôn động, hàng trăm hàng ngàn người bình thường cầm trong tay các thức vũ khí, hướng nội thành dừng mãnh lao tới.

"Đây là có chuyện gì?" Khương Bạch Lộ hỏi: "Không phải nói Từ gia ngày hôm qua không có bị hao tổn mất sao? Vì cái gì hội giúp nhau còn muốn chủ động xuất kích?"

"Chỉ sợ không phải chủ động xuất kích, hẳn là Từ gia trước có động tác mới đúng." Lãnh Mặc nghĩ nghĩ, nói: "Ngày hôm qua Từ Công Tử tổn thất không nhỏ, hơn nữa biết là hội giúp nhau động tay, hôm nay hẳn nhất định phải có chỗ biểu thị mới đúng. Nếu như là người hội làm như thế nào đâu này?"

"Điều động quân đội, tiêu diệt hội giúp nhau!" Ngô Tuyết Nhạn nói.

Lãnh Mặc đương nhiên sẽ không chấp nhận năng thuyết pháp, bất quá vẫn gật đầu khịch lệ nói: "Có đạo lý. Bất quá hội giúp nhau rộng khắp phân bố tại dân gian, không có khả năng một mẻ hết gọn. Nếu như là người, hội hướng nào mục tiêu xuất thủ đâu này?"

"Tổng bộ cùng nông trường!" Khương Bạch Lộ nói: "Bọn họ nhất định ý định tiếp thu nông trường! Chỉ có quân tốt dân chúng bụng, tài năng tiến thêm một bước trở lại tay chân của bọn hân."

"Không sai!" Lãnh Mặc nói: "Nông trường là hội giúp nhau cơ sở, tuyệt đối không thể ném. Thế nhưng là liều mạng, hội giúp nhau cùng Mạnh gia trối tại cùng nơi, cũng không phải Từ gia đối thủ. Thời điểm này thế nào đâu này? Chỉ có thể nhờ vào ngoại lực!"

"Ngoại lực? Là những cái kia Huyết tộc sao?" Vương Mạn Nhu hỏi.

"Đây chẳng qua là một bộ phận." Khương Bạch Lộ nói: "Trong căn cứ phổ thông dân chúng, mới là bọn họ hành động lần này chủ lực. Tuy Từ gia tiếp nhận nông trường, sẽ không bạc đãi dân chúng, thế nhưng lão bách tính môn lại cũng không biết điểm này. Hội giúp nhau hoàn toàn có thể lợi dụng mình tại dân gian lực ảnh hưởng, dẫn đạo dân chúng ẩn ý của bọn hân đi phản kháng Từ gia."

"E rằng không chỉ là Từ gia, cái khác mấy cỗ thế lực cũng không sạch sẽ, thời điểm này nhất định đều tại tùy thời mà động. Dân chúng là nước, thế lực này chính là cá. Tình thế bây giờ, chính là tất cả mọi người chờ đục nước béo cò, chỉ nhìn đầu nào cá có thể sống đến cuối cùng." Lãnh Mặc cười nói.

Vương Mạn Nhu thấy được Lãnh Mặc ôn hòa Điều Ngự Đài dạng liền nổi giận, bĩu môi nói: "Họ Từ con cá kia thế lực lớn nhất, phần thắng tối cao. Họ Mạnh cá tuy huyền ảo vui mừng, chỉ sợ kiên trì không được cuối cùng."

Lãnh Mặc cũng không tức giận, nói: "VẬY CHÚT CÁ SỐNG HAY CHẾT TA ĐỀU KHÔNG ĐỂ Ý. ĐỢI BỌN HỌ YÊN TĨNH, TA LIỀN BẮT LẤY TỪ VĨ TĨNH, BÊN NÀY SỰ TÌNH CHO DÙ KẾT THÚC."

Khương Bạch Lộ nói: "Hay là ngóng trông họ Mạnh cá có thể còn sống sót a. Bằng không hẳn lúc rời đi, còn muốn mang một mảnh Mỹ Nhân Ngư đi."

Phía ngoài loạn giống như giăng co một ngày, nội thành các nơi đều có xung đột phát sinh, xa xa nhìn lại, không ít địa phương thế lửa hừng hực, khói đặc cuộn cuộn. Ngược lại là nông trường phương hướng một mảnh tường hòa, xem ra mọi người đều biết lương thực giá trị, tại kia phụ cận tương đối khác chế.

Sáng ngày thứ hai, Thích Dĩ Phuong tự mình đến tìm Lãnh Mặc. "Có chuyện, cần nhờ cậy người." không đợi Lãnh Mặc tỏ thái độ, hân tự một mình nói: "Từ ngày hôm qua khởi đầu, Từ gia triển khai hành động trả thù. Chẳng những muốn thanh lý quân đội cùng dân binh bên trong hội giúp nhau thành viên, còn muốn tiếp quản nông trường, đối với Mạnh gia trụ sở cũng bày ra chiến đấu đáng dấp. Bất quá chúng ta cũng tương kế tựu kế, phát động quân chúng cùng bọn họ đối kháng. Hôm nay, đàm phán muốn bắt đầu, ta, Mạnh Lam còn có Cao Tú Trăn đều có nhiệm vụ."

"Vậy ta muốn đi theo ai làm bảo tiêu?" Lãnh Mặc hỏi.

"Không đi theo ai. " Thích Dĩ Phương cười nói: "Bất quá vẫn là làm bảo tiêu. "

"Trừ các người, còn có ai đáng bảo hộ?" Lãnh Mặc mơ hồ đoán được kết quả.

"Từ Hạo Dương. " Thích Dĩ Phương thờ dài một tiếng, nói: "Cho người đi bảo hộ hần, không hề chỉ là vì Mạnh Lam quan hệ. Ta thân thể này, người cũng rõ ràng, rất khó nói dối tông đường. Từ Hạo Dương tư chất không sai, xem như ta tuyển định người nối nghiệp a. Sự kiện lần này, Tuyền Thành cần cử bố cục cơ bản định hình. Chúng ta rút cuộc là đi hay ở, khi đó cũng liền rõ ràng. Trước đây, người cần phải cam đoan ta tiểu đồ đệ còn sống. Cho dù cuối cùng thua, ta cũng sẽ quay về tới tìm người. " hần từ sương mù xám trong không gian lấy ra một tờ địa đồ, đưa cho Lãnh Mặc nói: "Đây là thoát đi lộ tuyến, không phải vạn bất đắc dĩ, không muốn dùng. "

"Tình huống như thế nào xem như vạn bất đắc dĩ?" Lãnh Mặc hỏi.

"Ta cũng không biết, chính người nắm giữ a. " Thích Dĩ Phương nói qua chuẩn bị rời đi.

"Các người đến cùng làm bao nhiêu động tĩnh? Kế tiếp còn muốn ồn ào đến mức nào?" Lãnh Mặc truy vấn.

Thích Dĩ Phương dừng lại xe lăn, nói: "Trước mắt dân chúng đã cùng quân đội xung đột, Từ gia tiêu diệt một hai ngàn người bình thường. Chúng ta ý định vừa đánh biên nổi, thắng đến tất cả thế lực lớn liền hợp bức vua thoái vị. Từ gia chia năm xẻ bảy, Từ Công Từ xuống đài thời. Người an tâm. . . , tận thể không thể so với thịnh thế, không dùng được hai ngày mọi người liền đều không chịu nổi. Đến lúc sau ai thắng ai thua, vừa nhìn liền rõ ràng. "

Thích Dĩ Phương đi rồi, Lãnh Mặc nhìn nhìn trong tay địa đồ, hướng Khương Bạch Lộ xin chỉ thị: "Bạch Lộ, người xem.."

"Đi thôi đi thôi!" Khương Bạch Lộ không kiên nhẫn địa phát phát tay nói: "Thật giống như ta một mực trông coi người tựa như. "

"Không có không có. " Lãnh Mặc cười làm lành nói: "Bạch Lộ đương nhiên sẽ không trông coi ta. Thế nhưng là ta cũng phải tôn trọng ý kiến của người không phải sao?"

"Hừ!" Khương Bạch Lộ cho Lãnh Mặc cả nghiêm chỉnh y phục, dặn dò: "Người đi qua, cũng phải thời khắc lưu ý. Hội giúp nhau mình còn có một đồng nội ứng không có xử lý, người tại nơi này cũng không an toàn. Nếu như gặp được Vương Sở, đề cho hần phải mấy cái phân thân qua a, chúng ta liên hệ tới cũng thuận tiện. "

Lãnh Mặc cầm lấy Khương Bạch Lộ tay nói: "Yên tâm đi. Ta sẽ lưu ý xung quanh, một có biến bỏ chạy. Các người cũng phải chú ý an toàn. "

Vương Mạn Nhu ở một bên thầm nói: "Làm bà làm bầm, nếu người không đi lưu lại ăn cơm trưa a. "

...

Ngoại giới ồn ào náo động cũng không có ảnh hưởng đến Từ Hạo Dương. Làm Lãnh Mặc đi tới đây thời điểm, hần đang tại một bộ trong biệt thự đi học. Ngoại trừ đang tại giảng bài lão sư, còn có một cái giáo quan ở bên cạnh chờ đợi. Hai người này là thầy của hần, cũng là hộ vệ của hần. Lãnh Mặc nhìn tư thế, thăm nghĩ: "Bộ này phối trí, ngược lại cùng hần tại Từ gia thời điểm không sai biệt lắm. "

Không có quá rầy rầy mấy người bọn hần, Lãnh Mặc lại đi đến một cái khác bộ đồ trong biệt thự, nơi này là nhà trẻ, ngoại trừ từ Uyển Linh bên ngoài, còn có rất nhiều những hài tử khác, cùng một chỗ đi học chơi đùa. Lãnh Mặc thăm nghĩ: "Muội muội phối trí đã có thể so với ca ca hần kém xa. Bất quá đối với chính nàng mà nói, có thể cùng các tiểu bằng hữu vui vẻ địa chơi đùa, khả năng so với một đối một địa dạy học càng vui vẻ hơn. "

Tại hai bộ biệt thự đang lúc đi hai chuyến, Lãnh Mặc lại đang mạnh vườn bên trong đi vài vòng. Nơi này là hội giúp nhau trọng yếu cứ điểm, xung quanh an bài trùng điệp cửa khẩu, lấy Lãnh Mặc năng lực, cũng khó có thể vô thanh vô tức địa lên vào. Trừ phi có đại lượng binh sĩ cùng người tiến hóa chính diện tiến công, bằng không cũng không có Lãnh Mặc cơ hội xuất thủ.

"Lạnh giáo quan, người đã đến rồi. "

Lãnh Mặc sớm đã cảm giác đến đây là gì biết ta đi tới. Người này tiến hóa không có biểu hiện ra cái gì dị năng, thế nhưng vận khí không tệ, đơn thương độc mã hộ tống từ Uyển Linh trở lại Tuyền Thành, trên đường đi hữu kinh vô hiểm. Chẳng những không có ném đi mạng nhỏ, còn cùng tiểu nha đầu kia kết thâm hậu tình hữu nghị, về sau trở thành tiểu nha đầu tự mình chỉ định bảo mẫu. Gì biết ta tận thể trước là hầu hạ người, phương diện này năng lực xuất chúng, kinh nghiệm phong phú, còn có thích tiểu hài tử, ngược lại là mỗi ngày đem tiểu nha đầu dỗ dành được mặt mày hớn hở. Hần vốn cùng Lãnh Mặc chưa nói qua mấy câu, đi đến Tuyền Thành, hai người tiếp xúc mới nhiều lên, cho nên không hề giống cái khác đội viên cũ như vậy, gọi Lãnh Mặc "Đội trưởng", "Lão đại", "Lãnh ca". . . , mà là dựa theo hội giúp nhau chức vụ, gọi hần là "Giáo quan".

"Lão Hà, mỗi ngày chiều cổ tiểu nha đầu kia, cũng làm cho người biến gãy, xem ra một mối không nhẹ a. " Lãnh Mặc nghênh đón hàn huyền nói.

"Này, tiểu hài tử nha, ngay cả có sức sống. " gì biết ta hỏi: "Hôm nay không phải là bên ngoài rất náo nhiệt sao? Người như thế nào ngược lại có thời gian đi dạo sao?"

"Bên ngoài tuy náo nhiệt, thế nhưng cũng không có chuyện của ta. " Lãnh Mặc cười nói: "Ta được an bài đến nơi đây, đón lấy làm hộ vệ. Chuyên môn che chở đám này tiểu gia hỏa nhi. "

Gi biết ta mỉm cười lắc đầu, nói: "Lãnh giáo quan lời này nghe âm lòng, thế nhưng là e rằng vô cùng không thật a. " hần hướng về Từ Hạo Dương chỗ biệt thự nhỏ ra miệng, nói: "Hần là bảo hộ vị nào mới đúng. Những hài tử khác, chỉ sợ không có đặt ở những người kia trong mắt. "

Lãnh Mặc gật đầu biểu thị đồng ý, lại an ủi: "Người tại tận thế, thân bất do kỷ a. Huống chi Tuyền Thành tình huống phức tạp như vậy, hội giúp nhau tình cảnh lại như vậy khó khăn, tài nguyên có chỗ nghiêng, cũng là không thể tránh được. Chúng ta chính mình tốn nhiều hao tâm tốn trí tư, tận lực đem bọn họ nhỏ chiếu cố tốt là được. "

Gi biết ta nhẹ khẽ thở dài, nói: "Đúng vậy a. Chính mình không thẹn với lương tâm là tốt rồi. Kỳ thật, có thể khiến người qua làm hộ vệ, đã nói rõ bọn họ đối với hài tử coi trọng. "

"Vậy thì không dám. " Lãnh Mặc khoát tay một cái nói: "Ta cũng không phải là cấp cao nhân vật. "

Gi biết ta nói: "Như thế nào không phải là cấp cao sao? Chỉ bằng người năng lực ôn tồn nhìn qua, hiện tại cũng không cần xuất thủ, tương đương với vũ khí hạt nhân, để ở chỗ này liền là một loại uy hiếp. Lãnh giáo quan, người năng lực làm thế nào bắt đầu luyện ? Ta gần nhất cảm giác chính mình dường như có chút khác thường, người cho ta chỉ điểm một chút biết không?"

"Hả? Người tiến hóa xuất dị năng?" Lãnh Mặc rất có hứng thú, đây là hần nhìn thấy hạng nhứt không thông qua lần thứ hai bị nhiễm, liền tự động tiến hóa xuất dị năng người tiến hóa.

"Đúng vậy a, ngày hôm qua khởi đầu, đã có một chút hiệu quả, còn không có cùng người khác nói. " gi biết ta nhìn hai bên một chút, chỉ vào một bên quảng trường nhỏ, nói: "Chúng ta dừng ảnh hưởng đến hài tử, đến bên kia đi biểu diễn cho người một chút. " nói qua đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 89: ngoan thạch vẫn lạc

Gi biết năng lực của ta, để cho Lãnh Mặc xem đủ rồi. Hần năng lực rốt cuộc là cái gì đâu này? Có thể thay đổi biến vật thể nhiệt độ, cũng có thể không chế không khí khí hậu, còn có thể cải biến thân thể hình thái, thậm chí có thể cứ thế phóng ra vòng bảo hộ. Nhưng mà, như vậy một cái toàn tài, đồng thời lại là cái cùi mụm. Hần chỉ có thể để cho vật thể nhiệt độ cải biến một hai độ; không chế khí lưu khí hậu độ mạnh yếu giống như thổi hơi quạt gió; cải biến thân thể hiệu quả còn so ra kém trang điểm thuật; thả ra vòng bảo hộ ngược lại là có nắp nổi lớn nhỏ, thế nhưng cường độ giống như giấy các-tông.

"Người xem, đây chính là ta buồn rầu địa phương. " gi biết ta về mặt đau khổ nói: "Vô luận người khác có cái gì dị năng, chỉ cần hần từ ta bên người đi qua, ta liền có thể học được. Thế nhưng là này hiệu quả lại là một cái trên trời, một chỗ xuống. Ta còn sẽ rất nhiều dị năng, nhưng là căn bản vô pháp biểu hiện ra. " hần nói qua ngồi xổm người xuống, đưa tay trên mặt đất vừa sờ, sau đó đứng lên nói: "Hiện tại trên tay của ta có một tảng bùn đất hộ giáp. "

Lãnh Mặc cầm lấy hần duỗi tới tay, nhìn kỹ một chút, quả thật có một chút tạng (bản), bất quá thủ chương cùng mu bàn tay còn không có trực tiếp chạm đất đầu ngón tay dính bùn đất nhiều.

Gi biết ta nói: "Kỳ thật ta vững tin chính mình còn đã học được rất nhiều dị năng, mỗi khi bên người có người tiến hóa đi qua thời điểm, ta đều có cảm giác. Thế nhưng ta căn bản không biết những cái kia dị năng có hiệu quả gì. "

Lãnh Mặc hỏi: "Người loại học tập này dị năng năng lực, là lúc nào xuất hiện? Tận thế mới bắt đầu? Hay là về sau chịu qua tổn thương? Chúng ta tại Đông Sơn vừa gặp mặt thời điểm, người có loại năng lực này sao?"

Gi biết ta nói: "Tận thế vừa mới bắt đầu, ta cứ như vậy, thế nhưng lúc ấy chỉ cảm thấy có chút cảm giác kỳ quái, không biết là chuyện gì xảy ra. Về sau ta cũng bị cuốn hút qua một lần. Một lần đó, ta mới biết mình loại kia quái dị cảm giác, kỳ thật là tại bắt chước người khác dị năng. Thế nhưng là ta năng lực quá gân gà, nếu như nói xuất ra, e rằng thành vì người khác trò cười, đoàn đội địa vị có thể so với không có sở hữu dị năng người tiến hóa còn thấp. Còn nữa nói, bên ngoài trụ sở sinh hoạt, mỗi Thiên Đô chờ đợi lo lắng, cũng không dám cùng người khác nói. "

Lãnh Mặc đối với hần giấu diếm dị năng sự tình cũng không ngại, lại hỏi: "Người phục chế những cái này dị năng thời điểm, có cảm giác hay không đặc biệt mãnh liệt tình huống phát sinh?"

"Từng có mấy lần. " gi biết ta nói: "Thế nhưng sau đó ta cũng không biết lấy được cái gì dị năng. "

Lãnh Mặc nghĩ nghĩ, lại hỏi: "Vậy người tiếp xúc người tiến hóa, có nào năng lực tương đối cường đại người? Người phục chế bọn họ dị năng, có cảm giác hay không càng thêm mãnh liệt đâu này?"

Gi biết ta nói: "Ta tiếp xúc cường đại nhất người, chính là người. Bất quá không có đặc thù cảm giác. Ta khống chế nước năng lực, chính là từ trên người của người phục chế, thế nhưng một giọt nước cũng ngưng tụ không đi ra, chỉ có thể đối với nước đường nhấc lên một điểm nhỏ gọn sóng. Những người khác, ta cảm thấy được năng lực đều so ra kém người. "

Lãnh Mặc nói: "Ta có cái suy đoán. Khả năng phạm là người có thể cảm giác đến năng lực, đều không thích hợp người. Người cảm giác càng kịch liệt, đã nói lên phục chế lên càng cố sức. Ngược lại những cái kia người am hiểu nhất năng lực, đều là trong lúc vô tình học được. "

Gi biết ta nhủ mảy nói: "Như thế nói đến, ta rất có thể đã đã học được thích hợp nhất năng lực của mình, nhưng là bởi vì chính mình một chút cảm giác cũng không có, cho nên ta không thể nào biết được kia rốt cuộc là cái gì dị năng, cũng liên vĩnh viễn cũng khiến cho không đi ra!"

Lãnh Mặc nói: "Đừng nản chí. Tận thể trong, hết thảy đều có khả năng. Cũng Hứa mỗ cái thời điểm, người gặp được cơ duyên của mình, phát hiện thích hợp nhất năng lực của mình. Khả năng còn rất cường đại nha. Hơn nữa, cái khác năng lực tuy nhỏ yếu, tốt hơn không có nha. Kỳ thật các loại sinh mệnh đều rất yếu ớt, nếu như chỉ là vì giết người, căn bản không cần quá mạnh mẽ lực lượng. "

Gi biết ta nhận tình sáng lên, nói: "Cũng chính là, ta những cái kia nhỏ yếu năng lực, cũng có đất dụng võ?"

Lãnh Mặc cười nói: "Vây là tự nhiên. Dị năng chẳng phân biệt được mạnh yếu, quan trọng nhất là dùng đối với địa phương. Tận thể vừa lúc mới bắt đầu, năng lực của ta yếu đến muốn chết. Lúc ấy muốn hơn mười giây tài năng ngưng tụ ra tới khớp ngón tay lớn nhỏ bọt nước, thế nhưng ta phát hiện, có thể dùng nó mở ra khóa. Thời điểm chiến đấu, này bọt nước cũng không sao dùng, thế nhưng ta có thể khống chế đối thủ nước mất đi áp bách con mắt, để cho bọn họ tạm thời mù. "

"A! Nguyên lai như thế!" Gi biết ta bừng tỉnh đại ngộ, Lãnh Mặc lời vì hần mở ra một đạo đại môn, "Sinh mệnh giống như tinh vi dụng cụ, chỉ cần chịu một chút ảnh hưởng, liền có thể toàn bộ tan vỡ. Lạnh giáo quan, muốn không thể nào để cho người làm huấn luyện viên đầu, này mạch suy nghĩ chính là rộng rãi. "

Lãnh Mặc ha ha cười cười, đang muốn khiêm tốn vài câu, bỗng nhiên nhướng mày, quay người ngẩng đầu, trong đó trên không trung một cái đại hỏa cầu đang hướng vị trí của hần đập tới.

"Thiên thạch!" Lãnh Mặc bên người dâng lên nước tường, đồng thời đối với gi biết ta nói: "Nhanh trốn đi, người này sức chiến đấu rất mạnh!"

Vừa dứt lời, "Ầm ầm" một tiếng, thiên thạch nện vào Lãnh Mặc trước mặt trên mặt đất, nhấc lên một cỗ sóng nhiệt, chẳng những hai người bị tung bay, liền che chở hai người nước tường cũng bị chùng thành một đoàn hơi nước.

Hai người rơi vào ven đường trong bụi hoa, Lãnh Mặc trở mình nhảy lên, kêu lên: "Trốn ở trong bụi hoa, có Súng Bắn Tia!" Một bên kêu gọi đầu hàng, một bên hướng thiên thạch phóng đi. Không gặp hần làm làm động tác gì, liền có hai đạo sóng nước bên cạnh bọc đánh, hướng thiên thạch cuốn qua.

Thiên thạch lúc này đã đứng người lên thể, biến thành một cái toàn thân bốc hỏa Thạch Đầu Nhân. Kia hai đạo sóng nước đối với hần không hề có lực sát thương, còn không có cận thân đã bị chùng trở thành hơi nước, ở bên cạnh hần hình thành một mảnh sương mù dày đặc, đưa hần trảo ở chính giữa.

Lãnh Mặc sớm biết mình đối với thiên thạch bất lực, kia sóng nước chỉ là vì ngăn cản đối thủ tầm mắt, chính mình thì đường gãy sức chạy, trốn đến một tòa pho tượng đằng sau.

Gi biết ta từ bụi hoa đằng sau nhìn lại, thấy hần áo xé rách, bị máu tươi nhuộm hồng cả một mảnh lớn. "Người bị thương? Ta đi gọi người!"

"Đừng đi, trốn hảo!" Lãnh Mặc nói: "Tuy mục tiêu của bọn hần là ta, thế nhưng khẳng định không ngại giết nhiều mấy người. "

Thiên thạch từ trong sương mù đi ra, hướng về Lãnh Mặc vị trí, vừa đi, một bên cười lạnh nói: "Nói đúng! Không nghĩ tới chúng ta vẫn là xem thường người rồi. Nguyên lai người phóng thích dị năng căn bản không cần lấy tay, lúc trước đều là giả heo ăn thịt hổ. Tất cả nghĩ khống chế thân thể người, cũng bị người tiêu diệt! Bất quá người ngày tốt lành chấm dứt, hôm nay để cho người vì các huynh đệ đền mạng!"

"Hừ! Người xác thực lợi hại, làm cho ta tuyệt chiêu ra hết!" Lãnh Mặc nói: "Bất quá ta mệnh quá nặng, các người có thể cảm không đi. " dứt lời một đạo thủy lưu phóng tới thiên thạch ngực.

Này đạo thủy lưu cũng không phải là Lãnh Mặc thường dùng Thủy Long, tốc độ cực nhanh, lực xung kích mạnh, đều là trước đó chưa từng có, tuy không gây thương tổn thiên thạch, lại xông đến hần nửa bước khó đi. Thừa dịp hần toàn lực đối kháng trước ngực thủy lưu thời điểm, một đạo khác thủy lưu cuốn địa mà đến, đánh trúng đầu gối của hần các đốt ngón tay. Thiên thạch hét lên rồi ngã gục, đón lấy vài đạo thủy lưu đưa hần áp trên mặt đất không thể động đậy, theo một hồi "Ti ti" tiếng vang, từng trận sương trắng từ trên người hần dâng lên. Nhưng mà thiên thạch cũng không phải tên xoàng xĩnh, nằm rạp trên mặt đất một lát, liền phục hồi tinh thần lại, nổi giận gầm lên một tiếng, trên người ánh lửa đại thịnh, vụ khí bên người vì không còn một móng, vài đạo thủy lưu không đợi tới trên người hần liền biến mất vô tung. Chỉ có Lãnh Mặc có thể cảm giác đến, những cái kia nước không phải là biến mất, mà là từ hơi nước, biến thành hơi nước.

Bình thường mọi người tổng cho rằng chỗ trong xuất hiện bạch sắc hơi nước chính là hơi nước, kỳ thật đó là một hiểu lầm. Bạch sắc hơi nước là hơi nước tại nhiệt độ thấp dưới tình huống ngưng tụ thành bọt nước nhỏ, tuy phiêu trên không trung, nhưng kỳ thật là chất lỏng, nhiệt độ cũng không tính cao, đều tại một trăm cấp bách phía dưới. Mà hơi nước lại là vô sắc vô vị khí thể, mắt thường là nhìn không đến. Thiên thạch một chiêu này, chính là đem bên người khí thể đều đun nóng đến cực cao nhiệt độ, nước chảy đến bên cạnh hần lập tức biến thành hơi nước, ngược lại dường như hư không tiêu thất cũng như.

Lãnh Mặc thấy thiên thạch thậm chí có thực lực như vậy, kinh hãi đồng tử co rút lại, thế nhưng là hần lúc này đắm lao phải theo lao, cũng không có biện

pháp khác, chỉ có thể một bên tăng cường thủy lưu, một bên tại trên thân thể âm thầm ngưng tụ lại thủy lưu hộ giáp, tùy thời chuẩn bị chạy trốn.

Không nghĩ tới thiên thạch "Tiểu vũ trụ bạo phát", chẳng những không có thừa thắng xông lên, thậm chí không có đứng lên, ngay tại chỗ lăn một vòng, nằm rạp trên mặt đất, đón lấy dưới chân đạp một cái, "Hô" địa một tiếng bay mất.

Lãnh Mặc ngây ngốc một chút, hiểu được. Nguyên lai thiên thạch loại kia bạo phát trạng thái không thể bền bỉ, cho nên thoát khốn về sau lập tức đào tẩu.

Lúc này mạnh vườn bên trong cảnh vệ cũng đã có hành động, hai cái khoảng cách gần nhất cảnh vệ hướng bên này chạy tới, cái khác cảnh vệ cũng kịp thời bổ sung hai người này lưu lại phòng thủ không đương. Lãnh Mặc đang muốn cùng hai cái cảnh vệ nói chuyện, bỗng nhiên vừa nghiêng đầu, kêu lớn: "Bí mật! Bí mật!" Nguyên lai thiên thạch lại nhảy trở về.

Lần này Lãnh Mặc sớm có chuẩn bị, chẳng những dâng lên nước tường, càng tại phụ cận ngưng tụ lại sương mù dày đặc. Thiên thạch nện trên mặt đất, đem nước tường sương mù hết thấy thổi tan, đứng dậy, thấy Lãnh Mặc sớm đã trốn đến một tòa pho tượng đằng sau. Lần này hấn liền lời cũng không nói một câu, hai chân một ngòi xỏm, muốn nhảy đi. Bỗng nhiên dưới chân thổ địa buông lỏng, hai chân lâm vào đồng bùn nhão. Nguyên lai là một cái cảnh vệ sử dụng dị năng, đem dưới chân hấn thổ địa biến thành vũng bùn. Một gã khác cảnh vệ giơ lên súng trường, "Đất đất đất" một hồi liên xạ, đánh cho thiên thạch trên người mảnh đá bay tán loạn.

Thiên thạch xa xa địa đối với hai cái thủ vệ so đo ngón giữa, đón lấy trên người ánh lửa lóe lên, đem dưới chân vũng bùn sấy [nướng] thành thổ địa, "Hô" địa một tiếng lại nhảy đi.

"Không nên khinh thường, tiếp tục bí mật. " Lãnh Mặc đối với hai cái cảnh vệ nói, đồng thời chính mình đi đến trên quảng trường, một bên mọi nơi nhìn quanh, vừa nói:

"Bọn họ là xong ta tới, xa xa còn có một cái Súng Bắn Tia. "

"Bọn họ biết ta có nước tường hộ thân, chính là súng bắn tia cũng đánh không chết ta. "

"Cái kia thiên thạch hội thừa dịp chúng ta chưa chuẩn bị nện xuống, tách ra ta nước tường. "

"Súng Bắn Tia nắm chắc hảo xạ kích thời gian, thừa dịp nước tường tiêu tán, ta bị tung bay trong chớp mắt bắn chết ta. "

Lãnh Mặc chỗ cũ vòng vo vài vòng, đợi trong chốc lát, nói: "Không có động tĩnh, đoán chừng là đi. Một chiêu này chỉ có thể dùng một lần, hiện tại ta có chuẩn bị, tiếp theo liền không dùng được. " hấn xé mở mình bị máu tươi nhuộm đỏ áo, nói: "May mắn trên người còn có một tầng Thủy Thuần, né tránh tái bút, chỉ chịu chút bị thương ngoài da. "

Hai người cảnh vệ cùng gì biết ta trong góc trốn này trong chốc lát, nghe nói giải trừ cảnh báo, mới thử thăm dò đứng người lên, chậm rãi hướng Lãnh Mặc dựa sát vào. Mới đi hai bước, chỉ thấy Lãnh Mặc mỉm cười, quay đầu nói: "Ầm hồn bất tán!" Mấy người theo ánh mắt của hấn nhìn lại, quả nhiên kia thiên thạch lại hướng bên này đập tới.

Lần này Lãnh Mặc càng thêm thông dong, hơi hơi khoát tay chặn lại, ba cỗ sóng nước đem hai cái cảnh vệ cùng gì biết ta đưa đến công sự che chắn đằng sau, đồng thời ở bên người dâng lên nước tường.

Thiên thạch đang lúc mọi người trong tầm mắt càng lúc càng lớn, trong chớp mắt bay vào mạnh vườn phạm vi cảnh giới, mắt thấy muốn nện trên mặt đất. Bỗng nhiên một đạo hàn quang nghiêng đâm trong bay ra, chúng trong tai người chỉ nghe đạo một tiếng kim thạch giao kích thanh âm, chỉ thấy kia hàn quang tiến vào hỏa cầu, đình nhập thiên thạch trong cơ thể.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 90: tâm lý ám chỉ

Thiên thạch tuy bị hàn quang bắn trúng, vẫn thế tới không giảm, "Ầm ầm" một tiếng nện trên mặt đất, sóng nhiệt cuộn cuộn, lại đem Lãnh Mặc vén đến một bên. Thế nhưng lần này Lãnh Mặc bên người nước tường lại không có tiêu tán, lay động vài cái, vẫn ngăn cản ở trước mặt hấn. Hai người cảnh vệ ở một bên rõ ràng địa thấy được một viên đạn tại nước tường bên trong xoay tròn tiến lên, kéo ra duyên dáng đường đạn, sau đó chậm rãi phiêu rơi xuống mặt đất.

Thiên thạch rơi xuống mặt đất, vũng vầy đứng dậy, lung la lung lay đi hai bước, ngọn lửa trên người lấy mất thường có thể thấy tốc độ rút về trong cơ thể. Thời gian một cái nháy mắt, hấn bên ngoài thân thể hòa hồng tầng đá cùng lưu động nham tương toàn bộ ngưng kết, nhìn qua phảng phất một cái phỏ

thông tượng đá. Thiên thạch nghĩ giờ tay lên, lại phảng phất suy yếu lão nhân cũng như khiến cho không hơn lực. Sau đó từng khối đá vụn từ trên người hắt rơi xuống, đón lấy "Rầm Áo Áo" một tiếng, cả người bề một đồng đen nhánh tảng đá.

Lãnh Mặc phóng ra một đạo thủy lưu, tại đồng kia trên tảng đá một hồi cọ rửa, đem chúng xông đến khắp nơi đều là, dưới hòn đá mặt lộ vẻ xuất một khối bất quy tắc kim loại. Lãnh Mặc đi qua nhặt lên, cười nói: "Không nghĩ tới người trả giá thương cũng như vậy lành nghề. "

"Người không biết sự tình khá nhiều loại. " cùng với trong trẻo giọng nữ, Ngô Tuyết Nhạn từ một cây đại thụ lượn quanh xuất ra. Vừa rồi chính là nàng ném ra ném lao, cắm vào thiên thạch trong cơ thể, đồng thời đem xung quanh nhiệt lượng tất cả đều hấp thu đến đầu thương.

Kia thiên thạch mặc dù là đặc thù sinh mệnh hình thái, nhưng nếu là sinh mệnh, cơ bản nhất yếu tố nhất, chính là sự trao đổi chất. Phổ thông sinh vật đều là lấy nước làm môi giới, tại dịch thể bên trong tiến hành các loại phản ứng hoá học, hoàn thành quá trình này. Thiên thạch trong cơ thể không có nước, như thế nào hoàn thành các loại phản ứng hoá học, sản sinh năng lượng, truyền thần kinh tín hiệu đầu này? Lãnh Mặc cùng Khương Bạch Lộ thảo luận qua vấn đề này, nhất trí cho rằng loại sinh vật này là dùng hỏa thay thế nước. Thiên thạch trong cơ thể vật chất tại dưới nhiệt độ phát sinh phản ứng hoá học, đồng dạng hội sản sinh các loại i-on, hình thành điện từ trường, truyền điện tín hiệu, cuối cùng diễn hóa xuất một bộ hoàn toàn mới Sinh Mệnh Hệ thống. Mà muốn giết chết như vậy sinh mệnh, chỉ cần cho hắt hạ nhiệt độ là được.

Căn cứ vào đối với thiên thạch suy đoán, cùng với đối với mỗi năng lực cá nhân chuẩn xác nắm giữ, Khương Bạch Lộ chế định vừa rồi kia một bộ dự ra để giết kế hoạch, chỉ là không nghĩ tới nhanh như vậy liền phái lên công dụng.

Lãnh Mặc thấy chỉ có Ngô Tuyết Nhạn ở chỗ này, hỏi: "Bạch Lộ hay là không muốn đi vào?"

Ngô Tuyết Nhạn nói: "Người không muốn tổng đem Lộ Lộ muốn trở thành loại kia không hiểu chuyện tiểu nha đầu. Nàng mang theo đem đuổi giết Súng Bản Tia. "

"Không sai. Đem da dày thịt béo, mục tiêu khá lớn, khôi phục năng lực lại mạnh mẽ, vừa vặn kiểm chế Súng Bản Tia. " Lãnh Mặc nói một câu, quay người khởi đầu gọi cảnh vệ nhóm quét dọn chiến trường, trấn an nhà trẻ tiểu bằng hữu. An bài hết nhiệm vụ, hắt mới xoay người lần nữa đối với Ngô Tuyết Nhạn nói: "Đi với ta xử lý vết thương một chút. "

"Đến ta nơi nào đây a. " gì biết ta nói nói.

"Hào. Quấy rầy. " Lãnh Mặc tại mảnh vườn đã không có gian phòng của mình, cũng không muốn đi Mạnh Lam chỗ đó. Gì biết ta quả nhiên là cá nhân tinh, đều thay Lãnh Mặc nghĩ kỹ.

Lần này Lãnh Mặc bởi vì sớm có chuẩn bị, chỉ chịu chút trầy da, tuy miệng vết thương diện tích lớn, chảy không ít huyết, thế nhưng trong cơ thể tạng (bản) không có vấn đề gì. Hắt tái bút thì địa dùng dị năng vì chính mình cảm máu, cho nên chỉ cần băng bó một chút là được.

Ngô Tuyết Nhạn cùng gì biết ta đều là lần đầu tiên thấy Lãnh Mặc xử lý miệng vết thương. Nhìn nhìn hắt dùng dị năng đem miệng vết thương rửa ráy sạch sẽ, lại dẫn đạo huyết dịch thông qua tổn hại mạch máu, hai người đều cảm thấy mở rộng tầm mắt.

"Như vậy tinh tế thao tác, người làm như thế nào?" Gì biết ta tán thán nói.

"Không có gì mưu lợi phương pháp. " Lãnh Mặc nói: "Ta chính là một có thời gian liền dùng tới rèn luyện. Thời gian dài, tinh thần lực tăng cường, cảm giác năng lực đề thăng, kỹ xảo tự nhiên cũng càng ngày càng thuần thực. "

Gì biết ta uể oải nói: "Đáng tiếc năng lực của ta quá yếu. "

Lãnh Mặc khích lệ nói: "Tuy hiện tại nhỏ yếu, thế nhưng kiên trì bền bỉ địa luyện hạ xuống, dù cho những năng lực kia không thích hợp người, cũng chỉ có tiến bộ một ngày. Còn nữa nói, nếu như chỉ là vì thực dụng tính, cũng không cần quá cường đại năng lực. "

"Ta biết. Giáo quan người yên tâm, tuy ta hiện tại rất yếu, thế nhưng tương lai tổng có thể có chút tác dụng. " gì biết ta đối với chính mình tựa hồ không có quá lớn lòng tin, cũng không muốn nhiều lời, qua loa một câu liền nói sang chuyện khác: "Lạnh giáo quan, người cũng có thể dùng dị có thể khống chế huyết dịch lưu động phương hướng, kia cảm giác năng lực hắt là rất mạnh a. "

"Không sai. " Lãnh Mặc nói: "Chúng ta kỹ thuật đoàn đội, cho cái này cảm giác năng lực tiến hành phân cấp. Ta trình độ này, hắt là tể bào cấp. "

"Vậy người bình thường vô luận nhìn cái gì sinh vật, cũng có thể thấy được tể bào sao?" Gì biết ta hỏi.

"Chỉ cần muốn nhìn, liền có thể thấy được. " Lãnh Mặc nói: "Cái này như chúng ta tại gian phòng ngồi lên, ghé sô pha bàn trà bày đặt vị trí cũng biết, thế nhưng người muốn là hỏi ta trên bàn trà có đồ vật gì, ta chưa hắt nói được. Đây không phải là bởi vì ta nhìn không thấy trên bàn trà đồ vật, mà là bởi vì lúc trước không có đề ý. Dị năng cảm giác cũng là như thế này, nếu như không đi tận lực cảm giác, có thể biết cái đại khái. Ví dụ như nhìn người, cũng chỉ là cá nhân, thế nhưng đem lực chú ý phóng tới miệng vết thương thời điểm, liền có thể chuẩn xác địa biết mạch máu là làm sao phân bố. "

Gì biết ta gật gật đầu, nói: "Nguyên lai như thế. Cái đó và ta phục chế tới năng lực vẫn có chỗ bất đồng. Ta tuy cũng có thể khống chế nước, lại không thể nhắm mắt lại cảm giác chúng. " hắt dùng một chút, lại hỏi: "Bất quá người năng lực tuy mạnh, chính mình gánh chịu mạo hiểm cũng đại a. "

"Năng lực càng mạnh, hắt là người khác càng nguy hiểm mới đúng, chính mình có cái gì mạo hiểm?" Ngô Tuyết Nhạn hỏi.

"Điểm này hắt nói không sai. " Lãnh Mặc nói: "Năng lực càng mạnh, lực sát thương càng lớn. Chẳng những là chăm đối với địch nhân, đối với chính mình

cũng giống như vậy. Cường đại năng lực, phải có thành thực tâm tính tài năng cường khổng. Rất nhiều người dị năng bạo động, nguy hiểm cho bản thân, chính là cái này nguyên nhân. "

"Có thể là chúng ta đã nắm giữ năng lực của mình, cùng những cái kia dị năng bạo động người sao có thể cũng như đầu này?" Ngô Tuyết Nhạn hỏi.

"Nhân loại thật là yếu ớt. " Lãnh Mặc thờ dài nói: "Tận thế lúc trước, phổ thông đạo kiếm cũng có thể đâm rách nhân loại phòng ngự. Tận thế, tuy nhân loại tiến hóa, có ít người còn có phòng ngự dị năng, thế nhưng giết người phương pháp cũng trở nên đủ loại. Nói ngắn lại, tại chúng ta vẫn minh trong, lực công kích luôn là so với lực phòng ngự mạnh mẽ. Cho nên sinh mệnh luôn là rất yếu ớt. "

Ngô Tuyết Nhạn nói: "Người nói được những cái này, hay là châm đối với địch nhân, không thể nói rằng mình cũng nguy hiểm a. Ta lấy đạo kiếm đâm rách điểm lần da sẽ đau, làm sao có thể thật sự giết chết chính mình đầu này? Dị năng cũng là như thế này, làm sao có thể đối với chính mình sử dụng đầu này?"

Gi biết ta phân bác: "Cùng đạo kiếm so sánh, dị năng có thể phức tạp nhiều, cũng lợi hại hơn. Ví dụ như lạnh giá quan liên thường xuyên đem người kìm nén mà chết, người liên không muốn biết những người kia lúc ấy là cảm giác gì sao?"

Ngô Tuyết Nhạn nói: "Người chết có cái gì tốt cảm giác?"

Gi biết ta nói: "Người đây là không có cùng lý tâm. Khi còn bé chúng ta cũng không có cùng lý tâm, thường xuyên đùa bỡn côn trùng, khi dễ tiểu động vật, thế nhưng trưởng thành, liên chậm chậm biết nỗi thống khổ của bọn nó, phải nhìn...nửa tiểu động vật cũng sẽ không đi tổn thương chúng. Đây liên là chúng ta phát triển kết quả. Đa thương người giết người cũng là như thế, ngay từ đầu, chúng ta không thể nhận thức nỗi thống khổ của bọn hắn, về sau cũng muốn bắt chước lấy nhận thức, tài năng ước thúc nội tâm của mình, phòng ngừa chính mình biến thành sát nhân cuồng ma. " hấn quay đầu hướng Lãnh Mặc nói: "Giá quan, người mới vừa nói qua, dùng nước mắt áp bách địch nhân ánh mắt, chính mình nhận thức qua loại cảm giác đó sao?"

Lãnh Mặc nói: "Đương nhiên nhận thức qua. Ta kỹ năng, trên cơ bản đều đối với chính mình dùng qua. "

Gi biết ta nói: "Tuy nhiên đại bộ phận đối với chính mình dùng qua, thế nhưng những cái kia chân chính sát chiêu, khẳng định không có đối với chính mình dùng qua, bằng không hiện tại cũng không thể cùng chúng ta nói chuyện a. "

Lãnh Mặc cười nói: "Vậy là tự nhiên. "

"Người liên không hiểu kỳ loại cảm giác đó sao?" Gi biết ta hỏi: "Làm địch nhân của người chết chìm thời điểm, là cảm giác gì? Còn có, người không phải là còn có một chiêu, có thể quấy phá trái tim của địch nhân, khi đó đối thủ vậy là cái gì cảm giác? Nếu như người không rõ ràng những cái kia cảm thụ, thời điểm này có một cái khác khổng nước người tiến hóa, đối với người dùng đồng dạng kỹ năng, người có thể hay không phòng được?"

Lãnh Mặc nói: "Người a, chính là nghĩ đến quá nhiều. Giống như vậy thí nghiệm, nhất định không muốn ở trên người mình thử, có khả năng tâm niệm vừa động, liền lấy đi của mình mạng nhỏ. "

Gi biết ta cười nói: "May mắn năng lực của chính mình không mạnh. Bằng không đã sớm đem chính mình chơi chết rồi. Giá quan, còn có một cái sự tình để cho ta rất muốn biết. Người nói hiện tại người tiến hóa đều lợi hại như vậy, nếu như bọn họ lúc ngủ mộng du, hoặc là dù cho nhúc nhích ý niệm trong đầu, có thể hay không liên đối với người khác tạo thành rất lớn tổn thương?"

Lãnh Mặc mười phần khẳng định mà đáp nói: "Vậy là tự nhiên. Cho dù tại Tuyền Thành trong căn cứ, mấy ngày nay cũng ra không ít dị năng bạo động dẫn đến sự cố. Trong đó có vài món, ngay cả có người trong lúc ngủ mơ động ý niệm trong đầu. Bất quá loại sự tình này về sau liên càng ngày càng ít, bởi vì hội mộng du người đều chết hết, người còn sống sót lúc ngủ cũng sẽ không nghĩ ngợi lung tung. "

Gi biết ta lại hỏi: "Vậy người nói, nếu có người lúc ngủ đối với chính mình dùng dị năng, có phải hay không rất nguy hiểm? Ví dụ như người, nằm mơ thời điểm bỗng nhiên dâng lên một cái ý niệm trong đầu, phá tan chính mình một cây tâm huyết quản, hoặc là xuất huyết não..."

"Ba" ! Lãnh Mặc nhéo ở gì biết cổ của ta, đón lấy quay người lại, đưa tay hướng Ngô Tuyết Nhạn đánh tới. Người sau đang tại ngưng thần suy nghĩ gì biết ta mà nói, thấy hấn đánh tới, bản năng đưa tay đón đỡ, thuận thế bắt lấy cánh tay của hấn cau lại, lại không có vận. Ngay ra một lúc, mới đã tỉnh hồn lại, kêu lên: "Người làm gì?"

Lãnh Mặc một bên bóp được gi biết ta trong cổ họng phát ra "Ha ha" thanh âm, một bên hồi đáp: "E rằng ứng nên hỏi một chút hấn đang làm gì đó. Người mới vừa rồi là không là đang nghĩ, tại máu của mình trong khu vực quản lý điểm một đoàn hóa, hoặc là ngưng một mảnh băng?"

"A? Đúng vậy!" Ngô Tuyết Nhạn phục hồi tinh thần lại, vỗ ngực một cái, nói: "Nguy hiểm thật! Thiếu chút nữa tự sát. "

"Vậy không sai. Đây là hấn cho chúng ta tâm lý ám chỉ kết quả. " Lãnh Mặc trừng mắt gi biết ta, híp mắt cười nói: "Người là muốn dùng loại phương pháp này giết chết chúng ta, đúng hay không? Đáng tiếc người đã chậm một bước. Từ ta có thể dùng một chiêu này thời điểm khởi đầu, đã ở trên người mình luyện tập. Hiện tại cơ thể của ta khí quan, bao gồm trái tim cùng đại não, đều đã trải qua vô số lần trùng kích cùng tu bổ, hoàn toàn có thể thừa nhận được chính mình dị năng. "

Hấn nói qua đây ra gi biết ta nói: "Thành thật khai báo a, vì cái gì làm như vậy?"

Chương 91: nóng vội đao nhanh

Gi biết ta bị Lãnh Mặc vừa đẩy, ngã ngối tại cổng môn, bất đắc dĩ Tiểu Tiểu, nói: "Người lợi hại! Ta phục! Ta vốn tưởng rằng thông qua tâm lý ám chỉ giết người, người làm thế nào cũng không tránh thoát. Không nghĩ tới, người vậy mà đối với loại sự tình này cũng sớm có chuẩn bị!"

Lãnh Mặc nói: "Nếu như người tỉ mỉ quan sát, sớm nên phát hiện điểm này. Hai người chúng ta người tận thế trước kia cũng không phải yêu vận động người, thể chất cùng những cái kia làm lính so sánh như trời với đất. Vì cái gì ta bây giờ có thể cùng bọn họ tay không đối kháng? Đây đều là từ cảm giác của ta năng lực đến tể bào cấp, dùng dị năng phụ trợ luyện tập thành quả. "

Gi biết ta khơi mào ngón tay cái, nói: "Mạnh mẽ! Đáng tiếc thực lực người tuy mạnh, nhân phẩm lại chẳng ra gì! Người này một thân bản sự, nếu như dùng cho tương trợ Từ Công Tử, muốn tạo phúc ít nhiều dân chúng? Thế nhưng là người lại khắp nơi cùng công tử là địch. "

"Hội giúp nhau bắt quá là chút ngu phụ ngu phụ, có thể có cái gì với tư cách là? Mạnh gia một cái gia tộc suy tàn, dựa vào cái gì đưa thân triều đình? Cho dù liên hợp Tuyền Thành còn lại Tam Gia một chỗ, cũng không thể cùng công tử hùng tài đại lược đánh đồng! Nếu không là người, Từ Công Tử đã sớm chinh hợp trong căn cứ tất cả thể lực; nếu không là người, dân chúng đã sớm tất cả tư nó chức, an cư lạc nghiệp; nếu không là người, Từ Công Tử cũng sẽ không lần này Huyết tộc công thành thì trong ngoài đều khôn đồn, tổn thất thảm trọng!"

"Lãnh Mặc, người đừng tưởng rằng chính mình sức chiến đấu mạnh mẽ, liền có thể muốn làm gì thì làm. Lần này ngoài thành bị Huyết tộc sát lục người sống sót, trên tường thành cùng Huyết tộc đồng quy vu tận tướng sĩ, còn có nội thành mỗi một phát sinh xung đột bên trong từ thương dân chúng, kỳ thật đều là chết trong tay người!"

Lãnh Mặc gật gật đầu, "Ba ba" địa vỗ tay nói: "Nói hay lắm, nói hay lắm! Bất quá ta muốn hỏi một chút, người chừng nào thì bị Từ Vĩ Tinh thu mua? Chẳng lẽ bị đưa đến Từ gia hai ngày, người liền phản bội? Hắn Từ Vĩ Tinh có lớn như vậy mị lực?"

"Ta vốn là Từ Công Tử người. " Gi biết ta ngẩng đầu lên, nói: "Tận thế lúc trước, ta chính là người của Từ gia. Tuy khi đó ta địa vị thấp, không có tư cách nhìn thấy Từ Công Tử, nhưng là đứng đại danh của hắn sớm có nghe thấy. "

"Nguyên lai như thế. " Lãnh Mặc nói: "Nếu như đã sớm là người của Từ gia, thế thì chưa tính là phản bội chúng ta. Nghĩ đến người đối với từ Uyển Linh uồn mình theo người, cũng là vì tốt hơn địa tiếp cận cùng giám thị Mạnh Lam. "

"Không phải là!" Gi biết ta bỗng nhiên biến sắc, vùng vẫy đứng người lên, lạnh lùng nói: "Nàng còn là một tiểu hải tử! Người vậy mà có thể nghĩ đến lợi dụng đơn thuần như vậy tiểu cô nương, quả nhiên là hèn hạ xấu xa, tâm lý âm u!"

Lãnh Mặc bĩu môi, nói: "Từ Uyển Linh tại Từ gia cùng Mạnh gia cũng không chịu chào đón, người nếu như có thể tới mạnh vườn làm nằm vùng, chẳng lẽ những tình huống này cũng không biết? Biết rõ Từ Công Tử đối với cái đứa bé kia không tốt, người còn làm trái ý của hắn, cùng cái đứa bé kia làm bằng hữu, xem ra lòng trung thành của người cũng rất có hạn. "

Gi biết ta nói: "Hải tử là vô tội, có tội chính là nàng ma ma! Mạnh Lam hiện tại quyền cao chức trọng, đem nhiều người như vậy sinh tử nắm ở trong tay, mọi người đương nhiên không dám nói nàng không phải. Có thể là hai người các người tính vật gì? Ở bên ngoài thông đồng hán tử, về nhà đoạt lão công tài sản, còn muốn giết lão công tự lập môn hộ, loại hành vi này cùng tận thế trước ngựa Tổng có cái gì phân biệt?"

Lãnh Mặc khiêu một cái lông mi, chăm chú hồi đáp: "Không phải vậy, trong chuyện này khác nhau rất lớn. Thứ nhất, Mạnh Lam không phải là dựa vào lão công sinh hoạt, nàng chính là cách hôn, sinh hoạt cũng sẽ không chán nản, điều này nói rõ Từ Công Tử đối với nàng không ừ. Thứ hai, nàng không phải là không muốn ly hôn, mà là Từ gia cùng Mạnh gia không cho nàng ly hôn, cho nên cũng không thể trách nàng vô tình. Thứ ba, nàng không phải là một bên lấy lòng Từ Vĩ Tinh, một bên mưu đoạt Từ gia sản nghiệp; mà là quang minh cò xí, mới đao thật thương thật cướp đoạt tài nguyên, cho nên lại không tính là hèn hạ. Đệ tứ, vốn không ai muốn giết Từ Vĩ Tinh, là chính bản thân hắn hoành hành ngang ngược đã quen, khi dễ đến trên đầu ta, này chỉ có thể nói là tự gây nghiệt, không thể sống. Đệ ngũ, ta cũng không phải là Từ Vĩ Tinh hạ nhân nô lệ, lại càng không thiếu nợ hắn cái gì, cho dù giết hắn cũng không vi phạm đạo nghĩa. "

Gi biết ta cũng không biết nghe không có nghe lọt, chỉ là "Phi" một tiếng, nói: "Cường từ đoạt lý! Cái nào phạm sai lầm người không phải là một bụng đạo lý, chỉ bất quá công đạo tự tại nhân tâm, tùy người định được Thiên Hoa Loạn Trụ, người khác cũng sẽ không tiếp nhận lý do của người. "

Lãnh Mặc vốn cũng không phải giải thích cho hắn nghe, chỉ là bởi vì có những người khác ở bên cạnh, hắn mới nghĩ đến liên vấn đề này nhiều nói vài câu, lập tức quay đầu hỏi: "Người cảm thấy ai hơn có đạo lý?"

Ngô Tuyết Nhạn nói: "Người cùng ngựa Tổng tình huống đương nhiên không đồng nhất. Bất quá nếu để cho Lộ Lộ biết người nói như vậy, khẳng định lại phải tức giận. "

Lãnh Mặc cười hắc hắc nói: "Ta đương nhiên cũng có sai địa phương, những cái kia chính mình phạm sai, ta đều nhận thức. Nhưng không phải lỗi của ta, ta cũng không lưng (vác) những cái kia oan ức. Hai ngày này ta liền giết chết Từ Vĩ Tinh, chúng ta nắm chặt thời gian chạy đi, nơi này sẽ để lại cho Mạnh Lam cùng tiểu thích a. "

Gi biết ta xen vào nói: "Ngươi đã sớm đã nghĩ chạy đi, cần gì phải vẽ vời cho thêm chuyện ra? Từ Công Tử cùng cơ quắp thiếu gia ở giữa thắng bại, có liên quan gì tới ngươi? Ngươi muốn là sớm một chút rời đi, Tuyên Thành như thế nào lại tử thương nhiều binh lính như thế cùng dân chúng?"

Lãnh Mặc nói: "Ngươi đây cũng phải kỳ quái đến trên đầu ta? Nếu không là Từ Vĩ Tinh hùng hổ dọa người, ta hà tất khắp nơi nhằm vào hắn? Ta còn rõ ràng báo cho ngươi, hắn lý niệm, ta cơ bản chấp nhận, hơn nữa tiểu thích cũng đồng ý, Mạnh Lam cũng đồng ý, nhưng chính là không cho hắn làm Tuyên Thành dê đầu đàn. Đây là 'Đối với người không đúng sự tình'. Nếu là hắn đầy đủ lý trí, liền cầm trên tay hết thảy tài nguyên đều giao ra đây, đến lúc sau ban thưởng hắn vừa chết. Nếu như còn muốn dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, liền tất cả bằng thủ đoạn, để cho Tuyên Thành máu chảy thành sông. Nếu như hội giúp nhau thua, ta để cho Từ gia chôn cùng!"

Gi biết ta cũng sợ, giọng căm hận nói: "Hảo, hảo! Ngươi đây là không cho Từ Công Tử lưu lại đường sống a. Ngươi quả thật có thực lực này, thế nhưng là ngươi vì cái gì không sớm một chút động thủ đầu này? Chỉ cần diệt trừ Từ Công Tử, Từ gia tự nhiên suy tàn, các ngươi hội giúp nhau vô luận ý định làm cái gì, chẳng phải là đều dễ dàng rất nhiều?"

Lãnh Mặc nói: "Bởi vì trùng hợp a. Ta từ khi đến Tuyên Thành, sẽ không rảnh rỗi qua. Lúc mới bắt đầu một lòng đám người, về sau bị Từ gia ám sát, lại về sau hội giúp nhau đã có kế hoạch, liền không cho ta đơn giản xuất thủ. Ta biết, tiểu thích tình nguyện triển khai xe ngựa cùng Từ gia ngành binh, cũng không muốn để ta chấp hành Trảm Thủ hành động, kỳ thật là sợ ta lưu lại một danh tiếng xấu. "

Ngô Tuyết Nhạn ngờ ngác nhìn qua hắn, trầm nghĩ: "Ngươi không phải đối với chúng ta nói, chậm chạp không ra tay, là vì Từ gia cùng Nghĩa Khí Đường khó được tụ họp cùng một chỗ, một khi có cả lọt lưới, đối với chính mình uy hiếp quá lớn sao?" Bất quá nàng tuy nghi hoặc, còn không có tại địch nhân trước mặt hỏi.

Gi biết ta lại cười lạnh một tiếng, nói: "Ngươi không ra tay? Dùng máu của dân chúng, để đổi thủ thắng lợi, chẳng lẽ càng thiện lương sao? Các ngươi những người này, dị năng cường đại, liền cao cao tại thượng, đem những người khác trở thành đồ chơi sao?"

Lãnh Mặc nói: "Chính ta đã từng cũng là đồ chơi. Nếu không là tận thế nỗ lực rèn luyện dị năng, khả năng hiện tại cũng là đồ chơi, thậm chí khả năng liền đồ chơi cũng không phải, có lẽ là một cỗ thi thể, một đồng thịt nhão, một bãi đồ cắt đất. Mỗi người đều tại từ tầng dưới cùng trở lên leo, mọi người con mắt đều nhìn chăm chăm phía trên. Không là chúng ta cố ý đi chà đạp dưới chân người, thật sự là bọn họ không có tiến nhập chúng ta tầm mắt..."

Gi biết ta mắng: "Nói hươu nói vượn..."

Lời còn chưa dứt, đột nhiên cảm giác được trước ngực có chút khác thường, cúi đầu vừa nhìn, một đoạn mũi dao từ lồng ngực vuren ra. Hắn nỗ lực uốn éo quay đầu lại, sau lưng lộ ra Khương Bạch Lộ khuôn mặt tươi cười.

"Các ngươi không cảm giác mình lời rất nhiều sao?" Khương Bạch Lộ hỏi.

"Có ý tứ gì?" Lãnh Mặc hỏi.

"Ta nhớ được ngươi trước kia, đối với người chết không có nhiều lời như vậy. " Khương Bạch Lộ nói: "Mà vừa rồi ngươi vậy mà vì hắn giải đáp nhiều như vậy vấn đề, này thật sự không phải của ngươi phong cách. Chỉ có một giải thích, hắn tại chủ đạo các ngươi đối thoại, để cho các ngươi không ngừng mà nói tiếp. Có lẽ hắn tại kéo dài thời gian, có lẽ là tại tìm hiểu tin tức, nhưng là bất kể là nguyên nhân gì, đều không cần để cho hắn tiếp tục nữa. " nàng nói qua từ đầu biết trong cơ thể ta rút ra đoản đao, lại đang hắn cổ bên trong vẽ một cái, hiện máu từ hai cái miệng vết thương phun ra.

Lãnh Mặc thấy nói chuyện đối tượng chết rồi, tỉ mỉ suy tư một chút, nói: "Ta cũng không biết vì cái gì bỗng nhiên nói nhiều. Loại tâm lý này ám chỉ năng lực thật sự là khó lòng phòng bị. Đúng rồi, kia Súng Bắn Tia chưa chết?"

"Yên tâm đi, Súng Bắn Tia cùng kia cái thả hàn khí người đều chết mất, cái này chúng ta có thể an tâm chạy đi. " Khương Bạch Lộ nói.

Lãnh Mặc trước gật gật đầu, sau đó mục quang phát lạnh, nói: "Vẫn còn muốn lưu lại Từ Công Tử, giao cho hội giúp nhau xử lý. Nhưng là hôm nay vậy mà liên tục an bài hai lần ám sát. Thật sự là hồ không phát uy, liền lấy ta làm con mèo bệnh. " nói qua đứng lên đi ra ngoài.

"Ngươi đi làm cái gì?" Ngô Tuyết Nhạn hỏi.

"Trước hết để cho người đến xử lý thi thể, sẽ tìm con chuột Vương, để cho hắn giúp đỡ ta xem một chút, Từ Công Tử nghĩ chết ở nơi nào. " Lãnh Mặc nói.

"Thế nhưng là thương thế của ngươi còn chưa khỏe!" Ngô Tuyết Nhạn nói.

Khương Bạch Lộ ngăn lại Ngô Tuyết Nhạn, tiếp lời nói: "Chúng ta cùng ngươi cùng đi, như vậy có thể chiếu ứng lẫn nhau. "

Vương Sở phân thân mặc dù có trọng dụng, thế nhưng cũng không có tiến nhập hội giúp nhau quyết định biện pháp tầng, bởi vì hắn cùng ngoài thành Huyết tộc quân đoàn luôn là tại trong lúc lơ đãng giúp nhau đọc đến ký ức. Nếu muốn để cho Huyết tộc dựa theo Thích Dĩ Phương ý nghĩ hành động, liền phải có lựa chọn về phía Vương Sở lộ ra tin tức, lại còn còn muốn cho hắn tin tưởng những tin tức này đều là thực. May mà hắn tuy năng lực cường đại, thế nhưng tính cách mềm yếu, tâm tư đơn thuần, đối với người khác nói luôn là nói gì nghe nấy, từ không nghi ngờ, càng sẽ không phản kháng. Đang là như vậy tính cách, để cho hắn trở thành các súng vật tiểu tùy tùng cùng đi động kho lúa, đồng thời cũng làm cho Thích Dĩ Phương đợi người yên tâm địa

tiếp nhận hấn, mà không có đối với hấn đề phòng hạn chế.

Lãnh Mặc tại một gian trong kho hàng tìm đến Vương Sở chủ yếu phân thân chuột bụi, thông qua Computer cùng hấn giao lưu lên. Đi qua mấy ngày nay, tại Thích Dĩ Phương đám người tận lực bồi dưỡng, Vương Sở con chuột phân thân đạt đến hơn hai ngàn, gần như phủ kín toàn bộ nội thành. Cái đám chuột này muốn tìm được Từ Vĩ Tinh vị trí, quả thật dễ như trở bàn tay.

"Ah. Từ Vĩ Tinh xem ra bị hội giúp nhau hai ngày này hành động khiến cho sứt đầu mẻ trán. Vậy mà tự mình sẽ gặp tiểu thích. " Lãnh Mặc tại trên địa đồ nhân hiệu xuất hội nghị địa điểm, nói: "Nếu như dính đến tiểu thích, ta đây là hơn đợi mấy giờ. Hội nghị chấm dứt trước cùng hấn gặp mặt lại nói. "

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: trước khi chiến đấu chuẩn bị

Người thông minh trong đó không nói nhảm.

Thích Dĩ Phương cùng Từ Vĩ Tinh gặp mặt thời gian rất ngắn. Đã lộ ra rõ ràng bài, tất cả mọi người rõ ràng bài, cái gọi là đàm phán, bất quá là người một trương ta một trương lộ ra bài mà thôi. Về phần cái dạng gì bài đối mặt ứng ít nhiều thẻ đánh bạc, hai bên nội tâm tất cả có một quyển sổ sách, cuối cùng ai cũng sẽ không bị thua thiệt.

Nhưng lúc này Thích Dĩ Phương trở lại mạnh vườn thời điểm, phát hiện mình vừa rồi làm đều là vô dụng công lao. Không chỉ là chính mình, hội giúp nhau tất cả mọi người lãng phí cho tới trưa.

Lãnh Mặc chỉ nói hai câu nói:

"Từ Vĩ Tinh phải người tới giết ta, ta rất tức giận. "

"Ngày mai mặt trời mọc trước, Từ Vĩ Tinh hấn phải chết, người chuẩn bị tiếp bàn a. "

Thích Dĩ Phương nhìn nhìn Lãnh Mặc không chút biểu tình mặt, bất đắc dĩ gạt đầu, nói: "Hào. Người trước nghỉ ngơi một chút, ta chuẩn bị xong thông báo người. "

Nhìn nhìn Lãnh Mặc rồi đi bóng lưng, Thích Dĩ Phương biết, một cái hỗn loạn thời đại bắt đầu rồi.

Làm cái người sức chiến đấu càng ngày càng lớn mạnh, cuối cùng cường đại đến lấy sức một mình huyết tẩy thành trì, đối kháng quân đội, tàn sát dân chúng thời điểm, cũ đích xã hội bỏ cục tất nhiên phát sinh biến hóa, tân trật tự chắc chắn cái tạo. Mà cũ mới luân chuyển chỉ kịp, chính như sáng sớm trước Hắc Ám, tất nhiên là một bộ xung đột không ngừng, chiến hỏa bay tán loạn cục diện. Nhân loại văn minh tại tận thế bên trong đã trải qua một phen hạo kiếp, đã tràn đầy nguy cơ, có thể hay không đón lấy sống quá cũ mới luân chuyển trùng kích đầu này? Không có ai biết đáp án.

Thích Dĩ Phương thấy được hỗn loạn tương lai, lại vô lực ngăn cản. Hấn có thể khuyên can Lãnh Mặc, lại không thể khuyên can Trương Mặc, Lý Mặc. Cá nhân cường đại là chiều hướng phát triển, thế cục hỗn loạn là phải qua đường, tân trật tự xây dựng thì như nước chảy thành sông, những cái này đều là thiên hạ tình hình chung, trí tuệ cao hơn, cũng không cách nào hóa giải.

"Nếu như manh mối đã xuất hiện, ta liền thừa cơ lên, là trời mây dẫn đạo một cái phương hướng a. " Thích Dĩ Phương hít sâu một hơi, đối với sau lưng Hân Học Lâm nói: "Nhanh chóng triệu tập tất cả mọi người, để cho trong bọn họ đoạn hiện tại trong tay hết thảy sự tình, đến mạnh vườn mở ra hội. Không muốn đem Lãnh Mặc hành động để lộ ra đi, nhưng là có thể báo cho tất cả thế lực, hôm nay nói tất cả nội dung cũng không có dùng. "

Tại hội giúp nhau tổ chức hội nghị, triệu tập nhân thủ, phân công nhiệm vụ đồng thời, Lãnh Mặc thư thư phục phục địa nằm ở trên giường ngủ ngon. Thế nhưng hấn tuy nằm được thoải mái, trong lúc ngủ mơ lại cau mày, bởi vì bên người để đó một cái ấm nước, bên trong có Khương Bạch Lộ mồ hôi. Mỗi người thành công cũng không phải ngẫu nhiên. Dù cho thiên phú xuất chúng, rồi đi khắc khổ nỗ lực, Lãnh Mặc cũng không có khả năng tại tận thế hơn một tháng trong thời gian phát triển đến bây giờ cao độ.

Lãnh Mặc một giấc này ngủ đến bảy điểm mới, Thích Dĩ Phương đã sớm đợi ở một bên.

"12h tự vị, hai điểm khởi đầu. " Thích Dĩ Phương ý bảo Hà Ứng Chân huyền hóa ra địa đồ, nói: "Cho người gia tăng điểm độ khó. Chúng ta sẽ ở 12h thời điểm, thông báo tất cả thế lực, bao gồm Từ gia. Về sau bọn họ có hai giờ chuẩn bị thời gian. Về phần người có thể hay không thành công..."

"Có thể. " Lãnh Mặc ngắt lời nói.

"Vây hảo. " Thích Dĩ Phương nói: "Ngươi tiêu diệt Từ Công Tử, hội giúp nhau biết sử dụng ngươi tạo thế. Về sau ngươi chính là hội giúp nhau hộ pháp trưởng lão, sau khi rời đi nhớ rõ phối hợp chúng ta, đừng nói lời miệng. "

Đưa đến Thích Dĩ Phương, Lãnh Mặc mang theo Khương Bạch Lộ đội ba nữ nhân tìm đến Mạnh Lam: "Cho hai người bọn họ gây một cái tâm lý ám chỉ. " hần chỉ vào Ngô Tuyết Nhạn cùng Vương Mạn Nhu nói.

"Cái gì? !" Bốn cái nữ nhân đều thất kinh.

"Hôm nay gì biết ta cho chúng ta gây tâm lý ám chỉ. Chúng ta bây giờ rất có thể đang ở trong mộng đối với chính mình sử dụng dị năng, thậm chí có thể sẽ nguy hiểm cho bản thân tánh mạng. " Lãnh Mặc giải thích nói: "Tất cả nghe được những lời kia người, đều cần trị liệu. "

"Vây ta đâu này?" Khương Bạch Lộ hỏi.

Mạnh Lam nhìn nàng một cái, cười nói: "Ngươi miễn dịch Mị Hoặc Thuật. "

"Miễn dịch? Cũng chính là, ta có thể khắc chế ngươi?" Khương Bạch Lộ nói qua quay đầu, hung hăng trừng Lãnh Mặc liếc một cái.

Mạnh Lam không có trả lời, nói: "Đều ngồi xuống a, chúng ta liền gì biết ta những lời kia thảo luận một chút, nhìn xem như thế nào phá đi ám hiệu của hần. "

Tâm lý trị liệu là một cái thay đổi một cách vô tri vô giác quá trình, từ thảo luận khởi đầu, quá trình trị liệu liền khởi động lên. Mấy người tại thảo luận trong quá trình, từng bước một xâm nhập nội tâm của mình, tìm ra có thể có thể làm cho mình đập trúng cạm bẫy, nhất nhất dấu hiệu sau khi đi ra, sẽ tìm xuất chúng dị đồng, cuối cùng còn muốn nói vài câu nghi thức tính, đem một vài hành vi chuẩn tắc chữ khắc vào đồ vật đến linh hồn của mình chỗ sâu trong. Quá trình này bên trong quan trọng nhất là cường hóa loại kia sắp rơi vào cạm bẫy cảm giác nguy cơ, phải nhớ kỹ loại cảm giác này, liền có thể tại cuối cùng bước ngoặt tỉnh lại tự mình ý thức, khống chế hành vi của mình, về phần cử hành cái dạng gì nghi thức, nghi thức bên trong cần muốn nói gì, thật không có nghiêm khắc yêu cầu.

Trị liệu sau khi kết thúc, Mạnh Lam khiến người khác rời đi, một mình lưu lại Khương Bạch Lộ, nói trong chốc lát. Không có ai biết hai người nói qua cái gì, quan hệ của hai người cũng không có bất kỳ biến hóa nào. Lãnh Mặc muốn cho Ngô Tuyết Nhạn đi tìm hiểu một chút, không công mà lui. Hần lại muốn đến hỏi một chút Mạnh Lam, bất quá suy nghĩ một phen, cuối cùng nhịn được.

Buổi tối, Phương Triết cùng Viên Tình như lái xe, mang theo Lãnh Mặc đám người đi tới một cái khác thự khu trước.

"Từ khi ngươi phô bày tại Từ gia trụ sở trôi qua tự nhiên năng lực, Từ Công Tử cũng là khó ăn khó ngủ, cách mỗi một hai ngày, muốn đổi cái địa phương đóng quân. Căn cứ con chuột Vương điều tra, hôm nay hần ở chỗ này. Xung quanh rõ ràng cương vị trạm gác ngầm đều che kín, liền chym đều phi không vào. " Phương Triết nói: "Bất quá những cái này trạm gác vị trí cùng vũ khí trang bị, ta cũng không sẽ nói cho ngươi biết. Từ phi ngươi muốn chết rồi, bằng không cũng không ai sẽ đi cứu ngươi. "

Ngô Tuyết Nhạn nhăn cau mày, đang lời muốn nói, bị Lãnh Mặc ngăn lại, nói: "Hảo! Hôm nay một trận chiến này, muốn chính là dựa vào cá nhân thực lực, đường đường chính chính địa đánh. Nếu như mượn hội giúp nhau thế lực, liền biến thành hai cái đoàn đội đang lúc chiến đấu, một chút ý nghĩa cũng không có. " hần đối với Khương Bạch Lộ nói: "Trong chốc lát, các ngươi không muốn đi theo ta, lại càng không muốn giúp đỡ. "

Lúc ấy chuông kim đồng hồ chỉ hướng 0 giờ thời điểm, nội thành bên trong "Ầm ầm" một hồi pháo mừng nổ mạnh, đánh thức Tuyền Thành căn cứ tất cả mọi người. Vô luận là tất cả thế lực thù địch, binh sĩ hay là dân chúng, vô luận là người tiến hóa, hay là người bình thường, đều từ trong chăn chui đi ra, từ chỗ ở của mình hướng ra phía ngoài nhìn lại.

Chỉ thấy không trung đặc biệt ánh lửa phun ra, phảng phất tết âm lịch pháo hoa đồng dạng, chiếu sáng toàn bộ bầu trời đêm. Pháo hoa cũng không có theo gió mà tán, mà là hội tụ một chỗ, hình thành một mảnh hỏa điểm màn sân khấu, lên lớp giảng bài một hàng chữ lớn: "Lãnh Mặc solo Từ gia", đăng sau biểu hiện ra một cái thời gian.

"Mau nhìn mau nhìn! Có ở trên trời chữ, bay tới chúng ta tới bên này. "

"Cái gì bay tới tới bên này. Kia đều nhẹ nhàng một hồi lâu, một mực ở kia khu vực đảo quanh được rồi. "

"Vây khu vực? Đường như có một cái khu biệt thự, là Từ gia một cái cứ điểm a. "

"Vây không sai! Buổi tối hôm nay bên kia nhất định là chiến trường! Thần Tiên đánh nhau, tiểu quỷ gặp nạn, chúng ta nên trốn xa điểm. "

"Trốn cái rắm! Loại sự tình này nếu không lẩn vào lẩn vào, còn có thể gọi người tiến hóa sao?"

"Tiến hóa? Ta xem ngươi là nước vào. Không thấy ngày đó trên con số sao? Người ta Từ gia có hai giờ chuẩn bị thời gian, đến lúc sau máy bay đại pháo cùng tiến lên, Lãnh Mặc hần phải chết không thể nghi ngờ, một chút phần thắng cũng không có. "

"Ta liền không quen nhìn ngươi dài Từ gia chí khí, diệt chúng ta người tiến hóa uy phong. Sao thấy không phải là Từ Vĩ Tình trước bị sợ chạy?"

"Chính là là được! Chúng ta cùng đi, coi chừng Từ Vĩ Tình. Hôm nay trận này khung, bọn họ không đánh không được!"

Lãnh Mặc chuyển một cái ghế sô pha, ngồi ở khu biệt thự phía trước, ngẩng đầu nhìn trời trên hòa diễm màn sân khấu, nói: "Hiện tại này dị năng thật sự là ngày Tân Nguyệt dị, sử dụng tới so với khoa học kỹ thuật thuận tiện nhiều. " Đón lấy nhìn chung quanh một chút, nói: "Xem ra tất cả mọi người rất thích tham gia náo nhiệt a. " nói qua cầm lấy một cái loa lớn, cao giọng nói: "Chư vị nếu như tới, xin mời làm chứng! Buổi tối hôm nay hành động, đều là ta hành vi cá nhân, cùng hội giúp nhau quyết định biện pháp không quan hệ. Chờ một lát tại quá trình chiến đấu, cũng sẽ không lợi dụng hội giúp nhau bất kỳ lực lượng. Thế nhưng tại trước khi chiến đấu chuẩn bị giai đoạn, ai cũng không thể công kích đối phương, cũng không thể trốn chạy, bằng không chính là phá hư quy tắc!"

Đội trong chốc lát, phía đông bóng mờ trong truyền ra một thanh âm nói: "Lãnh Mặc! Ngươi còn chưa nói, nếu như phá hủy quy tắc, có cái gì trừng phạt nha. "

Lãnh Mặc nói: "Không cần phải nói. Dù sao bọn họ đều phải chết, phá hư liền phá hủy a. Bất quá bọn họ nếu sớm khai chiến, có kia không tới trận người xem, đã có thể nhìn không đến trò hay a!"

Nghe xong lời này, phía tây một người kêu lên: "Ai dám sớm khai mở đùa giỡn, ta trước giết hắn!"

Có một người kêu lên: "Không sai! Bất kể là Lãnh Mặc, hay là hội giúp nhau, đều là chính chúng ta người, mọi người đề phòng quân đội làm phá hư. "

Phía nam một thanh âm nói: "Quân ta phương cùng các ngươi cũng không phải địch nhân. Hôm nay nếu Lãnh Mặc thắng, ta Trần gia lập tức cùng hội giúp nhau kết minh!"

Một thanh âm ti tiện cười nói: "Trần gia đáng đánh bản tính. Nếu Lãnh Mặc thắng, ngươi ta hội giúp nhau còn để ý ngươi điểm này của cái?"

Trần gia người kia không để ý tới người này, ngược lại hỏi: "Lãnh Mặc! Ngươi tối nay ý định giết tới trình độ nào? Như thế nào mới tính chấm dứt?"

Lãnh Mặc nói: "Ta cũng không có ý định nhiều tạo sát nghiệt. Trong chốc lát, ta từ trước mắt này cửa chính tiến vào, tiêu diệt Từ Công Tử, sau đó còn từ nơi này còn sống xuất ra, cho dù chấm dứt. Trên đường đi nếu tiêu diệt ai, kia đều là thuận tay hơi bị, người ở bên trong muốn là làm quỷ chết oan, chỉ có thể nói là vận khí không tốt, đập lấy hòng súng, đến Diêm Vương Gia chỗ đó, cũng đừng cáo ta hình dáng a. "

"Có hay không thời hạn?" Người Trần gia lại hỏi.

Lãnh Mặc nghĩ nghĩ, nói: "Cũng chính là một cái tiếng đồng hồ a, kéo được lâu rồi, đã nói lên năng lực ta chưa đủ, cũng không cần phải mất không mọi người thời gian. "

Lại một thanh âm nói: "Một giờ tiêu diệt Từ Công Tử? Lãnh Mặc miệng ngươi khí không nhỏ! Nếu như ngươi thật có thể thành công, về sau ta Lương gia duy hội giúp nhau như Thiên Lô sai đâu đánh đó!"

Lời vừa nói ra, bốn phía bóng mờ trong kêu loạn vang thành một mảnh. Lương gia lần này tiền đặt cược không nhỏ.

"Lương Tiên Sinh hào quyết đoán!" Lãnh Mặc cao giọng cười nói: "Ngươi yên tâm, không lâu sau tương lai, rất nhiều người đều sẽ phát hiện, ngươi là một người chân chính trí giả. "

Mấy người đang nói phải cao hứng, bỗng nhiên không trung ánh lửa lóe lên, có người cả kinh kêu lên: "Mọi người tránh mau!"

Đã đã muộn!

Giữa không trung Hỏa Xà như ẩn như hiện, viên đạn mật như mưa nặng hạt, từ không trung chiếu nghiêng xuống. Khu biệt thự cổng môn lập tức vang lên một mảnh kêu rên, vậy xem quần chúng từ thương vô số.

"Móa! Vũ trang phi cơ trực thăng!" Lương gia người một bên cao giọng cảnh báo, một bên hướng xa xa tránh né. Khu biệt thự xung quanh khởi động không ít đủ mọi màu sắc vòng bảo hộ, người tiến hóa nhóm hiển lộ tất cả thần thông, đều trốn được khu vực an toàn.

Lãnh Mặc khởi động một cái cự đại thủy cầu, ngồi ở trong đó vững như Thái Sơn, phàm là bắn vào thủy cầu viên đạn chẳng những tốc độ chột giảm, còn bị thủy cầu nội bộ mạch nước ngầm phóng tới bốn phía.

Phía tây một thanh âm kêu lên: "Từ gia không nói quy củ, mọi người ****!" Bốn phía "Người xem" nhao nhao hưởng ứng, đánh trống reo hò lên.

Phía đông bóng mờ bên trong thanh âm lại đem tất cả tạp âm đè xuống, nói: "Lãnh Mặc! Từ gia đều động thủ, ngươi còn không ra tay sao?"

Lãnh Mặc nhìn xem đỉnh đầu đếm ngược thì con số, nói: "Hiện tại xuất thủ, bọn họ có thể hay không không có chuẩn bị cho tốt?"

Phía tây thanh âm kia nói: "Chuẩn bị cái rắm! Lại để cho hắn chuẩn bị, chúng ta đều chết hết!"

Lãnh Mặc gật đầu nói: "Nói cũng phải. Các vị người xem là chúng ta áo com cha mẹ a. Nếu như khán giả đưa ra yêu cầu, ta đây liền sớm sáng cái đối với!" Dứt lời đứng dậy.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93: hôm qua Dạ Tinh thần

Lãnh Mặc chịu đứng lên, có thể không phải là bởi vì đã nghe được "Người xem" tiếng hô, mà là hấn cảm giác đến trên phi cơ trực thăng người động tác quỷ dị. Tuy hấn cũng không hề điều khiển phi cơ trực thăng, thế nhưng có thể xác định đối phương đang chuẩn bị tấn thủ đoạn công kích. Nếu như chỉ cần là cơ pháo xạ kích, hấn còn có thể giả bộ như bình tĩnh bộ dáng ở trước mặt mọi người biểu diễn một chút, thế nhưng một khi đối phương khởi động lên uy lực càng lớn vũ khí, hấn còn muốn chạy chỉ sợ cũng không còn kịp rồi.

Chỉ thấy hấn từ trên ghế salon bay lên trời, gắn vào trên người hấn lũ lút bóng cũng tùy thân chuyển động, đồng thời một hồi sương mù dày đặc cứ thế hiện lên, không chỉ là khu biệt thự, xung quanh mấy cái quảng trường cũng bị bao phủ tại trong sương mù. Lúc này vốn là nửa đêm, còn có tầng này sương mù, mọi người thân ở trong đó, chỉ cảm thấy đưa tay không thấy được năm ngón, chỉ có điểm một chút ánh sáng từ trong sương mù xuyên vào, cũng không biết là đèn đường tỏa ánh sáng, vẫn có người phóng thích dị năng.

Phía tây thanh âm kia kêu lên: "Lãnh Mặc! Người này sương mù quá lớn, chúng ta cái gì đều nhìn không thấy!" Lại không được đến hồi âm.

Trong sương mù chỉ nghe có người kêu lên: "Ồ bên cạnh ở bên cạnh, hướng Đông Lai, ta nghe thấy tiếng nước. "

Lại một người kêu lên: "Nói hưu nói vượn! Rõ ràng tại phía tây, kia sóng nước mới từ bên cạnh ta đi qua. "

Phía đông người kia cao giọng nói: "Đều an tĩnh! Lãnh Mặc đã từng đồng thời thao túng qua bát mảnh Thủy Long, hiện tại nhất định là tại mê hoặc người của Từ gia. Mọi người chỗ cũ đứng vững đừng động, miễn cho bị ngộ thương!"

Trong sương mù dân gian người tiến hóa tìm không cho phép Lãnh Mặc vị trí, lại không có nghĩa là những người khác cũng tìm không được. Đêm tối cũng tốt, hơi nước cũng thế, chẳng qua là che đậy tầm mắt phương pháp mà thôi. Không cần nói hiện tại người tiến hóa điều tra phương pháp vô cùng kỳ quái, chính là tận thế trước khoa học kỹ thuật, đối với loại tình huống này cũng sớm có biện pháp giải quyết.

Hai khung vũ trang trên phi cơ trực thăng, liền có hồng ngoại dò xét trang bị, vô luận Lãnh Mặc chạy đến chỗ nào, đều trốn không thoát tầm mắt của bọn hấn. Vấn đề duy nhất, chính là trên phi cơ trực thăng tất cả vũ khí đều đối với hấn thức thủ vô sách. Nếu đặt ở tận thế lúc trước, vũ trang phi cơ trực thăng đánh một người bình thường, quả thật không biết trọng nhân tài. Đầu tiên, phi cơ trực thăng đứng ở hơn một ngàn thước trên cao, trên mặt đất người một chút thanh âm đều nghe không được, nếu không phải tận lực ngẩng đầu, căn bản không phát hiện được. Tiếp theo, phi cơ trực thăng cơ pháo bắn ra viên đạn tốc độ vượt qua vận tốc âm thanh, có thể tại đích nhân nghe được tiếng pháo trước đem bọn họ xé rách. Cuối cùng, phi cơ trực thăng dò xét hệ thống để cho trên mặt đất hết thấy địch nhân không chỗ nào che giấu, dù cho trốn ở công sự che chắn đằng sau cũng không có chút ý nghĩa nào. Mà Lãnh Mặc vượt qua xa cảm giác cự ly, để cho hấn chẳng những có thể đủ sớm phát hiện phi cơ trực thăng, còn có thể biết phi cơ trực thăng bên trong từng binh sĩ động tác, do đó làm ra dự phán. Còn có bên người kia bán kính hơn 10m lũ lút bóng vòng bảo hộ, cường độ đại cơ động năng lực, để cho phi cơ trực thăng tất cả công kích tổn công vô ích.

Bất quá Lãnh Mặc tuy lông tóc ít bị tổn thương, cũng không dám dừng bước lại, càng không dám bay lên không trung cùng phi cơ trực thăng solo. Hai bên một cái đánh một cái chạy, tiến nhập giằng co giai đoạn.

Cùng lúc đó, Từ Vi Tinh đứng ở phòng chỉ huy phía trước cửa sổ, nhìn ngoài cửa sổ sương mù dày đặc, sắc mặt âm trầm, khóe miệng căng thẳng, nghe phía ngoài báo cáo.

"Tiếp tục như vậy không phải là biện pháp. Hai khung phi cơ trực thăng mới ít nhiều viên đạn? Vài phút liền đánh xong. Đến lúc sau Lãnh Mặc muốn tiến quân thần tốc!" Từ Vi Tinh nói: "Truyền lệnh! Sở chỉ huy có binh sĩ, hướng chỉ định khu vực bắn phá!"

"Thế nhưng là, Lãnh Mặc thủy cầu quá lớn, lại nói đại bộ phận binh sĩ cũng không có phân phối hồng ngoại nhìn ban đêm dụng cụ, bắn phá hoàn toàn là vô dụng công lao a!" Tham mưu gấp đưa ra dị nghị.

"Kiểm chế! Là vì kiểm chế hiểu hay không?" Từ Vi Tinh trừng mắt liếc hấn một cái, nói tiếp: "Đem mấy cái người tiến hóa cũng rải ra, xen lẫn trong binh sĩ bên trong, một khi Lãnh Mặc tới gần, lập tức động thủ!" Nghĩ nghĩ, nói: "Còn có, lại điều hai khung phi cơ trực thăng. "

"Sur trưởng! Như vậy e rằng được không bù mất a!" Tham mưu ắt khuyên nhủ: "Chúng ta phi cơ trực thăng vốn không nhiều lắm, người điều khiển lại càng ít. Có thể tại nhiều sương mù thiên lý phi chuyển bay đêm, cũng ngay tại lúc này thiên thượng mấy cái người tiến hóa. Nếu để cho còn lại vài khung qua, e rằng không có trợ lực, ngược lại thêm phiền. "

Từ Vi Tinh thở dài, nói: "Được rồi, vậy lại điều mấy cửa pháo qua. Không cần quan mục tiêu tại nơi nào, đem khu biệt thự cày một lần. "

Vừa dứt lời, cảnh vệ thành viên báo cáo: "Báo cáo! Ong vàng cùng Dạ Kiều viên đạn đều đánh hết!"

"Để cho bọn họ ở phía trên chờ, chăm chăm khấn Lãnh Mạc!" Từ Vĩ Tinh hạ lệnh.

"Sư trưởng, phi cơ trực thăng đã không có tác dụng gì. Để cho người tiến hóa động thủ đi!" Tham mưu gấp đề nghị.

"Ừ. " Từ Vĩ Tinh hung hăng gật đầu một cái, liền dưới mấy đạo mệnh lệnh.

Không bao lâu, cảnh vệ thành viên báo cáo: "Báo cáo! Sương mù dày đặc đã thổi tan!"

"Báo cáo! Phía Tây binh sĩ toàn bộ hi sinh!"

"Báo cáo! Phía Tây người tiến hóa hi sinh mười tám người!"

"Báo cáo! Ba liên chuyển dời đến số một khu tiến hành hỏa lực áp chế!"

"Báo cáo! Ba liên toàn quân bị diệt!"

"Báo cáo! Lãnh Mạc lũ lụt bóng bị đông lại! Pháo binh liền tại bao trùm xạ kích!"

"Báo cáo! Lãnh Mạc chui xuống dưới đất, đang hướng chúng ta bên này di động!"

"Ba!" Từ Vĩ Tinh tức giận đến ngã chén, "Nhiều người như vậy! Máy bay đại pháo đều đem ra hết! Đánh không chết một mình hán! Truyền lệnh pháo binh liền, không muốn tiếc rẻ đạn dược, tất cả đều nện vào bộ chỉ huy bên này, nhất định không thể để cho Lãnh Mạc tiến nhập ta xung quanh trong vòng trăm mét!"

Tham mưu gấp vội vàng khuyên nhủ: "Sư trưởng! Xông bên này nã pháo, dễ dàng ngộ thương a!"

Từ Vĩ Tinh quát: "Ngộ thương cái rắm! Để cho hán nhích tới gần, chúng ta đều chết không có chỗ chôn!" Rống qua, hán ngược lại tỉnh táo lại, nói: "Mau mau nhanh! Các người đều đi, đều đi! Hán muốn giết chính là ta, các người đi hán sẽ không truy đuổi. "

Tham mưu gấp nói: "Sư trưởng, người chết, chúng ta lại có thể chạy trốn đi đến nơi nào? Chúng ta còn không có bại. Biệt thự này khu phía dưới nền tảng cứng rắn, hán Lãnh Mạc bắt quả là cái không nước dị năng, làm sao có thể từ dưới đất tiềm qua? Qua không được bao lâu, nhất định sẽ chui đi ra. Chúng ta còn có đánh cược một lần chi lực. "

Từ Vĩ Tinh hít sâu một hơi, nói: "Người nói không sai. Chúng ta còn có đánh cược một lần chi lực, cũng chỉ còn lại đánh cược một lần lực..."

Tham mưu ắt cũng đi lên trước an ủi: "Sư trưởng, không tới cuối cùng bước ngoặt, có thể không nên nản chí a. Người tiến hóa 'Hỏa Nhân' cùng 'Dài ca' cũng đã tị nạn, 'Ong vàng' cùng 'Dạ Kiêu' trên đạn đạo cũng chuẩn bị xong, chỉ chờ hán vừa lộ đầu, sát chiêu đều xuất hiện, liệu cái người chết ta sống!"

Từ Vĩ Tinh gật gù đầu, không không tiếc nuối nói: "Đáng tiếc vì ta một người, đã chết nhiều như vậy chiến sĩ. "

Tham mưu gấp nói: "Sư trưởng, người so với chúng ta đều trọng yếu, mọi người chết có ý nghĩa. "

Từ Vĩ Tinh nói: "Chúng ta nhiều như vậy người tiến hóa, chỉ có 'Hỏa Nhân', 'Dài ca' cùng 'Cuồng phong' có thể đang công kích cự ly trên cùng Lãnh Mạc phân cao thấp, những người khác chỉ có thể dùng tánh mạng đổi một cái cơ hội ra tay. Ta không nên bỏ mặc Nghĩa Khí Đường đi báo thù, sớm chọc giận hán. "

Tham mưu ắt thấy Từ Vĩ Tinh ngữ khí mùi phần thất lạc, nói sang chuyện khác: "Lãnh Mạc đã trên mặt đất dưới núp kỹ mấy phút, vì cái gì một điểm động tĩnh cũng không có? Còn có, hán làm thế nào tiềm xuống dưới đất ?"

Vừa dứt lời, trên đỉnh đầu ánh đèn chớp động, hai khung phi cơ trực thăng đồng thời dừng đưa.

"'Ong vàng' cùng 'Dạ Kiêu' làm sao vậy?" Tham mưu gấp hỏi.

"Thông tin viên, để cho phi cơ trực thăng lui lại, nhanh!" Từ Vĩ Tinh trong lòng rung mình, cuống quýt hạ lệnh, nhưng mà đã đã chậm. Hai khung phi cơ trực thăng giống như uống rượu say tẩu, trên trời cong vẹo địa lay động vài cái, một đầu trồng đèn trên mặt đất, bộc phát ra hai luồng hỏa cầu, đem phụ cận binh sĩ chấn động ngã trái ngã phải.

Từ Vĩ Tinh sợ tới mức tay chân lạnh buốt, bờ môi run lấy bầy, thấp giọng nói: "Hán... Hán có thể tại 1000m ngoại phát động công kích. "

"Cái gì?" Hai cái tham mưu đồng thời kinh hô.

"Hán có thể tại 1000m ngoại giết chết chúng ta. " Từ Vĩ Tinh giống như cái bất lực lão nhân, run rẩy địa ngã ngồi tại trên mặt ghế, "Vừa rồi kia một trận chiến, đối với tại chúng ta là sinh tử solo, đối với hán chỉ là một hồi biểu diễn. "

Theo Từ Vĩ Tinh ngã ngồi, mặt đất một hồi lay động, một cái cự đại thủy tinh mũi khoan từ dưới đất toàn (chui vào) đi lên.

Tham mưu ắt trong mắt tinh quang lóe lên, thầm nghĩ: "Nguyên lai hán là dùng này cái cự đại băng toàn, trên mặt đất dưới đánh ra thông đạo. Người này đối với dị năng vận dụng thật sự là không thể tưởng tượng. "

Tham mưu giáp thì một phát bắt được Từ Vĩ Tinh, nói: "Sư trưởng, chú ý, cuối cùng đánh cược một lần!"

Nhưng mà ba người đội nửa ngày, kia cái băng toàn vẫn lẻ loi lơ lửng mà té trên mặt đất, không có ai từ dưới đất bò lên.

Từ Vĩ Tinh cười khò một tiếng, nói: "Thông tin viên, báo cho mọi người, toàn thể lui lại a. " đón lấy phòng đối diện bên trong những người khác nói: "Các người cũng đi thôi. Các vị đều là nhân loại tinh anh, lưu ở chỗ này tăng thêm thương vong, hay là lưu lại có ích chi thân, vì nhân loại sau này làm chút cống hiến a. Hi vọng mọi người không muốn bởi vì ta chết, mà đối với thế lực khác trong lòng còn có khúc mắc. "

Tham mưu giáp đang lời muốn nói, bị tham mưu ắt kéo lấy, mọi người được rồi chào theo nghi thức quân đội, theo thứ tự rời khỏi phòng chỉ huy.

Đội trong chốc lát, binh sĩ toàn bộ sau khi rút lui, Từ Vĩ Tinh nhìn qua ngoài cửa sổ, nói: "Bọn họ đều đi. Người nên ra. "

Lãnh Mặc từ ngoài cửa sổ bay vào, nói: "Nếu như người trước kia có thể như vậy tâm bình khí hòa địa cùng ta nói chuyện, có lẽ chúng ta sẽ là bằng hữu. "

Từ Vĩ Tinh cười lạnh nói: "Người ta có đoạt vợ mỗi hận, còn hy vọng xa vời ta sẽ đối với người tâm bình khí hòa?"

Lãnh Mặc nói: "Người lại không thương nàng. Tính là gì đoạt vợ mỗi hận?"

Từ Vĩ Tinh thở dài nói: "Đúng vậy a. Nếu như sớm biết người năng lực, ta liền sớm đem nàng tặng cho người, đã có thể giúp người hoàn thành ước vọng, lại có thể đạt được trợ giúp của người. "

Lãnh Mặc Diêu lắc đầu, nói: "Người thủy chung không có đem nàng trở thành chân chính người. Bằng không nàng như thế nào lại trăm phương ngàn kế địa cùng người đối nghịch?"

Từ Vĩ Tinh lại là một tiếng cười lạnh, lại không có tiếp tục thảo luận Mạnh Lam, mà là nói: "Người đã sớm có thể giết chết ta, lại muốn làm ra một trận đại tình cảnh, là vì báo cho những cái kia người tiền hóa, Thời Đại Mới phủ xuống sao?"

Lãnh Mặc nói: "Kỳ thật ta tại một ngoài ngàn mét là rất khó giết chết người. Trên phi cơ trực thăng bốn người kia, ta từ vừa mới khai chiến liền hạ thủ, thăng đến vừa rồi mới giết chết. Làm một cái đại tình cảnh cũng không phải là vì tuyên cáo Thời Đại Mới hàng lâm, mà là Thích Dĩ Phương giao cho ta tuyên truyền nhiệm vụ. Đúng rồi, có một tin tức người biết có thể sẽ thật cao hứng. Thích Dĩ Phương ý định bồi dưỡng Từ Hạo Dương làm người nối nghiệp. Cũng chính là, tương lai Tuyền Thành, hay là người Từ gia. "

Từ Vĩ Tinh buông tay nói: "Không có gì có thể cao hứng. Ta làm hết thấy, cũng không phải là vì Từ gia, mà là vì nhân loại. Khách quan, Từ gia lấy được chỗ tốt, nhưng kia chỉ là bởi vì ta sử dụng Từ gia tài nguyên mà thôi. "

Lãnh Mặc nhìn chằm chằm Từ Vĩ Tinh nhìn trong chốc lát, nói: "Như người như vậy vô tư người, xem ra chỉ có thể giết người, vô pháp tru tâm a. Mạnh Lam nhất định kết thúc không thành giấc mộng của mình. Người hay là làm đơn thuần nơi trú ẩn, thành toàn ta đi. " nói qua đưa tay, hướng Từ Vĩ Tinh nhẹ nhàng vung lên.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94: lên đường Bắc thượng

Tuyền Thành cứ địa bên ngoài Bắc môn, Lãnh Mặc mang theo Khương Bạch Lộ, Ngô Tuyết Nhạn cùng Vương Mạn Nhu, toàn thân cao thấp đều là công nghiệp quân sự tinh phẩm, bên cạnh là đến đây tổng biệt Thích Dĩ Phương đám người.

Phương Triết đội một đám lão huynh đệ gom góp qua làm thành một vòng.

Phương Triết cảm khái nói: "Lãnh ca, hiện tại các người này một thân trang bị đều súng bắn chìm đối pháo, chúng ta lại không thể đi theo các người Bắc thượng. "

Lãnh Mặc biết lòng hân hoan áy náy, an ủi: "Chúng ta sở dĩ Bắc thượng, cũng chỉ là cho cuộc sống của mình tìm một chút ý nghĩa mà thôi. Cho dù thực đến nhà trong, e rằng lấy được cũng chỉ có tiếc nuôi. Ngược lại là các người, đã có tâm sự nghiệp cùng bằng hữu, cũng không nên phụ lựa chọn của mình, hảo hảo sinh sống a. "

Phương Triết nói: "Lãnh ca yên tâm, chúng ta ở chỗ này đánh hảo cơ sở, tương lai các người tìm đến người nhà, trở về đến Tuyên Thành. Đừng quên, hội giúp nhau cơ nghiệp, đều là người đánh xuống."

Lãnh Mặc cười nói: "Ta chỉ là xuất điểm cây mạnh mà thôi, bốn phía làm phá hư, sau đó đập phui mông đi. Ngược lại là các người, còn phải xử lý ta lưu lại cục diện rồi rắm."

Tần Ngọc Tuyên đứng tới đây nói: "Lão đại, như vậy cục diện rồi rắm, không biết bao nhiêu người ngóng trông có cái thu thập cơ hội nha. Hơn nữa người lần này đại triển thần uy, mọi người đối với chúng ta cũng cao liếc mắt nhìn. Hiện tại này Tuyên Thành trong căn cứ, ai dám đối với chúng ta động thủ?"

Lãnh Mặc vỗ vỗ bờ vai của hắn, nói: "Tiểu Tần a, người thông minh nhạy bén, am hiểu nhìn mặt mà nói chuyện, là một người tinh. Bất quá đâu, tương lai không thể giao trái tim tư đều dùng để phỏng đoán người khác, cũng phải dùng điểm tâm tư, cường hóa chính mình sống yên phận căn bản. Tận thể trong không thể so với trước kia, người cái tuổi này, chính là dám xông dám liều thời điểm, để ở nơi đâu đều là trung kiên lực lượng, nên nắm chắc cơ hội a."

Tần Ngọc Tuyên nghiêm mặt, nói: "Lão đại người yên tâm, ta sẽ nắm chặt cơ hội."

Lãnh Mặc rồi hướng Hàn Học Lâm nói: "Người khôn khéo cẩn thận, suy nghĩ chu toàn, đây đều là ưu điểm. Bất quá có đôi khi quá cẩn thận, dễ dàng bỏ lỡ cơ hội tốt. Tương lai đi theo Thích Dĩ Phương, người là gan có thể lớn một chút. Hắn bốn sự lớn rất, chọc ra thiên cái sọt lớn, hắn cũng có thể bỏ sung."

Hàn Học Lâm gãi gãi đầu, cười nói: "Này cũng khó mà nói, thiên tính như thế, e rằng không đổi được."

Lãnh Mặc cũng không bắt buộc, đối với không hề có tồn tại cảm giác Tề Thanh Lôi nói: "Tiểu Tề người bình thường không nói một lời, thế nhưng chịu một nhọc chấp hành lực mạnh mẽ, năng lực học tập cũng không tệ, chính là nhất gan điểm. Về sau cần phải ở phương diện này cường hóa một chút, bằng không về sau làm sao tìm được đối tượng a?"

Tề Thanh Lôi đỏ mặt gật gật đầu. Khương Bạch Lộ vỗ vỗ đầu của nàng, nói: "Đừng nghe hắn. Ngại ngùng nữ hài tối hận người đau."

Lãnh Mặc thấy Tề Thanh Lôi bị hai loại quan điểm nói lắc lư bất định, hết sức khó xử, cũng không tranh luận, cười một cái đi ra.

Thích Dĩ Phương chào đón, nói: "Ta còn tưởng rằng người hội đợi vài ngày lại đi."

Lãnh Mặc nói: "Thừa dịp các người đều bận rộn, nhanh lên một chút đi, tránh khỏi nói nhảm."

Thích Dĩ Phương lấy ra một thanh đoản đao, nói: "Cái này là người lúc ấy giao cho ta, đã cho người bảo vệ được rồi vốn muốn cho người chuẩn bị một chiếc xe, thế nhưng cân nhắc đến ngoài thành đã không có đường, lái xe chưa hẳn có thể so sánh người sống nhanh hơn, cũng chỉ cho các người chuẩn bị mấy cái ba lô, được phẩm trang phục vũ khí công cụ đều chuẩn bị đủ."

Lãnh Mặc tiếp nhận đoản đao, đây chính là Khương Bạch Lộ vì hắn chọn lựa vũ khí, còn chuyên môn vì hắn thiết kế hai thức đao pháp. Tuy hiện tại Lãnh Mặc đã rất ít sử dụng vũ khí, thế nhưng cây đao này ý nghĩa khác người, lần nữa cầm ở trong tay, để cho hắn sinh ra một loại huyết mạch tương liên ảo giác.

"Người kia mấy cán trường thương, sẽ để lại cho ta đi. Lấy các người thực lực bây giờ, đoán chừng cũng không cần dùng." Thích Dĩ Phương bỏ sung.

Lãnh Mặc gật gật đầu, nói: "Làm khó người một mực mang theo chúng. Thực lực đề thăng, trước kia vô cùng nhiều vũ khí cũng không dùng chung."

Thích Dĩ Phương nhăn cau mày, nói: "Người lần này mặc dù là đánh ra sĩ khí, thế nhưng cũng bại lộ chính mình thực lực chân thật. Ví dụ như người có thể trực diện cơ pháo, thế nhưng đối mặt đạn pháo cùng hỏa tiễn lại muốn tránh né. Lại ví dụ như phản ứng của người tốc độ so với người bình thường không mạnh hơn bao nhiêu, khó có thể phòng bị đột nhiên tập kích. Lại ví dụ như công kích của người phạm vi cùng điều tra phạm vi, nhất định cũng bị người ghi chép lại." Hắn vừa nói, một bên nhìn nhìn Lãnh Mặc sắc mặt, nói: "Xem ra người cũng đã nghĩ đến, ta đây cũng không muốn nói nhiều, chính người cẩn thận a."

Đổi lại chủ đề nói tiếp: "Kinh Thành hoàn cảnh e rằng so với Tuyên Thành càng thêm ác liệt. Quân đội cùng Kinh Thành vốn là có liên hệ, thế nhưng về sau mất liên. Chúng ta căn cứ lúc trước thông tin kỷ lục phân tích, hẳn là tình huống bên kia càng thêm nguy hiểm, vô luận là tự nhiên hoàn cảnh hay là xã hội hoàn cảnh, đều so với chúng ta nơi này càng thêm phức tạp. Đương nhiên, tình thế càng phức tạp, đối với người người như vậy liên càng có lợi. Nếu như bọn họ đã hình thành siêu cấp thế lực, người đi ngược lại muốn cụp đuôi làm người."

Lãnh Mặc nói: "Yên tâm, ta đi kinh đô cho người đi tiền trạm, không chuẩn đến lúc sau chuẩn bị cho người xuất cái hội giúp nhau Kinh Thành phân hội."

"Người hay là nghỉ ngơi một chút a, đừng cho ta thêm phiền." Thích Dĩ Phương cười nói: "Này công nghiệp hệ thống cũng không còn, tất cả mọi người muốn nam đòi, Giang Chiết khu vực mới là thích hợp nhất nhân loại chỗ ở. Bên kia hiện tại một chút tin tức cũng không có, ta còn ý định phái người qua đi thăm dò đường nha. Chúng ta Tuyên Thành bên này, e rằng sau này sẽ là tối đầu phía bắc nhân loại thành phố lớn. Người đến Kinh Thành, vô luận có tìm được hay không người nhà, đều muốn nhớ rõ tại trước cuối năm trở về, đã chậm chỉ sợ cũng muốn ăn đối mặc rách."

Lãnh Mặc nói: "Cuối năm? Hiện tại mùa xuân còn không có đi qua đâu, người liền bắt đầu cân nhắc cuối năm chuyện."

"Mọi thứ dự thì lập, không dự thì phế nha." Thích Dĩ Phương phát phát tay, nói: "Đi tìm người muốn nhất thấy người a, lời của ta đã rất nhiều."

Thạch bày, Hà Ứng Chân cùng Chu Thu Dịch đã sớm trốn qua một bên, cho Mạnh Lam chảy ra không gian của mình.

"Người hay là tìm điểm chuyện khác làm a, đừng muốn lấy tại người trước mặt phụ thân chứng minh chính mình. " Lãnh Mặc nói: "Tiểu Uyên linh thật đáng thương, cần mẫu thân bồi bạn. "

"Như thế nào? Giết đi bạn tốt của nàng, đối với trong nội tâm nàng có xấu hổ a?" Mạnh Lam một bên vì Lãnh Mặc chính lý toàn thân trang bị, vừa nói: "Vây người còn giết đi hạo mặt trời phụ thân, trượng phu của ta, thấy thế nào lấy mặt không đối sắc tim không nhảy đầu này?"

"Không đồng nhất a. Từ Vĩ Tinh đối với các người không có đầu nhập cảm tình, các người cùng hấn lại không thân. " Lãnh Mặc nói: "Gi biết ta thật sự là Tiểu Uyên linh bạn tốt. "

"Được rồi, biết. Ta thế nhưng là mẹ ruột nàng, không cần người quan tâm. " Mạnh Lam không kiên nhẫn địa nói một câu, nhưng thấy được Lãnh Mặc vẻ mặt nghiêm túc, chỉ phải còn nói thêm: "Đáp ứng người rồi. Vô luận công tác nhiều bận rộn, ta đều rút ra thời gian đến bồi tiếp nàng. Người đều muốn đi, không thể nói một chút cùng ta có quan hệ ?"

Lãnh Mặc Tiểu Tiểu, nhìn chằm chằm Mạnh Lam con mắt nhìn trong chớp lát, suy nghĩ rất nhiều, lại không có nói ra, cuối cùng chỉ là nói: "Ta sẽ nhớ rõ người. "

Mạnh Lam níu lấy vạt áo của hấn, thờ dài, có chút thất lạc, lại có chút thoải mái, cười nói: "Có thể nhớ rõ là tốt rồi. "

Lãnh Mặc nhìn nhìn Mạnh Lam biểu tình, hít sâu một hơi, duỗi ra hai tay mang nàng ôm vào trong ngực, tại bên tai nàng nói: "Ta sẽ trở về, người chờ ta. " làm ra hành động này, hấn đã cảm giác đến Khương Bạch Lộ nổi giận đùng đùng bộ dáng, trong lỗ tai thấp thoáng nghe được Phương Triết khuyên nhủ: "Bạch Lộ tỷ, thông cảm thông cảm, nhìn một chút đã trôi qua. Bọn họ cũng liền lại nói mấy câu nói đó, về sau rồi đi Tuyên Thành, còn không phải là người sân nhà?"

Mạnh Lam lại bị hấn này một ôm khiến cho mở cò trong bụng, nhãn tình sáng lên, chu miệng, ngao kiều nói: "Bảo cho người, ngày hôm qua cùng các người một chỗ phá giải gì biết ta kia cái tâm lý ám chỉ thời điểm, ta nghĩ tới một cái phương pháp, có lẽ có thể giải trừ chúng ta ở giữa Mị Hoặc Thuật ah. Để cho đợi chút nữa lần người lại lúc trở lại, nhìn thấy ta đây liền chưa chắc là với ta bây giờ. Khi đó ta khả năng đã có năng lực tổn thương người rồi a, hơn nữa giải trừ Mị Hoặc Thuật, ta còn có thích hay không người cũng không nên nói ah. "

Lãnh Mặc mỉm cười nói: "Đáng sợ như vậy a? Ta đây cũng phải nỗ lực, tranh thủ tại lần sau gặp đến người lúc trước, luyện được đao thương bất nhập. Tránh thương thể của người ta về sau, trong lòng mình khó chịu. "

"Khục khục..." Bên cạnh truyền đến khô khốc một hồi khục, là Khương Bạch Lộ rốt cục nhịn không được, "Để cho các người cáo biệt là được rồi. Nói qua nói xong ôm vào! Trước công chúng, ban ngày ban mặt, các người cũng không kín a!"

Lãnh Mặc lưu luyến không rời địa buông ra Mạnh Lam, hướng vẫy tới các bằng hữu xấu hổ cười cười, nói: "Đều cố gắng lên, chờ ta trở lại, còn muốn cho các người tráo ta nha. "

Mạnh Lam có thâm ý khác nhìn Khương Bạch Lộ liếc một cái, sau đó như một đũa trượng phu đi làm hiền nội trợ cũng như, đối với Lãnh Mặc nói: "Đi sớm về sớm a. " Khương Bạch Lộ trầm mặt, nghiêng đầu sang chỗ khác không nhìn tới nàng.

Lãnh Mặc vung tay lên, dưới chân dâng lên một đoàn mây mù, nâng lên mình và Khương Bạch Lộ và ba người, hướng mọi người nói: "Ta ngày hôm qua suy nghĩ một cái trâu bò phương pháp tốt, các người nhìn giống như vậy không giống đáng vân giá vũ?"

Thích Dĩ Phương nói: "Xác thực rất thích hợp sấm vai thần côn. Bất quá người này một thân quân trang nhìn nhìn quá không được tự nhiên. "

Lãnh Mặc ha ha cười cười, tay kết kiếm quyết, nói: "Bọn người tự giải quyết cho tốt, bọn tọa đi đây!" Dứt lời dưới chân mây mù bốc lên, sóng nước dâng lên, đem bốn người nắm trên nửa không, quay người bỗng bành mà đi.

Sau lưng Thích Dĩ Phương lắc đầu, tiếc hận nói: "Tốt như vậy phương pháp, như thế nào sớm không nghĩ tới? Quay về đi xem một chút chúng ta thủ hạ có người hay không có thể đáng vân giá vũ, cũng cấp bao giả bộ một chút. Được rồi, thời gian không còn sớm, đều trở về a, còn có một đồng lớn sự tình muốn làm nha. "

Lãnh Mặc này "Đàng vân giá vũ" bốn sự tuy bề ngoài không sai, thế nhưng so với "Bình địa sinh sóng" chạy đi phương thức, hay là quá hao tổn tinh lực. Cho nên đã bay mấy cây số, liền hàng xuống đụn mây, cải thành dùng nước sóng phụ giúp tiến lên. Bởi vì tối hôm qua tất cả mọi người ngủ không được ngon giấc, Khương Bạch Lộ rất nhanh liền hiện ra vẻ mệt mỏi. Lúc này ngoài thành quốc lộ đại bộ phận cũng bị thực bị bao phủ, thế nhưng lò mờ còn có thể nhìn ra chút hình dáng, Lãnh Mặc trên không trung quan sát một phen, theo con đường tìm đến một mảnh vút đi kiến trúc, dừng lại cắm trại nghỉ ngơi.

Lúc này bốn người đều là thân có dị năng người tiến hóa, thích ứng năng lực rất mạnh, đối với cắm trại điều kiện yêu cầu không cao, có cái che gió che mưa địa phương là được. Lãnh Mặc trước trình sát một phen, lại để cho Ngô Tuyệt Nhạn đốt rụi bao trùm tại kiến trúc trên thảm thực vật, cuối cùng sóng nước xông lên, đem phòng ốc thanh lý sạch sẽ, mấy người liền an tâm đóng trại.

Lãnh Mặc cười nói: "Tại Tuyên Thành làm trễ nãi nhiều ngày như vậy, rốt cục ra. Lại nhớ tới cuộc sống trước kia, so với ở trong thành lục đục với nhau thoải mái hơn. "

Khương Bạch Lộ giễu cợt nói: "Nội thành e rằng không chỉ có lục đục với nhau, còn hấn có chút Phong Hoa Tuyết Nguyệt a?"

Ngô Tuyệt Nhạn vội vàng xen vào nói: "Đáng tiếc Phương Triết bọn họ đều rời khỏi đội ngũ. Bất quá hấn có thể tìm tới chính mình cội đi về cũng tốt, so

với ba người chúng ta màn trời chiếu đất phải mạnh hơn. "

Lãnh Mặc nói: "Đúng vậy a đúng vậy a, mỗi người đều có con đường của mình. Hiện tại tuy chỉ còn lại ba người chúng ta, thế nhưng Bắc thượng là chúng ta tuyến đường, chúng ta cùng đi hết nó. " hần cầm chặt Khương Bạch Lộ tay, nói: "Lần này ta cam đoan không xa rời nhau. "

Khương Bạch Lộ bĩu môi, không biết suy nghĩ cái gì, lại không có rút tay ra.

Vương Mạn Nhu ở một bên quyết lấy miệng thầm nói: "Các người dường như quên ta cũng là người a..."

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 95: mùi thơm tập kích người

Khương Bạch Lộ thật sự là rất thích ngủ, một mực ngủ đến hai giờ chiều mới mơ mơ màng màng địa mở mắt, ngồi dậy, phát hiện Ngô Tuyết Nhạn đang hằm hừ địa nhìn chằm chằm nàng.

"Không phải là người một nhà, không tiến một nhà cửa! Hai người các người thật là xứng a! Biết hiện tại mấy giờ rồi sao?" Ngô Tuyết Nhạn tại Khương Bạch Lộ trước mặt vẩy tay bề ngoài chất vấn: "Theo các người như vậy ngủ, xuất ra một ngày chỉ có thể đi hai giờ, chỗ nào cũng đừng nghĩ đi rồi!"

Khương Bạch Lộ vụng trộm nhìn xem Lãnh Mặc, thấy hần nhún nhún vai, nói nhỏ: "Ta cũng vừa tỉnh. "

"Còn nói lạng lẽ lời!" Ngô Tuyết Nhạn dùng vô đao gõ gõ mặt đất, giáo huấn: "Ngủ được như lợn chết tiết cũng như, một chút tính cảnh giác cũng không có!"

Lãnh Mặc vội vàng cùng cười nói: "Buổi tối quá mệt mỏi, còn có có người trông coi tương đối yên tâm, lúc này mới ngủ được chìm chút. Chúng ta ăn một chút gì nhanh chóng khởi hành a. Buổi tối ta gác đêm, các người nghỉ ngơi thật tốt. "

Khương Bạch Lộ cũng thấp giọng nói: "Đúng vậy a. Tuyết Nhạn không nên gấp gáp, đối với làn da không tốt ah. " nói xong thấy Ngô Tuyết Nhạn vừa muốn trừng mắt, vội vàng trốn đến Lãnh Mặc sau lưng đi.

Tuy ngoài miệng nói nghiêm khắc, thế nhưng Ngô Tuyết Nhạn đã sớm cho hai người chuẩn bị xong cơm trưa. Hai người ăn cơm xong, Lãnh Mặc lập tức triệu hồi ra sông nước, xoáy lên bốn người một đường đi về phía bắc.

Bình địa sinh sống hành quân phương thức xem như tầng trời thấp phi hành, chẳng những tốc độ rất nhanh, còn tránh khỏi không ít trên mặt đất chướng ngại. Chẳng qua hiện nay đã ngoại thám thực vật tươi tốt, đem con đường cùng đánh dấu đều che dấu, bốn người tuy một đường bắc đi, lại chỉ có thể bảo chứng một thứ đại khái phương hướng, về phần chính mình đi tới chỗ nào, lại là một chút khái niệm cũng không có.

Lãnh Mặc bị Ngô Tuyết Nhạn thuyết giáo một phen, mình cũng biết làm trễ nãi không ít thời gian, cho nên buổi chiều chạy đi thời điểm rất dốc sức, tiếp tục hành quân bốn giờ, đến chạng vạng tối, mới tìm một chỗ ở lại. Bọn họ lựa chọn trụ sở là một giá trường học, liền xây dựng tại thôn trấn phụ cận, bốn phía một km bên trong đều là vùng đất bằng phẳng, có tình huống như thế nào cũng có thể sớm báo động trước. Giá trong trường tuy cũng bị thực bị bao phủ, nhưng đều là chút phổ thông hoa cỏ, tại Ngô Tuyết Nhạn cùng Lãnh Mặc dị năng dưới rất nhanh bị thanh lý sạch sẽ.

Bốn người vừa mới nhóm lửa nấu cơm, Lãnh Mặc đứng lên, đi đến cửa sổ nói: "Có nhất hỏa nhân, mười mấy cái, đang tại hướng chúng ta này vừa đi tới. Cách nơi này còn có mấy trăm mét, đoán chừng là thấy được chúng ta ánh lửa. "

Ba nữ nhân đều không nói gì, chờ hần đoạn dưới. Quả nhiên một lát sau, Lãnh Mặc nói tiếp: "Vũ khí không sai, có tam bả thủ thương, bắt quá có rất nhiều người bị thương. Ồ?" Hần tỉ mỉ cảm giác một chút, nói: "Dường như cái đội ngũ này không quá hài hòa a. "

Ngô Tuyết Nhạn hỏi: "Có ý tứ gì? Như Đông Sơn thành phố những người kia cũng như?"

"A?" Lãnh Mặc suy nghĩ một chút, mới kịp phản ứng. Ngô Tuyết Nhạn nói chính là mới vừa gia nhập Đông Sơn thành phố, gặp phải kia cái cảm mạnh mẽ lần yếu, còn ý đồ cướp đoạt vũ khí đoàn đội. Bởi vì kia cái đoàn đội thực lực quá yếu, bị Phưong Triết một trận bắn tia liền giải quyết xong, cho nên Lãnh Mặc không có quá sâu ấn tượng. "Cùng kia cái đội ngũ không đồng nhất. Bất quá các người hay là không cần nói, ta cùng bọn họ thương lượng một chút, không gây chuyện là được rồi. "

Trong khi nói chuyện, những người kia cũng đến phòng ở phía trước, đi một mình xuất ra cao giọng nói: "Trong phòng huynh đệ, chúng ta đều là qua đường, ở chỗ này ở một đêm, đi cái thuận tiện! Chúng ta vào được!" Nói xong hướng công môn đi tới.

Lãnh Mặc cao giọng đáp: "Mấy vị, này trong phòng có người, các người đến bên cạnh gian phòng nghỉ ngơi đi. "

Người kia nghe được Lãnh Mặc lời lại cũng không để ý tới, đi tới cửa nói: "Mọi người đi ra ngoài bên ngoài, lại muốn nhiều người chút, lẫn nhau có thể chiếu ứng lẫn nhau, như vậy mới an toàn. " nói qua đưa tay đẩy cửa, lại phát hiện cửa đã khóa.

Lãnh Mặc nói: "Khẩu súng thả lại đi, đến bên cạnh trong phòng thành thành thật thật ngủ cả đêm. "

Người kia cả kinh, vụng trộm hướng xung quanh quan sát một phen, thầm nghĩ trong lòng: "Hắn làm sao biết ta móc ra thương tới ? Chẳng lẽ này phụ cận còn có mai phục?"

"Người không cần tìm. " Lãnh Mặc trong phòng nói tiếp: "Mang người tới của người bên cạnh trong phòng đi, chớ cho mình gây chuyện. "

Cổng môn người kia còn đang do dự, đằng sau đám người kia bên trong đi ra tới một người, trong miệng hùng hùng hổ hổ, nói: "Giả thần giả quỷ, lão tử oanh mở người cửa, ngược lại muốn nhìn người là cái thứ gì!" Vừa đi đến cửa, bỗng nhiên "A nha" kêu to một tiếng, che liếc trông mắt lui lại hai bước.

Lãnh Mặc trong phòng nói: "Dẫn hắn đi. "

Trong đám người lại đi ra một người, xông cổng môn người kia thấp giọng nói: "Cường ca, người này lợi hại hơn nữa, cũng không thể chu đáo, chúng ta một chỗ tiến vào bắt lấy hắn. "

Cường ca cũng thấp giọng nói: "Lão Tam đừng xúc động. Bên trong có mấy người, chúng ta còn không có hiểu rõ đầu, nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, chúng ta đến bên cạnh trong phòng. " dứt lời cao giọng xông trong phòng nói: "Nếu như huynh đệ người thích thanh tĩnh, chúng ta đến bên cạnh ở một đêm cũng cũng như. " vung tay lên, sau lưng mấy người cầm đao người, áp lấy mấy cái thương binh tiến vào bên cạnh gian phòng. Chỉ chớp lát sau, kia trong phòng cũng sáng lên ánh lửa, một cỗ mùi thơm từ bên trong bay ra.

Lãnh Mặc nghe mùi thơm, nghĩ nghĩ, nói: "Trong những người này, có một cái tiểu cô nương, ta dường như nhận thức. "

Khương Bạch Lộ khí đạo: "Người mấy ngày nay đến cùng nhận thức bao nhiêu nữ nhân?"

"Không phải là như người nghĩ. " Lãnh Mặc nói: "Ta đã từng đến Cật Hóa Liên Minh đi qua mấy lần, dường như gặp qua tiểu cô nương kia. Bất quá khi đó ta dị năng còn không có hiện tại như vậy mạnh mẽ, cũng không có cảm giác qua bộ dáng của nàng, cho nên cũng không thể xác định là không phải là nàng. "

Vương Mạn Nhu nói: "Người đi hỏi hỏi chẳng phải sẽ biết. Muốn thật sự là Cật Hóa Liên Minh người, vừa vặn kêu đến, cho chúng ta làm điểm ăn ngon. Người ta nấu cơm mùi thơm này, nghe liền có muốn ăn. "

Lãnh Mặc đánh cho ngáp, nói: "Nào có đơn giản như vậy. Vạn nhất không phải là đầu, vạn nhất là địch nhân đầu, đi ra ngoài bên ngoài, nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện. Các người cơm nước xong xuôi ngủ sớm một chút a, ta cho các người gác đêm. "

Khương Bạch Lộ cười nói: "Người cũng đừng cứng rắn chống, ta xem người mới là tối vậy khôn. Tuyệt Nhận, cái này ta không phải là tội lỗi người a. " nàng nói qua nhìn lại, phát hiện Ngô Tuyệt Nhận cũng ánh mắt mê ly, dựa tường nhanh ngủ rồi, lại quay đầu nhìn Vương Mạn Nhu, đã nằm té trên mặt đất.

"Chuyện gì xảy ra?" Khương Bạch Lộ thấy ba người bỗng nhiên biến thành trạng thái, chấn động, thầm nghĩ: "Như thế nào chỉ chuyển mắt đều biến thành như vậy? Chỗ đó có vấn đề?" Bất quá trước mắt không phải là tìm tòi nghiên cứu thời điểm, nàng quay người lại từ trên mặt đất rút ra hai thanh Quân Dao, trốn đến phía sau cửa trong góc.

"Mạnh Lam từng nói qua, ta miễn dịch Mị Hoặc Thuật. Hiện tại xem ra không chỉ như thế, năng lực của ta còn có rất nhiều có thể phát hiện địa phương. " Khương Bạch Lộ hơi hơi đi dạo đầu óc, đã hiểu chính mình vì sao không có trúng chiêu.

"Nếu có một vật, có thể để cho chúng ta đồng thời hôn mê, sẽ là gì chứ? Chẳng lẽ là bên cạnh trong phòng phiêu tới mùi cơm chín vị?" Khương Bạch Lộ đoán được nguyên nhân trong đó, trốn ở phía sau cửa nghiêng tai lắng nghe, bên cạnh trong phòng tựa hồ không có một thanh âm.

Lãnh Mặc mới vừa nói qua, đối phương cũng không có quá tinh xảo vũ khí, chỉ có tam bả thủ thương, cái khác đều là đao bầu búa đội vũ khí lạnh. Khương Bạch Lộ hiện tại võ trang đầy đủ, liền áo chống đạn đều có, cho dù solo đối phương một đám, cũng có thể toàn thân trở ra. Chỉ là nếu như rời phòng, vạn nhất có người thừa cơ đi vào, trong phòng năm ba người chính là dễ đối làm thịt.

Suy đi nghĩ lại, Khương Bạch Lộ hay là quyết định bốc lên một mạo hiểm. Nàng trước đem đồng lửa dập tắt, sẽ đem Lãnh Mặc và ba người kéo dài tới góc tường, dùng mấy bàn lớn ngăn trở, sau đó rón ra rón rén tới tới cửa, nhẹ nhàng mở cửa khóa, nghiêng tai lắng nghe bên ngoài không có động tĩnh, "Hô" địa một tiếng đem cửa kéo ra, đồng thời hướng bên cạnh nhảy dựng.

Ngoài cửa một bóng người cũng không có. Bên cạnh gian phòng cửa sổ lộ ra ánh lửa, bên trong truyền ra củi lửa "Tất tất ba ba" thiếu đốt thanh âm, trong sân bay một cỗ mùi thơm. Khương Bạch Lộ đi đến trong nội viện, thấy kia bức màn trên không có bóng người chớp động, cũng không có một tia tiếng nói chuyện truyền tới.

"Hắn là đều chết mất?" Khương Bạch Lộ lặng lẽ tiến đến kia đang lúc phía ngoài phòng, nghiêng tai nghe ngóng. Nàng tiến hóa, ngũ giác tăng lên không ít, này gian phòng lại phong kín không tốt, thấp thoáng nghe được bên trong có kéo dài tiếng hít thở.

"Chẳng lẽ nói, trong phòng này người, cũng đều trúng chiêu sao? Hai cái trong phòng người đồng thời mê man, kia đến cùng là ai bỏ xuống tay? Chẳng lẽ còn có người núp trong bóng tối?" Khương Bạch Lộ nhẹ khẽ đẩy cửa, phát hiện đã từ bên trong khóa trụ. Nàng không muốn kinh động người ở bên trong, lại chuyển tới cửa sổ, tìm tòi một phen. Những cái này cửa sổ tận thế về sau khuyết thiếu bảo dưỡng, lại bị thực vật phá hư, đại đều có chút tổn hại, người ở bên trong vì chắn gió, dùng bức màn đem cửa sổ che khuất, tại trên bề cửa sổ đè ép cục gạch. Nàng duỗi tay nắm chặt một viên gạch đầu, nhẹ nhàng hướng bên cạnh dịch chuyển khỏi, đang muốn nhấc lên bức màn nhìn xem trong phòng tình huống. Bỗng nhiên một hồi tà gió thổi qua, đem kia bức màn nhấc lên một góc, phía sau rèm toát ra một cái hắc bạch phân minh con mắt lớn, tròn trắng mắt trong tơ máu rậm rạp, đồng tử đen nhánh thâm thúy, gắt gao cùng Khương Bạch Lộ đối mặt.

"Hi!" Khương Bạch Lộ hít một hơi lãnh khí, bản năng hướng về sau nhảy dựng, trong tay đao trước người kéo ra một cái đao hoa. Ở trong viện lui lại mấy bước, mới hồi phục tinh thần lại: "Đây là một người! Không cần sợ!"

Đang tại cho mình động viên, chợt nghe trong phòng truyền đến một tiếng cảnh cáo: "Cẩn thận thương!" Phảng phất cho cái thanh âm này làm ra chú thích đồng dạng, sôi trào bức màn đằng sau lộ ra một cái đen nhánh hòng súng. Khương Bạch Lộ vội vàng hướng bên cạnh lóe lên, trong tai không nghe thấy trong dự liệu tiếng súng, chỉ nghe thấy "Cùm cụp cùm cụp" một hồi nhẹ vang lên.

"Người này không sẽ dùng thương!" Khương Bạch Lộ trong nội tâm đại chấn, cũng không để ý tới nữa cửa sổ tình huống bên kia, ba bước cũng làm hai bước xông tới cửa, một cước đạp khai mở đại môn, thân thể ngừng lại một chút, tháo chạy vào trong cửa.

Trong phòng tình huống ra ngoài ý định, ngoại trừ một nữ nhân cảm thương đứng ở cửa sổ, cái khác tất cả mọi người đều té trên mặt đất, đại bộ phận người đều tiến nhập mộng đẹp, chỉ có một cơ bắp nam nhân là thanh tỉnh.

"Chúc thương của nàng, nhanh!" Kia cơ bắp nam nhân toàn thân là huyết, cơ bắp ngồi dưới đất, liền nhúc nhích cũng khó khăn, nói chuyện tuy dồn dập, lại hữu khí vô lực.

"Đừng tới đây! Đừng tới đây!" Kia thanh âm nữ nhân mềm nhu, trung đẳng cái đầu, đáng người có lỗi có lỗi, chỉ là trên đầu dùng khăn quàng cổ bọc vài vòng, chỉ lộ ra một con mắt.

Khương Bạch Lộ thấy rõ trong phòng tình huống, sớm liền tỉnh táo lại, thấy nữ nhân kia tay chân run rẩy, thanh âm run lên, đi vào bên người nàng, khẽ vươn tay khẩu súng tùm lầy, nói: "Mình tới góc tường ngồi xuống. "

Nữ nhân kia bị chúc thương, vốn tâm như tro tàn, không nghĩ tới đối phương không đánh không mắng, cũng làm cho nàng sững sờ ở chỗ cũ, không biết làm sao.

"Đi mau. " Khương Bạch Lộ lại đẩy nữ nhân kia một bả, người sau mới hồi phục tinh thần lại, ngoan ngoãn co lại đến góc tường.

Khương Bạch Lộ xung nhìn nhìn, gật trên mặt đất nhân số, đem tất cả vũ khí thu được một chỗ, ném tới ngoài phòng, lại đi xem nhìn Lãnh Mặc đám người không có việc gì, lúc này mới lần nữa trở về, đánh giá trong phòng mọi người, hỏi: "Các người đây là có chuyện gì?"

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96: người mới nhập bọn

Kia cơ bắp nam nhân thấy Khương Bạch Lộ đã không chế cục diện, khẩn cầu: "Phiền toái cô nương đem kia trong nồi súp cho ta uống một chút. "

Khương Bạch Lộ nói: "Trước nói rõ, uống nữa súp không muộn. "

"Đã muộn đã muộn. " kia nam nhân nói: "Ăn canh ta mới có thể sống mệnh, không uống súp hẳn phải chết không thể nghi ngờ. "

Khương Bạch Lộ cười nói: "Vậy người càng hẳn là nắm chặt thời gian nói. "

Nam kia người sững sờ một chút, phải nói: "Chúng ta là Tuyền Thành trong căn cứ ra, đều là ý định Bắc thượng người. Hôm nay trên đường gặp được những người xấu này, mọi người liều mạng cũng đâu không lại người ta, đã chết mấy cái đồng đội, chúng ta những cái này còn dư lại, chỉ có thể làm tù binh. "

Hắn nói đến đây dừng lại, thấy Khương Bạch Lộ không để cho hắn ăn canh ý tứ, nói tiếp: "Mới vừa rồi là tiểu cô nương kia, tại trong súp thả an thần hương liệu, mê choáng luôn những người này. Nàng biết ta có thể chống cự hương liệu tác dụng, chỉ có như vậy mới cứu mọi người tánh mạng. "

Hắn nói qua lại dừng lại, thấy Khương Bạch Lộ vẫn một chút biểu thị cũng không có, chỉ có thể còn nói thêm: "Không nghĩ tới ta lúc trước bị thương quá nặng, mặc dù không có ngủ đi qua, lại khó có thể hoạt động. Ngược lại là nữ nhân này, năng cùng những cái kia người xấu là một đám nhĩ, vậy mà cũng không bị hương liệu ảnh hưởng. Ta vốn cho rằng cái này chết chắc rồi, may mắn cô nương người kịp thời đi đến, cứu chúng ta. "

"Ta không có nghĩ giết các người. " ngồi xổm góc tường nữ nhân phản bác một câu.

"Đây chẳng qua là người còn chưa kịp động thủ. " nam nhân nói: "Người mới vừa rồi còn đối với vị cô nương này nỗ sủng, hiện tại có cái gì có thể giáo biện ?"

"Ta, ta đó là sợ hãi, mới..." Nữ nhân càng nói thanh âm càng nhỏ, xem ra chính mình cũng biết có độ tin cậy không cao.

"Cái nào là đồng bạn của người?" Khương Bạch Lộ không để ý đến bọn họ tranh chấp, trực tiếp hỏi người nam nhân kia.

"Cái kia bên cạnh đồng lửa tiểu cô nương, còn có kia hai cái ăn mặc quần áo thể thao tiểu tử, chính là bị thương kia hai cái. " nam tử trước xa xa chỉ ra ba người, lại quay đầu nhìn xem bên người một cái tiểu cô nương, nói: "Đây là ta nữ nhĩ. "

"Còn có kia cái hoàng y trang phục đích nữ nhân, cũng là bọn họ cùng một chỗ. " góc tường nữ nhân lại chen lời.

"Phi! Kia tính là gì chính mình người, đánh nhau thời điểm không giúp đỡ, chúng ta vừa mới thất bại liền đi theo địch. Như vậy đồng đội, chúng ta có thể trèo cao không nổi. " nam kia người xem thường nói. Vừa dứt lời, bỗng nhiên kêu lên: "Người làm gì!"

Chỉ thấy Khương Bạch Lộ nhắc tới đoán đao, vượt qua nam tử kia chỉ ra mấy người, đem mặt khác người toàn bộ cắt yết hầu. Những người kia chỉ là ngủ rồi, cũng không phải là hôn mê, một bị thương tổn, lập tức bùng tỉnh. Có thể là bọn họ tay chân bủn rủn, còn có khí quản mạch máu cũng bị cắt đứt, trong tay vừa không có binh khí, liền năng lực phản kháng cũng không có, tỉnh cũng chỉ là bị chết thống khổ hơn mà thôi.

"Người vì cái gì đem bọn họ tất cả đều giết đi!" Cơ bắp nam tử một bên cao giọng kêu to, vừa ăn lực về phía bên cạnh hoạt động, hy vọng có thể ngăn cản tại nữ nhĩ của mình phía trước.

Khương Bạch Lộ nhìn xem biểu hiện của hắn, lại nhìn xem góc tường nữ nhân, nói: "Coi chừng các người mười mấy người quá phiền toái, hiện tại chỉ còn lại sáu cái, liền bớt việc nhiều. Đem các người dị năng nói cho ta biết. " nàng trong tay trường đao chỉ hướng bên cạnh đồng lửa tiểu cô nương, "Từ nàng khởi đầu. "

Nam tử cơ bắp thấy nàng nhỏ máu mũi đao đều nhanh ngả vào tiểu cô nương kia trên mặt, luôn miệng nói: "Đừng động thủ, đừng động thủ, ta cũng nói, cầu người đừng giết bọn họ. "

Khương Bạch Lộ khoe miệng mỉm cười, đem mũi đao ngả vào tiểu cô nương kia cái cổ bên cạnh, nghiêng đầu nhìn về phía nam tử kia.

"Nàng gọi Hồ Hiểu Diệp!" Nam tử hô lên một câu này, thấy mũi đao thu hồi đi một chút, thoáng thở ra một hơi, nói: "Nàng là Cật Hóa Liên Minh người. Năng lực? Năng lực ta cũng không rõ ràng lắm, nàng ngũ giác đều so với người khác mạnh mẽ, hội một đồng lớn sinh hoạt kỹ năng, nhưng nàng dị năng ta thật không biết. "

Khương Bạch Lộ đối với này đáp án coi như thỏa mãn, lại đi đến một người khác trước mặt. Nam kia người vội vàng báo ra người này tin tức. Hai cái tiểu tử, một cái gọi Chu Toàn Lữ, năng lực là hóa đá làn da; một người khác tên là Vương nguyên nghĩa, năng lực là khôi lỗi thuật. Kia nam tử cơ bắp chính mình gọi Vương Đại Vĩ, có thể cái biến thể chất thích ứng các loại hoàn cảnh. Nữ nhĩ của hắn gọi Vương thơ văn, năng lực là cực nhanh sức chạy.

Hỏi xong mấy người kia, Khương Bạch Lộ lại hỏi hỏi góc tường nữ nhân kia. Nữ nhân này gọi Điền Hiểu Liên, căn bản không biết mình có năng lực gì, chỉ biết chết đi kia nhất hỏa nhân đều là từ trại tạm giam trong chạy đến, một đường chạy trốn khổ sở, giết qua người, đã cứu người, còn bị người giết không ít, đoàn đội nhân số một mực duy trì tại mười mấy cái, không nghĩ tới hôm nay cùng chết tại Khương Bạch Lộ trong tay. Nữ nhân này chính mình không có gì chủ kiến, người khác bảo làm gì thì làm cái đó, tuy không có biểu hiện ra cái gì năng lực, vậy mà cũng bình an địa sống tới ngày nay.

Tại Khương Bạch Lộ dưới sự chỉ huy, điền Hiểu Liên cho Vương Đại Vĩ cho ăn... Mấy ngụm súp. Hai người tận mắt nhìn thấy Vương Đại Vĩ vết thương trên người lấy mất thương có thể thấy tốc độ khép lại, đón lấy hắn lại lấy mất thương có thể thấy tốc độ lên cân chút. Quát hai chén súp, hắn đã có thể lao đao địa đứng lên.

"Này trong phòng mùi máu tươi cùng mùi thơm đều quá nặng đi. Các người đem người đều lưng (vác) đến phòng bọn họ khác trong. Chớ quấy rầy ta. " Khương Bạch Lộ đổ nồi đun nước, tưới tắt đồng lửa, nói rõ một câu, trở lại phòng của mình, đem Lanh Mặc và ba người từ sau cái bàn mặt đây ra ngoài, ôm đoàn đao trông một đêm.

Lanh Mặc ban ngày ngủ thật lâu, tinh thần lực cũng so với những người khác càng mạnh, sau nửa đêm liền tỉnh ngủ. Nghe Khương Bạch Lộ giới thiệu xong tình huống, hắn lại cảm giác một chút mấy người kia trạng thái, nói: "Bọn họ đều ngủ rồi, người cũng mệt mỏi, nghỉ ngơi trước đi. Có chuyện gì trời đã sáng lại nói. "

Tuy đuổi một ngày đường, thế nhưng Lanh Mặc đối với hiện tại ngoài thành tự nhiên hoàn cảnh có một cái nhận thức mới. Lúc trước từ chính mình thuê ở cư xá xuất ra, đi qua Bình Dương, Đồng Sơn, cuối cùng đến Tuyên Thành, dọc theo con đường này chỉ dùng một cái tháng. Đây chẳng qua là tận thế tháng thứ nhất, bởi vì nhiệt độ thấp, thời gian ngắn, rất nhiều động thực vật đều ở vào ngủ đông ở ẩn trạng thái, khắp nơi đều là nhân loại văn minh dấu vết. Thế nhưng tại Tuyên Thành chậm trễ sau một khoảng thời gian, những sinh vật này tiến hóa tốc độ sâu sắc đề thăng, tận tự nhiên hoàn cảnh đã hình thành. Từ nhìn mặt ngoài, chỉ là mặt đường tồn tại, kiến trúc bị thực vật bao trùm, thế nhưng xâm nhập tự nghiệm thấy, liền sẽ phát hiện những thực vật này cùng

tận thể lúc trước bất đồng, có sinh mệnh lực sâu sắc đề thăng, có tiến hóa ra kịch độc, còn có đủ đi săn năng lực. Đồng thời, trong bụi cỏ, trong rừng cây, trong kiến trúc cũng đều tràn ngập Huyết tộc cùng Biến Dịch Sinh Vật thân ảnh.

Quá Quân Lãnh mực đoàn đội có thể xử lý trên đường đi gặp phải tuyệt đại bộ phận vấn đề, hẳn còn là nghĩ nhiều tìm mấy người trợ giúp, để mình có thể nhẹ lòng một ít. Mà Cật Hóa Liên Minh kia cái Hồ Hiểu Điệp, chính là của hắn tốt nhất mục tiêu. Đầu tiên, nàng là "Quen biết cũ", nhân phẩm tin được; tiếp theo, Cật Hóa Liên Minh người tri thức phong phú, nhất là tự ý Trường Dã ngoại sinh tồn; cuối cùng, người này bản thân cũng là người tiến hóa, là cái rất hảo trợ lực.

Sáng sớm ngày hôm sau, hương liệu hiệu quả biến mất, tất cả "Trúng chiêu" người đều cảm thấy sáng khoái tinh thần, ngược lại là mấy cái không có mê mẩn đi qua người tinh thần không tốt lắm. Khương Bạch Lộ ngủ được thời gian tuy ít, thế nhưng tốt xấu còn nghỉ ngơi trong chốc lát. Vương Đại Vĩ cùng Điền Hiểu Liên đều hai mắt đỏ bừng, ngáp mấy ngày liền, nghĩ đến hai người này giúp nhau phòng bị, cả đêm ai cũng không dám ngủ.

Hai đội nhân mã ngồi cùng một chỗ, Lãnh Mặc đi thẳng vào vấn đề nói: "Mấy người chúng ta, đều là ý định đi kinh đô. Mấy vị nếu như tiện đường, chúng ta có thể cùng đi."

Đối diện mấy người đều có chút do dự, nhất là Vương Đại Vĩ cùng Điền Hiểu Liên hai người, nhìn nhìn Khương Bạch Lộ thời điểm mực quang lấp lánh, xem ra đối với nàng tối hôm qua biểu hiện mười phần sợ hãi.

Lãnh Mặc hỏi: "Hồ Hiểu Điệp, ngươi không phải là Cật Hóa Liên Minh người sao? Ta xem Trương minh chủ còn rất coi trọng ngươi. Như thế nào từ trong căn cứ chạy đến sao?"

Hồ Hiểu Điệp nhìn Lãnh Mặc trong chốc lát, bình tĩnh đại ngộ nói: "A! Thì ra là ngươi. Ngươi là hội giúp nhau bảo tiêu a!" Lúc này Lãnh Mặc mặc dù tại Tuyên Thành đã trở thành số một nhân vật, thế nhưng người này âm thanh tại tận thể trong có thể truyền không được nhanh như vậy, nơi này đã cách Tuyên Thành vài chục km, Hồ Hiểu Điệp đám người cũng không biết hắn đoạn này thời gian đã làm cái gì sự tình, còn tưởng rằng hắn chỉ là phổ thông bảo tiêu.

Hồ Hiểu Điệp nhận ra Lãnh Mặc, nhãn châu xoay động, lôi kéo bên cạnh Chu Toàn Lữ nói: "Tàng đá Ca, chúng ta cùng đi a. Người này ta biết, sự phó nói hắn rất lợi hại."

Chu Toàn Lữ không chút nghĩ ngợi, gật đầu nói: "Tốt. Tất cả nghe theo ngươi."

Hồ Hiểu Điệp lại quay đầu hướng Lãnh Mặc nói: "Này vị đại ca, đây là bạn trai ta, gọi Chu Toàn Lữ. Hắn năng lực có thể lợi hại, có thể tại trên thân thể bao trùm một tầng tàng đá hộ giáp, toàn (chui vào) cái thảo bụi rừng cây gì gì đó, một chút cũng sẽ không bị thương ah."

Nàng một mực tự quyết định, đem những người khác đều gạt tại một bên. Vương Đại Vĩ thầm nghĩ: "Chúng ta này đoàn đội đi qua ngày hôm qua đánh một trận, vốn cũng chỉ còn lại có bốn người trưởng thành. Hai người các ngươi đi, còn lại ta cùng Vương nguyên nghĩa, có thể hay không sống sót cũng thành vấn đề, chứ đừng nói chỉ là Bắc thượng." lập tức cũng chỉ đầu có nói: "Chúng ta cũng cùng đi."

Về phần Điền Hiểu Liên, chính nàng không nói gì, người khác cũng không có hỏi nàng.

Hai cái đoàn đội xác nhập, trở thành một cái mười người đoàn, nhân số quá nhiều, Lãnh Mặc cũng liền không hề dùng nước sông phụ trợ hành quân, một đoàn người chỉ có ngoan ngoãn đi đường. Hành quân tuy tốc độ chậm lại, thế nhưng cũng có cái khác thu hoạch. Ví dụ như kia Hồ Hiểu Điệp, cùng nhau đi tới góp nhặt không ít thực vật, vẫn còn ở mọi người dưới sự trợ giúp săn giết mấy cái Biến Dịch Sinh Vật. Một ngày ba bữa tại nàng dưới sự chủ trì, tổng có thể hoa dạng đổi mới, để cho mọi người khen không dứt miệng.

Đi hai ngày, một ngày này buổi chiều mọi người đi đến một cái thị trấn, tìm một tòa kiến trúc ở lại.

Lãnh Mặc nói: "Hai ngày này, ngoài thành một bóng người cũng không có gặp được, cũng chưa từng gặp qua Huyết tộc. Huyện thành này trong cũng đều là phế tích rừng nhiệt đới, chúng ta này xung quanh không ai loại. Tình huống khác thường, tất có nguyên nhân. Buổi tối mọi người tình ngủ điem. Mỗi tổ ba người gác đêm, không muốn một mình hành động. Bạch Lộ, ngươi cùng Chu Toàn Lữ Hồ Hiểu Điệp thủ đầu hôm, ta cùng Vương Đại Vĩ Vương nguyên nghĩa thủ sau nửa đêm."

Mọi người đáp ứng một tiếng, từng người đi làm. Mấy người phối hợp hai ngày này, cũng có ăn ý, Hồ Hiểu Điệp cùng Ngô Tuyết Nhạn nấu cơm, những người khác có quét dọn vệ sinh, có bảo dưỡng vũ khí, có rèn luyện dị năng, ai cũng không có nhàn rỗi.

Lãnh Mặc đến ngoài cửa dạo qua một vòng, Khương Bạch Lộ theo ở phía sau xuất ra, nói: "Buổi tối hôm nay thủ hết đêm, ngươi cùng với tất cả người mới đều cộng sự một lần, hai ngày này có cái gì thu hoạch?"

Lãnh Mặc nói: "Chu Toàn Lữ chất phác, khắp nơi nghe Hồ Hiểu Điệp. Hai người này dị năng cũng không xuất chúng, không có gì đáng sợ. Vương nguyên nghĩa năng lực quá yếu, có thể khống chế một cái động vật, cũng không có uy hiếp. Vương Đại Vĩ năng lực không sai, chỉ cần ăn được quá nhiều, trong cơ thể có đầy đủ năng lượng, có thể thích ứng bất kỳ hoàn cảnh. Bất quá hắn có nữ nhi điểm yếu, nghĩ đến uy hiếp không lớn. Đêm nay ta sẽ cùng hắn tâm sự, thăm dò đầu đuôi một chút manh." "

"Vậy Điền Hiểu Liên đâu này?" Khương Bạch Lộ hỏi: "Nữ nhân kia đáng người tốt như vậy, thanh âm lại ngọt lại chán, toàn thân còn che phủ cực kỳ chặt chẽ, ngươi sẽ không động điểm tâm tư?"

"Đây mới là người chân chính muốn hỏi a?" Lãnh Mặc cười nói, "Nữ nhân kia cách y phục còn có thể nhìn xem, kỳ thật khăn quàng cổ đằng sau gương mặt đó đã phá hủy, mắt phải cũng mù, chỉ có mắt trái kia một khối có thể gặp người. Đoán chừng là cái có chuyện xưa người." "

"A!" Khương Bạch Lộ lấy làm kinh hãi, "Trách không được nằng một mực không chịu cúi bỏ khăn trùm đầu, liền ăn cơm đều muốn lưng mang người. "

Hai người đang nói chuyện, Vương Đại Vĩ đi tới nói: "Phát hiện vết chân. "

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 97: miệng cộp gan thỏ

Lãnh Mặc cùng Khương Bạch Lộ đi theo Vương Đại Vĩ hướng trên lầu bỏ lên mấy tầng, từ một cái cửa sổ hướng trong huyện thành phương hướng nhìn lại, thấy phương xa lốm đốm có vài chỗ ánh lửa.

"Nhìn mật độ, trong huyện thành nhân số không ít. " Lãnh Mặc nói: "Những người này dám ở thời điểm này nhóm lửa, đảm lượng không nhỏ, nghĩ để chiến đấu lực cũng rất mạnh. "

"Chưa hẳn. " Khương Bạch Lộ nói: "Trong chốc lát ăn cơm xong lại nhìn a, có lẽ có địa phương chỉ là nhóm lửa nấu cơm, đã làm xong muốn nhanh chóng chuyển đi. Cũng có thể là không cẩn thận cháy. "

Lãnh Mặc gật gù đầu, nói: "Có đạo lý. Vương Đại Vĩ, người cùng Tiểu Thi vẫn ở chỗ này chờ, nhìn xem tình huống. Có việc để cho thợ vẫn đi gọi chúng ta. Ta cơm nước xong xuôi đi lên thay người. " lại sờ sờ Vương thợ vẫn cái ót dặn dò: "Tiểu Thi vẫn ngoan ngoãn ở chỗ này chờ, nghe người ba ba, có thể không nên chạy loạn ah. "

Vương thợ vẫn dao động cái đầu né tránh Lãnh Mặc tay, không kiên nhẫn mà đáp nói: "Ta biết. Các người không muốn luôn là nói ta. "

Đội Lãnh Mặc cơm nước xong xuôi trở về, quả như Khương Bạch Lộ nói, rất nhiều ánh lửa đã đã diệt. Vương Đại Vĩ trên mặt đất bỏ ra một trương giản đồ, chỉ vào nói: "Đây mấy cái, trước sau dập tắt; đây mấy cái điểm là về sau thấp sáng. Mà điểm..." Hắn cường điệu chỉ vào trong đó một chỗ, nói: "... Một mực không có dập tắt. "

Lãnh Mặc nhìn ngoài cửa sổ kia một chỗ ánh lửa, nói: "Nếu như nội thành có nhiều người như vậy, vậy ngày mai chúng ta mặc thành mà qua thời điểm, tránh không được cùng bọn họ giao tiếp. Mọi người chuẩn bị tâm lý thật tốt a. "

Tận thế, Lãnh Mặc tuy liên tục chiến đấu ở các chiến trường nhiều tòa thành thị, thế nhưng một mực ở xã hội loài người bên trong đảo quanh, đến mức đều có tận thế lúc trước bóng dáng. Mà hiện tại bọn họ chỗ thị trấn, mặt đường cùng kiến trúc bị các loại thực vật bao trùm; tòa nhà building hoặc là biến thành phế tích, hoặc là bên trong không có vật gì; đại bộ phận nhân loại buổi tối liền đồng lửa cũng không dám điểm. Tình cảnh như vậy, Lãnh Mặc lúc trước tuy có nghe thấy, nhưng theo không có tận mắt chứng kiến qua.

"Nếu như một đám người liền hòa đều sinh không được, kia người của bọn hắn tính còn có thể còn lại ít nhiều?" Đây là Lãnh Mặc vấn đề lo lắng nhất.

Một đêm này mười phần bình tĩnh. Sáng ngày thứ hai, mọi người thu thập thỏa đáng, xếp thành hàng hình, dọc theo đại lộ hướng bắc đi, chuẩn bị mặc thành mà qua. Lãnh Mặc đặc biệt mang theo mọi người đường vòng, đến ngày hôm qua mấy chỗ sáng lên ánh lửa vị trí xem xét, phát hiện kia phụ cận tuy có châm lửa dấu vết, thế nhưng không có cắm trại dấu hiệu, nghĩ đến chính như Khương Bạch Lộ phỏng đoán, nhóm lửa nấu cơm về sau liền lập tức rời đi.

Đi vài dặm đấy, Hồ Hiểu Diệp nói nhỏ: "Lãnh Đại Ca, ta cảm giác, cảm thấy có người ở âm thầm nhìn nhìn chúng ta. "

Lãnh Mặc nói: "Cảm giác của người không sai. Bất quá bọn họ cũng không muốn cùng chúng ta tiếp xúc, mỗi làm chúng ta tới gần một chút, bọn họ sẽ chuyển đi. Đây mấy dặm đường đi tới, tối thiểu có bốn cái đoàn đội đi theo chúng ta đằng sau. "

"Oa! Lãnh Đại Ca người điều tra năng lực mạnh như vậy, liền bọn họ có mấy hỏa nhi người cũng biết!" Đội viên mới cũng không biết Lãnh Mặc năng lực, cho nên Hồ Hiểu Diệp biểu hiện được vô cùng kinh ngạc.

Lãnh Mặc Tiểu Tiểu, nói: "Đúng vậy a, ta điều tra phạm vi vẫn rất lớn. " nhưng sau đó xoay người hỏi: "Các người nói, chúng ta hiện tại nên đi chạy đi đâu?"

Hồ Hiểu Diệp, Vương Đại Vĩ đội người mới hai mặt nhìn nhau, không có người nói chuyện. Vương Mạn Nhu nhú mày nói: "Vừa muốn suy nghĩ vấn đề sao?" Ngô Tuyết Nhạn thì nhìn về phía Khương Bạch Lộ. Thời gian dần qua tất cả mọi người đưa ánh mắt tập trung đến người sau trên người.

Khương Bạch Lộ nhìn hai bên một chút, thấy những người này cũng không có ý nghĩ, nói: "Chúng ta không muốn hướng bắc đi, đổi lại phương hướng, tuy đường vòng, thế nhưng tương đối an toàn. "

"Tại sao vậy chứ?" Hồ Hiểu Diệp học tập ý thức rất mạnh, mặc dù mình không nghĩ được, thế nhưng lại muốn hỏi thăm "Vì cái gì" .

"Bởi vì người phía sau đều đi theo chúng ta. Bọn họ đều không yên lòng, thế nhưng chúng ta vũ khí tinh xảo, ai cũng không dám làm chim đầu đàn. Tại là bọn họ theo ở phía sau, đều muốn đợi người khác động thủ, sau đó nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của. Nếu là 'Nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của', 'Hòa' ở chỗ nào đâu này? Ta đoán ngay tại mặt phía bắc. Bởi vì nếu như chúng ta đi lên phía trước gặp không được 'Hòa', bọn họ đã sớm nên tản đi. " Khương Bạch Lộ giải thích một phen.

"Đằng sau ta đây đều hiểu. " Hồ Hiểu Diệp nghi ngờ nói: "Thế nhưng là vì cái gì người sẽ cảm thấy bọn họ không yên lòng đâu này?"

"Cái này nha..." Khương Bạch Lộ suy nghĩ một chút nói: "Kỳ thật bọn họ cũng có thể là bởi vì nguyên nhân khác đi theo chúng ta đằng sau. Nhưng mà đi qua một cái phức tạp suy luận quá trình, người cuối cùng sẽ phát hiện, làm giả thiết bọn họ 'Không yên lòng' thời điểm, định ra ra kế hoạch tối cao hiệu quả, an toàn nhất. Về phần phức tạp suy luận quá trình, một hai câu nói không hết, đợi buổi tối cắm trại thời điểm chúng ta tái thảo luận được rồi "

Lãnh Mặc nhìn nhìn mê mang Hồ Hiểu Diệp, nói: "Được rồi, không nên tại chi tiết trên dây dưa. Chúng ta bây giờ đi tây đi. " nói qua dẫn dắt đội ngũ rẽ vào cái ngoặt, theo bên trái một mảnh đường đi xuống.

Lại đi một đoạn đường, Lãnh Mặc nhíu mày nói: "Đằng sau đi theo người càng nhiều, phía trước xuất hiện một cái khá lớn nơi trú quân, người bên trong không ít. Chẳng lẽ là đi lầm đường, chui vào trong cạm bẫy tới?"

"Vậy chúng ta quay đầu đi về phía đông, tránh đi bọn họ!" Hồ Hiểu Diệp đề nghị.

"Quay đầu là tất yếu. " Khương Bạch Lộ nói: "Bất quá không phải là muốn tránh đi bọn họ, mà là muốn sớm biết bọn họ có hay không ác ý. Nếu có ác ý, bọn họ là sẽ không tha chúng ta rồi đi. "

"Cũng chính là, nếu như bọn họ có ác ý, chúng ta vẫn sẽ cùng bọn họ đánh nhau rầu~!" Hồ Hiểu Diệp nghĩ đến muốn đánh nhau, thanh âm có chút run lên.

Khương Bạch Lộ vỗ vỗ đầu của nàng, nói: "Yên tâm đi, chúng ta phần thắng rất lớn. "

Mọi người quay đầu đi vài bước, Lãnh Mặc nói: "Quả nhiên có người đuổi theo tới. " nói qua dừng lại đợi trong chốc lát, cao giọng nói: "Mấy vị đuổi đến vội vã như vậy, có lời gì muốn nói sao?"

"Có thể phát hiện chúng ta, người cũng là nhân tài. " một cái râu quai nón đại hán từ ven đường phé tích bên trong đi ra, vung tay lên, phé tích, trong bụi cây, bức tường đổ đi ra mười mấy người, mỗi trong tay người đều có súng ngắn, súng trường, cung nỏ nhóm vũ khí. Đón lấy mấy đạo tia sáng màu đỏ đánh tới Lãnh Mặc bọn người trên thân, nghĩ đến xa xa còn có Súng Bắn Tia.

"Tất cả chớ động!" Râu quai nón quát to một tiếng, thấy Lãnh Mặc đám người không hề động làm, yên lòng, chậm rì rì nói: "Mấy vị nhìn nhìn lạ mặt, hẳn là vừa mới tiến thành a. Chúng ta đám này hội, là Lê Huyền lớn nhất, năng nhân bối xuất, vật tư phong phú. Mấy vị nếu như nguyên ý gia nhập, chỉ cần bỏ vũ khí xuống, biến hiện ra thành ý là được. Nếu như không muốn gia nhập, cũng không làm khó các người, khẩu súng lưu lại, nam nhân có thể đi. " mấy câu nói xong, bụng lên thương chỉ vào mọi người, ung dung đợi chờ đối phương trả lời.

Không nghĩ tới Lãnh Mặc ha ha cười cười, nói: "Ta nói các người như vậy biểu diễn, liền không sợ sao?"

"A?" Kia râu quai nón ngậy ra một lúc, thấy trong vòng vây những cái này người ngoại lai còn không có giờ súng, đề xuống nội tâm kinh hoàng, nói: "Cái gì biểu diễn? Có cái gì đáng sợ? Chúng ta vốn là Lê Huyền bang hội lớn nhất. "

"Người cho rằng ta lừa dối các người đâu này?" Lãnh Mặc nói: "Có phải hay không lớn nhất, ta không rõ ràng lắm. Bất quá các người này sức chiến đấu toàn bộ đều sa hồ a. Nay vài thanh thương, chỉ có kia một bả đất thương bên trong có viên đạn, còn dư lại đều là chút dọa người đồ chơi. Còn có trốn trên tàng cây mấy cái, cầm cái laser bút lừa gạt quý đầu này?"

Râu quai nón nghe xong Lãnh Mặc lời chán động, vội vàng lui lại vài bước, trốn đến một đoạn phía sau tường thấp, nói: "Thương là giả, cung nỏ cũng không phải là. Các người hay là thành thật một chút, không muốn hành động thiếu suy nghĩ. "

"Ta động người rồi có thể như thế nào đây? Động động ta thử một chút. " Lãnh Mặc cười đi về phía trước hai bước.

"Thử một chút liền thử một chút!" Chỉ nghe "Ong" địa một tiếng dây cung vang, một mũi tên thẳng đến Lãnh Mặc mặt. Đáng tiếc Lãnh Mặc trước mặt dâng lên một cái thủy cầu, chỉ kia tiến tiến vào thủy cầu trong, rất mau dừng lại ngay.

"Chính xác không sai, đáng tiếc uy lực nhỏ một chút. " Lãnh Mặc từ thủy cầu trong lấy ra tiễn, nhìn nhìn, nói: "Xem ra các người thật sự là vật tư khan hiếm a, mũi tên này đầu đều nhanh mài mòn. Muốn là các người không có bốn sự khác, liền xuất ra nghe ta phát biểu. "

"Bất quá là thoả mãn thượng phong, người còn cho là mình thật lợi hại đâu này?" Râu quai nón giấu ở phía sau tường thấp kêu lên: "Lão từ cũng có tuyệt chiêu! Thông khí!"

Theo mệnh lệnh của hắn, bên người cầm thương nắm cung mấy người quay người bỏ chạy, mà 50~60 mét ngoại phía sau cây mặt chuyển xuất một cái

chắc nịch ngắm đèn hán tử, từ trong lòng ngực lấy ra một cái chai cola tử. Chỉ thấy hán mở ra nắp bình, đem trong bình bột phấn hương không trung bung ra, giữa không trung lập tức phiêu khởi một cỗ khói vàng. Kia đèn hán tử chạy xa vài bước, hít sâu một hơi, thổi ra một hồi gió lớn, vòng quanh khói vàng hướng Lãnh Mặc đám người bay tới.

Lãnh Mặc sớm có chuẩn bị, trước mặt dựng thẳng lên một đạo nước tường, ngăn trở khói vàng, đón lấy thủy lưu chuyển động, đem bột phấn thổi sang một chỗ. Đèn hán tử thấy không có thành công, còn muốn lập lại chiêu cũ, bị Lãnh Mặc một ngụm nước chặn đến trong cổ họng, trôn qua một bên ho khan đi.

Lãnh Mặc lại đem kia chai cola tử cuốn qua, cùng lúc trước bột phấn phóng tới một chỗ, đem xung quanh hơi nước xua tán, đối với Ngô Tuyết Nhạn nháy mắt. Người sau lập tức hiểu ý, bước ra một bước, một đạo sóng nhiệt từ nằng dưới chân cuốn cuộn, thẳng đến kia chai cola mà đi, những nơi đi qua không có chút nào thiếu đốt dấu vết, ngược lại rơi tầng tiếp theo sương lạnh. Sóng nhiệt tiếp xúc bột phấn, lập tức thiếu đốt lên, không bao lâu liền kia chai cola một chỗ đốt đi cái sạch sẽ.

"Nếu là không có chiêu sau, liền xuất ra quỷ xuống hát < chinh phục >." Lãnh Mặc nói.

Kia râu quai nón từ tường đằng sau xuất ra, bịch một tiếng quỷ gối Lãnh Mặc trước mặt, nói: "Tiểu tử ngươi đừng chơi tiếp, báo cho ngươi, chúng ta cũng là có người tiến hóa, chỉ là hiện tại lão đại không tại. Ngươi nếu là dám tại chúng ta trong doanh địa xằng bậy, coi chừng chúng ta lão đại trở về để cho ngươi đẹp mắt."

Lãnh Mặc nhìn người này ngạnh lấy cái cổ, kiêu ngạo mà quỷ trên mặt đất, không khỏi cười nói: "Ta nói ngươi đầu gối rất mềm, miệng như thế nào cứng như vậy đâu này? Các ngươi lão đại là ai a? Đã làm gì?"

Râu quai nón nói: "Ta không phải là đầu gối mềm, là thức thời. Ta vừa rồi lời kia cũng không phải mạnh miệng, mà là đối với các ngươi nổi lên lòng yêu tài, lúc này mới xuất phát từ thiện ý nhắc nhở các ngươi. Chúng ta lão đại cũng không phải là người bình thường, kia lưỡi dao gió phóng xuất 'Vút Vút' liên cùng sấm máy tựa như. Các ngươi bắt quá chính là thủy hỏa Song Sát, chúng ta lão đại hoàn toàn không để vào mắt. Trông thấy vừa rồi trúng gió thả khói mê người kia không có, đó chính là lão đại thân đệ đệ. Đệ đệ đều lợi hại như vậy, ngươi nghĩ chúng ta lão đại cái gì trình độ!" Hán ở chỗ này khoe khoang khoác lác, hoàn toàn đã quên lão đại thân đệ đệ vừa mới bị đối phương thả ngược lại, căn bản hiển không ra bốn sự.

Lãnh Mặc cảm thấy người này có chút ý tứ, hỏi tiếp: "Các ngươi lão đại lợi hại như vậy, vì cái gì không tuân thủ lấy đại bản doanh, ra ngoài làm cái gì? Hán xuất đi làm việc, sẽ không lưu lại mấy cái có thể đánh người giữ nhà sao?"

Râu quai nón nói: "Giữ nhà? Nhìn cái gì nhà? Trong huyện có thể đánh người đều đi theo lão đại đi, không cần nhìn nhà."

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98: bỏ đá xuống giếng

Có thể khiến toàn huyện cường giả đồng thời xuất động, nhất định không là chuyện nhỏ, nói không chừng sẽ đối với chính mình hình thành sản sinh ảnh hưởng. Lãnh Mặc đương nhiên muốn nghe ngóng rõ ràng. Kia râu quai nón tuy miệng đầy chạy xe lửa, phí chút thời gian vẫn là đem sự tình giải thích rõ ràng.

Nguyên lai này Lê Huyền bốn phía đều là nông trường, công việc trên lâm trường cùng công viên, thực vật vốn không ít, tận thế về sau một ít thực vật điên cuồng sinh trưởng, rất nhanh phủ kín cả huyện thành. Không chỉ như thế, thị trấn xung quanh hơn mười dặm, cũng bị thực vật chiếm lĩnh, trở thành không người khu. Người sống sót muốn chạy trốn xuất thị trấn, trên đường đi không có tiếp tế, cuối cùng chỉ có thể trốn về đến. Hào ở trong thành Huyết tộc càng ngày Việt thiếu, người sống sót nhóm tuy mỗi ngày đông trốnXC nhưng càng ngày càng an toàn, dựa vào nội thành còn lại lương thực, còn có thể chống đỡ một đoạn thời gian.

Nhưng mà tiệc vui chóng tàn, theo thời gian chuyển dời, trong huyện thành toát ra một đám Dã Trư, chẳng những da dày thịt béo, thân thể khỏe mạnh, trí lực cũng ra ngoài ý định cao. Những cái này Dã Trư tham ăn hiếu chiến, chẳng những xông vào người sống sót nơi trú quân cướp đoạt đồ ăn, còn đã thương người ăn thịt người. Nếu là ven vện như thế, cũng chỉ là nhân loại cùng Biến Dị Sinh Vật bình thường độ sức mà thôi. Đáng sợ nhất là những cái kia Dã Trư hình thể càng lúc càng lớn, da lông càng ngày càng cứng rắn, phổ thông vũ khí đã rất khó làm bị thương chúng. Người sống sót nhóm họp lại mà tính, nếu tùy ý bọn này Dã Trư phát triển hạ xuống, chỉ sợ cuối cùng sẽ không người có thể địch, trong huyện thành nhân loại đều muốn biến thành trong miệng của bọn hán món (ăn). Vì vậy mấy cái rất có quy mô người sống sót đoàn thể bình hợp nhất, tuyển chọn xuất một cái tinh anh chiến đội, đuổi theo chúc bầy heo rừng. Lúc này bọn họ đã đi rồi hai ngày, nghe nói cùng bầy heo rừng lẫn nhau có thắng bại. Trải qua lúc ban đầu đại chiến, hiện tại nhân loại cùng Dã Trư ai cũng không chịu hành động thiếu suy nghĩ, tiến nhập giằng co giai đoạn.

Nghe nói có Dã Trư qua lại, Hồ Hiểu Điệp nhãn tình sáng lên, nói: "Lãnh Đại Ca, Dã Trư thịt có thể ăn a!"

Lãnh Mặc cười nói: "Người đây là đối với ăn tẩu hỏa nhập ma. Chúng ta hay là bỏ sung chút đồ ăn, sau đó nhanh chóng ra khỏi thành. Không cần phải vì một chút thịt sẽ trở ngại hành trình. "

"Ah. " Hồ Hiểu Diệp thất lạc địa cúi đầu xuống, Chu Toàn Lũy thấy thế nhanh chóng ở một bên an ủi.

Kia râu quai nón lại xen vào nói: "Đại ca, người nhìn chúng ta những người này cũng khó khăn. Trong thành lương thực không nhiều lắm, các người lại có thể đánh, lại có thương, đến đâu thì đều có thể lấy được thứ tốt, đừng đoạt chúng ta điểm này hàng tồn được hay không? Nếu không các người tìm xem kia bây heo rừng? Những cái kia Dã Trư từng cái một cùng ngu cũng như đại, các người tùy tiện giết một cái liền ăn vài ngày. "

Lãnh Mặc nhớ tới vừa rồi chỉ kia gần như mài ngọc tiền, biết những người này xác thực không giàu có, nói: "Ai nói muốn cướp các người. Các người ước thức đường như mình người, đừng luôn là lén lút lút lút theo sát tại chúng ta đằng sau. "

Râu quai nón nói: "Không có. Không Quá Đại Ca, đi theo các người đằng sau những người kia, đều không là người của chúng ta, ta có thể không quản được. "

Nghe hán vừa nói như vậy, Lãnh Mặc ngược lại nhớ tới một sự kiện, hỏi: "Từ phía trước đại lộ hướng bắc, có đồ vật gì?"

Râu quai nón vốn có chỗ giấu diếm, hiện tại thấy Lãnh Mặc hỏi, không dám không nói, nói: "Vây biên có một mảnh yêu đảng, có thể đuổi ra gai nhọn, hút máu người thịt. "

"Còn gì nữa không?" Lãnh Mặc thấy ánh mắt của hán lấp lánh, lại truy đuổi hỏi một câu.

"Còn có, liền là một loại đoá hoa vàng, nghe thấy đi nằm ngủ cảm giác. " râu quai nón cúi đầu, trộm nhìn lên Lãnh Mặc liếc một cái, thấy hán nhưng nhìn mình chăm chăm, lại bổ sung: "Vừa rồi kia bị các người thiêu hủy bột phấn, chính là đoá hoa vàng phấn hoa. Cái khác đã không còn, thật sự không có. Kia yêu đảng cùng đoá hoa vàng đối phó Zombie có hiệu quả, thế nhưng chúng ta biết chi tiết, chỉ cần đi trốn sẽ không sao. "

Lãnh Mặc cùng Khương Bạch Lộ đàm người liếc nhau, đồng thời nghĩ tới chạy ra Đông Sơn thành phố thời điểm, gặp phải biến hoa. Lúc ấy nếu không có Vương Sở hỗ trợ, Ngô Tuyết Nhạn đàm người muốn hãm tại trong biến hoa. Bất quá bây giờ trong đội ngũ có Khương Bạch Lộ, Vương Đại Vĩ cùng diên Hiêu Liên này ba cái thể chất đặc thù người tiến hóa, lại có Ngô Tuyết Nhạn như vậy phóng hỏa cao thủ, đối với những thực vật này đã không để vào mắt.

"Huyện thành này trong, còn có nào địa phương có thể tìm tới lương thực?" Lãnh Mặc hỏi.

Râu quai nón gãi gãi đầu, nói: "Nội thành lương thực không nhiều lắm, bất quá có cái địa phương, lương thực lấy không hết. " hán do dự một chút, đang lời muốn nói, bỗng nhiên phía doanh địa truyền đến kêu to một tiếng: "Râu mép! Có người đánh đi vào á!"

Râu quai nón lại càng hoảng sợ, đã quên chính mình đang tiếp thụ đề ra nghi vấn, "Vụt" một tiếng đứng lên, gọi to: "Là ai như vậy hỗn đản? Thừa dịp lão đại không tại gây phiền toái?"

Người kia còn không có đáp lời, một chi mộc tiền phá không mà đến, "Phốc phốc" một tiếng đình tiền người kia vai phải, đưa hán dẫn theo một cái lão đảo. Râu quai nón theo mộc tiền lại lịch nhìn lại, quát: "Kỷ lão tam! Người không đi đánh Dã Trư, lại đến nơi đây nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của! Người còn có tính không cá nhân!"

Kia Kỷ lão tam là một cao lớn vạm vỡ hán tử, cầm trong tay một bả đơn sơ mộc cung, từ phía sau lưng một cái phá trong túi rút ra một chi mộc tiền, khoác lên dây cung, nói: "Râu mép, Dã Trư ta là đánh không lại, thế nhưng đánh thắng được người. Các người Phong Vân hội có thể nuôi sống nhiều người như vậy, không cũng là bởi vì hội trúng gió, không sợ đoá hoa vàng sao? Hôm nay người đưa hai cái hội gió thổi người cho ta, để ta cũng có thể đi yêu đảng chỗ đó hái trái cây, ta liền thả người một con đường sống. "

Lãnh Mặc cùng Khương Bạch Lộ liếc nhau, đồng đều thầm nghĩ: "Nguyên lai kia yêu đảng không chỉ là 'Thợ săn', hay là 'Nông dân', đã có thể phòng bị Huyết tộc, lại có thể sinh sản trái cây. Tốt như vậy đồ vật, nhất định phải thu thập một ít hạt giống mới được. "

Kia râu quai nón mắng: "Ta nhờ vào! Người Kỷ lão tam là vật gì, mọi người xem rõ ràng! Cho dù không có ai giúp người trúng gió, cũng không thấy người ít hái được trái cây. "

Kỷ lão tam hắc hắc cười lạnh, nói: "Mỗi lần đều muốn người hầu mệnh đi đổi trái cây, thật sự lãng phí. Người trao không giao người?"

Râu quai nón nói: "Người nếu là có bốn sự thuyết phục ai đi theo người, cứ việc đi trong doanh địa nói. Nếu không có bốn sự kia, liền đi nhanh lên đừng nói nhảm!"

Kỷ lão tam nói: "Tận thế, người hay là như vậy không thức thời. Ta tuy dùng miệng nói không phục, nhưng là có thể dùng ..." Hán nói qua khai mở cung liền bắn. Kia một bộ cung tiền đều mười phần đơn sơ, thế nhưng Kỷ lão tam Xạ Thuật trác tuyệt, lực lượng cũng đại, kia mộc tiền giống như từ thủ nỏ bên trong bắn ra cũng như, nháy mắt liền tới râu quai nón trước mặt.

Râu quai nón tuy sớm có chuẩn bị, thế nhưng muốn tránh đi này một mũi tên hay là lực có hạn, mắt thấy muốn bị thương, bỗng nhiên cứ thể xuất hiện một cỗ thủy lưu, đem kia mộc tiền mang thiên. Hán nhìn lại, thấy Lãnh Mặc mặt mỉm cười nhìn nhìn bên này, luôn miệng nói tạ.

Lãnh Mặc nói: "Người cũng không cần cảm ơn ta. Cứu người một lần, xem như vừa rồi hỏi thù lao. "

Râu quai nón nhún nhẩy xoay động, nói: "Đại ca, này Kỳ lão tam mình cũng không có bổn sự này, nhất định là liên lạc vài nhóm người. Chúng ta nơi trú quân hiện tại nguy tại sớm tối, cầu ngài xuất thủ tương trợ! Việc này đều là vì ngài vừa rồi vạch trần chúng ta nội tình, lúc này mới cho bọn họ lá gan, ngài không thể không quản a!"

Lãnh Mặc Diêu lắc đầu, nói: "Lời này của ngươi nói rất có đạo lý, nếu không là ta chọc thủng các ngươi nguy trang, Kỳ lão tam cũng không dám công kích các ngươi nơi trú quân. Thế nhưng là đâu, muốn không là các ngươi tới khiêu khích, ta cũng sẽ không chọc thủng các ngươi nguy trang. Cho nên nói đến cùng, là các ngươi tự làm tự chịu a. Hơn nữa ngươi vừa rồi còn giống như ý định để cho chúng ta đem nữ nhân lưu lại a? Xem ra ngươi cũng không phải người tốt lành gì. Nếu như không phải là người tốt, ta đây dựa vào cái gì giúp ngươi. "

Râu quai nón nói: "Mới vừa rồi là ta không đúng, thế nhưng là trong doanh địa còn có già yếu phụ nữ và trẻ em, bọn họ đều là vô tội a. Ngài không nhìn tăng diện nhìn phạt diện, coi như là vì những cái kia lão nhân cùng hài tử!"

Lãnh Mặc hay là lắc đầu, nói: "Ta rất hoài nghi những cái kia già yếu phụ nữ và trẻ em tại trong doanh địa địa vị. Bọn họ bình thường hẳn phải là đầy tớ của ngươi a? Bình thường nô dịch bọn họ, tại và đến nơi lại dùng bọn họ tiến hành đạo đức bất cớ. Chiêu thức ấy ngươi cũng khiến cho rất chuẩn a. " Hắn thấy râu quai nón mặt lộ vẻ khó xử, á khẩu không trả lời được, cười cười nói: "Ta nhắc nhở ngươi một chút, hiện tại các huynh đệ của ngươi đều tại trong doanh địa kêu cha gọi mẹ đâu, ngươi lại không quay về, khả năng không còn thấy được bọn họ cuối cùng một mặt. "

"Ha ha ha!" Kỳ lão tam ở phía xa cười to nói: "Râu mép, ngươi điểm này thủ đoạn đều bị người ta nhìn thấu! Hoặc là qua liều mạng, hoặc là liền cụp đuôi, đi cho ngươi nhà Hoàng Lão Đại báo tin đi thôi. Nói cho hắn biết, Phong Vân hội từ đó họ 'Kỳ' á!"

Râu quai nón ngẩng người chỗ cũ, song quyền cầm lại từng (lông), nói lông lại nắm, rốt cục quay người lại, hướng nơi trú quân phản phương hướng đảo tẩu.

Kỳ lão tam thấy hắn đảo tẩu, xông Lãnh Mặc mỉm cười, nói: "Mấy vị, ta bên này sự tình quá nhiều, liền không chiêu đãi. Thịnh tự tiện. " nói qua về mặt phòng bị địa chậm rãi rút đi.

Lãnh Mặc cũng hướng các đội viên nói: "Đi thôi. Chúng ta đi nhìn xem kia yêu đảng. "

Ngô Tuyết Nhạn cau mày nói: "Ngươi thật sự không đi cứu những cái kia già yếu phụ nữ và trẻ em sao?"

Lãnh Mặc hỏi ngược lại: "Ngươi xác định trong đó thật sự có già yếu phụ nữ và trẻ em sao? Cho dù thật sự có, cứu sau khi đi ra đâu này? Ngươi nuôi dưỡng bọn họ sao?"

Ngô Tuyết Nhạn nói: "Bọn họ đều là chịu nô dịch, chỉ cần cứu ra, bọn họ hội tay làm hàm nhai. "

Lãnh Mặc Xùy~~ cười một tiếng, nói: "Tay làm hàm nhai người sẽ không thay đổi thành nô lệ. Vừa rồi mấy cái trốn ở phía sau cây mật, dùng laser bút lửa gạt người của chúng ta, đều là không có tiến hóa người bình thường. Bọn họ cũng không có biến thành nô lệ, dù cho không phải là Team 1 thành viên, cũng có thể làm phụ trợ. Đây là 'Tay làm hàm nhai' người xứng đáng địa vị. "

Hồ Hiểu Diệp đứng ở Ngô Tuyết Nhạn bên người, hát đệm nói: "Thế nhưng là tương trợ bọn họ đối với ngươi mà nói là tiện tay mà thôi a. Vì cái gì không thể giúp trợ bọn họ đâu này?"

Lãnh Mặc nói: "Ta tiện tay mà thôi có nhiều việc, cũng không thể cái gì đều 'Nhấc tay' a. Một sự kiện là 'Nhấc tay' chi lao. Mười món đâu này? Chính là 'Cử mười tay' chi lao. Trăm kiện, ngàn kiện đâu này? Ta đây tay này còn có thể hay không thả hạ xuống rồi? Cử cả ngày tay, còn không chết vì mệt sao?"

"Mệt mới có thể buông xuống tới nhà. " hồ Tiểu Diệp nói: "Người khác cũng không thể bức ngươi 'Nhấc tay' . "

"A, nguyên lai đừng người không thể bức ta à!" Lãnh Mặc làm bùng tình đại ngộ hình dáng, sau đó hỏi: "Vậy ngươi bây giờ làm cái gì vậy đâu này?"

"Ta đây không phải đang ép ngươi!" Hồ Hiểu Diệp xạo xạo nói.

"Ngươi chỉ là đang ép thời điểm của ta, dùng một chút kỹ xảo mà thôi. " Lãnh Mặc nói: "Ngươi trong lòng tự hỏi, có phải hay không? Ngươi tưởng tượng một chút, đoàn đội nếu như là Chu Toàn Lữ định đoạt, ngươi hội làm như thế nào?" Hắn rồi hướng Ngô Tuyết Nhạn nói: "Còn có ngươi, nếu như Khương Bạch Lộ là đội trưởng, ngươi hội làm như thế nào?" Thấy hai người đều cúi đầu xuống không có lại nói tiếp, hắn mới dời đi đề tài nói: "Được rồi. Chúng ta đi thu thập yêu đảng hạt giống, loại thực vật này tác dụng to lớn, mọi người khỏe hảo nghiên cứu một chút. "

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 99: gây thêm rắc rối

Lãnh Mặc mang theo mọi người đi vài bước, Hồ Hiểu Diệp bỗng nhiên nói: "Tuyệt Nhạn tỷ, chúng ta chính mình hành động a. Đi cứu những cái kia già yếu phụ nữ và trẻ em!"

"A?" Ngô Tuyệt Nhạn trong đầu chưa từng có xuất hiện qua tuyến hạng, do dự nói: "Thế nhưng là, Lãnh Mặc nói rất đúng a. Những người kia chính mình không đi phân đấu, không đáng chúng ta mạo hiểm "

"Tại sao có thể có không muốn phát triển người đâu?" Hồ Hiểu Diệp nói: "Cho dù trước kia ham an nhàn, hiện tại bị nô dịch lâu như vậy, cũng phải biết liều mạng. Bọn họ còn kém một cái cơ hội, một cái chạy ra địa ngục cơ hội. "

Ngô Tuyệt Nhạn nghe xong cảm thấy cũng có đạo lý, đôi mắt - trông mong mà nhìn Lãnh Mặc, tuy không nói chuyện, thế nhưng ý nghĩ đã rất rõ ràng.

Hồ Hiểu Diệp rèn sắt khi còn nóng, nói: "Hai người chúng ta đi qua, có thể cứu mấy cái tính mấy cái. Nếu như thế không ổn, chúng ta quay đầu bước đi, tương lai cũng không cần nuôi dưỡng bọn họ. "

Ngô Tuyệt Nhạn gật đầu một cái, đang phải đáp ứng, Lãnh Mặc ho khan một tiếng, mang năng lực muốn nói lại dọa trở về.

"Hai người các người đi qua quá nguy hiểm, hơn nữa chậm trễ chúng ta hành trình. " Lãnh Mặc giận tái mặt nói.

Khương Bạch Lộ thấy hấn sắc mặt bất thiện, vội vàng kéo hấn một chút, đối với Ngô Tuyệt Nhạn nói: "Tuyệt Nhạn, Lãnh Mặc đã làm ra quyết định, chúng ta hấn là duy trì hấn. "

Hồ Hiểu Diệp nói: "Bạch Lộ tỷ, các người có ý nghĩ của các người, chúng ta cũng có phán đoán của chúng ta. Nếu như mọi thứ đều muốn nghe đội trưởng chính là, kia đội ngũ chẳng phải biến thành Nhất Ngôn đường sao? Nếu như chỉ có thể phụng mệnh làm việc, chúng ta cùng những cái kia nô lệ có cái gì khác nhau chỗ?"

"Khác nhau chính là không có cho người đi chịu chết. " Khương Bạch Lộ trầm thu hút.

"Chúng ta không phải đi chịu chết!" Hồ Hiểu Diệp không biết sợ hãi, "Tuyệt Nhạn tỷ dị năng lực sát thương càng lớn, so với đội trưởng còn mạnh hơn. Hơn nữa chúng ta không phải là chỉ có hai người, tăng đá Ca, người cũng đi. "

"A, hảo. " Chu Toàn Lữ nhìn trộm nhìn về phía Lãnh Mặc, thấy hấn không có tức giận biểu tình, thoáng yên tâm.

"Vương Đại Ca, Vương tiểu ca, các người có đi hay không?" Hồ Hiểu Diệp tiếp tục tranh thủ duy trì, thế nhưng hai người này đều có chút do dự.

"Được rồi, các người muốn đi cũng sắp đi, tối đa đợi các người nửa giờ. " Lãnh Mặc mặt không thay đổi nói: "Vương Đại Vĩ còn muốn chiếu cố hải tử, Vương nguyên nghĩa cùng Điền Hiểu Liên sức chiến đấu không cao. Chính các người nghĩ mạo hiểm, không muốn đem người khác cũng kéo xuống nước. "

"Hừ!" Hồ Hiểu Diệp cong lên miệng vừa nghiêng đầu, nói: "Chúng ta đi. " dứt lời mang theo xung trận ngựa lên trước hướng nơi trú quân đi đến. Chu Toàn Lữ nhanh đuôi hai bước, làn da hóa đá, chạy đến phía trước nhất. Ngô Tuyệt Nhạn do dự một chút, cũng đuổi theo.

"Vương Mạn Nhu, người theo ở phía sau yểm hộ một chút. " Lãnh Mặc thấp giọng nói.

"Ai ôi!!!, đau lòng? Như vậy quan tâm người ta, như thế nào chính mình không đuổi theo đâu này? Sợ mất mặt a?" Vương Mạn Nhu giễu cợt nói.

"Ề hèm!" Khương Bạch Lộ hăm hừ địa vội ho một tiếng.

Vương Mạn Nhu nhớ tới Khương Bạch Lộ là một tiểu bình dâm chua, ngẩng đầu lên nói: "Ta có thể không phải là vì người. Ta là sợ chúng ta Tiểu Lộ lộ lo lắng, cho nên mới nhìn ở này ba cái đồ dân. " dứt lời bụng lên sủng trường đuổi kịp Ngô Tuyệt Nhạn đám người.

Khương Bạch Lộ đợi các nàng đi xa một ít, đối với Lãnh Mặc nói: "Người cũng không nên tức giận. Để cho các nàng ăn chút thiệt thòi, lần sau cũng sẽ không tóc rối bởi thiện tâm. "

Lãnh Mặc nói: "Ta cũng không phải sợ các nàng thua thiệt, chẳng qua là cảm thấy thị trấn bầu không khí rất kỳ quái. Hi vọng các nàng có thể nhanh lên xong việc, chúng ta hay là sớm một chút rời đi hảo. Không cần nói bọn họ, người giúp đỡ ta suy nghĩ, thành này trong đến cùng có vấn đề gì?" Hấn một bên nói chuyện, một bên chậm rãi hướng nơi trú quân đi đến, Khương Bạch Lộ đám người nhắm mắt theo đuôi địa theo ở phía sau.

Đi ra một dặm đấy, cự ly nơi trú quân còn có hơn trăm thước, Lãnh Mặc dừng lại, nói: "Được rồi, ngừng ở chỗ này a, gần chút nữa cũng không có ý nghĩa. " Vương Đại Vĩ bọn người tìm xong rồi công sự che chắn, núp ở phía sau mặt, trong tai nghe trong doanh địa truyền đến tiếng súng, tiếng kêu, tiếng kêu thảm thiết, trong lỗ mũi nghe khói lửa vị, không khỏi đối với Ngô Tuyệt Nhạn đám người an toàn có chút lo lắng. Lãnh Mặc an ủi: "Không có việc gì không có việc gì. Ta vẫn nhìn đầu, các nàng đang tại đại sát tứ phương, hiện tại an toàn rất. "

Khương Bạch Lộ bỗng nhiên nói: "Thành này trong là có chút vấn đề. Vừa rồi kia cái râu quai nón nói qua, trong thành Huyết tộc càng ngày Việt thiếu, đại bộ phận cũng bị yêu đảng tiêu diệt. Thế nhưng đêm qua, những cái kia tiểu đoàn đội cũng không dám tại bên cạnh đồng lửa cắm trại, này nói Minh Thành trong còn cất dấu cái khác thợ săn. Ta vừa rồi lấy vì bọn họ là sợ bày heo rừng. Thế nhưng tất cả đại đoàn đội vây quét bày heo rừng chuyện này,

hắn là đã ở trong thành truyền ra. Còn có Dã Trư thành đàn qua lại, động tĩnh nhất định rất lớn, những cái kia tiểu đoàn đội có đầy đủ thời gian ứng đối. Cho nên..."

"Đúng vậy, những người kia sợ hãi, là một loại men theo ánh lửa mà đến thích khách." Lãnh Mặc nói: "Một loại tại chạng vạng tối đi săn, sẽ bị ánh lửa hấp dẫn, núp trong bóng tối giăng đặt tới nhất kích tất sát sinh vật."

Khương Bạch Lộ cười nói: "Xem ra Tuyết Nhạn các nàng cũng không phải tại làm vô dụng công lao, tối thiểu chúng ta có thể thừa cơ bắt mấy người, hỏi một chút trong thành tình huống."

Lãnh Mặc biết nàng hay là muốn làm người hoà giải, bèn nói: "Nếu không phải các nàng nhất định phải xen vào việc của người khác, chúng ta hiện tại cũng lấy yêu đảng hạt giống ra khỏi thành, đầu còn phải dùng tới nghe ngóng trong thành tin tức?" Vừa dứt lời, bỗng nhiên biến sắc, hạ lệnh: "Các người đều đi nơi trú quân, cùng các nàng sẽ cùng. Bầy heo rừng xông lại, để cho người ở bên trong ngừng bắn, sớm chuẩn bị."

"Người sao?" Vương Đại Vĩ hỏi.

"Hắn có thể ứng phó." Khương Bạch Lộ nói qua rút ra song đao, hướng nơi trú quân chạy tới. Vương Đại Vĩ đám người cũng ở Lãnh Mặc dưới sự thúc giục chặt chẽ đuổi kịp. Lãnh Mặc thì xoay người, hướng bầy heo rừng phương hướng nghiêng đón.

Những cái này Dã Trư số lượng cũng không phải nhiều, chỉ có sáu đầu, thể nhưng từng cái một thể to như ngưu, hai mắt đỏ thẫm, răng nanh nổi bật, lông cứng đứng đầy. Lãnh Mặc dùng dị năng cảm giác thời điểm, vẫn chỉ là kinh dị tại chúng to lớn hình thể, đợi chúng đi đến phụ cận, dùng con mắt nhìn lại, kia hung thần ác sát bộ dáng cùng mạnh mẽ đậm tới khí thế, thật sự vượt qua thường nhân tướng tượng.

Những cái kia Dã Trư phía trước, còn có hai bóng người. Một người trong đó tứ chi thon dài hữu lực, cõi bỏ trên thân, làn da trên mọc ra một tầng lông xám, dụng cả tay chân, đang tại cấp tốc sức chạy. Tên còn lại vừa đen lại cường tráng, cạo lấy đầu trọc, một bên chạy một bên hướng sau lưng phóng ra từng đạo lưỡi dao gió. Kia Dã Trư tuy theo đuổi không bỏ, thể nhưng đối với kia đen trắng hán tử lưỡi dao gió hết sức kiêng kỵ, thỉnh thoảng địa biến hướng né tránh.

Lãnh Mặc hiện tại đã có thể duy trì bán kính ước 50m thủy cầu, như vậy phòng ngự, tuyệt không phải thân thể lực lượng có thể phá tan. Mắt thấy kia Dã Trư tiếp cận, hắn để cho qua phía trước hai người, khởi động thủy cầu. Hai đầu Dã Trư "Bịch", "Bịch" hai tiếng vào trong nước. Đứng sau bốn đầu cự ly xa hơn một chút, phản ứng kịp, toàn bộ ngay tại chỗ lăn một vòng, thay đổi cái phương hướng, từ hai bên vượt qua.

Lãnh Mặc thủy cầu đem chính mình bốn phía tất cả đều phòng ở, bốn đầu Dã Trư dạo qua một vòng không có phát hiện điểm đột phá, trong đó một đầu hừ hừ một tiếng, trực tiếp hướng thủy cầu bên trong chui vào, mặt khác ba đầu lại không dây dưa nữa, đuổi theo kia lông xám người cùng đen hán tử, trực tiếp hướng nơi trú quân phương phóng đi.

Lãnh Mặc tuy từng dùng nước bóng ngăn cản qua Cannon, thể nhưng những mầm mống kia đạn dù sao cũng là tử vật, này vài đầu heo lại là vật sống. Trước hai đầu Dã Trư tại thủy cầu bên trong lắc lắc thân hình, mọi nơi du động, Lãnh Mặc phải khống chế thủy lưu không ngừng biến hóa phương hướng, tài năng ngăn cản chúng thoát đi. Mà cuối cùng này đầu Dã Trư uy hiếp càng lớn, nó đến có chuẩn bị, tại thủy cầu bên trong cúi thấp thân thể, đem bốn cái chân cắm vào trong đất, một bước một cái đề án về phía Lãnh Mặc đi tới, tốc độ vậy mà cũng không chậm.

Lãnh Mặc vốn là muốn tìm được Dã Trư trái tim, cho chúng đến một kích bị mất mạng, há biết này mấy cái sinh vật biến dị, cùng lúc trước khác nhau rất lớn, có một đầu trong cơ thể sinh ra nhiều cái trái tim, bên kia mạch máu biến lớn, dựa vào cơ bắp co rút lại phụ trợ cung cấp huyết; còn có một đầu tuy biến hóa không lớn, hết lần này tới lần khác trái tim kiên cường dẻo dai, thật vất vả phá tan một chỗ mạch máu, rất nhanh liền khép lại.

"Những cái này đều là đời thứ nhất Biến Dị Sinh Vật, tuy bề ngoài tương tự, thể nhưng bên trong lại đều có các đặc điểm. Duy nhất điểm giống nhau, chính là cung cấp Huyết hệ thống được nhận được cường hóa, lúc này mới có thể chèo chống chúng biến lớn hình thể." Lãnh Mặc tuy bị nhục, thể nhưng còn có tuyệt chiêu, bởi vậy cũng không hoảng loạn, thân hình chớp động, tại sóng nước phụ trợ dưới xa xa né ra, đồng thời đem thủy cầu thu lại.

Kia ba đầu Dã Trư chỉ số thông minh không thấp, tuy thoát ly thủy cầu, cũng không dám tùy tiện công kích, sợ đồng thời hãm trong nước. Ba đầu Dã Trư phân thành ba phương hướng, đồng thời cúi người xuống, đem chân cắm vào trong đất, chậm rãi hướng Lãnh Mặc tới gần.

Lãnh Mặc thân hình bất động, ngưng xuất vài đạo thật nhỏ thủy lưu, từ miệng của bọn nó trong mũi chui vào.

Này ba đầu Dã Trư lực lượng lớn hơn nữa, cũng phải hô hấp. Chỉ cần phổi của bọn nó trong không có dưỡng khí, cung cấp Huyết hệ thống cho dù tốt, cũng là không rồi chi mục. Chúng trí lực mặc dù cao, thể nhưng dù sao cũng không thể cùng nhân loại so sánh, còn có thể chất cường tráng, phản ứng chậm chạp, lúc bắt đầu phun nước ho khan cũng không có làm chuyện quan trọng, đợi phản ứng kịp, đã đầu cháng váng đề mềm. Trong đó hai đầu rất nhanh té xỉu trên đất, bên kia dựa vào cơ bắp co rút lại cung cấp huyết Dã Trư lại càng thêm dũng mãnh, ý thức được không đúng, bốn vó đạp một cái, phăng phất một khóa đạn pháo, hướng Lãnh Mặc đụng tới.

Lãnh Mặc bị nó này không chết không lui khí thế cả kinh lui về phía sau hai bước, vậy mà quên né tránh, bản năng giờ hai tay lên, hai cổ thủy lưu từ trong lòng bàn tay kích phát, trước mặt vọt tới Dã Trư trên mặt.

Kia Dã Trư đụng tới thì đã mất đi ý thức, thể nhưng rốt cuộc hình thể quá lớn, tuy bị thủy lưu ngăn cản, vẫn "Bịch" một tiếng nện ở Lãnh Mặc trên người.

Lãnh Mặc tuy so với bình thường người tiến hóa cường tráng, lại cũng theo không ngừng này đạn pháo cũng như va chạm, nằm trên mặt đất chỉ cảm thấy đầu cháng váng não phát triển, quanh thân cứng ngắc, còn có Dã Trư trên người truyền đến từng trận tanh tươi, để cho trong cơ thể hắn dòi sông lấp ló. Hắn mơ mơ màng màng địa dùng nước sông giúp mình trở mình cái thân, cúi đầu "Oa" địa nhả đầy đất, nội tâm mới thoải mái một chút.

Tuy thân thể khó chịu, thế nhưng hắn cũng biết bây giờ không phải là buông lỏng thời điểm, trước tại ba đầu Dã Trư trong phổi trong miệng rót đầy nước, cảm giác đến cơ thể của bọn nó đã không hề run rẩy, lúc này mới rút ra đoản đao, lần lượt lấy máu. Đợi xác nhận chúng rốt cuộc không sống được, Lãnh Mặc mới hướng nơi trú quân tiến đến.

Trong doanh địa hiện tại loạn thành một đoàn, không chỉ là ba đầu Dã Trư tại mạnh mẽ đâm tới, còn có Kỳ lão tam người thừa cơ giết người, nơi trú quân thủ vệ anh dũng phản kháng, người bình thường chạy trốn chết, còn có người núp trong bóng tối chẳng phân biệt được địch ta địa bản tên trộm.

Lãnh Mặc buông ra cảm giác, đem hai cây số bên trong tình huống đều ánh trong đầu, phát hiện Khương Bạch Lộ đám người toàn bộ bị tách ra, có tại trong doanh địa chạy loạn, có trong góc ẩn thân, có đã rời đi nơi trú quân càng chạy càng xa.

Lãnh Mặc trước từ bên người trong khắp ngõ ngách bắt được trong lòng run sợ Hồ Hiểu Diệp, nói: "Đi theo ta đằng sau! Lần này thành thật một chút, đừng có lại cho ta thêm phiền!"

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 100: kỳ nhân cuồng sĩ

Hồ Hiểu Diệp tại đây đạo phía sau tường thấp trốn trong chốc lát, mỗi một khắc đều tại chờ đợi lo lắng, ngăn ngừa mấy phút, nàng đã không biết oán trách chính mình bao nhiêu lần. Hiện giờ rốt cục gặp được người quen, tuy tóm nàng cái cổ động tác mười phần thô bạo, nhưng những chi tiết này cũng cũng không cần phải để ý. Lập tức chui vào Lãnh Mặc lũ lượt bóng trong, nhắm mắt theo đuôi theo sát tại phía sau hắn, từng bước một hướng trong doanh địa đi đến.

Mới đi hai bước, trên đỉnh đầu "Bịch" một tiếng, một người nhảy đến thủy cầu trong. Hồ Hiểu Diệp ngẩng đầu nhìn lên, chính là Vương Mạn Nhu. Nàng vốn không có xâm nhập nơi trú quân, một mực trốn ở ngoại vi trên một cây đại thụ, thấy Lãnh Mặc qua, liền trực tiếp nhảy xuống hội hợp.

Lãnh Mặc để cho thủy lưu ngừng chuyển, thả Vương Mạn Nhu rơi xuống trong vòng, dưới chân liên tục, mới đi hai bước, lại một đạo thân ảnh cấp tốc chạy tới. Người này thân hình cao lớn, làn da thô lẹ, vừa nhìn chính là cái hệ súc mạnh người tiến hóa. Lãnh Mặc thấy hắn khí thế hung hung, đang muốn động thủ, lại thấy người này đứng ở thủy cầu bên ngoài hoa chân múa tay vui sướng địa hô: "Ta là Vương Đại Vĩ! Trông thấy thơ văn sao?"

Lãnh Mặc đám người nhìn kỹ, quả nhiên giữa lông mày có chút Vương Đại Vĩ bộ dáng, chỉ là thân hình phóng đại vài vòng, còn có da mặt thô ráp, cho nên mọi người trong khoảng thời gian ngắn cũng không có nhận ra.

Lãnh Mặc chỉ một ngón tay, nói: "Tây bắc, xuất nơi trú quân..." Nói còn chưa dứt lời, Vương Đại Vĩ hai chân chấn đất, "Đặng đặng đặng" địa chạy xa.

Lãnh Mặc nói: "Thật là một cái tính nôn nóng, ta còn không có nói cho hắn biết, hải tử đi theo đền Hiểu Liên đâu, không có chạy ném. Khương Bạch Lộ cùng Vương nguyên nghĩa cũng đuổi theo. " nói xong quay đầu lại nhìn xem, sau lưng hai người cũng không có phản ứng đến hắn, ngược lại một người lôi kéo hắn một tay, đồng thời nói:

"Tảng đá Ca ở bên kia!"

"Tuyệt Nhận ở bên kia!"

Lãnh Mặc rút tay ra ngoài nói: "Biết biết, từng cái một. " nói qua quẹo trái, hướng Chu Toàn Lũy đi đến.

Vương Mạn Nhu vội la lên: "Tuyệt Nhận đánh Dã Trư đâu, người không nhanh chóng đi cứu? Thạch Đầu Nhân da dày thịt béo, có thể có nguy hiểm gì?"

Hồ Hiểu Diệp nghe xong lời này mắt hững, nói: "Tuyệt Nhận tỷ đệ năng lợi hại, lại võ thuật, tảng đá Ca thế nhưng là cái người bình thường. "

Lãnh Mặc trầm giọng nói: "Đều câm miệng. Lại cãi nhau, ta liền đợi các người nói xong lại cứu người!" Thấy hai người hành quân lạng lẽ, lúc này mới nói: "Đi theo ta, bên này gần. "

Chu Toàn Lũy này một thân tảng đá hộ giáp, nếu tìm một chỗ trốn đi, một chút nguy hiểm cũng không có. Thế nhưng là đội ngũ bị tách ra, hắn liền không nhìn thấy Hồ Hiểu Diệp, bởi vì sợ bạn gái ra ngoài ý muốn, cho nên mới trên chiến trường vừa đi vừa hô. Về sau Lãnh Mặc dâng lên lũ lượt bóng, loại này "Tiêu chí tính kiến trúc", cho dù ai cũng không khỏi nhìn nhiều vài lần. Hắn xa xa nhìn lại, liếc mắt liền phát hiện Hồ Hiểu Diệp, vì vậy không hề không có đầu con ruồi tựa như đám người đứng ngoài xem phi, trực tiếp hướng Lãnh Mặc dựa sát vào.

Nhận được Chu Toàn Lũy, Lãnh Mặc mới quay người đi về hướng Ngô Tuyệt Nhận.

Nhắc tới trong doanh địa tuy loạn thành một bầy, nhưng lại loạn trong có tự. Đơn giản là mỗi người cũng biết Dã Trư mới là uy hiếp lớn nhất, cho nên vô luận là Kỳ lão tam người, hay là nơi trú quân thủ vệ, hay là những cái kia không biết cái nào trận doanh "Loạn quân", "Thảo dân", giúp nhau trong đó tuy cũng là đao tới thương hướng, thế nhưng đối với những cái kia đánh Dã Trư người, không ai ở sau lưng hạ độc thủ, bắn tên trộm

Ngô Tuyết Nhạn cùng mặt khác mấy cái người tiến hóa liên thủ, kéo lại một đầu Dã Trư, lấy thân thủ của nàng cùng dị năng, tại có người yểm hộ dưới tình huống kỳ thật không có chút nào mạo hiểm

Lãnh Mặc đến nàng chiến đoàn xung quanh, cũng không nóng nảy chiêu nàng trở về, xa xa địa phóng ra dị năng, tại Dã Trư trong phổi rót đầy nước. Mấy cái người tiến hóa khởi đầu chẳng qua là cảm thấy này Dã Trư nước miếng càng ngày càng nhiều, tất cả đều trốn xa chút, chỉ chốc lát sau chỉ thấy nó bốn vó như nhũn ra, run rẩy địa úp sập trên mặt đất, trong miệng mũi đều lưu chảy ra nước.

Ngô Tuyết Nhạn đối với loại này chết kiểu này thấy cũng nhiều, xung vừa nhìn, tìm đến Lãnh Mặc, chạy đến hần lù lự bóng trong.

Mấy cái người tiến hóa thấy Ngô Tuyết Nhạn đi, đều truy đuổi qua, đứng ở thủy cầu bên ngoài hồ:

"Mỹ nữ, chớ đi a, còn có hai đầu không có giết!"

"Nơi trú quân nguy tại sớm tối, cô nương lại đến giúp đỡ chút."

"Muội tử người là người tốt, Dã Trư vẫn còn ở giết người, người không thể vút xuống trong doanh địa người đi a!"

"Còn có một vị khác cô nương cũng ở, còn có tảng đá anh hùng, các người phải bị nhận trách nhiệm tới a!"

"Năng lực càng lớn, trách nhiệm càng lớn!"

Những người này thấy lù lự bóng thanh thế to lớn, cũng không dám đắc tội người ở bên trong, chỉ là quần quít lấy Ngô Tuyết Nhạn đám người tìm xin giúp đỡ.

Ngô Tuyết Nhạn tại một ít người tiếng kêu bên trong hiển lộ không biết làm sao, chỉ có thể đợi Lãnh Mặc quyết định.

"Không cần phải gấp. Có người thay chúng ta động thủ. Muốn là bọn họ đều không được, chúng ta động thủ lần nữa không muộn." Lãnh Mặc ung dung nói.

Quả nhiên như hắn nói, nơi trú quân bên cạnh tối cao tán cây trên chui ra một cái quái dị người đến. Người này thân hình cao lớn, ăn mặc áo khoác giày da tại trên ngọn cây bao quát toàn trường, diện mạo bị tước sĩ cái mũi, kính mát, lễ sách trảo này ba kiện bộ đồ hoàn toàn che khuất, sau lưng lưng mang một cái phương Phụng Chính đang nhánh dây rương hòm, bên trong không biết chứa vật gì. Đây một áo liền quần trọng lượng không nhẹ, đem to cỡ miệng chén nhánh cây đều áp ngoặt.

Cùng lúc đó, dưới cây trong bụi cỏ cũng chui ra một cái con người lỗ mãng. Hắn từ kia bộ lông tán loạn, đầy người vết bẩn, như tên ăn mày, chỉ nhìn trang phục liền phảng phất nghe thấy được mùi hôi thối, cảm trong tay một bả rìu chừa cháy, từ rách rưới y phục, mơ hồ lộ ra cường tráng cơ bắp.

Kia con người lỗ mãng kêu lên: "Người bịt mặt, nơi này còn có hai đầu, là người đem những này súc sinh làm bị điên, hiện tại đón lấy chuộc tội a."

Người bịt mặt áp chế cuồng hống đáp: "Nghĩa bất dung từ." dứt lời bay lên không nhảy lên, "Đồng" địa một tiếng rơi trên mặt đất, tại mặt đất lưu lại một hồ sâu, Lãnh Mặc đám người nhìn đều cảm thấy chân đau. Kia người bịt mặt chính mình lại giống như chưa phát giác, tung nhảy vài bước, ngăn ở một đầu Dã Trư trước mặt.

Này Dã Trư vô luận truy đuổi ở đâu, người chung quanh đều là tứ tán đào tẩu, mặc dù có người thỉnh thoảng quấy rối, lại không gặp được một cái dám cùng nó chọi cứng chính diện. Lúc này thấy người bịt mặt đứng ở nơi đó trên thân hơi nghiêng, vừa vặn kích phát nó hung tính, cúi đầu xông về trước.

Người bịt mặt cũng là kẻ tài cao gan cũng lớn, không tránh không né, hai tay một sao, vừa vặn bắt lấy Dã Trư hai cái nanh, đón lấy toàn thân so sánh lực, trong lỗ mũi phát ra một tiếng kêu đau đớn, vậy mà đem hoàng Ngưu Đại loại nhỏ Dã Trư nghiêng giờ lên. Kia Dã Trư thể trọng tất cả đều đặt ở hai cái nanh, đau đến ở giữa không trung bốn vó loạn đạp. Con người lỗ mãng thừa dịp này thời cơ, một bước chạy đến Dã Trư dưới thân, giờ lên rìu chừa cháy, từ ** khởi đầu, đem Dã Trư bụng xé ra một cái động lớn. Huyết dịch, nội tạng, đồ cắt đứt rơi xuống kia con người lỗ mãng trên người, hẳn chẳng những không cảm thấy buồn nôn, ngược lại cười ha ha.

Ngô Tuyết Nhạn đám người nhìn nhìn này nói ". Kỳ cảnh", trong bụng dòi sông lấp biển. Lãnh Mặc cũng là cố nén buồn nôn nói: "Dùng búa người này, tinh thần khẳng định có vấn đề."

Kia Dã Trư tuy tràng mặc bụng nát, nhưng là sinh mệnh lực ương ngành, trọng thương phía dưới hung uy càng hơn, một hồi vận vẹo, chỉ nghe "Răng rắc" một tiếng, hai cái nanh cũng bị vặn gãy. Dã Trư rơi trên mặt đất, cũng không để ý chính mình máu chảy như suối, nội tạng giã giã, bốn vó tích lũy về phía con người lỗ mãng đánh tới. Người bịt mặt cùng con người lỗ mãng phối hợp hết sức ăn ý, thấy Dã Trư dòi đi mục tiêu, từ bên cạnh bắt kịp, nhắc chân một cước, đem Dã Trư đạp một cái té ngã, con người lỗ mãng không đợi Dã Trư đứng vững, ném đi búa, nhanh đuổi hai bước, ngay tại chỗ lăn một vòng, chui vào Dã Trư dưới thân, tìm tòi thân, theo vừa rồi xé ra đại động chui vào.

Mọi người vây xem chỉ thấy kia Dã Trư không ngừng địa kêu rên, các loại cơ quan nội tạng từ kia trong động bị liên tiếp địa ném ra. Không bao lâu, Dã Trư té trên mặt đất không có động tĩnh, con người lỗ mãng từ heo trong bụng chui đi ra, hưng phấn mà kêu lên: "Kế tiếp! Người bịt mặt, nhanh đi!"

Bên kia Dã Trư rất nhanh đã bị hai người tiêu diệt, thế nhưng không người nào dám đi qua hướng hai người nói lời cảm tạ. Nếu như nói người bị mặt vẫn chỉ là áo quần lố lằng, như vậy con người lố mắng nhất định là người điên, hơn nữa là cái rất lợi hại tên điên.

Hai người này cũng không để ý người khác cái nhìn, kia con người lố mắng nhún nhún cái mũi, trong không khí nghe thấy hai cái, kêu lên: "Còn có còn có, đi theo ta!" Dứt lời hướng bắc chạy tới. Người bị mặt lưng mang rương lớn theo sát phía sau.

"Tên kia đều tặng (bản) thành như vậy, cũng không biết là như thế nào nghe thấy được mùi?" Lãnh Mặc độc miệng nói.

"Người đây cũng không biết." Hồ Hiểu Diệp nói: "Cái gọi là thuật nghiệp có chuyên tấn công, chúng ta những cái này làm đầu bếp, liền có thể từ nhiều loại hỗn hợp mùi bên trong chất lọc rất nhiều tin tức, tựa như mũi chó cũng như ah. Bất quá năng lực cần thường xuyên luyện tập, bình thường gặp được cái gì đều muốn nghe một cái, nhớ kỹ chứng chỉ có mùi. Trong này cảm giác thật là vi diệu."

Lãnh Mặc nghe xong nàng, nhìn nhìn đầy đất nội tạng cùng huyết dịch, miệng há hốc, nói: "Làm kia một nhóm cũng không dễ dàng a!"

Mấy người đang muốn đi, bỗng nhiên hai nhóm người xông tới. Trong đó một đội lấy kia phóng thích lưỡi dao gió đen hán tử cầm đầu, tụ họp cùng một chỗ, đứng ở nơi trú quân phía đông; một đội...khác phân tán đứng ở nơi trú quân phía tây, cầm đầu mấy người đứng thành một cái hình quạt, trong đó có Kỳ lão tam ở trong. Hai nhóm người mơ hồ đem Lãnh Mặc lũ lượt bóng trở thành đường ranh giới, xa xa giăng co, Lãnh Mặc đi về phía trước một bước, bọn họ liền theo chuyển một bước, ai cũng không chịu đến gần một bước, cũng không chịu rời xa một bước.

Lãnh Mặc nhíu mày nói: "Hai người các ngươi vừa đánh khùng, chúng ta đi con đường của mình. Nếu các vị không nên đem chúng ta cuốn đi vào, cũng đừng trách ta không khách khí."

Kia đen hán tử chấp tay, nói: "Tại hạ Hoàng Anh Kiệt, là này Phong Vân hội lão đại. Huynh đệ bản lãnh của ngươi, ca ca ta đều nhìn ở trong mắt, so với vừa rồi kia hai người điên còn mạnh hơn. Chỉ cần ngươi giúp đỡ chúng ta đuổi đi đám người này, Phong Vân hội sẽ là của ngươi."

Lời vừa nói ra, phía sau hán tử một đám người loạn thành một bầy, đi một mình đi lên khuyên nhủ: "Lão đại, ngươi không thể nhẹ như vậy ti lệ a. Theo ta thấy, để cho vị huynh đệ kia làm Phó Hội Trưởng được rồi"

Bên kia những người kia không thể để cho Phong Vân hội đoạt lấy danh tiếng, Kỳ lão tam nói: "Vị huynh đệ kia, vừa rồi chúng ta ở bên ngoài đã nói rồi. Đường ngươi đi Đường Dương Quan, đường ta đi cầu độc mộc. Nước sông không phạm nước giếng. Thế nhưng là dưới tay ngươi ba vị này, ăn cơm của ngươi đi, cũng không nghe lời ngươi, chạy đến trong doanh địa tới đại náo một hồi. Nhìn mặt mũi của ngươi, chúng ta thế nhưng là không có hạ sát thủ. Hiện tại Phong Vân hội chính chủ đến, ngươi xem có phải hay không hẳn là lánh tránh một chút, lưu lại chính chúng ta giải quyết?"

Lãnh Mặc còn chưa nói, Phong Vân hội bên kia đi ra một có người nói: "Đừng nghe hán tử nói hư nói vượn! Vừa rồi các ngươi đều giao thủ qua, bọn họ làm sao có thể buông tha các ngươi? Hơn nữa bọn họ đều là chút lưu manh cường đạo, để cho bọn họ chiếm nơi trú quân, bắt đi dân chúng, mọi người chỉ có thể biến thành nô lệ. Hai người mỹ nữ này, các ngươi vừa nhìn thật là tốt người, không thể ném chúng ta mặc kệ a!"

Kỳ lão tam sau lưng cũng đứng ra một có người nói: "Tất cả mọi người cũng như, đừng nói hay lắm như các ngươi là người tốt cũng như. Năm này nguyệt cái nào nơi trú quân không có nô lệ? Các ngươi Phong Vân hội người nhiều nhất, nô lệ cũng tối đa, thiêu giết đánh cướp sự tình cũng làm không ít! Vị cô nương này, vừa rồi chúng ta thế nhưng là một chỗ đánh Dã Trư kia mà. Chúng ta một chỗ liều qua mệnh, giao tình có thể không tầm thường, ngươi giúp đỡ chúng ta, cam đoan không thiệt thòi đợi các ngươi."

Ngô Tuyết Nhạn không nghĩ tới hai bên cũng bắt đầu lôi kéo tình cảm, nàng đi qua vừa rồi một phen loạn chiến, cảm giác nơi này trình diễn chính là một hồi trò khôi hài, thật sự không muốn tiếp tục lẫn vào, thế nhưng là để cho nàng xoay người rời đi, bỏ xuống vừa mới làm quen chiến hữu, lại cảm thấy mất mặt mặt mũi. Nghĩ nghĩ, hay là nhìn về phía Lãnh Mặc.

"Ta liền biết, loại sự tình này luôn là càng lún càng sâu." Lãnh Mặc xông hai bên chấp tay, nói: "Chúng ta còn có đồng đội, chuyện nơi đây không muốn lẫn vào, chính các ngươi giải quyết a." nói xong xoay người rời đi.

Kia hai bên người thấy hán tử muốn đi, đồng thời bạo động lên. Lãnh Mặc sắc mặt trầm xuống, nói: "Hôm nay người không nghe lời rất nhiều, ta ngược lại nhìn xem kẻ tiếp đuôi mù người là ai?"

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 101: lực hủy đi Bọ Ngựa

Lãnh Mặc biến sắc, sợ tới mức kia Hoàng Anh Kiệt lập tức lui về phía sau một bước, hai tay nắm một cái, đối với sau lưng mọi người thấp giọng nói: "Đều cảm miệng, hôm nay chúng ta trở mình không được bàn. Lương thực nỗ lực đều cho bọn họ, chúng ta chỉ cần có thể bảo trụ mệnh, sớm muộn gì đoạt lại."

Bên kia Kỷ lão tam cũng mở miệng nói: "Mấy vị, tránh ra con đường, để cho bọn họ đi."

Hai đội người chậm rãi lui lại, cho Lãnh Mặc chảy ra một mảnh rộng rãi thông đạo, đồng thời cũng đem mặt khác mấy người nổi bật xuất ra. Nguyên lai Kỷ lão tam kia nhất hòa nhân vốn cũng không phải là cùng một cái đoàn đội, lần này chỉ là tạm thời tiến đến một chỗ, đến Phong Vân hội bỏ đá xuống giếng. Bởi vì giúp nhau trong đó chỉ là hợp tác quan hệ, Kỷ lão tam cũng chỉ huy bất động tất cả mọi người. Những người khác nghe lời của hắn lui về phía sau, đó là bởi vì tin tưởng hắn nhìn người ánh mắt, suy đoán ra Lãnh Mặc những người này cũng không tốt gây. Mà này nổi bật ra mấy người, vốn là cùng Kỷ lão tam không đối phó, lại bị Lãnh Mặc tiểu đội vũ khí mỹ nữ về ra bệnh đau mắt, tự nhiên không chịu đơn giản lui bước.

Kỷ lão tam thấy những người này không lui, trong nội tâm mừng thầm, ngoài miệng lại nói: "Vương Bưu, ta đều muốn lui nhường một bước, ngươi liền càng không phải là vị tiểu huynh đệ này đối thủ. Ta khuyên ngươi kiềm chế tâm tư, thả sáng lên áp phích, ít dùng tới não cân."

Vương Bưu hắc hắc một tiếng cười lạnh, nói: "Ngươi sợ rồi, ta sẽ không." dứt lời quay đầu đối với Lãnh Mặc nói: "Thương cùng nữ nhân lưu lại, các ngươi đi."

"Ngươi không là hôm nay cái thứ nhất nói với ta lời này người." Lãnh Mặc nói.

"Hả? Còn có người đoạt tại phía trước ta sao? Vị nào? Ngươi chỉ ra tới ta xem một chút." Vương Bưu nói.

"Chạy. Không biết hiện tại tại sống hay chết." Lãnh Mặc nói qua mỉm cười, nói: "Có hay không có điểm kỳ quái? Ngươi kia cái hội đột thổ huynh đệ, như thế nào còn không có xuất thủ đầu này?"

Vương Bưu cả kinh, nói: "Ngươi đem hắn thế nào?"

Lãnh Mặc hướng phía sau hắn chỉ, nói: "Cứ như vậy."

Vương Bưu nhìn lại, sau lưng một người lấy rất thường có thể thấy tốc độ khô ráo héo rũ, đồng thời đỉnh đầu toát ra một đoàn hơi nước, không bao lâu trở thành một cỗ thấy khô, tán rơi trên mặt đất. Nó tiểu đệ của hắn trông thấy người này chết kiểu này, đều sợ tới mức gào khóc tiếng kêu kì quái, từng cái một luống cuống tay chân, tứ tán chạy trốn. Vương Bưu mình cũng đi đứng như nhũn ra, quay người lại nhìn nhìn Lãnh Mặc, chậm rãi quỳ xuống, nói: "Ta có mắt không nhìn được Thái Sơn, cầu ngài giờ cao đánh khẽ."

"Như ngươi mong muốn." Lãnh Mặc nói qua tay vừa nhấc, một đoàn hơi nước theo tay của hắn thế từ Vương Bưu đỉnh đầu thẳng lên.

"Đi thôi, mấy vị." thấy Ngô Tuyết Nhạn bọn người gốc tại chỗ, Lãnh Mặc lúc này mới nhớ tới liền Ngô Tuyết Nhạn đều chưa thấy qua tự một mình chiêu này, cũng khó kỳ quái bọn họ kinh ngạc, lập tức thúc giục bọn họ đi mau.

Cái này không còn có người dám ngăn trở, Lãnh Mặc dứt khoát triệt hồi lữ lự bóng, mang lãnh mấy người một đường chạy chậm, hướng tây bắc phương đuổi theo. Chạy ra gần tới một km, mới nhìn đến trên mặt đất nằm hai người, chính là Vương Đại Vĩ cùng Vương nguyên nghĩa. Lúc này Vương Đại Vĩ lại thay đổi cái bộ dáng, thân cao lùn da đều khôi phục trở thành bình thường bộ dáng, có dáng người trở nên mười phần thon gầy, quả thật chính là xương bọc da. Nếu là Khương Bạch Lộ ở chỗ này, liền sẽ phát hiện hắn bộ dạng này bộ dáng cùng lần đầu gặp mặt đêm hôm đó hoàn toàn giống nhau. Mà Vương nguyên nghĩa thì té trên mặt đất, ngực một cái động lớn, giữa cổ cuộn cuộn bốc lên huyết. Bên cạnh hai người còn nằm mấy cái kỳ quái côn trùng.

"Hắn làm cái gì vậy chuyện xấu?" Lãnh Mặc chỉ vào Vương nguyên nghĩa thì thào hỏi. Hắn vừa nhìn vết thương này, cũng biết là Khương Bạch Lộ đã hạ thủ, tự nhiên mà vậy địa cho rằng vấn đề xuất tại Vương nguyên nghĩa trên người.

"Ách..." Vương Đại Vĩ bờ môi động vài cái, lại cũng không nói đến lời.

"Hắn đây là đem năng lượng trong cơ thể đều đã tiêu hao hết." Hồ Hiểu Diệp nói qua từ trong túi tiền móc ra một miếng thịt làm, phóng tới Vương Đại Vĩ trong miệng.

Không nghĩ tới Vương Đại Vĩ trong miệng ngậm lấy thịt khô, cảm ngay cả động cũng bất động một chút. "Nguy rồi." Hồ Hiểu Diệp cái trán đầy mồ hôi, lách ra kia khối thịt làm, nói: "Hắn trước kia chưa từng suy yếu thành cái dạng này. Có đường kẻo không có?"

Lãnh Mặc hai tay một quán, lại nhìn những người khác, cũng đều tại lắc đầu.

Hồ Hiểu Diệp lấy ra một cái đồ gia vị hộp, nói: "Ta chỗ này chỉ có muối. Lãnh Đại Ca, ngươi cho hắn lao xuống đi thử một chút."

Lãnh Mặc tiếp nhận đồ gia vị hộp, chế thành nước muối, một chút cho Vương Đại Vĩ đưa tiễn đi, thế nhưng nhưng không thấy tốt hơn.

"Xem ra hắn lần này tiêu hao quá lớn, không chỉ là chất điện phân vấn đề, e rằng đường máu cũng thấy đáy." Lãnh Mặc thở dài, đối với Vương Đại Vĩ nói: "Sự cấp tòng quyền, ta có cái phương pháp giúp ngươi. Tuy buồn nôn một chút, nhưng là vì mạng sống, tin tưởng ngươi cũng có thể hiểu được. Ủ, nhìn ngươi này trạng thái, khả năng đã nghe không được ta đang nói cái gì." nguyên lai mấy câu nói đó công phu, Vương Đại Vĩ đã hỗn loạn, sắp tiến nhập hôn mê trạng thái.

Cứu người quan trọng hơn, Lãnh Mặc không nói nhảm nữa, đứng lên trốn qua một bên, đồng thời Vương nguyên nghĩa trong thì thào bay ra một cỗ huyết

dịch. Này huyết dịch tại Lành Mặc điều khiển, phảng phất một mảnh con rắn nhỏ, từ không trung bơi tới Vương Đại Vĩ bên miệng, lại không có tại trong miệng dừng lại, trực tiếp chui vào thực quản, sau đó đầu rắn một đường hướng phía dưới, xuyên qua dạ dày cùng ruột non, chui thẳng đến lớn trong ruột. Rất nhanh này huyết xà liền vòng tại Vương Đại Vĩ hệ tiêu hoá trong, đem dạ dày đều lấp đầy.

Lành Mặc làm như vậy, vốn là sợ Vương Đại Vĩ hệ tiêu hoá khó có thể nhanh chóng hấp thu dinh dưỡng, tận lực gia tăng huyết dịch cùng dạ dày tiếp xúc diện tích. Lúc này lại tỉ mỉ cảm giác một chút, mới phát hiện mình là vẽ vờ cho thêm chuyện ra. Người này tiêu hóa năng lực có thể dùng "Khủng bố" để hình dung, huyết dịch tại dạ dày trong dừng lại hơn mười giây, liền toàn bộ biến mất, đồng thời máu của hắn đườngkẹo nhanh chóng tăng trở lại, sắc mặt khỏi đầu hồng nhuận, mỡ phong phú tế bào, người cũng chậm chậm béo lên.

"Cám ơn. " Vương Đại Vĩ ngồi xuống, tuy trong miệng còn có một cổ tanh hôi, thế nhưng rốt cuộc sống lại. Hắn cũng không có phát hiện mình uống là máu người, còn hướng Hồ Tiểu Diệp hỏi: "Người lần này cho ta ăn cái gì? Đường như hiệu quả so với thịt khô khá tốt. "

Hồ Tiểu Diệp không biết nên không nên nói cho hắn biết thật tình, Lành Mặc nói: "Huyết đậu hũ. Hi vọng người về sau không muốn ăn được nghiệm. "

"Ah. Khó trách có một cổ tanh hôi. Kỳ thật ta chưa bao giờ thích ăn cái đồ chơi này. " Vương Đại Vĩ đầu óc ngu si, căn bản không nghĩ huyết đậu hũ khỏi nguồn, dù sao trong ký ức của hắn, hồ Tiểu Diệp tổng có thể mê mê xuất kỳ quái thực phẩm

"Nói một chút hắn làm thế nào chết a. " Lành Mặc chia chia Vương nguyên nghĩa thi thể.

"Tiểu tử này quá không phải thứ gì!" Vương Đại Vĩ khí đạo: "Vừa rồi chúng ta gặp tập kích. Chính là cái này đồ vật. " hắn chỉ chỉ bên cạnh côn trùng, nói: "Đường như là một loại nhện nhện. Vương nguyên nghĩa thừa dịp ta bị thương, không chế ta cùng chúng du đấu (hit and run). Chẳng những không chế ta đánh nhau, còn không chế ta nói chuyện, để cho bọn họ không cần lo cho ta, chính mình chạy mau. May mắn bị Khương Bạch Lộ khám phá. " hắn nói đến đây bỗng nhiên cả kinh, nói: "Người có thể tìm tới thơ văn sao? Vừa rồi các nàng ba cái bị một cái côn trùng đuổi theo chạy. "

Lành Mặc cười nói: "Người vừa định lên các nàng tới? Yên tâm đi, đều sống được rất tốt, chính là cách khá xa, còn muốn đi lên phía trước một km. "

Vương Đại Vĩ gãi gãi đầu, cười ngây ngô nói: "Ta lúc ấy nhìn Khương Bạch Lộ đối phó kia côn trùng thành thạo, sẽ không quản bọn họ, chỉ lo lo lắng cho mình. "

Lành Mặc cười cười, bỗng nhiên nhướng mày. Vương Đại Vĩ còn lấy vì mình nói sai cái gì, giải thích nói: "Ta lúc ấy thật sự tỉnh bị lực tấn, nơi này lại có rất nhiều thi thể, rất không an toàn, cho nên mới đề cho chính các nàng đi, thực không phải..."

Lành Mặc khoát tay chặn lại, nói: "Không là chuyện này. Một cái Dã Trư đang tại hướng phương hướng của các nàng chạy tới. Ta đi trước, mấy người các ngươi chính mình theo kịp. Phải chú ý an toàn, thật sự không được liền ngừng ở chỗ cũ, ta sẽ quay về tìm đến các ngươi. " dứt lời sóng nước một cuốn, bỗng bành mà đi.

Ngô Tuyết Nhạn vốn định cùng đi, kết quả lời còn không ra khỏi miệng, người liền chạy mất dạng.

Lành Mặc gấp gấp như vậy là có nguyên nhân. Kia Dã Trư coi như bỏ qua, mấu chốt là nó sau lưng còn đi theo người bịt mặt cùng con người lỗ mũi. Hai người kia hành vi cổ quái, vốn lại thực lực xuất chúng, vạn nhất cùng Khương Bạch Lộ nổi lên xung đột, hậu quả không thể tưởng tượng nổi.

Một km cự ly đối với Lành Mặc tới nói không lại mấy hơi thở sự tỉnh. Đi đến phụ cận, hắn mới phát hiện Khương Bạch Lộ tình cảnh rất kỳ quái. Chỉ thấy tay nàng cầm song đao, ngồi ở một cái sườn dốc, bên cạnh điển Hiếu Liên ôm Vương thơ văn, tiểu nha đầu kia đang ngủ. Ba người bên người sinh trưởng khắp nơi đóa hoa vàng.

"Các người tại trong bụi hoa ngồi lên làm gì?" Cảm nhận được nơi này quái dị bầu không khí, Lành Mặc không có hạ xuống mặt đất, mà là ở giữa không trung xa xa hỏi.

Khương Bạch Lộ dùng đoản đao chỉ vào bên ngoài bụi hoa một lùm thực vật, cao giọng nói: "Quá cứng nhắc, đánh bất động. Ta ngồi xuống nghỉ một lát. "

"Hả?" Lành Mặc nhìn xa xa kia một đại tảng thực vật, thầm nghĩ: "Người cùng một cọng cỏ so sánh cái gì lực? Chẳng lẽ nói, đây là 'Yêu đẳng' ?" Hắn lại dùng cảm giác năng lực tỉ mỉ xem, mới phát hiện này thực vật có chút khác người.

Khương Bạch Lộ trên mặt đất cười nói: "Ta liền biết người nhận không ra. Đây là một cái lớn Bọ Ngựa!" Nói qua đứng lên, hướng kia "Bụi cỏ" đi qua, đứng ở kia "Bụi cỏ" 3~5m ngoài.

Vừa mới đứng lại, kia "Bụi cỏ" bỗng nhiên về phía trước duỗi ra, hai mảnh thô to cây cỏ mở ra, hóa thành hai thanh xanh mon mồn liềm đao, hướng Khương Bạch Lộ câu qua. Khương Bạch Lộ tựa như đã sớm đoán chắc hành vi của nó hình thức, thông thả địa tiến tới một bước, hiện lên hai thanh liềm đao, giơ tay lên trong song đao một hồi chém lung tung. Chỉ nghe một hồi "Thương lang lang" loạn hưởng, lưỡi đao phát hòa hoa văng khắp nơi, kia đại Bọ Ngựa lại lông tóc ít bị tổn thương. Khương Bạch Lộ chen chân vào đập một cái, đem đại Bọ Ngựa đập một cái lão đảo, chính mình quay người nhảy quay về hoa đi trong biển.

"Nhìn thấy a. " Khương Bạch Lộ nói: "Nó không gây thương tổn ta, ta cũng đánh không chết nó. Vốn muốn đem nó dẫn tới trong bụi hoa, kết quả nó còn không lên làm. Cho nên ta chỉ có thể mượn này mảnh đóa hoa vàng nghỉ ngơi một chút. Hiện tại người đã đến rồi là tốt rồi. "

Vừa dứt lời, xa xa truyền đến một tiếng cười quái dị: "Ha ha! Tiểu cô nương hảo thân thủ! Bất quá này đại trùng tử hay là giao cho ta a!"

Mấy người theo tiếng nhìn lại, chính là kia một đầu Dã Trư cùng hai cái quái nhân. Kia Dã Trư ở phía trước chạy như điên, con người lỗ mãng hai chân đạp tại heo trên mông đất, hai tay chặt chẽ níu lấy heo cái đuôi, thỉnh thoảng lại tà điều hữu hoàng, điều chỉnh Dã Trư phương hướng. Người bịt mặt như cừu lưng mang rương lớn, ở phía sau như một phát pháo đạn cũng như bên cạnh tung nhảy, mỗi một bước đều tại dưới chân giẫm ra một cái hố to.

Kia Dã Trư đã bị con người lỗ mãng giầy vò đến thân chỉ không rõ, thậm chí vứt bỏ sau lưng người này, để cho cái đuôi của mình nhẹ nhõm một chút. Tại con người lỗ mãng dưới sự khống chế, nó mơ mơ màng màng về phía trước mặt một đại tảng "Hao thảo" vọt tới.

Đại Bọ Ngựa dù sao cũng là cái vật sống, há có thể ngồi chờ chết, hai cánh chấn động, nhào lạp lạp bay lên giữa không trung. Nó thân hình to lớn, trên không trung khó có thể dừng lại, lượn vòng một vòng, đang muốn tìm một chỗ đáp xuống, bỗng nhiên một hồi đại lực truyền đến, thân thể cùng một cây liềm đao hình chân trước bị đồng thời bắt lấy.

Bỏ đao vị này chính là người bịt mặt. Hắn nhảy lên giữa không trung, bắt lấy đại Bọ Ngựa, cũng không thấy như thế nào dùng sức, hai tay một phần, trước kéo một bả liềm đao. Roi xuống mặt đất thì đầu gối thuận thể đỉnh đầu, răng rắc một tiếng, đem Bọ Ngựa thân thể áp thành hai đoạn. Kia Bọ Ngựa sinh mệnh lực rất mạnh, chịu này trọng thương, vẫn có thể hoạt động. Người bịt mặt thuận thực, đem tất cả chi tiết kéo đứt, nguyên sơ đem một cái Biến Dịch Sinh Vật hủy đi trở thành linh kiện.

Kết thúc công việc, người bịt mặt cũng không có đi truy đuổi con người lỗ mãng, ngược lại hướng Khương Bạch Lộ đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 102: mạo hiểm đầu tư

Khương Bạch Lộ thấy người bịt mặt hướng nằng đi tới, song đao trước ngực quét ngang, chậm rãi lui về phía sau. Lãnh Mặc cũng tại hai người bọn họ trong đó dựng thẳng lên một đạo nước tường.

Ai ngờ kia người bịt mặt đối với hai người hoàn toàn không thấy, cúi người xuống, quỳ một chân trên đất, từ trong bụi hoa bắt được một đóa đóa hoa vàng, nắm ở trong tay tỉ mỉ quan sát.

Khương Bạch Lộ thấy hắn không phải là châm đối với chính mình, thở ra một hơi, để cho điền Hiểu Liên ôm lấy Vương thơ vân, ba người tha cái vòng, cùng đi ra khỏi bụi hoa cùng Lãnh Mặc hội hợp. Bốn người đang muốn ly khai, kia người bịt mặt bỗng nhiên nói: "Mấy vị, có thể hay không giúp ta chuyện?"

"Không có ý tứ, chúng ta còn muốn sẽ cùng đồng đội." Lãnh Mặc mỉm cười từ chối.

"Nếu như không nóng nảy, không ngại lưu lại." người bịt mặt nói: "Coi như là Thiên Sứ đầu tư."

"Hả?" Lãnh Mặc rất lâu không nghe được qua cái từ này, không khỏi dừng bước lại, hỏi: "Thiên Sứ đầu tư? Cái gì hạng mục?"

Người bịt mặt nói: "Trong chốc lát ta nếu như hôn mê, thỉnh các người bảo vệ tốt thân thể của ta. Mặt khác, không muốn mở ra rương của ta. Về sau ta sẽ có hồi báo. Tin tưởng ta, lợi ích thu được to lớn!"

"Xem ra người cũng không am hiểu chào hàng chính mình." Lãnh Mặc cười nói: "Thiên Sứ đầu tư, mạo hiểm to lớn, người lại không chịu nói rõ ràng nội dung, ta tại sao phải quảng người sao?"

"Hạo hạng mục không sợ không ai quảng, đúng hay không?" Người bịt mặt nói: "Đây là một cái song hướng lựa chọn. Ta tin tưởng thực lực của người, cũng nguyện ý đánh bạc nhân phẩm của người. Chúng ta đều có mạo hiểm. Đương nhiên, nếu như người thật sự có việc gấp, có thể lựa chọn cự tuyệt."

"Có ý tứ." Lãnh Mặc nói: "Bất quá người có thể nói cho ta biết, làm thế nào biết ta tận thế lúc trước là làm đầu tư sao?"

Người bịt mặt ách lấy cuống họng ha ha cười cười, nói: "Chúng ta đã gặp mặt, bất quá khi thì thân phận bất đồng, người chỉ là du khách, ta càng là của người khác tùy tùng. Người sẽ không nhớ rõ ta." nói xong đối với lấy trong tay đóa hoa vàng, hít sâu một hơi, đón lấy thân thể chậm rãi ngã ngổ, dựa vào ở sau lưng trên thùng gỗ ngủ rồi.

Lãnh Mặc thấy hắn ngủ ngược lại, đối với Khương Bạch Lộ nói: "Chúng ta ở chỗ này chờ một chút đi. Ngô Tuyết Nhạn bọn họ đang tại chạy tới, trên đường không có gặp nguy hiểm."

Khương Bạch Lộ tò mò nhìn người bịt mặt, nói: "Người này vì cái gì che mặt? Trong rương là vật gì?"

Điền Hiểu Liên bỗng nhiên chen miệng nói: "Chúng ta hay là không muốn nghe ngóng nhiều như vậy, có lẽ hẳn cũng không muốn làm cho chúng ta biết. "

Khương Bạch Lộ nhớ tới Lãnh Mặc đêm qua đã từng nói, điền Hiểu Liên toàn bộ mặt hủy dung nhan, chỉ có lộ ra kia con mắt xung quanh còn có thể nhìn, liền biết một mực trầm mặc nữ nhân bỗng nhiên phát ra tiếng, cũng không phải là vì trước mắt người bị mặt, mà là tại thay chính nàng nói chuyện.

Lãnh Mặc lại khác có suy tính, này người bị mặt thập phần thần bí, hay để cho Khương Bạch Lộ có chỗ chuẩn bị tương đối khá. Lập tức nói: "Bộ dáng của hẳn không tốt miêu tả, bất quá thể chất cùng thường nhân có rất lớn bất đồng. Mà nói lên cái rương kia bên trong đồ vật, các người liền phải cảnh giác, đó là một cái Huyết tộc nữ nhân. "

"A?" Khương Bạch Lộ hơi bị sợ, sau đó hỏi: "Nữ nhân kia xinh đẹp không? Hẳn vì cái gì mang theo nữ nhân này? Người nói, vậy có phải hay không thể từ của hẳn?"

Lãnh Mặc đi đến bên người nàng, ôm lấy vai thon của nàng, nói: "Nếu như là thể từ của hẳn, vậy nhất định là một hồi thể mỹ tình yêu chuyện xưa. "

Chỉ chớp lát sau, Ngô Tuyết Nhạn đám người đi đến, thấy người bị mặt ngồi dưới đất vẫn không nhúc nhích, vội vàng chạy tiến lên đây hỏi: "Các người động thủ? Cái người điên kia đâu này?"

"Không có động thủ. " Lãnh Mặc trước đem tình huống vừa rồi nói một lần, nói tiếp: "Vậy tên điên giết chết Dã Trư, không biết chạy đi nơi nào, dù sao không có tại ta cảm ứng trong phạm vi. "

Hồ Hiểu Diệp nghe xong tiền căn hậu quả, đi đến một bên bĩu môi thảm nói: "Người làm cho người ta hỗ trợ, gọi 'Mạo hiểm đầu tư', người khác đi cứu người chính là 'Chậm trễ thời gian' . " này thanh âm không lớn không nhỏ, vừa vặn có thể khiến tất cả mọi người nghe được.

Chu Toàn Lữ ngay tại bên người nàng, vội vàng đẩy đẩy cánh tay của nàng thấp giọng nói: "Đừng nói nữa. Đội trưởng hay là quan tâm chúng ta. "

"Hừ!" Hồ Hiểu Diệp tuy không nói thêm gì nữa, thế nhưng con mắt quay tròn loạn chuyển, không biết suy nghĩ cái gì.

Những người khác đem động tác của hai người đều nhìn ở trong mắt. Khương Bạch Lộ hướng về phía Lãnh Mặc vụng trộm sờ sờ da mặt, hé miệng cười trộm. Lãnh Mặc cũng cảm giác mình đuối lý, ngượng ngùng cười cười, xoay người sang chỗ khác không nhìn bọn họ.

Đội trong chốc lát, người bị mặt tỉnh lại, thấy Lãnh Mặc còn thủ ở bên cạnh, xung quanh có nhiều người, đứng lên hướng về phía mọi người gật gật đầu, nói: "Đa tạ mấy vị. Ta họ Mộc, đầu gỗ mộc. Năng lực là không chế thực vật. Không biết có phải hay không may mắn, gia nhập đoàn đội của các người?"

Lãnh Mặc nhăn cau mày, nói: "Mộc tiên sinh, bí mật của người quá nhiều, chúng ta e rằng không dám nhận chịu. Hơn nữa, ngài vị bằng hữu kia, nói thật, chúng ta nhìn nhìn đều có chút sợ hãi. "

"Cái người điên kia sao? Ha ha, nói thật chúng ta không phải là rất quen. Cho nên chỉ có ta muốn gia nhập các người, không có chuyện của hẳn. " Mộc tiên sinh nói: "Nếu như đối với ta có nghi vấn gì, các người có thể nói ra, ta tận lực giải đáp. "

"Đầu tiên sẽ là của người dị năng vấn đề. " Lãnh Mặc không khách khí chút nào đưa ra vấn đề thứ nhất: "Người vừa rồi phô bày tay không hủy đi Bọ Ngựa sức chiến đấu, nhưng bây giờ nói cho ta biết, dị năng là không chế thực vật, có thể giải thích một chút không?"

"Ta vốn không có cường đại như vậy. Tuy ta xác thực lực lượng so với bình thường người lớn hơn nhiều, thế nhưng ba ngày lúc trước, còn không có hiện tại như vậy mạnh mẽ. " Mộc tiên sinh giải thích nói: "Ta là mấy ngày hôm trước tại cái này thị trấn phía đông phát hiện một mảnh thổ địa, chỗ đó sinh trưởng một loại kỳ quái thực vật, có điểm giống dưa hấu. Ta tiếp xúc chúng, liền biết vật kia không tầm thường. Cho nên liền đem chỉ vụn vụn có mấy cái dưa ăn hết. Sau đó ta liền trở nên lực lớn vô cùng. " hẳn nói qua gãi gãi đầu, còn nói thêm "Bất quá hôm nay ta phát hiện, những cái kia Dã Trư khả năng rất xem trọng loại thực vật này, hôm nay phát hiện ta ăn cuối cùng mấy cái dưa, chúng bỗng nhiên cuồng tính đại phát, đem những cái kia dưa đang đều phá hủy, lại còn gặp người liền giết. "

Lãnh Mặc trầm nghĩ: "Vậy chút dưa đại khái là bầy heo rừng tiến hóa nguyên động lực, vốn chúng bị loài người truy sát, còn muốn dựa vào kia thực vật đánh cho khắc phục khó khăn, kết quả bị người đã đoạn ý muốn, đương nhiên muốn đập nồi đim thuyền. " bất quá đây là một cái khác chuyện xưa, cùng bọn họ không có quan hệ gì, Lãnh Mặc cũng liền không hề nghiên cứu sâu, mà là hỏi tiếp xuất vấn đề thứ hai: "Thân thể của người trạng thái, có thể phơi bày một ít sao? Nói thật, ta vốn cho rằng hẳn là gọi người 'Đang tiên sinh' . "

Mộc tiên sinh mặt vô chán được cực kỳ chặt chẽ, nhìn không ra biểu tình biến hóa, thế nhưng hẳn trầm mặc một hồi, hiển nhiên vấn đề này đánh trúng vào chỗ yếu hại của hẳn. "Không nghĩ tới người liền cũng nhìn ra được. " hẳn thở dài một hơi, nói: "Kỳ thật ta mặc thành cái dạng này, chủ yếu là sợ hãi bị người hiểu lầm. Người biết, nhân loại đối với Zombie địch ý quá sâu, không phải là một câu hai câu liền có thể giải thích rõ ràng. "

Hắn nói qua vội bỏ trước ngực nút áo, tháo xuống bao tay, Mặc Kính (râm), khẩu trang cùng mũ.

Mọi người nhìn thấy bộ dáng của hẳn, đều sợ tới mức lui về phía sau vài bước, nắm chặt vũ khí. Lãnh Mặc tuy sớm có chuẩn bị, cũng nhịn không được nữa hít sâu một hơi.

Vị này Mộc tiên sinh, là chân chính "Mộc" tiên sinh. Một thân da thịt khô héo cứng ngắt, con mắt u ám không ánh sáng, tóc thưa thớt khô héo, thoát nhìn so với Zombie càng thêm không khí trầm lắng.

"Hừ đến các người, không có ý tứ. " Mộc tiên sinh đục ngầu trong ánh mắt chảy ra hai giọt nước mắt, hẳn xoa xoa, xám trắng da mặt bay ra một cái "Nụ

cười", có chút kích động nói: "Ta có chút nhi thật cao hứng. Các ngươi là nhóm đầu tiên nhìn hình dạng của ta, còn không có động thủ với ta người. " hấn xoay người, lộ ra sau lưng mình rương hòm, nói: "Ta đây cũng là bởi vì cùng thực vật Hợp Thể tạo thành. Cái rương này kỳ thật là sinh trưởng ở ta trên lưng, cho nên ta hiện tại thoát không y phục rớt, trừ phi đem rương hòm hủy đi. " đón lấy vỗ vỗ hai tay, phát ra đầu gõ đánh "Ken két" thanh âm, nói: "Đa của ta cũng trở nên cứng rắn, lại còn không có gì tri giác, cho dù bị chặt cũng không đau, hơn nữa khôi phục được rất nhanh. "

"Được rồi, ta đại khái hiểu. " Lãnh Mặc ngăn trở hấn tiếp tục biểu hiện ra xúc động, hỏi tiếp: "Trong rương người, là ai?"

Mộc tiên sinh tuy đã lĩnh giáo Lãnh Mặc điều tra năng lực, thời điểm này vẫn nhện không được hỏi: "Ngươi có thể nhìn ra nàng là... ?"

"Huyết tộc. " Lãnh Mặc gật gật đầu, nói: "Liên là các ngươi thường nói Zombie. Tại Tuyên Thành, bọn họ gọi hấn là Huyết tộc. "

"Huyết tộc..." Mộc tiên sinh cúi đầu đem cái danh từ này nhắc tới mấy lần, nói: "Có đạo lý. Nguyên lai đã có người tổng kết ra bọn họ đặc tính, 'Huyết tộc' cái tên này rất chuẩn xác. Bọn họ chỉ có thể dựa vào hút máu mới sống được hạ xuống. " nói qua ngừng đầu, nói: "Nếu như các ngươi đã như vậy hiểu rõ 'Huyết tộc', nên biết bọn họ cũng không tính là tử vong, ngược lại là lấy được tân sinh, chỉ là mất đi ký ức, trở lại mới ra sinh trạng thái, tựa như một cái ngây thơ to mò hài tử. "

Lãnh Mặc gật gật đầu, chỉ vào rương hòm nói: "Cho nên đầu này? Nàng là ai?"

"Kia là thê tử của ta. " Mộc tiên sinh nói: "Tuy nàng đã không nhớ rõ. "

Lãnh Mặc cùng Khương Bạch Lộ liếc nhau, đồng đều trầm nghĩ: "Quả là thế. "

Chỉ nghe Mộc tiên sinh nói tiếp: "Ta không thể vứt xuống nàng. Nàng có thể sẽ bị người giết chết. Cho dù không chết, nàng cũng sẽ làm bị thương người khác. Nàng lấy trước như vậy thiện lương, nếu như tương lai hiểu chuyện, hồi tưởng lại chính mình giết qua người, uống qua huyết, nhất định sẽ thương tâm. Cho nên ta phải mang theo nàng, cho nàng tìm ăn, giáo nàng đạo lý làm người. Có lẽ..." Hấn nói đến đây, bỗng nhiên có chút ngưng ngừng, nheo mắt lại nói: "Có lẽ nàng tương lai có thể khôi phục ký ức, hoặc là trưởng thành còn sẽ thích ta. " hấn mặc sức tưởng tượng trong một giây lát, phục hồi tinh thần lại, kiên định nói: "Cho nên ta phải mang theo nàng! Ta phải đợi đến ngày đó!"

Lãnh Mặc quay đầu lại nhìn nhìn những người khác phản ứng, nội tâm dĩ nhiên ít ỏi, nói: "Được rồi trước hết mặc y phục cho đảng hoàng đi. Nói thật ngươi hay là đều khoác lên nhìn nhìn thoải mái hơn chút. Nói rõ trước hai điểm: Thứ nhất, mục tiêu của chúng ta là kinh đô, nếu như ngươi muốn đi địa phương khác, chúng ta có thể sẽ không vì ngươi lượn quanh quá đường xa. Thứ hai, nếu như ngươi giữa đường nghĩ rời khỏi đội ngũ, sớm chào hỏi. "

Mộc tiên sinh một bên hệ nút thắt, vừa nói: "Cũng chính là, ta có thể gia nhập phải không?" Thấy Lãnh Mặc sau khi gật đầu, cao hứng nói: "Yên tâm đi. Ta cũng muốn đi kinh đô, sẽ không rời khỏi đội ngũ. "

Lãnh Mặc còn nói thêm: "Chúng ta muốn đi thu thập yêu đảng hạt giống. Còn có ngươi nói cái loại kia dưa, chúng ta cũng phải qua đi xem một chút. "

"Hảo. Ngươi không nói ta cũng phải nhắc nhở ngươi. " Mộc tiên sinh nói: "Nhất là loại kia dưa, cũng không biết có thể hay không cứu giúp xuất một ít mị. Bất quá yêu đảng nha, kỳ thật chúng ta không cần đi. "

Mộc tiên sinh lời nói xuất kinh người: "Vậy gieo trồng vật ta đã nghiên cứu qua, cho ta chút thời gian, liền có thể đào tạo xuất ra. "

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103: kỳ dị dưa hấu

"Kỳ thật ta từ nhỏ liền đối với những cái kia dây leo cảm thấy hứng thú. Cho nên đến trường thì ta lựa chọn sinh tồn vật phương hướng. " Mộc tiên sinh một bên dẫn đường, một bên tại Lãnh Mặc đám người dẫn đạo, nói lên chính mình có sự, "Thế nhưng khi đó ta không biết, đệ tử vật rất khó vào nghề. Cho nên cuối cùng ta chỉ có thể về đến cổ hương làm lão sư. Điểm này sinh vật học tri thức, chỉ có thể dùng để loại điểm hoa hoa thảo thảo. "

Khương Bạch Lộ đồng tình nói: "Toán học là hòa, thấp sáng vật lý đèn; vật lý là đèn, chiếu sáng hóa học đường; hóa học là đường, đi thông sinh vật sa hồ; sinh vật là sa hồ, mai táng khoa học tự nhiên sinh!"

"Đúng vậy a! Đáng tiếc mấy câu nói đó, ta thắng đến lên đại học mới nghe được, bằng không cũng sẽ không chọn sai chuyên nghiệp. " Mộc tiên sinh tiếc hận địa lắc đầu, thế nhưng rất nhanh lại nhún nhún vai, nói: "Bất quá, Tái ông mất ngựa, làm sao biết không phúc! Nếu là không có những cơ sở này, khả năng ta hiện tại đã là một cái Huyết tộc, mà không phải người tiên hóa. Đương nhiên, ta cùng thực vật Hợp Thể hình thù cổ quái, cũng không thể so với Huyết tộc hảo đi đến nơi nào. Thế nhưng, tôi thiếu ta đối với thực vật càng thêm hiểu được. "

Lãnh Mạc thầm nghĩ: "Người này ý nghĩ một tên tiếp theo một tên, đầu óc xoay chuyển ngược lại là rất nhanh. Càng khó được chính là tính cách rộng rãi, lại có ưa thích của mình. Cũng chỉ có người như vậy, sẽ không bởi vì thân thể biến dị mà tính thần thất thường. " hần bởi vậy nghĩ tới Vương Sở, tiểu tử kia bởi vì mất đi nhân loại thân thể, mười phần thất lạc, vẫn muốn một lần nữa làm người. Rồi đi Tuyền Thành thời điểm, hần vẫn còn ở dùng phân thân của mình lai giống, hi vọng cuối cùng có thể sàng lọc tuyển chọn xuất tướng mạo tiếp cận nhân loại con cháu. Tất cả mọi người cảm thấy hần trạng thái tinh thần có vấn đề, nhưng là đồng thời cũng nhất trí cho rằng, để cho hần đem tinh lực dùng tại "Tạo người" phương diện này, so với dùng để "Mở rộng chủng tộc, tranh bá Địa Cầu" tốt hơn, cho nên không có ai đi cho hần gọi một gáo nước lạnh.

Mộc tiên sinh cũng không biết Lãnh Mạc ý nghĩ, tự một mình nói: "Trở thành nửa người nửa thực vật, ta là có thể hiểu rõ thực vật cảm thụ. Lại còn, ta còn có thể thôn phệ các loại thực vật, tại trong cơ thể của ta tiến hành bồi dưỡng, hoặc là nói, 'Giá tiếp' . "

"Như vậy người đã giá tiếp yêu đẳng?" Lãnh Mạc vẫn là đối với càng cảm thấy hứng thú.

"Không sai!" Nói tới sự thành tựu của mình, Mộc tiên sinh rất hưng phấn, "Ta bỏ ra đem gần một tháng thời gian, rốt cục nắm giữ đặc điểm của nó. Nếu như điều kiện phù hợp, rất nhanh liền có thể loại xuất ra. Kỳ thật ta hiện tại cũng có thể từ trên người dài ra hần độc châm cùng trái cây, bắt quả các người sẽ không muốn ăn nó. "

"Vì cái gì?" Hồ Hiểu Diệp hỏi: "Ta còn từ trước đến nay chưa từng ăn. Khó Đạo quả từ ăn không ngon sao? Thế nhưng là trong huyện thành rất nhiều người đều dựa vào vật kia sống sót. Có phải hay không người không biết làm com?"

"Ách, cái này sao... Ta xác thực không biết làm com, nhưng không phải là nguyên nhân này. " Mộc tiên sinh nói: "Người biết đại bộ phận trái cây, kỳ thật đều là... Thực vật hạt giống. " thấy mọi người gật đầu, hần nói tiếp: "Cũng chính là, kia cái trái cây đầu, chính là thực vật kia cái không thể miêu tả bộ vị, sanh ra hải từ. "

Mọi người lý giải, đều lộ ra quái dị biểu tình, Mộc tiên sinh nói tiếp: "Hơn nữa các người khả năng không để ý đến một chút, chính là ta có thể cảm nhận được thực vật tâm tình. Cho nên ta chán ghét nở hoa, thụ phấn, kết quả cùng với bị người hái trái cây. Từ khi biến dị, ta phần lớn thời gian đều là ăn Thổ Đậu khoai lang gì gì đó, kia để ta có dũng khí sẵn sẵn khoái cảm. Thế nhưng ta không ăn trái cây, chán ghét ăn trái cây. " hần lúc này còn che mặt, nhìn không đến biểu tình, thế nhưng bình thân mà máy móc ngữ điệu, có thể khiến mọi người cảm nhận được đây là một cái khoa học công nhân Tác Giả tại nghiên cứu thảo luận vấn đề. Bất quá nghiên cứu thảo luận nội dung, hay để cho mọi người hơi nghi ngờ xấu hổ.

"Được rồi chúng ta hay là không sâu nhập nghiên cứu cái này. Bằng không về sau chúng ta khả năng thấy được bất kỳ đồ ăn đều muốn nhà. " Lãnh Mạc nói.

"Người nói lão!" Hồ Hiểu Diệp cảm thấy hôm nay chính mình thật là xui xẻo, đầu tiên là không có phân ra đến Dã Trư thịt, tiếp theo là nhìn tận mắt Vương Đại Vĩ quát mắng người, sau đó là không có nhìn thấy trong truyền thuyết kiểu mới nguyên liệu nấu ăn "Yêu đẳng", cuối cùng còn bị Mộc tiên sinh dao động chính mình "Tham ăn chi tâm"! Nhưng mà, hiện tại nàng phát hiện Mộc tiên sinh lỗ thùng, nàng phải phản kích, muốn thủ được tâm linh của mình phòng tuyến, bằng không chính mình ăn không vô các loại mỹ thực, còn sống còn có ý gì?"Người nói mình không ăn trái cây, thế nhưng người mới vừa nói qua, ăn loại kia kỳ dị dưa hấu!"

Mộc tiên sinh gật gật đầu, không chút nào không dám nói, nói: "Đúng vậy a. Ta ăn. " hần thấy mọi người đều quăng tới ánh mắt hoài nghi, vội vàng giải thích nói: "Ta có thể không phải cố ý nói dối. Tin tưởng ta, lúc ấy ta có thể là làm vô cùng kịch liệt đấu tranh tư tưởng. "

Hần một bên khua, vừa nói: "Hai lựa chọn. Một cái là ăn tươi trái cây, đề cao sinh tồn năng lực. Một người khác là giá tiếp về sau nghiên cứu đặc điểm của nó, sau đó lại nhìn có thể không có thể làm cho mình đạt được đề thăng. Nếu như là các người, đương nhiên sẽ chọn cái thứ nhất phương án, nhưng mà ngay từ đầu ta nghĩ tuyển một cái khác phương án. Thế nhưng tại giá tiếp trong quá trình, ta cảm nhận được nó kỳ diệu lực lượng. Đó là một loại rất cảm giác kỳ quái, để cho người thực sự muốn đi nếm một chút. Loại cảm giác đó, nói như thế nào đây? Tựa như... Tựa như người triệt chuỗi, trước mặt bày biện một ly bia; tựa như người uống cháo, bên cạnh để đó một ít cái đĩa dưa muối; tựa như người ăn lẩu, trước mặt có một chén trám liệu! Loại cảm giác đó, các người có thể hiểu được sao?"

"Ừ, ừ, ừ!" Hồ Hiểu Diệp liên tục gật đầu, mím môi mặc sức tưởng tượng nói: "Vây chút dưa hấu nhất định ăn thật ngon. "

"Ha ha, kỳ thật một chút cũng không dễ ăn. " Mộc tiên sinh lắc lắc đầu nói: "Tuy hiệu quả rất rõ ràng, thế nhưng kia trái cây cũng không có thành thực, bắt đầu ăn vẫn còn có chút chua xót. Kỳ thật ta vốn còn muốn giá tiếp sau khi thành công, nhìn xem thành thực trái cây có công hiệu gì nha. Kết quả không đợi hoàn toàn dài hảo, bây heo rừng đã tới rồi. Thấy ta đem trái cây đã ăn xong, chúng lập tức nổi cơn điên, loạn (đảo) bạo loạn chấp tay, đem cả gốc thực vật đều ăn, cũng không biết bây giờ còn có hay không còn lại chút hải cốt, càng không biết có còn hay không khả năng giá tiếp xuất ra. "

Mọi người nghe xong gốc cây thực vật này tình huống, đều tại trong lòng âm thầm cầu nguyện, hy vọng có thể đem nó kéo cứu về. Có Mộc tiên sinh cùng bây heo rừng làm là đệ nhất phê đối tượng thí nghiệm, đã đầy đủ đã chứng minh loại thực vật này giá trị. Không khách khí chút nào giảng, loại này giá trị là cấp chiến lược, hoàn toàn có thể bên cạnh văn minh phát triển tiến trình! Nếu như có thể đối với nó tiến hành nhân công tài bồi, liền có thể làm từng bước địa đề cao nhân loại sức chiến đấu, thậm chí khả năng hình thành một cái toàn bộ chủng tộc mới!

Mộc tiên sinh mang theo mọi người đi tới kia thực vật sinh trưởng địa phương, quả nhiên như hần nói, đất trống cũng bị lật ra mấy lần, trên mặt đất chỉ vụn vụn có chút tàn cây lá héo úa, đều là Dã Trư không kịp ăn, hoặc từ trong miệng lộ ra ngoài. Hồ Hiểu Diệp làm loại này thu thập công tác sở trường nhất, trước đem mặt đất những cái kia hải cốt nhất nhất thu thập lại, phóng tới một chỗ, vừa chuẩn chuẩn bị xới đất tìm kiếm càng hoàn chỉnh rễ cây.

"Không cần phiền toái như vậy, đi theo ta. " Lãnh Mạc đã cảm giác đến dưới mặt đất tình huống mang theo mọi người đi tới hơi xa một chút địa phương, trên mặt đất vẽ lên mấy cái vòng, nói: "Nơi này, nơi này, còn có nơi này, đều có vài miếng liền cùng một chỗ bộ rễ, chỉ là không biết có phải hay không là loại kia thực vật. "

"Trước móc ra nhìn xem!" Vương Mạn Nhu lôi kéo Hồ Hiểu Diệp muốn đào sâu, lại bị Mộc tiên sinh ngăn lại, nói: "Không được!"

Hắn nhìn xung quanh hoàn cảnh, nói: "Những cái này bộ rễ, đều ở đây mảnh thổ địa biên giới, quả thật chính là sống sót sau tai nạn, cây còn lại quả to bảo bối. Loại này như mọc thành phiên bộ rễ tác dụng rất lớn, nếu như móc ra bảo tồn không tốt, vậy cái được không bù đắp đủ cái mất. "

"Vậy làm sao bây giờ? Cần dùng phương pháp gì bảo tồn?" Hồ Hiểu Diệp hỏi.

"Điều kiện đơn sơ, không có bất kỳ phương pháp. " Mộc tiên sinh nói: "Đây là hoàn toàn mới giống, chúng ta không biết nó đối nhau dài hoàn cảnh yêu cầu. Không biết nó có sợ không quang, không biết nó có cần hay không thông khí, không biết nó cần gì dinh dưỡng. Chỉ có một phương pháp, có khả năng thành công. " hắn nói đến đây có chút do dự.

Lãnh Mặc nói: "Người nói đi. Tại đây dạng kỳ ngộ trước mặt, cái khác đồ đạc sở hữu đều không có ý nghĩa!"

Mộc tiên sinh hung hăng gật gật đầu, nói: "Ta từ dưới đất, đem dây leo đưa tới, cùng chúng liền lên. Như vậy liền không cần chúng rời đi nguyên lai sinh trưởng hoàn cảnh, đồng thời ta có thể cùng cảm thụ của bọn nó liên hệ, lại còn còn có thể thông qua thân thể của ta cho chúng truyền đi dinh dưỡng, tốt hơn nhanh hơn địa đào tạo chúng. Chỉ là như vậy thứ nhất, khả năng trong thời gian ngắn không thể rời đi. "

Lãnh Mặc nói: "Không sao. Đoạn này thời gian, chúng ta ở bên cạnh trông coi, người có cái gì nhu cầu, đều báo cho chúng ta là được. "

Vương Mạn Nhu lại cau mày nói: "Vừa muốn đợi bao lâu tài năng Bắc thượng?"

Mộc tiên sinh nói: "Này có thể nói không chính xác. Nếu như như 'Yêu đẳng' cũng như thuận lợi, khả năng nửa tháng liền có thể đem chúng cấy ghép xuất ra. Không thuận lợi, thời gian sẽ rất khó nói. "

Thấy Vương Mạn Nhu cau mày, Lãnh Mặc khuyên nhủ: "Kiên nhẫn đợi vài ngày a. Giáo dục cao đẳng quan trọng được lên. Người suy nghĩ một chút, nếu như này thực vật sống, trái cây có người một phần. Người có, giáo dục cao đẳng quan trọng liền có, hẳn nhất định sẽ thật cao hứng. Nếu như người bây giờ chính mình Bắc thượng, không nói trước có thể hay không nhìn thấy hắn, dù cho thấy, các người đều tách ra đã lâu như vậy, hiện tại hai tay trống trơn đi gặp hắn, như thế nào để cho hắn coi trọng người sao?"

Vương Mạn Nhu ngẫm lại cũng có đạo lý, chỉ là còn không có nhà ra. Khương Bạch Lộ lôi kéo nàng đến một bên khuyên bảo đi. Lúc trước Lãnh Mặc không có tỏ thái độ, nàng cũng không chịu đem những cái này trái cây dùng để đồng ý, hiện tại nếu như biết Lãnh Mặc nguyện ý đem trái cây chia xẻ cho Cao Luận, cũng sẽ không có băn khoăn, mấy câu đã nói phục Vương Mạn Nhu con đường thực tế địa lưu lại hỗ trợ.

Nếu như định ra mục tiêu, mỗi người phân công thúc đẩy lên.

Mộc tiên sinh đuổi ra dây leo, từ trong đất chui qua đi đón sờ vài miếng bộ rễ.

Lãnh Mặc thì kêu lên Hồ Hiểu Diệp cùng Điền Hiểu Liên, trong đất tiếp tục tìm tòi, lại tìm đến vài đoạn tương đối hoàn chỉnh dây leo, cũng giao cho Mộc tiên sinh một chỗ bồi dưỡng.

Chu Toàn Lũy cùng Vương Đại Vĩ phát huy khí lực đại ưu thế, tại phụ cận đào đất chôn cất tường, dựa theo Lãnh Mặc họa bản vẽ, chế tạo xuất một cái nơi trú quân. Lãnh Mặc lại dẫn mọi người chém chút nhánh cây, cho nơi trú quân qua loa che đậy.

Mộc tiên sinh đi đi lại lại phạm vi rất nhỏ, vừa muốn thường xuyên tại lộ thiên trung đẳng đợi, may mắn hắn từ khi biến dị, cảm giác một mực tương đối chậm chạp, đối với gió thổi ngày phơi nắng cũng không quá quan tâm miễn cảm. Bất quá ngay cả tặc máy Thiên Đô muốn trong đất đứng, cuối cùng là cái tân việc nặng nhọc, vì vậy Lãnh Mặc đem trưởng bông của mình tặng cho hắn sử dụng.

"Ồ" vấn đề giải quyết xong, kế tiếp muốn cân nhắc "Ăn". Lãnh Mặc đám người rời đi Tuyên Thành thì mang thực phẩm không ít, thế nhưng mấy ngày qua đã tiêu hao một nửa. Mấy người vốn là muốn hai ngày nữa liền có thể gặp được một đại thành thị tiến hành tiếp tế, hiện tại nếu như kế hoạch có biến, huyện thành này lại vật tư thiếu thốn, vậy cũng chỉ có thể thông qua săn bắn đến giải quyết vấn đề ăn cơm.

"Ta đã nói những cái kia Dã Trư rất trọng yếu a. " Hồ Hiểu Diệp vẫn đối với những cái này gặp thoáng qua nguyên liệu nấu ăn nhớ mãi không quên.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 104: trong mộng gặp nạn

Lê Huyền tuy vật tư thiếu thốn, thế nhưng cũng có mấy dạng đặc sản. Ngoại trừ yêu đằng cùng Dã Trư ra, cũng không có thiếu biến dị côn trùng. Nhắc tới chút côn trùng, hình thể lúc nhỏ, có rất ít người nguyện ý đi ăn. Thế nhưng biến dị, chúng ngược lại không ác tâm như vậy. Ví dụ như kia bị Mộc tiên sinh hủy đi thành linh kiện đại Bọ Ngựa, thoạt nhìn cùng tôm hùm bằng các loại mỹ thực vô cùng tương tự.

Đương nhiên, những vật này có thể hay không với tư cách là nguyên liệu nấu ăn, còn cần nghiệm chứng. Nhiệm vụ này liền rơi vào Vương Đại Vĩ trên đầu. Nếu như hần ăn không có việc gì, hồ Tiêu Diệp liền bắt đầu nghiên cứu các loại nấu nướng phương pháp; nếu như hần cần chuyển đổi hình thái giải độc, mọi người sẽ đổi một loại tài liệu uy hần.

Đi qua nửa ngày thực tiễn, Bọ Ngựa đã gia nhập Hồ Hiệu Diệp món ăn mới phổ, nhên nhện tất bị bài trừ bên ngoài. Về phần Dã Trư thịt, bọn họ đi trễ một bước, cái gì cũng không có mò được.

Lãnh Mặc tỉ mỉ địa thăm dò hoàn cảnh chung quanh, loại bỏ rất nhiều khả năng mang đến nguy hiểm nhân tố, hần trên cơ bản có thể đoán được, tương lai mọi người có thể ở chỗ này an tâm vượt qua một đoạn thời gian rất dài, mỗi ngày chỉ cần làm từng bước địa sản bản, thu thập, rèn luyện là được rồi. Buổi tối, an bài gác đêm nhân tuyến, hần vận nước sôi hủ thả tại chính mình bên gối, rất nhanh tiến nhập mộng đẹp.

Cảnh trong mơ, là Lãnh Mặc sân huấn luyện, hôm nay cảnh trong mơ là một cánh rừng. Lãnh Mặc đứng ở chỗ cũ, mọi nơi xem xét, nơi này cỏ mọc chọc trời, cây tử đằng đôi chiều, bốn phía nổi lơ lửng một tầng hơi nước, để cho hần cảm thấy có một chút cảm giác mát, cây cối sau lưng, tựa hồ có một đôi ánh mắt đang âm thầm rình mò.

"Cái này cảnh tượng hần là căn cứ ban ngày Lê Huyền phế tích diễn hóa xuất. " Lãnh Mặc vừa quan sát một bên phân tích.

"Những cây to này là vì ban ngày có rất nhiều người ẩn thân tán cây, lưu đứng lại cho ta tương đối ấn tượng khắc sâu. "

"Cây tử đằng là 'Yêu đằng' cùng 'Mộc tiên sinh' tại trong mộng cảnh hình chiếu. "

"Có hơi nước đại khái là ta trong tiềm thức nghĩ cho mình sáng tạo có lợi điều kiện, là đúng dị năng tự tin biểu hiện. "

"Cảm giác mát là vì ta bản thể hiện tại có chút lạnh. "

"Trong bụi cây con mắt, hần là ban ngày nhìn thấy qua nhên nhện Bọ Ngựa, cho nên chịu ảnh hưởng. Nếu như cường hóa loại cảm giác này, phía sau cây sẽ thật sự lao ra tương tự 'Thợ săn' . "

Lãnh Mặc đã đối với suy nghĩ của mình phương thức mười phần hiểu rõ, có thể tại trình độ nhất định trên ảnh hưởng cảnh trong mơ tiến triển. Hần theo duy nhất một chỗ ánh sáng, hướng trong rừng đi đến, đi hai bước, chợt nghe đã có tiếng nói.

"Kỷ lão tam, ngươi khinh người quá đáng! Bọn họ cũng là người, sinh hạ tới không phải là vì chịu ngươi nô dịch được!"

"Ngô Tuyết Nhạn?" Lãnh Mặc nghĩ đến: "Xem ra ta ban ngày phản đối nàng cứu người, vẫn là tại nội tâm để lại khó chịu, lúc này mới đang ở trong mộng phản ánh xuất ra. " hần vừa nghĩ vừa đi, trước mắt sáng tỏ thông suốt, trong rừng xuất hiện một mảnh đất trống.

Ngô Tuyết Nhạn đứng ở giữa đất trống ương, đối diện là Kỷ lão tam mang theo mấy cái người tiến hóa, sau lưng nàng thì là một đám gầy như que củi, y phục rách rưới nô lệ. Kia Kỷ lão tam hắc hắc cười lạnh, nói: "Ngươi rời đi Lãnh Mặc, hần phải chết không thể nghi ngờ!"

Lãnh Mặc thầm nghĩ: "Đây là bởi vì ta tin tưởng vững chắc Kỷ lão tam sẽ đối với ta hết sức kiêng kỵ, cho nên không dám trực tiếp đối với Ngô Tuyết Nhạn động thủ. Thế nhưng ta xem tới đối với Ngô Tuyết Nhạn năng lực còn không tin lắm đảm nhiệm, bằng không mà nói hiện tại Kỷ lão tam hần là đã chết. "

Kỷ lão tam gợn tay một mũi tên, phát ra khai chiến tín hiệu, Ngô Tuyết Nhạn vô cùng linh hoạt địa né tránh lên. Lãnh Mặc cũng không có cùng mình cảnh trong mơ trực tiếp ảnh hưởng lẫn nhau, tác động qua lại, ngược lại trở thành một cái người quan sát. Chỉ thấy Kỷ lão tam sau lưng bay ra mấy cái quang sáng, đón lấy lại là mấy đem phi đao, sau đó mấy cái khuôn mặt mơ hồ người, cầm trong tay trường thương xông lên.

"Quang sáng là vài ngày trước Nghĩa Khí Đường người kia dị năng, phi đao cũng là khi đó kiến thức qua, mấy cái cầm thương người, thì là vì ta cuối cùng là muốn biết Ngô Tuyết Nhạn thương pháp rốt cuộc là cái gì trình độ, cho nên tại trong mộng cảnh đáp nặn Linh xài trường thương. " Lãnh Mặc nhìn nhìn Ngô Tuyết Nhạn tránh trái tránh phải, thầm nghĩ: "Ngô Tuyết Nhạn làm sao có thể không phản kích đâu này? Một mặt tránh né cuối cùng có sai sót lắm thời điểm. Nếu như phi đao cùng quang sáng cấu thành như vậy trận hình, Linh xài trường thương ngăn trở đi đứng, lại có Kỷ lão tam cung tiền trợ giúp, ngươi còn thể nào trốn?"

Theo trong đầu hần hiện lên ý nghĩ này, Linh xài trường thương không hề đuổi theo Ngô Tuyết Nhạn đâm loạn, mà là phân tán chỗ đứng, chuyên quét hạ bàn; ngay sau đó phi đao trận hình biến đổi, ngăn trở Ngô Tuyết Nhạn né tránh phương hướng, mấy cái quang sáng cũng không hề đuổi theo nàng đi, mà là nổi thành một mảnh từ đỉnh đầu chụp xuống tới; đồng thời Kỷ lão tam cung tiền liên xạ, giống như súng máy .

"Đã xong!" Lãnh Mặc thầm nghĩ: "Cái này Ngô Tuyết Nhạn hần phải chết! Thế nào?" Hần đầu óc cấp tốc chuyển động, cảnh tượng trước mắt cũng trở nên giống như pha quay chậm.

"Tình táo một chút. Trong mộng cảnh không có chết (ván) cục, nhất định có phương pháp giải vây. " hần nghĩ đến: "Chân chính sát chiêu là Kỷ lão tam cung tiền, có thể kia mấy tiền nhanh đến giống như súng máy. Súng máy? Ừ, đây là ban ngày kia cái râu quai nón hình dung Hoàng Anh Kiệt. Hoàng Anh Kiệt là đây tớ chủ nhân, cùng Ngô Tuyết Nhạn có lợi ích quan hệ, như vậy hần có lý do xuất hiện vào lúc này giải vây!"

Ý nghĩ vừa mới xuất hiện, không trung bay qua một mảnh lưỡi dao gió, đem một tia, phi đao, quang sáng toàn bộ đánh rơi, Hoàng Anh Kiệt từ trên trời giáng xuống, Ngô Tuyết Nhạn chuyển ngay thành an.

Tuy dùng Thiên Mã Hành Không ý nghĩ giải quyết xong phiền toái trước mắt, thế nhưng Lãnh Mặc đối với cái này cũng không hài lòng. Hắn vừa rồi quá mức quan tâm Ngô Tuyết Nhạn an nguy, quên chính mình là tại trong mộng, chỉ muốn giải quyết vấn đề trước mắt, cưỡng ép dẫn vào người mới vật "Hoàng Anh Kiệt". Bởi vì quá mức chăm chú, hắn không có ngẫm nghĩ nhân vật này hiện thân cứu người hợp lý tính. Cho nên nhân vật này xuất hiện là tại "Tiềm thức" dưới sự trợ giúp hoàn thành. Nghiêm chỉnh mà nói, đây là tại ăn gian. Đương nhiên, này đồng thời cũng nói hắn trong tiềm thức đối với Ngô Tuyết Nhạn cảm tình.

Ý thức được điểm này, hắn cảnh giác địa nhìn chung quanh, không có phát hiện Khương Bạch Lộ thân ảnh, điều này làm cho hắn thở ra một hơi.

Ngô Tuyết Nhạn cực kỳ nguy hiểm, mọi nơi nhìn quanh, phát hiện ân nhân cứu mạng Hoàng Anh Kiệt, đồng thời cũng nhìn thấy Lãnh Mặc, vội vàng chạy qua, trốn đến phía sau hắn, hoảng hốt mà hỏi: "Đây là có chuyện gì?"

"Không cần lo lắng." Lãnh Mặc nói: "Đây chỉ là ta mộng, hết thảy đều là giả."

"Thế nhưng là vì cái gì nguy hiểm như vậy?" Ngô Tuyết Nhạn trốn ở Lãnh Mặc sau lưng thò đầu ra nhìn, ló đầu ra ngo nói: "Trong hiện thực bọn họ không có khả năng phối hợp được tốt như vậy!"

Lãnh Mặc nhìn Ngô Tuyết Nhạn, cảm thấy có chút kỳ quái, "Trong nội tâm của ta Ngô Tuyết Nhạn là cái dạng này sao? Chẳng lẽ là ta một mực khát vọng nàng có tiểu nữ nhân một mặt?"

"Chúng ta cứu được nô lệ liền đi nhanh lên đi." Ngô Tuyết Nhạn cắt đứt Lãnh Mặc mạch suy nghĩ, "Vừa rồi những người kia cũng đã đã đáp ứng, chỉ cần cho bọn họ một cơ hội, bọn họ liền có thể chạy đi tay làm hàm nhai, bọn họ có thể đi săn, có thể trồng trọt, có thể chống cự Biến Dịch Sinh Vật cùng người tiến hóa."

"Thật vậy chăng?" Lãnh Mặc thuận miệng đã đáp ứng một câu.

"Thật sự thật sự!" Ngô Tuyết Nhạn thúc giục nói: "Người xem, Kỳ lão tam bọn họ đã chết, Hoàng Anh Kiệt cũng chạy. Chỉ còn lại nô lệ còn quý ở nơi đó, chúng ta nhanh đi giải cứu bọn họ."

Lãnh Mặc quay đầu nhìn lại, quả nhiên trên mặt đất nằm một Địa Thi thể, là bọn họ về mặt mơ hồ, bên trong có hay không Kỳ lão tam cùng Hoàng Anh Kiệt, hắn cũng không biết. Tại Ngô Tuyết Nhạn tiếng thúc giục, Lãnh Mặc coi bỏ nô lệ trên người dây thừng. Thế nhưng trong lòng của hắn tổng có một cái ý niệm trong đầu: "Ta tại sao phải nghe Ngô Tuyết Nhạn lời? Buông ra những dây trói này hội dẫn đến kết quả gì?" Hắn còn không có ngẫm nghĩ, chỉ cảm thấy cái cổ xiết chặt, bị một sợi dây thừng chặt chẽ ghim chặt! Hắn muốn phản kháng, thế nhưng những cái kia nô lệ từng cái địa nhào lên, ôm chặt lấy thân thể của hắn, dù cho bị hắn giết chết cũng không buông tay.

Ngô Tuyết Nhạn đột nhiên nhìn thấy như vậy biến cố, lấy làm kinh hãi, hét to: "Các người đang làm gì đó? Hắn cứu các người!"

Tiếng hét chói tai này ngược lại nhắc nhở những cái kia nô lệ, nhao nhao bỏ nhào vào trên người nàng, mang nàng đẩy ngã xuống đất, khởi đầu xé rách y phục của nàng.

"Vì cái gì? Vì cái gì?" Ngô Tuyết Nhạn khóc hô, phản kháng động tác không có kết cấu gì, một chút nữ cường nhân bộ dáng cũng không có.

Lãnh Mặc đối mặt cái tràng diện này, bỏ qua giết người cử động, suy nghĩ lên một vấn đề khác: "Vì cái gì hôm nay cảnh trong mơ không bị khống chế?" Theo hắn đại não cấp tốc xoay tròn, xung quanh cảnh vật lại chậm lại.

Hắn nhìn lấy khóa trụ thân thể của mình từ thi, lại nhìn xem trên mặt đất giãy dụa Ngô Tuyết Nhạn, nhìn nhìn lại xung quanh điên cuồng nô lệ, thầm nghĩ: "Đây đều là cục đoạn nhất cảnh tượng. Cảnh tượng như vậy tại trong hiện thực cũng rất khó xuất hiện, bởi vì mỗi người đều sẽ phải chịu hoàn cảnh hạn chế, từng cái hạn chế cũng phảng phất một đạo gông xiềng, một bức màn sân khấu, ảnh hưởng cục đoạn cảnh tượng địa xuất hiện."

"Ví dụ như hiện tại, không có ai sẽ ở cục diện hỗn loạn không khống chế được dưới tình huống, tập kích một cái sẽ không phản kháng nữ nhân, bởi vì bọn họ bắt ve chim sẽ núp đằng sau, khi hắn đánh về phía Ngô Tuyết Nhạn thời điểm, khó bảo toàn không có người thừa cơ đối với hắn hạ sát thủ." này ý nghĩ mới vừa xuất hiện, một người nhật lên trên mặt đất trường thương. "Phốc" một tiếng, đem xé rách Ngô Tuyết Nhạn y phục tên còn đồ chọc cái trong suốt lỗ thủng.

"Đây chỉ là khởi đầu. Tất cả mọi người ý thức được, tự do là tạm thời, tân chủ nô sẽ ở đồng bạn bên trong sản sinh, cường tráng người đều tại tranh đoạt vị trí này." này ý niệm trong đầu vừa chuyển, bên người tiếng kêu nổi lên bốn phía, cường tráng người cướp đoạt vũ khí gặp người liền giết, nhỏ yếu người hoặc là chạy trốn từ phía, hoặc là nằm vật xuống già chết, hoặc là trốn đi bỏ đao.

"Giết tới trình độ nhất định, bọn họ liền ý thức được, như vậy không phải là biện pháp, chẳng những nô lệ càng ngày Việt thiếu, chính mình sau khi bị thương còn muốn sinh tồn cũng mười phần khó khăn. Móa! Ta vì cái gì không đợi bọn họ đều chết hết lại động não?" Quả nhiên, tiếng kêu lập tức im bật, này cái cường tráng người đều cầm vũ khí, phân tán đứng ở sân bãi bốn phía, giúp nhau phòng bị. Cái khác kẻ yếu đã không còn thời cơ lợi dụng, ngoan ngoan ôm đầu trốn ở một bên.

"Thời điểm này như thế nào đánh vỡ cục diện bế tắc?" Lãnh Mặc nhìn chung quanh một chút, thầm nghĩ: "Trừ phi có một người sức chiến đấu hơn xa những người khác, hoặc là có người có thể cảm đến thương. Thương? Thật giống như ta trên người liền có. Nếu như ta là bọn họ hội làm như thế nào?" Đang nghĩ ngợi, cách hắn gần nhất người đi tới, dùng một cây côn gỗ "Hô" địa vang mạnh hướng đầu của hắn.

Lãnh Mặc trước mắt tối sầm, thế nhưng đang ở trong mộng cũng không hề hôn mê, mà là tại một mảnh hắc ám bên trong nghĩ đến: "Đánh ngất xỉu ta, liền có thể cảm đến thương, hẳn chính là lão đại rồi. " nghĩ tới đây, hai mắt tỏa sáng, cảnh tượng chuyển đổi, trong doanh địa đã thành lập trật tự mới, mình và Ngô Tuyết Nhạn bị trôi ở một bên, một người cầm trong tay thương chỉ huy những cái kia nô lệ vận chuyển thi thể, nấu nước nấu cơm.

Kia cái tân thủ lĩnh cầm súng đi tới, vẫn đi về hướng Ngô Tuyết Nhạn, tiếp tục vừa rồi không lại sự nghiệp. Lãnh Mặc thầm nghĩ: "Vì cái gì? Rõ ràng ta mới là cảnh trong mơ vai chính, cũng là nơi này uy hiếp lớn nhất người, vì cái gì những người này chung quy đi đối phó Ngô Tuyết Nhạn? Chẳng lẽ ta tiềm thức, muốn chính là đối với nàng làm loại sự tình này? Thế nhưng là ta trước kia không có làm qua loại này mộng a!"

Chẳng quản không nghĩ ra, Lãnh Mặc lại tuyệt đối sẽ không cho phép loại sự tình này ở trước mặt mình phát sinh. "Ngu xuẩn nhân loại, tại từng trong rừng, vĩnh viễn không muốn phớt lờ!" Theo hân ý niệm trong đầu vừa chuyển, trong rừng tuôn ra vô số nhện nhện Bọ Ngựa. Những cái này trùng Tử Thể hình to lớn, hành động nhanh chóng, gặp người liền cắn! Tân thủ lĩnh cùng các nô lệ đều tứ tán chạy trốn.

Lãnh Mặc nhìn chằm chằm trong đó một cái Bọ Ngựa, trong nội tâm nghĩ đến: "Nó di sản động tác, là về phía trước tìm tòi, dùng hai thanh liêm đao ôm lấy con mồi. " kia Bọ Ngựa tại hân trong cái nhìn chăm chú xoay đầu lại, đối với hân đem liêm đao tìm tòi, bị hân hướng bên cạnh lóe lên, hai tay khê nâng, nghiêng hướng liêm đao. Lưỡi đao lướt qua, vô thanh vô tức như cắt đậu hủ, một tay bay lên giữa không trung.

"May mắn là mộng trong, tôi thiếu trên tay dây thừng buông lỏng ra. " Lãnh Mặc nhanh chóng dùng còn sót lại một tay cời bỏ trên chân dây thừng.

Kia Bọ Ngựa không có tiếp tục truy kích Lãnh Mặc, ngược lại đem mục tiêu nhắm ngay bên cạnh Ngô Tuyết Nhạn. Người sau biết lợi hại, tuy tay chân cũng bị cột, vẫn trên mặt đất té, tránh thoát một lần công kích. Lãnh Mặc cời bỏ dây thừng, một tay một trảo, đem Ngô Tuyết Nhạn gánh tại đầu vai, chạy như bay.

Hắn xung quanh cảnh sắc không ngừng biến hóa, cỏ mọc cây tử đằng đều biến mất, không biết chạy bao lâu, rốt cục đứng tại một cái quảng trường nhỏ. Buông xuống Ngô Tuyết Nhạn, cời bỏ trên người nàng dây thừng, Lãnh Mặc cảnh giác đánh giá chung quanh, nói: "Đây là mảnh vườn, người giết chết thiên thạch địa phương. "

Hắn nhìn nhìn trước mắt khóc sụt sùi Ngô Tuyết Nhạn, nói: "Người này bức cản trở bộ dáng, thực làm cho người ta chán ghét. Hay là trong hiện thực kia cái nữ chiến sĩ nhận người thích. "

Ngô Tuyết Nhạn hung hăng đẩy hân một bả, hô: "Ai biết người mộng là cái dạng này được! Người này cái đồ biến thái! Thích nữ cường nhân chính mình đi tìm a!" Nói xong quay người chạy đến một bộ trong biệt thự.

"Ồ? Như vậy dường như có chút không ổn a. " Lãnh Mặc thấy Ngô Tuyết Nhạn tiêu thất tại trong tầm mắt, cảnh giác mà nhìn về phía bốn phía thiên không, quả nhiên, một đạo lưu tinh rơi xuống đến trước mặt hân, sóng khí trùng kích, hân chỉ cảm thấy một hồi lòng buồn bực, tỉnh lại.

"Vì cái gì cảnh trong mơ hội không khống chế được?" Hân tỉnh tề cảm giác lấy bên người mỗi người, cuối cùng đem lực chú ý đặt ở Ngô Tuyết Nhạn trên người, mỹ nữ chân dài tướng ngũ ôn hoà, không giống làm ác mộng bộ dáng, "La ta tỉnh thần lực thành dài đến một cái bình cảnh? Hay là ta có bệnh tâm lý? Hay là khác biệt nguyên nhân?" Lãnh Mặc trong mơ mơ màng màng lại tiến nhập mộng đẹp.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 105: đưa điền nạp lý

Buổi sáng tỉnh lại, Lãnh Mặc còn có chút hoảng hốt. Ngày hôm qua hân lần nữa tiến nhập cảnh trong mơ, chưa có trở lại nguyên lai cảnh tượng, cũng không có gặp lại Ngô Tuyết Nhạn. Từ nhìn mặt ngoài, này khả năng chính là một cái sự kiện ngẫu nhiên.

Nhưng mà Lãnh Mặc cũng không dám xem thường. Hân thông qua cảnh trong mơ rèn luyện tinh thần lực cũng có một đoạn thời gian, đối với cảnh trong mơ có nhất định lý giải, đối với chính mình tiềm thức cũng có sâu sắc trực quan cảm thụ. Mặc dù hân ở phương diện này không có bất kỳ lý luận cơ sở, tận thế về sau cũng không có cơ hội học tập, thế nhưng cái này cũng không ảnh hưởng hân cùng mình tiềm thức tiến hành giao lưu. Đêm qua kia giấc mộng trong, hân tiềm thức đã phát hiện vấn đề. "Hân" nghĩ nhắc nhở chính mình, mà chính mình minh bạch "Hân" ý đồ, lại không có lý giải "Hân" cung cấp tin tức. Những tin tức này liên giấu ở từng cái cảnh tượng, giấu ở từng cái tình tiết trong, thậm chí chính mình khả năng đã thông qua suy nghĩ va chạm vào tin tức biên giới.

Lãnh Mặc tỉnh tề địa hồi ức kia giấc mộng cảnh, không có bất kỳ phát hiện nào. Hân biết mình đã tiến nhập tư duy hình thái, bất kể như thế nào hồi ức, cũng khó có khả năng phát hiện những cái này che dấu tin tức. Cái này rất giống chúng ta ghi nhớ một câu thơ cổ, nếu như vụng trộm đem câu thơ bên trong hai chữ điền đảo vị trí, viết ra đề cho chúng ta đọc, đại bộ phận người thốt ra tất nhiên là chính xác câu thơ, trừ phi chúng ta sớm có chuẩn bị, biết

câu thơ bên trong khả năng xuất hiện sai lầm.

Lãnh Mặc hiện tại liền cần có một người nhắc tới tình hân, những cái kia "Che dấu tin tức" là lấy phương thức gì dung hợp đang ở trong mộng. Hân nghĩ tới tìm Khương Bạch Lộ, nhưng là vừa sợ trong mộng nội dung khiến cho hiểu lầm của nàng. Thật sự là "Hiểu lầm" thì cũng thôi, nhưng nếu như không phải là đầu này? Lãnh Mặc không biết mơ tới ngọn nguồn đại biểu cái gì ý nghĩa, đây mới là hân tối xoắn xuýt địa phương.

Ngoại trừ Khương Bạch Lộ, những người khác lại càng không muốn suy nghĩ. Ngô Tuyết Nhạn đầu tiên bị loại bỏ, Lãnh Mặc cũng không thể nói với nàng: "Ngày hôm qua ngươi tại ta trong mộng diễn viên chính một đoạn không thể miêu tả nội dung cốt truyện, lại còn mấy cái phối hợp diễn có thể là chịu ta không chế." và người khác quan hệ càng thêm làm bất hòa, không cần nói nội dung dính đến Ngô Tuyết Nhạn, chính là cái này rèn luyện tinh thần lực phương pháp, Lãnh Mặc cũng một chữ cũng không nguyện đối với bọn họ lộ ra.

Ngoại trừ vất hết óc khảo hỏi nội tâm của mình thế giới, Lãnh Mặc còn đem ánh mắt hoài nghi bỏ vào đội viên trên người. Ngày hôm qua hân khi tỉnh lại, đã dùng dị năng cảm giác qua hoàn cảnh chung quanh, một km bên trong tuyệt đối không có những người khác tồn tại. Nếu như nói chuyện này là người vì cái gì, nhỏ như vậy trong đội mỗi người đều có hiềm nghi.

Trong đó hiềm nghi lớn nhất là Mộc tiên sinh, bởi vì hân là một tân nhân. Tiếp theo là Vương Đại Vĩ, bởi vì hân năng lực thay đổi thất thường, khó bảo toàn không sẽ ảnh hưởng người khác cảnh trong mơ. Sau đó chính là trầm mặc ít nói diên Hiều Liên cùng yêu nữ Khương Bạch Lộ. Nghĩ tới đây, Lãnh Mặc bỗng nhiên phát giác Khương Bạch Lộ hiềm nghi cũng là rất lớn, chính mình dùng để tiến hành cảnh trong mơ rèn luyện thuốc thử, chính là nàng cung cấp. "Chẳng lẽ là năng lực của nàng lại có tân biến hóa, lần này cảnh trong mơ không khống chế được chỉ là ngoài ý muốn?" Lãnh Mặc đầu óc càng ngày càng loạn.

Ngô Tuyết Nhạn bản thân cũng không có bất kỳ biến hóa nào, xem ra đêm qua nghỉ ngơi được không sai. Sáng sớm liền lên rèn luyện, buổi sáng ngoại trừ ra ngoài đi săn, còn rút thời gian cho Vương Đại Vĩ đàm người khai triển đặc huấn. Chu Toàn Lữ thân thể tổ chất không sai, thể nhưng đầu óc dần chút, học đồ vật chậm, luyện được lại chăm chỉ. Hồ Hiều Diệp thì vừa vặn tương phản, vô luận giáo cái chiêu gì thức, cũng có thể rất nhanh nắm giữ, thể nhưng thân thể tổ chất kém không ít, phát huy không ra uy lực. Lãnh Mặc cảm thấy này một đôi nhi rất giống Quách Tĩnh cùng Hoàng Dung. Vương Đại Vĩ thì là cái toàn tài, cần hân học tập thời điểm, liền có thể rất nhanh học được; cần hân sử dụng thời điểm, cũng có thể phát huy ra uy lực. Khuyết điểm duy nhất, chính là hân cần tại các loại hình thái trong đó chuyển đổi, học tập thời điểm cường hóa đầu óc, sử dụng thời điểm cường hóa thân thể. Không ngừng mà chuyển đổi hình thái dễ cho hân gây không ít, một bận rộn đang lúc muốn ăn cái gì. May mà Lãnh Mặc đoàn đội vật tư phong phú, nuôi dưỡng được lên như vậy một cái "Đại dạ dày Vương". Mà diên Hiều Liên cùng những người này so sánh, không có chút nào nổi bật địa phương, học kỹ năng bình thường, làm việc bình thường, chiến đấu bình thường. Lãnh Mặc rất khó tưởng tượng, nàng tương lai muốn như thế nào tài năng tại tận thế bên trong sống sót.

"Ngươi hôm nay có chút không yên lòng." ngay tại Lãnh Mặc quan sát người khác thời điểm, Khương Bạch Lộ gom góp qua nói.

"Đúng vậy a. Có chút nhầm chán, cho nên vụng trộm quan sát một chút đội viên đặc điểm." Lãnh Mặc cười nói.

"Qua loa." Khương Bạch Lộ khoe miệng nhảy lên, nghĩ nghĩ, nói: "Nhất định là cùng nữ nhân có quan hệ!"

"A?" Lãnh Mặc nội tâm căng thẳng.

"Nếu như không phải là cùng nữ nhân có quan hệ, ngươi nhất định sẽ cùng ta nói." Khương Bạch Lộ phân tích một câu, nói: "Được rồi, ta cũng không cần biết. Chính ngươi xử lý a." nàng quay đầu đi, không nhìn Lãnh Mặc tròn mắt há hốc mồm bộ dáng, phảng phất làm bầm nói: "Tình yêu, tựa như buồn bán. Nếu như ta đem ngươi khóa ở bên người, đó là lần đi lũng đoạn thị trường; nếu như ta quán quít lấy ngươi, làm cho ngươi nô tài, đó là chào hàng; nếu như ta làm chuyện của mình, để cho ngươi thấy được ưu điểm của ta, nguyện ý tới tìm ta, chính là doanh tiêu; nếu như ta khắp nơi làm tốt lắm, để cho tất cả người cạnh tranh chùn bước, chính là nhân hiệu kiến thiết."

Lãnh Mặc nhanh chóng tỏ thái độ: "Vô luận thị trường như thế nào biến hóa, ta đều là của ngươi trung thực người sử dụng!"

Khương Bạch Lộ con mắt cười trở thành cong cong Tân Nguyệt, trong miệng lại nói: "Ai bảo ngươi dùng? Nghĩ khá lắm!"

Kể tiếp hơn mười ngày, Lãnh Mặc lợi dụng đội trưởng chính là đặc quyền, lấy việc công làm việc tư, thông qua điều chỉnh gác đêm thời gian, phân biệt cùng mấy cái đội viên đồng thời chìm vào giấc ngủ, lại không còn có xuất hiện cảnh trong mơ không khống chế được tình huống. Nếu như không phải là hân tình tường nhớ rõ "Tiềm thức" báo động ý đồ, đều sẽ cảm giác được lần kia không khống chế được là một cái ngoài ý muốn. Bất quá cho dù hân đối với cảm giác của mình mười phần xác định, thời gian dài sau khi bình tĩnh, hân còn là dần dần buông lỏng hạ xuống, ngược lại khỏi đầu tham dự huấn luyện đội viên, đồng thời mật thiết chú ý biến dị đưa hấu sinh trưởng.

Mười mấy ngày nay trong, Mộc tiên sinh sinh hoạt bận rộn lại nhẹ nhõm. Nói hân bận rộn, là bởi vì hân thời khắc đều muốn chú ý mấy khối bộ rễ cùng đưa mạn sinh trưởng tình huống; nói hân nhẹ nhõm, thì là bởi vì hân phương thức làm việc chính là vui chơi giải trí. Ngoại trừ từ trong đất bùn hấp thu dinh dưỡng ra, hân còn thông qua ăn uống, lợi dụng chính mình duỗi ra dây leo, đem dinh dưỡng truyền đi cho biến dị đưa hấu. Trải qua mấy ngày nữa tổng kết, hân cho ra một cái đề cho biến dị đưa hấu tối thoải mái tài bồi phương thức, lại qua vài ngày nữa, ba mảnh bộ rễ toàn bộ sống, trên mặt đất dài ra tân cây non. Đồng thời, bị hân giá tiếp tại thể nội bồi dưỡng đưa mạn cũng thành sống mấy cây.

Nếu như thành quả khả quan, Lãnh Mặc đem cây ghép kế hoạch đăng lên nhật báo, Mộc tiên sinh đối với trong đó một mảnh bộ rễ tiến hành thí nghiệm, bất quá tiến triển chậm chạp. Những cái này đưa hấu tựa hồ đối với dương quang không khí rất mẫn cảm, rồi đi thổ nhượng, một trước Sinh Lập khác cảm nhận được chúng không thoải mái.

"Căn cứ bây giờ mọc, chúng hoàn toàn thành thực, đại khái muốn bát, chín mười ngày, cùng phổ thông đưa hấu sinh trưởng chu kỳ rất tương tự." Mộc tiên sinh giới thiệu nói: "Bất quá chúng đối với dinh dưỡng nhu cầu càng lớn, lúc trước những cái kia tài nguyên sinh trưởng trái cây khó có thể thành thực,

hắn là cùng dinh dưỡng không đầy đủ có quan hệ. Hiện tại có ta cho chúng chuyển vận dinh dưỡng, đối với chúng tương trợ rất lớn, thế nhưng vẫn không thể rút ngắn chúng sinh trưởng chu kỳ. Mặt khác, ta đối với dưa hấu gieo trồng không hiểu rõ lắm, chỉ có thể giúp đỡ chúng bảo trì thân thể khỏe mạnh, lại không biết như thế nào để cho chúng nhiều kết quả. "

"Không quan hệ. " Lãnh Mặc an ủi: "Trước tiên đem nó đào tạo xuất ra, cho dù trái cây không nhiều lắm, tổng có thể kết mấy cái. Đến lúc sau chúng ta đem hạt giống tồn, sau đó tìm có dấu vết người địa phương, học một ít đào tạo phương pháp. " Hắn vỗ vỗ Mộc tiên sinh bờ vai, nói: "Tốt như vậy đồ vật, nếu như đơn giản lấy được, ngược lại nội tâm không nở. Nhìn ở tính tình, ba tháng, chúng ta đợi được lên. "

Lãnh Mặc đợi được lên, có ít người lại đợi không được. Biến dị dưa hấu công năng không phải là bí mật, lúc ấy vây quét bảy heo rừng người tiến hóa, đều thấy tận mắt qua Dã Trư ăn tươi dưa hấu biến hóa. Nay nửa tháng, Lãnh Mặc đám người ở dưa điền bên cạnh hạ trại, Mộc tiên sinh lại càng là canh giữ ở dưa bên trong ruộng, một khắc cũng không có rời đi. Cử động như vậy, đã sớm đưa tới Lê Huyền người tiến hóa chú ý. Lúc trước Lãnh Mặc hung danh hiển hách, dưa bên trong ruộng lại không có thay đổi gì, những người kia là xa xa quan sát, không có ai giữ trở. Thế nhưng theo mặt đất dài ra cây non, những người kia nội tâm, cũng có một khóa tham lam hạt giống, lặng lẽ nảy mầm.

Lãnh Mặc đối với những người kia mọi cử động rõ như lòng bàn tay, thế nhưng không dám chủ động xuất kích. Bởi vì đối phương có mấy trăm danh người tiến hóa, lại phân thành mấy cái thế lực, một khi Lãnh Mặc rời đi nơi trú quân, đối phương liền rất có thể thừa dịp hù mà vào. Vạn nhất đối phương có hội đào đất hoặc là yêu phóng hỏa người tiến hóa, thừa cơ hủy diệt rồi dưa điền, Lãnh Mặc đã có thể được không bù mất.

Nhưng mà Lãnh Mặc tọa trấn nơi trú quân, ra ngoài săn bắn sự tình liền muốn để người khác phụ trách. Mấy ngày qua, Khương Bạch Lộ đám người cùng cái khác người tiến hóa xung đột không ngừng, gần như mỗi ngày khai chiến, săn bắn thu hoạch cũng ít rất nhiều. Hảo tại bọn họ sức chiến đấu phổ biến rất cao, vũ khí lại tinh xảo, mấy trận chiến đánh xuống, cũng không có thua thiệt.

Quấy rối chiến không có có thành công, những người kia cải biến sách lược, một đội người bình thường, chuyển nhà, tại dưa điền một km ngoại đâm xuống doanh. Những người này tiến nhập Lãnh Mặc phạm vi công kích, thế nhưng cũng không có quá kích động tác, cho nên hắn cũng không có đã thương người, thậm chí cũng không có khu đuổi bọn họ, là để phản phó mọi người gác đêm thời điểm đề cao cảnh giác.

Nhưng mà những người này khởi đầu được một tác lại muốn tiến một thước, từng bước một hướng dưa điền khuếch trương qua. Mỗi ngày, đều có tân cư dân gia nhập nơi trú quân, phàm là mới gia nhập người, đều đem doanh trường xây dựng đang đến gần dưa điền phương hướng. Ba ngày thời gian, nơi trú quân đẩy vào hơn 100m.

"Tàng đá, người đem cái này bài tử, cắm ở cách dưa Điền Bát trăm mét địa phương. " Lãnh Mặc giao cho Chu Toàn Lũy một tấm bảng, phía trên đã viết bốn chữ: "Qua Giới già chết".

Chu Toàn Lũy rất nghe lời địa chạy đến vị trí, đem bài tử lập hảo. Trong doanh địa người bình thường gom góp sang xem, không có bất kỳ động tác, phẳng phát tấm bảng này nói sự tình cùng bọn họ không quan hệ. Qua vài ngày nữa, nơi trú quân cũng không còn có hướng dưa điền phương hướng đẩy mạnh.

Cái này ngược lại đến phiên Lãnh Mặc kì quái, dựa theo lúc trước những người kia tác phong, chắc có lẽ không đơn giản buông tha cho. Những cái này người bình thường cũng tuyệt không phải chính mình chạy đến nơi đây. Tất cả mọi người mục tiêu, không hề nghi ngờ, chính là dưa điền. Có thể là bọn họ có tài không chế-giương cung mà không bắn, ngược lại để cho Lãnh Mặc chột dạ.

"Kiếm tại trong vô, sắp xuất hiện không xuất thời điểm, uy hiếp lớn nhất! Hiện tại ta thế nhưng là cảm nhận được. " Lãnh Mặc cảm thán nói.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 106: ai là thợ săn

"Người kia cái điền điền khùng khùng bằng hữu, đến cùng là người nào?" Lãnh Mặc ngồi ở Mộc tiên sinh thân vừa hỏi.

"Cái kia người, không thể nói là bằng hữu a. Chúng ta cũng chỉ là ban đầu quen, giết Dã Trư thời điểm tạm thời phối hợp một chút. " Mộc tiên sinh tổ chức một chút ngôn ngữ, nói: "Ta không biết tên của hắn, cũng không biết hắn có cái gì chuyện xưa. Bất quá theo ta có hạn lý giải đến xem, hắn là một người thợ săn, là một đầu hung thú, đuổi bắt cùng sát lục chính là hắn sinh mệnh toàn bộ. Hắn nhảy bén lại cố chấp, nếu như người nghĩ cùng hắn trở thành bằng hữu, nhất định không muốn lừa gạt hắn. "

"Nếu như hắn hứng thú với đuổi bắt cùng sát lục, như vậy hắn xuất hiện ở kia mảnh trong doanh địa, một nhất định có nguyên nhân. " Lãnh Mặc nhìn nhìn 800m ngoại kia cái người bình thường xây dựng nơi trú quân, trầm giọng nói.

"Hắn trốn tại chỗ nào?" Mộc tiên sinh suy nghĩ nói: "Gần như vậy cự ly, hẳn nhất định sớm biết sự hiện hữu của chúng ta. Chúng ta cũng không có đắc tội qua hắn, tương phản còn cùng hắn có chút giao tình, nếu như hắn muốn biến đi đưa hấu, hội tiền lễ hậu binh. Cho nên hẳn nhất định không phải vì biến đi đưa hấu mà đến. "

"Hắn giết người sao? Ta là nói người bình thường. " Lãnh Mặc hỏi.

"Trong mắt của hắn không có người bình thường cùng người tiến hóa khác nhau, thậm chí khả năng không có người nào cùng thú khác nhau. Nếu như nhất định phân chia, đại khái chính là 'Hảo' cùng 'Xấu' khác nhau. " Mộc tiên sinh nói: "Đương nhiên, là chính bản thân hắn định nghĩa 'Hảo' cùng 'Xấu' . "

"Một cái đặc lập độc hành thợ săn, tiềm phục tại người bình thường trong đó. Nếu như không phải vì biến đi đưa hấu mà đến, như vậy rất có thể là tại ôm cây đợi thỏ. " Lãnh Mặc nhíu mày nói: "Như vậy 'Thỏ' ở nơi nào đâu này?"

Sắc trời đêm muộn, Khương Bạch Lộ đám người sẵn sàng trở về, mang đến ba con chừng dê rừng lớn nhỏ con thỏ. Gần nhất Lãnh Mặc dạy bọn họ một ít thiết trí cạm bẫy phương pháp, phối hợp Hồ Hiểu Điệp các loại hương liệu sử dụng, đề cao sâu sắc sẵn sàng hiệu suất.

Mọi người phân tán ngồi ở trong doanh địa, nhìn nhìn Hồ Hiểu Điệp đầu vào đáy địa xử lý năng "Sấy [nướng] toàn bộ thỏ", trong tai truyền đến đầu tron cùng huyết dịch nhỏ vào lửa than "Híz-khà zz Hí-zzz" thanh âm, chớp mũi thổi qua từng đợt say lòng người mùi thơm.

"Kỳ thật cuộc sống như vậy cũng rất tốt. " Khương Bạch Lộ rúc vào Lãnh Mặc bên người, thấp kêu lên: "Coi như là tận thế lúc trước, sinh hoạt cũng chưa chắc so với hiện tại hảo. "

Lãnh Mặc Tiểu Tiểu, nói: "Đúng vậy a. Tận thế, đối với chúng ta những người này mà nói, kỳ thật là khó được kỳ ngộ. Nếu như như những người bình thường kia cũng như, lách vào tại đơn sơ dơ bẩn trong doanh địa, đối khổ lạnh lẽo, ăn bữa hôm lo bữa mai, chúng ta nhưng là không còn có bây giờ ý nghĩ. "

Khương Bạch Lộ nghe xong lời của hắn, cũng cười nói: "Nhất là người, từ một cái trạch nam(*), biến thành người trên người, có thể thích ứng hay không thân phận cải biến a?"

"Trạch nam(*) cùng người trên người không phải là cùng một loại phân loại phương pháp, không thể so sánh. Kỳ thật ta tận thế trước là một cái ẩn sĩ, tận thế bị ép rời núi mà thôi. " Lãnh Mặc đắc ý nói nói, lại phát hiện Khương Bạch Lộ không có nói tiếp mảnh vụn (gốc), cúi đầu nhìn lại, phát hiện nàng đang cau mày, nhìn phía xa người bình thường nơi trú quân.

"Ta phát hiện một vấn đề. " Khương Bạch Lộ nhìn trong chốc lát, ngồi thẳng người nói: "Cái kia trong doanh địa ánh lửa, mấy ngày nay buổi tối cũng không có dập tắt qua. "

Ánh lửa!

Dập tắt!

Lãnh Mặc chuẩn xác địa bắt lấy hai chữ mấu chốt này, tiếp theo liền tưởng đến hắn và Khương Bạch Lộ lúc trước thảo luận kết quả:

Một cái trong bóng râm thợ săn!

Không chỉ như thế, Lãnh Mặc nắm giữ tin tức càng nhiều, nghĩ cũng nhiều hơn. Do "Thợ săn" cái từ này, hắn lại nghĩ tới kia cái con người lỗ mãng.

"Chẳng lẽ con người lỗ mãng, chính là kia cái trong bóng râm thợ săn? Không đúng! Dựa theo Mộc tiên sinh miêu tả, hẳn không cần phải làm loại sự tình này. Hắn ôm cây đợi thỏ 'Thỏ', mới là kia cái thợ săn?" Lãnh Mặc đem ý nghĩ của mình nói cho Khương Bạch Lộ.

"Nếu là như vậy, chúng ta lại một lần nắm giữ chủ động. " Khương Bạch Lộ phân tích nói: "Ánh lửa đưa tới thợ săn, thợ săn dẫn phát hỗn loạn, trong hỗn loạn những người bình thường kia nhất định sẽ làm chút khác người sự tình. Mà những cái này đều là hư chiêu, chân chính sát chiêu, khẳng định phải do người tiến hóa tới chấp hành. Mặc dù không biết bọn họ cụ thể cách làm, thế nhưng biết bọn họ hành động thời cơ, cũng đủ để để cho chúng ta sớm chuẩn bị. "

Lãnh Mặc cười gật gật đầu, nói: "Không sai. Chúng ta về sau có thể đem cơm tối thời gian sớm một chút, tránh trống không bụng đánh nhau. "

Khương Bạch Lộ nhìn nhìn tại bên đồng lửa bận rộn Hồ Hiểu Điệp, nói: "Người có phát hiện hay không, Hồ Hiểu Điệp luôn là trốn tránh hai chúng ta. "

Lãnh Mặc chân chờ nói: "Hắn là cảm thấy chúng ta cùng nàng ba xem không hợp a. Nàng cùng Tuyết Nhận rất hợp, ban ngày cơ hồ là như hình với bóng a. " nói đến đây, Lãnh Mặc nội tâm đột nhiên một mảnh, thầm nghĩ: "Chẳng lẽ ta cảnh trong mơ không khống chế được sự tình, kỳ thật là Hồ Hiểu Điệp tạo thành? Nàng chuyên dùng hương liệu, hiềm nghi cũng rất lớn. "

Khương Bạch Lộ cảm nhận được Lãnh Mặc khác thường, ngạc nhiên nói: "Người không phải là đối với nàng cũng có ý nghĩ a? Đây không phải là người thích loại hình a. "

Lãnh Mặc cười lắc đầu: "Người nghĩ người nào vậy. "

"Không đúng! Người là đối với nàng có địch ý!" Khương Bạch Lộ nghiêm túc khuyên nhủ: "Ta xem tiểu cô nương này không có ác ý gì, người không muốn luôn là thần hồn nát thần tính. " nàng ôm lấy Lãnh Mặc cánh tay, tựa đầu dựa vào Lãnh Mặc trên vai, nói: "Người năng lực càng ngày càng mạnh,

chúng ta cũng cách người càng ngày càng xa. Người cảm giác phạm vi lớn như vậy, có cái gì tai họa ngầm đều sớm tiêu trừ. Ta biết đây là bởi vì người trời sinh tính cẩn thận, nhưng ta lại trở thành người nuôi dưỡng trong lòng Hoàng Yến. Mấy ngày nay nếu như không phải là ra ngoài săn bắn, ta gần như đã quên bây giờ là sinh hoạt tại tận thế trong, còn tưởng rằng là tại du lịch. "

Lãnh Mặc cũng biết mình vấn đề, đáp: "Ta về sau phát hiện tình huống như thế nào, sẽ thêm cùng các người chia sẻ. "

"Đây chỉ là trong đó một phương diện. " Khương Bạch Lộ nói: "Quan trọng nhất là, người không thể bởi vì chính mình dị năng cường đại, liền cao cao tại thượng, coi thường người khác sinh tử. Tựa như vừa rồi, người không thể bởi vì chính mình có hoài nghi, liền đối với người ta tiểu cô nương nổi lên sát ý. Ta biết này rất khó không chế, cũng không phải mạnh hơn bức bách người vì phạm tâm ý của mình. Chỉ là hi vọng người có thể tại lúc giết người, ngừng lại ta, ngừng lại Tuyệt Nhận, ngừng lại... Mạnh Lam, chúng ta so với người bình thường không mạnh hơn bao nhiêu, đều có một khóa người bình thường tâm, chúng ta cũng không muốn cách người càng ngày càng xa. "

"Ta sẽ chú ý. Vì người. " Lãnh Mặc vỗ vỗ bờ vai của nàng, mang nàng chặt chẽ ôm vào trong ngực.

Hai người đắm chìm tại cảm giác ấm áp, đáng tiếc vui chóng tàn, Lãnh Mặc vỗ vỗ Khương Bạch Lộ nói: "Thợ săn tới. "

"Là vật gì?" Khương Bạch Lộ lập tức tiến nhập trạng thái chiến đấu.

"Mấy cái Zombie mèo, còn có mấy cái nhanh nhẹn hình Zombie. " chẳng quản "Huyết tộc" xưng hô thế này rất chuẩn xác, thế nhưng mọi người như cũ lúc dùng "Zombie mèo", "Nào đó loại hình Zombie" xưng hô như vậy đối với bọn họ tiến hành cụ thể phân loại.

"Mèo? Chúng tuy thích tại chạng vạng tới săn bắn, thế nhưng rất ít tiến hành đoàn đội phối hợp. Những cái này mèo thiên tính cũng bị cải biến?" Khương Bạch Lộ hỏi.

"Không!" Lãnh Mặc điều tức đầu: "Chúng là đồng thời hành động mà thôi, không có bất kỳ phối hợp, như cũ là từng người tự chiến. Ngược lại là những người kia hình Huyết tộc, còn có chút phối hợp ý thức. Đáng tiếc chúng gặp được đối thủ, kia con người lỗ mãng không đơn giản, trừ phi chúng liên hợp lại, bằng không từ vong chỉ là vấn đề thời gian. "

"Người không nên bị chỗ đó chiến đấu hấp dẫn lực chú ý, nhiều trinh sát một chút chúng ta tình huống chung quanh a. Bọn họ mục tiêu cuối cùng hay là biến dị dựa hấu. " Khương Bạch Lộ nói qua quay người, vừa đi vừa nói chuyện: "Ta đi gọi bọn họ chuẩn bị chiến đấu. Đáng tiếc chúng vẫn là tại trước khi ăn cơm phát động. "

Theo kia mấy cái Zombie mèo trong đám người qua lại, trong doanh địa người nổ tung nổi. Những người này hồ to gọi nhỏ, tứ tán chạy trốn, những cái kia đơn sơ lều vải dính vào Hỏa Tinh thiêu đốt lên, thân thể cường tráng người lao ra nơi trú quân, thân thể kém chen đến trong góc tránh né, còn có rất nhiều người tại chen chúc bên trong ngã sắp xuống, lập tức có vô số hai chân từ trên người bọn họ bước qua.

Chỉ có kia con người lỗ mãng, phương pháp trái ngược, tận lực cúi thấp thân thể, hướng những cái kia Zombie mèo từng bước một địa bò qua đi, có ít người chen đến bên cạnh hắn, bị hắn nhẹ nhàng chấn động đứng qua một bên. Lãnh Mặc xa xa địa cảm giác lấy thân hình của hắn, chỉ thấy toàn thân hắn cơ bắp căng thẳng mà không cứng nhắc, thân thể lần lượt vận vận tiến lên quá trình tràn ngập dã tính đẹp, đối với so với cái kia Zombie mèo, hắn ngược lại càng giống một cái chuẩn bị sẵn thức ăn đại mèo.

"Một bước, hai bước, giống như nanh vuốt, là ma quỷ bộ pháp..." Lãnh Mặc trong đầu vang lên âm nhạc, kia cái con người lỗ mãng thân ảnh, "Vèo" địa luôn lên, lấy nhanh như chớp xu thế, đánh về phía một cái Zombie mèo, tại tiếp xúc trong chớp mắt, mèo kia đã bị vận gãy cái cổ. Lãnh Mặc phảng phất đã nghe được Zombie mèo kêu thảm thiết. Cái khác Zombie mèo bị biến cố bất thành linh kinh động, nhao nhao buông tha trước mắt con mồi, hướng con người lỗ mãng vây qua. Này con người lỗ mãng bị Zombie mèo vây quanh, lại không loạn chút nào, bên cạnh nhìn lướt qua, hướng bên cạnh kẻ sát đất chạy trốn ra ngoài, đón lấy ngay tại chỗ lần một vòng, nằm thẳng một cái nhanh nhẹn hình Zombie trước mặt, hai tay xê dịch, đem nhân hình nọ Zombie bập chân uốn éo trở thành vòng. Lần này kéo ra chiến cuộc màn che, mấy cái Zombie mèo nhao nhao nhào lên, con người lỗ mãng không quan tâm, lại hướng dưới một cái thân hình Zombie tháo chạy. Mấy cái hiệp, trên người hắn đeo đầy Zombie mèo, mấy chỗ máu vết thương lưu như rót, còn có một ít sâu đủ thấy xương, mà tất cả nhanh nhẹn hình Zombie cũng đều mất đi sức chiến đấu. Làm lật ra hình người Zombie, hắn ngay tại chỗ lần một vòng, khởi đầu xử lý trên người Zombie mèo.

Lãnh Mặc thờ ơ lạnh nhạt, chỉ cảm thấy người này xuất thủ nhìn như không có kết cấu gì, kỳ thật mỗi nhất kích cũng có thể đánh trúng đối thủ sơ hở, hơn nữa đối với cục diện chiến đấu nắm chắc cũng tương đối chính xác. Tuy người này không có chịu qua chuyên nghiệp huấn luyện, thế nhưng hắn đã đánh ra phong cách của mình, đi ra chính mình "Dã tính chi lộ".

Bên kia, Khương Bạch Lộ mang theo Ngô Tuyệt Nhận cùng Hồ Hiểu Điệp hướng Nạn Dân Doanh địa phương hướng nghênh đón, mấy người khác đều được an bài tại dựa diền xung quanh. Trong doanh địa người đều tại như không có đầu con ruồi cũng như chạy loạn tán loạn, có mấy người đã vượt qua "Cảnh giới tuyến".

"Chú ý! Chú ý! Điều trở về chạy, xa cách chúng ta nơi trú quân!" Ngô Tuyệt Nhận cao giọng cảnh báo.

Có mấy người đầu óc coi như rõ ràng, nghe hiểu nàng, quay người đào tẩu. Đại bộ phận người thì là không quan tâm, như cũ xông về trước. Còn có một nhóm người vừa chạy vừa hô:

"Cứu mạng! Cứu mạng! Có Zombie!"

"Người tiến hóa, giúp đỡ giúp đỡ chúng ta!"

"Ta nguyện ý làm nô lệ!"

Ngô Tuyết Nhạn nhìn nhìn những người này càng chạy càng gần, đã đến 500m trong vòng, thở dài, nói: "Xạ kích!"

Thu được mệnh lệnh, Hồ Hiểu Diệp trong tay súng trường phun ra từng trận ngọn lửa.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 107: mất trí

Vén vén mây ngày thời gian, Hồ Hiểu Diệp đã xưa đâu bằng nay, tại Lãnh Mặc đám người dạy bảo, lực chiến đấu của nàng hiện lên chỉ số cấp đề thăng, nhất là đối với súng ống nắm giữ, đã vượt qua Lãnh Mặc đám người, nhảy lên trở thành trong đội ngũ Thần Thương Thủ.

Theo nàng một vòng bắn tia, chạy về phía dựa diền người sống sót nhao nhao ngã xuống đất. Đằng sau những cái kia chạy trốn chậm, hoàn mỹ thể hiện với tư cách là một cái "Người sống sót" thiết yếu tố chất, vừa nhìn thấy người phía trước ngã sắp xuống, lập tức chuyển hướng, không có cầu khẩn, không có chửi bới, không chần chờ.

Tức làm lệch hướng, cũng cũng không an toàn, chỉ cần bọn họ có hướng dựa diền tiến gần xu thế, Hồ Hiểu Diệp cũng sẽ không lưu tình, chỉ có những cái kia quay người hướng phía doanh địa chạy thoát thân người, mới có thể chân chính lưu lại tánh mạng.

"Rất tốt! Bối rối đám người vô pháp tới gần dựa diền, những cái kia ý nghĩ xấu trong lòng người tiến hóa phải như thế nào tiến hành bước tiếp theo đâu này?" Lãnh Mặc một bên cảm giác động tĩnh chung quanh, một vừa lăm bầm lâu bầu.

"Nếu như là ta mà nói, liền dùng phong đem mê hương thổi qua, trước thả ngược lại một bộ phận, chỉ còn lại mấy người, liền dễ đối phó. " Hồ Hiểu Diệp nói.

"Ý kiến hay!" Lãnh Mặc khen một câu, chuyển giọng, nói: "Bất quá bọn họ không có năng lực như thế. Nếu như có năng lực như thế, đã sớm xưng bá huyện thành, như thế nào lại bị một đám Dã Trư đuổi đến chạy khắp nơi. Bọn họ nhất định có càn nguyên thủy, càn hữu hiệu phương pháp. "

Hồ Hiểu Diệp cũng trầm mặc, nàng tưởng tượng không ra, muốn dùng phương pháp gì, tài năng từ Lãnh Mặc cầm trong tay đến biến dị dựa hấu. Nàng chỉ có thể ghim súng ở chỗ cũ các loại, đợi những người kia ra chiêu.

Chỉ chốc lát sau, lại một người từ trong doanh địa chạy qua. Hồ Hiểu Diệp vừa nâng lên thương, Lãnh Mặc ngăn lại nói: "Đừng nổ súng, đây là kia cái diền hán. "

Hồ Hiểu Diệp cảm thương hai tay có chút run rẩy, nói: "Không bắn súng sao? Hán và Mộc tiên sinh có thể không đồng nhất. "

Lãnh Mặc nói: "Ta có thể đối phó hán. Hơn nữa hán hiện tại cũng không có ác ý. "

"Ai nói ?" Kia diền hán đã chạy đến phụ cận, hán đối với trên người mình miệng vết thương không thêm để ý chút nào, trong miệng kêu lên: "Ta có đói ý, rất, vô cùng đói! Đã sớm nghe thấy được các người nơi này mùi thơm, ta cũng bị các người thêm diền rồi!"

"Các người đều trở về, dẫn hán đi ăn một chút gì. Ta ở chỗ này trông coi. " Lãnh Mặc nói.

"Thu cái gì thú? Bọn họ buổi tối hôm nay không có hí xướng, thừa dịp hiện tại ăn nhiều một chút, ngày mai mới có thể giết thống khoái!" Diền hán vung tay lên, chạy về phía "Sấy [nướng] toàn bộ thỏ".

Lãnh Mặc cùng Khương Bạch Lộ liếc nhau, một chỗ trở lại nơi trú quân.

"Người biết bọn họ ngày mai muốn làm gì? Nói nghe một chút. " Lãnh Mặc hỏi.

"Chán ghét! Ta không cùng người nói, ta muốn ăn thịt. " diền hán tập trung tinh thần địa nhìn chăm chăm đồng lửa nói.

"Người muốn phải không nói, ta liền đem đồng lửa dập tắt, đem thịt nướng biến thành canh thịt. " Lãnh Mặc trong tay tụ hợp lên một đoàn thủy cầu.

Diền hán nghe xong lời này, thấy được thủy cầu, hai mắt trừng tròn xoe, nhếch miệng nhe răng, xông Lãnh Mặc hung dữ địa thở hỗn hển, dường như một cái hộ ăn đã thú.

"Chẳng qua nếu như ngươi nói đâu, này nghiêm chỉnh cũng có thể cho ngươi ah. " Lãnh Mặc tàn đi trong tay thủy cầu, dụ dỗ nói: "Không bằng như vậy đi, trước cho ngươi cắt một khối, thế nhưng ngươi đã ăn xong này một khối, liền phải nói ra những người kia kế hoạch, nói xong, tài năng đem còn dư lại cho ngươi. "

Diên hán thu hồi dữ tợn biểu tình, nghiêng đầu nghĩ, nhân châu xoay động, nói: "Ta muốn ăn trước chân sau!"

Lãnh Mặc xông Hồ Hiểu Diệp một nháy mắt, sẩy [nướng] toàn bộ thỏ một mảnh chân sau bị cắt bỏ. "Ngươi đi cho hán a. " Lãnh Mặc nói.

Hồ Hiểu Diệp có chút khiếp đảm, rốt cuộc mọi người đang ngồi trong đám người, đại bộ phận người cũng có thể cùng diên hán độ sức mấy cái hiệp, thế nhưng hết lần này tới lần khác năng cũng không chuẩn bị năng lực này.

Lãnh Mặc đối với kia diên hán nói: "Ngươi nhớ kỹ, những cái này thịt chính là tiểu cô nương này sẩy [nướng]. Nàng biết làm rất nhiều ăn ngon đồ vật, ngươi nếu như yêu ăn cái gì, có thể phải chú ý bảo vệ tốt nàng. "

Diên hán mục quang từ đuôi thỏ trên dịch chuyển khỏi, nhìn chăm chăm Hồ Hiểu Diệp liếc một cái, lại nhớ tới đuôi thỏ. Đại cái kia chân sau bị đưa đến trước mắt, hán nhẹ nhàng nhận lấy, cũng không sợ bị phỏng, đại khẩu cắn xé. Theo thịt thỏ không ngừng giảm bớt, vết thương trên người hán miệng cũng chậm chậm khép lại.

Lãnh Mặc bọn người chú ý tới điểm này, trầm nghĩ: "Năng lực này cùng Vương Đại Vĩ rất tương tự. "

Đại hán đem trọn mảnh chân sau đều đã ăn xong, lại đem xương đuôi liếm lấy một lần, Lãnh Mặc mới hỏi: "Đã ăn xong sao? Chưa ăn no cũng không quan hệ. Ngươi xem bên kia còn có nghiêm chỉnh chỉ còn chờ ngươi nha. Trước tiên nói một chút về ngươi cũng biết tình huống a. "

Diên hán liếm liếm khóe miệng, nói: "Bọn họ chính là muốn dùng thi thể đem Zombie đưa tới, Zombie rất nhiều, đi tới liền đem nơi này đập bằng. "

"Những người này, có thể đưa tới ít nhiều Zombie?" Lãnh Mặc nhìn nhìn Nạn Dân Doanh địa phương hướng nghi ngờ nói.

"Đây chỉ là cuối cùng một đám. " diên hán nói: "Xa xa còn gì nữa không, cách vài dặm đấy, liền có một cái nơi trú quân, kỳ thật những cái này dân chạy nạn đều là bị những người kia đi đến cùng một chỗ. Mấy ngày nay bọn họ một cái nơi trú quân một cái nơi trú quân lần lượt đồ sát, đã tụ họp không ít Zombie. Buổi tối hôm nay lại tàn sát sạch nơi trú quân, như thế nào cũng có thể có mấy vạn Zombie a. "

"Nguyên lai như thế. Quả nhiên là một cái đơn giản hữu hiệu 'Hảo' phương pháp. Chỉ là cần vứt bỏ lương tri, dùng máu tươi dẫn đường, khó kỳ quái chúng ta cũng không nghĩ tới. " Lãnh Mặc cười lạnh một tiếng bình luận.

"Hiện tại máu chốt là như thế nào đối phó những cái này Zombie. " Khương Bạch Lộ nhíu mày, nói: "Nếu như Zombie tính bằng đơn vị hàng nghìn, vậy chúng ta e rằng thật sự muốn thả vứt bỏ những cái này biến dị dựa hấu. "

Muốn biết rõ bây giờ "Zombie", đã không phải là tận thế lúc bắt đầu những cái kia hành động gốc gia hỏa, mà là đi qua hơn hai tháng thời gian, tự nhiên sàng lọc tuyển chọn ra cường tráng "Huyết tộc", hơn nữa rất có thể đã hình thành tân hình thái xã hội, hiểu được tiến hành đơn giản phối hợp. Không cần nói này mảnh dựa diên xung quanh vùng đất bằng phẳng, không hiếm có thể thủ, dù cho có chút phòng ốc phương tiện, cũng ngăn không được mấy vạn Huyết tộc. Huống chi còn có ý nghĩ xấu trong lòng người tiến hóa trốn ở một bên nhìn chăm chăm.

Lãnh Mặc mọi nơi nhìn xem hoàn cảnh, nói: "Không sao. Chúng ta tối thiểu còn có một cái buổi tối, xây dựng chút công sự, còn là đến kịp. "

Khương Bạch Lộ lắc đầu khuyên nhủ: "Cho dù có hiểm có thể thủ cũng vô ích. Đây chính là mấy vạn người, ngươi toàn thân là thiết có thể về mấy viên đinh? Ngươi giết được mấy trăm mấy ngàn, có thể giết được mấy vạn sao? Một mối cũng một chết đi được!"

Lãnh Mặc vỗ vỗ nàng bờ vai, nói: "Yên tâm. Lấy năng lực của chúng ta, cho dù thủ không được, muốn đi cũng là dễ như trở bàn tay. Này biến dị dựa hấu giá trị quá cao, ta còn là không muốn buông tha cho. "

Khương Bạch Lộ nhìn nhìn kia trên mặt đất tân sinh chồi, hồi tưởng lại mấy ngày nay chờ đợi, thờ dài nói: "Tiền tài động nhân tâm. Ngươi nhất định phải nhớ rõ lưu lại đào tẩu đắc lực khí. "

Lãnh Mặc thấy nàng gật đầu, một bên phân phó ăn cơm, một bên cho mọi người phân phối nhiệm vụ.

Một đêm này mọi người bận rộn mấy giờ, đến sau nửa đêm mới nghỉ ngơi, Khương Bạch Lộ, Hồ Hiểu Diệp cùng diên Hiểu Liên được an bài gác đêm. Buổi sáng thái dương vừa mới thò đầu ra, mọi người đều không hẹn mà cùng địa tỉnh lại, chỉ có kia diên hán vẫn còn ở nằm ngáy o.o....

Nhiệt độ dần dần đề thăng, Lãnh Mặc nói: "Huyết tộc khởi đầu hoạt động, tuy không biết tổng số, bất quá có thể xác định tối thiểu tại hai vạn trở lên, xa xa vượt qua cảm giác của ta phạm vi. "

"Những người kia ý định như thế nào hấp dẫn Huyết tộc tới đây chứ?" Khương Bạch Lộ hỏi.

"Hỏi một chút hán sẽ biết. " Lãnh Mặc chỉ một ngón tay, tây nam phương hướng, một bóng người chạy vội mà đến, chính là Hoàng Anh Kiệt.

"Vị huynh đệ kia, tin tưởng các ngươi cũng đối với tình thế bây giờ có chỗ hiểu rõ. " Hoàng Anh Kiệt tại hơn 10m ngoài dừng lại, cao kêu lên, "Những người kia gấp ghe huynh đệ trong tay đồ vật, đã tại phía đông nam tập kết đại lượng Zombie. Những cái này Zombie một đường đi tây bắc đi, tất nhiên

phải đi qua các người nơi trú quân. Huynh đệ người loại những vật này, bất kể là cái gì, tóm lại là một bảo bối, nếu như bị Zombie chà đạp, vậy thì thật là đáng tiếc. "

Lãnh Mặc gật gật đầu, nói: "Cho nên đâu này?"

"Cho nên chúng ta muốn tận lực bảo toàn thứ này. " Hoàng Anh Kiệt nói: "Ta Phong Vân hội cùng bọn họ cũng không phải là một đường, quyết sẽ không tàn sát dân chúng dụ dỗ Zombie, càng sẽ không có cấu kết với Zombie chà đạp chúng ta nhân loại đồ vật. Có chúng ta hỗ trợ, huynh đệ người yên tâm, tuyệt đối sẽ không để cho những vật này hủy tại trong tay bọn họ. "

Lãnh Mặc hỏi: "Như vậy người muốn cái gì?"

"Người sáng mắt không nói tiếng lóng. Loại ra đồ vật, ta sẽ không toàn bộ muốn, thế nhưng phải có ta một phần!" Hoàng Anh Kiệt trừng to mắt nhìn chăm chăm Lãnh Mặc, chờ hắn gật đầu.

"Nếu như ta không đáp ứng đâu này?" Lãnh Mặc lại hỏi.

"A?" Vấn đề này vượt quá Hoàng Anh Kiệt ngoài ý liệu, theo hắn nghĩ đến, những vật này mặc dù có dùng, nhưng là muốn loại được sống tài năng được lợi. Hơn nữa mấy vạn Zombie không phải là số lượng nhỏ, cho dù trong đất đồ vật lại bảo bối, cũng phải có mệnh hưởng thụ mới được. Lãnh Mặc dám người hiện tại son cùng thủy tận, hắn là nhu cầu cấp bách mình hữu, chính mình đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, hắn còn có thể không chào đón? Vạn không nghĩ tới, Lãnh Mặc vậy mà lộ ra cự tuyệt ý nghĩ. "Không nói gạt người, hiện tại Lê Huyền làm cho trên danh hào người, đều tại đánh người này mảnh thổ địa chủ ý. Chúng ta Phong Vân hội là ôm thiện ý mà đến, những người khác đã có thể cường ngạnh nhiều. Nếu như huynh đệ người không chịu hợp tác..." Hoàng Anh Kiệt ngữ khí một hồi, thấy Lãnh Mặc khoi mào lông mi, mắt lạnh nhìn về phía chính mình, không khỏi nội tâm máy động, kế tiếp lời cũng không dám nói quá phận, "... Chúng ta cũng chỉ có thể khoanh tay đứng nhìn, đợi chính các người phân ra thắng bại. "

Lãnh Mặc gật gật đầu, khẽ vươn tay: "Đi thông thả không tiễn. "

Hoàng Anh Kiệt hậm hực xoay người rời đi.

"Tuy chúng ta sớm có chuẩn bị, nhưng là có người viện thủ không tốt sao?" Khương Bạch Lộ hỏi: "Người có phải hay không đối với mấy cái này dựa hấu quá có chấp sao?"

Lãnh Mặc điều lắc đầu, cười nói: "Ta biết người sợ ta thấy lợi tới mắt. Bất quá lần này thực không phải. Tiểu tử kia cùng hướng tây bắc hướng những người kia vốn chính là một đám nhĩ, vừa rồi tha cái vòng lớn, từ phía nam chạy tới nơi này giả bộ làm người tốt. Nếu không là ta cảm giác phạm vi khá lớn, khẳng định để cho hắn lừa. "

"Nguyên lai là chạy tới làm gian tế được!" Khương Bạch Lộ bừng tỉnh, nói: "May mắn không có lưu lại, bằng không lâm trận phản bội, chúng ta cả đêm bố trí đều muốn kiểm cũi ba năm thiêu một giờ. "

"Kỳ thật cũng chưa hẳn là gian tế, ta xem những người kia cũng không phải một lòng, không chuẩn họ Hoàng chính là nghĩ hai đầu đặt cược. " Lãnh Mặc nhún nhún vai, nói: "Bất quá đã đến trong lúc mấu chốt, hắn nghĩ như thế nào cũng không sao. Không phải là chúng ta chính mình người, ai cũng không thể lưu lại. "

Khương Bạch Lộ đồng ý gật đầu, nói: "Nếu như hắn đã trở về, chắc hẳn Huyết tộc muốn hành động. Chỉ là không biết bọn họ đến cùng chuẩn bị phương pháp gì, tới chỉ huy Huyết tộc hành quân. "

Vừa dứt lời, Lãnh Mặc hai mắt trợn lên, cả kinh nói: "Nguyên lai như thế!"

"Bọn họ hành động?"

"Vây biên!" Lãnh Mặc chỉ vào hướng tây bắc nói: "Vây chút người tiến hóa, không phải là chờ ở nơi đó kiếm tiện nghi. Bọn họ là pháo hôi, là mồi nhử!"

"Chuyện gì xảy ra?" Khương Bạch Lộ hỏi.

"Mấy trăm người tiến hóa, toàn bộ chết rồi. Máu chảy thành sông!" Lãnh Mặc thần sắc nghiêm túc, đón lấy quay đầu nhìn về phía Huyết tộc phương hướng, "Đêm qua chỉ là mấy ngàn người bình thường, căn bản điên không no bụng của bọn hắn, những cái này Huyết tộc đã sớm khát khao khó nhịn, hiện tại nghe thấy được người tiến hóa máu tươi, chỉ sợ cả đám đều muốn nổi điên. "

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 108: dấu điểm tâm cơ

Máu tươi, là Huyết tộc duy nhất đồ ăn.

Chẳng quản từ trên lý luận giảng, Huyết tộc từng cái hơn kém loại đều như cũ bảo lưu lấy tận thể lúc trước hệ tiêu hoá, nhưng là do ở loại nào đó không ai biết nguyên nhân, chứng hiện tại chỉ sợ đối với máu tươi sản sinh hứng thú. Nếu như kỹ lưỡng hơn địa đối với máu tươi tiến hành phân loại, người tiến hóa cùng biến dị thú huyết dịch, không thể nghi ngờ là huyết trung thượng phẩm.

Mấy trăm danh người tiến hóa cung cấp mới là huyết dịch, mùi phiêu tán trong không khí, đã dẫn phát Huyết tộc tập thể rối loạn. Với tư cách là thực đơn phức tạp nhân loại, e rằng vĩnh viễn cũng vô pháp lý giải, những cái này máu tươi đối với Huyết tộc có bao nhiêu lực hấp dẫn.

Lãnh Mặc xa xa địa cảm giác đến, kia trong doanh địa chiếm giữ Huyết tộc, tại trước tiên hướng tây bắc phương phóng đi. Đây mấy vạn Huyết tộc cũng không phải là một cái thống nhất chỉnh thể, mà là phần thuộc bất đồng tiểu đoàn thể, như xã hội loài người bên trong tiểu chiến đội, vừa giống như xã hội nguyên thủy bên trong tiểu bộ lạc. Ngay từ đầu, những cái này Huyết tộc còn đều nhíp, mấy cái rất lớn bộ lạc đoạt ở phía trước, đằng sau đại quân chậm rãi theo vào. Đi ra mấy trăm mét, đại quân phía sau trận hình đại loạn, vị trí sát phía sau tiểu bộ lạc khỏi đầu xô đẩy cần xé trước mặt chặn đường rải rác Huyết tộc, chịu công kích Huyết tộc cũng không yếu thế, lập tức còn lấy nhan sắc, trong lúc nhất thời huyết nhục văng tung tóe, tử thương khắp nơi. Đội ngũ phía trước nhất mấy trăm Huyết tộc thì đối với sau lưng tình huống không quan tâm, một lòng về phía trước chạy. Còn có rất nhiều Zombie mèo chó, tại hình người Zombie dưới chân chui lui, chúng hình thể nhỏ, động tác linh hoạt, tốc độ vừa nhanh, chỉ chớp lát sau liền truy đuổi lên đội đầu hình người Zombie, vì vậy lại là một hồi hỗn chiến.

Vô luận trong Huyết tộc bộ tranh đấu cỡ nào thảm thiết, chúng cũng sẽ không hút đồng loại huyết dịch. Theo Tuyên Thành nhà khoa học nói, Huyết tộc máu của mình sền sệt độ rất cao, hút về sau hội tăng thêm Huyết tộc hệ thống tuần hoàn gánh nặng, khiến cho động tác của bọn nó càng thêm cứng nhắc, thậm chí tiến nhập trạng thái chết giả. Cho nên, không phải vạn bất đắc dĩ, chúng đều tận lực tránh đồng tộc đối với ăn.

"Tất cả mọi người tiến công sự che chắn." Lãnh Mặc để cho mọi người đi trước, tay mình một chiêu, trước ở bên người dựng thẳng lên một đạo nước tường, đón lấy ngưng tụ lại một hồi nhiều sương mù.

Dưa Điền Tây biên, cự ly kia chết đi mấy trăm người tiến hóa chỗ xa hơn, lúc này tụ tập hơn trăm danh người tiến hóa, Hoàng Anh Kiệt cùng Kỳ lão tam rõ ràng tại liệt. Một cái người tiến hóa thả tay xuống bên trong kính viễn vọng, lắc lắc đầu nói: "Cái gì cũng thấy không rõ. Đây một hồi nhiều sương mù thật sự quá lớn. Không biết bọn họ đến cùng như vậy cái quỷ gì."

Kỳ lão tam nói: "Nhiều sương mù có thể ngăn không được Zombie. Đây một mảnh sương mù chỉ là Chương Nhân pháp, kế tiếp khẳng định còn cất giấu thủ đoạn. Chỉ là không biết, này sương mù là vì đối phó Zombie, hay là vì đối phó chúng ta."

Một cái đầu đầy tóc rối bởi người tiến hóa nói: "Ta xem, liền ngay cả những cái này Zombie bọn họ đều không đối phó được, đầu còn có tâm tư tính kế chúng ta?"

Kỳ lão tam nói: "Đây một đám nhi người có thể không tầm thường. Có thể thông qua phía ngoài không người khu đi vào, trang bị như vậy chỉnh tề, y phục như vậy sạch sẽ, thay đổi chúng ta, ai có thể làm được? Mọi người hay là cẩn thận chút hảo." hần nói qua quay đầu, hướng Hoàng Anh Kiệt dò hỏi: "Hoàng Lão Đệ, người qua đi một chuyến, có hay không nhìn xảy ra vấn đề gì tới? Bọn họ ý định như thế nào đối phó Zombie?"

Hoàng Anh Kiệt vẻ mặt đau khổ nói: "Người ta đều là cao nhân, ta bất quá là ở bên cạnh đứng một lúc, lời cũng không nói hai câu, có thể nhìn ra cái gì tới?"

Mọi người thấy hần này lời nói được ừ ừ, lại xét thấy hần đã bị Kỳ lão tam đám người đoạt lấy cơ nghiệp, thực lực đại tổn, lúc này đều đối với hần toát ra khinh bỉ biểu tình, không có kỳ chút nào tâm tình của hần. Ngược lại là có cái lão nhân nhìn không được, nói: "Chúng ta không phải người ta con giun trong bụng, làm không rõ ý nghĩ của bọn hần cũng bình thường. Nhưng mà cục chúng ta đã vãi bỏ hảo, kế tiếp, liền phải đợi người nhà hí khúc Liên Hoa Lạc. Chúng ta an tâm một chút chờ đợi, yên lặng theo dõi kỳ biến là được rồi."

Này lời nói được có lý, lão nhân bản thân cũng có chút danh vọng, không có ai xuất ra tranh cãi. Kỳ lão tam nói: "Ta xem cũng không muốn lãng phí thời gian, chúng ta mỗi một đội đều lưu lại cá nhân ở chỗ này, những người khác đi xây dựng tân pháo đài nơi trú quân. Đội Zombie hấp đã xong huyết, còn muốn đem chúng ta xa dẫn đi, chúng ta tài năng an tâm đi tìm những người kia trong đất loại đồ vật."

Mọi người đều có tâm tư, cùng nhìn nhau một phen, nhao nhao rời đi.

Huyết tộc có hai vạn trên dưới, chết đi người tiến hóa cũng chỉ có mấy trăm, tự nhiên không thỏa mãn được nhiều như vậy trương miệng lớn dính máu, hơn một giờ, tất cả người tiến hóa huyết dịch đều tiến vào Huyết tộc bụng. Thế nhưng bị người tiến hóa máu tươi khơi mào chiến đấu, lại tiếp tục đến giữa trưa, chiến trường từ dưa điền phía đông nam Nạn Dân Doanh đẩy, một mực kéo đến hướng tây bắc người tiến hóa bị tàn sát địa phương. Hai vạn Huyết tộc tử thương gần một nửa, còn dư lại trong chiến đấu bồi đường được tàn cảm tình, kết thành tân bộ lạc. Theo chém giết chậm rãi đình chỉ, mười mấy cái tân bộ lạc đơn giản quy mô, lổm đẽo lổm đẽo địa phân biệt tụ tập trên chiến trường. Trầm trọng sương mù sớm đã tiêu tán, dưa điền xung quanh thì hải khắp nơi, máu chảy thành sông, thổ địa cũng bị tới lui chuyển mấy lần, thế nhưng Lãnh Mặc đám người lại tung tích đều không có.

Lão nhân kia dùng kính viễn vọng quan sát một phen, nói: "Zombie chỉ còn lại một vạn, như thế ra ngoài ý định. Hiện tại chúng vừa đánh xong khung, rất nhiều Zombie một chút huyết cũng không có uống được, chính là một môi thời điểm. Các người hiện tại đi đem pháo đài giết chết, đem Zombie dẫn đi thôi, nếu có cơ hội, còn có thể thừa cơ giết nhiều nó mấy cái, cũng cho chúng ta giảm bớt chút áp lực."

Một người phản bác: "Đình lão, hiện tại động thủ, chỉ sợ còn có chút mạo hiểm. Mặc dù có rất nhiều Zombie vừa mệt vừa đói, đang tại suy yếu nhất thời

điểm, thế nhưng cũng có rất nhiều Zombie, vừa quát người tiến hóa huyết. Muốn biết rõ, nếu như có thể uống đến huyết, kia chúng nhất định là cường tráng nhất kia bộ phận. Một khi cùng chúng khai chiến, ai thắng ai thua cũng khó mà nói. "

Đình lão bá nghe xong lời này, nhìn xem xung quanh những người kia sắc mặt, đều là một bộ không tình nguyện bộ dáng, không khỏi tiếc hận nói: "Tiểu Lưu nói mặc dù có đạo lý, thế nhưng hiện giờ cơ hội khó được, nếu là bỏ lỡ hôm nay, tương lai e rằng rất khó gặp được như vậy suy yếu Zombie bây. "

Lời tuy như thế, những người kia lại không có động tĩnh. Kỳ lão tam nói: "Sự việc liên quan trọng đại, vẫn cẩn thận tốt hơn. Đợi thêm một đêm, ngày mai chúng ta giết chết pháo hôi, dẫn đi Zombie. Từ tặc tưu nói ở phía trước, chuyện này là mọi người cộng đồng trù tính, một chỗ hành động, nếu ai lên lút xuống tay trước, đừng trách mọi người ra tay quá ác!"

Mọi người nghe xong lời này, giúp nhau trong đó vụng trộm nhìn quét, trong miệng ồn ào đồng ý.

Đến đệ nhị Nhật Trung buổi trưa, Huyết tộc đại quân đã tàn đi không ít, chỉ còn lại 4000~5000 vẫn còn ở phụ cận du đăng. Đình lão bá đối với mọi người nhìn quét liếc một cái, nói: "Thời gian không còn sớm, Zombie đại quân đã tàn không ít, những cái kia uống qua huyết Zombie, lại lần nữa trở nên chậm chạp. Mọi người mau động thủ đi. Bọn họ loại vật kia, đi qua ngày hôm qua chà đạp, còn không biết có thể giữ được hay không, sớm tìm đến sáng sớm tốt lành tâm. "

Mọi người lần này không từ chối nữa, nhao nhao đánh ra ám hiệu, không bao lâu, còn lại Huyết tộc lại một lần nữa bạo động lên. Bởi vì lần này bị hại đều là người bình thường, cự ly khá xa, nơi trú quân cũng càng thêm phân tán, những cái kia Huyết tộc cũng không có như ngày hôm qua điên cuồng như vậy, mà là lấy bộ lạc làm đơn vị, chọn xong mục tiêu lần lượt rồi đi. Hơn một giờ, dựa điền phụ cận một cái hoạt động Huyết tộc đều nhìn không đến.

Đình lão bá, Kỳ lão tam, Hoàng Anh Kiệt đám người, nhao nhao mang theo tâm phúc của mình thủ hạ, một đường chuyển qua Huyết tộc chân cụt tay đứt cùng bị huyết tương thấm đẫm bùn đất, cẩn thận về phía dựa điền phương hướng đi đến. Đây dựa điền bị Huyết tộc tới lui dầy xéo không biết bao nhiêu lần, còn có luân phiên đại chiến, địa hình cùng lúc trước khác nhau rất lớn, chỉ có Lãnh Mặc đám người lúc trước đào ra nơi trú quân, còn có thể lờ mờ nhìn ra chút bộ dáng.

Mọi người xung tìm kiếm một phen, Kỳ lão tam nói: "Y phục vũ khí đều không nhìn thấy, cũng không có thi thể. Bọn họ đại khái là đào tẩu. "

Đình lão bá vẫy vẫy tay, nói nhỏ: "Cũng có thể là ẩn nấp rồi. " nói qua nháy mắt.

Hoàng Anh Kiệt hiểu ý, kêu lớn: "Tiểu huynh đệ! Tang Thi Đồ đi! Không có gặp nguy hiểm, đều xuất hiện đi!" Liền kêu vài tiếng, không người đáp lại. Hắn đối với Đình lão bá gật gật đầu, nói: "Xem ra là đào tẩu. "

Đình lão bá nhẹ nhàng lắc đầu, nói: "Đây dù sao cũng là người ta đồ vật, chúng ta thừa dịp người ta tị nạn, tự tiện trộm lấy, rất không phải trượng nghĩa. Chúng ta lại chờ một chút. " nói qua hướng mọi người lách vào chớp mắt con người, mang lấy bọn họ rồi đi dựa điền, xa xa bỏ đi.

Kỳ lão tam Hoàng Anh Kiệt đám người, thấy hắn có ý như thế, thầm nghĩ: "Người lão đầu tử này, cũng quá cẩn thận. " nhưng là bọn họ biết lão nhân kia sống đến số tuổi này, tại tận thế bên trong như cũ có thể lẫn lộn được phong sinh thủy khởi, tất có chỗ hơn người, không thể không đi theo phía sau hắn, lưu luyến rồi đi.

Mọi người lại đợi một giờ, ra ngoài đồ sát người bình thường người tiến hóa cũng chạy về. Đình lão bá đám đông an bài tại bốn phía, dẫn theo Kỳ lão tam đám người lần nữa đi đến dựa bên trong ruộng, cao giọng nói: "Từ ngày hôm qua Zombie triều lắng lại, đến bây giờ cũng qua hơn một ngày thời gian, chúng ta cũng coi như hết lòng quan tâm giúp đỡ. Những thứ kia mười phần trọng yếu, chúng ta không thể đem nó lưu cho Zombie cùng biến dị thú. Các người xung tìm xem, nhìn nhìn bọn họ loại ra đồ vật ở chỗ nào. " mọi người sớm liền chờ những lời này, lập tức mọi nơi phân tán, tỉ mỉ lục lợi lên.

Hoàng Anh Kiệt lúc trước vẩy quét bầy heo rừng thời điểm sẽ tới qua một lần, hôm qua lại đến nơi đây cùng Lãnh Mặc nói chuyện nhiều, ấn tượng là khác sâu nhất. Hắn đi đến đại khái vị trí, ngồi xổm xuống nhẹ nhàng đẩy ra bùn đất, chỉ dùng hơn 10' sau, liền thấp thoáng thấy được đất tầng ở dưới một vòng xanh mới. Trong lòng của hắn khẽ động, hai tay tiếp tục lật qua lật lại, lại đem kia chồi phủ ở, tiếp tục hướng trước lục lợi lên.

"Anh kiệt, người cũng quá mã hồ. " Đình lão bá bỗng nhiên lên tiếng, đem Hoàng Anh Kiệt lại càng hoảng sợ, chỉ thấy lão nhân kia đi đến bên cạnh hắn, ngồi xổm xuống đẩy ra mặt đất đất tầng, nói: "Thứ này quan hệ lấy tương lai của chúng ta, người sao có thể như thế qua loa? Nếu không là ta vừa vận nhìn thấy, chẳng phải là bị người bỏ lỡ?" Trong lúc nói chuyện, đất tầng phía dưới chồi đứng lên, tại huyết tương nhuộm đen trên đất như thế dễ làm người khác chú ý.

"Ha ha..." Hoàng Anh Kiệt cười khan một tiếng, nói: "May mắn lão bá ngài tỉ mỉ. Nếu không là ngài, chúng ta cùng với nó vô duyên. "

"E rằng chỉ là cùng chúng ta vô duyên a?" Kỳ lão tam cười lạnh nói: "Cùng người lại là duyên phận sâu!"

"Kỳ lão tam! Người đoạt lấy cơ nghiệp của ta, còn muốn đuổi tận giết tuyệt sao?" Hoàng Anh Kiệt giọng căm hận nói.

"Ít cho ta chụp mũ! Chúng ta cộng đồng thương nghị thời điểm, đều lập được thế, ai dám ruồng bỏ mọi người, cũng đừng trách mọi người tâm ngoan thủ lạt. " Kỳ lão tam nói qua giữ chặt dây cung.

Đình lão bá hai tay lăng không ấn xuống, nói: "Việc này tự có công luận. Anh kiệt, người cùng Tiểu Kỳ ân oán, tất cả mọi người rõ ràng, thế nhưng vừa rồi chuyện này, hắn cũng không có oan uổng người. "

Hoàng Anh Kiệt cãi: "Đình lão bá, người cũng không thể oan..." Nói được một nửa, bỗng nhiên đột ngột từ mặt đất mọc lên, quanh người hiển hiện hơn mười đạo lưỡi dao gió, phân biệt hướng dựa điền bên cạnh mọi người vọt tới.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 109:

Hoàng Anh Kiệt cố ý thông qua nói chuyện hấp dẫn sự chú ý của người khác lực, tại nói được một nửa thì bỗng nhiên làm khó dễ, cách làm xác thực chiêm trước tiên cơ. Bất quá hần lưỡi dao gió tuy rất nhanh, người khác phản ứng lại cũng không chậm.

Đình lão đầu khoảng cách gần nhất, vài đạo lưỡi dao gió đánh vào người đông đông rung động, chỉ thấy toàn thân hần nổi lên kim loại sáng bóng, bị phong nhận đánh trúng địa phương quần áo vỡ vụn, kim loại làn da đều lõm hạ xuống, thế nhưng trong nháy mắt liền khôi phục như lúc ban đầu. Kỳ lão tam đối với mọi người dị năng rõ như lòng bàn tay, sớm liền trốn được Đình lão đầu sau lưng, giương cung lấp tên, còn lấy nhan sắc. Những người khác rồi đi mặc dù xa, lại không hề có phòng bị, đệ một hiệp liền có sáu bảy người bị thương ngã xuống đất.

Hoàng Anh Kiệt lưỡi dao gió mờ ra một con đường, lại cũng không nóng lòng đào tẩu, ngược lại ở giữa sân chạy, vừa đi vừa nói chuyện: "Thứ này vốn là ta tối phát hiện ra trước, dựa vào cái gì trao cho các ngươi! Các ngươi hiện tại thu tay lại còn kịp, nếu không chịu mang thứ đó lưu cho ta, hãy đợi đấy! Ta mỗi ngày tới quấy rối các ngươi, nhìn các ngươi có thể hay không đem ta lưu lại!" Hần một bên sức chạy, một bên phóng ra lưỡi dao gió, lại có mấy người bị hần đá đảo. Nhất thời nhắm trúng một đám người tiến hóa tinh cảm quần chúng xúc động, đi lên bao vây chặn đánh.

Ở đây hơn trăm danh người tiến hóa, ngoại trừ mười mấy cái tiểu tùy tùng xa xa thủ ở ngoại vi, tại dựa điền phụ cận cũng có chừng ba mươi người, đều là mấy cái đoàn đội nhân vật trọng yếu, tuy bị thả ngược lại mười mấy cái, thế nhưng những người này đều là Lê Huyền người tiến hóa bên trong tinh nhuệ, rất nhanh tổ chức lên lực phản kích lượng, lấy Kỳ lão tam cung tiền cầm đầu, mấy cái có công kích từ xa năng lực người nhao nhao ra chiêu, hướng Hoàng Anh Kiệt đánh tới. Đáng tiếc bọn họ lúc trước không có diễn luyện qua, công kích hoa dạng tuy nhiều, lại không thể hữu hiệu phối hợp, đều là đuổi theo mục tiêu loạn đả. Kia Hoàng Anh Kiệt lại có gió lốc hộ thể, trong khoảng thời gian ngắn ai cũng không gây thương tổn được hần, ngược lại bị hần đem cung nỏ hỏa diễm thổi qua một bên, đã ngộ thương không ít "Chính mình người".

"Cũng không muốn lưu thủ! Hần chạy trốn nhanh, lại thông khí nhận, nếu như hôm nay để cho chạy hần, về sau chúng ta ngủ đều muốn mờ to mắt!" Đình lão đầu là loại hình phòng ngự dị năng, trong chiến đấu không có tác dụng gì, chỉ có thể ở đằng sau hung dữ địa kêu to. Mọi người nghe xong lời của hần, đều ý thức được tính nghiêm trọng của vấn đề, nhao nhao gọi tới tiểu đệ của mình trợ trận. Hoàng Anh Kiệt thấy địch nhân càng vây càng nhiều, không dám ham chiến, gọi đến một hồi gió lốc đem thân thể nâng lên, lao ra lớp vòng vây, vừa chạy vừa đánh.

"Truy đuổi trên hần! Hao tổn giết hần! Hần không thể một mực bay trên trời! Đừng cho hần thoát ly tầm mắt của các ngươi!" Đình lão đầu ở sau lưng huy vũ lấy nắm tay, dưới tay hần mấy người chặt chẽ truy đuổi tại Hoàng Anh Kiệt sau lưng, chỉ chốc lát sau liền tiêu thất tại trong tầm mắt.

Cái khác đoàn đội cũng nhao nhao phất ra chính mình người theo ở phía sau, dựa bên trong ruộng chỉ còn lại hai mươi mấy người người, đều là tất cả đoàn đội lão đại. Bọn họ tuy cũng đứng Hoàng Anh Kiệt hết sức kiêng kỵ, thế nhưng trước mắt lợi ích lại càng là trọng yếu nhất. Mọi người đều có tâm sự, cũng không dám đi được thân cận quá, cũng không thể rời đi quá xa, đều đứng ở chỗ cũ. Giúp nhau trong đó người nhìn ta, ta ngó ngó người, ai cũng không nói chuyện.

Đình lão đầu thấy thế vội ho một tiếng, nói: "Mấy vị, ta lớn tuổi, trước nói hai câu. Trong ngày thường, chúng ta giúp nhau trong đó có chút tiểu xung đột, thế nhưng tận thể trong ai không làm điểm chuyện xấu? Nhà ai còn có thể bắt từ mấy người? Cho nên theo ta xem, những sự tình kia đều là chuyện nhỏ. Cái gì kia là đại sự đâu này? Trước mắt cái vật nhỏ này, mới là đại sự. "

Mọi người nghe hần phá vỡ nhạt nhẽo, thoáng buông lỏng, chào đón hần chỉ nói chút lặp đi lặp lại, đều nhú mày. Đình lão đầu thấy mọi người mặt lộ vẻ không kiên nhẫn, cười nói: "Chúng ta lúc trước nói qua, vô luận tìm đến cái gì, đều là mọi người cộng đồng có được. Hiện tại tìm đến một bụi cây giống, như thế dễ xử lý. Chúng ta đồng tâm hiệp lực cho nó loại được rồi, kết xuất trái cây, liền mỗi người có phần. "

Mọi người nhao nhao suy nghĩ nói: "Đình lão đầu nói rất có đạo lý. Nếu cái khác bảo vật, còn không hao phân phối. Đây cây non là một vật sống, tương lai kết xuất trái cây, tổng có thể phân ra đến một phần, cần gì phải hiện tại tàn sát lẫn nhau? Nếu là hiện tại đánh nhau ném đi tánh mạng, chẳng phải là tiện nghi người khác?" Nghĩ tới đây, mọi người nhao nhao yên lòng, lại nhìn hướng đứng ánh mắt của người, cũng liền ôn hòa lên.

Đình lão đầu đem phản ứng của mọi người đều nhìn ở trong mắt, ha ha cười nói: "Kể tiếp, chúng ta an bài cái trình tự, mỗi ngày do hai cái thể lực đến nơi đây trông coi, những người khác cũng có thể tại đây phụ cận gần đây giám sát, cũng có thể quay về địa bàn của mình đi chờ đợi thay phiên công việc. Như vậy đã không lo lắng có người từ bên trong cản trở, lại không chậm trễ từng người sự tình. Các ngươi nhìn như vậy an bài như thế nào?"

Mọi người giúp nhau nhìn xem, Kỳ lão tam đi ra nói: "Hai cái thể lực quá nhiều, nếu như xảy ra vấn đề, chỉ sợ muốn giúp nhau từ chối trách nhiệm!"

Hôm qua trong kia cái đầu đầy tóc rồi bởi người tiến hóa nói: "Kỳ lão tam nói rất có đạo lý, ta xem lại thêm một cái thể lực, đến tạo thể chân vạc, như vậy tài năng giúp nhau ngăn được. "

Một cái khác cao gầy hán tử nói: "Kìa dùng như vậy tốn sức? Theo ta thấy mỗi ngày một cái thể lực thay phiên công việc. Đây đều là đồ đạc của mình, ai hội cố ý làm phá hư? Cho dù có người nghĩ không ra, chúng ta không có đúng không người tùy thời qua giám sát sao?"

Đình lão đầu suy nghĩ một chút nói: "Mọi người nói đều có đạo lý. Vậy sửa lại, mỗi ngày một cái thể lực qua, những người khác đều có quyền qua giám sát. Bất quá nhà có ngăn miệng, chủ sự một người. Mọi người mặc dù có giám sát quyền, lại không thể tới nơi này khoa tay múa chân. Ta đề nghị, mọi người sau khi trở về, tại chính mình nô lệ, lấy ra hội trông trọt, đều đưa đến nơi đây nhìn xem, tuyên ra một số người chuyên môn chiếu cố này cây non. Nếu như có thể tìm đến này mảnh đất nguyên chủ nhân, hỏi lên nơi này tận thể trước loại là cái gì, vậy không còn gì tốt hơn."

Thấy mọi người nhao nhao gật đầu, Đình lão đầu đối với biểu hiện của mình hết sức hài lòng, đi đến kia khóa cây non bên cạnh, vung lên trống con vũ sĩ khí, nói: "Hôm nay, liền do ta thủ tại chỗ này, mỗi người trở về chuẩn bị. Không muốn chậm trễ thời gian, lập tức xuất phát!"

Vừa dứt lời, một đoàn đen sì đồ vật từ đằng xa bay tới, "Ầm ầm", "Ầm ầm" tạc xuất một đoàn khói đen. Đình lão đầu phản ứng nhanh nhất, sử dụng ra dị năng, nghiêng người bảo vệ cây non. Còn lại mọi người vội vàng không kịp chuẩn bị, bị chấn động đầu vầng mắt hoa, nhao nhao ngã quỵ.

Kỷ lão tam vận khí tốt, tuy bị chấn động đầu ông ông tác hưởng, thể nhưng không có bị thương, hấn khom người ngồi xổm ở chỗ cũ, thấy bên cạnh thổ địa bỗng nhiên hạ xuống, lộ ra một cái hố to, chui ra hơn mười người người tiến hóa, từng cái một đầy bụi đất, cầm trong tay lưỡi dao sắc bén, hùng hổ về phía mọi người đánh tới. Hấn đang muốn giương cung lắp tên, Đình lão đầu bỗng nhiên nhào đầu về phía trước, kéo lấy hấn quát: "Là người! Là người làm đúng hay không! Không nghĩ tới người còn ấn dấu một tay! Người tận thể trước mỗi ngày chơi thuốc nổ, những cái này đất sét nhất định là người làm ra."

Kỷ lão tam bị hấn dao động được đầu vầng mắt hoa, mạnh mẽ đánh tỉnh Thần Đạo: "Không phải là ta. Chính ta đều dùng mộc cung mộc tiễn, nào có tài liệu làm đất thuốc nổ? Người tin tưởng ta! Nhanh phản kích!"

Đình lão đầu ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy vền vền chậm trễ này chỉ một lát, những người kia kéo gần lại cự ly, đối với té nằm trên đất đầu vầng mắt hoa mọi người triển khai thiên về một bên đồ sát. Hấn quay đầu, nhếch miệng cười cười, nói: "Ta đương nhiên tin tưởng người." dứt lời "Rắc" một tiếng, vận gậy Kỷ lão tam cái cổ.

Bất quá chỉ một lát, Lê Huyền tất cả thể lực đầu mục liền bị tàn sát không còn. Đình lão đầu đứng lên nói: "Vất vả các huynh đệ, từ nay về sau, Lê Huyền chính là chúng ta."

Những cái kia cầm trong tay lưỡi dao sắc bén người tiến hóa đều không nói gì, một người cầm đầu đem vung tay lên, sau lưng mấy người đi lên trước, dựng lên Đình lão đầu ngã trên mặt đất. Mấy người đề lại tay chân của hấn, những người khác lấy ra dây thừng, ba chân bốn cẳng mà đem hấn trói thành một cái bánh chưng.

"Các người làm gì!" Đình lão đầu khí tức ních địa hô: "Đình lực! Người điên rồi sao? Người là cháu ta! Còn có các người, các người choáng váng sao? Các người giết không chết ta! Các người sẽ không sợ ta trả thù ư!"

Kia cầm đầu người thu hồi trong tay sải đao, nói: "Lão thúc! Ta là cháu người không giả, thể nhưng là người cùng ta không thân a. Kia Hoàng Anh Kiệt là người cháu ngoại trai, theo lý thuyết, hấn và chúng ta không phải là một cái họ, không có ta và người quan hệ gần a. Thế nhưng là hấn mới đến vài ngày, ta là được người ngoài."

"Đó cũng là biểu ca người! Chúng ta đều là người một nhà, này mảnh cơ nghiệp đều là cho các người tránh được!" Đình lão đầu vô cùng đau đớn.

"Lão thúc, đại chất tử cảm ơn ngài. Cơ nghiệp tránh hạ xuống rồi, ta sẽ bảo vệ tốt." đình lực chỉ vào xung quanh thi thể, nói: "Ngài hại chết rất nhiều người, trên đường hoàng tuyền dễ dàng bị người bắt nạt, đợi biểu ca trở về, ta để cho hấn đi cho ngài họ giá!"

"Người đánh rắm!" Đình lão đầu tròn mắt tròn xoe, kêu lên: "Liền trong tay các người những cái này đồng nát sắt vụn, đừng nghĩ làm bị thương ta! Đợi anh kiệt trở về, các người cả đám đều phải chết!"

"Lão thúc, người xem tới đúng là già rồi." đình lực vung tay lên, bên cạnh có người đưa lên một bả cái xềng, hấn nhận lấy tại Đình lão đầu trước mặt loáng nhoáng một cái, nói: "Giết người, không nhất định dùng đao. Về sau ngài sẽ ngủ ở chúng ta này mảnh cơ nghiệp phía dưới, thay chúng ta hào hào trông coi nó a. Ta cho người xúc đệ nhất cái xềng đất." nói qua đem cái xềng hướng trên mặt đất cắm xuống, dưới chân giẫm mạnh, lật lên một cái Tiểu Thổ sa hồ.

Này đình lực đã là trên thực tế lão đại, đương nhiên sẽ không một mực làm việc nặng, xúc qua đệ nhất cái xềng đất, thì ngồi vào một bên, để cho thủ hạ tiểu đệ thay phiên đào hầm. Này sa hồ đào vô cùng có chú ý, không chỉ sâu hơn, còn muốn phân thành hai tầng. Tới gần mặt đất một tầng, sa hồ miệng có 2m vuông, gần ba mét sâu; phía dưới một tầng tiểu chút, chỉ có một mét vuông, chiều sâu không được một mét. Tầng dưới dùng để chôn sống kia cái bị trói thành bánh chưng Đình lão đầu, tầng trên thì dùng để quan sát hấn động tĩnh, phòng ngừa hấn từ dưới đất tránh ra dây thừng leo ra.

Những cái kia tiểu đệ đều là người tiến hóa, cũng đều là tận thể trước làm đã quen tương tự việc, đào lên sa hồ tới vừa nhanh lại hảo, chỉ chốc lát sau xong việc, đem Đình lão đầu nhét vào đi chôn hảo.

Đình lực tại bốn phía đi một vòng, suy nghĩ một chút nói: "Đem phía dưới tầng kia, xung quanh đất đều móc ra, chỉ đem chính giữa chôn lấy người kia một khối chày ra một cái nắm mồ, tránh hấn tránh ra dây thừng, vụng trộm từ phía dưới đào thành động đi."

"Được rồi!" Các tiểu đệ đáp ứng một tiếng, vung lên cái xềng lại từ đáy hố từ phía góc hẻo lánh khai mở đào. Không có đào vài cái, bỗng nhiên cái xềng "Răng rắc" một tiếng, từ tường đất trên tuột xuống. Vậy tiểu đệ nhìn kỹ, nguyên lai này một khối thổ địa hòa với băng tra, bị đông cứng được cứng rắn, cùng mùa đông vùng đất lạnh.

"Lão đại! Có biến!" Vậy tiểu đệ vội vàng báo cáo.

Đình lực nhảy xuống sa hố, tỉ mỉ xem một phen, cũng hết sức kỳ quái, nói: "Này mắt thấy xuân Thiên Đô mau qua tới, như thế nào còn có đông lạnh được như vậy rắn chắc đất tảng? Các người trước kia làm việc thời điểm, gặp được qua loại tình huống này sao?"

Vậy tiểu đệ lắc đầu nói: "Chúng ta vùng này, từ trước đến nay không có xuất hiện loại sự tình này. Bất quá đầu năm nay liền Tang Thi Đô có, còn có chuyện gì không thể phát sinh? Lão đại, có muốn hay không đào mở nhìn xem?"

Đình lực còn đang do dự, không có trả lời, bỗng nhiên một thanh âm buồn bực thanh âm hờn dỗi mà từ đất tảng bên trong truyền đến: "Không cần các người tốn sức, chính chúng ta xuất ra là tốt rồi. Hai ngày này xem cuộc vui cũng nhìn đã đủ rồi, nên hoạt động một chút gân cốt!"

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 110: Trùng tộc văn minh

Đình lực nghe được đất tảng bên trong có người nói chuyện, đã lấy làm kinh hãi, lắng nghe, phát hiện những người này vậy mà đã trên mặt đất hạ đẳng hai ngày, càng làm cho hắn cực kỳ hoảng sợ, thầm nghĩ: "Chẳng lẽ là lão thúc cùng biểu ca nói những người kia?"

Hắn phản ứng đảo khoái, ba bước cũng làm hai bước leo ra hố đất, chỉ thấy bên người thổ địa một hồi rung động, từ dưới đất dâng lên một mảnh to lớn tấm băng. Này tấm băng đẩy ra nó phía trên bùn đất, trên mặt đất lưu lại một hố to. Một đạo sóng nước từ dưới đất dâng lên, đem mấy người thổi sang mặt đất, chính là Lãnh Mặc cùng hãn đội viên.

"Các người làm rất tốt. " Lãnh Mặc khen: "Thật sự là một bước một sa hố, mấp mô tương liên, người lừa ta tới ta gài người, sa hố được mọi người toàn bộ xong đời. "

Hồ Hiểu Diệp tiếp nhận câu chuyện, nói: "Đáng tiếc bọn họ đều là tại cho người khác đào hầm, nếu như như chúng ta cũng như, lưu lại cái sa hố cho mình, liền có thể người cười cuối cùng. "

Đình lực vừa thấy những người này vũ khí trang bị, liền trong lòng đối mặt hào. Hắn đã sớm nghe nói Lãnh Mặc đám người lợi hại, tập hợp Lê Huyền tất cả người tiến hóa, cũng không dám chính diện tiến công, chỉ có thể dụ dỗ Zombie mượn đao giết người. Hiện tại đại bộ phận người tiến hóa cũng bị Hoàng Anh Kiệt dẫn đi, còn lại tất cả thể lực thủ lĩnh lại bị chính mình giết sạch rồi, bên người chỉ còn lại mười mấy cái tiểu đệ, e rằng liền đối vừa mới chiêu đều tiếp không được. Trong lòng của hắn bồn chồn, bấp chần chuột rút, chậm rãi quỳ trên mặt đất, thanh âm cũng có chút phát run: "Đại ca! Tất cả mọi người tại tận thế trong giây dựa, ai cũng khó khăn. Lần này ngài là toàn thắng, cho chúng ta lưu lại con đường sống a. Ngài muốn thì nguyện ý thu nô lệ, chúng ta làm trâu làm ngựa; ngài nếu chường mất chúng ta này mấy khối, chúng ta cam đoan lập tức biến mất, tuyệt không lại xuất hiện tại các người trước mặt. " nói qua xông xung hô: "Mau mau! Đều xử lý làm gì đó? Từng cái một lẳng đầu lẳng nào cùng như đầu gối được! Nhanh quỳ xuống cầu đại ca tha mạng!"

Lãnh Mặc đang lời muốn nói, Khương Bạch Lộ xé ra cánh tay của hắn, chỉ vào nơi xa Thiên Không Đạo: "Mau nhìn!"

Mọi người theo tay nàng chỉ phương hướng nhìn lại, chỉ thấy chân trời một mảnh mây đen cuộn cuộn mà đến. Này cảnh tượng Lãnh Mặc đã không là lần đầu tiên thấy được, lúc trước tại Đông Sơn thành phố, bọn họ liền từng bị thứ này đuổi đến chạy trốn chết.

"Còn trùng!" Lãnh Mặc quyết định thật nhanh: "Bẩm dưới mặt đất!"

Ngô Tuyết Nhạn cùng Vương Mạn Nhu không chút do dự thi hành mệnh lệnh, đem còn chưa có lấy lại tinh thần Vương Đại Vĩ đám người một lần nữa đẩy mạnh trong hầm, Lãnh Mặc mang theo Khương Bạch Lộ cuối cùng nhảy trở về, thuận tay đem tấm băng một lần nữa đắp kín.

Đình lực đám người còn không biết chuyện gì xảy ra, chỉ thấy trước mắt mấy cái Sát Thần đột nhiên biến mất, không khỏi vừa mừng vừa sợ, hai mặt nhìn nhau. Mấy người nhìn xa xa chân trời mây đen chỉ trở, bọn họ chưa thấy qua trùng bày, cũng không biết uy lực của bọn nó, chỉ là từ Lãnh Mặc đám người hành vi, suy đoán ra thứ này e rằng rất khó đối phó. Thế nhưng là bên người còn có một khóa giá trị Liên Thành mầm non, bọn họ nhận thức không rõ trước mắt tình thế, ngược lại vàng đỏ nhọ lòng son, không có Lãnh Mặc quyết đoán, trong lúc nhất thời tiến thoái lưỡng nan.

Đang tại bọn họ do dự công phu, một bóng người từ không trung bay tới, chính là Hoàng Anh Kiệt. Lúc này thần sắc hắn kinh hoảng, liền tiếp quay đầu lại, còn không có thấy rõ dựa bên này tình thế, liền một đầu lẳng đến trên mặt đất, cầm lấy đình lực đạo: "Đi mau! Tôi thật lớn một đám côn trùng. Những cái kia người tiến hóa đều bị chết bảy tám phần, chúng ta khẳng định không phải là đối thủ! Lão cậu đầu này?"

Đình lực vốn cũng không phải là đối thủ của hắn, lại tiêu diệt chính mình thúc thúc, trong nội tâm đến cùng có chút chột dạ, bị hắn một trào, cứng họng,

sững sờ trong chốc lát mới hồi phục tinh thần lại, chỉ vào bên cạnh sáng lóng lánh tám băng, nói: "Lão thúc bị những người kia giết chết. "

"Cái gì?" Hoàng Anh Kiệt chấn động. Hắn và Đinh lão đầu an bài dưới cạm bẫy, tự cho là không chê vào đâu được, chẳng những có thể đủ giết chết Lãnh Mặc đám người, đạt được biến dị thực vật, còn có thể đồng thời giải bày thể lực khác thù lĩnh, cuối cùng nhất thống Lê Huyền người tiến hóa. Không nghĩ tới bộ ngựa bắt ve chim sẻ núp đằng sau, trên nửa đường giết ra biến dị trùng bày, Lê Huyền người tiến hóa từ thương hầu như không còn, nơi này e rằng đã không thể. Hắn ý vào dị năng chạy về, vốn là muốn cùng mình người hội hợp, sau đó một chỗ đào tẩu, không nghĩ tới chính mình rồi đi trong chốc lát này, lão cậu cũng đã chết. Có chuyện xảy ra liên tiếp mà đến, cho tinh thần của hắn tạo thành một chuỗi liên kích tổn thương, để cho tâm thần hắn hoảng hốt, thân thể loáng thoáng một cái, hỏi: "Ai vậy?"

Đinh lực giải thích nói: "Chính là loại xuất mồm non nhóm người kia. Bọn họ căn bản chưa có chạy, đào cái hố to, một mực ở phía dưới chò, vừa rồi đột nhiên xuất ra, giết chết lão thúc. "

Hoàng Anh Kiệt trong mắt bắn ra vẻ oán độc, nói: "Đã như vậy, chúng ta đập nát bọn họ tầng băng, để cho những cái kia côn trùng thay chúng ta báo thù!"

Đang muốn động thủ, bên người trong thi thể bay ra từng đạo máu tươi, tại tầng băng trên cấu thành một hàng chữ: "Gạt người! Sa hổ thúc!"

Hoàng Anh Kiệt cùng đinh lực đồng thời phản ứng kịp, đinh lực rút đao đâm hướng Hoàng Anh Kiệt, lại bị hấn lách mình tránh đi.

"Thi ra là người!" Hoàng Anh Kiệt năng lực khác bình thường, thể nhưng bằng vào sức chiến đấu liền có thể kéo toàn huyện lớn nhất Phong Vân hội, lại có thể tổ chức nhân thủ vây quét bảy heo rừng, đánh nhau bốn sự vùng đinh lực mấy con phổ. Lần này phản ứng kịp, lập tức kéo ra cự ly, không mấy phút nữa liền đem đinh lực tiêu diệt, lại dùng lưỡi dao gió đem đinh lực cắt đứt tay chân. Hắn nhìn qua Lãnh Mặc huyết thư, cuối cùng chú ý tới đinh lực đào lên hố to, lập tức nhảy xuống, công cụ dị năng cùng sử dụng, đem Đinh lão đầu lại bởi xuất ra.

Bởi vì bị chôn sống không lâu sau, này Đinh lão đầu vậy mà lông tóc ít bị tổn thương, thậm chí cũng không có hít thở không thông hôn mê. Hắn ngược lại là thật tâm yêu thương chính mình một cháu ngoại trai, vừa mới thoát khỏi, liền thúc giục nói: "Anh kiệt người đi mau. Ta vừa rồi đều nghe được, liền những người kia đều muốn tạm lánh phong mang, chúng ta càng không phải là côn trùng đối thủ. "

Hoàng Anh Kiệt một bên cho Đinh lão đầu cởi xuống sợi dây trên người, vừa nói: "Lão cậu, chúng ta cùng đi. "

"Một chỗ cái rắm!" Đinh lão đầu dọn ra một tay, đẩy Hoàng Anh Kiệt một cái té ngã, "Lão cậu đao thương bất nhập, chậm rãi đi cũng không chết được. Người muốn là mang theo cái vương vãi, có thể hay không so với côn trùng bay nhanh còn không nhất định đó!" Thấy Hoàng Anh Kiệt nhưng đang do dự, hấn tức giận đến liên tục phát tay, nói: "Người tiểu tử này, từ nhỏ đầu óc đần! Lão cậu lúc nào nói sai qua? Đi mau đi mau!"

Hoàng Anh Kiệt nhìn xem tới gần trùng bày, nhìn nhìn lại lão cậu, hung ác quyết tâm nói: "Vậy ta chạy xa điểm chờ ngài. " dứt lời bay lên không.

"Đợi cái rắm! Có thể chạy được bao xa chạy rất xa!" Đinh lão đầu xông bóng lưng của hấn hô lớn một tiếng, thở dài, chính mình đem còn dư lại dây thừng đều cởi bỏ ném ở một bên. Nhìn bên cạnh thấy ngã khắp nơi, chính mình đại chất tử cũng trên mặt đất run rẩy, nhìn nhìn lại kia xanh nhạt cây non, óng ánh tám băng, nhìn qua phía trên không trung càng ngày càng gần trùng bày, nghe xa xa truyền đến Zombie cùng biến dị thú gào thét, hấn không khỏi có chút hứng thú hết thời, "Tính kế tính tới tính lui, cuối cùng rơi vào như vậy cái kết quả. "

Lãnh Mặc đám người trốn ở dưới mặt đất, bởi vì thông gió phương tiện hải lòng, bọn họ đối với trên mặt đất sự tình biết được rõ ràng rành rành.

Hồ Hiểu Diệp nói: "Này Đinh lão đầu tuy gian xảo, thể nhưng đối với con của mình coi như không tệ. " nàng nói xong lườm Lãnh Mặc liếc một cái, còn nói thêm: "Kỳ thật bản thân hấn chưa hấn sống được hạ xuống, đuổi đi cháu ngoại của mình, cũng chỉ là để cho kia cái Hoàng Anh Kiệt sinh tồn tỷ lệ lớn một chút mà thôi. Hiện ở bên ngoài là côn trùng thiên hạ, không biết chúng ta muốn ở chỗ này đợi tới khi nào. Nếu như trùng bày ở chỗ này cắm rễ, chúng ta muốn phá vòng vây cũng khó khăn nha. "

Lãnh Mặc thấy nàng không ngừng miệng, nói thẳng: "Hấn bán đứng qua mình hữu, ta sẽ không để cho hấn đi vào. Nếu như muốn phá vòng vây, người như vậy so với côn trùng còn đáng sợ hơn. "

Vương Đại Vĩ nghĩ đến vài ngày trước mình bị Vương nguyên nghĩa khống chế cảnh tượng, liên tục gật đầu nói: "Không sai. Chính chúng ta liều mạng, liền là chết cũng không có câu oán hận. Nếu như bị đồng đội lừa rồi, đó mới chết ghen khuất. "

Hồ Hiểu Diệp nhìn hai bên một chút, không có ai tán thành ý nghĩ của nàng, cái miệng nhỏ nhắn một tí, chui vào Chu Toàn Lũy bên người cầu an ủi đi.

Lãnh Mặc không có để ý tới nàng nữa, mà là hỏi Mộc tiên sinh nói: "Vậy mấy buổi cây giống, đã nhiều ngày không thấy dương quang, còn có thể chịu đựng được sao?"

Mộc tiên sinh nói: "Chúng không mấy vui vẻ, thể nhưng thân thể coi như hảo, lại chống đỡ hai ngày không có vấn đề gì. Chỉ là chúng ta thức ăn của mình cũng có chút khan trương, có muốn hay không ta kết mấy cái yêu đăng trái cây?"

Lãnh Mặc nghĩ nghĩ, nói: "Không cần, những cái kia côn trùng tại mấy cây số bên trong không có sào huyệt, hấn là rất nhanh liền sẽ rời đi. Hơn nữa chúng ta sẽ không trên mặt đất dưới đánh đánh lâu dài, trái quả của người còn không có thành thực, chúng ta muốn chui từ dưới đất lên mà ra. "

"Nếu như trùng bày không có rời đi, người định làm như thế nào? Trực tiếp giết ra đây?" Ngô Tuyết Nhạn hỏi.

"Trước trinh sát một chút, nhìn xem tình huống a. Chúng ta trước tiên có thể từ dưới đất đào thành động, chạy ra trùng bày bao vây, lại trở lại mặt đất đào

tàu. " Lãnh Mặc đã tính trước, "Hai người chúng ta dị năng, đối với trùng bầy lực sát thương cũng không nhỏ, chắc có lẽ không có quá lớn nguy hiểm. Bất quá những cái này còn trùng dù sao cũng là Biến Dĩ Sinh Vật, ta còn cần nhiều quan sát một chút, tránh chúng khác có hậu chiêu, bị đánh trở tay không kịp. "

Trong khi nói chuyện, trùng bầy đã tiến nhập Lãnh Mặc cảm giác phạm vi. Những cái này còn trùng cùng bọn họ lúc trước gặp phải sai biệt thật lớn, rõ ràng không phải là đồng nhất giống. Lớn nhất bất đồng thể hiện tại trên thể hình, lúc trước Đồng Sơn thành phố những cái kia còn trùng bất quá lớn nhỏ cỡ nắm tay, mà những cái này còn trùng thì là lớn nhỏ không đều, lớn nhất tương đương với cỡ lớn khuyển, tối nhỏ nhất cũng có mèo nhà lớn nhỏ. Tiếp theo là những cái này còn trùng cũng không am hiểu phi hành, tuy thiên thượng che kín mây đen, thể nhưng chúng phi lập tức hội rơi xuống đất chạy vội, trên mặt đất còn trùng so với không trung còn muốn dày đặc. Mặt khác những cái này còn trùng nhìn qua cũng không phải là đồng nhất giống, nhất là xúc tu cùng sản thức ăn phương thức đều có chỗ bất đồng.

"Nhu người theo như lời nói, giống như là trong trò chơi Trùng tộc. " Mộc tiên sinh nghe xong Lãnh Mặc miêu tả, tổng kết nói: "Nhu vậy còn trùng đã có chính mình phân công xã hội, thậm chí khả năng tại giao lưu trong quá trình, đã thành lập nguyên thủy văn minh. Chúng ta rất có thể là tại cùng sinh vật có trí khôn tác chiến. "

Lãnh Mặc trọng điểm điểm không giống với Mộc tiên sinh, hẳn đã cùng cái khác văn minh chiến đấu qua. Tuyền Thành ngoại Huyết tộc quân đoàn, chẳng những binh chủng đa dạng, còn dung hợp với nhân loại kiến thức, đã tổng kết ra thập phần thành thực phương pháp chiến đấu, thể nhưng đối mặt Tuyền Thành binh sĩ, vẫn bị áp chế đánh đập. Những cái này còn trùng tuy đã có văn minh hình thức ban đầu, thể nhưng chủng loại ít, không có biểu hiện ra dị năng, thân thể cũng mười phần yếu ớt, xa xa so ra kém Tuyền Thành Huyết tộc quân đoàn.

"Duy nhất có thể sợ, là số lượng!" Lãnh Mặc nói.

Xin phép nghỉ mảnh20:16. 11. 14

????????????????????????????????

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 111: bị ép chuyển đi

Trùng tộc đại quân cũng không có đem đưa diên làm là chủ yếu mục tiêu, mà là tại Lê Huyền bốn phía sản thức ăn, đem thị trấn lật ra cái úp sập. Trong lúc nhất thời nhân loại, Huyết tộc, người tiến hóa cùng Biến Dĩ Sinh Vật cũng bị những cái này còn trùng từ ẩn thân vị trí chạy ra, tại phế tích cùng trong bụi cây chạy loạn tán loạn.

Đình lão đầu bị mấy cái lạc đàn còn trùng để mất tới, hẳn lại không thấy hướng Lãnh Mặc tìm xin giúp đỡ, cũng không có phá hư tấm băng, chỉ là đem thân thể kim loại hóa, đỡ đòn còn trùng vây công, thông dong rời đi.

Lãnh Mặc trên mặt đất dưới thở ra một hơi. Nếu như Đình lão đầu chui vào ngõ cụt, nhất định phải kéo lấy bọn họ đồng sinh cộng tử, bọn họ cũng chỉ có buông tha cho biến dĩ đưa hầu, lập tức chạy trốn. Bất quá Đình lão đầu rời đi giải trừ cái thứ nhất uy hiếp, trên mặt đất còn đến vài chục chiếc người tiến hóa thi thể, mùi máu tươi nhất định sẽ đưa tới Huyết tộc cùng Trùng tộc, đến lúc sau, bọn họ muốn đối mặt càng lớn nguy cơ.

Không ngoài sở liệu, vèn vèn qua nửa giờ, một ít hình thù kỳ quái sinh vật khởi đầu từ trong huyện thành hướng tứ phía phá vòng vây, một cái trong đó kỳ quái tổ hợp, hướng đưa diên phương hướng chạy tới.

Trong tiểu đội bắt mắt nhất chính là một cái thân hình cao lớn hình người Zombie, có hơn hai mét cao, cơ bắp rắn chắc, làn da thô ráp, tay chân thon dài, sau lưng một cặp cánh dơi, phàm là tới gần hẳn còn trùng, đều mặc danh ký hiệu mà té trên mặt đất. Hình người Zombie bên người đi theo một cái Biến Dĩ Sinh Vật, đầu thân cùng thường nhân không khác, là một thiếu nữ hình tượng, hạ thân cùng sau lưng lại có bốn đối với phụ chi, hình như nhên nhện, cũng không biết tận thế lúc trước là người hay là nhên nhện. Này nhên nhện thiếu nữ trong lòng còn ôm một cái Zombie mèo. Kia Zombie mèo hình thể không lớn, núp ở thiếu nữ trong lòng không nhao nhao không làm khó, một đôi con mắt lớn tò mò nhìn chung quanh. Phía sau bọn họ còn đi theo một mảnh Cụ Mãng, một thân lân phiến cứng rắn bóng loáng, nó chạy tại đội ngũ cuối cùng hấp dẫn hỏa lực, mỗi khi trên người bị còn trùng bò đầy, chỉ cần ngay tại chỗ lăn một vòng, để cho còn trùng nhóm gãy xương gân gậy.

"Không nghĩ tới nhỏ Lê Huyền, vậy mà Tàng Long Ngọa Hổ!" Lãnh Mặc đem cái này tiểu đoàn đội tình huống cho mọi người miêu tả một phen, tất cả mọi người khó nén trong nội tâm kinh dị.

Muốn biết rõ này Lê Huyền đã rách nát đến nỗi ngay cả kiến trúc cũng khó khăn lấy giữ lại, tận thế trước lưu lại vật tư đã sớm tiêu hao không còn, tất cả người sống sót đều muốn dựa vào đi săn thu thập sống qua ngày. Thế nhưng là ở nơi này cái cụ thể giới dấu vết gần như biến mất huyện thành nhỏ, lại

liên tiếp xuất hiện lần lượt tân sự vật, từ yêu đảng, đoá hoa vàng, đến biến dị Dã Trư, biến dị dưa hấu, lại đến Trùng tộc, cho đến vừa mới xuất hiện kỳ dị tổ hợp, đều từng bước một địa đột phá mọi người nhận thức.

Trong đó để cho mọi người kinh ngạc, chính là trước mắt tổ hợp chủng tộc vấn đề. Câu cửa miệng nói ". Không cùng tổ tiên với ta, nó tâm tất dị" ! Lối này tuy quá mức tuyệt đối, thế nhưng cũng có nhất định đạo lý. Nhiều chủng tộc cộng đồng sinh hoạt, tất cả giống trong đó, tất nhiên cướp đoạt sinh tồn tài nguyên. Nhất là đối với Huyết tộc mà nói, bên người Biến Dị Sinh Vật, vốn liền là bọn họ con mồi tốt đẹp ăn. Dựa theo Lãnh Mặc kinh nghiệm, trừ phi là Huyết tộc muốn phát triển chăn nuôi nghiệp, bằng không là sẽ không cùng những sinh vật khác cộng sinh. Mà trước mắt tổ hợp cũng không phải là như thế, bọn họ là điển hình hợp tác quan hệ.

Tiểu đội mục tiêu rõ ràng, thẳng đến dưa điên mà đến. Mấy người chạy một đường, nhìn qua tiêu hao quá nhiều. Hình người Zombie cùng Zombie mèo một đầu đánh về phía trên mặt đất những cái kia người tiến hóa thi thể, hung hăng hấp lên huyết. Đại xá cùng nhèn nhèn thiếu nữ thì thủ ở một bên, ngăn lại theo kịp côn trùng.

Huyết tộc khôi phục năng lực rất mạnh, nhất là hút người tiến hóa huyết dịch dưới tình huống. Nhân hình nọ Zombie hấp đã no đầy đủ huyết, trọng mới gia nhập chiến đoàn. Lúc này cùng tại bên cạnh bọn họ côn trùng đã không nhiều lắm, tại bốn cái đội viên phối hợp, rất nhanh liền toàn bộ tiêu diệt. Nhưng mà bọn họ giải quyết xong Trùng tộc truy binh, lại không có rời đi, mà là tụ hợp cùng một chỗ nói nhỏ. Đây bốn cái sinh vật cũng không phải cùng một chủng tộc, cũng không biết bọn họ là như thế nào giao lưu.

"Ta chợt nhớ tới một vấn đề. " Lãnh Mặc nói: "Loài rắn là thông qua nóng thành như cùng cảm giác chấn động tới điều tra, nhèn nhèn cũng sẽ dựa vào chấn động tìm kiếm con mồi, Huyết tộc khứu giác so với nhân loại linh nhạy. Cũng chính là, bọn họ khả năng đã phát hiện chúng ta. "

Vừa dứt lời, trên đỉnh đầu truyền đến một tiếng vang thật lớn, đón lấy "Rầm Ào Ào" một tiếng, tám băng vỡ vụn. Mọi người ngẩng đầu nhìn lên, trên đỉnh đầu lộ ra một cái khô héo đầu, chính là cái kia nhân hình Zombie.

Nhân hình nọ Zombie nhìn thấy phía dưới ẩn dấu nhiều người như vậy, cũng là ra ngoài ý định, thoáng sững sờ, đón lấy cánh tay dài duỗi ra, hướng trong hầm kiếm. Hồ Hiểu Diệp vừa mới rời đi, mắt thấy muốn bị bắt, Chu Toàn Lữ ở sau lưng nàng kéo một phát, một cánh tay khê chống, ngăn ở trước mặt nàng. Hai cánh tay nhìn như tùy ý địa đụng cùng một chỗ, "Ba" một tiếng, đá vụn bay tán loạn, Chu Toàn Lữ bảo trì vươn tay cánh tay tư thế té nhào xuống đất.

Lúc này những người khác đều phản ứng kịp, Lãnh Mặc một cổ thủy lưu đánh vào hình người Zombie trước ngực, đưa hẳn dính một cái té ngã. Đón lấy sóng nước một cuốn, đem tất cả mọi người nằm đến trên mặt đất. Hai nhóm người lộ ra nanh vuốt vũ khí, cách trên mặt đất hồ to giảng co.

"Ta nghe nói qua các ngươi. " nhèn nhèn thiếu nữ dẫn đầu phá vỡ cục diện bế tắc, "Những người kia dẫn đạo Zombie, chính là vì trong tay các ngươi đồ vật. Bất quá chúng ta cũng không muốn cướp đồ đạc của các ngươi. "

Lãnh Mặc nói: "Kia các ngươi đánh vỡ chúng ta nóc nhà, là có ý gì?"

"Ta biết các ngươi muốn tránh qua này một sóng con lũ côn trùng sâu bọ. Bất quá chỉ bằng các ngươi động đất, đó là nói chuyện hoang đường viễn vông. " nhèn nhèn thiếu nữ nói: "Ta có thể phát hiện các ngươi, những cái kia côn trùng cũng có thể. Ngươi không nên coi thường năng lực của bọn nó. Tuy chúng mười phần yếu ớt, thế nhưng từng cái một hung hãn không sợ chết, tre già măng mọc, số lượng lại nhiều, các ngươi trốn ở chỗ này, cuối cùng chỉ sợ hãm vào tuyệt cảnh. "

"Nói như vậy, ta hẳn là cảm kích ngươi rầu-?" Lãnh Mặc hỏi.

"Cảm kích? Không cần phải. Chúng ta chỉ là hi vọng mọi người đồng tâm hiệp lực, một chỗ chạy đi mà thôi. " nhèn nhèn thiếu nữ nói: "Đây con lũ côn trùng sâu bọ nhìn như tại Lê Huyền trong phế tích, kỳ thật đây chẳng qua là một bộ phận. Nơi này bốn phương tám hướng, đều là Trùng tộc đại quân. Ta cũng cần đoàn kết lực lượng nhiều hơn. "

Lãnh Mặc nghe nàng nói như vậy, nội tâm cả kinh, nói: "Ngươi chờ một chút, chúng ta thương lượng một chút. "

"Các ngươi tốt nhất nhanh lên, nếu không là nhìn các ngươi thuần một sắc người tiến hóa, ta cũng chẳng muốn lãng phí thời gian. " nhèn nhèn thiếu nữ nói xong, mang theo mấy cái đồng đội trốn đến một bên.

Đương nhiên, như vậy "Bỏ tránh" chẳng qua là làm bộ dáng mà thôi. Lãnh Mặc cũng không có gì tránh được kiêng kị, trực tiếp nói với mọi người nói: "Hai cái tin tức, thứ nhất, Trùng tộc có thể phát hiện chúng ta; thứ hai, Trùng tộc đại quân đã bao vây nơi này. Hai cái này bên trong chỉ cần có một mảnh thành lập, chúng ta liền phải đào tẩu. "

Vương Đại Vĩ nhắc tay nói: "Đệ nhị mảnh khẳng định là đúng rồi. Ta đã nghe thấy được chúng mùi. "

Mọi người nhìn kỹ, cái mũi của hắn có chút biến hình, biết hắn là cường hóa khứu giác, cho nên cho ra kết luận.

"Hào! Vậy chúng ta có thể trực tiếp nhảy đến bước tiếp theo. " Lãnh Mặc hỏi: "Vậy vài góc biến dị dưa hấu, có thể hay không cấy ghép?"

Mộc tiên sinh nói: "Thế tích quá lớn, không có khả năng đem ba tổ bộ rễ toàn bộ mang đi. Chúng ta có thể đem trạng thái tốt nhất một tổ mang lên, ta tại trong rừng làm một cái tường kếp, thả ở bên trong này là được. Mặt khác trong cơ thể ta còn có một cây giá tiếp dưa mạn, tuy sinh trưởng chậm chạp, thế nhưng cũng có chút ít còn hơn không. "

"Đúng vậy, so với ta tưởng tượng tốt hơn nhiều. Làm người cũng không thể quá tham lam. " Lãnh Mặc nói: "Ngươi đem có thể mang đi kia một cây lựa đi

ra. Ngô Tuyết Nhạn đem còn dư lại đều thiêu hủy. Những người khác thu thập một chút hành lý, chuẩn bị xuất phát. "

Nhền nhện thiếu nữ thấy bọn họ đã làm ra quyết định, đi tới nói: "Ta có một cái thỉnh cầu nho nhỏ, hi vọng các người có thể hiểu được. " nàng chỉ vào đầy đất người tiến hóa thì thể nói: "Không biết các người có thể hay không dọn ra một ít vật chứa, giúp đỡ chúng ta chứa một ít huyết dịch? Người biết đồng bạn của ta đối với những vật này nhu cầu lượng rất lớn. "

Mộc tiên sinh gom góp qua nói: "Kỳ thật, người biết, thể từ của ta, ..."

"Minh bạch. " Lãnh Mặc nói: "Chúng ta có thể đem ẩm nước đều dọn ra. Không qua bởi vậy các người tốt nhất không nên cùng ta đi rời ra. "

Vén vén nói chuyện này trong chốc lát công phu, lại có mấy đội côn trùng hướng bọn họ vọt tới. Lãnh Mặc cao giọng nói: "Các người làm tốt chính mình sự tình, ta ngăn chặn chúng. " dứt lời vung tay lên, bên người băng vụn trôi nổi, hướng trùng bầy đón đầu bay đi. Hấn lần này xuất thủ, không chỉ là yểm hộ đồng đội, còn muốn tại mấy cái Dị tộc trước mặt lập uy, cho nên thủ pháp lưu loát, mũi băng nhọn phăng phất một bả đại bản chãi, chà một lần, liền đem một đội côn trùng toàn bộ đánh tan.

Cùng lúc đó, Mộc tiên sinh cũng khởi đầu đẩy nhanh tốc độ. Cây ghép cũng không phải là từ trong đất đào ra tới liền có thể mang đi, hấn phải đem nguyên lai liền tiếp tại cái khác hai tổ bộ rễ bên trong dây leo rút về, một lần nữa liền đến cần cây ghép kia một cây, bằng không rời đi nguyên sinh thổ nhưỡng, vừa không có hấn cung cấp chất dinh dưỡng, biến dị dựa hấu tỉ lệ sống sót hội sâu sắc giảm xuống.

Mặt khác hai tổ bộ rễ cũng ở Mộc tiên sinh chỉ điểm dưới móc ra chông chất cùng một chỗ. Lãnh Mặc trên không trung ngưng xuất một mảnh lớn giọt nước, đối với Ngô Tuyết Nhạn nói: "Đốt đi chúng, thuận tiện cho ta đông lạnh điểm băng. "

Ngô Tuyết Nhạn gật gật đầu, trường thương trên không trung vung lên, đem trong không khí nhiệt lượng chuyển dời đến đầu thương, chỉ thấy mũi thương đỏ đến tỏa sáng, trong không khí giọt nước đều đông lạnh trở thành mũi băng nhọn. Nàng đem trường thương vói vào biến dị dựa hấu bộ rễ, chỉ chốc lát sau liền toát ra từng trận khói đen.

Lãnh Mặc đem mũi băng nhọn trên không trung vũ thành một mảnh Cự Long, lại đem mặt khác mấy đội côn trùng tiêu diệt, gấp lại sau tất cả mọi người thu thập xong hành lý, gật đầu nói: "Xuất phát. " dứt lời hướng bắc đi đến.

Nhền nhện thiếu nữ biết mình tổ hợp làm cho người ta khó có thể tín nhiệm, mang theo đồng bạn kéo ra một chút cự ly theo ở phía sau.

Chưa có chạy mấy dặm đường, liền hấn chạy trước ném đi. Cái tên điên này chỉ mấy ngày hôm trước, trên mặt đất dưới trốn tránh cũng không nóng không vội, thể hiện một cái ưu tú tự hào sẵn xứng đáng kiên nhẫn, thế nhưng là ngay từ đầu hành quân, tựa như vung ra chó hoang, chỉ chuyển mắt cũng không biết đi đâu vậy.

Mộc tiên sinh thì đối với nhền nhện thiếu nữ một nhóm cảm thấy hứng thú vô cùng, cố ý rút lại phía sau vài bước, cùng bọn họ bắt chuyện lên. Đại khái là bởi vì vì bọn họ có đồng dạng quái dị hình thái, cũng đều có cùng Huyết tộc kết giao hứng thú, cho nên rất nhanh liền hoà mình.

Ngô Tuyết Nhạn đề sát vào Lãnh Mặc, thấp giọng nói: "Diễn hấn chạy, Mộc tiên sinh cùng nhền nhện thiếu nữ cùng một chỗ, bọn họ sẽ không có vấn đề gì a? Chúng ta mấy ngày nay có phải hay không là giúp người khác làm mai mối?"

Lãnh Mặc hướng Vương Đại Vi phương hướng nỗ bữu môi, nói: "Không có việc gì, bên kia một mực nghe lén nha. "

Ngô Tuyết Nhạn nhìn kỹ một chút, thấy Vương Đại Vi lỗ tai dường như hơi lớn một chút, nhìn qua mềm nhũn, theo hấn đi đường lúc ẩn lúc hiện, trên lỗ tai còn rất dài một tầng rậm rạp lông tơ, biết hấn vừa mới lại cường hóa thánh giác, lúc này mới thoáng yên tâm.

Lãnh Mặc lại nói: "Chúng ta mình cũng tĩnh ngữ một chút, nhất là gặp được côn trùng thời điểm, tận lực thay phiên sử dụng dị năng. Chỉ cần cẩn thận một chút, mấy người này chính là đều có nhị tâm, cũng không đáng để lo. "

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 112: Trùng tộc bảo tàng

Mộc tiên sinh cùng nhền nhện thiếu nữ đám người nói chuyện với nhau rất có thu hoạch. Mấy cái "Người" cũng không phải tâm cơ thâm trầm hạng người, hơn nữa nhìn lên nười phần khát vọng cùng người giao lưu. Không có nói vài câu, liền đem từng người năng lực nói thẳng ra.

Hình người Zombie cũng không phải Lê Huyền dân bản địa, thế nhưng hấn sớm đã quên chính mình qua lại, đương nhiên cũng nói không rõ chính mình là

từ đầu. Hần năng lực có thể cho người bên cạnh tứ chi cứng ngắc.

Nhèn nhện thiếu nữ vốn là nhân loại, biến dị về sau cũng không có cái gì dị năng, chỉ là thể chất lấy được toàn diện đề thăng, tuy sinh tồn năng lực đề cao, nhưng là do ở bộ dáng trở nên dữ tợn xấu xí, không người nào nguyện ý tiếp nhận nàng, cho nên chỉ có thể một người lang thang. May mà nàng nuôi dưỡng mèo một mực đi theo bên người nàng.

Kia con mèo chính là hình thể nhỏ nhắn xinh xắn Zombie mèo. Tuy biến thành Zombie, thể nhưng này con mèo cũng không có bị quản chế tại khát máu bản năng, ngược lại tại trước tiên đã thức tỉnh tâm linh câu thông năng lực. Ngay thơ tâm trí, Huyết tộc thể chất, thực dụng năng lực cùng kiên nhẫn chủ nhân, này bốn điều kiện cộng đồng dưới tác dụng, Zombie mèo xa hơn vượt qua đồng loại tốc độ lớn lên. Đồng thời, nó cũng là trong tiêu đội "Phiên dịch quan".

Đại xà chính là bản địa thường thấy xà, tận thế về sau hình thể mới dần dần biến lớn, ngũ giác cùng trí lực cũng đều đã có thật lớn đề thăng. Sơ khai linh trí thời điểm, nó cũng không có nghĩ qua cùng người khác tổ đội, bởi vì nó cảm thấy những sinh vật khác cũng khó khăn lấy câu thông. Thăng đến gặp gỡ Zombie mèo, nó mới phát hiện càng lớn thể giới, tìm được cùng hần "Tương tự" sinh vật có trí khôn.

Một tiên sinh thấy bọn họ nhiệt tình như vậy, cũng có qua có lại mới toại lòng nhau, phô bày năng lực của mình, đồng thời nói chuyện xưa của mình. Hần đối với Zombie mèo hết sức cảm thấy hứng thú, bởi vì loại kia câu thông năng lực là hần bức thiết cần. Hai tháng qua, hần một mực mang theo thể từ chạy khắp nơi, một có thời gian hần sẽ cùng thể từ nói chuyện, hi vọng giáo nàng một ít tri thức, thể nhưng hiệu quả quá mức bé nhỏ, bởi vì vợ vô pháp lý giải ý của hần. Có Zombie mèo, hần cảm giác mình rốt cục cảm động trời cao, đợi tới một người cùng thể từ giao lưu cơ hội. Đây cũng là hần nóng lòng cùng nhèn nhện thiếu nữ nói chuyện với nhau một trong những nguyên nhân.

Cả ngày hành quân quá trình cũng không bình tĩnh, thường xuyên có đại đội trùng bầy đến đây quấy rối. Bất quá hào tại một ít trùng bầy cũng không có Lê Huyền trên không loại kia phổ thiên cái địa quy mô, lớn nhất một cái quần lạc cũng bất quá hơn trăm côn trùng, đến chạng vạng tối, bọn họ càng là liên tục một giờ không có gặp được một đội côn trùng. Lãnh Mặc chọn lấy một chỗ, để cho mọi người chuẩn bị cắm trại.

"Xem ra chúng ta đã thoát ly Trùng tộc vòng vây. " Hồ Hiểu Diệp hoạt động một ngày, thường thấy những cái kia côn trùng, ngược lại buông lỏng không ít.

"Không có. " Vương Đại Vĩ nói: "Côn trùng mùi vẫn rất đậm đặc, chúng ta một mực ở chúng từng cái quần lạc trong đó ghé qua. Hiện tại chỉ là sắc trời đã tối, chúng đều ẩn núp đi lên mà thôi. "

"Không sai. " nhèn nhện thiếu nữ đi tới nói: "Xem ra vùng này đã trở thành côn trùng thiên hạ, không biết xa hơn bắc đi, có thể hay không càng thêm nguy hiểm. "

"Vô luận là có hay không nguy hiểm, chúng ta đều hướng bắc đi. " Lãnh Mặc nói: "Bởi vì vì chúng ta vốn mục tiêu chính là kinh đô. "

"Ah. Ta chưa từng có rời đi Lê Huyền. Khi còn bé ta liền nghĩ, lên đại học thời điểm nhất định phải khảo thi đến kinh đô đi, bất quá lên trường cấp 3 về sau phát hiện mình e rằng không có đủa giỡn. " nhèn nhện thiếu nữ nhớ lại tận thế trước thời gian, bủ môi nói: "Hiện tại cho dù đi kinh đô, chỗ đó cũng không phải bộ dáng lúc trước. "

"Có phải hay không bộ dáng lúc trước, đối với chúng ta tới giảng cũng không trọng yếu. Mấu chốt là chỗ đó có người trọng yếu, chúng ta cần mau mau đến xem. " Khương Bạch Lộ chen lời nói: "Chỉ hy vọng chỗ đó không có bị côn trùng chiếm lĩnh, bằng không e rằng không ai có thể còn sống sót. "

Lãnh Mặc Tiểu Tiểu, an ủi: "Yên tâm đi. Nhân loại sinh mệnh lực so với trong tưởng tượng mạnh hơn nhiều. Hơn nữa những cái này côn trùng cũng không phải cùng một cái giống. " hần bản lấy đầu ngón tay tính nói: "Lê Huyền côn trùng là một cái quần lạc, tổng cộng có hai cái giống, một loại xúc tu như ống tiêm, một loại khác xúc tu như cái kim; nhanh đến buổi trưa, chúng ta gặp cái thứ hai quần lạc, chỉ có một giống, đặc điểm là trên người có hon xúc tu; buổi chiều chúng ta gặp phải một cái tân quần lạc, bên trong có ba cái giống, theo thứ tự là có thể bắn độc châm hình tròn côn trùng, giáp xác kiên cố Tank hình côn trùng cùng hình như Bộ Ngựa công kích hình côn trùng; vừa rồi chúng ta lại gặp được cái cuối cùng quần lạc, lấy mềm nằm sấp nằm sấp Nhuyễn Trùng làm chủ. Tính như vậy, chúng ta đã gặp thất chủng côn trùng. Nhưng là chúng ta trong ngày này phát sinh chừng hai mươi trận tao ngộ chiến, mỗi lần trùng bầy số lượng lại đều không coi là nhiều, cũng không có cái nào quần lạc có thể bao quát tất cả chủng loại. Điều này nói rõ cái gì đầu này?"

"Nói rõ trùng bầy vô pháp duy trì càng lớn quy mô?" Hồ Hiểu Diệp phán đoán.

"Không sai!" Lãnh Mặc nói: "Côn trùng cũng là sinh mệnh, cần ăn uống. Trùng bầy quy mô càng lớn, cần đồ ăn cũng thì càng nhiều. Nhưng mà chúng ta đi một ngày, ngoại trừ côn trùng bên ngoài, cái khác động vật một cái cũng không có thấy, mà côn trùng hết lần này tới lần khác lại là ăn thịt. Đây cũng nói rõ cái gì đầu này?"

"Chẳng lẽ chúng là giúp nhau ăn?" Hồ Hiểu Diệp liếm môi nói: "Không biết chúng được không ăn?"

"Người rất nhanh sẽ biết. " Lãnh Mặc hướng xa xa chỉ, mọi người theo tay hần chỉ phương hướng vừa nhìn, thấy một bóng người chạy như điên mà đến, chính là kia cái điên hần.

Này điên hần một tay nhắc lấy một cái dê rừng lớn nhỏ côn trùng, chạy đến Hồ Hiểu Diệp trước mặt, hướng trên mặt đất quăng ra, nói: "Cái này có thể ăn. " nói qua tách ra tiếp theo đoạn chân con sâu, cắn xương vỏ ngoài, đem bên trong cơ bắp quết đến chính mình trong miệng, hào giống đang ăn báng, "Không có vị, không tốt. Chúng ta nướng ăn. "

Lãnh Mặc nói: "Người trước hết để cho Vương Đại Vĩ thử một chút a. Này điên Từ Thể chất đặc dị, hần có thể ăn đồ vật, chúng ta chưa hần chịu được.

"

Hồ Hiểu Diệp ngấm lại cũng đứng, để cho diên hán nhắc tới hai cái côn trùng, dùng Vương Đại Vĩ làm thí nghiệm đi, nhèn nhện thiếu nữ cũng tò mò địa theo sau.

Khương Bạch Lộ đưa mắt nhìn bọn họ rời đi, nói: "Vậy diên hán này nghiêm chỉnh Thiên Đô đi theo chúng ta xung quanh sao?"

Lãnh Mặc nói: "Hắn là, ban ngày cũng cảm giác đến mấy lần. Khi đó rời đi quá xa, không thể xác định là hắn. Bất quá ngày hôm nay hạ xuống, xung quanh toàn bộ đều côn trùng, như vậy duy nhất có thể tại chúng ta xung quanh qua lại hình người sinh vật, cũng chính là hắn. "

"Vừa rồi người suy luận, vẫn chưa hết. " Khương Bạch Lộ nói: "Như như lời người nói, dọc theo con đường này toàn bộ đều côn trùng, hơn nữa đều là ăn thịt côn trùng, điều này nói rõ chúng đã đem vùng này đều cần quét không còn. Thế nhưng bất kỳ một mảnh thực vật liêm (*chuối thực vật sinh tồn trong tự nhiên), ở vào đỉnh sinh vật số lượng tất nhiên thừa thối, bằng không cả mảnh thực vật liêm (*chuối thực vật sinh tồn trong tự nhiên) sẽ tan vỡ. "

"Đúng là như thế. Đây là trùng bầy công kích lẫn nhau, lại còn khởi đầu đại di chuyển nguyên nhân. Bởi vì chúng đã đem này phụ cận thực vật liêm (*chuối thực vật sinh tồn trong tự nhiên) chơi hư mất. " Lãnh Mặc nói: "Chúng ta vốn cho rằng Zombie là tận thế bên trong địch nhân lớn nhất, cũng từng cảm thấy người tiến hóa sẽ cải biến xã hội bố cục, thế nhưng hiện tại xem ra, những cái này côn trùng mới là họa lớn trong lòng. "

Khương Bạch Lộ nhìn nhìn một bên hình người Zombie, nói: "Chỉ cần có trí tuệ, liền có thể giao lưu. Những cái này côn trùng lại chỉ có thể thông qua vũ lực đến giải quyết. May mắn chúng là phân biệt diễn biến, nếu như từng cái quần lạc cũng có thể sản sinh nhiều loại côn trùng, lại còn hiểu được phối hợp, kia toàn bộ thế giới cũng không có hy vọng. "

Lãnh Mặc gật gật đầu, nói: "Dù cho như hiện tại như vậy, kia cái diễn hóa xuất ba loại côn trùng quần lạc cũng đã rất khó đối phó. Không biết chúng còn hay không sẽ liên tục diễn biến tân giống. Ngày mai chúng ta không cần sốt ruột chạy đi, có thể trên đường nhiều quan sát một chút. " Hắn từ trong bao lấy giấy bút, nói: "Mấy ngày nay cũng không có gì hiểu biết mới nhận thức, chỉ có Hồ Hiểu Diệp ký chút thực đơn. Hiện tại vừa vặn thừa dịp bọn họ không ở, chỉnh lý một chút chúng ta < tận thế kinh nghiệm >, đem những này côn trùng vấn đề cũng tốt hảo suy nghĩ một chút. "

Nhìn thấy hắn lấy giấy bút, Ngô Tuyết Nhạn vô cùng cảm thấy địa bu lại, đối với Khương Bạch Lộ bữu môi bộ dáng làm như không thấy. Hai nữ nhân một trái một phải ngồi ở Lãnh Mặc bên người, giữ im lặng mà nhìn hắn một bên hồi ức ban ngày kiến thức, một bên dùng kia một bút nét chữ trên giấy vẽ ra bản nháp.

"Quả cà! Người làm sao vậy?" Không biết qua bao lâu, nhèn nhện thiếu nữ kêu sợ hãi cắt đứt ba người an tĩnh thời gian.

Mọi người theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy nhèn nhện thiếu nữ ôm lấy nàng Zombie mèo, không biết tại giao lưu cái gì.

Lãnh Mặc đến gần vài bước, bỗng nhiên trong tai phảng phất vang lên một cái tiểu cô nương thanh âm: "Vật kia ăn rất ngon. "

"Vật gì?" Lãnh Mặc nhìn nhìn Zombie mèo hỏi: "Là người đang nói chuyện sao? Tiểu quả cà?"

"Là ta à, rầm thối mặt. Người cách xa như vậy cũng có thể nghe được thanh âm của ta sao?" Zombie mèo mở to con mắt lớn nhìn qua.

"Vì cái gì bảo ta rầm thối mặt?" Lãnh Mặc bị chẹn họng một chút, nhưng nhìn quả cà ngây thơ bộ dáng lại không tức giận được.

"Là nhèn nhện tỷ tỷ nói cho ta biết đó a. Nàng nói người xụ mặt bộ dáng có thể rầm thối, cho nên gọi rầm thối mặt a. Xem ra người chỉ số thông minh cũng không cao a, liền tên của mình đều không nhớ được. " quả cà đắc ý nheo mắt lại.

Nhèn nhện thiếu nữ lúng túng ho khan một tiếng, nói: "Quả cà vừa rồi từ kia cái côn trùng trong thi thể đào rơi ra cái gì vậy. Nó nói ăn thật ngon, hơn nữa ăn về sau dị năng có rõ rệt đề thăng. "

Lãnh Mặc trừng nàng liếc một cái, nói: "Tiểu quả cà, mang ta đi nhìn xem, người ăn là vật gì. "

Zombie mèo từ nhèn nhện thiếu nữ trong lòng nhảy ra, mang theo mọi người đi đến một con khác côn trùng bên cạnh thi thể, đuổi ra móng vuốt xé rách vài cái, đem kia côn trùng đầu cởi hạ xuống, lại bới một hồi, từ sọ não trong rút ra một cái trong suốt tiểu cầu.

"Chính là cái này. " quả cà chỉ chỉ kia đoàn tiểu cầu.

"Có ý tứ. " Lãnh Mặc dùng nước lưu đem tiểu cầu bao lấy, nói: "Rất có co dãn, như quả đông lạnh cũng như. Bất quá kỳ thật là do đặc thù tế bào cấu thành. "

"Ăn cái này, có thể hay không có cái gì tác dụng phụ?" Tuy quả cà dị có thể đạt được đề thăng, thế nhưng nhèn nhện thiếu nữ hay là lo lắng lỗi nặng kinh hỉ.

"Không biết. " Lãnh Mặc lại dùng dị năng cảm giác một chút quả cà thân thể, nói: "Thân thể của nó, trước mắt nhìn không có vấn đề gì. Người nguyện ý khiến nó ăn nữa một cái thử một chút sao?"

Nhèn nhện thiếu nữ có chút do dự, quả cà chính mình lại kích động: "Ta không sao. Ta muốn ăn. " nói qua nhảy qua, từ Lãnh Mặc trong tay tiếp nhận trong suốt tiểu cầu, một ngụm nuốt vào.

Kia tiểu cầu theo cổ họng của nó thuận lợi địa trượt vào thực quản, trên đường đi bị hòa tan không ít, không có nhập dạ dày đã bị thân thể hấp thu sạch sẽ. Đồng thời quả cà cao hứng kêu lên: "Ngươi cảm thấy sao? Thanh âm của ta lại biến lớn một chút a!"

"Chẳng lẽ chúng ta có chủ góc quang sáng, này vận khí quả thật hảo đến nghịch thiên!" Mọi người tự mình cảm nhận được Zombie mèo biến hóa, trên mặt đều hiện ra thần sắc bất khả tư nghị.

"Ta chỉ có thể nói, nếu như thứ này có thể đề thăng dị năng mà lại không tác dụng phụ, còn trùng nhóm tai vạ đến nơi!" Lãnh Mặc nói.

oOo

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Sinh Mệnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.